

HASOGATÓ – AZ „ÉN BIBLIÁM”

2017. október 31-től kezdtem el a reggelenkénti szellemi-lelki gyakorlatomat, amelyet „Hasogató”-nak neveztem el 2Tim 2,15 alapján: „Igyekezzél, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, a ki szégyent nem vall, a ki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét.” (Károli ford.)

2021-től az egyetemi munkacsoportunk által létrehívott Egyesített Bibliaolvasó (EBO) (<https://ebo.kre.hu/>) segítségével az egyes felekezetek (evangélikus, református, katolikus) bibliaolvasó útmutatóinak napi igéit hasogatom. Kérésre a napi Hasogatót másokkal is megosztom.

Az EBO honlapján szintén követhető „A Biblia egy év alatt” vezérfonal segítségével 2022 folyamán az egyes bibliai könyveket a Genezistől az Apokalipszisig folyamatosan végigolvastam és hasogattam. Így egy 66 dokumentumot (bibliai könyvet) tartalmazó gyűjteményem állt össze. Ezekből született a saját jegyzeteimet is tartalmazó, immár e három kötetben kinyomtatott Hasogató, „én Bibliám”. Digitálisan ez folyamatosan frissül, s egy-két év múlva – deo volente – újra kinyomtatom saját használatra. A nyomtatott változat forgatása és a digitalizált hasogatás kölcsönösen segítik egymást.

2024 adventjétől egy lelkész-akadémikus „Elovvassuk a Bibliát egy év alatt” néven létrehívott egy Facebook-csoportot, amelynek tagjai naponta négy bibliai fejezetet olvasnak el (<https://www.bibliaolvasovezerfonal.lutheran.hu/>). Azóta a napi négy bibliai fejezetet is „hasogatom”.

HASOGATÓ II. (ZSOLT–MAL)

HASOGATÓ II. (ZSOLT–MAL)

A Biblia (RÚF) szövege a naponkénti folyamatos bibliaolvasás közben készült jegyzetekkel.

Személyes használatra

Fabiny Tibor

Budakeszi, 2025 március

Zsolt 1

1 Boldog ember az, aki nem jár a bűnösök tanácsa szerint, nem áll a vétkesek útjára, és nem ül a csúfolódók székére, **2 hanem az Úr törvényében gyönyörködik, és az ő törvényéről elmélkedik éjjel-nappal. 3 Olyan lesz, mint a folyóvíz mellé ültetett fa, amely idejében megtermi gyümölcsét, és nem hervad el a lombja.** Minden sikerül, amit tesz. 4 Nem így járnak a bűnösök, hanem úgy, mint a pelyva, amelyet szétszór a szél. 5 Ezért nem állhatnak meg a bűnösök az ítélet idején és a vétkesek az igazak közösségében. 6 Mert ismeri az Úr az igazak útját, a bűnösök útja pedig semmibe vész. **JAKAB LEVÉL ELEJE: KÉTLELKŰ EMBEREK**

Zsolt 2

Miért tombolnak a népek, milyen hiábavalóságot terveznek a nemzetek? **2 Összegyűlnek a föld királyai, a fejedelmek együtt tanácskoznak az Úr ellen és felkentje ellen:** 3 Dobjuk le magunkról bilincseiket, tépjük le köteleiket! **4 A mennyben lakozó kineveti, az Úr kigúnyolja őket.** 5 Majd így szól hozzájuk haragjában, izzó haragjában így rémíti meg őket: **6 Én kentem föl királyomat szent hegyemen, a Sionon!** 7 Kihirdetem az Úr végzését. Ezt mondta nekem: **Az én fiam vagy! Fiammá tettelek ma téged!** 8 Kérd tőlem, és neked adom örökségül a népeket, birtokul a földkerekséget. 9 Összetöröd őket vasvesszővel, szétzúzod, mint a cserépedényt! 10 Azért ti, királyok, térjetez észhez, okuljatok, ti, bírái a földnek! 11 Félelemmel szolgáljátok az Urat, reszketve vigadjatok! **12 Csókoljátok a fiút, hogy meg ne haragudjék, és el ne pusztuljatok az úton.** Mert hamar föllángol haragja, de mind boldog, aki hozzá menekül!

Zsolt 3

Dávid zsoltára, abból az időből, amikor fia, Absolon elől menekült. 2 Uram, mily sok ellenségem van, mily sokan támadnak rám! 3 Sokan mondják rólam: Nem segít rajta Isten! (Szela.) **4 De te, Uram, pajzsom vagy nekem, dicsőségem, aki fölemeled fejem. 5 Hangoosan kiáltok az Úrhoz, és ő meghallgat szent hegyén. (Szela.) 6 Lefekszem, alszom és fölébredem, mert az Úr támogat engem. 7 Nem félek a sok ezernyi néptől, amely körülvelt engem. 8 Állj mellém, Uram, szabadíts meg, Istenem! Hiszen te vered arcul minden ellenségemet, kitordeled a bűnösök fogait! 9 Az Úrtól jön a szabadítás.** Legyen áldásod népeden! (Szela.)

Zsolt 4

1 A karmesternek: Húros hangszerre. Dávid zsoltára.

2 Hallgass meg, ha hozzád kiáltok, igazságos Istenem! **Szorult helyzetemből adj nekem kiutat, könyörülj rajtam, hallgass meg imámat!** 3 Ti, emberek! Meddig gyalázzátok dicsőségemet? **Meddig szeretitek az üres beszédet, meddig törekedtek még hazugságra?** (Szela.) 4 **Tudjátok meg, hogy az Úr csodákat tesz hívével! Meghallgat az Úr, ha hozzá kiáltok.** 5 Ha felindultok is, ne vétkezzetek! **Gondolkozzatok el fekvőhelyeteken, és csillapodjatok le!** (Szela.) 6 Igaz áldozattal áldoztatok, és bizzatok az Úrban! 7 Sokan mondják: Bár jó napokat látnánk, és ránk ragyogna orcád világossága, Urunk! 8 Nagyobb örömet adsz szívembe azokénál, akiknek bőven van búzájuk és boruk. **9 Békében fekszem le, és el is alszom, mert csak te adod meg, Uram, hogy biztonságban élhessek!**

Zsolt 5

A karmesternek: Fúvós hangszerre. Dávid zsoltára. **2 Figyelj beszédemre, Uram, vedd észre sóhajtozásomat! 3 Figyelj hangos kiáltásomra, Istenem, királyom, mert hozzád imádkozom! 4 Hallgasd meg szavamat reggel, Uram, reggel eléd készülök, és várlak. 5 Istenem, te nem leled örököd a bűnben, nem talál otthonra nálad a gonosz. 6 Nem állhatnak meg szemed előtt a dicsekvők, gyűlölsz minden gonosztevőt. 7 Elpusztítod a hazudozókat; a vérszomjas és álnok embert utálja az Úr. 8 De én bemehetek házádba, mert te nagyon szeretsz engem, és szent templomodban leborulok, mert tisztellek téged. 9 Vezess, Uram, igazságodban, mert ellenségeim vannak, egyenged elöttem az utat! 10 Mert nem jön ki szájukon őszinte szó, belül romlottak, nyitott sír a torkuk, sima a nyelvük. 11 Derítsd ki vétküket, Istenem, bukjanak bele fondorlataikba! Taszítsd el őket sok vétkük miatt, mert ellened lázadtak! 12 Mind örülnek majd, akik hozzád menekülnek. Örökké ujjonganak, mert oltalmazod őket. Örvendeznek általad, akik szeretik nevedet. 13 Mert te, Uram, megáldod az igazat, körülveszed kegyelmeddel, mint pajzssal.**

Zsolt 6

EZ IS PANASZ-ZSOLTÁR: A PANASZ KIBESZÉLÉSE UTÁN ÚJRA ERŐT KAP.

A karmesternek: Mély hangú húros hangszerre. Dávid zsoltára.

2 Uram, ne feddj meg haragodban, ne ostorozz indulatodban! 3 Kegyelmezz, Uram, mert elcsüggedtem, gyógyíts meg, Uram, mert reszketnek tagjaim! 4 Lelkem is csupa reszketés, és te, Uram, meddig késelek? 5 Fordulj hozzám, Uram, mentsd meg életemet, szabadíts meg, mert irgalmas vagy! 6 Mert a halál után nem emlegetnek téged, ki ad hálát neked a sírban? 7 Belefáradtam a sóhajtozásba. Egész éjjel könnyekkel áztatom ágyamat, könnyeimel öntözöm fekvőhelyemet. 8 Szemem elhomályosodott a bánattól, fénye megtört sok ellenségem miatt. 9 Távozzatok tőlem mind, ti, gonosztevők, mert meghallotta az Úr hangos sírásomat! 10 Meghallgatta könyörgésem az Úr, imádságomat elfogadta az Úr. 11 Megszégyenül és reszketni fog nagyon minden ellenségem, meghátrál és megszégyenül egy pillanat alatt!

Zsolt 7

Dávid éneke, amelyet a benjámini Kús miatt énekelt az Úrnak. **2 Uram, Istenem, hozzád menekülök! Szabadíts meg üldözőimtől, és ments meg engem, 3 hogy szét ne tépjenek, mint az oroszlán, szét ne szaggassanak menthetetlenül. 4 Uram, Istenem, ha ilyeneket tettem: ha álnokságot követtem el, 5 ha rosszul bántam jóakarómmal, ha kifosztottam, aki ok nélkül bántott, 6 akkor ellenség üldözzön és érjen utol engem, tiporja földre életemet, tapossa porba dicsőségemet! (Szela.) 7 Uram, lépj elő haragodban, szállj szembe dühös ellenségeimmel! Kelj föl, szolgáltass igazságot nekem! 8 Gyülekezzenek köréd a népek, te pedig foglalj helyet fölöttük a magasban! 9 Az Úr ítéletet tart a népek fölött. Adj nekem igazat, Uram, hiszen igaz és feddhetetlen vagyok! 10 Vess véget a bűnösök gázságának, és bátorítsd az igazat, szívek és vesék vizsgálója, igazságos Isten! 11 Az én pajzsom az Isten, aki megszabadítja a tiszta szívűeket. 12 Igaz bíró az Isten, olyan Isten, aki mindennap büntethet. 13 Már megint kardját élesíti a gonosz, íját feszíti, és céloz. 14 Pedig őt találja el a halálos fegyver, a tüzes nyilak, amelyeket készít. 15 Ha rosszakarát fogan meg benne, nyomorúságot hordoz, és**

csalódást szül! **16 Vermet ás, jó mélyet, de maga esik a gödörbe, melyet készített.** 17 **Visszahárul fejére a nyomorúság, erőszakossága saját fejére száll.** 18 Hálát adok az Úrnak, mert igaz, zengem a felséges Úr nevét.

Zsolt 8

A karmesternek: „A szőlőtaposók” kezdetű ének dallamára. Dávid zsoltára. 2 Ó, Urunk, mi Urunk! Mily felséges a te neved az egész földön, az égen is megmutattad fenségedet! 3 Gyermekek és csecsemők szája által is építéd hatalmat ellenfeleiddel szemben, hogy elnémítsd az ellenséget és a bosszúállót.

4 Ha látom az eget, kezéd alkotását, a holdat és a csillagokat, amelyeket ráhelyeztél, 5 micsoda a halandó – mondom –, hogy törődsz vele, és az emberfia, hogy gondod van rá? 6 Kevéssel tetted őt kisebbé Istennél, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg. 7 Úrrá tetted kezéd alkotásain, mindent a lába alá vetettél: 8 a juhokat és marhákat mind, még a mezei vadakat is, 9 az ég madarait, a tenger halait, amelyek a tenger ösvényein járnak. 10 Ó, Urunk, mi Urunk! Mily felséges a te neved az egész földön!

ZSOLT 8,6-8 „VENDÉGSZÖVEGE” ZSID 2, 7 ÉS 9-BEN

	Zsolt 8, 6-8	Zsid 2,6-7 és 9
	<p>Micsoda az ember - mondom - hogy megemlékezel róla? és az embernek fia, hogy gondod van reá? ⁶Hiszen <i>kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél</i>, és dicsőséggel és tisztességgel megkoronáztad őt! ⁷Úrrá tetted őt kezeid munkáin, mindent lábai alá vetettél</p>	<p>Micsoda az ember, hogy gondolsz rá, vagy az embernek fia, hogy gondod van rá? ⁷<i>Rövid időre kisebbé tetted őt az angyaloknál, dicsőséggel és méltósággal koronáztad meg, ⁸mindent lába alá vetettél.... Jézus, a ki egy kevés időre kisebbé tétetted az angyaloknál,</i>”) (RÚF 2014)</p> <p>Mi az ember, hogy megemlékezel róla, vagy az ember fia, hogy gondot viselsz rá? ⁷<i>Egy kevészel tetted őt kisebbé az angyaloknál.</i> Dicsőséggel és méltósággal koronáztad, ⁸és mindent a lába alá vetettél.,,, azt azonban látjuk, hogy Jézus, aki egy kevészel lett kisebbé az angyaloknál. (Simon T. László)</p>
GÖRÖG	<p>⁵ τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μνησκήσκει αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν;</p> <p>⁶ ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξη καὶ τιμῆ ἐστεφάνωσας αὐτόν·</p>	<p>Τί ¹ ἐστὶν ἄνθρωπος ὅτι μνησκήσκει ¹ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπη αὐτόν;</p> <p>⁷ ἠλάττωσας αὐτόν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους, δόξη καὶ τιμῆ ἐστεφάνωσας αὐτόν,</p>

A Zsoltárok könyve

		ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους
VULGATA	quid est homo quod memor es eius aut filius hominis quoniam visitas eum 6 minuisti eum paulo minus ab angelis gloria et honore coronasti eum 7 et constituisti eum super opera manuum tuarum 8 omnia subiecisti sub pedibus	quid est homo quod memor es eius aut filius hominis quoniam visitas eum 7 minuisti eum paulo minus ab angelis gloria et honore coronasti eum et constituisti eum super opera manuum tuarum 8 omnia subiecisti sub pedibus 9 eum autem qui modico quam angeli minoratus est videmus Iesum propter passionem mortis gloria et honore coronatum ut gratia Dei pro omnibus gustaret mortem

Wyclife	little less	little less
Luther	wenig niedriger	7.eine kleine zeit niedriger 9.eine kleine zeit niedriger
Tyndale	Matthew:made him lower than angels	7.for a season 9.for a season (1526) 9. he was made less than the angels (1534)
Genfi Biblia	little lower	7.thou madst him a little lower 9.was made little inferior
KJV	little less	7 little lower 9.little lower
Jerusalem Bible	made him little less than a god	7.for a short while 9.J for a short while made less than the angels
ESV / LSB	a little lower	7.for a little while was made lower 9.for a little while made lower
KNB	Kevéssel tetted őt kisebbé az angyaloknál,	Kevéssel tetted őt kisebbé az angyaloknál; 9 Jézus kevéssel lett kisebb az angyaloknál (STL és BD IS)
SZIT	Majdnem isteni lényé tetted,	Az angyalok alá csak kevéssel aláztad, 9Jézus kevéssel lett kisebb az angyaloknál
RÚF	Kevéssel tetted őt kisebbé Istennél,	Rövid időre kisebbé tetted őt az angyaloknál, dicsóséggel és méltósággal koronáztad meg, Jézus, aki rövid időre kisebbé
KG	kevéssel tetted őt kisebbé az Istennél,	kevés időre kisebbé tétetted kevés időre kisebbé tétetted

Konklúzió: e két szakaszban két érdekes jelenséget is megfigyelhetünk. Egyrészt appropriációt: a LXX ἄνθρωπος-t („ember”) Zsid 2, 7 és 9 ἄνθρωπος -a (ember) már egyértelműen Jézusra (mint emberre) vonatkoztatja, vagyis a LXX szövegét így appropriálja (uzurpálja?). Másrészt ambiguitással: a LXX βραχύ- kétértelmű, egyszerre fejez ki „kis távolságot”; és „rövid időt” (Balázs 1998: 92). Amíg az eredeti héber „möat” kizárólag kvalitatív jelentést hordoz¹ (kevés, kicsinek lenni), addig a LXX βραχύ egyszerre kvalitatív és kvantitív jelentést is hordoz. Hogyan kell ezt fordítani? Itt Jézus identitásának más-más aspektusával van dolgunk, s teológiai nézőpont kérdése, hogy Jézus „ontológiai” vagy „inkarnációs” identitását akarjuk-e hangsúlyozni. A protestáns fordítók Luther után az inkarnációs identitást emelik ki (azaz rövid időre kisebb lett az angyaloknál), a katolikusok az ontológiai identitást (Jézus kevéssel kisebb az angyaloknál). Van olyan katolikus fordítás (Jerusalem Bible), ahol a fordítók szintén az inkarnációs identitást hangsúlyozzák.

Luther egyébként nemcsak Zsid 2,7-9, hanem Zsolt 8,6-ot is krisztológiailag olvassa, sőt a zsoltárban egyenesen Krisztusnak Istentől való elhagyatottságát hangsúlyozza, azt amit a átélt a kereszthalálában (Fabiny 2009: 128–132). Beleolvasással („eiségésis”), uzurpációval vagy appropriációval van itt dolgunk?

Zsolt 9

A karmesternek: „A fiú halála” kezdetű ének dallamára. Dávid zsoltára. 2 Hálát adok az Úrnak teljes szívemből, elbeszélem minden csodatettedet. 3 Örülök és vigadok neked, zengem nevedet, ó, Felséges! 4 Mert meghátráltak ellenségeim, elbuktak, és semmivé lettek előtted. 5 Mert igazságot szolgáltatottál ügyemben, trónodra ültél mint igaz bíró. 6 Megdorgáltad a népeket, semmivé tetted a bűnösöket, eltörölted nevüket mindörökre! 7 Vége van az ellenségnek! Feldúltad városaikat, hogy örökké romokban heverjenek, még emlékük is kiveszett. 8 De az Úr örökké trónján ül, fölállította bírói székét. 9 Igazságosan bíraskodik a világ fölött, részrehajlás nélkül ítéli a nemzeteket. 10 Az elnyomottak menedéke az Úr, menedék a nyomorúság idején. 11 Benned bíznak, akik ismerik nevedet, nem hagyod el, Uram, azokat, akik hozzád folyamodnak. 12 Zengjete az Úrnak, aki a Sionon lakik, mondjátok el a népeknek felséges tetteit! 13 Mert számon kéri a vérontást, emlékezik rá, nem feledkezik meg az elesettek jajkiáltásáról. 14 Légy kegyelmes, Uram, lásd meg, milyen elesett vagyok gyűlölőim miatt! Te emelhetsz föl a halál kapujából, 15 hogy elbeszélhessem sok dicső tettedet Sion leányának kapuiban, és vigadhassak, mert megszabadítottál! **16 Maguk ásta gödörbe zuhantak a népek, rejtett hálójuk fogta meg lábukat.** 17 Megismertette magát az Úr, igazságot szolgáltatott. **A bűnöst saját kezének műve ejti csapdába.** (Közjáték. Szela.) 18 A holtak hazájába kerülnek a bűnösök, minden olyan nép, amely elfelejti Istent. 19 Nem marad örökre elfelejtve a szegény, nem vész el végleg az elesettek reménye. 20 Ne engedd, Uram, hogy erőszakoskodjanak az emberek! Álljanak eléd ítéletre a népek! 21 Vigyél véghez, Uram, félelmetes tetteket közöttük, hadd tudják meg a népek, hogy ők csak emberek! (Szela.)

Zsolt 10

A BŰNÖSÖK HAMISSÁGA, ISTENTELENESSÉGE ÉS „SIKERE”-

1 Uram, miért állsz oly távol, miért rejtőzöl el a szükség idején? 2 A bűnösök gögjükben üldözik a nincstelent, de saját ármánykodásuk veszejt el őket. 3 Dicsekszik kapzsiságával a bűnös, és áldást mond a haszonleső, de ezzel megcsúfolja az Urat. 4 Fennhéjázva mondja a bűnös: Nem lesz számonkérés, nincs Isten! Ez minden gondolata. 5 Útjai mindenkor eredményesek, azt hiszi, hogy messze van ítéleted, semmibe veszi ellenségeit. 6 Azt mondja

¹ Köszönöm Gerőfiné Brebovszky Éva és Varga Gyöngyi tájékoztatását.

magában: Nem rendülök meg, nemzedékek váltják egymást, de engem nem ér baj. 7 Szája tele van átokkal, csalással és durvasággal, nyelve nyomorúságot és bajt okoz. 8 Ólálkodik a házak körül, titokban meggyilkolja az ártatlant, szeme a gyámoltalant figyeli. **9 Lesben áll rejtekhelyén, mint oroszlán a bozótban. Lesi, hogy elragadhassa a nincstelen. Kiveti hálóját, és elragadja a nincstelen.** 10 Szétzúzza, levágja a gyámoltalanokat, ha a körmei közé jutnak. 11 Azt mondja magában: Elfelejtett Isten, eltakarta arcát, nem lát meg soha! 12 Állj elő, Uram, emeld föl kezedet, Istenem! Ne feledkezz meg a nincstelenekről! 13 Miért vetheti meg Isten a bűnös? Miért mondhatja magában: Nem lesz számonkérés?! 14 Pedig te látod a vést és a bánatot, rátekintesz, és kezdedben tartod. Rád bízhatja magát a gyámoltalan, az árvának te vagy a segítője. 15 Törd össze a bűnös hatalmát, a gonosztól kérd számon bűnét, hogy nyoma se maradjon! 16 Király lesz az Úr mindörökké, a pogányok pedig kivesznek országából. 17 Az alázatosok kívánságát meghallgatod, Uram. Megerősíted szívüket, feljűk fordítod füledet, 18 véded az árva és elnyomott ügyét, hogy ne hatalmaskodják többé senki a földön.

Zsolt 11

A BŰNÖS ÉS AZ IGAZ EMBER KÜLÖNBSÉGE

K	P
A karvezetőnek. Dávid zsoltára. Az Úrban bízom én. Hogyan mondhatjátok nekem: „Menekülj a hegyekre, mint a veréb!	A karmesternek: Dávidé. Az Úrhoz menekülök. Hogyan mondhatjátok nekem: Menekülj a hegyre, mint a madár?!
Mert íme a bűnösök kifeszítették az íjat, a húrta illesztették nyilaikat, hogy lenyilazzák a sötétben az egyenes szívűeket.	2 Mert a bűnösök már feszítik az íjat, rátették a nyilat a húrta, hogy rálőjenek lesből a tiszta szívűekre.
Ha semmibe sem veszik végzéseidet, mit tehet akkor az igaz?”	3 Ha az alapokat is lerombolják, mit tehet az igaz ember?
Szent templomában van az Úr, áll az egekben az Úr trónusa. A szegényre tekint a szeme, az emberek fiait vizsgálja pillantása.	4 Az Úr ott van szent templomában, az Úr, akinek trónja a mennyben van, lát a szemével, pillantása megvizsgálja az embereket.
Megvizsgálja az Úr az igazat s az istentelent; Saját lelkét gyűlöli, aki szereti a gonoszságot.	5 Az Úr megvizsgálja az igazat és a bűnöst, szívből gyűlöli azt, aki az erőszakot szereti.
Parazsat és kénkövet hullat a bűnösökre, és szélvihar lesz kelyhük osztályrésze.	6 Hullasson a bűnösökre kénköves, tüzes parazsat, perzselő szél legyen osztályrészük!
Mert igaz az Úr s az igazságot kedveli, az igazak láthatják majd arcát.	7 Bizony, igaz az Úr, igaz tetteket szeret; a becsületes emberek meglátják arcát.

Zsolt 12

A karmesternek: Mély hangra. Dávid zsoltára. 2 Segíts, Uram, mert elfogytak a kegyesek, eltűntek a hívek az emberek közül. 3 Hazug módon beszélnek egymással, sima szájjal, kétszínűen beszélnek. 4 Irtson ki az Úr minden sima száját és nagyokat mondó nyelvet! 5 Mert ezt mondják: Győzzük nyelvvel, segít rajtunk a szánk, ki lehetne úrrá rajtunk? 6 Most már fölkelek – mondja az Úr – a szegények elnyomása, az elesettek sóhajtása miatt, és szabadulást adok az arra vágyódónak. 7 **Az Úr ígéretei tiszták, olyanok, mint a hétszer tisztított ezüst, melyet földbe vájt formába öntöttek.** 8 Uram, te megtartod ígéreteidet, minket pedig megoltalmazol ettől a nemzedéktől mindenkor, 9 még ha bűnösök járkálnak is körülöttünk, és az alávalóságot magasztalják is az emberek.

Zsolt 13

A karmesternek: Dávid zsoltára. 2 **MEDDIG** tart ez, Uram? Végképp megfeledkeztél rólam? **MEDDIG** rejtet el orcádat előlem? 3 **MEDDIG** kell magamban tanakodnom, és bánkódnom szívemben naponként? **MEDDIG** kerekedhetik fölém ellenségem? 4 Tekints rám, hallgass meg, Uram, Istenem! **Tartsd meg szemem ragyogását,** ne jöjjön rám halálos álom! 5 Ne mondhasa ellenségem: Végeztem velem! Ne ujjonghassanak ellenfeleim, hogy ingadozom! 6 Mert én hűségemben bízom, szívből ujjongok, hogy megsegítesz. Éneklek az Úrnak, mert jót tett velem.

Zsolt 14

A karmesternek: Dávidé. **Azt gondolja magában a bolond, hogy nincs Isten!** Romlottak és utálatosak tetteik, senki sem tesz jót. 2 Az Úr letekint a mennyből az emberekre, hogy lássa, van-e köztük értelmes, aki keresi az Istent. 3 Mindnyájan elfordultak tőle, egyaránt megromlottak. Senki sem tesz jót, egyetlen ember sem. 4 Nem tudja a sok gonosztevő, akik úgy eszik népemet, ahogy a kenyert eszik – de az Úrhoz nem kiáltanak –, 5 hogy majd egyszer nagyon megrettennek, mert Isten az igaz nemzedékkel van! 6 A nincstelen tervét csúffá tennétek, de az Úr az ő oltalma! 7 Bárcsak eljönne a Sionról Izráel szabadulása! Amikor az Úr jóra fordítja népe sorsát, ujjong majd Jákób, és örül Izráel.

Zsolt 15

Dávid zsoltára. Uram, **ki lehet sátrának vendége,** ki tartózkodhat szent hegyeden? 2 **Az, aki feddhetetlenül él, törekszik az igazságra, és szíve szerint igazat szól; 3 nyelvvel nem rágalmoz, nem tesz rosszat felebarátjával, és nem hoz gyalázatot rokonára.** 4 Megvetéssel néz az alávalókra, de tiszteli azokat, akik az Urat félik. Esküjét nem vonja vissza, ha kárt vall is. 5 Nem adja pénzét uzsorára, és nem hagyja magát megvesztegetni az ártatlan rovására. Aki ezeket teszi, nem tántorodik meg soha.

Zsolt 16

1 Dávid bizonyágtétele. Tarts meg engem, Istenem, mert hozzád menekültem! 2 Ezt mondom az Úrnak: Te vagy az én Uram, rajtad kívül nincs, ami jó nekem. 3 A szentekben, akik a földön élnek, és a dicsőségesekben telik minden kedvem. 4 Sok fájdalomuk lesz azoknak, akik máshoz csatlakoznak. Nem mutatok be nekik vérrel kevert italáldozatot, még nevüket sem veszem ajkamra. 5 Uram, te vagy osztályrészem és poharam, te tartod kezemben sorsomat. 6 Osztályrészem kies helyre esett, örökségem nagyon tetszik nekem. 7 **Áldom az Urat, mert tanácsot ad nekem, még éjszaka is figyelmeztet bensőm.** 8 **Az Úrra tekintek szüntelen,**

nem tántorodom meg, mert a jobbomon van. 9 Ezért örül a szívem, és ujjong a lelkem, testem is biztonságban van. 10 Mert nem hagysz engem a holtak hazájában, nem engeded, hogy híved lesszálljon a sírba. 11 Megismerteted velem az élet útját, teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség jobboldon.

**II. APCSEL 2,25-28 ÉS ZSOLT 16, 8-11
INTERTEXTJE SZÓ SZERINTI IDÉZET!!**

SZOKÁSOS PROBLÉMA: HA AZ ÚSZ SZÓ SZERINT IDÉZI A LXX-ÁT, A MAGYAR FORDÍTÁSOK MÉGIS MIÉRT KÜLÖNBÖZŐEK? AZ IDÉZETET IDÉZETKÉNT KELL FORDÍTANI, A LXX GÖRÖGJÉT NEM HELYES FIGYELMEN KÍVŰL HAGYNI.

	Ap Cse 12		Zsol t 16	
2 5		<p>Az Úrra tekintek szüntelen, mert jobbom felől van, hogy meg ne tántorodjam. <u>Zsolt 16,8-11</u></p> <p><u>Προορώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν ἵνα μὴ σαλευθῶ.</u></p>	8	<p>8 Az ÚRra tekintek szüntelen, nem tántorodom meg, mert a jobbomon van. velem az élet útját, teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség jobboldon.</p> <p><u>προορώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶν, ἵνα μὴ σαλευθῶ.</u></p> <p>szó szerint ugyanaz, de LXX Zsolt 8b-ben van extra szöveg</p>
2 6		<p><u>26</u> Ezért örül a szívem, és ujjong a nyelvem, és még testem is reménységben fog nyugodni,</p> <p><u>26 διὰ τοῦτο ἠὺφράνθη ἡ καρδία μου ἡ ἡγαλλίασατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει</u></p>	9	<p>⁹Ezért örül a szívem, és ujjong a lelkem, ???? testem is biztonságban van.</p> <p>⁹ <u>διὰ τοῦτο ἠὺφράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἡγαλλίασατο ἡ γλῶσσά μου, ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι,</u></p>

		<u>ἐπ' ἐλπίδι·</u>		szó szerint ugyanaz a LXX és ÚT görög, de RÚF, SZIT és KG lelket fordít nyelvem helyett. Csak KNB nyelvemet.
2 7		<p>27 mert nem hagyod lelket a holtak hazájában, nem engeded, hogy Szented elmúlást lásson.</p> <p><u>27 ὅτι οὐκ ἔγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην,</u> <u>1 οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.</u></p>	10	<p>10 Mert nem hagysz engem a holtak hazájában, nem engeded, hogy híved leszálljon a sírba. 1</p> <p><u>10 ὅτι οὐκ ἔγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ἄδην</u> <u>οὐδὲ δώσεις τὸν ὄσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν.</u> ÚT és LXX szó szerint ugyanaz a két magyar fordítás köszönőviszonyban sincs egymással.</p>
2 8		<p>28 Megismerteted velem az élet útjait, betöltesz engem örvendéssel a te orcád előtt.”</p> <p><u>28 ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς,</u> <u>πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τὸ οὖ προσώπου σου.</u></p>	11	<p>Megismerteted velem az élet útját, teljes öröm van tenálad, örökké tart a gyönyörűség jobbodon.</p> <p><u>11 ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς:</u> <u>πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου,</u> <u>τερπνότητες ἐν τῇ δεξιᾷ σου εἰς τέλος.</u></p>
				KÖV. A LXX ÉS ÚT SZÓ SZERINT UGYANAZ, A

				MAGYAR FORDÍTÁSOK, KIVÉVE ZSOLT 16,8-HOZ ÉS ZSOLT 16.8,11-HEZ A LXX-BEN VAN EXTRA SZÖVEG, AMI NINCS AZ ÚT-BEN
--	--	--	--	--

Zsolt 17

1 Dávid imádsága. Uram, hallgasd meg igaz ügyemet, figyelj esedezésemre! Ügyelj imádságomra, mert ajkam nem csalárd. 2 Tőled jön felmentő ítéletem, hiszen látja szemed az igazságot. 3 **Megvizsgáltad szívemet, meglátogattál éjjel. Próbára tettél, nem találsz bennem álnokságot, nem jön ki ilyen a számon.** 4 Bármit tettek az emberek, én a te beszédedre figyelve őrizkedtem az erőszakosok útjától. 5 Lépteim ösvényeidhez ragaszkodnak, nem inognak meg lépteim. 6 Hozzád kiáltok, mert meghallgatsz, Istenem. Fordítsd felém füledet, hallgasd meg beszédemet! 7 Tégy csodát híveddel, mert te megszabadítod azokat, akik jobboldhoz menekülnek támadók elől. **8 Őrizz engem, mint szemed fényét, KJV** **Keep me as the apple of the eye LUTH wie einen Augapffel im auge** rejsd el szárnyaid árnyékába 9 a bűnösök elől, akik erőszakoskodnak velem, halálos ellenségeim elől, akik körülfognak. 10 Konok szívük elzárkózik, szájuk gögösen beszél. 11 Lépten-nyomon körülvesznek, arra igyekeznek, hogy földre terítsenek. 12 Olyanok, mint a zsákmányra vágyó oroszlán, mint a lesben álló hím oroszlán. 13 Lépj elő, Uram! Szállj szembe velem, és terítsd le! Ments meg engem kardoddal a bűnösöktől! 14 Ments meg kezdeddel az emberektől, a világ embereitől, Uram, akik kiveszik részüket az életből! Töltsd meg hasukat azzal, amit nekik tartogatsz, lakjanak jól velem a fiaik is, és ami megmarad, hagyják gyermekeikre! 15 Én pedig meglátom orcádat, mint igaz ember, öröm tölt el, ha meglátlak, amikor fölbredek.

Zsolt 18

A karmesternek: Dávidé, az Úr szolgájáé, aki akkor mondta el ennek az éneknek a szavait az Úrnak, **amikor valamennyi ellensége hatalmából és Saul kezéből kimentette őt** az Úr. 2 Ezt mondta:

Szeretlek, Uram, erősségem! 3 Az Úr az én kőszálam, váram és megmentőm, Istenem, kősziklám, nála keresek oltalmat, pajzsom, hatalmas szabadítóm, fellegváram! 4 Az Úrhoz kiáltok, aki dicséretre méltó, és megszabadulok ellenségeimtől. 5 **Körülvettek a halál kötelei, pusztító áradat rettent engem.** 6 A sír kötelei fonódtak rám, a halál csapdái meredtek rám. 7 Nyomorúságomban az Úrhoz kiáltottam, segítségért kiáltottam Istenemhez. Meghallotta hangomat templomában, kiáltásom a fülébe jutott. 8 Megrendült és rengett a föld, a hegyek alapjai megremegtek, megrendültek, mert haragra gyúlt. 9 Füst jött ki orrából, szájából emésztő tűz, parázs izzott benne. 10 Lehajlította az eget, és leszállt, homály volt lába alatt. 11 Kerubon ülve repült, szelek szárnyán suhant. 12 A sötétséget tette rejtekévé maga körül, mint egy sátrat, a sötét vizeket, a gomolygó felleget. 13 Az előtte levő fényözönből előtörték fellegei jégesővel és tüzes parázzsal. 14 Dörgött az Úr az égben, mennydörgött a Felséges jégesővel és tüzes parázzsal. 15 Kilötte nyilait, és szétszórta, tömérdek villámot röpített ki. 16 Láthatóvá váltak a vizek medrei, és feltárultak a világ alapjai dorgálásodtól, Uram, haragod szelének fúvásától. **17 Lenyúlt a magasból, és fölvelt, a nagy vizekből**

kihúzott engem. 18 Megmentett engem ellenségem hatalmától, gyűlölőimtől, bár erősebbek nálam. 19 Rám törhetnek a veszedelem napján, de az Úr az én támaszom. **20 Tágas térre vitt ki engem, megmentett, mert gyönyörködik bennem. 21 Igazságom szerint bánt velem az Úr, kezem tisztasága szerint jutalmazott engem. 22 Hiszen vigyáztam az Úr útjára, és Istenemet nem hagytam el hűtlenül.** 23 Minden törvényére ügyeltem, rendelkezéseitől nem tértem el. 24 Feddhetetlen voltam előtte, és őrizkedtem a büntől. 25 Igazságom szerint jutalmazott meg az Úr, kezem tisztasága szerint, amit jól lát. 26 A hűségeshez hűséges vagy, a feddhetetlen emberhez feddhetetlen. **27 A tisztához tiszta vagy, de a hamisnak ellenállsz.** 28 Az elesett népet megsegíted, de a kevély tekintetűeket megalázod. 29 Mert te gyújtasz nekem mécsest, Uram; az én Istenem fénysugarat küld nekem a sötétbe. 30 Veled a rablóknak is nekirontok; ha Isten segít, a kőfalon is átugrom. 31 **Isten útja tökéletes, az ÚR BESZÉDE SZÍNIGAZ.** Pajzsa mindazoknak, akik hozzá menekülnek. 32 Van-e Isten az Úron kívül? Van-e köszikla Istenünkön kívül? 33 Isten ruház föl engem erővel, ő teszi tökéletessé utamat. **34 Lábamat a szarvaséhoz hasonlóvá teszi, magaslatokra állít engem. 35 Ő tanítja kezemet a harcra, karjaim ércijat feszítenek.** 36 Oltalmazó pajzsodat átadtad nekem, jobbod támogat engem, sokszor lehajoltál hozzám. 37 Biztossá teszed lépteimet, és nem inognak bokáim. 38 Üldözöm és utolérem ellenségeimet, nem térek vissza, míg nem végzek velük. 39 Szétzúrom őket, nem tudnak fölkelni, lábam elé hullanak. 40 Fölruháztál erővel a harcra, térdre kényszerítetted támadóimat. 41 Megfutamítottad ellenségeimet, és gyűlölőimet elpusztíthattam. 42 Kialtoznak, de nincs szabadító, az Úrhoz kiáltanak, de nem válaszol. 43 Összezúrom őket, mint a szélhordta port, széttaposom, mint az utca sarát. 44 Megmentesz engem a lázadó néptől, népek fejévé teszel engem. Olyan nép szolgál nekem, amelyhez nem volt közöm. 45 Engedelmesen hallgatnak rám, idegenek hízelegnek nekem, 46 mert elepedtek az idegenek, és reszketve bújnak elő rejtekükből. **47 Él az Úr, áldott az én kösziklám, magasztaltassék szabadító Istenem! 48 Bosszút áll értem az Isten, és népeket rendel alálm.** **49 Megmentesz ellenségeimtől, sőt támadóim fölé emelsz, és megszabadítasz az erőszakoskodóktól.** 50 Ezért magasztallak, Uram, a népek között, zsoltárt éneklek nevednek, 51 mert nagy győzelmet adtál királyodnak, hűséges maradtál fölkentedhez, Dávidhoz és utódaihoz örökké.

Gryllusék:
(Vö. 2Sám 22)

Zsolt 19

A karmesternek: Dávid zsoltára. 2 Az eget hirdetik Isten dicsőségét, kezének munkájáról beszél a menny. 3 Nappal a nappalnak adja át e szót, éjjel az éjjelnek adja tudtul. 4 Nincs szó, és nincs beszéd, hangjuk sem hallatszik, 5 mégis eljut hangjuk az egész földre, szavuk a világ végéig. Sátrat készített a napnak, 6 amely mint vőlegény jön ki szobájából, örül, mint egy hős, hogy futhat pályáján. 7 Elindul az ég egyik szélétől, átível a másik széléig, nincs rejtve melege elől semmi. **8 Az Úr törvénye tökéletes, felüdíti a lelket. Az Úr intó szava határozott, bölcsé teszi az együgyűt. 9 Az Úr rendelkezései helyesek, megörvendeztetik a szívet. Az Úr parancsolata világos, ragyogóvá teszi a szemet. 10 Az Úr félelme tiszta, megmarad örökké.** Az Úr döntései igazak, mindenben igazságosak, 11 kívánatosabbak az aranynál, sok színaranynál is, édesebbek a méznél, a csurgatott méznél is. 12 Szolgádat is figyelmeztetik: ha megtartja azokat, jutalma bőséges. 13 A tévedéseket ki veheti észre? Titkos bűnök miatt ne

büntess meg! 14 A kevélységtől is tartsd távol szolgálodat, ne uralkodjék rajtam. Akkor feddhetetlen maradok, sok bűntől mentesen.

15 Fogadd kedvesen számnak mondásait és szívem gondolatait, Uram, kősziklám és megváltóm!

KG

15 Legyenek kedvedre valók szájam mondásai, és az én szívem gondolatai előtted, legyenek, oh Uram, kősziklám és megváltóm. (Zsolt 104,34)

KJV 14 Let the words of my mouth, and the meditation of my heart, be acceptable in thy sight, O LORD, my strength, and my redeemer.

Zsolt 20

1 A karmesternek: Dávid zsoltára.

SZÉP ÁLDÁS!!

2 Hallgasson meg téged az Úr a veszedelem napján, legyen oltalmad Jákób Istenének neve! 3 Küldjön neked segítséget szentélyéből, erősítsen a Sionról! 4 Gondoljon sok ételáldozatodra, égőáldozatodat fogadja szívesen. (Szela.) 5 Adja meg szíved vágyát, teljesítse minden tervedet!

6 Akkor örvendezünk győzelmednek, és zászlót emelünk Istenünk nevében. Teljesítse az Úr minden kérésedet! 7 Jól tudom, hogy az Úr győzelmet ad felkentjének, felel neki szent egéből győzelmes jobbjának hőstetteivel. **8 Ezek a harci kocsikat, amazok a lovakat emlegetik dicsekedve, mi pedig Istenünknek, az Úrnak a nevét.** 9 Ők térdre rognak és elesnek, mi pedig felkelünk, és talpon maradunk. 10 Uram, segítsd meg a királyt! Hallgass meg minket, ha hozzád kiáltunk!

Zsolt 21

¹A karmesternek: Dávid zsoltára. ²Uram, a te erődnek örül a király. Mennyire ujjong, hogy megsegítetted! ³Megadtad neki szíve kívánságát, ajka óhaját nem tagadtad meg. (Szela.) ⁴Hiszen gazdag áldással fordulsz feléje, fejére színarany koronát teszel. ⁵Életet kért tőled, és megadtad neki, hosszú életet, örökké tartót. ⁶Nagy a dicsősége, mert megsegítetted, fenséget és méltóságot adtál neki. ⁷Bizony, áldottá teszed örökre, megvidámítod őt, örülhet előtted. ⁸Bízik a király az ÚRban, szereti a Felséges, ezért nem tántorodik meg. ⁹Kezed utoléri minden ellenségedet, jobbod utoléri gyűlölőidet. ¹⁰Olyanokká teszed őket, mint a tüzes kemence, ha megjelenysz, Uram. Haragod elnyeli őket, és tűz emészti meg. ¹¹Magzataikat kipusztítod a földről, utódaikat az emberek közül. ¹²Ha rosszat forralnak ellened, és cselet szőnek, nem mennek semmire, ¹³mert megfutamítod őket, célba veszed íjaddal. ¹⁴Mutasd meg hatalmadat, Uram! Mi pedig énekelünk, zsoltárt zengünk hatalmas tetteidről!

Zsolt 22

A karmesternek: „A hajnali szarvas” kezdetű ének dallamára. Dávid zsoltára. **2**Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engem? Távol van tőlem a segítség, pedig jajgatva kiáltok! **3**Istenem!

Hívlak nappal, de nem válaszolsz, éjszaka is, de nem tudok elcsendesedni. 4Pedig te szent vagy, trónodon ülsz, rólad szólnak Izráel dicséretei. 5Benned bíztak őseink, bíztak, és megmentetted őket. 6Hozzád kiáltottak segítségért, és megmenekültek, benned bíztak, és nem szégyenültek meg. 7De én féreg vagyok, nem ember, gyaláznak az emberek, és megvet a nép. 8Gúnyolódnak rajtam mind, akik látnak, ajkukat biggyeszti, fejüket csóválják: 9Az ÚRra bízta magát, mentse hát meg őt, szabadítsa meg, hiszen kedvelte! 10Te hoztál ki engem anyám méhéből, biztonságba helyeztél anyám emlőin. 11Már anyám ölében is rád voltam utalva, anyám méhében is te voltál Istenem. 12Ne légy tőlem távol, mert közel van a baj, és nincs, aki segítsen! 13Hatalmas bikák vetek körül, bekerítettek a básáni bivalyok. 14Föltátozták rám szájukat, mint a marcangoló, ordító oroszlán. 15Szétfolytam, mint a víz, kifocamodtak a csontjaim. Szívem, mint a viasz, megolvadt bensőmben. 16Torkom kiszáradt, mint a cserép, nyelvem az ínyemhez tapadt, a halál porába fektettél. 17Mert kutyák vetek körül engem, gonoszok bandája kerített be, átlukasztották kezemet, lábamat. 18Megszámlálhatnám minden csontomat, ők pedig csak bámulnak, néznek rám. 19Megosztoznak ruháimon, köntösömre sorsot vetnek. 20Ó, URam, ne légy távol, erősségem, siess segítségemre! 21Ments meg engem a fegyvertől, életemet a kutyák hatalmából! 22Szabadíts meg az oroszlán szájából és a bivalyok szarvai közül engem, nyomorultat! 23Hirdetem nevedet testvéreimnek, dicsérlek a gyülekezetben. 24Kik az URat féltetik, dicsérjétek őt, Jákób utódai, mind dicsőítsétek őt! Rettegjétek tőle, Izráel utódai, mind! 25Mert nem veti meg és nem utálja az elesettek nyomorúságát, nem rejti el orcáját előlük, segélykiáltásukat meghallgatja. 26Rólad szól dicséretem a nagy gyülekezetben, teljesítem fogadalmaimat az istenfélők előtt. 27Esznek az alázatosak, és jóllaknak, dicsérik az URat, akik őt keresik. Szívetek legyen vidám mindenkor! 28A föld legvégéig mindenkinek eszébe jut az ÚR, és megtérnek hozzá, öelötte borul le a népek minden nemzetsége. 29Mert az ÚR a királyi hatalom, ő uralkodik a népeken. 30Csak előtte borulnak le a földi hatalmasságok, térdet hajt előtte minden halandó, aki nem tudja életét megtartani. 31Az utódok szolgálják őt, beszélnek az Úrról a jövő nemzedéknek. 32Jönnek, és a születendő népnek hirdetik majd, hogy igaz, amit ő tesz.

Zsolt 23

KG	RÚF	SZIT	KNV (Múltba fprd-)	IMIT
Az Úr az én pásztorom; nem szűkölködöm. (Zsolt 80,2; Ján 10,11; Jel 7,16.17)	1Dávid zsoltára. Az ÚR az én pásztorom, nem szűkölködöm.	Dávid zsoltára.) Az Úr az én pásztorom, nem szenvedek hiányt,	1 Dávid zsoltára. Az Úr az én pásztorom, nem szűkölködöm,	Zsoltár Dávidtól. Az Örökkévaló a pásztorom, nincs hiányom.
2Füves legelőkön nyugtat engem, és csendes vizekhez terelget engem. (Zsolt 132,8.4Móz;10,35.2 Sám;6,15.16)	2Füves legelőkön terelget, csendes vizekhez vezet engem.	2 zöldellő réteken legeltet. A nyugalom vizéhez terel	2 zöldellő legelőkön adott nekem helyet, csöndes vizekhez vezetett engem.	2 Pázsitos réteken heverésztet engem, nyugodalmas vizekhez terelget engem.
3Lelkemet megvidámítja, az	3Lelkemet felüdíti, igaz			

<p>igazság ösvényein vezet engem az ő nevéért. (Jer 31,35)</p>	<p>ösvényen vezet az ő nevéért.</p>	<p>3 és felüdíti lelkemet. Az igaz úton vezérel, nevéhez híven.</p>	<p>3 Felüdítette lelkemet, és az igazság ösvényein vezetett az ő nevéért.</p>	<p>3 Lelkemet felüdíti, vezet engem az igazság ösvényén, az ő neve kedvéért.</p>
<p>4Még ha a halál árnyékának völgyében járok is, nem félek a gonosztól, mert te velem vagy; a te vessződ és botod, azok vigasztalnak engem. (Zsolt 3,6.7;49,16;86,13)</p>	<p>4Ha a halál árnyéka völgyében járok is, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy: vessződ és botod megvigasztal engem.</p>	<p>4 Ha sötét völgyben járok is, nem félek a bajtól, hisz te velem vagy. Botod, pásztorbotod biztonságot ad.</p>	<p>4 Járjak bár a halál árnyékában, nem félek semmi bajtól, mert te velem vagy. Vessződ és pásztorbotod megvigasztalta k engem.</p>	<p>4 Ha járok is homálynak völgyében, nem félek bajtól, mert te vagy mellettem; botod és istápod – azok vigasztalnak engem.</p>
<p>5 Asztalt terítesz nekem az én ellenségeim előtt; elárasztod fejem olajjal; csordultig van a poharam. (Zsolt 92,11)</p>	<p>5Asztalt terítesz nekem ellenségeim szeme láttára. Megkened fejemet olajjal, csordultig van poharam.</p>	<p>5 Számomra asztalt terítettél, ellenségeimnek szeme láttára. Fejemet megkented olajjal, s a poharam színültig töltötted.</p>	<p>5 Asztalt terítettél számomra azok előtt, akik szorongatnak engem; olajjal kentek meg fejemet, és kelyhem csordultig töltötted.</p>	<p>5 Terítesz számomra asztalt, szorongatóimnak előtte, bekened olajjal fejemet, serlegem telistele.</p>
<p>6 Bizonyára jóságod és kegyelmed követnek engem életem minden napján, s az Úr házában lakozom hosszú ideig. (Zsolt 27,4)</p>	<p>6Bizony, jóságod és szereteted kísér életem minden napján, és az ÚR házában lakom egész életemben.</p>	<p>6 Kegyelmed és jóságod vezet életemnek minden napján, s az Úr házában lakhatom örök időkön át.</p>	<p>6 Mert jóságod és irgalmasságod kísér engem életem minden napján, hogy az Úr házában lakjam időtlen időkig.</p>	<p>6 Csupa jóság és szeretet követnek engem életem minden napjaiban, és ülök az Örökkévaló házában hosszú életem át.</p>

Dávid zsoltára. **Az Úr a föld és ami betölti, a földkerekség és a rajta lakók.** 2 Mert ő vetette meg alapját a tengereken, ő rögzítette a folyókon. 3 Ki mehet föl az Úr hegyére, és ki állhat meg szent helyén? 4 Az ártatlan kezű, a tiszta szívű, aki nem sóvárog hiábavalóság után, és nem esküszik hamisan. 5 Áldást nyer az ilyen az Úrtól, igazságot a szabadító Istentől. 6 Ilyen az a nemzedék, amely hozzá folyamodik, akik Jákób Istenének orcáját keresik. (Szela.) 7 Emeljétek föl fejeteket, **ti, kapuk, emelkedjétek föl, ti, ősi ajtók, hogy bemehessen a dicső király!** 8 **Ki az a dicső király?** Az erős és hatalmas Úr, az Úr, aki hatalmas a harcban. 9 **Emeljétek föl fejeteket, ti, kapuk, emeljétek föl, ti, ősi ajtók, hogy bemehessen a dicső király!** 10 **Ki az a dicső király?** A Seregek Ura, ő a dicső király! (Szela.)

Zsolt 25

Dávidé. **Uram, utánad sóvárog a lelkem!** 2 **Benned bízom, Istenem, ne szégyenüljek meg, ne nevéssenek ki ellenségeim!** 3 Senki se szégyenüljön meg, aki benned reménykedik, azok szégyenüljenek meg, akik ok nélkül elpártolnak tőled! 4 **Utaidat, Uram, ismertesd meg velem, ösvényeidre taníts meg engem!** 5 **Vezess hűségesen, és taníts engem, mert te vagy szabadító Istenem, mindig benned reménykedem.** 6 Gondolj, Uram, irgalmadra és kegyelmedre, melyek öröktől fogva vannak. 7 **Ifjúkorom vétkeire és bűneimre ne emlékezz!** Kegyelmesen gondolj rám, mert te jóságos vagy, Uram! 8 Jó és igaz az Úr, ezért megmutatja a vétkeseknek a jó utat. 9 Az alázatosakat igazságosan vezeti, és az ő útjára tanítja az alázatosakat. 10 **Az Úr minden ösvénye szeretet és hűség azoknak, akik megtartják szövetségét és intelmeit.** 11 **A te nevedért, ó, Uram, bocsásd meg bűneimet, mert sok van!** 12 Azt az embert, aki féli az Urat, oktatja ő, hogy melyik utat válassza. 13 **Élete boldog marad, és utódai öröklik a földet.** 14 Közösségben van az Úr az öt félökkel, szövetségére tanítja őket. 15 Szemem állandóan az Úrra néz, mert ő szabadítja ki lábamat a csapdából. 16 Fordulj felém, és könyörül rajtam, mert magányos és nyomorult vagyok. 17 Enyhítsd szívem szorongását, szorult helyzetemből szabadíts ki! 18 **Lásd meg nyomorúságomat és gyötrődésemet, és bocsásd meg minden vétkeimet!** 19 **Nézd, mennyi ellenségem van! Gyűlölnék kegyetlen gyűlölettel.** 20 **Tartsd meg életemet, ments meg, ne szégyenüljek meg, mert hozzád menekültem!** 21 **Feddhetetlen becsület őrizzen engem, mert benned reménykedem.** 22 **Szabadítsd ki, ó, Isten, Izráelt minden nyomorúságából!**

Zsolt 26

Dávidé. Uram, szolgáltass nekem igazságot, mert feddhetetlenül éltem, az Úrban bízom ingadozás nélkül! 2 **Vizsgálj meg, Uram, és próbálj meg, kutasd át szívemet-lelkemet!** 3 Mert hűséged szemem előtt van, igazságod szerint járok-kelek. 4 *Nem ülök hitvány emberek közé, alattomosokkal nem járok együtt.* 5 *Gyűlölöm a gonoszok társaságát, nem ülök le a bűnösök közé.* 6 *Ártatlan vagyok, megmosom kezemet, úgy járom körül oltárodát, Uram,* 7 *hangos hálaéneket zengve, felsorolva sok csodatettedet.* 8 **Uram, szeretem házadat, ahol laksz, dicsőséged lakóhelyét.** 9 Ne ragadd el lelkemet a vétkesekkel, életemet a vérontókkal együtt, 10 akiknek a keze tele van gyalázattal, jobbjuk megvesztegetéssel. 11 **Hiszen én feddhetetlenül élek, válts meg, és könyörülj rajtam!** 12 Lábam biztos talajon áll, áldom az Urat a gyülekezetben.

NEM OLYAN EZ, MINT A FARIZEUS A VÁMSZEDŐ MELLETT?? ANTI-PÉLDÁZAT??

Zsabó Andor nem említi ezt a zavaró párhuzamot, inkább „kimagyarazza” a zsoltárost.

Zsolt 27 az üldözött ember zsoltára

1 Dávidé. Világosságom és segítségem az Úr, kitől félnék? Életemnek ereje az Úr, kitől rettegnék? 2 Ha rám támadnak is a gonoszok, szorongató ellenségeim, hogy marcangoljanak engem, majd megbotlanak, és elesnek. 3 Ha egy egész tábor jön is ellenem, nem fél a szívem. Ha háború tör is rám, én akkor is bizakodom. 4 **Egy dolgot kérek az Úrtól, azért esedezem: hogy az Úr házában lakhassam egész életemben; láthassam, milyen jóságos az Úr, és gyönyörködhessem templomában.** 5 Megóv engem sátrában a veszedelem napján. Elrejt sátra mélyén, magas kösziklára helyez engem. 6 Így hát fölemelt fővel állok ellenségeim között, ezért örvendezve mutatok be áldozatot az Úr sátrában, és éneket zengek az Úrnak. 7 Halld meg, Uram, hívó hangomat! Könyörülj rajtam, hallgass meg! 8 Ha ezt mondod: Járuljatok szíнем elé, szívem így válaszol: Színed elé járulok, Uram! 9 **Ne rejtsd el előlem orcádat, ne utasítsd el haragosan szolgálodat! Te vagy az én segítségem, ne vess el, ne hagyj el, szabadító Istenem!** 10 **Ha apám, anyám elhagyna is, az Úr magához fogad engem.** 11 Uram, taníts meg utadra, vezess a helyes ösvényen, mert ellenségeim vannak! 12 **Ne dobj oda ellenségeim indulatának, mert hamis tanúk támadtak rám, bosszút lihegnek.** 13 **De én hiszem, hogy még meglátom az Úr jóságát az élők földjén.** 14 Reménykedj az Úrban, légy erős és bátor szívű, reménykedj az Úrban!

IDFT

Zsolt 28

Dávidé. Téged hívlak, Uram, kösziklám, ne fordulj el tőlem némán! Mert ha némán elfordulsz, hasonló leszek a sírba roskadókhhoz. 2 Halld meg esedező hangomat, amikor segítségért kiáltok, kezemet fölemelve szent templomod felé. 3 Ne sorolj a bűnösök és gonosztevők közé, akik békésen beszélnek felebarátaikkal, de rossz szándék van a szívükben. 4 Fizess meg nekik tetteik szerint, gonosz cselekedeteik szerint! Kezük munkája szerint fizess meg nekik, torold meg rajtuk, amit elkövettek! 5 Mivel nem figyelnek az Úr tetteire, sem kezének munkájára, lerombolja, nem építi őket. 6 **Áldott az Úr, mert meghallgatta esedező hangomat. 7 Eróm és pajzsom az Úr, benne bízik szívem. Ő megsegített, ezért vidám a szívem, és énekelve adok neki hálát.** 8 Az Úr az ő népének erőssége, felkentjének megsegítő ereje. 9 Segítsd meg népedet, áldd meg örökségedet, légy pásztora, és gondozd örökké!

Zsolt 29

1 Dávid zsoltára. Magasztaljátok az Urat, ti, mennyei lények, magasztaljátok az Úr dicsőségét és hatalmát! 2 Magasztaljátok az Úr dicső nevét, boruljatok le az Úr előtt szent öltözetben! 3 **Az Úr hangja zeng a vizek fölött, mennydörög a dicsőséges Isten, az Úr, a nagy vizek fölött.** 4 Az Úr hangja hatalmas, az Úr hangja fenséges. 5 Az Úr hangja cédrusokat tördel, összetöri az Úr a Libánon cédrusait. 6 A Libánon ugrál miatta, mint egy borjú, és a Szirjón, mint egy bivalyborjú. 7 Az Úr hangjára lángok törnek elő. 8 Az Úr hangja megremegteti a pusztát, megremegteti az Úr Kádés pusztáját. 9 Az Úr hangja megriasztja a szarvasokat, letarolja az erdőket. Templomában mindenki őt dicsőíti. 10 Az Úr trónol az áradat fölött, ott trónol az Úr, az örökkévaló király. 11 Az Úr erőt ad népének, az Úr megáldja népét békességgel.

Zsolt 30

1 Zsoltár, templomszentelési ének. Dávidé. 2 Magasztallak, Uram, mert megmentettél. Nem engedted, hogy ellenségeim örüljenek bajomon. 3 Uram, Istenem, hozzád kiáltottam, és meggyógyítottál engem. 4 Uram, kihoztál engem a holtak hazájából, életben tartottál, nem roskadtam a sírba. 5 Zengjete az Úrnak, ti, hívei, magasztaljátok szent nevét! 6 **Mert csak egy pillanatig tart haragja, de egész életen át a kegyelme.** Este szállást vesz a sírás, reggelre itt az ujjongás. 7 Míg jó dolgom volt, azt gondoltam: Nem tántorodom meg soha. 8 Uram, kegyelmedből hatalmas hegyre állítottál. **De mikor elrejtetted orcádat, nagyon megrettentem.** 9 Ekkor hozzád kiáltottam, Uram, és így esedeztem az Úrhoz: 10 **Mit használ neked a vérem, ha leszálok a sírgödörbe? Hálát ad-e neked, aki porrá lett, hirdeti-e hűségedet?** 11 **Hallgass meg, Uram, kegyelmesen, légy segítségemre, Uram!** 12 **Te pedig gyászomat örömmé fordítottad, leoldoztad gyászruhám, és örömbé öltöztettél.** 13 Ezért szüntelen zeng neked a szívem, örökké magasztallak, Uram, Istenem!

Zsolt 31

A karmesternek: Dávid zsoltára. 2 **Hozzád menekülök, Uram, ne szégyenüljek meg soha!** Ments meg engem irgalmasan! 3 **Fordítsd felém füledet, siess, ments meg engem! Légy erős kösziklám, erős váram, segíts rajtam!** 4 Mert te vagy az én sziklavárom; vezess és terelgess engem nevedért! 5 **Szabadíts ki a hálóból, amelyet titkon vetettek nekem, mert te vagy az erősségem.** 6 Kezredre bízom lelkemet, te váltasz meg engem, Uram, igaz Isten! 7 Gyűlölöm a hitvány bálványok híveit, mert én csak az Úrban bízom. 8 Ujjongva örülök hűségednek, mert látod nyomorúságomat, ismered lelkem szorongásait. 9 Nem adtál ellenség kezébe, hanem tágas térre állítottad lábamat. 10 Légy kegyelmes, Uram, mert bajban vagyok, szemem elhomályosodott a bánattól, odavan testem-lelkem. 11 A gond miatt vége lesz életemnek, a sóhajtozás miatt esztendeimnek. Bűnöm miatt **11 A gond miatt vége lesz életemnek, a sóhajtozás miatt esztendeimnek. Bűnöm miatt megrokkant az erőm, csontjaim sorvadoznak.** 12 **Minden ellenségem gyaláz engem, szomszédaim félnek, ismerőseim megrettennek, ha látnak az utcán, elfutnak előlem.** 13 **Elfelejtettek, mintha meghaltam volna, olyan lettem, mint egy kallódó tárgy.** 14 **Mert hallom sokak suttogását: Iszonyú baj van vele! Rólam tanácskoznak egymás közt, el akarják venni az életemet.** **MICSODA PSZIHOLÓGIAI ÉRZÉK, MA IS ÉPPEN IGY VAN FT TAPASZTALATA** 15 **De én bízom benned, Uram, vallom: Te vagy Istenem!** 16 **Kezедben van sorsom, ments meg ellenségeim és üldözőim kezéből!** 17 **Ragyogjon rá orcád szolgálóra, segíts rajtam hűségesen!** 18 **Uram, ne szégyenüljek meg, ha hívlak téged!** Szégyenüljenek meg a bűnösök, tűnjenek el a holtak hazájában! 19 Némuljanak el a hazug ajkak, amelyek kihívóan, gögösen és megvetően beszélnek az igazról! 20 Milyen nagy a te jóságod, melyet a téged félőknek tartogatsz! Ebben részesíted a hozzád menekülőket minden ember szeme láttára. 21 **Jól elrejtéd őket magadnál az emberek áskálódása elől.** Megőrzöd őket sátradban a perlekedő nyelvektől. 22 Áldott az Úr, aki csodálatos hűséggel bánt velem az ostromlott városban! 23 Én már azt gondoltam ijedtemben, hogy eltaszítottál magadtól. De te meghallgattad könyörgő szavamat, amikor hozzád kiáltottam segítségért. 24 Szeressétek az Urat, ti, hívei mind! Az állhatatosokat megtartja az Úr, de kamatostul megfizet a gögösöknek. 25 Legyetek erősek és bátor szívűek mind, akik az Úrban reménykedtek!

Zsolt 32

Dávid tanítókölteménye. **Boldog, akinek hűtlensége megbocsáttatott, vétke eltöröltetett.** 2 Boldog az az ember, akinek az Úr nem rója fel bűnét, és nincs lelkében álnokság. 3 Míg hallgattam, kiszáradtak csontjaim, egész nap jajgatnom kellett. 4 Mert éjjel-nappal rám nehezedett kezed, erőm ellankadt, mint a nyári hőségben. (Szela.) 5 **Megvallottam neked vétkeket, bűnömet nem takargattam. Elhatároztam, hogy bevallom hűtlenségemet az Úrnak, és te megbocsátottad bűnömet, amit vétettem.** (Szela.) 6 Ezért hozzád imádkozzék minden hívő, amíg megtalálhat. Ha nagy vizek áradnak is, nem érik el őt. 7 Te vagy az oltalmam, megóvsz a bajtól, körülveszel a szabadulás örömeivel. (Szela.) 8 Bölccsé teszek, és megtanítalak, melyik úton kell járnod. Tanácsot adok, rajtad lesz a szemem. 9 Ne legyetek olyan oktalanok, mint a ló vagy az öszvér, amelynek kantárral és zablával kell fékezni szilajságát, másképpen nem közelít hozzád. 10 **Sok fájdalom éri a bűnöst, de aki bízik az Úrban, azt ő szeretettel veszi körül.** 11 Örüljete az Úrnak, ujjongjatok, ti, igazak! Vigadjatok mind, ti, igaz szívűek!

Zsolt 33

A CSELEKVŐ IGE, ISTEN HATALMA

1 Örüljete az Úrnak, ti, igazak! Az igaz emberekhez illik a dicséret. 2 Adjatok hálát az Úrnak **citeraszóval, tízhúrú lanttal zengjete neki!** 3 Énekeljete neki **új éneket**, szépen zengjenek hangszereitek! 4 **Mert az Úr igéje igaz, mindent hűségesen cselekszik** **AZ ÚR IGÉJE CSELEKSZIK ÉZS 55.** 5 Szereti az igaz ítéletet, az Úr szeretetével tele van a föld. 6 **Az Úr igéje alkotta az eget**, egész seregét szájának lehelete. 7 Gáttal torlaszolta el a tenger vizét, mederbe zárta hullámain.

8 Féljen az Úrtól az egész föld, rettegjen tőle a világ minden lakója, 9 mert amit ő mondott, meglett, és amit parancsolt, előállott. 10 Semmivé teszi az Úr a nemzetek tervét, megghiúsítja a népek szándékait. 11 De az Úr terve örökké megmarad, szívének szándéka nemzedékről nemzedékre. **12 Boldog az a nemzet, amelynek Istene az Úr, az a nép, amelyet örökségül választott.** 13 Letekint a mennyből az Úr, és lát minden embert. 14 Lakóhelyéből rátekint a föld minden lakójára. 15 Ő formálta mindnyájuk szívét, ismeri minden tettüket. 16 Nem a nagy sereg segíti győzelemre a királyt, nem a nagy erő menti meg a hőst. 17 Csalódik, aki lovaktól vár segítséget, mert nagy erejük nem ment meg. 18 De az Úr szeme ügyel az istenfélőkre, akik szeretetében bíznak. 19 Megmenti őket a haláltól, éhínség idején is megtartja életüket. **20 Lelkünk az Urat várja, ő a mi segítségünk és pajzsunk.** 21 Benne van szívünk öröme, mert szent nevében bízunk. 22 Maradjon velünk, Uram, szereteted, mert mi is benned reménykedünk!

Zsolt 34

Dávidé, abból **az időből, amikor eszelősnek tette magát** **HAMLET** Abímeleknél, aki aztán elkergette, ő pedig elment. 2 Áldom az Urat mindenkor, állandóan őt dicséri szám. 3 Az Úrral dicsekszik lelkem. Hallják ezt az alázatosak, és örülnek. 4 Hirdessétek velem az Úr nagyságát, magasztaljuk együtt az ő nevét! 5 Az Úrhoz folyamodtam, és ő meghallgatott, megmentett mindattól, amitől rettegtem. 6 Öröme derülnek, kik rátekinenek, nem pirul az arcuk. 7 Kiáltott az elesett, az Úr meghallgatta, és minden bajából kiszabadította. 8 Az Úr angyala őrt áll az istenfélők mellett, és megmenti őket. **9 Éreztétek, és lássátok, hogy jó az Úr!** Boldog az az ember, aki hozzá menekül. 10 Féljétek az Urat, ti, szentjei, mert nem szűkölködnek az istenfélők. 11 Az oroszánok is sínylődnek és éheznek, de akik az Úrhoz folyamodnak, nem nélkülözik a jót. 12 Jöjjetek, fiaim, hallgassatok rám, megtanítalak benneteket az Úr félelmére.

13 Ki az az ember, akinek tetszik az élet, és szeretne jó napokat látni? 14 **Vigyázz, hogy nyelved ne szóljon rosszat, és ajkad ne beszéljen csalárdságot!** 15 Hagyj fel a rosszal, és cselekedj jót, törekedj békességre, és kövesd azt! 16 Az Úr szeme látja az igazakat, füle meghallja kiáltásukat. 17 Az Úr a gonosztevők ellen fordul, emléküket is kiirtja a földről. 18 Akik az Úrhoz kiáltanak, azokat meghallgatja, és kimentti őket minden bajból. 19 **Közel van az Úr a megtört szívűekhez, és a sebzett lelkűeket megsegíti.** **51.ZSOLT** 20 Sok baj éri az igazat, de valamennyiből kimentti az Úr. 21 Megőrzi minden csontját, egy sem törik el közülük. 22 Halálos veszedelem éri utol a bűnöst, megbűnhődnek, akik gyűlölik az igazat. **23 Az Úr megváltja szolgálói életét, és nem kell bűnhődnie senkinek, aki hozzá menekül.**

Hamlet:Claudius as David:Saul

Just as the biblical David had a chance to kill the treasonous King Saul while hiding in a cave, but he chose not to, Prince Hamlet had a chance to kill his uncle, the treasonous King Claudius, as he prayed, but he chose not to.

<https://jdlldancesrva.com/2023/11/03/hamlet/>

Zsolt 35

Dávidé. Perelj, Uram, a velem perlőkkel, harcolj az ellenem harcolókkal! 2 Ragadj pajzsot, vértet, és siess segítségemre! 3 Végy elő lándzsát és csatabárdot üldözőim ellen! Szólj így hozzám: Én megsegítelek téged! 4 Érje szégyen és gyalázat azokat, akik életemre törnek! **Hátráljanak meg, és piruljanak, akik rosszat terveznek ellenem!** 5 **Legyenek olyanok, mint a szélhordta pelyva. Az Úr angyala szórja szét őket!** 6 Legyen útjuk sötét és síkos, az Úr angyala üldözze őket! 7 **Mert ok nélkül vetették ki rám hálójukat, ok nélkül ástak vermet nekem.** 8 Érje őket váratlan veszedelem, fogja meg őket a háló, amelyet kivetettek, ők maguk essenek gödörbe! 9 Én pedig ujjongok az Úrnak, és örvendezek szabadításának. 10 Minden porcikám ezt mondja: Ki volna hozzád fogható, Uram? Mert megmentet az elesettet az erőszakostól, az elesettet és szegényt a fosztogatótól. 11 **Hamis tanúk állnak elő, olyanról faggatnak, amiről nem tudok.** 12 **Rosszal fizetnek a jóért, életemre törnek.** 13 Pedig ha ők betegek voltak, én zsákruhát öltöttem, böjttel gyötörtem magamat, újra meg újra szívből imádkoztam. 14 Úgy jártam-keltem, mintha barátomról, testvéremről lett volna szó, mély bánatba merültem, mint aki anyját gyászolja. 15 De mikor én meginogtam, örömben összegyűltek. Összegyűltek körülöttem mint idegenek és ismeretlenek, szitkozódnak szünet nélkül. 16 Elvetemülten gúnyolódnak, acsarkodnak ellenem. 17 Uram, meddig tűröd ezt? **Ments meg engem az ordítózóktól, életemet az oroslánoktól!** 18 **Magasztallak a nagy gyülekezetben, hatalmas nép között dicsérlek.** 19 **Ne engedd, hogy kinevessenek hazug ellenségeim, és összekacsinthassanak, akik ok nélkül gyűlölnek.** 20 Mert nem jó szándékkal beszélnek, csalárd dolgokat terveznek azok ellen, akik szelíden élnek a földön. 21 **Feltátották rám szájukat, hahotázva mondják rólam: Saját szemünkkel láttunk!** 22 Láttad mindezt, Uram! Ne hallgass, Uram, ne légy távol tőlem! 23 Serkenj fel, ébredj, tégy igazságot peremben, Uram, Istenem! 24 Ítéld meg igazságod szerint, **Uram, Istenem, ne engedd, hogy kinevessenek!** 25 Ne mondhassák magukban: Ez az, ezt akartuk! Ne mondhassák: Végeztünk vele! 26 Szégyenkezve piruljon mindenki, aki örül bajomnak! Szégyen és gyalázat borítsa azokat, akik dölyfösek velem szemben! 27 Ujjongjanak, örüljenek, akik igazamat kívánják! Beszéljék mindenkor, hogy nagy az Úr, aki szolgálja javát akarja! 28 **Nyelvem hirdeti igazságodat és dicséretedet mindennap.** **A MÉLTATLANUL ÜLDÖZÖTT HÍVÓ ZSOLTÁRA.**

Zsolt 36

A karmesternek: Az Úr szolgájáé, Dávidé.

2 A bűnös ember szíve mélyén ott suttog a bűn. NAGYON SZÉP

MAGYAR FORDÍTÁS! EGYIK FORDÍTÁS SEM SZEBB ENNÉL. Nem számít neki az istenfélelem, 3 sőt azzal hízeleg magának, hogy bűnével gyűlöletet tud szítani. 4 Szája rontást és csalárdságot beszél, nem akar okos és jó lenni. 5 Rontást eszel ki ágyában, nem a jó úton jár, nem veti meg a rosszat. 6 Uram, szereteted az égig ér, hűséged a fellegekig. 7 Igazságod olyan, mint a hatalmas hegyek, ítéleteid, mint a nagy mélység, embert és állatot megtartasz, Uram. 8 Mily drága a te szereteted, Istenem! **Szárnyad árnyékába menekülnek az emberek.** 9 Dúslakodnak házad bőségében, örömet árasztasz rájuk, mint patakot. 10 Mert nálad van az élet forrása, a te világosságod által látunk világosságot. 11 Maradj hűséges a téged szeretőkhöz, igazságos a tiszta szívűekhez! 12 Ne taposson rám a gögösök lába, ne tegyen bujdosóvá a bűnösök keze! 13 Majd elbuknak a gonosztevők, elterülnek, nem tudnak fölkelni.

Zsolt 37

AKIK ÖRÖKLIK A FÖLDET (11,22, 29); NEM A GAZDAGSÁG A FONTOS (16), NEM LÁTTAM, HOGY ELHAGYOTTÁ LETT AZ IGAZ, GYERMEKE KOLDUSSÁ VÁLT (25), IGAZ AKAROK LENNI, NEM GAZDAG, „NEM A GAZDAGOK BOLDOGOK /IGAZAK/, HANEM A BOLDOGOK /IGAZAK /GAZDAGOK”

Dávidé. Ne **indulj haragra a gonoszok miatt, ne irigykedj a cselszövőkre!** **2 Mert hamar elhervadnak, mint a fű, elfonnyadnak, mint a zöld növények.** **3** Bízzál az Úrban, és tégy jót, akkor az országban lakhatsz, és biztonságban élhetsz. **4** Gyönyörködj az Úrban, és megadja szíved kéréseit! **5 Hagyd az Úrra utadat, bízzál benne, mert ő munkálkodik:** 6 világossá teszi igazságodat, jogodra fényt derít. **7** Légy csendben, és várj az Úrra! Ne indulj fel, ha az alattomos embernek szerencsés az útja! **8** Tégy le a haragról, hagyd a heveskedést, ne légy indulatos, mert az csak rosszra visz! **9 Mert a gonoszok kipusztulnak, de akik az Úrban reménykednek, azok öröklik a földet.** **10** Egy kis idő még, és eltűnik a bűnös, körülnézel, de nyomát sem találsz. **11 Az alázatosak öröklik a földet,** és teljes békességet élveznek. **12** Ármánykodik a bűnös az igaz ellen, és acsarkodik ellene. **13** Az Úr nevet rajta, mert látja, hogy eljön majd a napja. **14** Kardot rántanak a bűnösök, kifeszítik ijukat, hogy elejtsék az elesettet és szegényt, levágják az egyenes úton járókat. **15 De kardjuk saját szívüket járja át, és íjaik összetörnek.** **16 Többet ér a kevés az igaznak, mint a gazdagság a sok bűnösnek.** **17** Mert a bűnösök karja összetörik, de az igazakat támogatja az Úr. **18** Ismeri az Úr a feddhetetlenek életét, és örökségük megmarad örökké. **19** Nem szegyenülnek meg a gonosz időben sem, jóllaknak az éhínség napjaiban is. **20** De megsemmisülnek a bűnösök, elenyésznek az Úr ellenségei, még ha olyanok is, mint a viruló rétek, füstként enyésznek el. **21** Kölcsönt kér a bűnös, és nem adja vissza, de az igaz könyörületes és adakozó. **22 Akiket megáld az Úr, öröklik a földet,** akiket megátkoz, elpusztulnak. **23 Az Úr irányítja annak az embernek a lépteit, akinek az útja tetszik neki.** **24** Ha elesik is, nem marad fekvé, mert az Úr kézen fogja. **25 Gyermeke voltam, meg is öregedtem, de nem láttam, hogy elhagyatottá lett az igaz, sem azt, hogy gyermeke koldussá vált.** **26** Mindenkor könyörül, és kölcsönad, gyermeke áldott lesz. **27** Kerüld a rosszat, tégy jót, és itt lakhatsz mindvégig. **28** Mert az Úr szereti a jogosságot, és nem hagyja el híveit. Megőrzi őket mindenkor, a bűnösök utódait pedig kiirtja.

29 Az igazak öröklük a földet, és ott laknak mindvégig. 30 **Bölcsen beszél az igaz ember szája, és a nyelve igazat mond.** 31 Isten törvénye van a szívében, nem ingadoznak léptei. 32 Leselkedik a bűnös az igazra, és meg akarja ölni. 33 De az Úr nem hagyja, hogy kezébe kerüljön, és nem engedi, hogy bűnösként elítéljék. 34 Reménykedj az Úrban, maradj az ő útján! Ő felmagasztal, és öröklöd a földet; meglátod, hogy kiirtja a bűnösöket. **35 Láttam egy erőszakos bűnöst: olyan volt, mint egy terebélyes zöldellő fa, 36 de egyszer csak eltűnt, nem volt többé, kerestem, de nem lehetett megtalálni.** 37 Vigyázz, hogy feddhetetlen légy, ügyelj, hogy becsületes maradj, mert a jövő a béke emberé! 38 De a vétkesek mind megsemmisülnek, a bűnösök vége pusztulás. 39 Az igazak segítséget kapnak az Úrtól, erőt a szükség idején. 40 Megsegíti az Úr, megmenti őket, megmenti a bűnösöktől, megszabadítja őket, mert hozzá menekülnek.

Zsolt 38 **EGYIK BŰNBÁNATI ZSOLTÁR – ELŐTTE 6, 32, UTÁNA 51, 102, 130, 143**

Dávid zsoltára. Emlékeztetőül. 2 Uram, ne feddj meg felindulásodban, ne ostorozz lángoló haragodban! 3 **Mert nyilaid belém hatoltak, és rám nehezedett kezed.** 4 Nincs ép hely testemen haragod miatt, **nincs sértetlen csontom vétkem miatt. KULCCSONTTÖRÉSEM** 5 Mert bűneim összecsaptak fejem fölött, súlyos teherként nehezedenek rám. 6 Megbűzhödtek, elgennyesedtek sebeim oktalanságom miatt. **MI BŰN TEHER, BŰZ, GENNY** 7 Elcsüggedtem, meggörnyedtem nagyon, úgy járkálok egész nap, mint aki gyászol. 8 Derekam égő fájdalommal van tele, nincs ép hely testemen. 9 Kimerültem, végképp összetörtem, szívem gyötrelmében kiáltozom. 10 Uram, előtted van minden kívánságom, nincs rejtve előtted sóhajtásom. 11 Szívem hevesen dobog, erőm elhagyott, szemem világa sincs már velem. 12 **Szeretteim és barátaim félreállnak, mert csapás ért, rokonaim is elhúzódnak tőlem. 13 Tört vetettek, akik életemre törnek, akik vesztemet akarják, arról beszélnek, hogyan ártsanak nekem, és csalárd terveken gondolkoznak mindennap.** 14 De én meg sem hallom, mintha süket volnék, olyan vagyok, mint egy néma, aki nem nyitja ki száját. 15 Olyan vagyok, mint aki nem hall, és szájában nincs ellenvetés. 16 Mert benned reménykedem, Uram, te majd megfelelsz nekik, Uram, Istenem! 17 Bárcsak ne nevetnének rajtam, ha lábam meginog – gondoltam –, ne lennének dölyfösek velem szemben! 18 Hiszen már közel vagyok az eleséshez, szüntelenül gyötör a fájdalom. 19 Bizony, megvallom bűnömet, bánkódom vétkeim miatt. 20 De ellenségeim életerősek, sokan vannak, akik ok nélkül gyűlölnék. 21 Rosszal fizetnek nekem a jóért, rám támadnak, pedig én jóra törekszem. 22 Ne hagyj el engem, Uram, Istenem, ne légy távol tőlem! 23 Siess segítségemre, Uram, szabadítóm!

Zsolt 39

BESZÉD- NYELV - CORDELIA

A karmesternek, Jedútúnak: Dávid zsoltára. **2 Ezt határoztam: vigyázok szavaimra, hogy ne vétkezzem nyelvemmel, megzabolázom számat, ha gonosz ember kerül eléem.**

3 Néma voltam, szótalán, hallgattam, de ez nem volt jó, fájdalommal kiújult. 4 Szívem fölhevült bennem, míg sóhajtoztam, lánggra lobbantam, nyelvemmel beszélni kezdtem: **megbánja, hogy nem bírt szótlán maradni**

5 Add tudtomra, Uram, életem végét, meddig tart napjaim sora, hadd tudjam meg, milyen mulandó vagyok! 6 Íme, arasznyivá tetted napjaimat, életem ideje semmiség előtted. **Mint egy lehelet, annyit ér minden ember, aki él. (Szela.) 7 Árnyékként jár-kelet itt az ember, bizony**

hiába vesződik. Gyűjtöget, de nem tudja, ki fogja hasznát venni. 8 Így hát mit várhatok, Uram? Egyedül benned reménykedem! 9 Ments meg az ellenem vétőktől, ne engedd, hogy a bolondok gyalázzanak! 10 Néma maradok, nem nyitom ki számat, hiszen te munkálkodsz. 11 Vedd le rólam csapásodat, elpusztulok sújtó kezed alatt! **12 A bűn miatt büntetéssel fenýítéd az embert, tönkreteszéd szépségét, mint a moly szép hasonlat. Mint egy lehelet, annyit ér minden ember. **ismétlés**** (Szela.) 13 Hallgasd meg imádságomat, Uram, figyelj segélykiáltásomra! Könnyeim láttán ne légy néma, mert jövevény vagyok nálad, betelepült, mint minden ősom. 14 Ne nézz rám haraggal, hadd viduljak föl, mielőtt elmegyek, és nem leszek többé.

Zsolt 40

hála-panasz-hála egymás után

A karmesternek: Dávid zsoltára. 2 Várva vártam az Urat, és ő lehajolt hozzám, meghallotta kiáltásomat. 3 Kiemelt a pusztulás verméből, a sárból és az iszapból. Sziklára állította lábamat, biztossá tette lépteimet. 4 Új éneket adott a számba, Istenünknek dicséretét. Sokan látják ezt, félik az Urat, és bíznak benne. **5 Boldog ember az, aki az Úrba veti bizodalmát, nem igazodik a kevélyekhez és az elvetemült hazugokhoz.** 6 Uram, Istenem! Sok csodás tervet vittél véghez értünk, nincs hozzád fogható. Szeretném hirdetni és elmondani, de több annál, mint amit fel tudnék sorolni. **7 Véresáldozatban és ételáldozatban nem telik kedved: nyitott fület adtál nekem. Égőáldozatot és vétekáldozatot nem kívánsz.** 8 Akkor így szóltam: Íme, megjelentem, a könyvtekeretsben írva van rólam. 9 Abban telik kedvem, Istenem, hogy akaratomat teljesítem, törvényed szívemben van. 10 Hirdetem igazságodat a nagy gyülekezetben, és nem zárom be számat, jól tudod, Uram! **11 Igazságodat nem rejtegetem szívem mélyén, hanem beszélek hűségéről és szabadításodról.** Nem titkolom el szeretetedet és hűségedet a nagy gyülekezet előtt. 12 Uram, ne vond meg tőlem irgalmadat, szereteted és hűséged őrizzen szüntelen! 13 Mert annyi baj vett engem körül, hogy megszámlálni sem lehet. Bűneim büntetése utolért engem, áttekinteni sem tudom őket, számosabbak hajam szálaínál, és a szívem is elhagyott engem. 14 Légy kegyelmes, Uram, és ments meg, Uram, siess segítségemre! 15 Szégyenkezzen, piruljon mindenki, aki életemet el akarja venni! Riadjanak vissza, és érje gyalázat azokat, akik bajomban gyönyörködnek! **16 Rettegjenek szégyenükben, akik hahotázva beszélnek rólam! CSANDR** 17 Örüljenek és örvendezzenek benned mindazok, akik téged keresnek! Akik szabadításodra vágyódnak, hadd mondhassák mindig, hogy nagy az Úr! 18 Elesett és szegény vagyok, de gondol rám az Úr! Te vagy segítségem és megmentőm, Istenem, ne késlekedj!

Zsolt 41

Jézus hangja?

A karmesternek: Dávid zsoltára. 2 **Boldog az, akinek gondja van a ninestelenre, ha bajba kerül, megmenti az Úr.** 3 **Az Úr megőrzi, és életben tartja, boldog lesz a földön, nem engedi át ellenségei dühének.** 4 **Az Úr enyhülést ad betegágyán, jobbulást ad neki, valahányszor betegen fekszik.** 5 **Ezt mondom: Uram, légy kegyelmes hozzám! Gyógyíts meg engem, mert vétkeztem ellened!** 6 Ellenségeim rosszat mondanak rólam: Mikor hal már meg, mikor vész ki a neve? 7 Aki eljön meglátogatni, hiábavalóságot beszél, szívében összegyűjt minden rosszat, azután kimegy az utcára, és kibeszéli. 8 Mindazok, akik gyűlölnék, egymás közt sugdolóznak, és rosszat gondolnak rólam: 9 Gyógyíthatatlan betegség támadta meg, nem kel föl többé onnan, ahol fekszik! 10 **Még a legjobb barátom is, akiben megbíztam, aki velem együtt evett, az is ellenem támadt.** **JUDÁS** 11 De te, Uram, légy kegyelmes, segíts fel engem,

hadd fizessenek meg nekik! 12 Abból tudom meg, hogy kedvelsz, ha nem ujjonghat rajtam ellenségem, 13 engem pedig megtartasz, mert feddhetetlen vagyok, és színed elé állítasz örökre. 14 Áldott az Úr, Izráel Istene öröktől fogva mindörökké. Ámen, ámen.

Zsolt 42

A karmesternek: Kórah fiainak tanítókölteménye.

2 Ahogyan a szarvas kívánczik a folyóvízhez, úgy kívánczik a lelkem hozzád, Istenem!
3 Isten után szomjazik lelkem, az élő Isten után: Mikor mehetek el, hogy megjelenjek Isten előtt?

4 Könnyem lett a kenyerem éjjel és nappal, mert egész nap ezt mondogatják nekem: Hol van a te Istened? 5 Kiöntöm lelkemet, és arra emlékezem, hogy milyen tömeggel vonultam, és hogyan vezettem Isten házához hangos ujjongással és hálaénekekkel az ünneplő sokaságot. 6 Miért csüggedsz el, lelkem, miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok neki az ő szabadításáért! 7 Istenem, elcsügged a lelkem, azért terád gondolok a Jordán földjéről és a Hermónról, a Micár-hegyről. 8 Örvény örvénynek kiált zuhatagjaid hangjában, minden habod és hullámod átcsapott fölöttem. 9 Nappal szeretetét rendeli mellém, éjjel éneket ad számba az Úr, imádságot életem Istenéhez. 10 Ezt mondom Istenemnek, köszálomnak: Miért feledkeztél el rólam? Miért kell gyászban járnom, miért gyötör az ellenség? 11 Mintha csontjaimat tördelnék, amikor gyaláznak ellenfeleim, mert egész nap ezt mondogatják nekem: Hol van a te Istened? 12 Miért csüggedsz el, lelkem, miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok neki, szabadító Istenemnek!

Zsolt 43

Szolgáltass nekem igazságot, Istenem, és **pereld peremet a hűtlen néppel szemben! Az alattomos és álnok emberektől ments meg** engem! 2 Hiszen te vagy oltalmazó Istenem, miért taszítottál el engem? Miért kell gyászban járnom, miért gyötör az ellenség? 3 Küldd el világosságodat és igazságodat: azok vezessenek engem! Vigyenek el szent hegyedre és hajlékaidba, 4 hogy eljussak Isten oltárához, Istenhez, akinek ujjongva örülök. Hadd magasztaljalak hárfával, Isten, én Istenem! 5 Miért csüggedsz el, lelkem, és miért háborogsz bennem? Bízzál Istenben, mert még hálát adok neki, szabadító Istenemnek!

Zsolt 44

AZ ÜLDÖZÖTT, MEGALÁZOTT, A JÓBI MÉLYSÉGBŐL IS AZT AZ ISTENT ÁLDJA, AKINEK TULAJDONÍTVÁ A NYOMORÚSÁGÁT. ÉRDEKES: Ő ÉBRESZTI, SERKENTI AZ URAT!!!

A karmesternek: Kórah fiainak tanítókölteménye. 2 Isten, saját fülünkkel hallottuk, elbeszélték nekünk apáink, mit vittél véghez napjaikban, a régi időkben. 3 Keziddel népeket üztél el, őket pedig a helyükre plántáltad. Nemzeteket zúztál össze, őket pedig a helyükre küldted. 4 Mert nem a maguk fegyverével vették birtokba az országot, és nem a saját karjuk segítette meg őket, hanem a te jobbod és a te karod, a te orcád világossága, mert kedvelted őket. 5 Te vagy királyom, ó, Isten! Parancsodra megszabadul Jákób. 6 Általad verjük le ellenségeinket, neved segítségével tiporjuk el támadóinkat. 7 Mert én nem az íjamban bízom, nem a fegyverem segít meg engem. 8 Te segítesz meg ellenségeinkkel szemben, gyűlölőinket te szégyeníted meg. 9

Istent dicsérjük mindennap, neved magasztaljuk örökké. (Szela.) 10 Mégis elvetettél, megszegyenítettél minket, nem vonultál ki seregeinkkel. 11 Megfutamítottál az ellenség előtt, gyűlölőink kifosztottak bennünket. 12 Odadobtál minket, mint vágójuhokat, és szétszórtál a népek közé. 13 Potom áron adtad el népedet, nem szabtál magas vételárat érte. 14 Gyalázatosá tettel szomszédaink előtt, gúnyol és csúfol környezetünk. 15 Szóbeszéd tárgyává tettél a népek között, fejüket csóválják miattunk a nemzetek. 16 Mindennap szidalmaznak engem, szégyen borítja arcomat 17 a gyalázók és a káromlók szava miatt, az ellenség és a bosszúálló miatt. 18 Bár mindez ránk szakadt, nem feledtünk el téged, nem szegtük meg szövetségedet. 19 Szívünk nem szakadt el tőled, lépteink sem tértek le ösvényedről. 20 Pedig a sakálok tanyájára üztél minket, és a halál árnyékát borítottad ránk. 21 Ha elfeledtük volna Istenünk nevét, és idegen istenhez emeltük volna fel kezünket, 22 nem vette volna-e észre Isten? Hiszen ő ismeri a szívnek titkait. 23 Miattad gyilkolnak minket naponta, vágójuhoknak tekintenek. **24 Serkenj fel! Miért alszol, Uram? Ébredj föl, ne taszíts el végképp! 25 Miért rejtet el orcádat, miért felejtet el nyomorúságunkat és ínségünket? 26 Lelkünk a porba hanyatlott, testünk a földhöz tapadt. 27 Siess segítségünkre! Válts meg minket irgalmadból!**

Zsolt 45

Vö. ÉNEKEK ÉNEKE KI A MEGSZÓLÍTOTT, A KIRÁLY, A MENYASSZONY ???

1 A karmesternek: A „Liliomok” kezdetű ének dallamára. Kórah fiainak tanítókölteménye.

A szeretet éneke.

2 Szívem zsong a szép szavaktól, művem a királynak mondom el, nyelvem gyors, mint az írrok tolla.

3 Legszebb vagy **Ki** az emberek közt, kedves szavak áradnak ajkadról, meg is áld Isten örökre!

4 Kösd derekadra kardodat, te hős, öltö pompás díszruhát! 5 E díszedben jársz sikerrel az igaz ügyért, az igazság védelmében! Jobbod félelmetes dolgokra tanítson! 6 Nyilaid hegyesek, átjárják a király ellenségeinek szívét, népek kerülnek hatalmadba.

7 Trónod Istentől való, mindörökké megmarad, királyi pálcád igazság pálcája. 8 **Szereted az igazságot, gyűlölöd a gonoszságot, ezért kent föl téged társaid közül Isten, a te Istened öröm olajával.**

9 Mirha, aloé, kasszia illata árad minden öltözetedből, elefántcsont palotákból hárfák vidámítanak.

10 **Királylányok viselik ékszereidet, jobbod felől a királyné áll ófíri arannyal ékesítve.**

11 **Halld csak, leány, nézz, és figyelj ide! Feledd el népedet és atyádnak házát! 12 Szépségedet a király kívánja, mert ő a te urad, borulj le előtte!**

13 **Tírusz leánya! A nép gazdagai ajándékkal hízelegnek neked.** 14 **Csupa dísz a királylány odabent, arannyal van átszőve ruhája.**

15 Hímzett ruhákban vezetik a királyhoz, szüzek, barátnői követik, így vonulnak hozzád.

16 Ujjongó örömmel vezetik őket, úgy vonulnak be a királyi palotába. 17 **Óseid helyébe fiaid lépnek, akiket fejedelmekké teszel az egész földön.** 18 **Hirdetem nevedet minden nemzedéknek. Ezért magasztalnak majd a népek örökkön-örökké.**

Zsolt 46 **ERŐS VÁR A MI ISTENÜNK**

1 A karmesternek: Kórah fiaié. Ének magas hangra.

2 Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban.

3 Azért nem félünk, ha megindul is a föld, és hegyek omlanak a tenger mélyébe;

4 ha háborognak és tajtékoznak is vizei, és tombolásától megrendülnek a hegyek. (Szela.)

5 Egy folyó ágai örvendeztetik Isten városát, a Felségesnek szent hajlékait. 6 Isten van benne, nem inog meg, megsegíti Isten reggelre kelve.

A Zsoltárok könyve

7 Népek háborognak, országok inognak, ha az Úr mennydörög, megretten a föld.

8 A Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk. (Szela.)

9 Jöjjetek, lássátok az Úr tetteit, aki bámulatos dolgokat művel a földön. 10 Háborúkat szüntet meg a föld kerekiségén, íjat tör össze, lándzsát tördel szét, harci kocsikat éget el. 11 Csenedesedjete el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten! Magasztalnak a népek, magasztal a föld. 12 A Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk. (Szela.)

Zsolt 46

IMIT	KG	KI	RÚF	SZIT	KNV
Alámót szerint. Ének.					
2 Isten nekünk menedék és erő, segítségül szorongatásokban igen megtalálható.	2 Isten a mi oltalmunk és erősségünk! igen bizonyos segítség a nyomorúságban .	Isten nekünk menedék és erő; szükségben igen meglevő segítség.	2 Isten a menedékünk és az erőnk, nagyszerű támaszunk a szorongatásban	2 Isten a menedékünk és az erőnk, nagyszerű támaszunk a szorongatásban.	2 Isten a menedékünk és az erőnk, nagyszerű támaszunk a szorongatásban.
3 Azért nem félünk, midőn megváltozik a föld s midőn meginognak a hegyek, be a tengerek szívébe.	3 Azért nem félünk, ha elváltoznék is a föld, ha hegyek omlának is a tenger közepébe:	3 Ezért nem félünk, ha a föld megindul, és hegyek dőlnek a tenger közepébe:	. 3 Ezért nem aggódunk, ha remeg is a föld, ha a hegyek a tengerbe omlanak,	3 Ezért nem aggódunk, ha remeg is a föld, ha a hegyek a tengerbe omlanak,	3 Ezért nem aggódunk, ha remeg is a föld, ha a hegyek a tengerbe omlanak,
4 Zúgnak, fornak vizei, rengenek a hegyek az ő fenségétől. Széla	4 Zúghatnak, tajtékozhatnak hullámai; hegyek rendülhetnek meg háborgásától. Széla.	4 Zúghatnak, tajtékozhatnak vizei; hegyek reszkethetnek hánykolódásától: a Seregek Ura velünk van; várunk nekünk Jákób Istene. Széla.	4 ha vizei zúgnak, tajtékoznak is, és viharától megrendülnek a hegyek. [Velünk a Seregek Ura, Jákób Istene a mentsvárunk!]	4 ha vizei zúgnak, tajtékoznak is, és viharától megrendülnek a hegyek. [Velünk a Seregek Ura, Jákób Istene a mentsvárunk!]	4 ha vizei zúgnak, tajtékoznak is, és viharától megrendülnek a hegyek. [Velünk a Seregek Ura, Jákób Istene a mentsvárunk!]
5 Folyam van: erei örvendeztetik Isten városát, a legfelsőnek	5 Forrásainak árja megörvendeztet i Isten városát, a Felségesnek szent hajlékait.	5 Van egy folyam, melynek ágai megörvendeztetik Isten városát, a Magasságos hajlékainak szentjét.	5 A folyam ágai felüdítik Isten városát, ő megszenteli a Fölséges hajlékát.	5 A folyam ágai felüdítik Isten városát, ő megszenteli a Fölséges hajlékát.	5 A folyam ágai felüdítik Isten városát, ő megszenteli a Fölséges hajlékát.

A Zsoltárok könyve

szentséges lakait.	6 Az Isten ő közepette van, nem rendül meg; megsegíti Isten virradatkor.	6 Isten közepette van, meg nem rendül; megsegíti Isten reggel fordulatára.	6 Nem inog meg, Isten lakik benne, Isten már hajnalban is védelmezi.	6 Nem inog meg, Isten lakik benne, Isten már hajnalban is védelmezi.	6 Nem inog meg, Isten lakik benne, Isten már hajnalban is védelmezi.
6 Isten van közepében, nem inog meg; megsegíti Isten, reggelre ha fordul.	7 Nemzetek zajongnak, országok mozognak; kiereszti hangját, megszeppen a föld.	7 Nemzetek zúgtak, királyságok inogtak; ő megdördült, elolvadt a föld:	7 A népek lázadoztak, birodalmak megrendültek, de mennydörgő szózatától rettegés fogta el a földet.	7 A népek lázadoztak, birodalmak megrendültek, de mennydörgő szózatától rettegés fogta el a földet.	7 A népek lázadoztak, birodalmak megrendültek, de mennydörgő szózatától rettegés fogta el a földet.
7 Zúgtak nemzetek, inogtak királyságok; hallatta hangját, olvad a föld.	8 A Seregek Ura velünk van, Jákob Istene a mi várunk. Széla.	8 a seregek Ura velünk van; várunk nekünk Jákob Istene. Széla.	8 Velünk a Seregek Ura, Jákob Istene a mentsvárunk!	8 Velünk a Seregek Ura, Jákob Istene a mentsvárunk!	8 Velünk a Seregek Ura, Jákob Istene a mentsvárunk!
8Az Örökkévaló, a seregek ura velünk van, mentsvárunk nekünk Jákob Istene. Széla.	9 Jőjjetek, lássátok az Úr tetteit, a ki pusztaságokat szerez a földön;	9 Jertek, nézzétek az Úr tetteit; aki rémületet rendez a földön:	9 Gyertek, lássátok, mit művel az Úr! Rettegésbe taszítja a földet,	9 Gyertek, lássátok, mit művel az Úr! Rettegésbe taszítja a földet,	9 Gyertek, lássátok, mit művel az Úr! Rettegésbe taszítja a földet,
9 Jertek, nézzétek meg az Örökkévaló cselekvéseit, a ki pusztításokat végzett a földön;	10 Hadakat némít el a föld széléig; ívet tör, kopját ront, hadi szekereket éget el tűzben.	10 hadakat szüntet a föld széléig; íjat tör, dárdát vagdal, szekereket éget tűzzel:	10 megálljt parancsol a hadaknak a föld határáig, szétzúzza az íjakat, összetöri a lándzsákat, s a pajzsokat tűzben elégeti.	10 megálljt parancsol a hadaknak a föld határáig, szétzúzza az íjakat, összetöri a lándzsákat, s a pajzsokat tűzben elégeti.	10 megálljt parancsol a hadaknak a föld határáig, szétzúzza az íjakat, összetöri a lándzsákat, s a pajzsokat tűzben elégeti.
10 megszüntet háborúkat a föld végéig, íjjat tör össze, dárdát vág széllyel, szekereket éget el tűzben.	11 Csendesedjete és ismerjéte el, hogy én vagyok az Isten!	11 Hagyjátok el és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten; magasan	11 Álljatok meg és ismerjéte el: Én vagyok az Isten!	11 Álljatok meg és ismerjéte el: Én vagyok az Isten! Fönséges	11 Álljatok meg és ismerjéte el: Én vagyok az Isten! Fönséges

11 Hagyjatok föl és tudjátok meg, hogy én vagyok Isten, magas vagyok a nemzetek közt, magas a földön!	Felmagasztaltam a nemzetek közt, felmagasztaltam a földön.	vagyok a nemzetek közt, magasan a földön.	Főnséges a népek fölött, főnséges a föld felett.	a népek fölött, főnséges a föld felett.	a népek fölött, főnséges a föld felett.
12 Az Örökkévaló, a seregek ura velünk van, mentsvárunk nekünk Jákób Istene! Széla.	12 A Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk! Széla.	12 A seregek Ura velünk van; várunk nekünk Jákób Istene. Széla.	12 Velünk a Seregek Ura, Jákób Istene a mentsvárunk	12 Velünk a Seregek Ura, Jákób Istene a mentsvárunk!	12 Velünk a Seregek Ura, Jákób Istene a mentsvárunk!

A HIT ZSOLTÁRA*

Textus: 46. Zsolt

„Isten a mi oltalmunk és erősségünk, mindig biztos segítség a nyomorúságban. Azért nem félünk, ha megindul is a föld, és hegyek omlanak a tenger mélyébe; ha háborognak és tajtékoznak is vizei, és tombolásától megrendülnek a hegyek. Egy folyam ágai örvendeztetik Isten városát, a Felségesnek szent hajlékait. Isten van benne, nem inog meg, megsegíti Isten reggelre kelve. Népek háborognak, országok inognak, az Úr mennydörög, megretten a föld. A Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk. Jöjjetek, lássátok az Úr tetteit, aki bámulatos dolgokat művel a földön. Háborúkat szüntet meg a föld kerekéségén, Íjat tör össze, lándzsát tördel szét, harci kocsikat éget el. Csendesedjete el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten! Magasztalnak a népek, magasztal a föld. A Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk”

Ebben a félévben a reggeli áhítatok a zsoltárok alapján szólnak. Az igehirdetőre van bízva, hogy melyik zsoltár alapján kívánja átadni Isten ébresztő, bátorító és megtartó üzenetét. Az üzenet közvetítője így arra kényszerül, hogy újra és újra olvassa és olvasgassa a zsoltárokat, amíg – Isten segítségével – rátalál arra, amit régi költői képek felidézésével itt és most hirdetni kell.

Némi töprengés után én is így találtam rá a 46. zsoltárra. Nevezik ezt a „hit zsoltárának”, a „bizalom zsoltárának” sőt felekezetem névadója után „Luther zsoltárának” is, hiszen Luther amikor testi-lelki válságban, életének mélypontján volt, a 46. zsoltár vigasztalásához fordult.

„Amiben az egyház hisz – azt megéneklük; amiben az egyház hisz – azt megépítik.” Nos, Luther megénekelte ezt a zsoltárt. Az „Erős vár a mi Istenünk” – amit az előbb mi is énekelünk – nemcsak a világ evangélikusainak első számú éneke, hanem közös keresztény kinccsé is lett, sőt Bach muzsikáján keresztül felekezeteken túlmutató erővel szólal meg.

„Amit a szánkkal éneklünk, azt értelmünkkel is járjuk végig!” – mondták egykor a józanságra intő egyházatyák. Mi is az az isteni szó, ami meghihlette a zsidóságot és a kereszténységet, Luthert, Bachot és sokakat több évezreden át?

* Áhítat politikusoknak a Németajkú Református Gyülekezetben 2001. október 16-án reggel.

A zsoltáros szava erővel szól – ének és hitvallás. Oly hitet és meggyőződést áraszt, amivel nem lehet szembeszállni, vitatkozni. Csak visszahangozni tudjuk, és a dallamot továbbadni.

A zsoltár szerkezetileg három szakaszra tagolódik és három üzenetet is hordoz, amit a szövegbe toldott szünet jellel („szela”) a szerző is elkülönít egymástól. Ezek a következők: 1. A nagy nyomorúság idején Istenben kell bízni. 2. Az Isten városának bemutatásával Isten közössége láthatóvá válik. 3. Meghív bennünket Isten követésére.

1. Bizalom Istenben a nagy nyomorúság idején

Apokaliptikus időben szólal meg a hit hangja: „nyomorúságról”, „szorongattatásról” hallunk. A szenvedés, a krízis, a tragédia ideje ez: „elváltozik a föld” „hegyek omlanak a tenger mélyébe”. Talán ez az a nyomorúság az, amiről Dániel prófétát idézve (Dán 12,1) Jézus is szólt a nagy apokaliptikus beszédében: „*nagy nyomorúság lesz, ami nem volt a világ kezdete óta*”. (Mt 24,21)

Vannak természetes katasztrófák, mint a földrengés, árvíz, vihar, s a zsoltáros itt erről szól. Mi nyugodtan hozzátehetjük: vannak mesterséges, emberi bűn okozta katasztrófák, mint a háború vagy terrortámadás. Ezek vagy milliók, gyermekek és ártatlanok értelmetlen halálát követelik ezek.

Feltehetjük a kérdést: Mit kell tennünk, ha bennünket fenyeget természeti csapás, vagy a szeretteink, gyermekeink életét követelő vad terrortámadás? Igen, mindent meg kell tennünk, hogy védekezzünk, hogy elhárítsuk a veszélyt családunk, szeretteink vagy országunk feje felől. De, kedves testvérek, nem elég cselekednünk, még kevésbé elég a cselekedeteinkben hinnünk; a zsoltáros arra tanít, hogy Istenben kell hinnünk. Nem emberi erőbe, még csak nem is a nemzetek összefogásába, hanem egyedül az Istenben kell vetnünk bizodalunkat.

A 33. zsoltár különbséget tesz az „Úr tanácsa”, és a „nemzetek tanácsa” között: „*Semmivé teszi (rég ford: elforgatja) az Úr a nemzetek tervét, meghiúsítja a népek szándékait. Az Úr tanácsa megáll mindörökké, szívének gondolatai nemzedékről nemzedékre. Boldog az a nép, amelynek Istene az Úr, az a nép, amelyet örökségül választott*”. (10-12. vers)

Veszélyeztetettség idejében nem az emberek „tanácsához”, hanem az élő Úrhoz kell fordulnunk! A katasztrófa idején még a hitetlen ember is így kiált: „Uram, segíts!”

Az ilyen időszakban az Úr a mi „oltalmunk”, „menedékünk”, „erőnk”, „erősségünk”. A természet és a történelem viharában az Úr az egyedül biztos pont – ő a „vár”, a „sziget”, a „hegyen épült város”, a „bárka”, a „kikötő”.

Isten oltalomként kínálja magát a bajbajutottaknak, hozzá lehet és kell fohászolni, mert ő a biztos menedék. „Erős” menedék és „erős” vár, és ebben a menedékben nekünk is erősen kell hinnünk és bízunk.

Az 1. parancsolat nem véletlenül tanítja, hogy Isten nevét hiába ne vegyük, hogy ne használati cikk-ként forduljunk az ő szent nevéhez valami nagypolitikusi ravaszsággal: „E jelben győzni fogsz!”, hanem azért forduljunk hozzá, amiért ő magát kínálja nekünk: oltalomként, menedékként. Mert ő azért adta nekünk önmagát, hogy higgyünk őbenne és el ne vesszünk. Mert ha benne hiszünk, akkor mégis megtartatunk.

A beléje vetett hit persze nem védi ki a természeti vagy a történelmi katasztrófákat. Igen, a hívőket Isten népét is elpusztíthatja bármikor a földrengés vagy egy esztelen terrortámadás. Ám a hívő ember számára a végső kérdés nem a néhány évtizednyi élet vagy az ezt lezáró halál, hanem az örök élet és az örök halál.

Ha hitben élünk, testünket, családunkat, szeretteinket elpusztíthatja az emberileg szörnyű természeti vagy mesterséges katasztrófa. „*Zúghatnak, tajtékozhatnak hullámai, hegyek rendülhetnek meg háborgásától... elváltozhat a föld, hegyek omlanak a tenger közepébe.*”

Nem félünk! Ha Isten velünk, kicsoda ellenünk? Félelem vagy hit? Ez az alternatíva. A hitetlen ember fél és retteg. A hívő ember nem fél a természeti katasztrófától, a terrorizmustól, még a bioterrorizmustól sem. Mert a szeretet (és ez elsősorban Isten szeretete) kiűzi a félelmet! „Mert nem a szolgaság lelkét kaptátok, hogy féljete, hanem a fiúság lelkét” (Róm 8,15) „Nem a félelem lelkét adta az Úr!” (2Tim 1,7) Ez az erős hit a sziklába, a kőbe, a várba, a kikötőbe vetett hit: akár élek, akár halok – az Istené vagyok!

A mai áhítatra való készülés közben találtam a 46. zsoltárról az alábbi bizonyágtételt: „Családommal együtt a Hermina út 51 szám alatt laktam, légvonalban nem messze a Közlekedési Múzeumtól. A gyászos emlékű napon, 1944. július 2-án, szikrázóan napfényes vasárnap délelőtt volt, 10 órakor azonban felbúgtak a légveszélyt jelző szirénák. A vészjelzést hallva, mindannyian lesiettünk a ház légópincéjébe. Feszült csendben várakoztunk. Édesanyám magába mélyedve, halkán imádkozott. Hamarosan környékünk fölé érkezett a bombázók első hulláma. Hullottak a bombák, omlottak a házak falai. A pincefalról levált mézsréteg fullasztó porfelhőként terjengett óvóhelyünkön. A magasból stukázva zuhanó repülőgépek motorzúgása, a bombák robbanása, az összeomló házfalak rettentő robaja fülsiketítő hangorkánként keveredett egybe. A pokol tornácán éreztük magunkat. Halálos fenyegetettségünkben édesanyám felkelt a helyéről, és ég felé tárt karokkal, teli torokból esdekelt el a 46. zsoltár első verseit: „Isten a mi oltalmunk és erősségünk, igen bizonyos segítség a nagy nyomorúságban. Azért nem félünk, ha elváltoznék is a föld, ha hegyek omlának is a tenger közepébe. Zúghatnak, tajtékozhatnak hullámai, hegyek rendülhetnek meg háborgásától. Az Isten ő közepette van, nem rendül meg; megsegíti Isten virradatkor. A Seregek Ura velünk van, Jákób Istene a mi várunk.” Mintegy két óra múltán minden elcsendesedett, a bombázók elhagyták légterünket.”

2. Vízión Isten városáról, a vele való közösségről

A második részben Isten városának képe villan fel előttünk. Itt nem vihar tombol, nem a tenger gyilkol, hanem a tiszta forrásból származó folyam táplálja a várost. A zsoltáros Isten uralmát szimbólumokkal, képek segítségével mutatja be nekünk.

Az Édenkert és a mennyei Jeruzsálem képvilága találkozik itt. Az Isten kertje, és az Isten városa. A földi Jeruzsálem körül nem volt folyó, ami az ellenség dolgát mindig megnehezítette. A mennyei Jeruzsálemről viszont azt olvassuk, hogy „Istentől szállt alá” (Jel 21,2–3) Ebben a városban az élet vizének folyója folyik: „És megmutatá nekem az élet vizének tiszta folyóját, amely ragyogó volt, mint a kristály, az Istennek és a Báránynak a királyi székéből jöven ki” (Jel 22,1)

Víz nélkül nincsen élet. Van gyilkos víz, és életadó víz. Jézus a samáriai asszonnyal való beszélgetése közben olyan vizet ajánl, amely „örök életre buzgó víz”, s ha abból valaki iszik, soha meg nem szomjúhozik (Jn 4,14). És azt is mondja: „Aki hisz énbennem, élő víznek folyamai ömlenek annak belsejéből”. (7,38)

A keresztségünk szimbóluma is a víz. A bűnnek való meghalás – mint a vízben történő megfulladás – és az onnan való feltámadás. A keresztségünkkel lépünk be abba a bárkába, amely a természet és a történelem gyilkos vizein evez, de amelyikben már az örök élet tiszta vize folyik – s amelyik az Isten városa fele tart. Micsoda nyugalmat áraszt ez a kép: „Az Isten ő közepette van, nem rendül meg, megsegíti Isten virradatkor”

Ez van tehát odabent a bárkában, az egyházban, az Isten városában. És eközben odakint nemzetek zajongnak, országok mozognak.

Erről az Isten városáról így ír a Jelenések könyve: „Ímé az Isten sátora az emberekkel van, és velük lakozik, és azok az ő népei lesznek, és maga az Isten lesz velük, az ő Istenük. És

az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé” (Jel 21,3–4).

A hívő ember hitben már e földön is átéli az Istennel való örök élet örömét és békességét, az erős vár biztonságát.

3. Meghívás Isten követésére

Végezetül a harmadik rész: meghívás Isten követésére. *„Jöjjetek és lássátok az Úr tetteit!”* Jöjjetek, ne csak halljátok, hanem lássátok! Szemléljétek az Úr cselekedeteit. Szemléljétek az ő tetteit! Mert mi mindent cselekszik? *„Háborúkat szüntet meg... ijákat tör össze... harci kocsikat éget el...”*

Isten tesz pontot minden emberi konfliktus, háborúskodás végére. Isten az, aki elnémítja a történelem zaját. Ahhoz, hogy őt felfogjuk, megértsük, meghalljuk, meglássuk – el kell csendesednünk. *„Csendesedjétek el és ismerjétek el, hogy én vagyok az Isten.”* Az ember-okozta, bűn-okozta bábeli hangzavarban nem halljuk meg az Istent. Ne lázadjunk, ne háborogjunk a „hogyan lehet” kérdésével! Isten előtt csendesedjünk el! *„Az ő templomában hallgasson előtte az egész föld!”* – írja Habakuk próféta.

Emlékszünk Illés prófétára, hogy amikor a barlang előtt Istenre várt az Úr nem volt a szélben... nem volt a földindulásban, nem volt a tűzben, hanem a tűz után halk és szelíd hang hallatszott (1Kir 13,12)

Ismerjük gyermekeink énekét: „Szívem csendben az Úrra figyel”.

Csak lelkünk békéjében, szívünk csendjében halljuk meg mi is az Istent.

Csendesedjünk el!

Zsolt 47 **ÉNEK, DÍCSÉRET**

A karmesternek: Kórah fiainak zsoltára. 2 Ti népek, mind tapsoljatok, harsogó hangon ujjongjatok Isten előtt! 3 Mert a felséges Úr félelmetes, nagy király az egész földön. 4 Népeket vet alá, nemzeteket lábaink alá. 5 Kiválasztja a mi örökségünket, Jákób büszkeségét, akit szeret. (Szela.) 6 Felvonul Isten ujjongás közben, kürtzengéssel jön az Úr. 7 Zengjétek Istennek, zengjétek! Zengjétek királyunknak, zengjétek! 8 Mert az egész föld királya Isten, zengjétek neki éneket! 9 Isten uralkodik a népeken, szent trónusán ül az Isten. 10 Összejöttek a népek előkelői Ábrahám Istenéhez, mert Istené a föld minden uralkodója, igen magasztos ő!

Zsolt 48

Ének. Kórah fiainak zsoltára. 2 Nagy az Úr, méltó, hogy dicsérvék Istenünk városában, szent hegyén. 3 Szépen emelkedik a Sion hegye az egész ország örömére az északi oldalon; a nagy király városa, 4 melynek palotáiban úgy ismerik Istent, mint erős várat. 5 Mert a királyok szövöztek, együttesen fölönultak ellene, 6 de amint meglátták, megdöbentek, megrémültek és megfutamodtak. 7 **Reszketés fogta el őket, fájdalom, mint a vajúdó asszonyt, 8 mint mikor a keleti szél összezúzza a tengerjáró hajókat.** 9 **Amiről hallottunk, azt láttuk is a Seregek Urának városában, Istenünk városában: megtartja Isten örökre.** (Szela.) 10 Jóságodról elmélkedünk templomodban, ó, Isten. 11 Nevedhez méltóan dicsérnek a föld kerekéségén, Istenünk, jobbod csupa igazság. 12 Örül Sion hegye, vigadoznak Júda leányai, mert igazságot osztasz. 13 Járjátok körül Sion, kerüljétek meg, számláljátok meg tornyait! 14 Jól nézzétek meg bástyáit, járjátok be palotáit, hogy beszélhesetek róla a jövő nemzedéknek. 15 Bizony, itt van Isten, a mi Istenünk örökkön-örökké, ő vezet minket mindhalálig.

Zsolt 49

AZ ANYAGIASSÁG, A FILARGÜRIA ELLEN

karmesternek: Kórah fiainak zsoltára. 2 Halljátok ezt mind, ti, népek, figyeljen a világ minden lakója, 3 közemberek és előkelők, gazdag és szegény egyaránt! 4 Bölcs dolgokat beszél majd szám, szívem gondolatai értelmesek.

5 Példázatra figyel fülem, hárfakísérettel adom elő talányomat. 6 Miért félek a gonosz napokon, ha körülvesz az alattomosok bűne, **7 akik vagyonukban bíznak, és nagy gazdagságukkal dicsekszenek? 8 Hiszen senki sem válthatja meg magát, nem adhat magáért váltságdíjat Istennek. 9 Mert olyan drága az élet váltsága, hogy végképp le kell tennie róla, 10 még ha örökké élne is, és nem látná meg a sírgödört. 11 Pedig meglátja! Meghalnak a bölcsök, a bolond és ostoba is elpusztul, és másokra hagyják vagyonukat. 12 Azt képzelik, hogy házuk örökké megmarad, lakásuk nemzedékről nemzedékre, földeket neveznek el róluk. 13 De a gazdag ember sem marad meg, hasonló az állatokhoz, amelyek kimúlnak. 14 Ez a bolondok sorsa, és követik őket azok, akiknek tetszik beszédük. (Szela.) 15 Mint juhok kerülnek a holtak hazájába, a halál lesz a pásztoruk. Alakjuk eltűnik a holtak hazájában, nem lesz lakásuk. Reggelre a becsületesek uralkodnak. 16 De Isten engem kivált a holtak hazájából, és magához fog venni. (Szela.) 17 Ne törődj azzal, ha valaki meggazdagszik, ha sok kincs lesz is házában. 18 Úgysem vihet magával semmit, ha meghal, nem követi kincse. 19 Bár életében áldottnak tartja magát, és dicsérik, hogy jól megy sora, 20 mégis őseinek nemzedékéhez kerül, soha többé nem lát napvilágot. 21 Mert a gazdag ember sem marad meg, hasonló az állatokhoz, amelyek kimúlnak.**

UGYANAZ, MINT TEGNAP – DE ITT AZ KAT.SZIT FORDÍTÁS, Pénz szeretete, (philargüria =cupiditas Ld.1Tim 6 is – minden rossz gyökere a pénze szerelme) A PHILARGÜRIA ROSSZABB BETEGSÉG, MINT AZ ALKOHOLIZMUS, MERT AZ UTÓBBI LÁTSZIK ÉS NEM LEHET ELREJTENI.

Zsolt 50

ELŐTTE EMÉSZTŐ TŰZ, KÖRÜLÖTTE HATALMAS SZÉLVIHAR.

Ászáf zsoltára. A hatalmas Isten, az Úr szól, és hívja a földet napkelettől napnyugatig. **2 A tökéletes szépségű Sionon ragyogva jelenik meg Isten. 3 Jön a mi Istenünk, nem hallgat. Előtte emésztő tűz, körülötte hatalmas szélvihar. 4 Hívja az eget odafent, és a földet, mert ítélni akarja népét. 5 Gyűljetek hozzám, híveim, akik áldozattal kötöttetek szövetséget velem! 6 Igazságát hirdesse az ég, mert ítéletet tart az Isten. (Szela.) 7 Hallgass, népem, most én beszélek! Izráel, most téged intelek! Isten, a te Istened vagyok én! 8 Nem feddelek meg véresáldozataidért, sem állandóan előttem levő égőáldozataidért, 9 de nem fogadok el házadból bikát, sem aklaidból bakokat. 10 Hiszen enyém az erdő minden vadja, és ezernyi hegynek minden állata. 11 Ismerem a hegyek minden madarát, enyém a mező vadja is. 12 Ha éhezném, nem szólnék neked, mert enyém a világ és ami betölti. 13 Eszem-e a bikák húsát, iszom-e a bakok vérért? 14 Hálaadásodat áldozd az Istennek, és teljesítsd a Felségesnek tett fogadalmaidat! 15 Hívj segítségül engem a nyomorúság idején! Én megszabadítlak, és te dicsőítesz engem. 16 A bűnösnek pedig ezt mondja Isten: Hogy mered emlegetni rendelkezéseimet, és szádra venni szövetségemet? 17 Hiszen te gyűlölöd a feddést, és elveted igéimet! 18 Ha tolvajt láatsz, vele cimborálsz, és a paráznákkal tartasz. 19 Szádból gonosz beszéd jön ki, nyelved csalárdságot sző. 20 Ahol csak vagy, testvéred ellen beszélsz, anyád fiát is bemocskolod. 21 Ilyeneket csinálsz, és én hallgassak? Azt hiszed, én is**

olyan vagyok, mint te? Megfeddelek, és mindezt szemedre vetem! 22 Értsétek meg ezt ti, akik elfeledkeztek Istenről, különben elragad menthetetlenül! 23 Aki hálaadással áldozik, az dicsőít engem, és aki ilyen úton jár, annak mutatom meg Isten szabadítását.

Zsolt 51

A karmesternek: Dávid zsoltára, 2 abból az időből, mikor nála járt Nátán próféta, mert bement Dávid Betsabéhoz. 3 Könyörülj rajtam kegyelmeddel, Istenem, töröld el hűtlenségemet nagy irgalmaddal! 4 Teljesen mosd le rólam bűnömet, és vétkeimtől tisztíts meg engem! 5 Mert tudom, hogy hűtlen voltam, és vétkem mindig előttem van. 6 Egyedül ellened vétkeztem, azt tettem, amit rossznak látsz. Ezért igazad van, ha szólsz, és jogos az ítéleted. 7 Lásd, én bűnben születtem, anyám vétekben fogant engem. 8 Te pedig a szívben levő igazságot kedveled, és a bölcsesség titkaira tanítasz engem. 9 Tisztíts meg izsóppal, és tiszta leszek, moss meg engem, és fehérebb leszek, mint a hó. 10 Engedd, hogy vidámságot és örömet halljak, és megújuljanak tagjaim, amelyeket összetörtél. 11 Rejtsd el orcádat vétkeim elől, töröld el minden bűnömet! 12 Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem! 13 Ne vess el orcád elől, szent lelkedet ne vedd el tőlem! 14 Vidámíts meg újra szabadításoddal, támogass, hogy lelkem készséges legyen, 15 hogy taníthassam utaidra a hűtlenekeket, és a vétkesek megtérjenek hozzád. 16 Ments meg, mert vért ontottam, ó, Isten, szabadító Istenem! És igazságodat ujjongva hirdeti nyelvem. 17 Nyisd meg ajkamat, Uram, és dicséretedet hirdeti szám. 18 Hiszen a véresáldozatot nem kedveled, és ha égőáldozatot adnék is, nem vennéd szívesen. 19 Isten előtt a töredelmes lélek a kedves áldozat. A töredelmes és megtört szívet nem veted meg, Istenem! 20 Tégy jót a Sionnal kegyelmesen, építsd fel Jeruzsálem kőfalait! 21 Akkor majd kedveled a helyesen bemutatott áldozatokat, az égőáldozatot és a teljesen eléggő áldozatot. Akkor majd áldozhatnak oltárodon bikákat.

v	Vulgata	Zsidó IMIT utánnom. Makkabi (1993)	Károli 1 (1908 előtt; nazarénusok)	Károli 2 (1908)	Mai prot. Magyar Biblia Társulat (1990)	Szent István Társulat (1972)	Szent Jeromos Neovulgáta (2007)
3	miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam et secundum multitudinem miserationum tuarum dele iniquitatem meam	Könyörülj, Istenem, kegyelmed szerint; irgalmad bősége szerint töröld el büntetteimet.	Könyörülj rajtam én Istenem a te irgalmasságod szerint; irgalmasságid sokasága szerint töröld el az én bűneimet!	Könyörülj rajtam én Istenem a te kegyelmességed szerint; irgalmasságodnak sokasága szerint töröld el az én bűneimet!	Könyörülj rajtam kegyelmeddel, Istenem, töröld el hűtlenségemet nagy irgalmaddal!	Könyörülj rajtam, Istenem, hiszen irgalmas és jóságos vagy, mérhetetlen irgalmadban töröld el gonoszságomat!	Könyörülj rajtam, Isten, irgalmad szerint, könyörületesség ed szerint töröld el gonoszságomat!
4	amplius lava me ab iniquitate mea et a peccato meo munda me	Sokszorosán moss meg engem bűnömből, és vétkeimtől tisztíts meg.	<i>Valóban</i> moss ki engemet az én álnokságomból, és az én bűnömből tisztíts ki engemet;	Egészen moss ki engemet az én álnokságomból, és az én vétkeimből tisztíts ki engemet;	Teljesen mosd le rólam bűnömet, és vétkeimtől tisztíts meg engem!	Mosd le bűnömet teljesen, tisztíts meg vétkeimtől!	Moss egészen tisztára vétkeimtől, és bűnömtől tisztíts meg engem!
5	quoniam iniquitatem meam ego cognosco et peccatum meum contra me est semper	Mert büntetteimet tudom én, vétkem előttem van mindig.	<i>Mert az én vétkeimet esmérem,</i> és az én bűnöm szüntelen előttem forog nékem.	Mert ismerem az én bűneimet, és az én vétkem szüntelen előttem forog.	Mert tudom, hogy hűtlen voltam, és vétkem mindig előttem van.	Gonoszságomat beismerem, bűnöm előttem lebeg szüntelen.	Mert elismerem gonoszságomat, és bűnöm előttem van szüntelen.
6	tibi soli peccavi et malum coram te feci ut iustificeris in sermonibus tuis	Egyedül ellened vétkeztem, ami rossza a szemeidben, azt	<i>Te ellened csak te ellened</i> vétkeztem, és	Egyedül te ellened vétkeztem, és cselekedtem azt, a mi gonosz a te	Egyedül ellened vétkeztem, azt tettem, amit rossznak látsz.	Egyedül te ellened vétkeztem, ami színed előtt	Ellened vétkeztem, egyedül ellened, s azt

A Zsoltárok könyve

	et vincas cum iudicaris	tettem; azért, hogy igaznak bizonyulj szóltadban, jogosnak ítéletedben.	<i>gonoszságot cselekedtem a te szemeid előtt; hogy igaznak ítéltessél a te beszédedben, és tiszta légy, mikor ítélsz.</i>	szemeid előtt; hogy igaz légy beszédedben, és tiszta ítéletedben.	Ezért igazad van, ha szólsz, és jogos az ítéleted.	gonosz, azt tettem. Te igazságosan ítélsz, s méltányos vagy végzésedben.	cselekedtem, ami előtted gonosz, hogy igaznak bizonyulj beszédedben, és igazságos a te ítéletedben!
7	ecce enim in iniquitatibus conceptus sum et in peccatis concepit me mater mea	Lám, bűnben születtem, s vétekben fogant engem anyám.	<i>Ímé én álnokságban fogantattam, és az anyám bűnben megleltet engemet az ő méhében.</i>	Ímé én vétekben fogantattam, és bűnben melengtettem engem az anyám.	Lásd, én bűnben születtem, anyám vétekben fogant engem.	Lásd, én vétekben születtem, már akkor bűnös voltam, mikor anyám fogant.	Íme, gonoszságban fogantattam, és bűnökben fogant engem az én anyám.
8	ecce enim veritatem dilexisti incerta et occulta sapientiae tuae manifestasti mihi	Lám, igazat kívánsz a vesékben, s a bensőmben bölcsességet tudatsz velem.	<i>Ímé te az igazságban gyönyörködöl, a mely a vesékben van, és bensőmben bölcsességre tanítasz engem.</i>	Ímé te az igazságban gyönyörködöl, a mely a vesékben van, és bensőmben bölcsességre tanítasz engem.	Te pedig a szívben levő igazságot kedveled, és a bölcsesség titkaira tanítasz engem.	De nézd, te az igaz szívben leled örömd - taníts meg hát a bölcsesség titkáira!	Íme, te a szív igazságát szereted, bölcsességedet titokban kinyilatkoztattad nekem.
9	asparges me hysopo et mundabor lavabis me et super nivem dealba	Tisztíts meg engem izsóppal, hogy tiszta legyek, moss meg, hogy hónál fehérebb legyek.	<i>Moss meg engemet izsóppal, és megtisztulok; moss meg engemet, és fejérb leszek a hónál.</i>	Tisztíts meg engem izsóppal, és tiszta leszek; moss meg engemet és fehérebb leszek a hónál.	Tisztíts meg engem izsóppal, és tiszta leszek, moss meg engem, és fehérebb leszek, mint a hó.	Hints meg engem izsóppal és megtisztulok, moss meg és a hónál fehérebb leszek!	Hints meg engem izsóppal és megtisztulok, moss meg engem és a hónál fehérebb leszek!
10	auditui meo dabis gaudium et laetitiam exultabunt ossa humiliata	Hallas velem vígságot és örömet, ujjongjanak a csontok, melyeket összezúztál.	<i>Engedjed, hogy halljak örömet és vígasságot; hogy örvendezzenek az én tetemim, melyeket megrontottál.</i>	Hallass örömet és vígasságot velem, hogy örvendezzenek csontjaim, a melyeket összetörtél.	Engedd, hogy vidámságot és örömet halljak, és megújuljanak tagjaim, amelyeket összetörtél.	Hadd halljam örömmek és boldogságnak hírére s ujjongani fognak megtört csontjaim.	Add, hogy örömet és vidámságot halljak, hadd ujjongjanak csontjaim, amelyeket összetörtél.
11	averte faciem tuam a peccatis meis et omnes iniquitates meas dele	Rejtsd el arcodat vétkeimtől s mind a bűneimet töröld el.	<i>Fordíts el az én bűneimtől, a te orczádat és minden én álnokságomat töröld el.</i>	Rejtsd el orczádat az én vétkeimtől és töröld el minden álnokságomat.	Rejtsd el orcádat vétkeim elől, töröld el minden bűnömet!	Fordítsd el arcod bűneimtől, s töröld el minden gonoszságomat!	
12	cor mundum crea in me Deus et spiritum rectum innova in visceribus meis	Tiszta szívet teremts nekem, Isten, és szilárd szellemet újítsd meg énbennem.	<i>Teremts bennem, tiszta szívet oh Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem.</i>	Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem.	Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem!	Teremts új szívet belém, s éleszd fel bennem újra az erős lelket!	Tiszta szívet teremts bennem, Isten, s az erős lelket újítsd meg bensőmben!
13	ne proicias me a facie tua et spiritum sanctum tuum ne auferas a me	Ne vess el engem színed elől, s szent szellemedet ne vedd el tőlem.	Ne vess el engem a te orczád elől, és a te szent Lelkedet ne vedd el én tőlem.	Ne vess el engem a te orczád elől, és a te szent lelket ne vedd el tőlem.	Ne vess el orcádat szent lelket ne vedd el tőlem!	Ne taszíts el színed elől, és szent lelket ne vond meg tőlem!	Színed elől el ne vess engem, szent lelket ne vond meg tőlem!
14	redde mihi laetitiam salutaris	Add vissza nekem üdvöd	<i>Add meg nekem, a te</i>	Add vissza nekem a te szabadításodnak	Vidámit meg újra	Add meg újra üdvösséged	Add vissza nekem

A Zsoltárok könyve

	tui et spiritu principali confirma me	vígóságát, és készsége szellemmel támassz engem.	<i>idevezítésednek örömét, és az engedelemnek lelkével erősíts meg engemet!</i>	örömét, és engedelmesség lelkével támogass engem.	szabadításoddal, támogass, hogy lelkem készsége legyen,	örömét, erősíts meg a készsége lelkületben!	üdvösségem örömét, és készsége lélekkel erősíts meg engem!
15	docebo iniquos vias tuas et impii ad te convertentur	Hadd tanítsam az elpártolókat útjaidra, hogy a vétkesek hozzád megtérjenek.	<i>Tanítom a bűnösöket a te útjaidra, és a bűnösök tehozzád megtérnek.</i>	Hadd tanítsam a bűnösöket a te útjaidra, hogy a vétkezők megtérjenek hozzád.	hogy taníthassam utaidra a hűtleneket, és a vétkesek megtérjenek hozzád.	Akkor utat mutatok majd a tévelygőknek, és megtérnek hozzád a bűnösök.	Hadd tanítsam útjaidra a bűnösöket, hogy hozzád térjenek az istentelenek!
16	libera me de sanguinibus Deus salutis meae exultabit lingua mea iustitiam tuam	Ments meg engem vérbüntől, Isten, segedelmem Istene; ujjongjon a nyelvem igazságodon.	<i>Szabadíts meg engemet a vértől, óh Isten, n ivdességemnek Istene! És az én nyelvem nagy örömmel hirdeti a te igazságodat.</i>	Szabadíts meg engemet a vérontástól, oh Isten, szabadításomnak Istene! hogy harsogja nyelvem a te igazságodat.	Ments meg, mert vért ontottam, ó Isten, szabadító Istene! És igazságodat ujjongva hirdeti nyelvem.	Ments meg a vértől, üdvösségem Istene, s nyelvem áldani fogja igazságosságodat.	Szabadíts meg a vértől Isten, szabadító Istene, hogy nyelvem ujjongva hirdesse igazságodat!
17	Domine labia mea aperies et os meum adnuntiabit laudem tuam	Uram, ajkaimat nyisd meg, hogy szájam hirdesse dicséretedet.	<i>Uram, az én ajkaimat nyisd meg és az én ajkaimat, és az én szám hirdeti a te dicséretedet.</i>	Uram, nyisd meg az én ajkaimat, hogy hirdesse szájam a te dicséretedet.	Nyisd meg ajkamat, Uram, és dicséretedet hirdeti szám.	Nyisd meg, Uram, ajkamat, és szám hirdetni fogja dicsőségedet.	Uram, nyisd meg ajkamat, hadd hirdesse szám dicséretedet!
18	quoniam si voluisses sacrificium dedissem utique holocaustis non delectaberis	Mert nem kívánsz vágóáldozatot, hisz adnám; égőáldozatot nem kedvelsz.	<i>Mert nem gyönyörködöl az áldozatban, hogy azt adjam néked: az egészen égőáldozatot nem akarod.</i>	Mert nem kívánsz te véresáldozatot, hogy adnék azt, égőáldozatban sem gyönyörködöl.	Hiszen a véresáldozatot nem kedveled, és ha égőáldozatot adnék is, nem vennéd szívesen.	Az áldozatok nem szereznek neked örömet, ha égőáldozatot hozok, nem fogadod el.	Hiszen nem kedveled a véres áldozatot, ha égő áldozatot hozok, nem tetszik neked.
19	sacrificium Deo spiritus contribulatus cor contritum et humiliatum Deus non spernet	Istennek vágóáldozatai: megtört lélek; megtört, zúzott szívet, oh Isten nem vetsz meg.	<i>Az Isten előtt kedves áldozatok, a töredelmes lélek, a töredelmes és keserves szívet, oh Isten nem utáld meg!</i>	Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek; a töredelmes és bűnbánó szívet oh Isten nem veted meg!	Isten előtt a töredelmes lélek a kedves áldozat. A töredelmes és megtört szívet nem veted meg, Istenem!	Áldozatom a bűnbánó lélek, az alázatos és töredelmes szívet nem veted meg.	A töredelmes lélek áldozat Istennek, a töredelmes, alázatos szívet, Isten, nem veted meg.
20	benigne fac Domine in bona voluntate tua Sion et aedificentur muri Hierusalem	Tégy jót Cziónnal kedvességében, építsd fel Jeruzsálem falait;	<i>Tégy jól a te jóakaratodból a Sionnal; és építsd meg Jeruzsálem kőfalait.</i>	Tégy jól a te kegyelmedből a Sionnal; és építsd meg Jeruzsálem kőfalait.	Tégy jót a Sionnal kegyelmesen, építsd fel Jeruzsálem kőfalait!	Jóságodban, Uram, légy kegyes Sionhoz, építsd fel újra Jeruzsálem falait!	Tégy jót, Uram, jóságodban Sionnal, hogy felépüljenek Jeruzsálem falai.
21	Tunc acceptabis sacrificium iustitiae oblationes et holocausta tunc inponent super altare tuum vitulos	Akkor kívánsz majd igazsággal való vágóáldozatokat, égőáldozatot és egész áldozatot, akkor tulkok feljutnak oltárodra	<i>Akkor kedvesek lesznek előtted az igazságnak áldozatai, az egészen égőáldozatok, a hálaadásnak áldozatai: akkor a te oltárodon áldoznak néked tulkokkal.</i>	Akkor kedvesek lesznek előtted az igazságnak áldozatai; az égő és egész áldozat: akkor a te oltárodon áldoznak néked tulkokkal.	Akkor majd kedveled a helyesen bemutatott áldozatokat, az égőáldozatot és a teljes áldozatot. Akkor majd áldozhatnak oltárodon bikákat.	Akkor majd tetszenek neked az igaz áldozatok, az égő- és a teljes áldozat, akkor majd fiatal tulkokat visznek oltárodra	Akkor majd kedvedet leled az igaz áldozatban, ajándékokban, egészen elégő áldozatokban; Akkor majd fiatal bikákat tesznek oltárodra.

Az 51. zsoltár hatástörténete és mai aktualitása
„Bűn-vallás és kegyelem” szümpozícion 2012. március 16-18.
Wesley János Lelkészképző Főiskola

Fabiny Tibor KRE

1. Bevezetés

Ulrich Luz szerint a bibliai szövegekről nem akkor tudunk meg többet, ha azok történeti kialakulásával, - prehistóriájával - , hanem, ha azoknak poszthistóriájával foglalkozunk, vagyis azt kutatjuk, hogy a régi szövegeket hogyan olvasták a történelem folyamán, hogy azok miként „teremtek gyümölcsöt”, azaz újabb és újabb jelentést különböző korokban. A hatástörténet nemcsak az ezegézis történetéről, hanem különböző irodalmi, képzőművészeti feldolgozásokról is szól.

Az 51. zsoltár – *Miserere mei Deus* – egyike a „A hét bűnbánati zsoltárnak” (6; 32; 38; 51; 102, 130; 143), a gyűjtemény középső darabja.

A zsoltár egy valóságos ember, nevezetesen Dávid király valóságos istentapasztalatáról szól. A történet háttere jól ismert: Dávid király elcsábította Betsabét, Uriás feleségét, majd Uriást halálba küldte. Sámuel 2. könyvének 11. fejezete tudósít erről az esetről. Isten Nátán prófétát küldte el Dávidhoz, aki neki egy példázatot mondott, minek hatására Dávid beismerte a bűnösségét: „Vétkeztem az ÚR ellen” (2Sám 12,13). A zsoltár 1-2 verse így hangzik: „A karmesternek: Dávid zsoltára, abból az időből, mikor nála járt Nátán próféta, mert bement Dávid Betsabéhoz”.

A „Bűn-vallás és kegyelem” témáról szóló konferencián a zsidó-keresztény hagyománynak ezt a páratlan dokumentumát „proto-textusnak”, azaz „prototipikus szövegnek” is tekinthetjük, akár erről az egy zsoltárról is lehetne rendezni egy három napos konferenciát. A kiosztott mellékletben több magyar fordítást is tanulmányozhatunk.

Egy húsz perces előadásban súlyponozni kell – a zsidó hatástörténet kérdését nem tanulmányoztam, a keresztény hatástörténetből Luther két kommentárjával fogok foglalkozni; majd példákat hozok a koraujkor angol emblematikájából és irodalmából; s végezetül egy mai aktualitás társadalmi és főleg teológiai probléma illusztrálására szeretném adaptálni a zsoltár mondanivalóját.

2. „A pápisták iskoláiban e zsoltár teológiája teljesen ismeretlen” - Luther az 51. zsoltárról

Luther három alkalommal is írt kommentárt az 51. zsoltárról. Először még szerzetesként 1513/15-ben tartott a zsoltárokról (s ezeken belül az 51.-ről) előadásokat, többnyire parafrázisok formájában.²

1517-ben megjelent első önálló nyomtatott műve a *Die Sieben puspalm*, mely 1525-ig kilenc kiadást is megért.³ A legterjedelmesebb kommentárt tizenöt évvel később, 1532-ben írta, amikor a wittenbergi egyetemen több hónapos előadássorozatot tartott egyes zsoltárokról. Előadásai egyszerre voltak igemagyarázatok és prédikációk. Az 51. zsoltár magyarázata az amerikai kiadásban mintegy száz oldalt tesz ki.⁴

Az 1532-es magyarázat elé írt bevezetőjét Luther azzal a meglepő vallomással kezdi, hogy nem sikerült teljes mértékben megragadnia azt a Lelket, amelyik a zsoltárban beszél.

Egyértelművé teszi azonban, hogy ez a zsoltár hitünk legfontosabb kérdéseiről: a bűnbánatról, a bűnről, a kegyelemről és a megigazulásról tanít bennünket. Ezek isteni és mennyei tanítások, mondja, melyeket csak akkor értünk meg, ha a Szentlélek oktat bennünket.⁵ Lelkipásztori szempontból fontos ez igazán: csak az vigasztalhat másokat, aki megtapasztalta maga is, mi a kegyelem. Az igazi kegyelemnek két része van: a bűn és a kegyelem ismerete. Amíg bünt követünk el – írja -, nem érthetjük helyesen Istent, s benne addig csak bálványt imádunk.⁶ Dávid a bűnről saját tapasztalata alapján beszél, s ezért is tudja, hogy a bűn a külső és benső emberünk megromlása.⁷ A zsoltáros helyes teológiai tudásban részesíti az embert, hogy ő halálra ítélte, de Isten a szabadító.⁸

Amíg szerzetesként a kolostorban Luther naponta szembesült méltatlanságaival és bűneivel, csak félelemmel és rettegéssel tudta kimondani, hogy *Miserere mei Deus* „Könyörülj rajtam, Istenem!” Bár nem azokhoz tartozott, akik önelégülten érzéketlenek voltak saját bűnösségükkel szemben, hiszen belátta bűnösségét, de csak a törvény megsemmisítő ítéletét tapasztalta. Az igazi teológiának azonban a törvény csak az első része, a

² Mülhaupt, Erwin (szerk.), *D. Martin Luthers Psalmen-Auslegung*, Band 2, Psalmen 26-90. Göttingen, 1962.

³ LVM, 27.

⁴ LW 12, 301-410

⁵ LW 303

⁶ LW 309

⁷ LW 311

⁸ LW 311-312

A Zsoltárok könyve

második fele az evangélium, hogy „az Isten az alázatosoknak pedig kegyelmet ad” (1Pét 5,5). A megtört szívű emberek sebeit azonban bekötözi, meggyógyítja. Itt mondja Luther, hogy „A pápisták iskoláiban e zsoltár teológiája teljesen ismeretlen.”⁹

Az alábbiakban a kommentárból csak néhány vers exegézisét tudom kiemelni:

5.v. *Mert tudom, hogy hűtlen voltam, és vétkem mindig előttem van.*

1517-ben Luther különbséget tesz a képmutatók és a valódi szentek között: amíg az előzőek csak a mások vétkeit látják, mondván „a mások vétke mindig előttem van”, addig a valódi szentek elsősorban a saját nyomorúságukat látják, s ezért magukat ítélik el, nem törődve mások véleményével: „vétkem mindig előttem forog”, azaz a saját bűnöm szűrja ki a szememet, nem a másoké!¹⁰

9.v. *Tisztíts meg izsóppal, és tiszta leszek, moss meg engem, és fehérebb leszek, mint a hó.*

A középkori tanítás eltorzította a bűn problémájának megoldását, hiszen a jóvátételre (*satisfactoria*) helyezte a hangsúlyt. A földi birodalomban, a civil társadalomban működhet ez az elv, de a hit világában az ember nem teheti jóvá a maga bűnét, hiszen a keresztény ember számára Krisztus az egyedüli és a valóságos jóvátétel, a *satisfactio*. Mi emberek egyedül őreá, az Isten Bárányára tehetjük le a bűneinket, s a mi szabadulásunk és üdvösségünk az, hogy ő hordozza és ő szenved el azok büntetését.¹¹ Ez az igazi megtisztulás, s ezért utasítja el Dávid a törvény általi megtisztulást. Hogyan lehetek tisztább, mint a hó? – kérdezi Luther. A válasza szerint az ember test és lélek, s jóllehet a testben mindig marad bűn, de az igén és a szentségeken keresztül Krisztus a maga hónál fehérebb tisztaságát adja az övéinek. A földi születésünkkel romlandó testet kaptunk, de keresztségünkkel beoltattunk Krisztus romolhatatlan testébe.

12. v. *Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem!*

A zsoltár első fele a keresztény hit nagy kérdéseiről: a bűnbánatról, a bűnről, a kegyelemről, a megigazulásról, illetve annak okairól szól.

Az itt következő rész azonban már azt tárja fel, hogy a bűnbocsánatot nyert embert miképpen halmozza el a Szentlélek az ő ajándékaival. Szemben a skolasztikusokkal, akik úgy tartják, hogy az ember lelkében mintegy ékszer, ott van a kegyelem szikrája, ami a szabad akarat következtében együtt működhet az isteni kegyelemmel, ám Luther azt hangsúlyozza, hogy a kegyelem állandóan, folyamatosan munkálkodik; ez az, ami megragad minket és a Szentlélek által

Fontos látnunk, hogy a „tiszta szív teremtése” nem egy pillanat műve, hanem egy állandóan „karbantartó”, a lelki épülésünket szolgáló cselekedet. Az emberi szív mindig is hajlamos az újabb és újabb beszennyeződésre, s ezért kell könyörögni, hogy a Lélek folyamatosan teremtsen azt ujja.

Mi magunk nem tudunk ilyen új szívet szerezni, erre csak az isteni teremtés képes. Arra sem vagyunk képesek, hogy megőrizzük a kapott új szívet az ellenség támadásaitól. Ami a németben a „szív”, az a héberben a lélek, az ember legbensőbb lényege. Ezen a ponton idézzük a zsidó fordítást: „Tiszta szívet teremts nekem, Isten, és szilárd szellemet újítsd meg énbenem.” Az „erős lélek”, a „szilárd szellem” az, ami megújításra vár. Erre egyedül a Szentlélek képes, akit Krisztus is az „igazság lelkének” nevez.

19.v. *Isten előtt a töredelmes lélek a kedves áldozat. A töredelmes és megtört szívet nem veted meg, Istenem!*

Az igazi áldozatról szól ez a vers, melynek lényege, hogy nem az ember ad az Istennek, hanem Isten az embernek.

A megtört, bűnbánó szív már válasz Isten bűnbocsátó ajándékára. 1517-ben így foglalta össze Luther: „Mintha ezt akarná mondani a zsoltáros: mindent »megvet« Isten, kivéve azt a szívet, mely alázatos és megtört: mivel az ilyen neki adja a dicséretet – önmagának pedig a vétket. Az ilyen semmit se ad Istennek, csak elfogad tőle. Isten is így akarja ezt, hogy valóságosan Isten legyen, hiszen Istenhez az méltó, hogy adjon, nem hogy kapjon”¹².

⁹ LW 317

¹⁰ LVM 54

¹¹ LW 365

¹² LVM 61

„Ezt a szakaszt arany betűkkel kellene írni” – írja Luther s azzal érvel, hogy itt nem Dávid, hanem a Szentlélek beszél. A skolasztikusok azon spekulálnak, hogy milyen is az Isten; ez a vers azt mutatja meg, hogy kicsoda az Isten a velünk való kapcsolatában. Ez már nem elméleti, hanem közvetlen tapasztalati istenismeret: Isten az alázatosak és a megtört szívűek Istene.

Az emberi értelem csak a nyugtalan lelkiismeretig és a haragvó Istenig jut el, de Isten nem azt akarja, hogy féljenek tőle, hanem hogy a megtört szívűek hozzá forduljanak. Luther itt lelkipásztori hangon biztatja, oktatja a hallgatóit, hogy Isten szenvedéssel: pestissel, háborúval, éhínséggel, betegséggel sújt bennünket, de csak azért, hogy megtérjünk őhozzá. Luther teológiája a vigasztalás teológiája. Emberi teológiánk sokszor csak az örömet és az életet akarja, de Luther azt tudatosítja hallgatóságában, hogy csak a szenvedés és a halál vezet az élethez.

Dávid megalázkodott és az volt az ő áldozata: a megtört szív, a bűnbánata.

2. Emblémák és irodalmi példák

Itt vessünk egy pillantást arra, hogy 17. századi angol embléma-könyvek miként ábrázolták a „szív áldozatát”. Az embléma-könyvek a 16. században jelentek meg; s egy-egy oldalon a motto, a kép és a szöveg összefüggése határozta meg a jelentést. A hollandiai majd az angol embléma-irodalom egyik kiemelkedő hagyománya volt a „schola cordis” – a szív iskolája, amely több tucat képen ábrázolta, hogy miként dolgozik az Isten az emberi szíven. A következőkben három képet látunk: Christopher Harvey és George Wither emblémáit, amelyek ezt a zsoltárverset választották emblémájuk alapjául („emblémásították”).

George Herbert (1593-1633) angol költő és lelkipásztor az „Altar” című kép-versében a jeleníti meg a szív áldozatát az 51. zsoltár 91. verse alapján.

A broken ALTAR, Lord, thy servant rears,
Made of a heart, and cemented with tears:
Whose parts are as thy hand did frame;
No workman's tool hath touched the same.
A HEART alone
Is such a stone,
As nothing but
Thy pow'r doth cut.
Wherefore each part
Of my hard heart
Meets in this frame,
To praise thy name.
That if I chance to hold my peace,
These stones to praise thee may not cease.
O let thy blessed SACRIFICE be mine,
And sanctify this ALTAR to be thine.

Milton *Az elveszett paradicsom* című eposzában a X. könyv utolsó soraiban a költő nyomatékosan hangsúlyozza a bűnbánati aktus jelentőségét:

Szólt bűnbánó atyánk. De Éva is
bánta bűnét búsan. Hát visszamentek
az ítélet helyére, s borultak
előtte hódolón, megvallva nagy
alázattal bűnük, s bocsánatot
kértek, a földet könnyel öntve, jajjal
töltve be a leget bánó szívükből,
jelül bús, igaz alázatuknak¹³

¹³ So spake our Father penitent, nor Eve / Felt less remorse: they forthwith to the place / Repairing where he judged them prostrate fell / Before him reverent, and both confessed / Humbly their faults, and pardon begged, with tears / Watering the ground, and with our sighs the air / Frequenting, sent from hearts contrite, in sign / Of sorrow unfeigned, and humiliation meek. (X, 1097-1104)

A Zsoltárok könyve

Mary Fenton írja:

[A] bűnbánatban Ádám és Éva az alázatosság helyére jutnak el önmaguk elutasítása helyett az önmaguk és az egymás iránti elfogadás és szeretet helyére, ahol megtalálják az Istenbe vetett hitet, s végezetül meglelik az igazi reményt.¹⁴

A X. könyv végén megszakított elbeszélés a XI. könyv elején folytatódik. Ádám és Éva bűnbánó imádsága aktus, azaz munka, amely természetesen nem önérdem, hanem egyedül az elének jövő isteni kegyelemnek (*gratia preveniens, prevenient grace*) köszönhető. Ez az isteni kegyelem trónusáról („*mercy seat*”) leszálló irgalom az eredetileg kemény emberi köszívből hússzívet teremt s az immár hívő élet lehelete, az imádság illatként az oltárra visszaszáll. A Jelenések könyvének képvilágában a jó illatokkal tele arany poharak a szentek imádságai (Jel. 5,8), s az angyal kezében lévő tömjénező a szentek könyörgéseit tartalmazza, s a tömjén füstje az angyal kezéből száll fel Isten elé. Ezt a képet Milton a Fiúra alkalmazza:

S álltak s imádkoztak alázkodó-
bűnbánóan. Mert főntről az irgalom-
trónról leszállva szívuokról levette
a követ az Előkegy és helyébe
új húst teremtett, és az mondhatatlan
sóhajt lehelt, Imaszellem-ihlettetet,
mi gyorsabb szárnyon száll az Égbe, mint
legércesebb szónoklat; [...]
Égbe száll
imájuk, és utat se vét, nem űzi
le kósza szembeszél, anyagtalan
kel át az Ég-kapun, tömjénbe vonva,
hol füstöl az arany oltár, s a nagy
Közbenjáró, az atyai trón elé
Segíti, hogy eként mutatva be,
Boldog Fiú elkezdje pártfogását:¹⁵

E penitenciális imádság bibliai intertextusa és archetípusa az 51. zsoltár. „Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem [...] Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek, a töredelmes és bűnbánó szívet, oh Isten, nem veted te meg!” (12. és 19. vers).¹⁶

Befejezésül – részint Hannibal Hamlin könyvének sugallatára - összehasonlíthatjuk Shakespeare Hamlet-jéből a testvérgyilkos Claudius bűnbánatra képtelen „műimáját” a hasonlóan vétkező Dávid király valóságos bűnbánó imádságával.

Claudius – id. Hamlet / Gertrude	Dávid –Uriás / Bethsabe
<p>Az én bűnöm szaga az égre bűzlik, átok van rajta, az ősi, az első¹⁷ – az, testvérgyilkosság. Én nem tudok imádkozni, hiába itt a szándék, erős a vágyam, de a bűn erősebb: mint akinek kétféle dolga van, habozva állok, hogy melyikkel kezdjem, s mindkettőt elmulasztom. Ha kezem duplára hízna a testvéri vértől,</p>	<p>Az éneklőmesternek; Dávid zsoltára; Mikor ő hozzá ment Nátán, a próféta, minekutána Bethsabéval vétkezett.</p> <p>Könyörülj rajtam én Istenem a te kegyelmességed szerint; irgalmasságodnak sokasága szerint töröld el az én bűneimet!</p>

¹⁴ Fenton, 117.

¹⁵ Thus they in lowliest plight repentant stood / Praying, for from the mercie-seat above / Prevenient grace descending had removed / The stony from their hearts, and made new flesh / Regenerate grow instead, that sighs now breathed / Unutterable, which the spirit of prayer / Inspired, and winged for heaven with speedier flight / Than loudest oratory: [...] To heaven their prayers / Flew up, nor missed the way, by envious winds / Blown vagabond or frustrate: in they passed / Dimentionless through heavenly doors; then clad / With incense, where the golden altar fumed, / By their great intercessor, came in sight / Before the Father's Throne: Them the glad Son Presenting, thus to intercede began. (XI, 1-21)

¹⁶ Fabiny Tibor, „Az imádság szerepe Milton *Elveszett paradicsomában*”, In, Fabiny Tibor, *Szóitörténesek. Hermeneutikai, teológiai és irodalomtudományi tanulmányok*, Budapest, Luther Kiadó 2009, 369-70.

¹⁷ Az emberiség első gyilkossága az volt, hogy Káin megölte fivérét, Ábelt (ld. I. 2. 104.).

<p>hát nincs elég eső a boldog égben, hogy hófehérre mossa? A bocsánat nem arra való, hogy a bűnt legyőzze? Nincs-e az imában kettős erő, mely megállít bűnbeesés előtt, és megbocsát utána? Föltekintek. Vétkeztem, megvolt – de milyen ima illik ide? “Bocsásd meg azt, hogy öltem”?... Lehetetlen, hisz most is az enyém mindaz, amiért gyilkos lett belőlem: a koronám, a becsvágyam, királyném. Kaphat az ember bűnbocsánatot, míg élvezi bűne gyümölcseit? A romlott földi világban a bűn arany kezével a jogot lesöpri, és bűnös hasznából fizeti le a törvényt is. De nem így odafönt: ott nincs ügyeskedés, ott tetteink valódi arca számít, s mi magunk tanúskodunk, keményen szembeülve hibáinkkal. Hát akkor? Mi marad? A bűnbánat talán mindenre képes. De mit ér, ha nem bánom bűnömet? Nyomorult helyzet! Szénfekete szív! Fogoly lelkem: szabadulni szeretnél, de vergődve behálózod magad. Ti angyalok, segítsetek! Próbálkozom. Hajolj, makacs térd; drótkötélű szív, légy puha, mint az újszülötteké! Hátha még minden jóra fordul. <i>(Letérdel)</i></p> <p style="text-align: center;"><i>Jön Hamlet.</i></p> <p style="text-align: center;">KIRÁLY</p> <p>Szavam fölszáll, szándékom lenn marad: szót szándék nélkül az ég nem fogad. <i>(El)</i></p>	<p>Egészen moss ki engemet az én álnokságomból, és az én vétkeimből tisztíts ki engemet;</p> <p>Mert ismerem az én bűneimet, és az én vétkem szüntelen előttem forog.</p> <p>Egyedül te ellened vétkeztem, és cselekedtem azt, a mi gonosz a te szemeid előtt; hogy igazlégy beszédedben és tiszta ítéletedben.</p> <p>Ímé én vétekben fogantattam, és bűnben melengetett engem az anyám.</p> <p>Ímé te az igazságban gyönyörködöl, a mely a vesékben van, és bensőmben bölcseségre tanítasz engem.</p> <p>Tisztíts meg engem izsóppal, és tiszta leszek; moss meg engemet, és fehérebb leszek a hónál.</p> <p>Hallass örömet és vígasságot velem, hogy örvendezzenek csontjaim, a melyeket összetörtél.</p> <p>Rejtsd el orczádat az én vétkeimtől és töröld el minden álnokságomat.</p> <p>Tiszta szívet teremts bennem, oh Isten, és az erős lelket újítsd meg bennem.</p> <p>Ne vess el engem a te orczád elől, és a te szent lelkedet ne vedd el tőlem.</p> <p>Add vissza nékem a te szabadításodnak örömét, és engedelmesség lelkével támogass engem.</p> <p>Hadd tanítsam a bűnösöket a te útadra, hogy a vétkezők megtérjenek hozzád.</p> <p>Szabadíts meg engemet a vérontástól, oh Isten, szabadításomnak Istene! hogy harsogja nyelvem a te igazságodat.</p> <p>Uram, nyisd meg az én ajakimat, hogy hirdesse szájam a te dicséretedet.</p> <p>Mert nem kívánsz te véresáldozatot, hogy adnék azt, égőáldozatban sem gyönyörködöl.</p> <p>Isten előtt kedves áldozatok: a töredelmes lélek; a töredelmes és bűnbánó szívet oh Isten nem veted meg!</p> <p>Tégy jól a te kegyelmedből a Sionnal; és építsd meg Jeruzsálem kőfalait.</p> <p>Akkor kedvesek lesznek előtted az igazságnak áldozatai; az égő és egész áldozat: akkor a te oltárodon áldoznak néked tulkokkal.</p>
---	--

3. Mai aktualitás – „Ügynökzsoltár”

Egy 2012-es budapesti konferencián, amelynek témája a „Bűn-vallás és kegyelem”, s az 51. zsoltár hatástörténete kapcsán az előadó a mai aktualitás felvillantását is ígéri, elkerülhetetlen a zsoltár kapcsán a mai Magyarország morális-, és az egyházak teológiai deficitjével, azaz az ügynökkérdéssel szembesülni.

Számomra az ügynökkérdés mint társadalmi és etikai kérdés kevésbé problematikus, – hiszen a kormányok elsősorban nem morális testületek –, hanem sokkal inkább teológiai és egyházi probléma. Hitvalló egyházak lehetnének – ahogy Ordass Lajos mondta – a „nemzet lelkiismerete”, ám ha az egyházak nem elhívásukhoz méltóan „működnek”, nincs okuk csodálkozni, ha a politikában is zavarok adódnak.

Az ügynök-ügy a közösség ügye, az informátor a közösség ellen vétett. Többször is hangot adtunk annak, hogy az egyházban tanúságtétel lehetne egy ügynök gyónása, mivel az nyilvánvalóvá tenné Isten erejét. A gyakorlat azt bizonyította, ez az elvárás, ez a séma nem működik.

Pedig az 51. zsoltárt véleményem szerint akár „Ügynökzsoltárnak” is lehetne nevezni, feltéve, ha egyházainkban lennének olyan egykori ügynökök, akik azonosulni tudnának Dávid bűnbánati zsoltárával.

A közösségi bűn rendezése nem csak az egyénre és az Istenre tartozó magánügy, hanem a megkárosítottakra, a közösségre is tartozik. Dávid sem tartotta titokban bűnét és bűnbánatát, hanem Szentlélek ihletése alatt megírta azt, hogy az mások számára okulás lehessen: tudta, hogy a szív gyónását (*confessio cordis*) a száj gyónásának (*confessio oris*) is követnie kell.

A keresztény egyházak kétezer éve hirdetik a bűnbocsánat evangéliumát. Ha van bocsánat, akkor van bűn is.

Jézus egykoron a vámosokhoz és a szajhákhoz jött, mert ők, a „nyilvánvaló bűnösök” tudták, mi a bűn valósága, s ezért befogadták Jézust. Jézus persze azt nagyon jól tudta, hogy az úgynevezett „igazak” egy hajszállal sem jobbak, mint a nyilvánvalóan bűnösök.

Jézus ma pedig a mai „nyilvánvaló bűnösök” (akik mas sem rosszabbak, mint a kegyesek, a nem nyilvánvaló bűnösök), az egykori ügynökök által próbálna szólni az egyházakhoz, mert Isten ma rajtuk keresztül tudná megmutatni az ő végtelen irgalmát és bűnbocsátó szeretetét.

A Magyarországi Evangélikus Egyház vezetősége 2005-ben állította fel a Tényfeltáró Bizottságot. A nyilvánosság előtt saját maga nevében azonban az elmúlt hét év során mindössze két lelkész tett a közösség előtt őszinte bűnbánatot, voltak mások is, akik megszólaltak, de azt kényszer hatására, általában defenzívában tették. A két őszinte vallomást megfogalmazó lelkész írását a *Credo* című folyóirat (2009/1-2; 2010/1-2) közzölte.

Ám volt olyan személy, aki érintettsége kiderülése után így fogalmazott: „Ki előtt kell bűnbánatot gyakorolni? A Magyarországi Evangélikus Egyház vezetői vagy tagjai előtt?... Esetleg lelkésztársaim előtt?... Nincs szégyellni valóm előttük.” S elhangzott a sokak által idézett motívum is: „aki engem megítél, az Úr az.”

Ez pedig véleményem szerint egyházunk hitének kudarca. Hiszen ez egyértelműen azt jelenti, hogy amit egyházunk a bűnről és a bűnök bocsánatáról hirdetett, az mese volt csupán, hogy valójában sohasem hittük, amit hirdettünk.

Az 51. zsoltárt sokszor olvastuk, énekeljük, a bibliaórákon tanítottuk, de annak ereje nem vált valósággá az életünkben. A jelek szerint az emberek vélekedése, a világ kitüntetése a kőkemény valóság. A hit elapadásának egyértelmű jele, hogy az emberek előtti szegénytől jobban félünk, mint Isten ítéletétől, a világ tapsának jobban örülünk, mint Isten kegyelmének.

Az 51. zsoltár, mint „ügynökzsoltár” ma lelkigondozói textus is lehetne, ám arról nincs tudomásom, hogy az egyházak felkészültek az érintettek vagy az érintettek családtagjainak a lelkigondozására.

Hangsúlyozottan szeretném kimondani, hogy nem csupán a ma is élő és ma is hallgató, a „nincs szégyellnivalóm”-at hangoztató egykori ügynökökkel van a baj, hanem azzal a közösséggel is, amelyben az egykor elesettek nem bíznak, akikről talán úgy érzik, hogy ez nem a Krisztus megbocsátó közössége hanem sokkal inkább a kárörvendezők, a kíváncsiskodók gyülekezete.

„A törvény megaláztatja az embereket, de ettől még nem lesznek alázatások” – írja Jonathan Edwards¹⁸. Edwards bölcsen különbséget tesz a törvényben és az evangéliumban gyökerező alázat között. A törvény csak megaláz, de egyedül az evangélium tehet alázatossá.

Az ügynök-kérdés kapcsán nemcsak a bűnösök vallhatnak kudarcot a tehetetlenségük miatt, hanem a kutatók, a kérdezők is. Az egyházban hiábavaló lesz bármilyen kutatás, vagy Tényfeltáró Bizottsági munka, ha nem érvényesül a teológiai proprium, az evangéliumi lelkület. Az egyház akkor él és működik, ha nem megalázza a bűnöst, hanem *önmaga aláztatásával* valóban alázatossá teszi őt. Nem az elesetteknek, hanem az egyháznak kellene megalázkodni. Az ügynök-ügy nem „róluk”, hanem „rólunk” szól!

A bűnös (az ügynök) tehát éppen a megromlott közösség miatt nem tudja kimondani a bűnét, hogy ezáltal a kimondott, megvallott bűn – Bonhoeffer kifejezésével – elerőtlenedjék, lelepleződjék, ítéletre jusson.

¹⁸ Jonathan Edwards, *Értekezés a vallási indulatokról*, Budapest, Gondolat kiadó, 2007, 203.old.

A Zsoltárok könyve

A kimondatlansága következtében a bűn továbbra is „kemény” marad, s így még tovább rombolja a közösséget. Ördögi körről van tehát szó: a közösség nem tisztul meg, mert a bűn nem mondatik ki – a bűn nem mondatik ki, mert a közösség nem tisztult meg.

„Bűn-vallás és kegyelem”. Konferenciánk témája a keresztnység és a keresztny egyház „paradigmatikus kvintesszenciája”, ahogyan az 51. zsoltár a konferenciánk „proto-textusa”.

Előadásomat Fazakas Sándor az *Emlékezés és megbékélés. A múlttal való szembesülés egyházi és teológiai kritériumai* című könyvének (Kálvin Kiadó, 2004) egy idézetével zárom:

„Aki pedig engedi, hogy Jézus Krisztus bocsássa meg bűneit, és rá tudja magát bízni a közösség megbocsátó szeretetének megtartó erejére, az megtapasztalt valamit Isten megigazító kegyelméből. Sajnos egyházainkban ennek a tapasztalatnak a megélése a legtöbb esetben hiányzik. Pedig nincs még egy olyan hely és fórum a világban, ahol egykori ellenségek megtanulhatnak egymás felé fordulni, bűnösök és áldozataik egymásnak kezét nyújtani, ahol az Isten irgalma konkrétá válhatna az emberek közötti megbocsátásban, és ahol az emberi lét fenyegetettségét és halállal szembeni tehetetlenségét a hűsvét fényében lehetne szemlélni.” (i.m. 159.old.)

LD TOVÁBB WITHER, CH HARVEY EMBLÉMÁIT, MATTHEW, GENEVA MARGINÁLIÁIT: FT DOC AZ 51. ZSOLT HATÁSTÖRTÉNETE

Zsolt 52

A karmesternek: Dávid tanítókölteménye, 2 abból az időből, amikor az edómi Dóég Saulhoz ment, és jelentette neki, hogy Dávid Ahímelek házába érkezett. 3 Mit dicsekszel gonoszágoddal, te nagy hős? Hiszen Isten szeretete mindig megmarad! 4 Romlásomra törsz, te cselszövő! Nyelved olyan, mint az éles borotva. 5 A rosszat szereted, nem a jót, a hazugságot, nem az igaz beszédet. (Szela.) **6 Szeretsz bántóan beszélni, álnok a nyelved.** 7 Össze is tör téged az Isten végleg, megragad, kiránt sátradból, kitép gyökerestül az élők földjéből. (Szela.) 8 Látják ezt az igazak, és félnek, rajta meg nevetni fognak. 9 Ez az az ember – mondják –, akinek nem kellett Isten oltalma, hanem nagy gazdagságában bízott, és csalárdságban volt erős. **10 De én olyan vagyok, mint a viruló olajfa, Isten házában lehetek,** bízom Isten szeretetében most és mindenkor. 11 Hálát adok neked mindenkor, mert te munkálkodsz. Nevedben reménykedem, mert jó vagy híveidhez.

Zsolt 53

A karmesternek: „A betegség” kezdetű ének dallamára. Dávid tanítókölteménye. **2 Azt gondolja magában a bolond, hogy nincs Isten!** Romlottak és utálatosak tetteik, senki sem tesz jót. 3 Isten letekint a mennyből az emberekre, hogy lássa, van-e köztük értelmes, aki keresi az Istent. 4 Mindnyájan elpártoltak tőle, egyaránt megromlottak. Senki sem tesz jót, egyetlen ember sem. 5 Nem tudják a gonosztevők, akik úgy eszik népemet, ahogy a kenyeret eszik, de Istenhez nem kiáltanak, 6 hogy majd egyszer igen megrettennek, akik addig nem rettegtek! Mert szétszórja Isten támadóid csontjait, megszegyeníted őket, mert Isten megvetette őket. 7 Bárcsak eljönne a Sionról Izráel szabadulása! Amikor Isten jóra fordítja népe sorsát, ujjong majd Jákób, és örül Izráel.

Zsolt 54

A karmesternek: Húros hangszerre. Dávid tanítókölteménye, 2 abból az időből, amikor a zífiek Saulhoz mentek, és ezt mondták neki: Nem tudod, hogy Dávid nálunk rejtőzködik? 3 Istenem, segíts meg neveddel, szolgálts nekem igazságot hatalmaddal! 4 Istenem, hallgasd meg imádságomat, figyelj beszédemre! 5 Mert idegenek támadtak rám, erőszakos emberek törtek életemre, akik nem törődnek Istennel. (Szela.) 6 De Isten megsegít engem, az Úr megtartja életemet. 7 Szálljon a baj támadóimra, semmisítsd meg őket igazsággal! 8 Készségesen

áldozok neked, magasztalom neved, Uram, mert jó vagy. 9 Mert minden nyomorúságból kimentettél engem, megvetéssel nézek ellenségeimre.

Zsolt 55

A karmesternek: Húros hangszerre. Dávid tanítókölteménye. 2 Istenem, figyelj imádságomra, ne zárkózz el könyörgésem elől! 3 Figyelj rám, hallgass meg engem! Bánatomban bolyongok, és sóhajtozom 4 az ellenség hangoskodása, a bűnösök nyomorgatása miatt. Mert bajt zúdítanak rám, és haraggal támadnak rám. 5 Szívem vergődik keblemben, halálos rémület fogott el. 6 Félelem és reszketés lepottorgott meg, borzongás járt át. 7 Ezért így szóltam: Miért is nincs szárnyam, mint a galambnak, hogy elrepülhetnék, és nyugton lehetnék? 8 Messzire bujdosnék, a pusztában laknék. (Szela.) 9 Sietve keresnék menedéket a szélvész és a vihar elől. 10 Kergesd szét őket, Uram, zavarj össze nyelvüket! Csak erőszakot és viszályt látok a városban; 11 ez megy éjjel-nappal falai közt, vész és nyomor van benne. 12 Romlás uralkodik benne, nem távozik tereiről a zsarnokság és a csalás. 13 Nem az ellenség gyaláz engem, azt elszenvedném. Nem gyűlölöm hatalmaskodik rajtam, előle elrejtőzném. 14 Hanem te, magamfajta ember, bizalmas jó barátom, 15 akivel meghitt barátságban voltam; az Isten házába együtt jártunk a gyülekezet körében. 16 Törjön rájuk a halál! Szálljanak elevenen a holtak hazájába, mert gonoszsággal van tele lakóhelyük. 17 Én pedig Istenhez kiáltok, és az Úr megsegít engem. 18 Bár reggel, délben, este gondban vagyok, és sóhajtozom, ő meghallja hangomat. 19 Megszabadít engem támadóimtól, hogy békeségem legyen, bár sokan vannak ellenem. 20 Meghallgat Isten, és megalázza őket az, aki ősidők óta trónján ül. (Szela.) Mert nem akarnak megváltozni, és nem félik az Istent. 21 Kezet emelt jó barátjára, és meggyalázta a szövetséget. **22 Szája simább a vajnál, de viszálykodáson jár az esze. Beszéde lágyabb az olajnál, pedig olyan, mint a kivont kard.** **KÉPMUTATÁS** 23 Vesd az Úrra terhedet, és ő gondot visel rád! Nem engedi sohasem, hogy ingadozzon az igaz. 24 Istenem, te taszítod őket a sírnak mélyére. A véreskezű és álnok emberek az emberélet felét sem érik el. De én benned bízom!

Zsolt 56

A karmesternek: „A messzi fák galambja” kezdetű ének dallamára. Dávid bizonyágtétele abból az időből, amikor a filiszteusok elfogták Gátban. **2 Légy kegyelmes hozzám, Istenem, mert bosszút lihegnek ellenem, szüntelenül támadnak és gyötörnek engem. 3 Ellenségeim szüntelenül bosszút lihegnek, sokan támadnak rám kevélyen. 4 Ha félek is, benned bízom! 5 Istenben, akinek igéjét dicsérem, Istenben bízom, nem félek, ember mit árthat nekem?!** 6 Szüntelenül elferdítik szavaimat, minden gondolatukkal rosszat akarnak nekem. 7 Összefognak, lesben állnak, lépteimet figyelik, mert az életemre törnek. 8 Megmenekülhetnek-e gazságuk ellenére? Taszítsd el haragodban e népséget, Istenem! 9 Te számon tartod bolyongásomat. Gyűjtsd könnyeimet tömlődbe, legyenek benne könyvedben! 10 Meghátrálnak majd ellenségeim, amikor hozzád kiáltok. Ebből tudom meg, hogy Isten velem van. 11 Istenben, akinek igéjét dicsérem, az Úrban, akinek igéjét dicsérem, **12 Istenben bízom, nem félek, ember mit árthat nekem?!** 13 Tartozom neked, Istenem, fogadalmaimmal, megadom hálaáldozatomat. 14 **Hiszen megmentettél engem a haláltól, lábamat az elbukástól, hogy járhassek Isten színe előtt az élet világosságában.**

Zsolt 57

A karmesternek: A „Ne veszíts el” kezdetű ének dallamára. Dávid bizonyágtétele abból az időből, amikor Saul elől a barlangba menekült. **2 Könyörülj, Istenem, könyörülj rajtam, mert nálad keres oltalmat a lelkem! Szárnyaid árnyékában keresek oltalmat, míg elvonul a veszedelem.** **3** A felséges Istenhez kiáltok, Istenhez, aki mellém áll. **4** Segítséget küld nekem a mennyből, csúffá teszi üldözőimet. (Szela.) Isten elküldi szeretetét és hűségét. **5** Oroszlánok között fekszem, amelyek felfalják az embereket. Foguk lándzsa és nyíl, nyelvük éles kard. **6** Magasztaljanak téged a mennyben, Istenem, dicsőítsenek az egész földön! **7 Hálót vetettek lábaim elé, megalázták lelkemet. Vermet ástak nekem, de maguk estek bele.** (Szela.) **8 Kész a szívem, Istenem, kész a szívem arra, hogy énekeljek és zengedezzek!** **9** Ébredj, lelkem, ébredj, lant és hárfá, hadd ébresszem a hajnalt! **10** Magasztallak, Uram, a népek közt, zsoltárt zengek rólad a nemzetek közt, **11** mert szereteted az égig ér, hűséged a magas fellegekig. **12** Magasztaljanak téged a mennyben, Istenem, dicsőítsenek az egész földön!

Zsolt 58

KEMÉNY, SZINTE ÁTOK-BESZÉD A GONOSZOK ELLEN ERŐS KÉPEKKEL ÉS HASONLATOKKAL. KÜLÖNÖSEN A 11. VERS IJESZTŐ

A karmesternek: A „Ne veszíts el” kezdetű ének dallamára. Dávid bizonyágtétele. **2** Valóban igazat beszéltek, ti, hatalmasok, és pártatlanul ítéltetek az emberek fölött? **3** Hiszen álnokságon jár az eszetek, arra törekedtek, hogy az országban erőszakkal érvényesüljete. **4 Pártütők a bűnösök, már amikor a világra jönnek, tévelygők a hazugok, amint megszületnek.** **5** Mérgük olyan, mint a kígyóméreg, olyanok, mint a süket vipera, amelynek oly tompa a füle, **6** hogy nem hallja a kígyóbüvölőt, a varázslásban jártas igézót. **7** Istenem, törd össze szájukban a fogakat! Zúzd össze, Uram, az oroszlánok állkapcsát! **8** Tűnjenek el, mint a szétfolyó víz! Ha lőni akarnak, nyilaik legyenek tompák! **9** Járjanak úgy, mint a csiga, amely szíjjelmállik, vagy mint az elvetélt magzat, amely nem látott napvilágot. **10** Mielőtt tüske nőne cserjéteken, ragadja el a forgósél, akár élő, akár elszáradt. **11 Örül az igaz, ha látja a megtorlást, lába a bűnösök vérében fürdik.** **12** Az emberek pedig ezt mondják: Mégis van az igaznak jutalma! Mégis van Isten, aki igazságot tesz a földön!

Zsolt 59

A karmesternek: A „Ne veszíts el” kezdetű ének dallamára. Dávid bizonyágtétele abból az időből, amikor Saul embereket küldött, hogy tartsák szemmel a házát, és öljék meg.

2 Ments meg ellenségeimtől, Istenem, védj meg támadóimtól! **3** Ments meg a gonosztevőktől, szabadíts meg a vérszomjas emberektől! **4** Mert ólálkodnak körülöttem, életemre törnek a hatalmasok, pedig se bűnöm, se vétkem, ó, Uram! **5 Bár nincs semmi bűnöm, sietnek, hogy rám rontsanak. Serkenj föl, jöjj ide, láss meg!** **6** Hiszen te vagy, Uram, a Seregek Istene, Izrael Istene! Ébredj föl, büntesd meg e népeket, ne kegyelmezz az alávaló gonoszoknak! (Szela.) **7** Esténként visszatérnek, morognak, mint a kutyák, csatangolnak a városban. **egészen realiztikus, domesztikus képek az üldözöttségről** **8** Szájuk tajtékzik, ajkuk között mintha kardok volnának. Azt gondolják, nem hallja őket senki.

9 De te, Uram, nevetsz rajtuk, csúffá teszed e népeket. 10 Te vagy az én erőm, rád figyelek,

Isten az én erős váram. 11 Szeretetével jön felém Istenem. Még megengedi Isten, hogy lássam ellenségeim vesztét. 12 Ne öld meg őket, hogy népem ne felejtse! Tedd őket bujdosókká hatalmaddal, taszítsd el őket, Uram, mi pajzsunk! 13 Ejtse őket csapdába gőgjük, vétkes szájuk és ajkuk beszéde, hiszen csupa átok és hazugság, amit beszélnek! 14 Végezz velük haragodban! Végezz velük, hogy ne legyenek! Hadd tudják meg az egész földön, hogy Isten uralkodik Jákóbon! **bosszú, átok?** (Szela.) 15 Esténként visszatérnek, morognak, mint a kutyák, csatangolnak a városban. 16 Ennivaló után kóborolnak, és ha nem laknak jól, vonítanak.

17 Én pedig hatalmadról énekelek, magasztalom minden reggel hűségedet. Mert **erős váram vagy**, menedékem, mikor bajba jutok. 18 Te vagy az én erőm, rólad zeng énekem.

Erős váram az Isten, az én hűséges Istenem! **meglep, hogy nem a 46. zsolt az erős vár, hanem itt a 59-ben háromszor is**

Zsolt 60

A karmesternek: A „Liliomok” kezdetű ének dallamára. Intellem, Dávid tanító bizonyágtétele 2 abból az időből, amikor a naharajimi és a cóbái arámok ellen harcolt, **Jóáb pedig visszafordult, és levágott a Sós-völgyben tizenkétezer edómi embert. LITERÁLISAN?** 3 Ó, Isten! Elvetettél, szétszórtál bennünket! Megharagudtál ránk, állíts helyre minket! 4 **Megrendítetted, megrepszettted a földet. Gyógyítsd be sebeit, mert megindult.** 5 Szörnyű dolgokat láttattál népeddel, bódító borral itattál minket. 6 **De jelt adtál az istenfélőknek, hogy megmeneküljenek az új elől.** (Szela.) 7 **Segítsen jobbod, és hallgass meg minket, hogy megmenekülhessenek kedveltjeid!** 8 Isten így szólt szentélyében: Örömmel adom örökségül Sikemet, és kiosztom a Szukkót-völgyet. 9 Enyém Gileád, enyém Manassé, Efraim sisak a fejemen, Júda a kormánypálcám, 10 Móáb pedig a mosdómedencém, Edómra teszem sarumat, Filiszteán diadalmaskodom! 11 **Ki visz el az erős városba, ki vezet el engem Edómba?** 12 **Csak te, Istenünk, noha elvetettél minket, te, Istenünk, bár nem jársz seregeinkkel!** 13 **Adj nekünk mégis segítséget az ellenség ellen, mert az emberi segítség mit sem ér!** 14 **Isten segítségével hatalmas dolgokat viszünk véghez, ellenségeinket ő tapossa el.**

Zsolt 61

A karmesternek: Húros hangszerre. Dávidé. 2 Hallgasd meg panaszomat, Istenem, figyelj imádságomra! 3 **A föld széléről kiáltok hozzád, mert elepedt a szívem. Vezess el engem a kősziklára, mert az igen magas nekem!** 4 **Hiszen te vagy menedékem, erős bástyám az ellenség ellen.** 5 **Hadd lakjam mindenkor sátradbán, hadd meneküljek szárnyad oltalmába!** (Szela.) 6 Mert hallottad, Istenem, amit megfogadtam, a nevedet féllökkel együtt adtál nekem örökséget. 7 Adj napokat a király napjaihoz, évei nemzedékekre terjedjenek! 8 Ülhessen trónján mindenkor Isten előtt, szeretet és hűség oltalmazza őt! 9 Akkor állandóan éneklek nevedről, naponként teljesítem, amit megfogadtam.

Zsolt 62

A karmesternek, Jedútúnak: Dávid zsoltára. 2 **Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok segítséget.** 3 Csak ő az én kősziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom sokáig. 4 Meddig támadtok egyetlen emberre, miért akarjátok mindnyájan megölni? Olyan, mint a

düledező fal és a bedőlt kerítés! 5 Csak azon tanácskoznak, hogyan taszítsák le a magasból. Hazugságban telik kedvük, szájukkal áldanak, szívükben átkoznak. (Szela.) 6 **Csak Istennél csendesül el lelkem, tőle kapok reménységet.** 7 Csak ő az én kösziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom. 8 Istennél van segítségem és dicsőségem, erős sziklám és oltalmam az Isten. 9 Bízatok benne mindenkor, ti, népek, öntsétek ki előtte szíveteket, Isten a mi oltalmunk! (Szela.) 10 **Csak pára az emberek élete, hazug látszat a halandóké. Ha mérlegre kerülnek, a páránál is könnyebb mindegyik.**

11 Ne bízatok zsarolt javakban, rablott holmival ne kérkedjete! Ha gyarapszik is vagyonotok, ne bizakodjatok el!

12 Szólott egyszer az Isten, és ezt a két dolgot értettem meg: Istennél van az erő; 13 nálad van, Uram, a szeretet. Te megfizetsz mindenkinek tettei szerint.

Zsolt 63

Dávid zsoltára, abból az időből, amikor Júda pusztájában volt. 2 Ó, Isten, te vagy Istenem, hozzád vágyakozom! **Utánad szomjazik lelkem, utánad sóvárog testem, mint kiszikkadt, kopár, víztelen föld.** 3 Így nézek rád a szentélyben, hogy lássam hatalmat és dicsőségedet. 4 **Mert szereteted az életnél is jobb, ajkam téged dicsőít.** 5 Ezért téged áldalak, amíg élek, nevedet imádvá emelem föl kezem. 6 Mintha zsiros falatokkal laktam volna jól, úgy ujjong az ajkam, és dicsér a szám. 7 **Fekvőhelyemen is rád gondolok, minden őrváltáskor rólad elmélkedem.** 8 **Mert te voltál a segítségem, szárnyad árnyékában ujjongok.** 9 Ragaszkodik hozzád lelkem, jobboldal támogat sz engem. 10 De akik pusztulásomra törnek, a föld mélyébe kerülnek. 11 Kardélre hányják őket, sakálok eledelévé lesznek. 12 De a király örül Isten előtt. Dicséretet mondanak, akik rá esküsznek, a hazugok szája azonban bezárul.

Zsolt 64

1 A REJTEKHELYRŐL LÖVÖLDÖZŐ GONOSZOK, AKIKET A SAJÁT NYELVÜK BUKTAT LE.

DA karmesternek: Dávid zsoltára. 2 Hallgasd meg, Istenem, panaszkodó szavamat! Óvd meg életemet, mert ellenség rettent! 3 **Védj meg a gonoszok ármánykodásától, a gonosztevők dühöngésétől!** 4 **Élesítik nyelvüket, mint a kardot, sértő szavaikkal célba vesznek, mint nyilakkal.** 5 **Rejtekhelyről lövöldöznek a feddhetetlenre, hirtelen lőnek rá, nem félnek.** 6 **Eltökélték magukat a gonosztetre, megbeszélnek, hogy titokban tört vetnek.** Gondolják: Ki látja őket? 7 Álnokságot terveznek, titokban tartják tervüket. Mert kifürkészhetetlen az ember belseje és szíve. 8 **De Isten kilövi rájuk nyilát hirtelen, és megsebesülnek.** 9 **Saját nyelvük buktatja el őket,** aki csak látja, fejét csóválja. 10 Félelem fog el minden embert, és hirdetik Isten tetteit, megértik cselekedeteit. 11 Örülni fog az igaz az Úrnak, mert nála talált oltalmat, dicséretet mondanak a tiszta szívűek.

Zsolt 65

1 A karmesternek: Dávid zsoltáréneke. 2 Téged illet a dicséret, ó, Isten, a Sionon! Noked teljesítik a fogadalmakat. 3 Te hallgatod meg az imádságot, hozzád fordul minden ember. 4 Erőt vettek rajtunk a bűnök, de te megbocsátod vétkeinket. 5 Boldog, akit kiválasztasz, és

közeledbe engedsz, hogy udvaraidban lakozzék. Hadd teljünk be házad javaival, templomod szentségével! 6 Félelmet keltve, de igazságosan válaszolsz nekünk, szabadító Istenünk! Benned bízunk mindenki a föld széléig és a messi tengereken, 7 aki hegyeket hoztál létre erőddel, és hatalmat öltöttél magadra, 8 lecsillapítottad a tengerek zúgását, hullámaik zúgását, a nemzetek háborgását. 9 Ezért félnek jeleidtől még a föld határain lakók is. Kelet és nyugat tájait ujjongásra indítod. 10 Gondoskods a földről, megöntözöd, nagyon meggazdagítod, Isten patakja tele van vízzel. Gabonával látod el az embereket, így gondoskods a földről. 11 Barázdáit megitatod, göröngyeit elegyengeted, záporosóvel porhanyítod, növényzetét megáldod. 12 **Megkoronázod az évet javaiddal, és nyomaidon bőség fakad. 13 Legelők sarjadnak a pusztán, ujjongás övezi a halmokat. 14 Nyájak lepik el a legelőket, a völgyeket gabona borítja, ujjonganak és énekelnek.**

Zsolt 66

1 A karmesternek: Zsoltárének. Örvendj, egész föld, az Istennek! 2 Zengjétek dicső nevét, dicsérjétek dicsőségét! 3 Mondjátok Istennek: Milyen félelmetesek a te tetteid! Nagy erőd miatt hízelegnek ellenségeid. 4 **Az egész föld leborul előtted, és énekel neked, éneklí neved dicséretét.** (Szela.) 5 Gyertek és lássátok Isten tetteit! Félelmetesek dolgai az emberek között: 6 Szárazföldre változtatta a tengert, száraz lábbal keltek át a folyón. Ezért örülünk neki! 7 Hatalmasan uralkodik mindenkor, szemmel tartja a népeket, hogy ne kelhessenek föl a lázadók. (Szela.) 8 Áldjátok, népek, a mi Istenünket, hangosan hirdessétek dicséretét! **9 Ő tartott életben bennünket, és nem engedte, hogy lábunk inogjon. 10 Mert megpróbáltál minket, Istenünk, megtisztítottál, mint az ezüstöt. 11 Hálóba kerítettél minket, nehéz terhet raktál a hátunkra.** 12 Embert ültettél a nyakunkra, hol tűzbe, hol vízbe jutottunk, de kivezettél, és felüdültünk. 13 Áldozatokkal megyek házadba, teljesítem fogadalmaimat, 14 melyeket ajkam kimondott, és szám megígért a bajban. 15 Hízott állatokat mutatok be neked áldozatul, kosokat is áldozok, marhákat és bakokat készítek el neked. (Szela.) 16 Gyertek, halljátok, ti, istenfélők, mind, hadd mondjam el, mit tett velem! 17 Szám hozzá kiáltott, nyelvem őt magasztalta. 18 Ha álnok **szándék lett volna szívemben, nem hallgatott volna meg az Úr. 19 De Isten meghallgatott, figyelt** imádságom szavára. 20 Áldott legyen Isten, mert nem utasította el imádságomat, szeretetét nem vonta meg tőlem.

ÜGYNÖK-ZSOLTÁR?

Zsolt 67

A karmesternek: Húros hangszerre. Zsoltárének.

2 Legyen kegyelmes hozzánk az Isten, áldjon meg bennünket, **és ragyogtassa ránk orcáját!** (Szela.) 3 Ismerjék meg utadat a földön, szabadításodat a népek között! 4 Magasztaljanak a népek, ó, Isten, magasztaljon minden nép! 5 Örüljenek, ujjongjanak a nemzetek, mert pártatlanul ítéled a népeket, és vezeted a nemzeteket a földön. (Szela.) 6 Magasztaljanak a népek, ó, Isten, magasztaljon minden nép! 7 Meghozta termését a föld, megáld bennünket Istenünk, az Isten. 8 Megáld bennünket az Isten, féljék őt mindenütt a földön!

Zsolt 68 **ISTEN NAGYSÁGÁNAK DÍCSÉRETE**

A karmesternek: Dávid zsoltáréneke. 2 Fölkel az Isten! Szétszóródnak ellenségei, elfutnak előle gyűlölői. 3 Ahogyan a füst eloszlik, ha ráfűjnek, ahogyan a viasz megolvad a tűztől, úgy pusztulnak el a bűnösök az Isten színe előtt. 4 De az igazak örülnek, vigadnak, Isten színe előtt

vígan örvendeznek. 5 Énekeljetez Istennek, zengjetez nevének! Készítsetek utat a pusztában száguldónak! Úr az ő neve, vigadjatok színe előtt! 6 Árváknak atyja, özvegyek védője az Isten szent hajlékában. 7 Isten hazahozza az elhagyottakat, kihozza a foglyokat boldog életre, csak a lázadók maradnak sivár helyen. 8 Ó, Isten, amikor elindultál néped előtt, amikor vonultál a sivatagban, (Szela) 9 rengett a föld, csepegett az ég is Isten színe előtt, még a Sínai is, az Istennek, Izráel Istenének színe előtt. 10 Bőven adtál esőt örökségedre, ó, Isten, és a fáradtat megerősítetted. 11 Ott lakik nyájad, és jóvóltodból gondoskods az elesetről, Istenem! 12 Az Úr ezt a kijelentést adja az örömhírt vivő nők nagy seregének: 13 A seregek királyai hanyatt-homlok menekülnek, a palota terén pedig zsákmányt osztanak. 14 Ha a felszerelést őrzitek is, ezüstszárnú galambot kaptok, aranyos zöld tollakkal. 15 Amikor a Mindenható szétszórja a királyokat, fehér lesz a Calmón, mint a hó. 16 Istenek hegye a Básán-hegy, sokcsúcsú hegy a Básán-hegy. 17 Miért néztek irigyen, ti, sokcsúcsú hegyek arra a hegyre, amelyet Isten lakóhelyéül választott? Ott is lakik az Úr örökre! 18 Istennek harci kocsija számtalan, sok ezer, ezekkel jön az Úr a Sínairól szentélyébe. 19 Fölmentél a magas hegyre, foglyokat ejtettél, embereket kaptál ajándéku, mégpedig lázadókat. Most már ott laksz, Uram Isten! 20 Áldott az Úr! Napról napra gondot visel rólunk szabadító Istenünk. (Szela.) 21 Isten a mi szabadító Istenünk, az Úr, a mi Urunk kihoz a halálból is. 22 Bizony, széztúzza Isten ellenségei fejét, a bűnben élők kemény koponyáját! 23 Az Úr ezt mondta: Básánból is visszahozom őket, a tenger mélyéről is visszahozom, 24 hogy lábád vérben gázoljon, és kutyáid nyelvének is jusson az ellenségéből. 25 Látták, ó, Isten, hogyan vonultál be, hogyan vonultál be, Istenem, királyom, a szentélybe. 26 Elöl mentek az énekesek, hátul a hárfások, közében a doboló nők. 27 Áldjátok Istent a gyülekezetekben, az Urat, akik Izráeltől származtok! 28 Élükön jön Benjámin kicsiny törzse, Júda vezetői tömegestül, Zebulon vezetői, Naftáli vezetői. 29 Parancsolj, Isten, hatalmaddal, isteni hatalmaddal, amellyel értünk munkálkods, 30 jeruzsálemi templomból: királyok hozzanak neked ajándéku! 31 Dorgáld meg a nádas vadját, a hatalmasok seregét, a népek fejedelmeit! **Tipord el a pénzsóvárokat, szórd szét azokat a népeket, amelyek háborút akarnak!** 32 Egyiptomból követez jönnek, az etiópok Istenhez emelik kezüket. 33 Ti, földi országok, énekeljetez Istennek, zengjetez az Úrnak! (Szela.) 34 Száguld az egeken át, az ősi egeken át. Halld, hogyan mennydörög hatalmas hangja! 35 Hirdessétek Isten hatalmát, fenségét Izráelen, erejét a fellegekben! 36 Félelmetes vagy szentélyedben, Isten! Izráel Istene ad hatalmat és erőt a népnek. Legyen áldott az Isten!

Zsolt 69 **DE PROFUNDIS**

A karmesternek: A „Liliomok” kezdetű ének dallamára. Dávidé. 2 Segíts meg, Istenem, mert nyakamig érnek a vizek! 3 Feneketlen iszapba süllyedtem, nincs hol megállnom. Örvénylő vizekbe estem, elsodort az ár. 4 Belefáradtam a kiáltozásba, kiszáradt a torkom, szemem elhomályosodott, míg Istenemre vártam. 5 Hajam szálainál is többen vannak, akik ok nélkül gyűlölnék. Sok hazug ellenségem akar elnémítani engem. Azt kell visszaadnom, amit nem raboltam. 6 Istenem, te tudod, milyen balga voltam, vétkeim nincsenek elrejtve előtted. 7 Ne szégyenkezzenek miattam, akik benned reménykednek, Uram, Seregeknek Ura! Ne érje gyalázat miattam azokat, akik hozzád folyamodnak, Izráel Istene! 8 Mert érted vállaltam gyalázatot, érted borítja szégyenpír arcomat. 9 Idegenné lettem testvéreim számára, anyám fiai sem ismernek rám. 10 Mert a házad iránti féltő szeretet emészt; rám hull a gyalázat, ha téged gyaláznak. 11 Sírtam, és böjttel gyötörtem magam, de ez csak gyalázatomra vált. 12 Ha gyászruhát öltöttem, szóbeszéd ért miatta. 13 Engem szólnak meg a kapuban üldögélők, rólam szólnak a borivók nótái. 14 De én hozzád imádkozom, Uram, a kegyelem idején, Istenem. Nagy szeretettel hallgass meg, hűségesen segíts meg! 15 Húzz ki a sárból, hogy el ne süllyedjek, hadd meneküljek meg gyűlölöimtől, az örvénylő vizekből! 16 Ne sodorhasson el a víz árja, ne

nyelhessen el a mélység, ne záruljon be fölöttem a kút szája! 17 Hallgass meg, Uram, jóságos szeretettel, nagy irgalmaddal fordulj hozzám! 18 Ne rejtse el orcádat szolgálád előtt! Bajban vagyok, siess, hallgass meg! 19 Jöjj hozzám, és válts meg engem, ments meg ellenségeimtől! 20 Te tudod, milyen gyalázat ért, milyen szégyen és szidalom; látod minden ellenségemet. 21 A gyalázat összetörte szívemet, egészen belebetegedtem. Részvétre vártam, de hiába, vigasztalókra, de nem találtam. 22 Ételembe mérget tettek, szomjúságomban ecettel itattak.

INNEN BOSSZÚZSOLTÁR

23 Válgék a saját asztaluk kelepcévé, jólétük idején is csapdává! 24 Homályosodják el szemük, ne lássanak, tedd a derekukat mindig erőtlenné! 25 Töltsd ki rajtuk bosszús haragodat, izzó haragod érje utol őket! 26 Legyen pusztává szállásuk, sátraiknak ne legyen lakója! 27 Mert azt üldözik, akit megvertél, annak a kínjáról beszélgetnek, akit megsebeztél. 28 Büntesd meg őket bűneikért, ne jussanak kegyelmedhez! 29 Töröltessenek ki az élők könyvéből, az igazak közé ne írássanak be!

ISMÉT FOHÁSZ

30 De engem, megalázottat és szenvedőt, segíts meg, és oltalmazz, Istenem! 31 Isten nevét dicsérem énekkel, magasztalom hálaadással. 32 Jobban tetszik ez az Úrnak a marháknál, az ép szarvú és körmű bikáknál. 33 Látják ezt az alázatosak, és örülnek. Ti, Istent keresők, éledjen szívetek! 34 Mert meghallgatja az Úr a szegényeket, és nem veti meg az övéit, ha fogságban vannak. 35 Dicsérje őt az ég és a föld, a tenger és minden, ami bennük mozog. 36 Mert Isten megszabadítja Siont, felépíti Júda városait. Ott laknak, birtokba veszik, 37 és öröklik azt szolgálóinak utódai, ott laknak majd, akik nevét szeretik.

Zsolt 70

SEGÍTSÉGGKÉRŐ ZSOLTÁR

1 A karmesternek: Dávidé, emlékeztetőül. 2 Istenem, ments meg engem, Uram, siess segítségemre! 3 **Szégyenkezzenek és pironkodjanak, akik életemre törnek!** Riadjanak vissza, és érje gyalázat azokat, akik bajomban gyönyörködnek! 4 Távozzanak megszegyenülve, akik hahotázva beszélnek rólam! 5 Örüljenek és örvendezzenek benned mindazok, akik téged keresnek! Akik szabadításodra vágyódnak, hadd mondhassák mindig, hogy nagy az Isten! 6 De én elesett és szegény vagyok, siess hozzám, Istenem! Te vagy segítségem és megmentőm, Uram, ne késlekedj!

Zsolt 71

A MEGSZABADÍTOTT A SZABADÍTÓNAK HIRDETI A DÍCSÉRETET

Hozzád menekülök, Uram, ne szégyenüljek meg soha! 2 Ments meg, szabadíts meg irgalmasan! Fordítsd felém füledet, és segíts meg! 3 Légy erős kösziklám, ahova mindig fölmehetek, melyet segítségemre rendeltél, mert te vagy az én sziklaváram. 4 Istenem, ments meg a bűnösök kezéből, az álnok és erőszakos emberek markából! 5 Mert te vagy, Uram, reménységem, te vagy, Uram, bizodalمام ifjúkorom óta. 6 Te voltál támaszom születésem óta, te hoztál ki anyám méhéből, téged dicsérlek szüntelen. 7 Sokan csodálkoznak rajtam, mert te vagy erős oltalmam. 8 Szám dicséreteddel van tele, dicsőítelek mindennap. 9 **Öregkoromban se vess el engem, ha elfogy az erőm, ne hagyj el!** 10 Mert ellenségeim azt mondják rólam, akik életemre törnek, így tanácskoznak: 11 **Elhagyta őt Isten, üldözzétek, fogjátok meg, mert**

nincs, aki megmentse! 12 Ó, Isten, ne légy távol tőlem, Istenem, siess segítségemre! 13 Megszégyenülve vesszenek el, akik ellenem támadnak! Borítsa szégyen és gyalázat azokat, akik vesztemre törnek! 14 Én pedig szüntelenül remélek, és folyton dicsérlek téged. 15 Igazságodról beszél a szám és szabadító tetteidről mindennap, bár nem tudom felsorolni őket. 16 Az Úrnak, az én Uramnak nagy tetteit **hirdetem**, egyedül a te igazságotat emlegetem. 17 Istenem, te tanítottál ifjúkorom óta, mindmáig **hirdetem** csodáidat. 18 Istenem, ne hagyj el késő vénségemben sem, míg csak **hirdethetem** hatalmadat, nagy tetteidet a jövő nemzedéknek. 19 Istenem, igazságod a magas égig ér, mert hatalmas dolgokat vittél véghez. Van-e hozzád hasonló, Istenem? 20 Sok nyomorúságot és bajt láttattál velem, de újra megelevenítesz, még a föld mélyéből is újra fölhozol engem. 21 Igen nagyvá teszel, hozzám fordulsz, és megvigasztalsz. 22 Én is magasztallak hárfával hűségédért, Istenem! Lantot pengetve éneklek neked, Izráel Szentje! 23 **Ujjong az ajkam, ha neked zenghet, lelkem is, amelyet megváltottál.** 24 **Nyelvem is mindennap emlegeti igazságotat, mert szégyen és gyalázat érte azokat, akik vesztemre törtek.**

Zsolt 72

DÍCSÉRI ISTEN HATALMAS VOLTÁT!

Salamoné. Isten! Add törvényeidet a királynak, és igazságotat a király fiának, 2 hogy igazságosan ítélje népedet, és törvényesen az elesetteket. 3 Teremjenek a hegyek békét a népnek, és a halmok igazságot! 4 Szolgáltasson igazságot a nép elesettjeinek, segítse meg a szegényeket, de tiporja el az elnyomókat! 5 Éljen addig, míg nap és hold lesz, nemzedékről nemzedékre! 6 **Mint amikor eső hull a rétre, és zápor áztatja a földet: 7 úgy virágozzék napjaiban az igazság, és legyen nagy békesség, amíg meg nem szűnik a hold.** 8 Uralkodjék tengertől tengerig, és a Folyamtól a föld széléig. 9 Hajtsanak térdet előtte a pusztalakók, nyalják a port ellenségei! 10 Tarsisnak és a szigeteknek királyai hozzanak ajándékot, Sába és Szeba királyai fizessenek adót! 11 Boruljon le előtte minden király, őt szolgálja minden nemzet! 12 Mert megmenti a segítséget kérő szegényt és az elesettet, akinek nincsen támasza. 13 Megmenti a nincstelen és a szegényt, a szegény embereket megsegíti. 14 Elnyomástól és erőszaktól megváltja őket, mert drága számára a vérük. 15 Éljen ő, és adjanak neki sábai aranyat, imádkozzanak érte szüntelen, és áldják őt mindennap! 16 Legyen bőven gabona az országban, a hegyek tetején hullámozó kalászkok legyenek olyanok, mint a Libánon; virágozzanak a városok, mint földön a fű! 17 Maradjon meg neve örökké, terjedjen híre, amíg a nap ragyog! Nevével mondjanak egymásra áldást; mondja őt boldognak minden nép! 18 Áldott az Úristen, Izráel Istene! Egyedül ő tud csodákat tenni! 19 Áldott legyen dicső neve örökre, töltse be dicsősége az egész földet! Ámen, ámen. 20 Itt végződnek Dávidnak, Isai fiának az imádságai.

Zsolt 73

SIKAMLÓS TALAJ TÖBBSZÖR IS – ELLENSÉGRŐL ERŐS KÉPEK

1 Ászáf zsoltára. Milyen jó az Isten Izráelhez, a **tiszta szívűekhez!** 2 De az én lábam majdnem megcsúszott, kis híján elestem jártomban. 3 Mert irigy lettem a kérkedőkre, látva a bűnösök jólétét. 4 Mert halálukig sincsenek kínjaik, és kövér a testük. 5 Nincs részük az emberek gyötrelmében, nem érik őket csapások, mint más embereket. 6 Ezért a **kevélység nyakláncát hordják, és az erőszak köpenyébe burkolóznak.** 7 Jómódjukban kérkedve néznek szét, szívükben öntelt gondolatok járnak. 8 Gúnyolódnak, gonoszul beszélnek,

elnyomással fenyegetőznek dölyfösen. 9 Az ég ellen is feltátják szájukat, nyelvükkel megszólják a földet. 10 **Ezért fordul feljűk a nép, és mohón isszák szavaikat, mint a vizet.** 11 Ezt mondják: Honnan tudná ezt az Isten? Lehet-e tudomása erről a Felségesnek? 12 Íme, ilyenek a bűnösök! Háborítatlanul gyarapítják vagyonukat szüntelen. 13 De én hiába tartottam tisztán a szívemet, hiába mostam kezemet ártatlanságomban, 14 mert csapások értek mindennap, fenyítések minden reggel. 15 Már arra gondoltam, hogy én is úgy beszélek, mint ők, de akkor megtagadtam volna fiaid nemzetségét. 16 Elgondolkoztam rajta, meg akartam érteni, de túl nehéznek tűnt nekem. 17 **Végű elmentem Isten szentélyébe, és megérttettem, hogy milyen végűk lesz.** 18 **Bizony, sikamlós talajra állítottad és pusztulásba döntöd őket!** 19 Hogy fognak elpusztulni egy pillanat alatt! Végűk lesz, semmivé lesznek rémületűkben. 20 Mint ébredés után az álomkép, úgy tűnik el képűk, ha fölserkensz, Uram! 21 Ha keseregne a szívem, és sajogna a bensűm, 22 akkor olyan ostoba és tudatlan volnék veled szemben, mint az állat. 23 De én mindig veled leszek, mert te fogod jobb kezemet. 24 Tanácsoddal vezetsz engem, és végű dicsűségedbe fogadsz. 25 **Nincs senkim rajtad kívűl a mennyben, a földön sem gyönyörködűm másban.** 26 **Ha elenyészik is testem és szívem, szívemnek kűsziklájja és örökségem te maradsz, Istenem, örökké!** 27 Bizony, elpusztulnak azok, akik eltávolodnak tőled. Kiirtod mindazokat, akik elhagynak téged! 28 De nekem olyan jó Isten közelsége! Uramat, az Urat tartom oltalmamnak. Hirdetem minden tetteged.

Zsolt 74

ISTEN MINT TEREMTŐ DÍCSÉRETE ÉS EMLÉKEZTETI, HOGY ELLENSÉGEIVEL LE KELLENE SZÁMOLNI – ERŐS KÉPEK

Ászáf tanítókölteménye. **Miért vetettél el, Istenem, oly régóta, miért lángol haragod legelűd nyájja ellen?** 2 Gondolj gyűlekezetedre, amelyet hajdan létrehoztál, örökségedre, a törzsre, amelyet megváltottál, a Sion hegyére, amelyen laktál! 3 Irányítsd lépteidet a régi romokra! Szentélyedben az ellenség mindent lerombolt! 4 Ellenségeid ordítottak kijelentésed helyén, és kitűzték ott jelvényeiket. 5 Olyanok voltak, mint akik a sűrű fák közt fejszét emelnek magasra. 6 Még faragványait is mind összetörték fejszékkel és baltákkal. 7 Lángba borították szentélyedet, porig alázták neved hajlékát. 8 Igázzuk le őket egészen! – mondták magukban, és fölperzselték az országban Isten minden hajlékát. 9 Jeleket nem látunk, próféta nincs többé, és senki sem tudja, meddig tart ez még. 10 Isten, meddig gyalázhat az ellenfél? Örökké csűfolhatja nevedet az ellenség? 11 Miért tartod vissza kezedet? **Emeld föl jobbodat, végezz velűk!** 12 **De Isten a királyom kezdettől fogva, aki szabadító tetteket vitt véghez a földön.** 13 **Te szorítottad vissza erűddel a tengert, te törted össze a tengeri szűrnyek fejét.** 14 **Te zűztad szét a Leviatán fejeit, és a pusztá népének adtad eledelűl.** 15 **Te fakasztottál forrást és patakot, te szárítottál ki bővizű folyókat.** 16 **Tiéd a nappal, az éjjel is tiéd, te tetted helyűkre a csűllagokat és a napot.** 17 **Te szabtad meg a föld minden határát, te alkottál nyarat és telet.** 18 **Erre emlékezz, Uram, mert ellenség gyaláz, és bolond nép csűfolja nevedet.** 19 **Ne dobd oda gerlicédet a vadaknak, elesettjeid életérűl ne feledkezz el végképp!** 20 **Tekints szövetségedre, mert erőszakkal vannak tele az ország távoli zugai is!** 21 **Ne maradjon meggyalázva az elnyomott, dicsérje nevedet az elesett és szegény!** 22 **Szűllj perbe, perelj, Istenem! Gondold meg, hogy a bolond mennyire gyaláz téged szűntelen!** 23 **Ne felejtssd el ellenségeid hangját, támadóid egyre növekvű zajongását!**

Zsolt 75

ELEINTE ISTEN HANGJA, UTÁNA AZ EMBERÉ

A karmesternek: A „Ne veszíts el” kezdetű ének dallamára. Ászáf zsoltáréneke. 2 Magasztalunk, ó, Isten, magasztalunk téged, mert közel van neved azokhoz, akik hirdetik csodáidat. 3 Én állapítom meg azt az időt, amikor igazságot szolgáltatok. 4 Ha meginog a föld és minden lakója, én megszilárdítom oszlopait! (Szela.) 5 A kérkedőknek ezt mondom: Ne kérkedjetek! A bűnösöknek pedig: Ne legyetek fennhéjázók! 6 Ne legyetek olyan fennhéjázók, ne beszéljete nyakasan, gőgösen! 7 Mert nem keletről, nem nyugatról, nem is a pusztá felől jön a fölmagasztalás, 8 hanem Isten fog ítélni: egyiket megalázza, másikat fölmagasztalja. 9 Mert pohár van az Úr kezében, tele habzó, fűszeres borral. Ha tölt belőle, meg kell inni, még a seprőjét is le kell nyelni minden bűnösnek a földön. 10 Ezt én mindenkor hirdetni fogom, és zsoltárt zengek Jákób Istenének. 11 A fennhéjázó bűnösöket összetöröm, de az igazakat felmagasztalom!

Zsolt 76 AZ ÍTÉLŐ ISTEN FÉLELMETES

A karmesternek: Húros hangszerre. Ászáf zsoltáréneke. 2 Imerik Istent Júdában, nagy az ő neve Izráelben. 3 Sálémbé került a sátra, lakóhelye a Sionra. 4 Ott törte össze a tüzes nyilakat, a pajzsot, a kardot, a harci eszközöket. (Szela.) 5 Ragyogó vagy te, hatalmasabb a hegyeknél, ahol zsákmányt ejtenek. 6 Kifosztottak lettek az elbizakodottak, álomba merültek, elvesztették erejüket a harcosok. 7 Dorgálásodtól, Jákób Istene, mozdulni sem tud a kocsis és a ló. 8 Félelmetes vagy, ki állhat meg előtted, amikor haragszol? 9 Ha ítéletet hirdetsz a mennyben, félni fog a föld, és elcsendesül. 10 Mert ítéletet tart az Isten, szabadulást ad a földön az alázasoknak. (Szela.) 11 Még a haragvó emberek is magasztalni fognak téged, haragjuk maradványát is megfékezted. 12 Tegyetek fogadalmat Isteneteknek, az Úrnak, és teljesítsétek, ti, akik körülötte vagytok! Vigyetek ajándékot a Félelmetesnek, 13 aki megtöri a fejedelmek büszkeségét, és félelmet kelt a föld királyaiban!

Zsolt 77

ÉJJEL IS ISTENRŐL ELMÉLKEDIK, A RÉGI A MAI IDŐKRŐL PL

A karmesternek, Jedútúnak: Ászáf zsoltára. 2 Hangosan kiáltok Istenhez, Istenhez kiáltok, hogy figyeljen rám. 3 Nyomorúságom idején az Úrhoz folyamodom, kezem éjjel is kitérom feléje lankadatlanul, de lelkem nem tud megvigasztalódni. 4 Istenre gondolok, és csak sóhajtozom, róla elmélkedem, és elcsügged a lelkem. (Szela.) 5 **Szemeimet nyitva tartod, szótlanként hánykolódom. 6 Gondolkozom a régi napokon, a hajdani esztendőkön.** 7 Eszembe jutnak énekeim éjjelente, szívemben elmélkedem, és ezt kutatja lelkem: 8 Vajon végleg eltaszít az Úr, és kegyelmére többé nem számíthatok? 9 Végképp elfogyott szeretete, érvénytelen lett ígérete nemzedékről nemzedékre? 10 Elfelejtette kegyelmét az Isten, vagy elnyomta irgalmát a harag? (Szela.) 11 Az az én bajom – gondoltam –, hogy megváltozott a Felséges jóindulata. 12 Emlékezem az Úr tetteire, visszagondolok hajdani csodáira. 13 Végiggondolom minden tettetted, elmélkedem dolgaidon. 14 Szent a te utad, Istenem! Van-e olyan nagy Isten, mint a mi Istenünk? 15 Te vagy az Isten, aki csodákat tettél, megismertetted erődöt a népekkel. 16 Megváltottad hatalmaddal népedet, Jákób és József fiait. (Szela.) 17 Láttak téged a vizek, ó, Isten, láttak a vizek, és megremegtek, a mély vizek is reszkettek. 18 A felhők ontották a vizet, a magas fellegek mennydörögtek, nyilaid pedig cikáztak. 19 **Mennydörgésed hangzott a forgószélben,** villámok világították be a világot, reszkett és rengett a föld. 20 Utad a tengeren át vezetett, ösvényeid a nagy vizeken, lépteid nyoma nem látszott. 21 Mint nyáját, úgy vezetted népedet Mózes és Áron által.

Zsolt 78

ISTEN TETTEINEK HOSSZÚ DÍCSÉRETE, MINDIG A NÉPPEL VALÓ KAPCSOLATÁBAN-FELMAGASZTAL ÉS BÜNTET ÜDVTÖRTÉNETI NARRRÁCIÓ

Ászáf tanítókölteménye. Figyelj, népem, tanításomra, fordítsátok felém fületeket, amikor beszélek! 2 **Mert példázatra nyitom számat, ősrégi titkokat akarok hirdetni.** 3 Amiket hallottunk és tudunk, mert őseink elbeszéltek nekünk, 4 nem titkoljuk el fiaink elől, elbeszéljük a jövő nemzedéknek: az Úr dicső tetteit és erejét, csodáit, amelyeket véghezvitt. 5 Intelmeket írt Jákób elé, tanítást adott Izráelnek, és megparancsolta őseinknek, hogy adják azokat tovább utódaiknak. 6 Tudja meg ezt a jövő nemzedék, a születendő fiak, és ha felnőnek, beszéljék el fiaiknak, 7 hogy Istenbe vessék bizalmukat, ne felejtsek el Isten nagy tetteit, és tartsák meg parancsolatait. 8 Ne legyenek olyanok, mint őseik, a dacos és lázadó nemzedék, az állhatatlan szívű nemzedék, amelynek lelke nem maradt hű Istenhez, 9 mint az íjjal fölfegyverzett efraimiak, akik meghátráltak az ütközet napján. 10 Nem tartották meg Isten szövetségét, nem akarták követni tanítását. 11 Elfelejtették nagy tetteit, csodáit, amelyeket látniuk engedett. 12 Őseik előtt csodákat művelt Egyiptom földjén, Cóan mezején. 13 Tengert vágott ketté, és átvezette őket, a víztömeget gátként állította meg. 14 Nappal felhővel vezette őket, éjszakánként pedig tűz fényével. 15 Sziklákat hasított ketté a pusztában, bőven adott inniuk a mélységből. 16 Patakokat fakasztott a sziklából, mint folyamokat zúdította le vizüket. 17 De továbbra is vétkeztek ellene, lázongtak a Felséges ellen a pusztában. 18 Próbára tették Istent vágyaikkal, ennivalót kérve kívánságuk szerint. 19 Isten ellen szóltak, amikor ezt mondták: Tud-e Isten asztalt teríteni a pusztában? 20 A sziklára ugyan ráütött, folyt a víz, és patakok áradtak, de tud-e kenyeret is adni, és húsról gondoskodni népének? 21 Az Úr ezt hallva megharagudott, és tűz lobbant fel Jákób ellen, haragra gerjedt Izráel ellen, 22 mert nem hittek Istenben, és nem bíztak segítségében. 23 Parancsot adott a magas fellegeknek, és megnyitotta az égi kapukat. 24 Mannaesőt hullatott rájuk eledelül, mennyei gabonát adott nekik. 25 Isteni kenyeret evett mindenki, eledelt küldött, hogy jóllakjanak. 26 Keleti szelet támasztott az égen, és déli szelet hajtott erejével. 27 Annyi húst hullatott rájuk, mint a por, annyi madarat, mint a tenger fővénye. 28 Táborukra hullatta azokat, hajlékaik köré. 29 Ettek, és igen jóllaktak, amit csak kívántak, megadta nekik. 30 De nem hagytak fel kívánságaikkal, bár még szájukban volt az étel. 31 Ezért haragra gerjedt ellenük az Isten, megölte legjobbjaikat, leterítette Izráel ifjait. 32 Ezek után is csak vétkeztek, és nem hittek **csodáiban.** 33 **Ezért hiábavalóságban hagyta telni napjaikat, esztendeiket rémületben.** 34 **Ha öldökölni kezdte őket, hozzá folyamodtak, megtértek, és kíváncsoztak Isten után.** 35 **Meggondolták, hogy Isten a kősziklájuk, a felséges Isten a megváltójuk.** 36 **De csak szájukkal hitegették, nyelvükkel hazudoztak neki.** 37 **Szívük azonban nem tartott ki mellette, nem voltak hűségesek szövetségéhez.** 38 Pedig ő irgalmas, megbocsátja a bűnt, nem akar elpusztítani, sőt sokszor visszafojtja haragját, nem engedi, hogy egészen fellobbanjon indulata. 39 Meggondolja, hogy halandók ők, olyanok, mint a tovatűnő szél, amely nem tér vissza. 40 Hányszor lázadtak ellene a pusztában, hányszor okoztak neki fájdalmat a sivatagban! 41 Sokszor kísértették az Istent, megbántották Izráel Szentjét. 42 Nem gondoltak hatalmára és arra a napra, amelyen kiváltotta őket a nyomorúságból, 43 amikor jeleket tett Egyiptomban, és csodákat Cóan mezején. 44 Vérré változtatta a folyókat, nem ihattak a patakokból. 45 Bögölyöket bocsátott rájuk, hogy marják őket, és békákat, hogy romlást hozzanak rájuk. 46 Termésüket a cserebogárnak adta, munkájuk gyümölcsét a sáskáknak. 47 Szőlőjüket jégesővel pusztította el, fügefáikat felhőszakadással. 48 Állataikat jégesővel verette, jószágaikat villámokkal. 49 Rájuk zúdította izzó haragját, dühét, háborgását, a nyomorúságot és a pusztító angyalok seregét. 50 Utat nyitott haragjának, nem óvta meg őket a haláltól, életüket dögvésszel sújtotta. 51 Levágott minden elsőszülöttet Egyiptomban, a férfierő első termését Hám sátraiban. 52 Útnak indította népét, mint juhokat, vezette, mint

nyáját a pusztában. 53 Biztonságban vezette őket, nem rettegtek, de ellenségeiket a tenger borította el. 54 Bevitte őket szent helyére, erre a hegyre, melyet jobbával alkotott. 55 Népeket űzött ki előlük, nekik osztotta ki azoknak birtokát, Izráel törzseit telepítette sátraikba. 56 De ők kísértették a felséges Istent, lázadoztak, és nem tartották meg intelmeit. 57 Hűtlenül elpártoltak, mint őseik, csalódást okoztak, mint a meglazult íj. 58 Áldozóhalmaikkal haragították, és bálványszobraikkal ingerelték. 59 Ezt hallva Isten felháborodott, és nagyon megutálta Izráelt. 60 Elvetette sílói lakóhelyét, sátrát, amelyben az emberek közt lakott. 61 Fogságba juttatta hatalma jelét, ékességét ellenség kezébe. 62 Népét fegyver martalékává tette, mert megharagudott örökségére. 63 Ifjait tűz emésztette meg, szüzeinek nem énekeltek nászdalt. 64 Papjai fegyver által estek el, özvegyei nem sírhattak. 65 Akkor, mint aki addig aludt, fölébredt az Úr, mint egy bortól ujjongó hős, 66 és visszaverte ellenségeit, gyalázatba döntötte őket örökre. 67 De József sátrát megvetette, nem Efraim törzsét választotta, 68 Júda törzsét választotta ki, a Sion hegyét, mert azt szereti. 69 Magasra építette szentélyét, akár az eget, örök alapot vetett neki, akár a földnek. 70 Azután kiválasztotta szolgáját, Dávidot, és kivette őt a juhaklok közül. 71 A szoptatós juhok mögül hozta el, hogy pásztora legyen népének, Jákóbnak, és örökségének, Izráelnek. 72 Pásztorolta is tiszta szívvel, terelgette ügyes kézzel.

Zsolt 79

Ászáf zsoltára. Ó, Isten! Pogányok törtek örökségedre, meggyalázták szent templomod, romhalmazzá tették Jeruzsálemet. 2 Szolgáid holttestét az ég madarainak adták eledelül, híveid testét a föld vadjainak. 3 Úgy ontották vérüket Jeruzsálem körül, mint a vizet, és nem temette el őket senki. 4 Csúffá lettünk szomszédaink előtt, környezetünk gúnyol és kinevet. 5 **Uram, meddig tart még haragod? Meddig lobog tűzként indulatod?** 6 Töltsd ki lángoló haragodat a pogányokon, akik nem ismernek téged, az országokon, ahol nevedet nem hívják segítségül! 7 Mert megemésztették Jákóbot, és lakóhelyét elpusztították. 8 **Ne ródd fel nekünk az elődök bűneit, siess felénk irgalmasan, mert igen elesettek vagyunk!** 9 Segíts meg bennünket, szabadító Istenünk, a te neved dicsőségéért! Ments meg minket, és nevedért bocsásd meg vétkeinket! 10 Ne mondassák a pogányok: Hol van az ő Istenük? Legyen nyilvánvalóvá előttünk, hogy bosszút állsz a pogányokon szolgáid kiontott véréért! 11 Jusson eléd a foglyok sóhajtása, tartsd meg a halálraítélteket, mert hatalmas a te karod! 12 Hétszeresen fizess vissza szomszédainknak a gyalázatot, amellyel téged illettek, Uram! **13 Mi pedig, a te néped, legelődnek nyája, örökké magasztalunk téged.** Nemzedékről nemzedékre mondunk dicséretet neked.

Zsolt 80

A karmesternek: A „Liliomok” kezdetű ének dallamára. Intelem, Ászáf zsoltára. 2 Figyelj ránk, Izráel pásztora, aki úgy terelgeted Józsefet, mint egy nyáját! Te, aki kerúbokon trónolsz, jelenj meg ragyogva 3 Efraimnak, Benjáminnak és Manassénak! Mutasd meg hatalmadat, jöjj segítségünkre! 4 Istenünk, újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabaduljunk! 5 Uram, Seregek Istene, meddig lángol még haragod néped imádsága ellenére? 6 Kenyér helyett könnyel etetted őket, bőségesen adtál inni könnyeket. 7 Te okoztad, hogy civakodnak velünk szomszédaink, ellenségeink pedig gúnyolnak minket. 8 Seregek Istene, újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabaduljunk! 9 Egy szőlőtőt hoztál el Egyiptomból. Népeket űztél el, ezt meg elültetted. 10 Helyét elegyengetted, gyökeret vert, és ellepte a földet. 11 Árnyéka hegyeket borított be, vesszői vetekednek a hatalmas cédrusokkal. 12 Indáit a tengerig növesztette, hajtásait a Folyamig. 13 Miért romboltad le kerítéseit, hogy szedhessen róla, aki csak arra jár?! 14 Lerágja az erdei vadkan, és abból legel a mezei vad. 15 Seregek Istene, fordulj hozzánk! Tekints le az égből, lásd meg és gondozd ezt

a szőlőt! 16 Oltalmazd, amit jobboldal ültettél, és a fiút, akit magadnak neveltél! 17 Pusztuljanak el dorgálásodtól, akik fölperzselték, levagdalták! 18 Legyen kezed azzal a férfival, jobbold azzal az emberrel, akit magadnak neveltél! 19 És mi nem pártolunk el tőled. Tarts életben bennünket, és mi segítségül hívjuk nevedet. 20 Uram, Seregek Istene, újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránc orcádat, hogy megszabaduljunk!

Zsolt 81

A karmesternek: „A szőlőtaposók” kezdetű ének dallamára. Ászáfé. 2 Vigadjatok a mi erős Istenünk előtt, ujjongjatok Jákób Istene előtt! 3 Kezdetek zsoltárba, szólaltassátok meg a dobot, a szép hangú citerát és a lantot! 4 Fújjátok meg a kürtöt újholdkor, holdtöltekor is, ünnepünk napján! 5 Mert Izráelnek szóló rendelkezés ez, Jákób Istenének törvénye. 6 Intelmül adta Józsefnek, amikor Egyiptom ellen vonult. Ismeretlen beszédet hallottam: 7 Levettem válláról a terhet, keze megszabadult a kosárhordástól.

8 Hozzám kiáltottál a nyomorúságban, és megmentettelek.

Válaszoltam neked a felhőből mennydörgésben: próbára tettelek Meribá vizeinél. (Szela.)

9 Hallgass meg, népem, hadd intselek! Bárcsak hallgatnál rám, Izráel! 10 Ne legyen más istened, idegen istent ne imádj! 11 Én, az Úr vagyok a te Istened, aki fölhoztalak téged Egyiptom földjéről. **Nyisd ki a szádat, és én megtöltöm!** 12 De népem nem hallgatott szavamra, Izráel nem engedelmeskedett nekem. 13 Ezért hagytam, hogy szívük kemény maradjon, és kövessék a maguk tanácsát. 14 Bárcsak rám hallgatna népem, az én utaimon járna Izráel! 15 Hamar megaláznám ellenségeit, ellenfeleire emelném kezem. 16 Az Úr gyűlölői hízelegnének neki, az ő ideje pedig örökké tartana. 17 A búza legjavával etetném, kősziklából szedett mézzel tartanám jól.

Zsolt 82

Ászáf zsoltára. Isten ott áll az istenek gyűlésén, ítéletet tart az istenek fölött: 2 Meddig ítéleztek álnokul, pártjukat fogva a bűnösöknek?! (Szela.) 3 Védelmetek a nincstelennék és az árvának a jogát, szolgáltatassatok igazságot az elesettnek és szűkölködőnek! 4 Mentsétek meg a nincstelent és a szegényt, ragadjátok ki a bűnösök kezéből! 5 Nem tudnak és nem értenek semmit, sötétségben járnak, a föld alapjai mind ingadoznak. **6 Azt mondtam ugyan, istenek vagytok, a Felséges fiai mindnyájan, ERRE HIVATKOZIK JÉZUS: „AZ ÍRÁS FEL NEM BONTHATÓ”** 7 mégis meg fogtok halni, mint a közemberek, és elhullotok, mint bármelyik főember. 8 Jöjj, Istenünk, légy bírása a földnek, mert minden nép a te örökséged!

Zsolt 83

ELLENSÉG ELLEN (BOSSZÚZSOLT?)

Ászáf zsoltáréneke. 2 Istenem, ne maradj csendben, ne hallgass, és ne légy tétlen, Istenem! 3 Hiszen háborognak ellenségeid, gyűlölőid fenn hordják fejüket. 4 Néped ellen titkon ármányt szőnek, tanácskoznak védenek ellen. 5 Gyertek – mondják –, irtsuk ki ezt a népet, ne is emlékezzenek többé Izráel nevére! 6 Mert egyetértésben tanácskoznak, szövetséget kötnek ellened 7 Edóm lakói és az izmaeliek, a móábiak és a hagriak, 8 Gebál, Ammón és Amálék, Filisztea, Tírusz lakóival. 9 Asszíria is hozzájuk csatlakozott, támasza lett Lót fiainak. (Szela.) 10 Úgy bánj velük, mint Midjánnal, mint Siserával, mint Jábínnal a Kísón-pataknál, 11 akik

megsemmisültek Én-Dórnál, és a föld trágyájává lettek! 12 Tégy úgy előkelőkkel, mint Órébber és Zeébbel, minden főemberükkel úgy, mint Zebahhal és Calmunnával, 13 akik ezt mondták: Foglaljuk el Isten birtokát! 14 Istenem, tedd őket olyanná, mint az ördögszekér, vagy mint a szélhordta pelyva! 15 Ahogyan a tűz fölgyújtja az erdőt, és a láng égeti a hegyeket, 16 úgy üldözd őket viharoddal, úgy rémítsd őket forgószeleddel! 17 Borítsd el gyalázattal arcukat, hogy keressék nevedet, Uram! 18 Szégyenüljenek meg, és rémüldözzenek örökké, pironkodjanak, és vesszenek el! 19 Tudják meg, hogy egyedül te vagy az, akinek Úr a neve, aki felséges az egész földön!

Zsolt 84

FELSZABADULT ISTENDÍCSÉRET – MÉG A VERÉB IS...

Vö. Mt, Ham

A karmesternek: „A szőlőtaposók” kezdetű ének dallamára. Kórah fiainak zsoltára. **2 Mily kedvesek a te hajlékaid, ó, Seregek Ura! 3 Sívárogo, sőt eleped a lelkem az Úr udvarai után. Testem és lelkem ujjongva kiált az élő Istenhez. 4 Még a veréb is talál házat, és a fecske is fészket, ahova fiókáit helyezi oltáraidnál, Seregek Ura, királyom és Istenem! 5 Boldogok, akik házában laknak, szüntelenül dicsérhetnek téged!** (Szela.) 6 Boldog az az ember, akinek te vagy ereje, aki a te utaidra gondol. 7 Ha a Siralom völgyén mennek is át, források völgyévé teszik azt, az őszi eső is elárasztja áldásával. 8 Újult erővel haladnak, és megjelennek Istennél a Sionon. 9 Uram, Seregek Istene, hallgasd meg imádságomat! Figyelj rám, Jákób Istene! (Szela.) **10 Istenünk, pajzsunk, nézz ránk, tekints fölkented személyére! 11 Bizony, jobb egy nap a te udvaraidban, mint máshol ezer. Jobb az Isten háza küszöbén állni, mint a bűnösök sátraiban lakni.** 12 Mert nap és pajzs az Úr, kegyelmet és dicsőséget ad az Isten. Nem vonja meg javait az Úr azoktól, akik feddhetetlenül élnek. 13 Seregek Ura, boldog az az ember, aki benned bíz!

Zsolt 85

A karmesternek: Kórah fiainak a zsoltára. 2 Megkegyelmeztél, Uram, országodnak, jóra fordítottad Jákób sorsát. 3 Megbocsátottad néped bűnét, elengedted minden vétjét. (Szela.) 4 Elfajtottad felindulásodat, megfékezted izzó haragodat. 5 Fordulj felénk, szabadító Istenünk, ne haragudj ránk többé! 6 Örökké akarsz haragudni ránk? Nemzedékről nemzedékre tart haragod? 7 Nem akarsz új életet adni nekünk, és örömet szerezni népednek? 8 Mutasd meg, Uram, hogy szeretsz minket, és adj nekünk szabadulást! 9 Hadd halljam meg, mit hirdet az Úristen! Bizony, békességet hirdet népének, híveinek, hogy ne legyenek újra oktalanok. 10 Mert közel van a szabadulás az istenfélőkhöz, hogy dicsősége lakozzék földünkön. 11 **Szeretet és hűség találkoznak, igazság és béke csókolgatják egymást.** 12 Hűség sarjad a földből, és igazság tekint le a mennyből. 13 Az Úr is megad minden jót, földünk is meghozza termését. 14 Igazság jár előtte, az készít utat lépteinek.

Zsolt 86

EZ IS EGY DE PROFUNDIS ZSOLTÁR, HASONLÍT AZ 51-RE AZ EMBERI NYOMOR, BŰN MÉLYSÉGE, ISTEN SZERETETE

Dávid imádsága. Figyelj rám, és hallgass meg, Uram, mert nyomorult és szegény vagyok! **2 Tartsd meg életemet, mert én a te híved vagyok! Istenem, szabadítsd meg szolgádat, aki**

benned bízok! **3** Légy kegyelmes, Uram, mert hozzád kiáltok mindennap. **4** Örveztesd meg szolgáló lelkét, mert utánad vágyódik a lelkem, ó, Uram! **5** Mert te jó vagy, Uram, és megbocsátasz, nagyon szereted mindazokat, akik hozzád kiáltanak. **6** Hallgass, Uram, imádságomra, és figyelj könyörgő szavamra! **7** A nyomorúság idején hozzád kiáltok, mert te meghallgatsz engem. **8** Nincs hozzád hasonló, Uram, a z istenek között, műveidhez fogható nincsen. **9** Eljön minden nép, amelyet alkottál, leborulnak előtted, Uram, és tiszteletet adnak nevednek. **10** Nagy vagy te, csodákat teszel, te vagy Isten egyedül! **11 Taníts engem utaidra, Uram, hogy igazságod szerint járjak, és teljes szívvel féljem nevedet. 51.zsolt** **12** Magasztallak, Uram, Istenem, teljes szívvel, és tisztelem nevedet örökké. **13** Hiszen annyira szeretsz engem, hogy a sír mélyéből is kimentettél. **14** Istenem! Kevélyek támadtak rám, erőszakosok hada tört életemre, de nem számolnak veled! **15** Pedig te, Uram, irgalmas és kegyelmes Isten vagy, hosszú a türelmed, nagy a szereteted és hűséged. **16** Fordulj hozzám, légy kegyelmes! Adj erőt szolgálóknak, segítsd meg szolgálóleányod fiát! **17** Mutasd meg rajtam jószágod jelét, hadd lássák gyűlölőim, és szégyenkezzenek, mert te, Uram, megsegítesz és megvigasztalsz engem.

Zsolt 87

KATOLIKUS: 86

Kóré fiainak zsoltára. Ének. Szent hegyeken vetette meg alapjait, jobban szereti Sion kapuit az Úr, mint Jákob többi hajlékát. Dicsőséges dolgokat mond rólad, Isten városa! **Ráhábót és Babilont azok között említem, akik ismernek engem;** Íme Filisztea, Tírusz és Etiópia népe: mind ott született. Sionról mondják majd: „Ez is, az is ott született, és maga a Fölséges erősíti meg.” Bejegyzik majd az Úr, a népek könyvébe: „Ezek itt születtek.” Körtáncban fogják majd énekelni: „Minden forrásom tebenned fakad.”

A PROTESTÁNSBÓL KIMARAD RÁHÁB (MIÉRT?)

Kórah fiainak zsoltáréneke. Szent hegyen alapította 2 az Úr Sion kapuit: jobban szereti Jákob minden lakóhelyénél. **3** Dicső dolgokat beszélnek rólad, Isten városa! (Szela.) **4** Egyiptomot és Babilóniát azok között fogom említeni, akik ismernek engem. Filiszteának, Tírusznak és Etiópiának itt van a szülőházaja. **5** Sionról pedig ezt mondják: Mindegyiküknek ez a szülőházaja, a Felséges szilárdítja meg. **6** Az Úr számba veszi a népeket, amikor beírja őket: Itt van a szülőházájuk. (Szela.) **7 Körtáncban éneklük: Minden forrásom belőled fakad.**

Zsolt 88 DE PROFUNDIS ZSOLTÁR

Kórah fiainak zsoltáréneke. A karmesternek: A „Betegség” kezdetű ének dallamára éneklendő. Az ezráhi Hémán tanítókölteménye.

2 Uram, szabadító Istenem, hozzád kiáltok éjjel-nappal. **3** Jusson hozzád imádságom, figyelj esedezésemre! **4** Mert tele van bajokkal a lelkem, életem közel került a holtak hazájához. **5** A sírba roskadók közé sorolnak, olyan lettem, mint egy erőtlen férfi. **6** A halottak közé kerülök, mint azok, akik leterítve fekszenek a sírban, akikre nem gondolsz többé, és kikerültek a kezedből. **7** A sír mélyére juttattál már, mélységes sötétségbe. **8** Rám nehezedett haragod, örvényeid mind lehúznak engem. (Szela.) **9** Elszakítottad tőlem ismerőseimet, utálatossá tettél előttük. Fogoly vagyok, nem szabadulhatok, **10** szemem elbágyadt a nyomorúságtól. Hívtalak, Uram, mindennap, kitártam feléd kezem. **11** Teszel-e csodát a halottakkal? Fölkelnek-e az árnyak, hogy magasztaljanak téged? (Szela.) **12**

Beszélnék-e a sírban szeretetedről, hűségedről az enyészet helyén? 13 Ismeretesek-e csodáid a sötétségben, igazságod a feledés földjén? 14 De én hozzád fohászkodom, Uram, már reggel hozzád száll imádságom. 15 **Miért taszítasz el engem, Uram, miért rejtetted el orcádat előlem?** 16 **Nyomorult és beteg vagyok ifjúságom óta, rettegek tőled, tanácstalan vagyok.** 17 **Rám zúdult izzó haragod, rettentő csapásaid megsemmisítenek.** 18 **Körülvesznek mindennap, mint az árvíz, teljesen bekerítenek engem.** 19 **Elszakítottad tőlem jó barátaimat, már csak a sötétség ismer engem.**

ZSOLT 89

PÁRBESZÉD AZ ÚR ÉS A VÁLASZOTT NÉPE KÖZÖTT

Az ezráhi Éván tanítókölteménye.

NÉP

2 Uram, kegyelmes tetteidről éneklek örökké, nemzedékről nemzedékre hirdetem hűségedet.
3 Mert ezt mondom: Örökké tart kegyelmed, hűséged szilárd, akár az ég.

ÚR

4 Szövetséget kötöttem választottammal, megesküdtem szolgáltnak, Dávidnak: 5 Örökre fenntartom utódaidat, nemzedékről nemzedékre építem trónodat! (Szela.)

NÉP

6 Az egek magasztalják csodáidat, Uram, hűségedet a szentek gyülekezetében. 7 Mert ki van a fellegekben, aki egy sorba állítható az Úrral? Ki hasonló az Úrhoz az istenfiak között? 8 Igen rettenetes az Isten a szentek gyűlésében, és félelmetes mindazok között, akik körülötte vannak. 9 Uram, Seregek Istene! Ki olyan erős, mint te, Uram? Hűséged körülvesz téged! 10 Te uralkodsz a dühöngő tengeren; ha hullámai tornyosulnak, te lecsendesíted őket. 11 **Te zúztad szét Rahabot, halálra sebezve; erős karoddal szétszórtad ellenségeidet.** 12 **Tied a menny, tied a föld is, te hoztad létre a földkerekséget és azt, ami betölti.** 13 Te teremtettél északot és délt, a Tábór és a Hermón a te nevedet zengi. 14 Hatalmas a te karod, kezed erős, jobbod felséges. 15 Igazság és jog trónodnak támasza, szeretet és hűség jár előtted. 16 Boldog nép az, amely tud neked ujjongani, amely orcád világosságában járhat, Uram! 17 Nevednek örvendeznek mindennap, és igazságod fölmagasztalja őket, 18 mert te vagy díszük és erejük. Kegyelmed által emelkedik hatalmunk, 19 mert az Úrtól van a pajzsunk, Izráel Szentjétől a királyunk. 20 **Egykor látomásban így szóltál híveidhez:**

ÚR

Segítséget nyújtottam egy hősnek, kiemeltem a nép közül egy kiválasztottat. 21 Megtaláltam szolgálmat, Dávidot, szent olajommal fölkentem őt. 22 Kezem állandóan vele lesz, karom erőssé teszi őt. 23 Nem csalja tőrbe ellenség, nem nyomja el álnok ember. 24 Kiirtom előle ellenségeit, és leverem gyűlölőit. 25 Hűségem és szeretetem vele lesz, és nevem által emelkedik hatalma. 26 Ráteszem kezét a tengerre, jobbját a folyókra. 27 Így nevez majd engem: Atyám vagy, én Istenem, szabadító kősziklám! 28 Én pedig elsőszülöttséggel ajándékozom meg, felséges lesz a földi királyok között. 29 Örökké megtartom szeretetemet iránta, és szövetségem állandó lesz vele. 30 Megörzöm

nemzetségét örökké, és az ő trónját, amíg csak meglesz az ég. 31 Ha fiai elhagyják tanításomat, és nem élnek törvényeim szerint, 32 ha megszegik rendelkezéseimet, és nem tartják meg parancsolataimat, 33 akkor bottal büntetem meg őket vétkükért, és csapásokkal bűnükért. 34 De szeretetemet nem vonom meg tőle, és nem csalom meg, mert hűséges vagyok. 35 Nem szegem meg szövetségemet, nem másítom meg, ami a számon kijött. 36 Megesküdtem egykor szentségemre, és nem fogok hazudni Dávidnak: 37 Örökké lesz utódja, trónja előttem lesz, mint a nap, 38 megmarad örökre, mint a hold, a fellegek közt lakó igaz tanú. (Szela.)

NÉP

39 Mégis eltaszítottad fölkenedet, megvetted, és megharagudtál rá. 40 Felbontottad a szolgáladdal kötött szövetséget, porig aláztad koronáját. 41 Mindenütt leromboltad kerítését, erős városait romba döntötte. 42 Fosztogatja minden arra járó, csúffá lett szomszédai előtt. 43 Fölemelted támadói jobbját, örömet szerezte ellenségeinek. 44 Még kardja élet is elvette, hogy ne tudjon helytállni a harcban. 45 Megfosztottad tisztaságától, trónját a földre döntötte. 46 Megrövidítette ifjúsága idejét, szégyennel borítottad el. (Szela.) 47 **Miért rejtőzöl el oly soká, Uram, miért lángol haragod, mint a tűz? 48 Gondold meg, hogy mit ér az életem, milyen mulandónak teremtettel minden embert!** 49 Van-e olyan ember, aki életben maradhat, és nem lát halált, aki megmenekülhet a holtak hazájától? (Szela.) 50 Hol vannak, Uram, régi kegyelmes tetteid, hűséged, amelyet esküvel fogadtál Dávidnak? 51 Gondolj, Uram, szolgálád gyalázatára, amit lelkemben szenvedek sok néptől! 52 Mert gyaláznak ellenségeid, Uram, gyalázzák fölkened lába nyomát. 53 Áldott legyen az Úr mindörökké! Ámen, ámen!

Zsolt 90

1 Mózesnek, Isten emberének imádsága.

Uram, te voltál hajlékunk nemzedékről nemzedékre. 2 **Mielőtt hegyek születtek, mielőtt a föld és a világ létrejött, öröktől fogva mindörökké vagy te, ó, Isten!** 3 **A halandót visszatéríted a porba, és ezt mondod: Térjete vissza, emberek!** 4 Mert ezer esztendő előtted annyi, mint a tegnapi nap, amely elmúlt, mint egy őrültátsnyai idő éjjel. 5 Elragadod őket, olyanok lesznek, mint reggelre az álom, mint a növekvő fű: 6 reggel virágzik és növekszik, estére megfönyad és elszárad. 7 **Bizony elmúlunk haragod miatt, indulatod miatt hirtelen semmivé leszünk, 8 ha magad elé állítod bűneinket, titkolt vétkeinket orcád világossága elé. 9 Elmúlik minden napunk haragod miatt, úgy elmúlnak esztendeink, mint egy sóhajlás. 10 Életünk ideje hetven esztendő, vagy ha több, nyolcvan esztendő, és nagyobb részük hiábavaló fáradság, olyan gyorsan eltűnik, mintha repülnék. 11 Ki tudja, milyen erős haragod, és milyen félelmetes felháborodásod? 12 **Taníts úgy számlálni napjainkat, hogy bölcs szívhez jussunk!** 13 Fordulj hozzánk, Uram! Meddig késel? Könyörülj szolgáládon! 14 Áraszd ránk kegyelmedet reggelenként, hogy vigadjunk és örüljünk egész életünkben! 15 Örvendeztess meg bennünket annyi napon át, ahányon át megaláztál, annyi éven át, ahányban rossz sorsunk volt! 16 Legyenek láthatóvá tetteid szolgáládon, és méltóságod fiaikon! 17 Legyen velünk Istenünknek, az Úrnak jóindulata! **Kezeink munkáját tedd maradandóvá, kezeink munkáját tedd maradandóvá!****

Zsolt 91

Jézus megkísértése, Morus, Laborci Z. bácsi

1 Aki a Felséges rejtekében lakik, a Mindenható árnyékában pihen, 2 az ezt mondhatja az Úrnak: **Oltalmam és váram, Istenem, akiben bízom!** 3 **Mert ő ment meg téged a madarász csapdájától, a pusztító dögvésztől.** 4 **Tollaival betakar téged, szárnyai alatt oltalmat találsz, pajzs és páncél a hűsége.** 5 **Nem kell félned a rémségektől éjjel, sem a suhanó nyíltól nappal, 6 sem a homályban lopódzó dögvésztől, sem a délben pusztító ragálytól.** 7 Ha ezren esnek is el melletted, és tízezren jobbod felől, téged akkor sem ér el. 8 A te szemed csak nézi, és meglátja a bűnösök bűnhődését. 9 Ha az Urat tartod oltamadnak, a Felségest hajlékoddnak, 10 nem érhet téged baj, sátradhoz közel sem férhet csapás. 11 **Mert megparancsolja angyalainak, hogy vigyázzanak rád minden utadon, 12 kézen fogva vezetnek téged, hogy meg ne üsd lábadat a kőben.** 13 **Eltaposod az oroszlánt és a viperát, eltiprod a fiatal oroszlánt és a tengeri szörnyet.** 14 Mivel ragaszkodik hozzám, megmentem őt, oltalmazom, mert ismeri nevemet. 15 Ha kiált hozzám, meghallgatom, vele leszek a nyomorúságban, kiragadom onnan, és megdicsőítem őt. 16 Megelégitem hosszú élettel, gyönyörködhet szabadításomban.

Zsolt 92

GYÖNYÖRŰ KÖLTEMÉNY, ISTENDÍCSÉRET

SZEMBEÁLLÍTTJA A NYUGODT ISTENFÉLŐT AZ OSTOBÁVAL

Zsoltár. **Ének szombatnapra.** 2 Milyen jó hálát adni az Úrnak, és zengeni neved dicséretét, ó, Felséges, 3 hirdetni reggel szeretetedet, hűségedet minden éjjel 4 tízhúrú hangszeren és lanton, zengő hárfán! 5 Mert megörvendezettél tetteiddel, Uram, kezéd alkotásainak ujjongok. 6 **Mily nagyok alkotásaid, Uram! Igen mélyek gondolataid!** 7 Az ostoba ember nem ismeri fel, az esztelen nem érti meg. 8 Ha úgy nőnek is a bűnösök, mint a fű, és kivirul minden gonosztevő, végül mégis el kell pusztulniuk. 9 De te, Uram, magasztos vagy örökké! 10 Mert ellenségeid, Uram, ellenségeid elenyésznek, szétszóródnak a gonosztevők mind. 11 De engem olyan erőssé tettél, mint mikor a bivaly öklel, és friss olajjal kentél meg engem. 12 **Szemem nyugodtan** nézi azokat, akik leselkednek rám, **fülem nyugodtan** hallja, hogy rám akarnak támadni a gonoszok. 13 **Az igaz virul, mint a pálmafa, magasra nő, mint a libáni cédrus.** 14 **Az Úr házában vannak elültetve, ott virulnak Istenünk udvarain** **VÖ. 1 Zsolt** 15 Öregkorban is sarjat hajtának, dús lombúak és zöldek maradnak, 16 és hirdetik: **Igaz az Úr, kösziklám ő, akiben nincs álnokság!**

Zsolt 93

ISTEN SZILÁRDSÁGA, HATALMASSÁGA MINDEN EMBERI, MULANDÓNÁL ERŐSEBB

Uralkodik az Úr! Fenségbe öltözött, felöltözött az Úr, erőt övezett magára. Szilárdan áll a világ, nem inog. 2 Szilárdan áll trónod ősidők óta, öröktől fogva vagy te. 3 **Zúgnak a folyamok, Uram, hangosan zúgnak a folyamok, zúgva morajlanak a folyamok.** 4 **A hatalmas vizek hangjánál, a tenger fenséges morajlásánál fenségesebb az Úr a magasságban.** 5 Amit megmondasz, igen megbízható. Templomodat szentség ékesíti, ó, Uram, időtlen időkig!

Zsolt 94

Isten ítélete igazságot teremt¹Uram, megtorlás Istene, megtorlás Istene, jelenj meg ragyogva!
²Emelkedj fel, földnek bírója, fizess meg a gögösöknek tetteikért! ³Uram, meddig fognak a

bűnösök, meddig fognak a bűnösök vigadni? ⁴Hangoskodnak, kihívóan beszélnek, kérkednek a gonosztevők. ⁵Tiporják, Uram, népedet, nyomorgatják örökségedet. ⁶Gyilkolják az özvegyet és a jövevényt, megölik az árvákat. ⁷Azt gondolják, nem látja az Úr, nem veszi észre Jákób Istene. ⁸Térjetez észhez, ti, ostobák a nép között! Ti, esztelenek, mikor jön meg az eszetek? ⁹Aki a fület alkotta, az ne hallana? Aki a szemet formálta, az ne látna? ¹⁰Aki népeket fenyít meg, az ne büntetne? Hiszen ő tanítja ismeretre az embert! ¹¹Az Úr tudja, milyen hiábavalók az ember gondolatai. ¹²Boldog az az ember, akit te megfenyítesz, Uram, és megtanítasz törvényedre, ¹³hogyan megóvd a rossz napoktól, míg a bűnösöknek megássák a sírját. ¹⁴Nem taszítja el népét az Úr, nem hagyja el örökségét. ¹⁵Mert diadalra jut még a jog, és azt követi minden tiszta szívű ember. ¹⁶Ki kel védelmemre a gonoszok ellen? Ki áll mellém a gonosztevőkkel szemben? ¹⁷Ha az Úr nem segített volna rajtam, én már a csend honában laknék. ¹⁸Mikor azt gondoltam, hogy roskad a lábam, szereteted, Uram, támogatt engem. ¹⁹Ha megtelik szívem aggodalommal, vigasztalásod felüdíti lelkemet. ²⁰Vállalhatsz-e közösséget a romlottság ítélőszékével, mely a törvényesség látszatával nyomorúságot idéz elő? ²¹Az igaz embernek életére törnek, az ártatlan embert elítélik. ²²De nekem az Úr a váram, Istenem az oltalmam és kösziklám. ²³Ellenük fordítja saját gazságukat, megsemmisíti őket saját gonoszságuk által, megsemmisíti őket Istenünk, az Úr.

Zsolt 95

Dicsőítő

Jöjjetek, örvendezzünk az Úr előtt, ujjongjunk szabadító kösziklánk előtt! 2 Menjünk eléje hálaadással, ujjongjunk előtte énekszóval! 3 Mert nagy Isten az Úr, nagy király minden isten fölött. 4 Kezében vannak a föld mélységei, a hegyek ormai is az övéi. 5 Övé a tenger, hiszen ő alkotta, a szárazföldet is az ő keze formálta. 6 Jöjjetek, boruljunk le, hajoljunk meg, essünk térdre alkotónk, az Úr előtt! 7 **Mert ő a mi Istenünk, mi pedig legelőjének népe, kezében levő nyáj vagyunk. Most, amikor halljátok szavát, 8 ne keményítsétek meg szíveteket,** mint Meribánál, amikor Masszánál voltatok a pusztában, 9 ahol megkísértettek engem őseitek, próbára tették, bár látták tetteimet. 10 Negyven évig bosszankodtam arra a nemzedékre, és ezt mondtam: Tévelygő szívű ez a nép, nem ismeri útjaimat. 11 Meg is esküdtem haragomban, hogy nem mehetnek be a nyugalom helyére!

Zsolt 96

Dicsőítés

Énekeljetez új éneket az Úrnak, énekelj az Úrnak, te egész föld! 2 Énekeljetez az Úrnak, áldjátok nevét, hirdessétek szabadítását mindennap! 3 Beszéljetez el dicsőségét a nemzeteknek, csodáit minden népnek! 4 Mert nagy az Úr, méltó, hogy dicsérjék, félelmetesebb minden más istennél. 5 Hiszen a népek istenei csak bálványok, az Úr pedig az ég alkotója. 6 Fenség és méltóság jár előtte, erő és ékesség van szentélyében. 7 Népek törzsei! Magasztaljátok az Urat! Magasztaljátok az Úr dicsőségét és hatalmát! 8 Magasztaljátok az Úr dicső nevét, ajándékot hozva jöjjetek udvaraiba! 9 Boruljatok le az Úr előtt szent öltözetben, reszkess tőle, te egész föld! 10 Mondjátok el a népeknek, hogy uralkodik az Úr! Bizony szilárdan áll a világ, nem inog. Igazságosan ítéli a népeket. 11 Örüljön az ég, örvendezzen a föld, zúgjon a tenger a benne levőkkel! 12 Ujjongjon a mező és minden, ami rajta van! Ujjongnak majd az erdő fái mind 13 az Úr előtt, amikor eljön, mert eljön, hogy ítélkezzen a földön. Igazságosan ítéli a világot, pártatlanul a népeket.

Zsolt 97

Isten hatalmasságáról

Uralkodik az Úr! Vigadjon a föld, örüljön a sok sziget! 2 **Felhő és sűrű köd van körülötte, igazság és jog trónjának támasza. Cloud of Unknowing** Tűz jár előtte, és megemészt ellenségeit mindenütt. 4 Villámai bevilágítják a földkerekséget, látja ezt a föld, és megremeg. 5 **Viaszként olvadnak meg a hegyek az Úr előtt, az egész föld Ura előtt.** 6 **Az egek hirdetik igazságát, minden nép látja dicsőségét.** 7 **Megszégyenülnek a bálványimádók mind, akik a bálványokkal dicsekszenek. Az Úr előtt borul le minden isten.** 8 Hallja ezt Sion, és örül, Júda leányai vigadnak ítéleteiden, ó, Uram! 9 Mert te vagy, Uram, a legfenségesebb az egész földön, magasan fölötte vagy minden istennek. 10 Ti, akik szeretitek az Urat, gyűlöljétek a gonoszságot! Megőrzi ő híveinek életét, kimenti őket a bűnösök kezéből. 11 Fényözőn árad az igazra, és öröm a tiszta szívűekre. 12 Örüljétek, ti, igazak, az Úrnak, magasztaljátok szent nevét!

Zsolt 98

Ujjongó zsoltár: Tapsoljanak a folyók, a hegyek mind ujjongjanak

1 Énekeljétek az Úrnak új éneket, mert csodákat tett! Szabadulást szerzett jobbjá, az ő szent karja. 2 Megmutatta szabadító erejét az Úr, a népek szeme előtt nyilvánvalóvá tette igazságát. 3 Hűséggel és szeretettel gondolt Izráel házára, és látták a földön mindenütt Istenünk szabadítását. 4 Ujjongjatok az Úr előtt az egész földön! Örvendezve vigadjatok, zsoltárt énekeljétek! 5 **Énekeljétek az Úrnak hárfakisérettel, hárfakisérettel zengő éneket!** 6 **Harsonákkal és kürtzengéssel ujjongjatok a király, az Úr előtt!** 7 Zúgjon a tenger a benne levőkkel, a földkerekség és a rajta lakók! 8 **Tapsoljanak a folyók, a hegyek mind ujjongjanak 9 az Úr előtt, mert eljön, hogy ítélkezzék a földön.** Igazságosan ítéli a világot, pártatlanul a népeket.

Zsolt 99

1 Uralkodik az Úr, reszkessenek a népek! A kerúbokon trónol ő, remegjen a föld! 2 Nagy az Úr a Sionon, magasan fölötte van minden népnek. 3 Magasztalják nagy és félelmetes nevét, mert szent ő! 4 Hatalmas király vagy, szereted a jogosságot. **Te állapítod meg, mi a helyes, te szolgáltatasz Jákóbnak jogot és igazságot.** 5 **Magasztaljátok Istenünket, az Urat, boruljatok le lába zsámolya előtt, mert szent ő!** 6 Mózes és Áron a papokkal együtt, Sámuel és akik nevét segítségül hívták, segítségül hívták az Urat, és ő válaszolt nekik. 7 Felhőoszlopból szólt hozzájuk, ők pedig megtartották intelmeit és a nekik adott rendelkezést. 8 Urunk, Istenünk, te válaszoltál nekik, megbocsátó Istenük voltál, bár megtoroltad tetteiket. 9 Magasztaljátok Istenünket, az Urat, és imádjátok őt szent hegyén, mert szent az Úr, a mi Istenünk!

Zsolt 100

1 Hálaadó zsoltár. Ujjongjatok az Úr előtt az egész földön! 2 Szolgáljatok az Úrnak örömmel, vigadozva járuljatok színe elé! 3 Tudjátok meg, hogy az Úr az Isten! **Ő alkotott minket, az övéi vagyunk: az ő népe és legelőjének nyája.** 4 Menjetek be kapuin hálaénekekkel, udvaraiba dicsérettel! Adjátok hálát neki, áldjátok nevét! 5 **Mert jó az Úr, örökké tart szeretete, és hűsége nemzedékről nemzedékre.**

Zsolt 101

A tökéletesség vágya

1 Dávid zsoltára. Szeretetedről, törvényedről énekelek, zsoltárt zengek neked, Uram! **2 Ügyelni akarok a tökéletes útra.** Mikor jössz hozzám? **Tökéletes szívvel akarok élni** házamon belül. 3 Nem vetem a tekintetemet haszontalan dolgokra. Gyűlölöm a széthúzókat, semmi közöm hozzájuk! 4 A csalárd szív távol áll tőlem, tudni sem akarok a gonoszságról. 5 Aki titokban rágalmazza felebarátját, azt elnémítom. A fennhéjázót és a kevély szívűt nem tűröm meg. 6 Jól látom a hűségeseket az országban, ők velem maradhatnak. **Aki tökéletes úton jár, az szolgálhat engem.** 7 Nem maradhat házamban, aki álnokságot művel. Aki hazugságot beszél, nem állhat meg színem előtt. 8 Reggelenként elnémítok minden bűnös embert az országban. Így irtok ki az Úr városából minden gonosztevőt.

Vö. Legyetek tökéletesek, mint a Ti mennyei Atyátok is tökéletes!

Zsolt 102

Nincstelen ember imádsága, amikor elcsügged, és kiönti panaszát az Úr előtt.

2 Hallgasd meg, Uram, imádságomat, jusson hozzád kiáltásom! 3 Ne rejtse el előlem orcádat, ha szorult helyzetben vagyok! Fordítsd felém füledet, ha kiáltok, siess, hallgass meg engem! 4 Mert elmúlnak napjaim, mint a füst, izzanak csontjaim, mint a parázs. **5 Szívem olyan, mint a levágott és elszáradt fű, még az evésről is elfelejtkezem.** 6 Hangos jajgatásom közben hűsöm a csontomra száradt. **7 A pusztai pelikánhoz hasonlítok, olyan vagyok, mint bagoly a romok közt.** **8 Álmatlan vagyok és oly magányos, mint madár a háztetőn.** 9 Mindennap gyaláznak ellenségeim, csúfolóim átkoznak engem. 10 Hamut eszem kenyér gyanánt, és italomat könnyekkel keverem 11 háborgó haragod miatt, mert fölemeltél és eldobtál engem. **12 Napjaim olyanok, mint a megnyúlt árnyék, én pedig elszáradok, mint a fű.** **13 De te, Uram, örökre megmaradsz, nemzedékről nemzedékre emlegetnek.** 14 Indulj irgalomra Sion iránt, mert ideje, hogy megkegyelmezz neki, itt van már az ideje! 15 Még a köveiben is gyönyörködnek szolgálid, a porán is szánakoznak. 16 Félik majd, Uram, nevedet a népek, és a föld királyai dicsőségedet, 17 amikor felépíti Siont az Úr, és megjelenik dicsőségesen. 18 Törődik a gyámoltalanok imádságával, nem veti meg imádságukat. **19 Meg kell ezt írni a jövő nemzedéknek, hogy dicsérje az Urat az újjáteremtett nép.** 20 Mert letekintett az Úr a szent magasságból, lenézett a mennyből a földre, 21 hogy meghallja a foglyok sóhajtasát, és megszabadítsa a halálraítélteket. 22 Hirdessék az Úr nevét a Sionon, és dicséretét Jeruzsálemben, 23 amikor összegyűlnek a népek és országok, hogy az Urat tiszteljék. 24 Erőm megtört az úton, megrövidültek napjaim. 25 De ezt kérem: Istenem, ne vedd el életemet annak delén, te, kinek évei nemzedékről nemzedékre tartanak! 26 Te vetettél hajdan alapot a földnek, az ég a te kezéd alkotása. 27 Azok elpusztulnak, de te megmaradsz. Mind megavulnak, mint a ruha, váltod őket, mint az öltözetet. Ők változnak, 28 de te ugyanaz maradsz, éveidnek soha sincs vége. 29 Szolgálid fiaai színed előtt lakhatnak, utódaik is megmaradnak.

Zsolt 103

Dávidé. **Áldjad, lelkem, az Urat, és egész bensőm az ő szent nevét!** **2 Áldjad, lelkem, az Urat, és ne feledd el, mennyi jót tett veled!** **3 Ő megbocsátja minden bűnödét, meggyógyítja minden betegségedet, 4 megváltja** életedet a sírtól, szeretettel és

irgalommal koronáz meg. 5 Betölti javaival életedet, megújul ifjúságod, mint a sasé. 6 Minden elnyomottal igazságosan és törvényesen bánik az Úr. 7 Megismertette útjait Mózesrel, cselekedeteit Izráel fiaival. 8 Irgalmas és kegyelmes az Úr, türelme hosszú, szeretete nagy. 9 Nem perel mindvégig, nem tart haragja örökké. 10 Nem vétkeink szerint bánik velünk, nem bűneink szerint fizet nekünk. **11 Mert amilyen magasan van az ég a föld fölött, olyan nagy a szeretete az istenfélők iránt. 12 Amilyen messze van napkelet napnyugattól, olyan messzire veti el vétkeinket.** 13 Amilyen irgalmas az apa fiaihoz, olyan irgalmas az Úr az istenfélőkhöz. 14 Hiszen tudja, hogyan formált, emlékszik rá, hogy porból lettünk. 15 Az ember napjai olyanok, mint a fű, úgy virágzik, mint a mező virága. 16 Ha végigsöpör rajta a szél, vége van, még a helyét sem lehet felismerni. 17 De az Úr szeretete mindörökké az istenfélőkkel van, és igazsága még az unokáikkal is; 18 azokkal, akik megtartják szövetségét, és arra törekszenek, hogy teljesítsék rendelkezéseit. 19 Az Úr a mennyben állította fel trónját, királyi hatalmával mindenben uralkodik. 20 Áldjátok az Urat, angyalai, ti, hatalmas erejűek, akik teljesítitek parancsát, és hallgattok parancsszavára! 21 Áldjátok az Urat, ti, seregei, szolgálói, akaratának végrehajtói! 22 Áldjátok az Urat, ti, teremtményei, mindenütt, ahol uralkodik! Áldjad, lelkem, az Urat!

Zsolt 104

ISTENDÍCSÉRET GYÖNYÖRŰ TERMÉSZETI KÉPEKKEL.

AZ „UNIVERZUM TÁNCA” ISTEN TEREMTŐ, ALKOTÓ DALLAMÁRA

Áldjad, lelkem, az Urat! Uram, Istenem, igen nagy vagy, fenségbe és méltóságba öltöztél, 2 világosságot vettél magadra, mint egy köpenyt. Ő az, aki sátorként feszítette ki az eget, 3 palotáját a vizek fölé építette, a felhőket tette kocsijává, szelek szárnyán jár. 4 A szeleket tette követeivé, a lángoló tüzet szolgájává. 5 Szilárd alapokra helyezte a földet, hogy soha meg ne inogjon. 6 Mély vizekkel borítottad be, mint valami öltözettel, a hegyeken is állt a víz. 7 Dorgálásodra lefutottak, mennydörgő szavadra elszéledtek. 8 A hegyek fölemelkedtek, a völgyek lesüllyedtek oda, ahol helyet készítettél nekik. 9 Határt szabtal nekik, nem léphetik át, nem önthetik el újból a földet. 10 Te fakasztasz forrásokat a völgyekben, hogy folydogáljanak a hegyek között. 11 Megitatnak minden mezei vadat, a vadszamarak csillapíthatják szomjukat. 12 Fölöttük laknak az égi madarak, sűrű lombok között énekelnek. 13 Megöntözöd onnan fentről a hegyeket, alkotásaid gyümölcsével jól tartod a földet. 14 Fűvet sarjasztasz az állatoknak, növényeket a földművelő embernek, hogy kenyeret termeljen a földből, 15 és bort, amely felvidítja az ember szívét, és ragyogóbbá teszi arcát az olajnál, a kenyér pedig erősíti az ember szívét. 16 Jóllaknak az Úr fái is, a Libánon cédrusai, melyeket ő ültetett, 17 ahol fészket raknak a madarak, és a ciprusfákon gólya lakik. 18 A magas hegyeken a zergék, a sziklákon a mormoták találnak búvóhelyet. **19 Te alkottad a holdat, hogy jelezze az ünnepeket, és a napot, amely ismeri pályáját.** 20 Ha sötétséget támasztasz, éjszaka lesz, amikor nyüzsög az erdő mindenféle vadja, 21 az oroszlánok zsákmányért ordítanak, Istentől követelve eledelt. 22 Ha felragyog a nap, visszahúzódnak, és tanyáikon heverésznek. 23 Az ember munkába indul, és dolgozik egészen estig. 24 **Milyen nagy alkotásaidnak száma, Uram!** Valamennyit bölcsen alkottad, tele van a föld teremtményeiddel. 25 Ott van a nagy és széles tenger! Számtalan lény nyüzsög benne: kisebb és nagyobb állatok. 26 Ott járnak a hajók, és a Leviatán, amelyet azért formáltál, hogy játszadozzál vele. 27 Mindezek arra várnak, hogy idejében adj nekik eledelt. 28 Ha adsz nekik, szedegetnek, ha bőkezű vagy, jóllaknak javaiddal. **29 Ha elrejtéd orcádat, megrémülnek, ha elveszed lelküket, kimúlnak, és ismét porrá lesznek. 30 Ha kiárasztod lelkedet, új teremtmények keletkeznek, és megújítod a termőföldeket.** 31 Dicsőség legyen az Úrnak örökké! Örüljön alkotásainak az Úr! 32 Tekintetétől reszket a föld, érintésétől

füstölögnek a hegyek. 33 Éneklek az Úrnak, amíg élek, zsoltárt zengek Istenemnek, amíg csak leszek. 34 Legyen kedves előtte fohászkodásom! Én örvendezem az Úr előtt. 35 Vesszenek ki a földről a vétkesek, ne legyenek többé bűnösök! Áldjad, én lelkem, az Urat! Dicsérjétek az Urat

Zsolt 105

ISTEN DÍCSÉRETE AZ ÜDVTÖRTÉNET NARRÁCIÓJÁVAL AZ EGYIPTOMBÓL VALÓ SZABADULÁSIG.

Adjatok hálát az Úrnak, hívjátok segítségül nevét, hirdessétek tetteit a népek közt! 2 Énekeljétek, zengjétek zsoltárt neki, emlegessétek minden csodáját! 3 Dicsőítsétek szent nevét, szívből örüljenek, akik keresik az Urat! 4 Folyamodjatok az Úrhoz, az ő hatalmához, keressétek orcáját szüntelen! 5 Emlékezzetek csodatetteire, amelyeket véghezvitt, csodáira és döntéseire, 6 ti, Ábrahám utódai, kik szolgálai vagytok, Jákóbnak fiai, kiket kiválasztott! 7 Ő, az Úr a mi Istenünk, az egész földnek szólnak döntései. 8 Örökké emlékezik szövetségére, ezer nemzedéken át is az adott szavára, 9 amelyet Ábrahámmal kötött, ahogy Izsáknak megesküdött. 10 Jákób elé tárta, elrendelte, Izráelnek örök szövetségül: 11 Neked adom – mondta – Kánaán földjét kiosztott örökségül! 12 Akkor még alig néhányan voltak, kevesen éltek ott mint jövevények. 13 Nemzettől nemzetig vándoroltak, egyik országból a másik néphez. 14 De senkinek sem engedte elnyomni őket, sőt királyokat is megintett miattuk: 15 Ne nyúljatok fölkenjtjeimhez, prófétáimat se bántsátok! 16 Azután éhínséget idézett elő a földön, eltörte a kenyér botját mindenütt. 17 De elküldött előttük egy embert, a rabszolgának eladott Józsefet. 18 Lábát bilincsbe szorították, őt magát vasra verték, 19 míg jóslata be nem teljesedett, és az Úr szava igazolta őt. 20 Üzent érte a király, és szabadon engedte, a népek uralkodója kiengedte őt. 21 Úrrá tette palotájában, egész vagyonának kormányzójává, 22 hogy a vezetőket tetszése szerint oktassa, a véneket bölcsességre tanítsa. 23 Így került Izráel Egyiptomba, jövevényként Jákób Hám országában élt. 24 Igen szaporává tette népét az Úr, erősebbé ellenségeinél, 25 akiknek szívét megváltoztatta, hogy gyűlöljék népét, és bánjanak álnokul szolgálival. 26 Elküldte szolgáját, Mózeset és Áront, akit kiválasztott. 27 Ezek csodálatos dolgokat vittek véghez köztük, csodákat Hám országában. 28 Sötétséget küldött, és sötét lett, mégis ellenálltak szavának. 29 Vizeiket vérré változtatta, és elpusztította halaikat. 30 Békák hemzsegték földjükön, még a király szobáiban is. 31 Szavára bögölyök jöttek meg szünyogok egész területükre. 32 Eső helyett jégesőt adott nekik, földjükre lángoló tüzet. 33 Elverte szőlőjüket és fügefájukat, összetörte határukban a fákat. 34 Szavára sáskák jöttek és számtalan szöcske. 35 Felfaltak országukban minden füvet, felfalták földjük termését. 36 Végül megölt országukban minden elsőszülöttet, férfierejük első termését. 37 Őket pedig kihozta, megrakva ezüsttel, arannyal, és törzseikben nem akadt botladozó. 38 Örültek kivonulásuknak az egyiptomiak, mert rettegés szállta meg őket miattuk. 39 Felhőt terített rájuk oltalmul, és tüzrel világított éjjel. 40 Kérésükre fűjüket hozott, és mennyei kenyérrel tartotta jól őket. 41 Megnyitotta a kősziklát, és ömlött a víz, folyó áradt a szomszéd földön. 42 Mert emlékezett szent ígéreterre, melyet szolgájának, Ábrahámnak tett, 43 és kihozta népét örvendezve, választottait vigadozva. 44 Pogányok országát adta nekik, nemzetek munkájának gyümölcsét örökölték, 45 hogy megtartsák rendelkezéseit, és megfogadják tanításait. Dicsérjétek az Urat!

Zsolt 106

AZ ÜDVTÖRTÉNET FOLYTATÁSA A PUSZAI VÁNDORLÁSIG – ISTEN MINDIG VELÜK VOLT.

Dicsérjétek az Urat! Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete! 2 Ki tudná elmondani, milyen hatalmas az Úr, ki beszélhetné el minden dicső tettét? 3 Boldogok, akik megtartják a törvényt, akiknek tettei mindenkor igazak. 4 Gondolj rám, Uram, amikor megkegyelmezel népednek, gondoskodj rólam, amikor megszabadítod! 5 Hadd láthassam választottaid jólétét, örülhessek néped örömeinek, és dicsőíthesselek örökségeddel együtt! 6 Vétkeztünk őseinkkel együtt, bűnt, gonoszságot követtünk el. 7 Őseink Egyiptomban nem értették meg csodáidat, nem gondoltak nagy szeretetedre, hanem engedetlenek voltak a tengernél, a Vörös-tengernél. 8 De az Úr megszabadította őket nevéért, hogy megismertesse hatalmát. 9 Megdorgálta a Vörös-tengert, és az kiszáradt, átvezette őket a mély vízben, akár a pusztában. 10 Megszabadította őket gyűlölőik kezéből, megváltotta az ellenség kezéből. 11 Üldözőiket víz borította el, egy sem maradt meg közülük. 12 Akkor hittek ígéreteiben, és dicséretet énekeltek. 13 De csakhamar megfélemedeztek tetteiről, nem bíztak tervében. 14 Sóvárgás fogta el őket a pusztában, próbára tették Istent a sivatagban. 15 Teljesítette ugyan kérésüket, de csömört támasztott bennük. 16 Féltékenyek lettek a táborban Mózesre és Áronra, az Úr szent emberére. 17 Megnyílt a föld, és elnyelte Dátánt, eltemette Abírám csoportját. 18 Tűz gyulladt ki csoportjokban, láng pusztította el a bűnösöket. 19 Borjút készítettek a Hóreb-hegynél, leborultak a bálványoszor előtt. 20 Fölcserélték dicsőséges Istenüket növényevő bika képmásával. 21 Megfélemedeztek szabadító Istenükről, aki hatalmas dolgokat vitt véghez Egyiptomban, 22 csodákat Hám földjén, félelmetes dolgokat a Vörös-tengernél. 23 Elhatározta, hogy elpusztítja őket, de választotta, Mózes, közbelépett értük, és elfordította pusztító haragját. 24 Megvetették a kívánatos földet, nem hittek ígéretének, 25 hanem zúgolódtak sátraikban, nem hallgattak az Úr szavára. 26 Ezért rájuk emelte kezét, és elhullottak a pusztában, 27 utódaikat a pogányok közé juttatta, és szétszórta országaikba. 28 Azután odaszegődtek Baal-Peórhoz, és holt bálványoknak szóló áldozatokból ettek. 29 Ingerelték tetteikkel az Urat, ezért csapás szakadt rájuk. 30 De előállt Fineás, végrehajtotta az ítéletet, és megszűnt a csapás. 31 Igaz tettek számít ez neki nemzedékről nemzedékre mindörökké. 32 Meribá vizeinél is haragra ingerelték, Mózes is rosszul járt miattuk, 33 mert elkeserítették lelkét, és meggondolatlanul beszélt. 34 Nem pusztították ki a népeket sem, pedig meghagyta nekik az Úr. 35 Sőt összekeveredtek a pogányokkal, és eltanulták tetteiket. 36 Bálványaitat tisztelték, amelyek csapdába ejtették őket. 37 Feláldozták fiaikat és leányaikat a szellemeknek. 38 Ártatlan vért ontottak, fiaik és leányaik vérét, akiket a kánaáni bálványoknak áldoztak, vérontással gyalázták meg az országot. 39 Beszennyezték magukat cselekedeteikkel, erkölcstelen tetteikkel. 40 Ezért haragra gerjedt népe ellen az Úr, és megutálta örökségét. 41 Pogányok kezébe adta őket, gyűlölőik uralkodtak rajtuk. 42 Sanyargatták őket ellenségeik, és meg kellett alázkodniuk előttük. 43 Sokszor megmentette őket, de ők önfejűen engedetlenek maradtak, és mélyre süllyedtek bűneik miatt. 44 Mégis rájuk tekintett nyomorúságukban, meghallgatta esedezésüket. 45 Visszaemlékezett a velük kötött szövetségre, nagy szeretettel megkönyörült rajtuk. 46 Irgalmasságra indította mindazokat, akik fogságba vitték őket. 47 Segíts meg minket, Urunk, Istenünk, és gyűjts össze a népek közül, hogy hálát adhassunk szent nevednek, és dicsőítve magasztalhassunk téged! 48 Áldott az Úr, Izráel Istene öröktől fogva mindörökké! Az egész nép mondja: Ámen! Dicsérjétek az Urat!

Zsolt 107

ISTEN HATALMA ÉS MEGMENTŐ SZERETETE A MÉLYSÉGBE ZUHANT BŰNÖSÖK IRÁNT- SZÉP KONTRASZTOK!

Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete! 2 Így szóljanak az Úr megváltottai, akiket megváltott az ellenség kezéből, 3 és összegyűjtött a

különböző országokból; keletről, nyugatról, északról és délről. 4 Vannak, akik bolyongtak a pusztában, úttalan utakon, nem találtak lakott várost. 5 Éheztek is, szomjaztak is, elcsüggedt a lelkük. 6 De az Úrhoz kiáltottak nyomorúságukban, és ő kimentette őket szorult helyzetükből. 7 A helyes útra vezette őket, hogy lakott városba jussanak. 8 Adjanak most hálát az Úrnak szeretetéért, az emberekkel tett csodáiért, 9 mert megitta a szomjazókat, és jól tartotta az éhezőket. 10 Vannak, akik sötétségben ültek, a halál árnyékában, nyomorultan vasra verve, 11 mert engedetlenek voltak Isten parancsával szemben, megvetették a Felséges döntését. 12 Ezért szenvedéssel törte meg szívüket, elbuktak, nem volt segítőjük. 13 De az Úrhoz kiáltottak nyomorúságukban, és ő megszabadította őket szorult helyzetükből. 14 Kihozta őket a sötétségből, a halál árnyékából, köteleiket pedig letépte. 15 Adjanak most hálát az Úrnak szeretetéért, az emberekkel tett csodáiért, 16 mert betörte az érckapukat, és leverte a vaszárakat. 17 Vannak ostobák, akiknek szenvedniük kellett vétkes életük és bűneik miatt. 18 Minden ételtől undorodtak, már a halál kapuihoz jutottak. 19 De az Úrhoz kiáltottak nyomorúságukban, és ő megszabadította őket szorult helyzetükből. **20 Elküldte igéjét, meggyógyította és a sír mélyéről kimentette őket. 21 Adjanak most hálát az Úrnak szeretetéért, az emberekkel tett csodáiért, 22 mutassanak be hálaáldozatot, beszéljék el ujjongva tetteit!** 23 Vannak, akik hajókon a tengerre szálltak, munkájukat a nagy vizeken végezték. 24 Ezek látták az Úr tetteit, csodáit a mélységes tengeren. 25 Szavára forgósél támadt, fölemelték őket a hullámok. 26 Égig emelkedtek, majd a mélybe zuhantak, kétségbeestek a veszedelemben. 27 Imbolyogtak, tántorogtak, mint a részegek, bölcsességük egészen odalett. 28 **De az Úrhoz kiáltottak nyomorúságukban, és ő kiszabadította őket szorult helyzetükből. 29 Lecsendesítette a forgószelet, elcsitultak a hullámok. 30 Örültek, amikor azok elsimultak, és a kívánt kikötőbe vezette őket.** 31 Adjanak most hálát az Úrnak szeretetéért és az emberekkel tett csodáiért! 32 Magasztalják őt a nép gyülekezetében, és dicsérik a vének gyűlésében! 33 A folyókat pusztává tette, a forrásokat sivataggá, 34 a gyümölcstermő földet szikessé a rajta lakók gonoszsága miatt. 35 A pusztában bővizű tavat árasztott, a szomjú földön forrásokat. 36 Éhezőket telepített oda, akik várost alapítottak lakóhelyül. 37 Mezőket vetettek be, és szőlőket ültettek, amelyek termést és gyümölcsöt hoztak. 38 Megáldotta őket, és nagyon elszaporodtak, állatokban sem láttak hiányt. 39 De azután megfogyatkoztak, és görnyedeztek az elnyomás, a baj és a gond miatt, 40 amikor gyalázatot zúdított az előkelőkre, és úttalan pusztaságban kellett bolyonganiuk. 41 De a szegényeket oltalmazza a nyomorúságban, nemzetségüket megsaporítja, mint egy nyáját. 42 Látják a becsületesek, és örülnek, az álnokok pedig befogják szájukat. 43 Aki bölcs, jegyezze meg ezeket, és értse meg az Úr kegyelmes tetteit!

Zsolt 108

Dávid zsoltáréneke. 2 Kész a szívem arra, Istenem, hogy énekeljek és zengedezzek lelkesen! 3 Ébredj, lant és hárfá, hadd ébresszem a hajnalt! 4 Magasztallak, Uram, a népek közt, zsoltárt zengek rólad a nemzetek közt. **5 Mert szereteted az égig ér, hűséged a magas fellegekig. 6 Magasztaljanak a mennyben, Istenem, dicsőítsenek az egész földön!** 7 Segítsen jobbod, és hallgass meg minket, hogy megmenekülhessenek kedveltjeid! 8 Isten így szólt szentélyében: Örömmel adom örökségül Sikemet, és kiosztom a Szukkót-völgyet. 9 Enyém Gileád, enyém Manassé, Efraim sisak a fejemen, Júda a kormánypálcám, 10 Móáb pedig a mosdómedencém; Edómra teszem sarumat, Filiszteán diadalmaskodom. 11 Ki visz el az erős városba, ki vezet engem Edómba? 12 Csak te, Istenünk, noha elvetted minket, te, Istenünk, bár nem jársz seregeinkkel! 13 Adj nekünk mégis segítséget az ellenség ellen, mert az emberi segítség mit sem ér! 14 Isten segítségével hatalmas dolgokat viszünk véghez, ellenségeinket ő tapossa el!

Zsolt 109

A karmesternek: Dávid zsoltára. Dicsérlek téged, Istenem, ne maradj néma! 2 Mert bűnösök és alattomosok tátották fel szájukat ellenem, hazug nyelvvel beszélnek velem. 3 Gyűlölködő szavakkal vettek körül, ok nélkül harcolnak ellenem. 4 Szeretetemre vádaskodással felelnek, de én imádkozom. 5 Rosszal fizetnek nekem a jóért, gyűlölettel a szeretetért. 6 Állíts szembe velem egy bűnös embert, és vádló álljon jobbjára felől! 7 A törvénykezésből bűnösként kerüljön ki, még az imádsága is váljék vétékké! 8 Kevés ideje éljen, tiszttségét más kapja meg!

ÁTOKZSOLTÁR

9 Fiai maradjanak árván, felesége pedig özvegyen! 10 Szüntelenül bolyongjanak és kéregeessenek fiai, a romok között keresgéljenek! 11 Foglalja le mindenét a hitelező, idegenek fosszák meg szerzeményétől! 12 Senki se maradjon hűséges hozzá, senki se könyörüljön árváin! 13 Irtásák ki az utódait, már a következő nemzedék feledje el nevüket! 14 Még ősei bűnére is emlékezzék az Úr, anyjának vétkét se felejtse el! 15 Legyenek ezek mindig az Úr előtt, emléküket pedig irtsa ki a földről! 16 Mivel nem volt gondja arra, hogy másokkal szeretettel bánjon, hanem az elesett és szegény embert, a megtört szívűt halálba kergette. 17 Szerette az átkot: érje is utol! Nem telt kedve az áldásban: maradjon is távol tőle! 18 Magára vette az átkot, mint a ruhát: hatoljon bele, mint a víz, csontjaiba, mint az olaj! 19 Az legyen ruhája, amely befedi, és öve, melyet állandóan visel! 20 Ezzel büntesse meg vádlóimat az Úr, akik rosszat mondanak rólam! 21 De te, Uram, Uram, tégy jót velem nevedért! Jóságos szeretetteddel ments meg engem! 22 Mert én elesett és szegény vagyok, a szívem is sajog bennem. 23 Mint megnyúlt árnyéknak, úgy kell elmennem, elsöpörnek, mint a sáskát. 24 Térdem rogyadozik a koplalás miatt, testem lefogyott, sovány. 25 Gyalázatos lettem az emberek előtt, néznek rám, és fejüket csóválják. 26 Segíts meg, Uram, Istenem! Szabadíts meg kegyelmesen! 27 Hadd tudják meg, hogy ez a te kezed műve, hogy te tetted ezt, Uram! 28 Ha ők átkoznak is, te megáldasz, ha rám támadnak, megszegyenülnek, szolgád pedig örülni fog. 29 Vádlóimat borítsa gyalázat, lepje el őket a szégyen, mint egy köpeny! 30 Hangos szóval magasztalom az Urat, és dicsérem őt a sokaság előtt, 31 mert pártját fogja a szegénynek, megszabadítja a halálos ítélettől.

Zsolt 110

MESSIÁSI ZSOLTÁR – KRISZTUSRÓL SZÓL

Dávid zsoltára. **Így szól az Úr az én uramhoz: Ül a jobb kezem felől, míg ellenségeidet lábad zsámolyává nem teszem! 2 Hatalmad pálcáját kinyújtja az Úr a Sionról: Uralkodj ellenségeid között! 3 Néped önként követ szent öltözetben, ha sereget gyűjtesz. Mint hajnal méhéből jött harmat, olyan a te ifjúságod. 4 Megesküdött az Úr, nem bánja meg: Pap vagy te örökké, Melkisédek módján. 5 Az Úr van jobboldon: királyokat zúz össze haragja napján. 6 Ítéletet tart a népek fölött, mindenfelé holttestek lesznek, összezúzza sok ország fejét. 7 A patakából iszik útközben, azért emeli föl a fejét.**

Zsolt 111

Dicsérjétek az Urat! Hálát adok az Úrnak teljes szívből a becsületes emberek körében és közösségében. 2 Nagyok az Úr tettei, kikutathatják, akiknek csak kedvük telik benne. 3 Munkája fenséges és ékes, igazsága örökre megmarad. 4 Emlékezetessé tette csodáit, kegyelmes és irgalmas az Úr. 5 Eledelt adott az istenfélőknek, örökké emlékeznek szövetségére. 6 Hatalmas tetteit kijelentette népének, nekik adta a pogányok birtokát. 7 Kezének munkái igazak és jogosak, rendelkezései maradandóak, 8 rendíthetetlenek mindörökké, igazán és helyesen vannak megalkotva. 9 Gondoskodott népe megváltásáról, örökre elrendelte

szövetségét, szent és félelmetes az ő neve. **10 A bölcsesség kezdete az Úr félelme. JÓB** A józan eszűek mind eszerint élnek. Az ő dicsérete örökre megmarad.

Zsolt 112

Dicséritek az Urat! Boldog ember az, aki az Urat féli, sok örömet talál parancsolataiban. 2 Utódja hős lesz a földön, a becsületesek nemzedéke áldott lesz. 3 Vagyon és gazdagság lesz házában, igazsága örökre megmarad. 4 Világosság ragyog a sötétben is a becsületesekre attól, aki kegyelmes, irgalmas és igaz. 5 A jó ember könyörületes, és kölcsönt ad, ügyeit törvényesen intézi. 6 Nem is fog meginogni sohasem, örökre emlékezetes lesz az igaz. 7 Nem fél a rossz hírtől, erős a szíve, bízik az Úrban. 8 Rendületlen a szíve, nem fél, végül megvetéssel néz ellenségeire. 9 Bőven adakozik a szegényeknek, igazsága örökre megmarad, hatalma dicsőségesen emelkedik. 10 Látja ezt a bűnös, és bosszankodik, fogát csikorgatja, és emészti magát. A bűnösök kívánsága semmibe vész. **1-9 KONTRASZTJA 1.10-EL! KÁR**

Zsolt 113

Dicséritek az URat! ÚRnak szolgálói, dicséritek, dicséritek az ÚR nevét! ²Legyen áldott az ÚR neve most és mindörökké! ³Napkelettől napnyugatig dicséritek az ÚR nevét! ⁴Magasan fölötte van az ÚR minden népnek, dicsősége fölötte van az egeknek. ⁵Ki hasonlítható Istenünkhöz, az ÚRhoz, aki a magasban lakik, ⁶és a mélybe néz, az égre is, a földre is? ⁷Fölemeli a porból a ninestet, és kiemeli a szemézből a szegényt. ⁸Az előkelők közé ülteti, népe előkelői közé. ⁹Megengedi, hogy a meddő úgy lakják a házban, mint fiaknak boldog édesanyja. Dicséritek az URat!

Zsolt 114

ISTEN MEGSZABADÍTÓ TETTEIRŐL ÉLÉNK TERMÉSZETI KÉPEKKEL

Amikor Izráel kivonult Egyiptomból, Jákób háza népe az idegen nyelvű nép közül, 2 Júda lett az Úr szent népe, Izráel a birodalma. 3 Látta a **tenger, és elfutott, a Jordán pedig meghátrált.** 4 **A hegyek ugrándoztak, mint a kosok,** a halmok, mint a bárányok. 5 Mi lelt téged, tenger, hogy elfutottál, és téged, Jordán, hogy meghátráltál? 6 Hegyek, mit ugrándoztok, mint a kosok, és ti halmok, mint a bárányok? 7 Reszkess, te, föld, az Úrtól, Jákób Istenétől, 8 aki a sziklát bővizű tóvá változtatta, a kovakövet forrássá!

Zsolt 115

AZ IGAZ ISTENNEL SZEMBEN A BÁLVÁNYOK ÉS AZOK KÉSZÍTŐI

Ne nekünk, Uram, ne nekünk, hanem a te nevednek szerezz dicsőséget szeretetedért és hűségédért! 2 Miért mondanák a pogányok: Hol van az ő Istenük? 3 A mi Istenünk a mennyben van, megalkotott mindent, amit akart! 4 A bálványok ezüsből és aranyból vannak, emberi kéz csinálmányai. 5 Van szájuk, de nem beszélnek, van szemük, de nem látnak. 6 Van fülük, de nem hallanak, van orruk, de nem szagolnak. 7 Van kezük, de nem tapintanak, van lábuk, de nem járnak, nem jön ki hang a torkukon. 8 Hozzájuk hasonlóknak lesznek készítőik és mindazok,

akik bennük bíznak. 9 Izráel, az Úrban bízzál! Segítséged és pajzsod ő. 10 Áron háza, az Úrban bízzál! Segítséged és pajzsod ő. 11 Akik félték az Urat, az Úrban bízzatok! Segítségetek és pajzsotok ő. 12 Gondol ránk az Úr, meg fog áldani. Megáldja Izráel házát, megáldja Áron házát. 13 Megáldja azokat, akik félik az Urat, a kicsinyeket a nagyokkal együtt. 14 Szaporítson meg titeket az Úr, titeket és fiaitokat! 15 Áldjon meg titeket az Úr, aki az eget és a földet alkotta! 16 Az egek az Úr egei, de a földet az embereknek adta. 17 Nem a halottak dicsérik az Urat, nem azok, akik a csend honába tértek, 18 hanem mi, mi áldjuk az Urat most és mindörökké. Dicsérjétek az Urat!

Zsolt 116

Szeretem az Urat, mert meghallgatja könyörgésem szavát. 2 Felém fordította fülét, ezért őt hívom segítségül, amíg csak élek. 3 **Körülfontak a halál kötelei, a sírtól való rettegés fogott el engem, nyomorúságban és bánatban van részem.** 4 De az Úr nevét hívom segítségül: Ó, Uram, mentsd meg életemet! 5 Kegyelmes és igazságos az Úr, irgalmas a mi Istenünk. 6 Megőrzi az Úr az együgyűeket, elesett vagyok, de ő megsegít. 7 Légy újból nyugodt, lelkem, mert jól bánt veled az Úr! 8 Megmentettél engem a haláltól, szememet a könnyhullatástól, lábamat az elbukástól, 9 az Úr színe előtt járhatok az élők földjén. 10 Hittem, ha így szólok is:

Igen elesett vagyok! 11 **Kétségbeesésemben mondtam: Minden ember hazug!** 12 Mit fizessek az Úrnak a sok jóért, amit velem tett? 13 A szabadulásért fölemelem a poharat, és az Úr nevét hirdetem. 14 Teljesítem az Úrnak tett fogadalmaimat egész népe jelenlétében. 15 Drágának tekinti az Úr híveinek halálát. 16 Ó, Uram, én a te szolgád vagyok, szolgád vagyok, szolgálóleányod fia: levetted rólam a bilincset. 17 **Hálaáldozatot mutatok be neked, és az Úr nevét hirdetem.** 18 Teljesítem az Úrnak tett fogadalmaimat egész népe jelenlétében, 19 az Úr házában udvaraiban, tebenned, Jeruzsálem! Dicsérjétek az Urat!

Zsolt 117

1 Dicsérjétek az Urat mind, ti, népek, dicsőítsétek mind, ti, nemzetek! 2 Mert nagy az ő szeretete irántunk, az Úr hűsége örökké tart. Dicsérjétek az Urat!

Zsolt 118

Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete! 2 Mondja hát Izráel, hogy örökké tart szeretete! 3 Mondja hát Áron háza, hogy örökké tart szeretete! 4 Mondják hát, akik félik az Urat, hogy örökké tart szeretete! 5 Nyomorúságomban az Urat hívtam segítségül. Az Úr meghallgatott, tágas térre vitt engem. 6 **Velem van az Úr, nem félek, ember mit árthat nekem?** 7 **Velem van az Úr, segít engem,** és én megvetéssel nézek gyűlölőimre. 8 Jobb az Úrnál keresni oltalmat, mint emberben bízni. 9 Jobb az Úrnál keresni oltalmat, mint előkelő emberekben bízni. 10 Sok nép vett körül engem, de az Úr nevében szembeszállok velük! 11 Körülvettek, be is kerítették, de az Úr nevében szembeszállok velük! 12 Körülvettek, mint a méhek, de elhamvadnak, mint az égő bozót. Az Úr nevében szembeszállok velük! 13 Durván eltaszítottak, hogy elessem, de az Úr megsegített engem. 14 Erőm és énekem az Úr, megszabadított engem. 15 Ujjongás és győzelem hangja zeng az igazak sátraiban: az Úr jobbjá hatalmasan munkálkodik! 16 Fölemelte jobbját az Úr, az Úr jobbjá hatalmasan munkálkodik!

17 Nem halok meg, hanem élek, és hirdetem az Úr tetteit!

Non moriar sed vivo et narrabo opera domini! 18 Keményen megfeddett engem az Úr, de

nem adott át a halálnak. 19 Nyissátok ki előttem az igazság kapuit! Bemegyek, és hálát adok az Úrnak! 20 Ez az Úr kapuja: igazak mehetnek be rajta. 21 Hálát adok neked, hogy meghallgattál, és megszabadítottál. **22 Az a kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő. 23 Az Úrtól lett ez, csodálatos a mi szemünkben. 24 Ez az a nap, amelyet az Úr elrendelt, vigadozzunk és örüljünk ezen!** 25 Ó, Uram, segíts meg! Ó, Uram, adj szerencsét! 26 Áldott, aki az Úr nevében jön! Megáldunk titeket az Úr házából. 27 Az Úr az Isten, ő adott nekünk világosságot. Kötelekkel kössétek az ünnepi áldozatot az oltár szarvaihoz! 28 Istenem vagy, hálát adok neked, Istenem, magasztallak téged! 29 Adjatok hálát az Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!

Zsolt 119

1 Boldogok, akiknek az útja tökéletes, akik az Úr törvénye szerint élnek.
2 Boldogok, akik megfogadják intelmeit, teljes szívvel keresik őt
3 nem követtek el álnokságot, hanem az ő útjain jártak.
4 Te megparancsoltad, hogy utasításaidat pontosan megtartsák.
5 Bárcsak állhatatosan járhatnék utadon, megtartva rendelkezéseidet!
6 Akkor nem vallanék szégyent, ha figyelnék minden parancsolatodra.
7 Tiszta szívből adok hálát neked, tanulva igazságos döntéseidet. 8 Megtartom rendelkezéseidet, ne hagyj el engem soha!
9 Hogyan tarthatja tisztán életútját az ifjú? Úgy, hogy megtartja igédet.
10 Teljes szívből kereslek téged, ne engedj, hogy eltérjek parancsolataidtól!
11 Szívembe zártam beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened.
12 Áldott vagy te, Uram! Taníts meg rendelkezéseidre!
13 Ajkam fölsorolja szád minden döntését.
14 Minden gazdagságnál nagyobb öröm, ha intelmeid szerint élhetek.
15 Utasításaidon elmélkedem, és figyelek ösvényeidre.
16 Gyönyörködöm rendelkezéseidben, igédre nem feledkezem meg.
17 Bánj jól szolgáladdal, hogy élhessek, és én megtartom igédet.
18 Nyisd föl szememet, hogy megláthassam, milyen csodálatos a te törvényed.
19 Jövevény vagyok a földön, ne rejtse el előlem parancsolataidat!
20 Őrlődik lelkem, mert vágyódik döntéseid után mindenkor.
21 Megdorgálsz az átkozott kevélyeket, akik eltérnek parancsolataidtól.
22 Fordítsd el rólam a gyalázatot és a megvetést, hiszen megfogadtam intelmeidet.
23 Ha a fejedelmek összeülnek, és rólam tárgyalnak, szolgál akkor is rendelkezéseidről elmélkedik.
24 Csak a te intelmeidben gyönyörködöm, azok az én tanácsadóim.
25 Életem a porhoz tapad: eleveníts meg igéddel!
26 Ha dolgaimat elbeszélem, te meghallgatsz. Taníts meg rendelkezéseidre!
27 Értse meg velem utasításaid célját, hogy elmélkedjem csodáidon!
28 Nem tudok aludni a bánat miatt, erősíts meg engem igéddel!
29 Tarts engem távol a hazugok útjától, és ajándékozz meg kegyelmesen törvényeddel!
30 Az igaz utat választottam, döntéseidet magam előtt tartom.
31 Ragaszkodom intelmeidhez, Uram, ne engedj megszegényülnöm!
32 Parancsolataid útján járok, mert bizakodó szívet adsz nekem.
33 Taníts, Uram, rendelkezéseid céljára, hogy megfogadjam azokat mindvégig!
34 Tégy értelmessé, hogy megfogadjam törvényedet, és megtartsam teljes szívvel.
35 Vezess parancsolataid útján, mert abban gyönyörködöm.
36 Add, hogy szívem intelmeidre hajoljon, ne a haszonlesésre!

- 37 Fordítsd el tekintetemet, hogy ne nézzek hiábavalóságra, a te utadon éltesz engem!
38 Teljesítsd be szolgálodon ígéretedet, amelyet az istenfélőknek adtál!
39 Fordítsd el tőlem a gyalázatot, amelytől borzadok, mert jók a te döntéseid!
40 **Eleveníts meg igazságoddal, mert vágyódom utasításaidra.**
41 Teljesedjék be rajtam kegyelmed, Uram, és megígért szabadításod,
42 hogy választ tudjak adni gyalázóimnak, hiszen ígédben bízom.
43 **Ne vedd ki számból teljesen az igazság beszédét, mert a te döntésedre várok.**
44 Meg akarom tartani törvényedet állandóan, mindörökké.
45 **Tágas téren járok, ha a te utasításodat keresem.**
46 Királyoknak is elmondom intelmeidet, és nem vallok szégyent.
47 **Gyönyörködöm parancsolataidban, mert szeretem őket.**
48 Elfogadom parancsolataidat, mert szeretem őket, és elmélkedem rendelkezéseiden.
49 Emlékezz szolgáltnak tett ígéretedre, amelyhez nekem reménységet adtál.
50 Ez a vigasztalásom nyomorúságomban, mert beszéded megelevenít engem.
51 **Bármennyire csúfolnak is a kevélyek, mégsem hajlok el törvényedtől.**
52 Ha ősrégi döntéseidre gondolok, megvigasztalódom, Uram!
53 *Elragad az indulat a bűnösök miatt, akik elhagyták törvényedet.*
54 Rendelkezéseid olyanok nekem, mint az énekek, azon a helyen, ahol jövevény vagyok.
55 Uram, éjjel is gondolok nevedre, megtartom törvényedet.
56 Ez jutott nekem, mert megfogadtam utasításaidat.
57 Uram, én örökségem! Ígérem, hogy megtartom ígéidet.
58 Teljes szívből esedezem előtted: légy kegyelmes hozzám ígéreted szerint!
59 Utaimat megfontolom, lépteimet intelmeidhez igazítom.
60 Sietek, nem tétovázom, megtartom parancsolataidat.
61 **Ha bűnösök kötelei fonnak is körül, nem feledkezem meg törvényedről.**
62 Éjfélkor fölkelek, hogy hálát adjak neked igazságos döntéseidért.
63 Barátja vagyok mindazoknak, akik istenfélők, és megtartják utasításaidat.
64 Uram, kegyelmed betölti a földet. Taníts engem rendelkezéseidre!
65 Jót tettél szolgálóddal ígéreted szerint, Uram!
66 Taníts engem helyes értelemre és ismeretre, mert hittel fogadtam parancsolataidat.
67 Mielőtt nyomorúság ért, tévelyegtem, de most megtartom beszédedet.
68 Jó vagy te, és jót teszel, taníts engem rendelkezéseidre!
69 Hazugságot koholtak ellenem a kevélyek, de én megfogadom utasításaidat tiszta szívből.
70 Kövér a szívük, érzéketlen, én pedig törvényedben gyönyörködöm.
71 **Jó nekem, hogy nyomorúság ért, hogy megtanuljam rendelkezéseidet.**
72 Jobb nekem a te törvényed, mint ezernyi arany és ezüst.
73 Kezed alkotott és megerősített, tégy értelmessé, hogy megtanuljam parancsolataidat!
74 Látnak engem, és örülnek az istenfélők, mert ígédben reménykedem.
75 Tudom, Uram, hogy igazak döntéseid, igazad volt, hogy megaláztál.
76 Vigasztaljon meg engem szereteted, ahogyan megígérted szolgáltnak.
77 Teljesedjék be rajtam irgalmad, hogy éljek, mert törvényedben gyönyörködöm.
78 Szégyenüljenek meg a kevélyek, mert galádul bántak velem, én pedig utasításaidon elmélkedem.
79 Forduljanak hozzám az istenfélők, akik ismerik intelmeidet.
80 Bár lenne szívem tökéletes rendelkezéseid szerint, hogy ne valljak szégyent!
81 Szabadításod után **sóvárog** lelkem, ígédben reménykedem.
82 **Sóvárogyva** tekintek ígéretedre: Mikor vigasztalsz meg engem?
83 **Bár olyan vagyok, mint a füstre tett tömlő, nem feledkezem meg rendelkezéseidről.**
84 Hány napja van még szolgáltnak? Mikor tartasz ítéletet üldözőimen?
85 *Vermeket ástak nekem a kevélyek, akik nem törvényed szerint élnek.*

- 86 Minden parancsolatod igaz. Galádul üldöznek, segíts meg!
87 Csaknem kiirtottak a földről, mert nem hanyagoltam el utasításaidat.
88 Tartsd meg életemet kegyelmesen, én pedig megtartom intelmeidet.
89 Uram, igéd örökké megmarad, szilárdan, akár az ég.
90 Nemzedékről nemzedékre megmarad igazságod. Megszilárdítottad a földet, ezért áll rendíthetetlenül.
91 Döntéseid szerint áll ma is, mert téged szolgál a mindenség.
92 Ha nem törvényed gyönyörködtetne, elpusztulnék nyomorúságomban.
93 Sohasem felejttem el utasításaidat, mert azokkal éltetsz engem.
94 **Tied vagyok! Szabadíts meg, hiszen utasításaidat kutatom.**
95 Arra várnak a bűnösök, hogy elpusztíthassanak, de én intelmeidre figyelek.
96 **Látom, hogy vége lesz mindennek, ami megvan, de a te parancsolatod végtelen.**
97 Mennyire szeretem törvényedet! Egész nap azon elmélkedem.
98 Bölcsőbb tesz ellenségeimnél parancsolatod, és enyém marad az örökké.
99 Minden tanítómnál okosabb lettem, mert intelmeiden elmélkedem.
100 Értelmesebb vagyok a véneknél, mert megfogadtam utasításaidat.
101 Nem lépek lábammal semmilyen rossz útra, hogy megtarthassam igédet.
102 Döntéseidtől nem tértem el, mert te tanítottál azokra.
103 **Milyen édesek ínyemnek ígéreteid! Édesebbek, mint számnak a méz.**
104 **Utasításaid értelmessé tettek, ezért gyűlölök minden hamis ösvényt.**
105 Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága.
106 Esküszöm és fogadom, hogy megtartom igazságos döntéseidet.
107 Nagy nyomorúságba jutottam, tartsd meg életemet ígéreted szerint, Uram!
108 Önként vállalt fogadalmaimat fogadd kegyesen, Uram, és taníts engem döntéseidre!
109 Életem folyton veszélyben van, törvényedről mégsem feledkezem meg.
110 Csapdát készítettek nekem a bűnösök, utasításaidtól mégsem tértem el.
111 Intelmeidet kaptam örökségül örökre, azok örvendeztetik szívemet.
112 Szívből törekszem rendelkezéseid teljesítésére, ennek örök jutalma van.
113 **Gyűlölöm a kétszínűséget, de szeretem törvényedet.**
114 Rejtekhelyem és pajzsom vagy, igédben reménykedem.
115 Távozzatok tőlem, ti, gonosztevők! Én megfogadom, Istenem, parancsolataidat.
116 Támogass engem ígéreted szerint, hogy éljek, és ne szégyenítsd meg reménységemet!
117 Erősíts engem, hogy megszabaduljak, és mindig törődni fogok rendelkezéseiddel.
118 Elveted mindazokat, akik eltérnek rendelkezéseidtől, mert ármánykodásuk galád.
119 *Salaknak tartod a föld minden bűnösét, ezért szeretem intelmeidet.*
120 Megborzadt a testem, mert rettegek tőled, félek ítéleteidről.
121 Azt tettem, ami törvényes és igaz, ne szolgáltass ki azoknak, akik sanyargatnak engem!
122 Vállalj kezességet szolgálóért, hogy a kevélyek ne hatalmaskodjanak rajtam!
123 Szemem epedve várja segítségedet és megígért igazságodat.
124 Bánj kegyelmesen szolgálóddal, taníts engem rendelkezéseidre!
125 Szolgád vagyok, adj értelmet, hogy megismerjem intelmeidet!
126 Itt az ideje, hogy cselekedj, Uram, mert megszegették törvényedet!
127 **Én pedig szeretem parancsolataidat, jobban az aranynál, a színaranynál is.**
128 Ezért mindenben helyeslem utasításaidat, és gyűlölök minden hamis ösvényt.
129 Csodálatosak intelmeid, azért megfogadja azokat lelkem.

130 Igéd kijelentése világosságot gyújt, értelmessé teszi az együgyűeket.

- 131 Kinyitom számat, és csak sóhajtozom, úgy vágyódom parancsolataid után.

- 132 Fordulj felém, és könyörülj rajtam, ahogyan szoktál azokon, akik szeretik nevedet.
133 **Szilárdítsd meg lépteimet ígéreteddel, hogy ne uralkodjék rajtam semmiféle gazság.**
134 Szabadíts meg a hatalmaskodó emberektől, hogy megtarthassam utasításaidat.
135 Ragyogó arccal nézz szolgáladra, és taníts engem rendelkezéseidre!
136 **Könny patakzik szememből azok miatt, akik nem tartják meg törvényedet.**
137 Igaz vagy, Uram, és helyesek döntéseid.
138 Elrendelt intelmeid igazak, és igen megbízhatók.
139 Belső indulat sorvaszt engem, mert ellenfeleim megfélekeztek igédről.
140 **Nagyon tiszta a te beszéded, szolgál szereti azt.**
141 Bár kicsiny és megvetett vagyok, utasításaidat mégsem felejttem el.
142 Igazságod örökké igaz, és törvényed maradandó.
143 Ínség és nyomorúság ért engem, parancsolataid mégis gyönyörködtetnek.
144 Intelmeid örökké igazak, tégy értelmessé, hogy éljek!
145 Teljes szívből kiáltok hozzád: Hallgass meg, Uram! És én megfogadom rendelkezéseidet.
146 Hozzád kiáltok: Szabadíts meg! És én megtartom intelmeidet.
147 Ébren vagyok virradatkor, és fohászkodom, igédben reménykedem.
148 Ébren van szemem az éjszakai őrváltáskor is, és elmélkedem ígéreteiden.
149 Hallgasd meg szavamam kegyelmesen! Uram, döntéseiddel éltesz engem!
150 Közel vannak hozzám, akik galádul üldöznek, törvényedtől viszont eltávolodtak.
151 De te is közel vagy, Uram, és minden parancsolatod maradandó.
152 Régóta ismerem intelmeidet, örök időkre megszabtad azokat.
153 Lásd meg nyomorúságomat, és szabadíts meg, mert nem felejtettem el törvényedet.
154 **Pereld peremet, és válts meg, ígéreted szerint tartsd meg életemet!**
155 Távol van a bűnösöktől a segítség, mert nem törődnek rendelkezéseiddel.
156 Nagy a te irgalmad, Uram, döntéseiddel éltesz engem!
157 Sokan vannak üldözőim és ellenségeim, intelmeidtől mégsem fordultam el.
158 *Láttam a hűtleneket, és megundorodtam, mert nem tartották meg beszédedet.*
159 Lásd, mennyire szeretem utasításaidat! Uram, tartsd meg életemet kegyelmesen!
160 Igéd tartalma maradandó, és minden igaz döntésed örökre szól.
161 Fejedelmek üldöznek ok nélkül, de szívemet csak igéd rettentheti meg.
162 **Úgy örülök beszédednek, mint aki nagy zsákmányra talál.**
163 A hazugságot gyűlölöm, utálok, törvényedet azonban szeretem.
164 Naponta hétszer dicsérlek téged igazságos döntéseidért.
165 Nagy békességük van azoknak, akik szeretik törvényedet; nem botlanak meg azok.
166 Segítségedben reménykedem, Uram, és teljesítem parancsolataidat.
167 Megtartja lelkem intelmeidet, mert nagyon szeretem azokat.
168 Megtartom utasításaidat és intelmeidet, hiszen minden utamat ismered.
169 Uram, hadd szálljon hozzád esedezésem, tégy értelmessé igéddel!
170 Jusson színed elé könyörgésem, ígéreted szerint ments meg engem!
171 Áradjon ajkamról a dicséret, mert megtanítasz rendelkezéseidre.
172 **Válaszoljon beszédedre nyelvem, mert minden parancsolatod igaz.**
173 Kezed legyen segítségemre, mert utasításaidat választottam.
174 Szabadításodra vágyom, Uram, törvényedben gyönyörködöm.
175 Tartsd meg életemet, hogy dicsérhesselek, és döntéseiddel segíts engem!
176 **Bolyongok, mint az eltévedt juh. Keresd meg szolgálodat, hiszen nem feledkeztem meg parancsolataidról.**

Zsolt 120

1 Zarándokének. Nyomorúságomban az Úrhoz kiáltok, és ő meghallgat engem.

2 **Uram, ments meg engem a hazug ajkaktól és a csalárd nyelvtől!**

3 **Mit érdemelsz, mit fogsz majd kapni, te csalárd nyelv?**

4 *A hős hegyes nyilait rekettye paraszával!*

5 Jaj nekem, mert Mesekben kell tartózkodnom, Kédár sátrai közt kell laknom!

6 Régóta lakom már együtt a békesség gyűlölőivel.

7 Én békét akarok, de amint megszólalok, ők mindjárt harcra készek.

Zsolt 121

GYÖNYÖRŰ ÁLDÁS AZ EMBEREKNEK!

1 Zarándokének. Tekintetem a hegyekre emelem: **Honnan jön segítségem?**

2 **Segítségem az Úrtól jön, aki az eget és a földet alkotta.**

3 **Nem engedi, hogy lábad megtántorodjék, nem szunnyad az, aki védelmez téged.**

4 Bizony nem szunnyad, nem alszik az, aki védelmezi Izráelt!

5 **Az Úr védelmez téged, az Úr a te oltalmad jobb kezed felől.**

6 **Nem árt neked nappal a nap, sem éjjel a hold.**

KG 6Nappal a nap meg nem szúr téged, sem éjjel a hold. (2Móz 13,21.22;14,19.20.24)

CYMBELINE 4,2, 258-648

Fear no more the heat o' the sun,

Nor the furious winter's rages;

Thou thy worldly task hast done,

Home art gone, and ta'en thy wages:

Golden lads and girls all must,

As chimney-sweepers, come to dust.

7 Az Úr megőriz téged minden bajtól, megőrzi életedet.

8 Megőriz az Úr jártodban-keltesben, most és mindenkor.

Zsolt 122

Zarándokének. Dávidé. Örülök, ha ezt mondják nekem: Az Úr házába megyünk! 2 Lábunk megáll kapuidban, Jeruzsálem. 3 **Jeruzsálem, te szépen épített város, részeid jól illenek egymáshoz!** 4 Oda járnak a törzsek, az Úr törzsei. Izráelnek szóló rendelkezés az, hogy ott magasztalják az Úr nevét. 5 Mert ott állnak a bírói székek, Dávid házának székei. 6 Kívánjatok békét Jeruzsálemnek! Legyenek boldogok, akik téged szeretnek! 7 **Legyen békesség falaidon belül, legyen boldogság palotáidban!** 8 Testvéreimért és barátaimért mondom: Békesség neked! 9 Istenünknek, az Úrnak a házáért is jót kívánok neked!

Zsolt 123

„TORKIG VAGYOK” – KI SZABAD MONDANI!

1 Zarándokének. Hozzád emelem tekintetemet, aki a mennyben laksz! 2 Ahogy a szolgák uruk kezére néznek, vagy a szolgálóleány úrnője kezére, úgy nézünk mi Istenünkre, az Úrra, míg meg nem könyörül rajtunk. 3 Könyörülj, Uram, könyörülj rajtunk, mert **torkig vagyunk** a gyalázattal! 4 **Torkig vagyunk** már az elbizakodottak gúnyolódásával, a gőgösök gyalázkodásával.

KG 1908	URK	UF 1990 / RÚF	SZIT	KNV	IMIT	LUTH	KNV
Mert igen elteltünk gyalázattal . 4 Lelkünk igen eltelt a gazdagok csúfolkodásával,	mert nagyon elteltünk gyalázattal! 4 Nagyon eltelt a lelkünk az elbizakodottak csúfolodásával	torkig vagyunk a gyalázattal! 4 Torkig vagyunk már az	Eléggé megízeltük már a gyalázatot. 4 Túlságosan megízelt a lelkünk a dúslakodások gúnyolódását	túlon túl jóllaktunk a megvetéssel! 4 Túlon túl jóllakott a lelkünk a	bőven jóllaktunk a csúfolással; 4 bőven is jóllakott lelkünk, gúnyjával a	Denn wir find feer vol veracht ung. 4 Seer vol ift vnfer feele /	for we are exceedingly filled with contempt. 4 Our soul is exceedingly filled wi

Zsolt 124

Zarándokének. Dávidé. **Ha nem lett volna** velünk az Úr – vallja meg ezt Izráel! –, 2 **ha nem lett volna velünk** az Úr, amikor ránk támadtak az emberek, 3 akkor elevenen nyeltek volna el bennünket, úgy fellángolt haragjuk ellenünk. 4 Akkor **elsodortak volna** a vizek, átcsapott volna rajtunk az áradat. 5 **Átcsaptak volna** rajtunk a tajtékzó vizek. 6 Áldott az Úr, aki nem adott oda minket martalékul fogaiknak!

7 **Lelkünk megmenekült, mint a madár a madarász töréből. A tör összetört, és mi megmenekültünk.** **Apu- Vox Clamantis**

8 **A mi segítségünk az Úr nevében van, aki az eget és a földet alkotta. KG A mi segítségünk az Úr nevében van, a ki teremtette az eget és földet. (Zsolt 121,2) Cseri K?**

Zsolt 125

Zarándokének. **Akik az Úrban bíznak, olyanok, mint a Sion hegye, amely nem inog, hanem örökre megáll.** 2 **Jeruzsálemet hegyek fogják körül, népét pedig az Úr karolja át most és mindörökké.** 3 Mert nem maradhat a bűnösök uralma az igazak örökségén, nehogy az igazak is álnokságra vetemedjenek. 4 Tégy jót, Uram, a jókkal, az igaz szívűekkel! 5 **A görbe útra térőket pedig juttassa az Úr a gonosztevők sorsára!** Békesség legyen Izráelben!

Zsolt 126

Zarándokének. Mikor jóra fordította Sion sorsát az Úr, olyanok voltunk, mint az álmodók. 2 **Akkor megtelt a szánk nevetéssel, és örömkialtás volt nyelvünkön.** Ezt mondták akkor a népek: **Hatalmas dolgot tett ezekkel az Úr!** 3 **Hatalmas dolgot tett velünk az Úr, ezért örvendezünk.** 4 Fordítsd jóra sorsunkat, Uram, a délvidéki kiszáradt patakmedrekhez hasonlóan! 5 **Akik könnyezve vetettek, ujjongva fognak majd aratni.** 6 **Aki sírva indul, mikor vetőmagját viszi, ujjongva érkezik, mikor kéréit hozza.**

Zsolt 127

Zarándokének. Salamoné.

Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők. Ha az Úr nem őrzi a várost, hiába óvják azt az örök. 2 Hiába keltek korán, és feküsztek későn: fáradsággal szerzett kenyeret esztek. De akit az Úr szeret, annak álmában is ad eleget.

3 Bizony, az Úr ajándéka a gyermek, az anyaméh gyümölcse jutalom. 4 Mint a hős kezében a nyilak, olyanok a serdülő ifjak. 5 Boldog az az ember, aki ilyenekkel tölti meg a tegzét: nem szégyenül meg, ha ellenségeivel van szóváltása a kapuban.

Zsolt 128

Zarándokének. **Boldog mindenki, aki az Urat féli, és az ő útjain jár. 2 Kezed munkája után élsz, boldog vagy, és jól megy sorod. 3 Feleséged olyan házad belsejében, mint a termő szőlőtő; gyermekeid olyanok asztalod körül, mint az olajfacsemeték. 4 Ilyen áldásban részesül az az ember, aki féli az Urat. 5 Áldjon meg téged a Sionról az Úr, hogy láthasd Jeruzsálem jólétét egész életeden át, 6 és megláthasd unokáidat is! Békesség legyen Izráelben!**

Zsolt 129

Zarándokének. Sokat gyötörtek ifjúságom óta – vallja meg ezt Izráel! –, 2 sokat gyötörtek ifjúságom óta, mégsem bírtak velem. 3 Hátamon szántók szántottak, hosszú barázdákat hasítottak. 4 *De igazságos az Úr: elvágta a bűnösök kötelét.* 5 Megszégyenülnek, meghátrálnak majd Sion gyűlölői mind. 6 Olyanok lesznek, mint háztetőn a fű, amely elszárad, mielőtt kitépnék. 7 Nem szedi marokra az arató, sem ölébe a kéveköto. 8 Nem mondják az arra járók: Legyen rajtatok az Úr áldása, áldunk benneteket az Úr nevében!

Zsolt 130

Zarándokének. **A mélységből kiáltok hozzád, Uram! 2 Uram, halld meg szavamat, füled legyen figyelmes könyörgő szavamra! 3 Ha a bűnöket számontartod, Uram, Uram, ki marad meg akkor? 4 De nálad van a bocsánat, ezért félnek téged. 5 Várom az Urat, várja a lelkem, és bízom ígéretében. 6 Lelkem várja az Urat, jobban, mint az örök a reggelt, mint az örök a reggelt. 7 Bízál, Izráel, az Úrban, mert az Úrnál van a kegyelem, és gazdag ő, meg tud váltani. 8 Meg is váltja Izráelt minden bűnéből.**

Zsolt 131

Zarándokének. Dávidé. **Uram, nem fuvalkodik fel a szívem, nem kevély a tekintetem. Nem törekszem arra, ami túl nagy és elérhetetlen nekem. 2 **Inkább csitítottam, csendesítettem lelkemet, mint anya a gyermekét. Mint a gyermek, olyan most a lelkem. (MIKL)** 3 Bízál, Izráel, az Úrban most és mindörökké!**

Zsolt 132

Zarándokének. Emlékezz, Uram, Dávidra, minden viszontagságára! 2 Mert esküt tett az Úrnak, fogadalmat Jákób erős Istenének: 3 Nem megyek be addig házamba, nem fekszem le fekvőhelyemre, 4 szememet nem hagyom aludni, szempilláimat nyugodni, 5 míg nem találok helyet az Úrnak, lakóhelyet Jákób erős Istenének! 6 Hallottuk, hogy a láda Efrátában van, és rátaláltunk Jaar mezőin. 7 Menjünk el lakóhelyére, boruljunk le lába zsámolyánál! 8 Indulj el, Uram, nyugalmad helyére, te és hatalmad ládája! 9 **Papjaidat vedd körül igazságoddal, híveid pedig hadd ujjongjanak! 10 A te szolgáért, Dávidért ne fordulj el felkent királyodtól!** 11 Megesküdött az Úr Dávidnak igazán, nem másítja azt meg: Véredből való utódot ültetek trónodra. 12 Ha fiaid megtartják szövetségemet és intelmeimet, amelyekre tanítottam őket, akkor még az ő fiaik is trónodon ülnek mindvégig. 13 Mert a Siont választotta ki az Úr, azt kívánta lakóhelyéül: 14 Ez lesz lakóhelyem örökre, itt fogok lakni, mert így kívánom! 15 Gazdagon megáldom eledelét, szegényeit jól tartom kenyérrel, 16 papjait körülveszem szabadításommal, hívei vígan ujjonganak. 17 Ott növelem meg Dávid hatalmát, gondom lesz felkentem mécsesére. 18 Ellenségeire szégyent borítok, őrajta azonban ragyogni fog koronája.

Zsolt 133

Zarándokének. Dávidé. **Ó, mily szép és mily gyönyörűsleges, ha a testvérek egyetértésben élnek! 2 Olyan ez, mint mikor a drága olaj a fejről lecsordul a szakállra, Áron szakállára, amely leér köntöse gallérjára. 3 Olyan, mint a Hermón harmatja,** amely leszáll a Sion hegyére. Csak oda küld az Úr áldást és életet mindenkor.

Zsolt 134

1 Zarándokének. Áldjátok az Urat mindnyájan ti, akik az Úr szolgálói vagytok, akik az Úr házában álltok éjjelente! 2 Emeljétek föl kezeteket a szentély felé, és áldjátok az Urat! 3 **Áldjon meg téged a Sionról az Úr, aki az eget és a földet alkotta!**

Zsolt 135

Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek az Úr nevét, dicsérjétek az Urat, akik szolgálói vagytok, 2 akik ott álltok az Úr házában, Istenünk házának udvaraiban! 3 Dicsérjétek az Urat, mert jó az Úr, zengjétek nevét, mert az gyönyörűsleges! 4 Mert magának választotta Jákóbot az Úr, tulajdonává tette Izráelt. 5 Tudom én, hogy milyen nagy az Úr, nagyobb a mi Urunk minden istennél. 6 Amit csak akar az Úr, megteszi az égen és a földön és a mélységes tengerekben. 7 Felhőket hoz fel a föld széléről, villámokat szór, ha esik az eső, szelet bocsát ki kamráiból. 8 Lesújtott Egyiptom elsőszülötteire, emberre, állatra egyaránt. 9 Jeleket és csodákat vitt véghez Egyiptomban a fáraón és összes szolgáján. 10 Sok népet vert meg, hatalmas királyokat ölt meg: 11 Szíhón emóri királyt, Ógot, Básán királyát és Kánaán összes királyát. 12 Országukat örökségül adta, örökségül népének, Izraelnek. 13 Uram, neved örökkévaló, Uram, téged fognak emlegetni nemzedékről nemzedékre. 14 Mert igazságot szolgáltat népének az Úr, és megkönyörül szolgálín. 15 **A pogányok bálványai ezüstből és aranyból vannak, emberi kéz csinálmányai. 16 Van szájuk, de nem beszélnek, van szemük, de nem látnak, 17 van fülük, de nem hallanak, lehelet sincs szájukban.** 18 Hozzájuk hasonlók lesznek készítőik és mindazok, akik bennük bíznak. 19 Izrael háza, áldjad az Urat! Áron háza, áldjad az Urat! 20 Lévi háza, áldjad az Urat! Akik csak féltetek az Urat, áldjátok az Urat! 21 Áldott az Úr a Sionon, aki Jeruzsálemben lakik. Dicsérjétek az Urat!

Zsolt 136

A teremtő Isten és a Szabadító Isten dicsérete.

Ritmus: 24 versen át végig: örökké tart a szeretete (36 SZOR)

Adjatok hálát az **Úrnak, mert jó, mert örökké tart szeretete!** 2 **Adjatok hálát az istenek Istenének, mert örökké tart szeretete!** 3 **Adjatok hálát az urak Urának, mert örökké tart szeretete!** 4 Nagy csodákat művel egymaga, mert **örökké tart szeretete.** 5 Bölcsen alkotta meg az eget, mert **örökké tart szeretete.** 6 A földet a víz fölé terítette, mert **örökké tart szeretete.** 7 Megalkotta a nagy égitesteket, mert **örökké tart szeretete,** 8 a napot, hogy uralkodjék nappal, mert **örökké tart szeretete,** 9 a holdat és a csillagokat, hogy uralkodjanak éjjel, mert **örökké tart szeretete.** 10 Lesújtott Egyiptom elsőszülötteire, mert **örökké tart szeretete.** 11 Kihozta onnan Izráelt, mert **örökké tart szeretete,** 12 erős kézzel és kinyújtott karral, mert **örökké tart szeretete.** 13 Kettéhasította a Vörös-tengert, mert **örökké tart szeretete,** 14 átvezette rajta Izráelt, mert **örökké tart szeretete.** 15 De a fáraót és seregét a Vörös-tengerbe szorította, **mert örökké tart szeretete.** 16 Vezette népét a pusztában, mert **örökké tart szeretete.** 17 Nagy királyokat vert meg, mert **örökké tart szeretete,** 18 dicső királyokat ölt meg, mert **örökké tart szeretete:** 19 Szíhón emóri királyt, mert **örökké tart szeretete,** 20 és Ógot, Básán királyát, **mert örökké tart szeretete.** 21 Odaadta országukat örökségül, mert **örökké tart szeretete,** 22 örökségül szolgájának, Izraelnek, mert **örökké tart szeretete.** 23 Gondolt ránk megaláztatásunkban, **mert örökké tart szeretete.** 24 Megszabadított ellenségeinktől, mert **örökké tart szeretete.** 25 Ő ad eledelt minden élőlénynek, mert **örökké tart szeretete.** 26 Adjatok hálát a menny Istenének, mert **örökké tart szeretete!**

Zsolt 137

Amikor Babilon folyói mellett laktunk, sírtunk, ha a Sionra gondoltunk. 2 A fűzfákra akasztottuk ott hárfáinkat. 3 Mert akik elhurcoltak minket, énekszót követeltek tőlünk, és akik sanyargattak, örömeinket: Énekeljetek nekünk a Sion-énekekből! 4 Hogyan énekelhetnénk éneket az Úrról idegen földön? 5 Ha megfedkezem rólad, Jeruzsálem, bénuljon meg a jobb kezem! 6 Nyelvem ragadjon az ínyemhez, ha nem emlékezem rád, ha nem Jeruzsálemet tartom legfőbb öröömömmel! 7 Emlékezz, Uram, az edómiakra, akik ezt mondták Jeruzsálem napján: Romboljátok le, romboljátok le, egészen az alapjáig! 8 Babilon pusztulásra méltó népe! Boldog lesz, aki megfizet neked azért, amit velünk elkövettél. 9 *Boldog lesz, aki megragadja és a sziklához csapja csecsemőidet!* **Átokzsoltár**

Zsolt 138

1 Dávidé. Magasztallak, Uram, teljes szívemből, istenekkel szemben is csak rólad énekelek! 2 Leborulok szent templomodban, és magasztalom nevedet hűséges szeretetedért, mert mindennél magasztosabbá tetted nevedet és beszédedet. 3 **Amikor kiáltottam, meghallgattál engem, bátorítottál, lelkembe erőt öntöttél.** 4 **Téged magasztal, Uram, a föld minden királya,** amikor meghallják szád mondásait. 5 Énekelni fognak az Úr útjairól, mert nagy az Úr dicsősége. 6 Bár fenséges az Úr, **meglátja a megaláztatottat,** és messziről megismeri a fennhéjázót. 7 **Ha szorult helyzetben vagyok is, megtartod életemet.** Haragos ellenségeim ellen kinyújtod kezedet, jobbod megsegít engem. 8 Az Úr javamra dönti el ügyemet. Uram, **örökké tart szereteted, ne hagyd cserben most sem kezéd alkotásait!**

A hívő élet nem könnyű; állandó támadásnak van kitéve a hívő, ebben a konfliktusban fordul Istenhez az ember.

Zsolt 139

A karmesternek: Dávid zsoltára. Uram, te megvizsgálsz és ismersz engem. 2 Tudod, ha leülök vagy ha felállok, messziről is észreveszed szándékomat. 3 Szemmel tartod járásomat és pihenésemet, gondod van minden utamra. 4 Még nyelvemen sincs a szó, te már pontosan tudod, Uram. 5 Minden oldalról körülfogtál, kezedet rajtam tartod. 6 Csodálatos nekem ez a tudás, igen magas, nem tudom felfogni. 7 Hova menjek lelked elől? Orcád elől hova fussak? 8 Ha a mennybe szállnék, ott vagy, ha a holtak hazájában feküdnék le, te ott is jelen vagy. 9 Ha a hajnal szárnyaira kelnék, és a tenger túlsó végén laknék, 10 kezéd ott is elérne, jobbod megragadna engem. 11 Ha azt gondolnám, hogy elnyel a sötétség, és éjszakává lesz körülöttem a világosság: 12 a sötétség nem lenne elég sötét neked, az éjszaka világos lenne, mint a nappal, a sötétség pedig olyan, mint a világosság.

A 6X24 ÓRÁS TEREMTÉS HITÉNEK CÁFOLATA:

13 Te alkottad veséimet, te formáltál anyám méhében.

FONTOS:

KÜLÖNBSÉGET KELL TENNÜNK HITVALLÁSOS ÁLLÍTÁS ÉS TUDOMÁNYOS ÁLLÍTÁS KÖZÖTT

A HITVALLÁSOS ÁLLÍTÁS SOKSZOR KÖLTŐI NYELVEN (METAFORA, ELBESZÉLT TÖRTÉNET =NARRÁCIÓ)

A TUDOMÁNYOS ÁLLÍTÁS A DESKRIPTÍV NYELVI SZINTEN

Gen 1 és Zsolt 19,3 állításai

szöveg	Gen 1-3	Zsolt 19,3
	Isten hat nap alatt teremtette a mennyet és a földet Gen 1-3	„te alkottad veséimet, te formáltál anyám méhében” Zsolt 139,3
fundamentalista, inerrantista nézet	szó szerinti állítás deskriptív, literális; 3. nyelvi fázis	azért ezt mégsem lehet szó szerinti állítás metaforikus, költői , 3.nyelvi fázis
nem fundamentalista, nem inerrantista nézet	hitvallásos állítás	hitvallásos állítás

fundamentalista igazságfogalom	verifikálható (vagy most, vagy csak a jövőben) tudományos (Keller: Die Bible hat doch recht)	nem verifikálható, metaforikus / lelki, költői, hitvalló igazság arról, hogy Isten az én Teremtőm
nem fundamentalista igazságfogalom	nem verifikálható, hitvalló igazság arról, hogy Isten a menny és a föld teremtője	nem verifikálható, metaforikus / lelki, költői, hitvalló igazság arról, hogy Isten az én Teremtőm
nyelvi szakasz (Frye) a fundamentalista gyakorlatban	deskriptív, tudományos költői,	költői, spirituális

KÉRDÉS A FUNDAMENTALISTÁK, LITERÁLISOK SZÁMÁRA: Ha Zsolt 139,3-at költői, metaforikusan igaz állításnak tartjuk, akkor miért nem szabad Gen 1,3-at is, költői metaforikusan igaz állításnak tekinteni?

14 Magasztallak téged, mert félelmetes vagy és csodálatos; csodálatosak alkotásaid, és lelkem jól tudja ezt. 15 **Csontjaim nem voltak rejtve előtted, amikor titkon formálódtam, mintha a föld mélyén képződtem volna.** 16 **Alaktalan testemet már látták szemeid; könyvedben minden meg volt írva, a napok is, amelyeket nekem szántál, bár még egy sem volt meg belőlük.** 17 Mily drágák nekem szándékaid, Istenem, mily hatalmas azoknak száma! 18 Számolgom, de több a homokszemeknél, és a végén is csak nálad vagyok. 19 *Bár megölnéd, Istenem, a bűnöst, és távoznának tőlem a vérontó emberek!* 20 *Akik csalárdul beszélnek rólad, ellenségeid, hazugul mondják ki nevedet.* 21 *Ne gyűlöljem-e gyűlölőidet, Uram? Ne utáljam-e támadóidat?* 22 *Határtalan gyűlölettel gyűlölöm őket, hiszen nekem is ellenségeimmé lettek.* 23 Vizsgálj meg, Istenem, ismerd meg szívemet! Próbálj meg, és ismerd meg gondolataimat! 24 Nézd meg, **nem járok-e téves úton,** és vezess az örökkévalóság útján!

A mindentudó Isten gondoskodása az ember minden porcikájára kiterjed; ám a végén gyűlölet-beszéd. (Igaz, hogy az Isten gyűlölőinek szól a gyűlölet)

Zsolt 140

1 A karmesternek: Dávid zsoltára. 2 Ments meg, Uram, **a gonosz emberektől, oltalmazz meg az erőszakos emberektől,** 3 akik rosszat terveznek szívükben, mindennap háborúságot szítanak! 4 **Nyelvük éles, mint a kígyóé, viperaméreg van ajkukon.** (Szela.) 5 Őrizd meg, Uram, a bűnösök hatalmától, oltalmazz meg az erőszakos emberektől, akik jártomban el akarnak gáncsolni! 6 **Tört vetettek nekem a gőgös emberek, köteleket és hálót feszítettek ki, az út mentén csapdát állítottak nekem.** (Szela.) 7 Te vagy Istenem – mondom az Úrnak – , figyelj hát, Uram, könyörgő szavamra! 8 Én Uram, Uram, hatalmas szabadítóm, te véded fejemet a küzdelem napján. 9 Ne teljesítsd, Uram, a bűnös kívánságát, ne engedd sikerülni terveit, ne fuvalkodhasson fel! (Szela.) 10 *A körülöttem ólálkodók fejére zúduljon az a nyomorúság, amit ajkuk felidéz!* 11 *Hulljon rájuk tüzes parázs, taszítsd őket vizes gödrökbe, hogy föl ne kelhessenek!* 12 *Ne maradjon meg a rágalmazó a földön, az erőszakos embert üldözze gonoszsága, míg össze nem roskad!* 13 Tudom, hogy az Úr felkarolja a nincstelenek

ügyét, a szegények jogát. 14 Csak az igazak magasztalják nevedet, a becsületesek maradnak meg színed előtt.

Az igaztalanok ellen bosszú-zsoltár

Zsolt 141

1 Dávid zsoltára. Hozzád kiáltok, Uram, siess segítségemre, figyelj szavamra, ha kiáltok hozzád! 2 **Jusson eléd imádságom mint illatáldozat, imára emelt kezem mint esti áldozat!** IMÁDSÁG MINT ILLATÁLDOZAT – MILTON!

3 Uram, **tégy zárat a számra, őrizd ajkaim nyílását!** 4 Ne engedd, hogy szívem rosszra hajoljon, hogy bűnös dolgot műveljek a gonosztevőkkel együtt; finom falatjaikból nem akarok enni. 5 **Ha igaz ver engem, szeretetből van az. Olaj a fejemnek még a feddése is.** **AZ IGAZ EMBERTŐL KAPOTT FEDDÉS, JÓ, „OLAJ A FEJRE”** Akik pedig gonoszságban élnek, azokért még imádkozom is. 6 És ha majd bírják a sziklafalon letaszítják őket, akkor értik meg, milyen szépek voltak mondásaim. 7 Mint amikor barázdát hasítanak a földön, úgy szórják csontjaikat a sír szájába. **BOSSZÚZSOLT?** 8 De én rád tekintek, én Uram, Uram! Hozzád menekülök, ne vedd el életemet! 9 **Őrizz meg a törtől, TÖR,** amelyet nekem vetettek, a gonosztevők csapdájától! 10 A bűnösök beleesnek saját hálójukba, **HÁLÓ** én pedig elkerülöm azt.

Zsolt 142

Dávid tanítókölteménye. Imádság abból az időből, amikor a barlangban volt

2 **Hangosan kiáltok** az Úrhoz, **hangosan könyörgök** az Úrhoz.

3 Kiöntöm előtte panaszomat, elmondom neki nyomorúságomat.

4 Amikor elcsügged a lelkem, te akkor is ismered utamat. Tört vetettek nekem az ösvényen, amelyen járok.

5 Tekints jobb kezem felé, és lásd meg, hogy senki sem akar észrevenni! **Elveszett minden menedékem, senki sem törődik velem.**

6 Hozzád kiáltok, Uram, és ezt mondom: Te vagy oltalmam, te vagy osztályrészem az élők földjén.

7 Figyelj esedezésemre, mert igen elesett vagyok! Ments meg üldözőimtől, mert hatalmasabbak nálam!

8 Hozz ki engem a börtönből, hogy magasztalhassam nevedet! Körém sereglenek majd az igazak, amikor jót teszel velem.

Zsolt 143

Dávid zsoltára. Uram, hallgasd meg imádságomat, figyelj könyörgésemre! Hallgass meg, mert hű és igaz vagy te! 2 **Ne szállj perbe szolgáloddal, hiszen egy élő sem igaz előtted!** 3 Mert ellenség üldöz engem, földre tiporja életemet, sötétségbe taszít, mint a régen meghaltakat. 4 **Lelkem elcsüggedt bennem, szívem megdermedt bensőmben.** 5 Visszaemlékezem a régi napokra, végig gondolom minden tettetted, **elmélkedem kezed alkotásain.** 6 **Imádkozva nyújtom feléd kezem, lelkem utánad eped, mint a kiszikkadt föld.** (Szela.) 7 Siess, Uram, hallgass meg, mert odavan a lelkem. Ne rejtse el orcádat előlem, mert olyan leszek, mint a sírba leszállók! 8 Hadd halljam minden reggel, hogy hűséges vagy, hiszen benned bízom! **Ismertesd meg velem, melyik úton járjak, mert hozzád vágyódik lelkem.** 9 Ments meg ellenségeimtől, Uram, nálad keresek oltalmat! 10 Taníts akaratom teljesítésére, mert te vagy Istenem! A te jó

leked vezéreljen az egyenes úton! 11 Tartsd meg életemet nevedért, Uram, hozz ki engem a nyomorúságból a te igazságodért!

12 Némítsd el ellenségeimet a te hűségédért! Pusztítsd el azokat, akik életemre törnek, mert a te szolgád vagyok én!

Zsolt 144

Dávidé. Áldott az Úr, az én kösziklám, aki harcolni tanítja kezemet, hadakozni ujjaimat. 2 Jótevőm és erősségem, váram és megmentőm ő, pajzsom, akihez menekülhetek, aki népeket vet alá. **3 Ó, Uram, micsoda az ember, hogy törődsz vele, az emberfia, hogy gondolsz rá? 4 Az ember a lehelethez hasonló, napjai a tűnő árnyékhoz. Ez is a 8. zsolt! és Zsid 2,**

7-9 5 Hajlítsd le az eget, Uram, és szállj le, érintsd meg a hegyeket, hogy füstölögjenek! 6 Villogtasd villámaidat, szórjad azokat, lödd ki nyilaidat, röpítsd szét őket! 7 Nyújtsd le kezedet a magasból, szabadíts meg, ments ki engem a nagy vizekből, az idegenek hatalmából, 8 akiknek szája hiábavalóságot beszél, jobb kezük csak álnokságot művel! 9 Új éneket éneklek neked, Istenem, tízhúrú lanton zengedezek neked. 10 Te adsz győzelmet a királyoknak; szolgádat, Dávidot is megszabadítottad a gyilkos fegyvertől. 11 Szabadíts meg, ments ki engem az idegenek hatalmából, akiknek szája hiábavalóságot beszél, jobb kezük csak álnokságot művel!

ÁLDÁS

12 Fiaink legyenek olyanok ifjúkorukban, mint a nagyra nőtt palánták, leányaink pedig, mint a faragott oszlopok, amilyenek a palotákban vannak. 13 Színültig telt raktáraink ontsanak mindenféle jót, juhaink a legelőkön szaporodjanak ezer-, sőt tízezerannyira! 14 Marháink legyenek kövérek, ne érje őket baj, ne vetéljenek el! Ne legyen jajveszékelés a tereken! 15 Boldog nép az, amelynek így megy a sora. Boldog nép az, amelynek az Úr az Istene!

Zsolt 145

Dávid dicsérete. Magasztallak téged, Istenem, királyom, áldom nevedet mindörökké.

2 Mindennap áldalak téged, dicsérem nevedet mindörökké.

3 Nagy az Úr, méltó, hogy dicsérvék, nagysága felfoghatatlan.

4 Nemzedékről nemzedékre dicsérik műveidet, hirdetik hatalmas tetteidet.

5 Fenségeden, ragyogó dicsőségeden és csodálatos dolgaidon én is elmélkedem.

6 Elmondják, hogy milyen félelmetes a hatalmad, én is felsorolom nagy tetteidet.

7 Áradoznak, emlékezve nagy jószágodra, és örvendeznek igazságodnak

8 Kegyelmes és irgalmas az Úr, türelme hosszú, szeretete nagy.

9 Jó az Úr mindenkihez, irgalmas minden teremtményéhez.

10 Magasztal, Uram, minden teremtményed, és híveid áldanak téged.

11 Elmondják, hogy országod milyen dicsőséges, és beszélnek hatalmadról,

12 megismertette az emberekkel az Úr hatalmas tetteit, országa ragyogó dicsőségét.

13 Országod örökkévaló ország, uralkodásod nemzedékről nemzedékre tart. Miatyánk

14 Támogat az Úr minden elesettet, és fölegyenesít minden görnyedezőt.

15 Mindenki várakozva néz rád, és te idejében adsz nekik eledelt.

16 Kinyitod kezedet, és kielégítesz minden élőlényt kegyelmesen.

17 Az Úrnak minden útja igaz, és minden tette jószágos.

18 Közel van az Úr mindenkihez, aki hívja, mindenkihez, aki igazán hívja.

- 19 Teljesíti az istenfélők kívánságát, meghallja kiáltásukat, és megsegíti őket.
 20 Megtartja az Úr mindazokat, akik őt szeretik, de a bűnösöket mind elpusztítja.
 21 Az Úr dicséretét hirdeti ajkam, áldja örökké minden ember az ő szent nevét!

IMIT	KNV	SZIT	RÚF	KG
1 Dicsérő dal Dávidtól. Hadd magasztallak, Istenem, oh király, s hadd áldom nevedet mindörökké.	1 Dicséret. Dávidtól. Magasztallak téged, Istenem, királyom, s áldom nevedet örökkön örökké.	1 (Dicsőítő ének – Dávidtól.) Dicsőítelek téged, Istenem, Királyom, nevedet mindörökké áldom!	Dávid dicsérete. Magasztallak téged, Istenem, királyom, áldom nevedet mindörökké.	Dávid dicsérő éneke. Magasztallak téged, Istenem, királyom, és áldom nevedet örökkön örökké!
2 Mindennap hadd áldalak téged, s dicsérem nevedet mindörökké.	2 Áldalak téged mindennap, és dicsérem nevedet örökkön örökké.	2 Mindennap dicsérlek téged, nevedet örökké magasztalom.	2 Mindennap áldalak téged, dicsérem nevedet mindörökké.	2 Minden napon áldalak téged, és dicsérem nevedet örökkön örökké!
3 Nagy az Örökkévaló és dicséretes nagyon, és kikutathatlan az ő nagysága.	3 Nagy az Úr és méltó a dicséretre, nagysága fölfoghatatlan.	3 Nagy az Úr és dicséretre méltó, nagysága mérhetetlen.	3 Nagy az Úr, méltó, hogy dicsérjék, nagysága felfoghatatlan.	3 Nagy az Úr és igen dicséretes, és az ő nagysága megfoghatatlan.
4 Nemzedék nemzedéknek dicsőíti műveidet és hatalmas tetteidet hirdetik.	4 Nemzedék nemzedéknek dicséri alkotásaidat és hirdeti hatalmadat.	4 Nemzedék nemzedéknek hirdeti művedet, hatalmas tetteidet elbeszélik.	4 Nemzedékről nemzedékre dicsérik műveidet, hirdetik hatalmas tetteidet.	4 Nemzedék nemzedéknek dicséri műveidet, s jelentgeti a te hatalmasságodat.
5 Fenséges dicsőséged díszén és csodatetteid dolgain hadd gondolkodom el.	5 Elmondják szentséged fölséges dicsőségét, elbeszélik csodáidat.	5 Dicsőséged fönség és fényesség, és én csodatetteidről énekelek.	5 Fenségeden, ragyogó dicsőségeden és csodálatos dolgaidon én is elmélkedem.	5 A te méltóságod dicső fényéről, és csodálatos dolgaidról elmélkedem.
6 S félelmes tetteid erejéről szóljanak, és nagyságodat hadd beszélem el.	6 Elmondják félelmetes erődöt, és hirdetik nagyságodat.	6 Ők félelmes tetteid erejét beszélik, én meg nagyságodat hirdetem.	6 Elmondják, hogy milyen félelmetes a hatalmad, én is felsorolom nagy tetteidet.	6 Rettenetes voltod hatalmát beszélik, és én a te nagyságos dolgaidat hirdetem.

<p>7 Nagy jóságod híret ömleszszék, és igazságodon ujjongjanak.</p> <p>8 Kegyelmes és irgalmas az Örökkévaló, hosszantűrő és nagy szeretetű.</p> <p>9 Jóságos az Örökkévaló mindenkhez, és irgalma rajta van mind az ő művein.</p> <p>10 Magasztalnak téged, Örökkévaló, mind a műveid, és jámboraid áldanak téged.</p> <p>11 Királyságod dicsőségéről szólnak, és hatalmat elmondják,</p> <p>12 hogy tudassák az ember fiaival hatalmas tetteit, és királysága díszének dicsőségét.</p> <p>13 Királyságod minden időknek királysága, és uralmad minden nemzedékben meg nemzedékben.</p>	<p>7 Megemlékeznek túlradó jóságodról, igazságodat ujjongva ünneplik.</p> <p>8 Irgalmas az Úr és könyörületes, hosszantűrő és nagyirgalmú.</p> <p>9 Jó az Úr mindenkhez, és könyörületes minden teremtményéhez.</p> <p>10 Magasztaljon téged, Uram, minden műved, és áldjanak szentjeid.</p> <p>11 Országod dicsőségét hirdessék és beszéljék el hatalmat,</p> <p>12 hogy megismertessék az emberek fiaival hatalmat, és országodnak fölséges dicsőségét.</p> <p>13 A te országod örökké tartó ország, és uralmad nemzedékről nemzedékre fönnáll. Hűséges</p>	<p>7 Megemlékeznek végtelen jóságodról, és ujjonganak igazságosságodon.</p> <p>8 Az Úr irgalmas és jóságos, megfontolt a haragban, és bőséges nála a kegyelem.</p> <p>9 Az Úr jóságos mindenkhez, telve irgalommal minden iránt, amit alkotott.</p> <p>10 Dicsérjen téged, Uram, minden alkotásod, és híveid dicsóítsenek!</p> <p>11 Beszéljenek országod fényéről, és énekeljenek mindenhatóságodról,</p> <p>12 hirdessék az emberek hatalmas tetteidet és királyságodnak ragyogó fönségét!</p> <p>13 Királyságod örök királyság, uralmad tart minden nemzedéken át. Az Úr hűséges minden</p>	<p>7 Áradoznak, emlékezve nagy jóságodra, és örvendeznek igazságodnak</p> <p>. 8 Kegyelmes és irgalmas az Úr, türelme hosszú, szeretete nagy.</p> <p>9 Jó az Úr mindenkhez, irgalmas minden teremtményéhez.</p> <p>10 Magasztal, Uram, minden teremtményed, és híveid áldanak téged.</p> <p>11 Elmondják, hogy országod milyen dicsőséges, és beszélnek hatalmadról,</p> <p>12 megismertette az emberekkel az Úr hatalmas tetteit, országa ragyogó dicsőségét.</p> <p>13 Országod örökkévaló ország, uralkodásod nemzedékről nemzedékre tart. Miatyánk</p>	<p>7 A te nagy jóságod emlékeiről áradoznak, és a te igazságodnak örvendeznek.</p> <p>8 Irgalmas és könyörületes az Úr, késedelmes a haragra és nagy kegyelmű.</p> <p>9 Jó az Úr mindenki iránt, és könyörületes minden teremtményéhez.</p> <p>10 Dicsér téged, Uram minden teremtményed és áldanak téged a te kegyeltjeid.</p> <p>11 Országodnak dicsőségéről szólnak, és a te hatalmatat beszélnek.</p> <p>12 Hogy tudtul adják az ember fiainak az ő hatalmát, és az ő országának fényes dicsőségét.</p> <p>13 A te országod örökre fennálló ország, és a te uralkodásod nemzedékről nemzedékre.</p>
---	---	--	--	---

<p>14 Támogatja az Örökkévaló mind az elesőket, s fölegyenesíti mind a görnyedteket.</p> <p>15 Mindenek szemei hozzád reménykednek, s te megadod nekik eledelőket a maga idején.</p> <p>16 Megnyitod kezedet és jóllakatsz minden élő jóakarattal.</p> <p>17 Igazságos az Örökkévaló mind az útjain és kegyes mind az ő művei iránt.</p> <p>18 Közel van az Örökkévaló mind a szólítóihoz, mindazokhoz, kik igazán szólítják.</p> <p>19 Tisztelőinek akaratát megteszi s fohászukat hallja és megsegíti őket.</p> <p>20 Megőrzi az Örökkévaló</p>	<p>az Úr minden igéjében, és szentséges minden tettében.</p> <p>14 Fölemel az Úr mindenkit, aki elesik, és minden elnyomottat fölsegít.</p> <p>15 Mindeneknek szemei tebenned bíznak, Úristen, mert te adsz nekik eledelt. Alkalmas időben.</p> <p>16 megnyitod kezedet, és betöltesz minden élő áldásoddal.</p> <p>17 Igazságos az Úr minden útjában, és szent minden művében.</p> <p>18 Közel van az Úr mindazokhoz, akik segítségül hívják, akik segítségül hívják őt igazságban.</p> <p>19 Teljesíti akaratát azoknak, akik őt félik, meghallgatja könyörgésüket és megszabadítja őket.</p>	<p>szavában, és jóságos minden művében.</p> <p>14 Az Úr fenntartja a botladozót, és fölemeli, akit megaláztak.</p> <p>15 Minden szem terád vár, te adsz nekik ételt a kellő időben;</p> <p>16 megnyitod a kezed, és minden élő betöltesz javaiddal.</p> <p>17 Igazságos az Úr minden útján, és jóságos minden művében.</p> <p>18 Közel az Úr mindenkire, aki hozzá kiált, mindenkire, aki tiszta szívből hívja.</p> <p>19 Akik félik, azoknak teljesíti kívánságát, meghallgatja kérésüket és megmenti őket.</p>	<p>14 Támogat az Úr minden elesettet, és fölegyenesít minden görnyedezőt.</p> <p>15 Mindenki várakozva néz rád, és te idejében adsz nekik eledelt.</p> <p>16 Kinyitod kezedet, és kielégítesz minden élőlényt kegyelmesen.</p> <p>17 Az Úrnak minden útja igaz, és minden tette jóságos.</p> <p>18 Közel van az Úr mindenkire, aki hívja, mindenkire, aki igazán hívja.</p> <p>19 Teljesíti az istenfélők kívánságát, meghallja kiáltásukat, és megsegíti őket.</p> <p>20 Megtartja az Úr mindazokat, akik őt szeretik, de a bűnösöket mind elpusztítja.</p>	<p>14 Az Úr megtámogat minden elesendőt, és felegyenesít minden meggörnyedtet.</p> <p>15 Mindenki szemei te reád vigyáznak, és te idejében megadod eledelőket.</p> <p>16 Megnyitod a te kezedet, és megelégitesz minden élő ingyen.</p> <p>17 Igaz az Úr minden ő útában, és minden dolgában kegyelmes.</p> <p>18 Közel van az Úr minden őt hívóhoz; mindenkire, a ki hűséggel hívja őt.</p> <p>19 Beteljesíti az őt félőknek kívánságát; kiáltásukat meghallgatja és megsegíti őket.</p> <p>20 Megőrzi az Úr mindazokat, a kik őt szeretik; de a gonoszokat mind megsemmisíti.</p>
---	---	--	--	---

mindazokat, a kik őt szeretik, de mind a gonoszokat megsemmisíti.	20 Megőrzi az Úr mindazokat, akik őt szeretik, de elpusztítja mind a bűnösöket.	20 Megőrzi az Úr mindenkit, aki szereti, de a gonoszokat megsemmisíti.	21 Az Úr dicséretét hirdeti ajkam, áldja örökké minden ember az ő szent nevét!	21 Az Úr dicséretét beszélje ajkam, és az ő szent nevét áldja minden test örökkön örökké!
21 Az Örökkévaló dicséretét mondja el szájam, és áldja minden halandó szentséges nevét mindörökké!	21 Hirdesse szám az Úr dicséretét, és minden élő áldja szent nevét örökkön-örökké.	21 Szám hirdeti az Úr dicséretét. Minden test áldja szent nevét mindörökkön örökké!		

Zsolt 146

Az ÚR dicsérete, az ő állandósága szemben a mulandókkal

Dicsérjétek az Urat! Dicsérd, lelkem, az Urat! 2 Dicsérem az Urat, amíg élek, zsoltárt zengek Istenemnek, míg csak leszek. 3 **Ne bízzatok az előkelőkben, egy emberben sem, mert nem tud megtartani.** 4 **Ha elszáll a lelke, visszatér a földbe, és azonnal semmivé válnak tervei.** 5 **Boldog az, akinek Jákób Istene a segítsége, és Istenében, az Úrban van a reménysége,** 6 **aki az eget és a földet alkotta, meg a tengert, és ami csak bennük van; ő meg is tart hűségesen mindenkor.** 7 Igazságot szolgáltat az elnyomottaknak, kenyeret ad az éhezőknek, kiszabadítja a foglyokat **az Úr.** 8 **Az Úr megnyitja a vakok szemét, az Úr fölegyenesíti a görnyedezőket, az Úr szereti az igazakat.** 9 Az Úr őrzi a jövevényeket, támogatja az árvát és az özvegyet; de a bűnösöket tévútra vezet. 10 Mindörökké uralkodik az Úr, a te Istened, ó, Sion, nemzedékről nemzedékre. Dicsérjétek az Urat!

Zsolt 147

GAZDAG KÉPSOROKBAN DICSÉRI AZ URAT

Dicsérjétek az Urat! Milyen jó Istenünkről énekelni, milyen gyönyörű a szép dicséret! 2 Felépíti Jeruzsálemet az Úr, összegyűjti a szétszóródott Izráelt. 3 Meggyógyítja a megtört szívűeket, és bekötözi sebeiket. 4 Megszabja a csillagok számát, nevet ad mindegyiknek. 5 Nagy a mi Urunk, és igen erős, bölcsessége határtalan. 6 Támogatja az Úr az alázasokat, de porig alázza a bűnösöket. 7 Zengjétek hálaéneket az Úrnak, énekeljétek hárfakísérettel Istenünknek! 8 Ő az, aki beborítja felhőkkel az eget, esőt bocsát a földre, fűvet sarjaszt a hegyeken. 9 Eledelt ad az állatoknak, a károgó hollóknak is. 10 **Nem a lovak erejében leli kedvét, nem a férfi izmaiban gyönyörködik.** 11 **Az istenfélőkben gyönyörködik az Úr, azokban, akik az ő szeretetében bíznak.** 12 Jeruzsálem, dicsőítsd az Urat, Sion, dicsérd Istenedet! 13 Mert ő erős zárat tett kapuidra, megáldotta benned lakó fiaidat.

14 Békét szerzett határaidon, a búza legjavával tart jól téged.

15 Elküldi parancsát a földre, beszéde gyorsan terjed. 16 Olyan havat ad, mint a fehér gyapjú, olyan deret szór szét, amilyen a hamu. 17 Darabokban dobálja a jeget, ki állhatja ki hidegét? 18 De ha kibocsátja szavát, elolvastja azokat, és ha szelet támaszt, már víz csörgedezik. 19 Kijelentette igéjét Jákóbnak, rendelkezését és törvényeit Izráelnek. 20 Egyetlen néppel sem bánt így, a többiek nem ismerik törvényeit. Dicsérjétek az Urat!

Zsolt 148

TE DEUM

Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek az Urat, ti, mennyeiek, dicsérjétek a magasságban! 2 Dicsérjétek őt, ti, angyalai mind, dicsérje őt minden serege! 3 Dicsérje őt a nap és a hold, dicsérje minden fényes csillag! 4 Dicsérjék őt az egek egei, még a vizek is ott fönnek az égből! 5 Dicsérjék az Úr nevét, mert ő parancsolt, és azok létrejöttek, 6 mindörökre helyükre állította őket, rendelkezést adott, melytől nem térnek el. 7 Dicsérjétek az Urat, ti, földiek, ti, tengeri szörnyek, az egész óceán! 8 Tűz és jégeső, hó és köd, parancsát teljesítő szélvihar, 9 ti, hegyek és halmok mindnyájan, gyümölcsfák és cédrusok, 10 vadak és egyéb állatok, csúszómászók és szárnyaló madarak, 11 ti, földi királyok és minden nemzet, vezérek és a földnek bírái, 12 ti, ifjak a leányokkal, öregek a fiatalokkal együtt 13 dicsérjétek az Úr nevét! Mert csak az ő neve magasztos, fensége a föld és az ég fölé emelkedik. 14 Megnöveli népe hatalmát, dicsővé teszi minden hívét, Izráel fiait, a hozzá közel álló népet. Dicsérjétek az Urat!

Zsolt 149

TE DEUM – A NÉPEK DÍCSÉRIK A TEREMTŐT

Dicsérjétek az Urat! Énekeljétek az Úrnak új éneket, dicséretet a hívek gyülekezetében! 2 Örüljön alkotójának Izráel, Sion lakói örvendezzenek királyuknak! 3 Dicsérjétek nevét **körtáncot járva, énekeljétek neki dobokkal, hárfakísérettel!** 4 Mert gyönyörködik népében az Úr, győzelemmel ékesíti fel az elnyomottakat. 5 Vigadnak a hívek e dicsőségben, ujjonganak pihenőhelyükön. 6 Szájuk Istent magasztalja, kezükben kétélű kard van. 7 Bosszút állnak a népeken, megfenyítik a nemzeteket. 8 Lángra verik királyaikat, vasbilincsbe előkelőiket. 9 Így hajtják végre rajtuk az ítéletet, amely meg van írva. Dicső dolog lesz ez az Úr minden hívének. Dicsérjétek az Urat!

Zsolt 150

TE DEUM – A SZENTÉLYRE IS KITERJED

Dicsérjétek az Urat! Dicsérjétek Istent szentélyében, dicsérjétek a hatalmas égboltozaton! 2 Dicsérjétek hatalmas tetteiért, dicsérjétek nagyságához méltóan! 3 Dicsérjétek kürtzengéssel, dicsérjétek lanttal és hárfával! 4 Dicsérjétek dobbal, körtáncot járva, dicsérjétek citerával és fuvolával! 5 Dicsérjétek csengő cintányérral, dicsérjétek zengő cintányérral! 6 Minden lélek dicsérje az Urat! Dicsérjétek az Urat!

Péld 1

Salamonnak, Dávid fiának, Izráel királyának a példabeszédei.

2 Ismerd meg a bölcsességet és az intést, értsd meg az értelmes mondásokat! 3 Fogadd el az okos intést, az igazságot, a törvényt és a becsületességet! 4 Ezek adnak az együgyűeknek okosságot, az ifjúnak ismeretet és megfontolást. Hallgat rá a bölcs, és gyarapítja tudását, az értelmes útmutatást nyer, 6 és megérti a példázatot és a hasonlatot, a bölcsök szavait és találós kérdéseit.

7 Az Úrnak félelme az ismeret kezdete, a bölcsességet és intést csak a bolondok vetik meg. 8 Hallgass, fiam, apád intésére, és ne hagyd el anyád tanítását, 9 mert ékes koszorú ez a fejedén és ékszer a nyakadon!

10 Fiam, ha vétkezők csábítanak, ne engedj nekik!

11 Ha ezt mondják: Jöjj velünk, álljunk lesbe vérontásra, ólálkodjunk az ártatlanra, ok nélkül is. 12 Nyeljük el őket, mint a holtak hazája az élőket, tökéletesen, mint akik sírba szállnak! 13 Mindenféle drága kincset találunk, megtöltjük házunkat zsákmánnyal. 14 Ha ránk bízod sorsodat, egy erszényünk lesz mindnyájunknak! 15 Fiam, ne járj velük egy úton, ne lépj rá ösvényükre! 16 Mert lábuk gonosz cél után fut, és vérontásra sietnek. 17 De hiába feszítik ki a hálót a repdeső madarak elé. 18 Mert ők a saját vérük ellen állnak lesbe, saját vesztükre ólálkodnak. 19 Így jár minden haszonleső: tulajdon életét veszi el.

20 A bölcsesség az utcán kiált, a tereken hallatja szavát. 21 Lärmás utcasarkon kiált, a városkapuk bejáratánál mondja mondásait: 22 Együgyűek, meddig szeretitek az együgyűséget, meddig gyönyörködnek a csúfolódók a csúfolásban, meddig gyűlölik az ostobák az ismeretet?

*23 Térjetek meg, ha megdorgállak, és én kiárasztom rátok lelkemet, megismertetem veletek igéimet. 24 Kiáltottam nektek, de vonakodtatok, kinyújtottam kezem, de senki sem figyelt. 25 Semmibe vettétek minden tanácsomat, és feddésemmel nem törődtek, 26 **ezért én is nevetek majd a bajotokon, kigúnyollak, ha eljön, amitől rettegtetek,** 27 ha eljön viharként, amitől rettegtetek, és megjön forgószélként a bajotok, ha eljön rátok a nyomorúság és az inség. 28 Akkor majd kiáltanak hozzám, de nem válaszolok, keresnek engem, de nem találnak meg, 29 mert gyűlölték a tudást, és nem az Úr félelmét választották; 30 nem törődtek tanácsommal, megvetették minden feddésemet. 31 **Ezért majd tetteik gyümölcsét eszik, és megcsömörlenek saját terveiktől.** 32 **Mert az együgyűeket saját ellenkezésük öli meg, és az ostobákat elbizakodottságuk pusztítja el.** 33 De aki rám hallgat, biztonságban lesz és nyugodtan, mert nem rettentí baj.*

Péld 2

Fiam, ha megfogadod mondásaimat, és parancsaimat magadba zárod, 2 ha figyelmesen hallgatsz a bölcsességre, és szívből törekszel értelemre, **3 bizony, ha bölcsességért kiáltasz, és hangosan kéred az értelmet, 4 ha úgy keresed azt, mint az ezüstöt, és úgy kutatod, mint az elrejtett kincseket, 5 akkor megérted, mi az Úr félelme, és rájössz, mi az istenismeret. 6 Csak az Úr ad bölcsességet, szájából ismeret és értelem származik. 7 A becsületeseknek jutalmat tartogat, pajzsot a feddhetetlenül élőknek. 8 Vigyáz a törvény ösvényeire, és híveinek útját megőrzi. 9 Majd megérted, mi az igazság és a törvény, a becsületesség és az igazán jó út. 10 **Bölcsesség költözik szívedbe, és az ismeret gyönyörködteti lelked. 11 Megfontolás öröklik feletted, értelem oltalmaz téged. 12 Megment a helytelen úttól és az álnokul****

beszélő embertől; 13 *azoktól, akik elhagyják az egyenes ösvényeket, és sötét utakon járnak.* 14 *Örülnek, ha rosszat tehetnek, vigadnak a gonosz fonákságokon.* 15 *Ösvényeik görbék, útjaik hamisak.* 16 De a bölcsesség megment a más asszonyától, a hízlgő szavú idegen nőtől, 17 aki elhagyja ifjúkorának társát, és megfélekedzik az Isten előtt kötött szövetségről. 18 Mert halálba süllyed a háza, és útja az árnyak közé. 19 Aki bement hozzá, nem tud visszafordulni, és nem talál rá az élet ösvényeire. 20 Te azért jársz a jók útján, és ügyelj az igazak ösvényeire!

21 Mert a **becsületesek (ez csak RÚF és ÚRF) fogják lakni a földet, és a feddhetetlenek maradnak meg rajta.**

22 De a bűnösök kivesznek a földről, és a hűtlenek kipusztulnak onnan.

LXX

χρηστοὶ - jóindulatúak

χρηστός, -ή, -όν - 1) hasznos, jó; 2) kényelemes, megfelelő; 3) becsületes; 4) jóindulatú

KG , Kecsk KNV, SZIT, EFO: „igazak”, IMIT „egyenesek”, Luth Gerechten, KJV upright

Miért kell a „becsületes”-sel helyettesíteni a szép „igaz”-at. Okoskodó protestánsok...

22 De a bűnösök kivesznek a földről, és a hűtlenek kipusztulnak onnan.

Péld 3

FIAIMNAK

1 Fiam, ne felejtse el tanításomat, és parancsaimat őrizze meg szíved, 2 mert hosszú életet, magas életkort és jólétet szereznek azok neked! 3 **A szeretet és hűség ne hagyjon el téged: kösd azokat a nyakadba, írd fel a szíved táblájára!** 4 Így találsz kedvességre és jóindulatra Istennél és embereknél. 5 **Bízzál az Úrban teljes szívből, és ne a magad eszére támaszkodj!** 6 **Minden utadon gondold rá, és ő egyengetni fogja ösvényeidet.** 7 **Ne tartsd bölcsnek önmagadat, féld az Urat, és kerüld a rosszat!** 8 **Gyógyulás lesz ez testednek, és felüdülés csontjaidnak.** 9 Tiszteld az Urat vagyondból és egész jövedelmed legjavából, 10 akkor bőségesen megtelnek csüred, és must árad sajtóidból. 11 Az Úr intését meg ne ved, fiam, és dorgálását meg ne utáld! 12 **Mert akit szeret az Úr, azt megdorgálja, de mint apa a fiát, akit kedvel.** 13 Boldog az az ember, aki megtalálta a bölcsességet, és az az ember, aki értelmet kap. 14 Mert több haszna van ennek, mint az ezüstnek, és nagyobb jövedelme, mint a színaranynak. 15 Drágább ez a gyöngynél, és semmi sem fogható hozzá, amiben kedved leled. 16 Hosszú élet van a jobbában, baljában pedig gazdagság és dicsőség. 17 Útjai kedves utak, és minden ösvénye békesség. 18 Élet fája ez azoknak, akik megragadják, és akik rá támaszkodnak, boldogok. 19 **Az Úr bölcsességgel vetette meg a föld alapját, értelemmel erősítette meg az eget.** 20 Az ő tudása által váltak ketté a mélységes vizek, és harmatoznak a magas fellegek. 21 Fiam, ne téveszd ezt szem elől, vigyázz arra, hogy okos és megfontolt légy! 22 Ez élteti lelkedet, és ékesíti nyakadat. 23 Utadon biztonságban jársz, és lábadat nem ütöd meg. 24 **Ha lefekszel, nem rettensz fel, hanem fekszel, és édesen alszol.** 25 Nem kell attól félned, hogy hirtelen fölriadsz, sem attól, hogy viharként rád törnek a bűnösök. 26 Mert az Úrban bizakodhatsz, és ő megőrzi lábaid a csapdától. 27 **Ne késsz jót tenni a rászorulóval, ha módodban van, hogy megtedd!** 28 Ha van mit adnod, ne mondd felebarátodnak: Menj el, jöjj vissza holnap, majd akkor adok! 29 Ne koholj rosszat felebarátod ellen, aki melletted lakik gyanútlanul! 30 Ne pörölg ok nélkül olyan emberrel, aki nem bánt rosszul veled! 31 Ne irigykedj az erőszakos emberre, és egyik útját se válaszd! 32 Mert a rossz úton járókat utálja az Úr, de a becsületesekkel

közösségben van. 33 Az Úr átka van a bűnösök házában, de az igazak lakóhelyét megáldja. 34 A csúfolódókat ő megcsúfolja, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad. 35 Dicsőséget örökölnek a bölcsék, az ostobáknak pedig nő a gyalázatuk.

Péld 4

1 Hallgassatok, fiaim, az atyai intésre, és figyeljete az okos tudományra! 2 Mert jó tanulságot adok nektek, ne hagyjátok el tanításomat! 3 Mikor még mint gyermek apámnál voltam, mint kicsi és egyetlen, anyám mellett, 4 tanítgattam, és ezt mondta nekem: Támaszkodjék szavaimra szíved, tartsd meg parancsaimat, és élni fogsz! 5 Szerezz bölcsességet, szerezz értelmet, ne felejtse el szavaimat, és ne térj el tőlük! 6 Ne hagyd el, és megőriznek téged, szeresd, és megoltalmaznak téged! 7 **A bölcsességnek ez a kezdete: Szerezz bölcsességet, és minden szerzeményeden szerezz értelmet! 8 Becsüld nagyra, és felmagasztal téged. Dicsőséget hoz rád, ha magadhoz öleled.** 9 Ékes koszorút tesz a fejedre, díszes koronát ajándékoz neked. 10 Hallgass meg, fiam, és fogadd el mondásaimat, mert megsokasítják életed éveit. 11 A bölcsesség útjára tanítottalak, helyes ösvényen vezettelek téged. 12 Jártodban semmi sem gátolja lépteidet, és ha futsz, nem botlasz el. 13 Ragaszkodj az intellemez, ne térj el tőle, vigyázz rá, mert ez a te életed! 14 A bűnösök ösvényére ne lépj, ne járj a gonoszok útján! 15 Ne törődj vele, ne menj arra, kerülj el azt, és menj másfelé! 16 Mert azok aludni sem tudnak, ha rosszat nem tehetnek, és elrabolja álmukat, ha nem vethetnek gáncsol. 17 Bűnnel szerzett kenyeret esznek, és erőszakkal szerzett bort isznak. **18 Az igazak ösvénye olyan, mint a felragyogó világosság, mely egyre világosabb lesz délig.** 19 A bűnösök útja olyan, mint a sűrű homály; nem tudják, miben botlanak majd meg. 20 Fiam, figyelj szavaimra, hajtsd füledet mondásaimra! 21 Ne téveszd szemed elől, őrizd meg azokat szíved mélyén, 22 mert életet adnak azoknak, akik megtalálják, és gyógyulást egész testüknek. **23 Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szívedet, mert onnan indul ki az élet! Egyik legszebb ószövetségi ige!** 24 Tartsd távol szádtól a csalárdságot, és távolítsd el ajkadról a hamisságot! 25 Szemed előre tekintsen, és egyenesen magad elé nézz! 26 Ügyelj, hogy merre tart a lábad, akkor minden utad biztos lesz. 27 Ne térj le se jobbra, se balra, tartsd távol lábadat a rossztól!

Péld 5

1 Fiam, figyelj bölcsességemre, hallgass meg értelmes szavaimat! 2 Maradj megfontolt, és ügyelj, hogy ajkad okosan szóljon! 3 *Mert színméz csepeg a más asszonyának ajkáról, és inye simább az olajnál.* 4 *De a végén keserű lesz, mint az üröm, éles, mint a kétélű kard.* 5 *Lábai a halál felé visznek, léptei a holtak házába tartanak.* 6 *Nem az élet ösvényét járja, téves úton jár, és maga sem tudja.* 7 *Most azért, fiaim, hallgassatok rám, ne térjete el attól, amit mondok!* 8 *Messze kerülj el az ilyen nőt, ne közelíts háza ajtajához,* 9 *különben másoknak kell adnod méltóságodat, és éveidet a kegyetleneknek;* 10 *bitorlók élnek föl életerődet, és kereseted idegen házába kerül.* 11 Nyögni fogsz majd a végén, amikor tönkremegy tested és életed. 12 És ezt mondod: *Miért is gyűlöltem az intést, miért utáltam szívből a feddést?* 13 *Miért nem hallgattam tanítóim szavára, miért nem figyeltem oktatóimra?* **14 Kis híján csúfos bukás lett a részem a nép és az egész gyülekezet előtt.** 15 *A magad kútjából igyál vizet és*

csörgedező vizet a magad forrásából! 16 Ne folyjanak forrásaid az utcára, és patakjaid a terekre! 17 Egyedül tiéd legyenek, ne oszd meg másokkal!

18 Legyen forrásod áldott, és örülj ifjúkorodban elvett feleségednek. 19 Szerelmes szarvasünnő és kedves őzike ő, keblei gyönyörködtetnek mindenkor, szerelmétől mindig mámoros leszel. 20 Miért mámorosodnál meg, fiam, a más asszonyától, miért ölelnéd idegen asszony keblét?

21 Hiszen az Úr látja az ember útjait, és figyeli minden lépését. 22 Saját bűnei fogják meg a bűnöst, és saját vétkei kötik meg. 23 Meghal az ilyen, mert nem fogadta meg az intést, és a sok bolondság megmámorosította.

Péld 6

Fiam, ha kezességet vállaltál felebarátodért, és kezet adtál egy idegenért, **2 ha csapdába estél saját kijelentéseid miatt, és megfogtak téged saját kijelentéseid, 3** akkor így cselekedj, fiam, hogy megmenekülj, ha felebarátod kezébe jutottál: Siess hozzá gyorsan, és ostromold felebarátodat! 4 Ne engedj álmod szemednek, és szunnyadást szempilládnak! 5 Menekülj, mint a gazella a vadász elől, és mint a madár a madarász kezéből!

6 Eredj a hangvához, te rest, figyeld, hogy mit tesz, és okulj! 7 **HANGYA EMBLÉMA!**

Bár nincs vezére, előljárója vagy uralkodója, 8 mégis biztosítja a kenyerét nyáron, begyűjti eledelét aratáskor. 9 Meddig fekszel, te rest, mikor hagyod abba az alvást? 10 Még egy kis alvás, egy kis szunnyadás, összetett kézzel fekvés: 11 így tör rád a szegénység, mint útonálló, és a szűkölködés, mint egy fegyveres ember. 12 A mihaszna és rosszindulatú ember hamis szájjal jár-ke, 13 szemével kacsingat, lábával jelt ad, és ujjával integet. 14 Fonákság van szívében, rosszat kohol mindenkor, és viszálykodást szít. 15 Azért hirtelen tör rá a veszedelem, egy pillanat alatt összetörik menthetetlenül. 16 Hat dolgot gyűlöl az Úr, sőt hét dolog utálatos előtte: 17 a nagyravágyó szemek, a hazug nyelv, az ártatlan vért ontó kezek, 18 a gonosz terveket koholó szív, a rosszra sietve futó lábak, 19 a hazugságot beszélő hamis tanú és a testvérek közt viszályt szító ember.

20 **Őrizd meg, fiam, apád parancsát, és ne hagyd el anyád tanítását!** 21 **KÖSD MINDENKOR A SZÍVEDRE, HORDOZD A NYAKADRA FÚZVE!** 22 **JÁRTODBAN VEZESSEN, FEKTEDBEN ŐRIZZEN, ÉS HA FELÉBREDSZ, IRÁNYÍTSA GONDOLATAIDAT!** 23 **Mert lámpás a parancs, világosság a tanítás, az élet útja a figyelmeztető intés.** 24 Ez őriz meg a rossz nőtől, az idegen nő hízelgő nyelvétől. 25 Ne kívánd meg szépségét szívedben, és ne fogjon meg szempilláival! 26 Mert a parázna nő csak egy darab kenyérre, de a férjes asszony drága életedre vadászik. 27 Vihet-e valaki tüzet ruhájába rejtve, hogy meg ne gyulladjon közben a ruhája? 28 Vagy járhat-e valaki parázson úgy, hogy a lába meg ne égjen? 29 Pedig így jár, aki bemegy felebarátja feleségéhez, senki sem marad büntetlen, aki megérinti. 30 Nem vetik meg a tolvajt, ha azért lop, hogy jóllakjék, mert éheznek, 31 mégis hétannyit kell fizetnie, ha rajtakapják, háza egész vagyonába is kerülhet. 32 De aki asszonnal lesz házasságtörő, az esztelen, önmagát rontja meg, aki ilyet csinál. 33 Csapás és szégyen éri, gyalázata letörölhetetlen. 34 Mert a féltékenység haragra lobbantja a férfit, és ő nem ismer szánalmat a bosszúállás napján. 35 Nem fogad el semmilyen váltságdíjat, nem enged, bármennyi ajándékot kínálnak is neki!

Péld 7

1 Fiam, őrizd meg szavaimat, és zárd magadba parancsaimat!

2 Tartsd meg parancsaimat, hogy élj, **tanításomat őrizd, mint a szemed fényét!** **3 Kösd ujjaidra, írd föl szíved táblájára!** **4** Mondd a bölcsességnek, hogy a nővéred, és az értelmet nevezd jó ismerősödnek, **5** hogy megőrizzen a más feleségétől és a hízogató szavú idegen nőtől. **6** Mert háznak az ablakán, a rácson át kinéztem, **7** és láttam a tapasztalatlanok között, észrevettem a fiúk között egy esztelen ifjút.

ÉRDEKES, PIKÁNS ELBESZÉLÉS

8 Az utcán járkált, egy utcasarkon, és megindult a ház felé, **9** esti alkonyatkor, a sötét éjszaka közepén. **10** Egyszer csak egy asszony termett előtte, parázna nőnek öltözve, csalfa szívvel.

11 Fecseg az ilyen és féktelen, lábai nem nyughatnak otthon, 12 hol az utcán, hol a tereken van, és minden sarkon leselkedik. 13 A nő megragadta, megcsókolta, és szemtelen képpel így szólt hozzá:

14 Békeáldozatot kellett bemutatnom, ma teljesítettem fogadalmaimat, 15 azért jöttem ki eléd, hogy megkeresselek téged, és rád találtam! 16 Terítőket terítettem fekhelyemre, egyiptomi színes szőtteket; 17 illatossá tettem heverőmet mirhával, aloéval és fahéjjal. 18 Jöjj, ittassd meg a gyönyörtől reggelig, élvezzük a szerelmet! 19 Mert nincs itthon a férjem, messze útra ment, 20 a pénzes zacskót is magával vitte, csak holdtöltekor érkezik haza. 21 Sok beszéddel rá is vette, hízogató szóval elcsábította. 22 Az meg követte őt oktalanul, ahogy a marha megy a vágóhídra, mint egy bilincsbe béklyózott bolond. 23 De végül nyíl hasít a májába. Úgy jár, mint a kelepcébe siető madár, amely nem tudja, hogy az az életébe kerül.

JÓZSEF (ÉS POTIFÁR) TÖRTÉNET

24 Azért, fiaim, hallgassatok rám, és figyeljete szavaimra! **25** Az ilyen nő útjára ne vezessen szíved, ne tévedj rá ösvényeire! **26** Mert sok embert ejtett el halálra sebezve; életerős volt mind, akiket meggyilkolt. **27** Háza a holtak hazájába vezet, levisz a halál kamráiba.

Péld 8

Nem kiált-e a bölcsesség, nem hallatja-e szavát az értelem? **2** Kiáll a magaslatok ormára, az útra, a keresztutakra. **3** A városba vivő kapuknál, a bejáratoknál hangosan kiált.

A BÖLCSÉSSÉG BESZÉDE

4 Hozzátok kiáltok, férfiak, szavam az emberekhez szól. **5** Legyetek okosak, ti, együgyűek, legyetek értelmesek, ti, ostobák! **6** Hallgassatok rám, mert fontos dolgokat mondok, ha félnyitom ajkamat, helyes, amit mondok. **7** Mert szám igazságot szól, ajkam utálja a gonoszt. **8** Számnak minden szava igaz, nincs bennük csalárdság vagy hamisság. **9** Mind világosak az értelmeseknek, és az ismeretre vágyóknak érthetők. **10** Intésemet fogadjátok el, ne az ezüstöt, inkább a tudást, mint a színaranyat! **11 Mert értékesebb a bölcsesség az igazgyöngynél, és nem fogható hozzá semmiféle drágaság.** **12** Én, a bölcsesség, együtt lakom az okossággal, és nálam van a megfontolt tudás. **13** Aki féli az Urat, gyűlöli a rosszat. A kevélyt és a kevélységet, a helytelen utat meg az álnok beszédet gyűlölöm. **14** Enyém a tanács és a jutalom, én vagyok az értelem, enyém a hatalom. **15** Általam uralkodnak a királyok, és rendelkeznek igazságosan a fejedelmek. **16** Általam vezetnek a vezérek, és ítélkeznek igazságosan az előljárók. **17** Szeretem azokat, akik engem szeretnek, megtalálnak engem, akik keresnek. **18** Gazdagság és megbecsülés van nálam, maradandó vagyon és igazság. **19** Gyümölcsöm drágább az aranyból, a színaranyból is, és jövedelmem a színezüstről. **20** Az igazság ösvényén járok és a törvénynek az útjain, **21** hogy örökséget adjak az engem szeretőknek, és megtöltsen kincstárukat. **22** **Az Úr útjának kezdetén alkotott engem, művei előtt réges-régen. 23** **Az ősidőkben formált engem, kezdetben, mielőtt a föld létrejött. 24** **Mikor még nem voltak mélységek,**

megszülettem, mikor még nem voltak tele a források vízzel KRISZTUS ÉS A BÖLCSESSÉG

25 Mielőtt a hegyek helyükre kerültek, a halmok létrejötte előtt megszülettem; 26 amikor még nem alkotta meg a földet, a rónákat, még a világ legelső porszemét sem. 27 Ott voltam, amikor megszilárdította az eget, amikor kimérte a látóhatárt a mélység fölött. 28 Amikor megerősítette odafönt a fellegeket, amikor felbuzogtak a mélység forrásai, 29 amikor határt szabott a tengernek, hogy a víz át ne léphesse partját, amikor kimérte a föld alapjait, 30 én már mellette voltam mint kedvence, és gyönyörúsége voltam mindennap, színe előtt játszadozva mindenkor. 31 Játszadoztam földje kerekességén, és gyönyörködtem az emberekben. 32 Ezért, fiaim, hallgassatok rám, mert boldogok, akik megőrzik útjaimat! 33 Hallgassatok az intésre, hogy bölcssek legyetek, és ne hanyagoljátok el azt! 34 Boldog ember az, aki hallgat rám, ajtóm előtt vigyázva mindennap, ajtófélfáimat őrizve. 35 Mert aki engem megtalál, az életet találja meg, és kegyelmet nyer az Úrtól. 36 De aki vétkezik ellenem, magának árt, gyűlölőim mind a halált szeretik.

Szabó A, p.219: A Bölcsesség Isten műzsája volt; a testet öltött igazság, aki kiáltva hívott minden szomjúhozót az Élet vizéhez (Jn 7,37-39) NEM INKÁBB ARRÓL VAN SZÓ, HOGY ISTEN KRISZTUSA VOLT, MINTSEM A MŰZSÁJA?

Hays VISSZAFELÉ OLVASÁS: 150-151
Jézus mint Ige és Bölcsesség (Jn 1,1-18).

Döbbenetes kijelentés egy olyan személyről, aki a közelmúltban még a szerző életének része volt. A Logosznak tulajdonított szerepnek kétségkívül volt bibliai előzménye. A zsidó szentírás hagyományban találunk jó néhány olyan szöveghelyet (Péld 8,22-31 tekinthető a legjelentősebbnek), melyek a világ teremtésében résztvevő, kezdettől fogva létező Bölcsességre vonatkoznak. Jóllehet, a bibliai szöveg szerint a Bölcsességet (חכמה, σοφία) „alkotó munkája elején” teremtette az Úr (LXX: Κόπιος ἔκτισέ με), illetve a héber szöveg szerint az Úr „alkotott engem” (8,22 יָנִי). A bibliai szöveg szerint a bölcsesség jelen volt „az Úr útjának kezdetén”, „a föld születése előtt” és Isten mellett volt mindvégig, mint „ked-vence” (חֶסֶד) a világ teremtésének folyamatában.¹⁷ A Pédabeszédek könyvében, az eredeti szövegkörnyezetben ez a megfogalmazás nyilvánvalóan a bölcsességre, mint isteni attribútumra vonatkozik, és nem egy kvázi-isteni hiposztázis jellemzését fogalmazza meg. Könnyen beláthatjuk, hogy az idők során a megszemélyesített bölcsesség alakja észrevétlenül átalakulhatott egy mitológiai értelemben vett személyiséggé. Ezt az átalakulási folyamatot érezhetjük már a Bölcsesség könyvében (különösképpen a 10. fejezetben). Kétségtelen, hogy több későbbi zsidó szövegben nyomon követhető az a tendencia, mely szerint a Bölcsesség a Tórárt személyesíti meg (mint Sír 24,1-23 és Bár 3,35 – 4,4).

Philon műveiben találkozunk azzal a jelenséggel, hogy az Isten és a teremtés közötti kvázi megszemélyesített közbenjárás szerepét már nem egy nőalak, a Szophia, hanem a Logosz tölti be. Ezt közvetíti a Quis rerum divinarum heres sit híres szakasza (205-206):

A mindenség Atyja felruházta a Logoszt, legfőbb küldöttét, az Ősöreget, akit a legnagyobb tisztelet illet, hogy ő álljon oda a határvonalra és válassza el a teremtményt a Teremtőtől. Ez az a Logosz, aki közbenjáróként esdekel a halhatatlan Istennél a bűnös halandókért és az Úr követének szerepében fordul az alattvalókhoz... Isten őt nem teremtette és nem is olyan teremtett lény, mint te, hanem a kettő között áll félúton, garancia mindkét oldal számára.

Philón értekezésében a probléma a filozófiai elmélkedés formájában jelenik meg. Philónnál a Logosz, noha félig-meddig megszemélyesíti, egy-fajta figurális és mindenképpen személytelen alak, aki az isteni értelem teremtő hatalmát szimbolizálja. János ugyanakkor, azt a meglepő kijelentést teszi a prológusban (1,1-18), hogy a Logosz testté lett.

János evangéliumát tulajdonképpen az 1Móz 1 midrásának kell tekintenünk, mégpedig olyan midrásnak, amely megteremti a kapcsolódási pontot a preexisztens teremtő isteni Logosz és a világmindenségben otthonát kereső Bölcsesség földi jelenléte között (vö. Sír 24,3-8). Ellentétben a korábbi zsidó hagyomány szövegeivel, amelyek szerint a Bölcsesség jelen van Izráel népének körében vagy Izráel Törvényében, János azt állítja, hogy a Logosz/Bölcsesség a világban mindenhol elutasításra talált, még Isten saját népe is megtagadta őt.

A világban volt, és a világ általa lett, de a világ nem ismerte meg őt: a saját világába jött, de az övéi nem fogadták be őt. (Jn 1,10-11) János szavai Énok 1. könyvének (42) borulató jóslatát idézik fel:

A Bölcsesség nem talált magának lakhelyet: de a mennyben helyet talált magának. Később a Bölcsesség kiment, hogy az emberek gyermekeivel lakjon, de nem talált magának lakhelyet. Így hát a Bölcsesség visszatért és véglegesen letelepedett az angyalok között. (1Énok 42,1-2)

János evangéliuma azonban másként zárja le ezt a meglehetősen szomorkás történetet. Az isteni Ige/Bölcsesség az angyalok közötti végleges letelepedése azzal törte meg Izráel ellenállását, hogy Jézus Krisztus személyében testté lett: „Az Ige testté lett, közöttünk lakott, [ἐσκήνωσεν] és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét, telve ke-gyelemmel és igazsággal.” (1,14). Ily módon tehát Jézust a negyedik evangélium már a kezdet kezdetén kapcsolatba hozza a teremtéssel és a Bölcsességgel foglalkozó zsidó Szentírás hagyománnyal, mégpedig azzal a meglepő kijelentéssel, hogy az Ige / Bölcsesség, amely által minden létrejött, Jézusban öltött testet.

Ebben a figyelemre méltó kijelentésben több szempontból is benne rejlik az a mód, ahogyan János visszafelé olvas annak érdekében, hogy újraértelmezze Izráel szent iratait és Izráel vallásgyakorlásának hagyományát: János azt állítja, hogy Isten Igéjének megtestesüléseként Jézus magára veszi a templom és a templom liturgikus ünnepi ciklusának jelentőségét. Ennek a hermeneutikai elgondolásnak a legvilágosabb megnyilvánulása már a történet elején megjelenik, amikor Jézus kiűzi az árusokat és pénzváltókat a Templomból. Ez a szövegrész utat nyit számunkra, hogy beléphessünk abba a szentírási mátrixba, amelyben János Jézus-történetét olvasnunk kell.

Péld 9

A bölcsesség házat épített magának, hét oszlopot faragott hozzá. 2 Levágta marháját, megfűszerezte borát, és megterítette asztalát.

3 Lányokat küldött ki, hogy így kiáltsanak a város magasán fekvő pontjain: 4 Aki tapasztalatlan, térjen be ide! Az esztelennek pedig ezt mondja: 5 Jöjjetek, egyetek a kenyereimből, és igyatok fűszerezett boromból! 6 Hagyjátok el az együgyűséget, és éltek, járjatok az értelem útján! 7 Aki meginti a csúfolódót, maga fog pironkodni, aki megfeddi a

bűnöst, magát szennyezi be. 8 Ne fedd meg a csúfolódót, mert meggyűlöl téged, de fedd meg a bölcset, az szeretni fog téged! 9 **Adj a bölcsnek, és még bölcsőbb lesz, tanítsd az igazat, és ő gyarapítja tudását!** 10 **A BÖLCSESSÉG KEZDETE AZ ÚRNAK FÉLELME, ÉS A SZENTNEK A MEGISMERÉSE AD ÉRTELMET.** 11 Mert általam sokasodnak meg napjaid, és gyarapodnak életed évei. 12 Ha bölcs vagy, magadnak vagy bölcs, ha csúfolódó vagy, magad vallodd kárát. **13 A balgaság fecsegő asszony, együgyű, és semmit sem tud.** 14 Kiül háza ajtajába egy székre a város magaslatán. 15 Így szólítja meg az arra járókat, akik egyenes ösvényeken járnak: 16 Aki tapasztalatlan, térjen be ide! Az esztelennek pedig ezt mondja: 17 A lopott víz édes, az eldugott kenyér kedves. 18 De nem tudják, hogy az árnyak vannak ott, és vendégei a holtak hazájának mélyére kerülnek.

discontinuous prose

ki a beszélő? a bölcsesség? A lányok? Mi a kiáltás szerepe?

Péld 10

Salamon példabeszédei

GNÓMAK, PROVERBIUMOK

ANTITETIKUS SZERKEZET, RITMUS!!

A bölcs fiú örömet szerez apjának, az ostoba fiú azonban szomorúsága anyjának. 2 Nem használnak a bűnnel szerzett kincsek, de az igazság megment a haláltól. **3 Nem hagyja az Úr éhezni az igaz embert, de a bűnösök mohóságát elveti.** 4 Aki lustán dolgozik, elszegényedik, de a szorgalmas munka meggazdagít. 5 Aki nyáron gyűjt, az eszes fiú, de aki aratáskor alszik, az szégyellni való. 6 Áldások szállnak az igaz fejére, a bűnösök szája pedig erőszakot rejteget. **7 AZ IGAZNAK AZ EMLÉKEZETE ÁLDOTT, DE A BŰNÖSÖK NEVE SEMMIVÉ LESZ.** 8 A bölcs szívű megfogadja a parancsokat, a bolond beszédű pedig elbukik. 9 Aki feddhetetlenül él, biztonságban él, de aki görbe úton jár, arról kitudódik az. 10 Aki kacsingat, fájdalmat okoz, a bolond beszédű pedig elbukik. 11 Életnek forrása az igaz ember szája, de a bűnösök szája erőszakot rejteget. 12 A gyűlölet viszályt teremt, de minden hűtlenséget eltakar a szeretet. 13 Az értelmes ember ajkán bölcsesség található, de bot való az esztelen hátára. **14 A bölcsök tartózkodók tudásukkal, a bolondot pedig hamar romlásba viszi a szája.** 15 A gazdagnak a vagyon az erős városa, a nincsteleneknek romlásuk a szegénység. **16 Az igaznak a keresetéből élet lesz, a bűnösnek a jövedelméből vétek.** 17 Az élet ösvényén jár, aki megfogadja az intést, de tévelyegni fog, aki megveti a dorgálást. 18 Gyűlöletet rejteget a hazug ajak, és rágalmakat terjeszt az ostoba. **19 A SOK BESZÉDNÉL ELKERÜLHETETLEN A TÉVEDÉS, DE AZ ESZES EMBER VIGYÁZ A BESZÉDRE.** 20 Színezüst az igaz ember nyelve, a bűnösöknek a szíve is keveset ér. 21 Az igaznak az ajka sokakat vezet, a bolondok pedig meghalnak esztelenségük miatt. 22 Az Úr áldása gazdagít meg, a gyarapodást nem lehet erőltetni. 23 Az ostobának a galádságban telik öröme, az értelmes embernek pedig a bölcsességben. 24 Utoléri a bűnöst az, amitől retteg, az igazak kívánsága pedig teljesül. **25 Ha ráfúj a forgósél a bűnösre, nincs többé, de az igaz örökké tartó alapon áll.** 26 Amilyen az ecet a fognak és a füst a szemnek, olyan a rest a megbízóinak. 27 Az Úr félelme gyarapítja a napokat, de a bűnösök esztendei megrövidülnek. 28 Az igazak várakozása örömmre fordul, de a bűnösök reménysége semmivé lesz. 29 Az Úrnak útja a feddhetetlenek erősség, de a gonosztevőknek romlás. 30 Az igaz soha meg nem inog, de a bűnösök nem maradnak meg a földön. **31 Az igaz ember szája bölcsességet áraszt, az álnok nyelvet azonban kivágják.** **32 Az igaz ember ajka kedvesen tud szólni, a bűnösök szája pedig csak álnokul.**

Itt nagyon gyakori a nyelvről, a beszédről való szó. Igaz beszéd, hamis beszéd, fecsegő nyelv, hallgatás.

Péld 11

ANTITETIKUS SZERKEZETEK: IGAZ- HAMIS

1 A hamis mérleget utálja az Úr, de a pontos súlyt kedveli. 2 Ha jön a kevélység, jön a szégyen is, a szerénységgel pedig bölcsesség jár együtt. 3 A becsületeseket feddhetetlenség vezeti, de a hűtleneket elpusztítja romlottságuk. 4 Nem használ a vagyon a harag napján, az igazság azonban megment a haláltól. 5 A feddhetetlenek útját igazságuk egyengeti, de a bűnös elbukik bűnössége miatt. 6 A becsületeseket megmenti igazságuk, de a hűtleneket rabul ejti saját mohóságuk. 7 Ha meghal a bűnös ember, odalesz a reménysége, és odalesz az erősökhöz fűzött várakozása is. 8 Az igaz megmenekül a nyomorúságból, helyére pedig a bűnös jut. 9 Tönkreteszi szavaival felebarátját az elvetemült, de az igazak tudásuk által megmenekülnek. 10 Vigad a város az igazak javán, és ujjong a bűnösök pusztulásán. 11 A becsületesek áldása építi a várost, de a bűnösök szája romlásba dönti. 12 Kigúnyolja felebarátját az esztelen, az értelmes ember pedig hallgat.

13 A rágalmozó titkokat tár fel, de a hűséges lélek leplezi a dolgot. FT, TÉNYFELT.? 14 Vezetés nélkül elbukik a nép, de segítséget jelent, ha sok a tanácsadó. 15 Igen rosszul jár, aki idegenért vállal kezességet, de biztonságban marad, aki gyűlöli a jótállást. 16 A kedves asszony a tisztességhez ragaszkodik. Az erőszakos emberek a gazdagsághoz ragaszkodnak. 17 Önmagával tesz jót a szeretet embere, a kegyetlen pedig saját magának árt. 18 A bűnös hamis keresményt szerez, de igaz bérhez jut az, aki igazságot vet. 19 **Aki ragaszkodik az igazsághoz, az az életre jut, de aki a rosszat hajhássza, az a halálra.** 20 Utálja az Úr az álnok szívűeket, de kedveli azokat, akiknek útja feddhetetlen. 21 Kezet rá, hogy nem marad büntetlenül a gonosz! De az igazak utódai megmenekülnek. 22 **Mint disznó orrában az aranykarika, olyan a szép asszony, ha nincs jó ízlése.** 23 Az igazak csak jóra várhatnak, a bűnösök pedig csak haragot remélhetnek. 24 Van, aki bőven osztogat, mégis gyarapszik, más meg szűken méri a járandóságot, mégis ínségbe jut. 25 Az ajándékozó bővelkedik, és aki mást felüdít, maga is felüdül. 26 Átkozza azt a nép, aki búzáját visszatartja, de áldás száll annak a fejére, aki eladja. 27 Aki jóra törekszik, jóakaratot szerez, de eljön a rossz arra, aki azt hajhássza. 28 **Elbukik, aki gazdagságában bíz, de az igazak virulnak, mint a lomb.** 29 Aki kárt okoz háza népének, szelet örököl, és szolgálja lesz a bölcsnek a bolond. 30 Az igaz gyümölcse életnek a fája, és a bölcs lelkeket nyer meg. 31 Bizony, az igaz is elnyeri jutalmát a földön, hát még a bűnös és vétkes ember!

Péld 12

Aki szereti az intelmet, szereti a tudást, aki pedig gyűlöli a feddést, az ostoba marad. 2 A jó ember jóakaratot nyer az Úrtól, de az alattomos embert ő bűnösnek tartja. 3 Nem áll szilárdan a bűnösen élő ember, de az igazak gyökere mozdíthatatlan. 4 A derék asszony urának koronája, de mint a csontszú, olyan a szégyentelen. 5 Az igazak gondolatai helyesek, a bűnösök szándékai csalárdak. 6 A bűnösök szavai vérszomjasak, de a becsületeseket megmenti beszédük. 7 Romlás éri a bűnösöket, és odalesznek, de az igazak háza megmarad. 8 Értelmének megfelelően dicsérik az embert, a fondorlatos szívűt pedig megvetik. 9 **Jobb annak, akit lebecsülnek, de szolgálja van, mint annak, aki dicsekszik, de alig van kenyere.** 10 Az igaz törődik még állatjának kívánságával is, a bűnösnek még az irgalma is kegyetlen. 11 Aki műveli földjét, jóllakik kenyérral, de aki hiábavalóságokat hajszol, az esztelen. 12 A bűnös a gonosszággal szerzett zsákmányra vágyik, az igazak mégis gyökeret vernek. 13 A vétkes ajak veszedelmes csapda, de az igaz kikerül a bajból. 14 Amit mond az ember, annak a gyümölcséből lakik jól, és amit

tesz az ember, azt fizetik neki vissza. 15 A bolond helyesnek tartja a maga útját, a bölcs pedig hallgat a tanácsra. 16 **A bolond bosszúsága azonnal kitudódik, az okos pedig leplezi szégyenét.** 17 **Aki igazán szól, az igazat mondja el, a hamis tanú pedig a csalárdságot.** 18 **Van, akinek a fecsegése olyan, mint a tördöfés, a bölcsök nyelve pedig gyógyít.** 19 **Az igaz ajak mindig állhatatos, a hazug nyelv pedig egy pillanatig sem az.**

NYELV

20 Csalárdság van azok szívében, akik a rosszon fáradoznak, de akik tanácsukkal békére intenek, azok szívében öröm. 21 Nem éri az igazat semmi veszedelem, de a bűnösök élete bajjal lesz tele. 22 Utálja az Úr a hazug ajkat, de a helyesen élőket kedveli. **23 Az okos ember nem fitogtatja tudását, az esztelen pedig kérkedik bolondságával.** 24 A szorgalmasak uralkodni fognak, a lusta pedig robotolni fog. 25 Aki aggódik szívében, az levertté lesz, a jó szó viszont felvidítja. 26 Az igaz utat tud mutatni másnak is, a bűnösöket pedig tévelygésbe viszi saját útjuk. 27 A lusta a vadászsákmányt sem süti meg, pedig drága kincse az embernek a szorgalom. **28 Az igazság ösvényén élet van, és útja nem a halál felé vezet.**

Péld 13

NYELV ANTITETIKUS SZERKEZETEK

A bölcs fiú megfogadja az apai intést, de a csúfolódó nem hallgat a dorgálásra. **2 Amit mond az ember, annak a gyümölcsével lakik jól, a hűtlenek mégis erőszakra vágynak.** **3 Aki vigyáz a szájára, megtartja életét, aki feltátja száját, arra romlás vár.** 4 Vágyakozik a lusta lelke, de hiába, a szorgalmas lelke pedig bővelkedik. **5 Gyűlöli az igaz a hazug beszédet, a bűnös pedig szégyent és gyalázatot okoz.** **6 Az igazság megtartja a feddhetetlenül élő, a bűn pedig elbuktatja a vétkest.** 7 Van, aki gazdagnak mutatja magát, pedig semmije sincs; van, aki szegénynek, pedig nagy a vagyona. 8 A gazdagság az ember életének váltságdíja lehet, a szegény pedig fenyegetést sem hall. 9 Az igazak világossága vígan ég, de a bűnösök lámpása kialszik. 10 A kevélységből csak civódás lesz, de a tanács megfogadásában bölcsesség van. 11 **A könnyen szerzett vagyon elfogy, de aki keze munkájával gyűjt, az gyarapodik.** 12 A hosszú várakozás beteggé teszi a szívet, de a beteljesült kívánság az élet fája. 13 Aki megveti az ígét, eladósodik miatta, de aki tiszteli a parancsolatokat, elnyeri jutalmát. 14 A bölcs tanítás az élet forrása a halál csapdának kikerülésére. 15 A jóindulat kedvessé tesz, de a hűtlenek útja saját romlásukat okozza. 16 Minden eszes ember okosan cselekszik, de az esztelen bolondságot terjeszt. 17 A gonosz küldött romlásba dönt, de a megbízható követ gyógyulást szerez. 18 Szegénység és gyalázat éri azt, aki megveti az intést, de tisztelik azt, aki megfogadja a feddést. 19 A beteljesült kívánság jólesik az embernek, az ostobának pedig utálatos eltérni a rossztól. **20 Aki bölcsekkel jár, bölcsé lesz, az ostobák barátja pedig romlottá lesz.** 21 A vétkeket üldözi a baj, az igazaknak pedig szép jutalmuk lesz. 22 A jó ember örökséget hagy még unokáinak is, a vétkes vagyona pedig az igazra vár. 23 Sok eledelt terem a szegények szántóföldje, de van, akit tönkretesz a törvénytelenység. **24 Aki kíméli botját, gyűlöli a fiát, de aki szereti, idejében megfenyíti.** 25 Az igaz jóllakásig ehet, de a bűnösök hasa éhen marad.

Péld 14

A szelídség és az indulat ellentéte

Az asszonyi bölcsesség építi a házat, a bolondság pedig a maga kezével rombolja le. 2 Aki egyenes úton jár, féli az Urat, de aki letéved útjairól, az megveti őt. **3 A bolond szájából góg**

sarjad, de a bölcseket megőrzi ajkuk. 4 Ha nincsenek barmok, üres a jászol, de bő a termés, ha erős az ökör. **5 Az igaz tanú nem hazudik, de a hamis tanú hazugságot beszél.** 6 Hiába keresi a csúfolódó a bölcsességet, az értelmes embernek azonban könnyű a megismerés. **7 Térj ki az ostoba útjából, mert nem szerzel ajkáról tudást! 8 Az okos azért bölcs, mert érti a dolgát, az ostobát pedig rászedi saját bolondsága.** 9 A bolondokat csúffá teszi a vétek, de a becsületes emberek közt jóakarát van. 10 A szív ismeri a maga keserűségét, és örömebe sem avatkozhat idegen. 11 A bűnösök háza népe kipusztul, de a becsületesek sátrának lakói virulni fognak. 12 Van út, amely egyenesnek látszik az ember előtt, de végül a halálba vezet. **13 Nevetés közben is fájhat a szív, és az öröm vége is lehet bánat.** 14 A romlott szívű azt kapja, amit megérdemel, meg a jó ember is tettei gyümölcsét. 15 A tapasztalatlan mindent elhisz, de az okos vigyáz a lépésére. 16 A bölcs fél a rossztól, és elkerüli, az ostoba féktelen és elbizakodott. 17 A hirtelen haragú bolondságot követ el, és az alattomos embert gyűlölik. 18 Bolondságot örökölnek az együgyűek, az okosakat pedig tudás ékesíti. 19 Le fognak borulni a rosszak a jók előtt, és a bűnösök az igaz ember kapuja előtt. 20 A szegényt még barátja is gyűlöli, de a gazdagot sokan szeretik. 21 Aki megveti felebarátját, vétkezik, de aki az alázatosokon könyörül, boldog lesz. 22 Tévelyegnek, akik rosszat akarnak, a szeretet és a hűség pedig jót akar. 23 Minden munkának megvan a maga haszna, de akinek csak a szája jár, az ínségbe jut. 24 A bölcseknek koronája a gazdagság, de az ostobák bolondsága csak bolondság. 25 Életeket ment meg az igaz tanú, de aki hazugságot beszél, az csaló. 26 Aki az Urat féli, annak erős oltalma van, fiainak is menedéke lesz az. 27 Az Úrnak félelme az élet forrása a halál csapdáinak kikerülésére. 28 Nagy nép ad a királynak méltóságot, de ha elfogy a nemzet, elvész az uralkodó is. 29 A türelmes ember telve értelemmel, a türelmetlen pedig bolondnak bizonyul. **30 A szelíd szív élteti a testet, az indulat viszont rothasztja a csontokat.** 31 Aki elnyomja a nincstelent, gyalázza Alkotóját, aki pedig könyörül a szegényen, az dicsőíti. 32 A maga gonoszsága miatt bukik el a bűnös, de vigaszt kap az igaz, ha halálán van is. 33 Az értelmes ember szívében bölcsesség lakik, de az is kitudódik, hogy mi van az ostobákéban. **34 Az igazságosság felmagasztalja a népet, a bűn pedig gyalázatokra van a nemzeteknek.** 35 Jóindulattal van a király az értelmes szolga iránt, de haragja sújtja a haszontalant.

Péld 15

Beszéd, nyelv

A higgadt válasz elhárítja az indulatot, de a bántó beszéd haragot támaszt.

2 A bölcsek nyelve jól alkalmazza a tudást, az ostobák szája meg balgaságot áraszt.

3 Mindenem rajta tartja szemét az Úr, a gonoszakat és a jókat egyaránt figyeli.

4 A szelíd nyelv olyan, mint az élet fája, a romlott pedig összetöri a lelket. 5 A bolond utálja az apai intést, de az okos elfogadja a dorgálást. 6 Az igaz házában nagy kincs van, a bűnösnek pedig jövedelme okozza a vesztét. 7 A bölcsek ajka hinti a tudást, az ostobáknak a szíve sem tiszta. 8 A bűnösök áldozatát utálja az Úr, de a becsületesek imádságát kedveli. 9 Utálja az Úr a bűnös útját, de szereti az igazságra törekvőt. 10 Rosszul esik az intés annak, aki letér az ösvényről, pedig meghal az, aki gyűlöli a dorgálást. 11 A halál és az enyészet helye is az Úr előtt van, mennyivel inkább az emberek szíve! 12 Nem szereti a csúfolódó, ha feddik, és nem jár a bölcsekhez. 13 Az örvendező szív megszépíti az arcot, a bánatos szív pedig összetöri a lelket. 14 Az értelmes szív tudásra törekszik, az ostobák szája pedig bolondságon rágódik. 15 A csüggedőnek mindig rossz napja van, a jókedvűnek pedig mindig ünnepe. 16 Jobb a kevés az Úr félelmével, mint a sok kincs, ha nyugtalanság jár vele.

17 Jobb egy tányér főzelék ott, ahol szeretet van, mint a hizlalt ökör, ahol gyűlölet van. 18 Az indulatos ember vizályt szít, a türelmes pedig lecsendesíti a perpatvart. 19 A lusta útja

olyan, mint a tövises sövény, a becsületesek ösvénye pedig egyenes „**A jó hír felüdíti a testet.**” Péld 15,20–33

20 A bölcs fiú örömet szerez apjának, az ostoba ember pedig megveti anyját. 21 A bolondság az esztelen ember öröme, de az értelmes egyenes úton jár. 22 Meghiúsulnak a tervek, ha nincs tanácskozás, de megvalósulnak, ha van sok tanácsadó.

23 Örül az ember, ha válaszolni tud, és milyen jó az idején mondott szó!

24 Az értelmes ember életútja fölfelé visz, kikerülve a holtak hazáját odalent. 25 A gőgösök házát összedönti az Úr, de megszilárdítja az özvegyek határát.

26 Utálatosak az Úr előtt a gonosz gondolatok, de tiszták a kedves szavak. 27 Kárt okoz saját házának a nyereszkező, de aki gyűlöli a vesztegetést, az élni fog.

28 Az igaz megfontolja szívében, hogy mit mondjon, a bűnösök szájából pedig árad a rossz. 29 Távol van az Úr a bűnösöktől, de az igazak imádságát meghallgatja. **30 A csillogó szemek megörvendeztetik a szívet, a jó hír felüdíti a testet.** 31 Akinek a füle hallgat az életre való feddésre, az a bölcsök között marad. 32 Aki semmibe veszi az intést, önmagának árt, aki pedig hallgat a dorgálásra, értelmessé válik.

33 Az Úr félelme bölcsességre int, és aki tisztességet akar, előbb legyen alázatos!

Péld 16

1 Az emberi értelem tervezget, de az Úr adja meg, hogy mit mondjon a nyelv.

MAN PROPOSES GOD DISPOSES

2 Minden útját helyesnek tartja az ember, de az Úr megvizsgálja a lelkeket. 3 Bízd az Úrra dolgaiddat, akkor teljesülnek szándékaid. 4 Mindent rendeltetésének megfelelően készítet az Úr, még a bűnöst is: a veszedelem napjára. 5 Utál az Úr minden fölfuvalkodott szívűt: kezét rá, hogy nem marad büntetlen! 6 Szeretettel és hűséggel jóvá lehet tenni a bűnt; az Úrnak félelme távol tart a rossztól. 7 Akinek életútját kedveli az Úr, azt még ellenségeivel is összebékíti. 8 Jobb az igaz úton szerzett kevés, mint a törvénytelenül szerzett nagy jövedelem. 9 **Az embernek az értelme terveli ki útját, de az Úr irányítja járását.**

MAN PROPOSES GOD DISPOSES

10 Kijelentés hangzik a király ajkáról: nem szabad téves ítéletet mondania. 11 Az Úré az igaz mérleg és mérőserpenyő, az ő művei a zacskóban tartott súlyok. 12 Utálniuk kell a királyoknak a bűnös tetteket, mert igazság teszi szilárdná a trónt. **13 A királyoknak kedves az igaz szó, és szeretik azt, aki őszintén beszél.** 14 A király haragja a halál követe, de a bölcs ember kiengeszteli azt. 15 A király arcának ragyogása éltet, jóakarata olyan, mint a tavaszi esőt hozó felleg. 16 Mennyivel jobb bölcsességet szerezni, mint aranyat, és értelmet szerezni, mint színezüstöt! 17 A becsületes emberek útja kikerüli a veszélyt, életét tartja meg, aki útjára vigyáz. 18 Az összeomlást gőg előzi meg, a bukást pedig fölfuvalkodottság. 19 Jobb szelíd lelkűnek lenni az alázatosok közt, mint zsákmányon osztozni a gőgösök közt. 20 Aki megérti az ígét, annak jó dolga lesz, és boldog az, aki bízik az Úrban.

21 **A bölcs szívűt értelmesnek nevezik, a nyájas ajkak gyarapítják a tudást.** 22 Élet forrása az értelem annak, akinek van, de a bolondot még inteni is bolondság.

23 A bölcs szívű értelmesen beszél, és ajkával is gyarapítja a tudást.

24 Lépes méz a kedves beszéd: édes a léleknek és gyógyulás a testnek. 25 Van út, amely az ember előtt egyenesnek látszik, de végül a halálba vezet. 26 A munkás önmagáért fáradozik, mert szája kényszeríti rá. 27 A mihaszna ember gonoszul áskálódik, és ajka olyan, mint a perzselő tűz. 28 Az álnok ember viszályt támaszt, a rágalmozó szétválasztja a barátokat is. 29 Az erőszakos ember rászedi felebarátját, és nem a jó úton vezet. 30 Aki behunyja szemét, álnokságot tervez, aki összeszorítja ajkát, gonoszságot hajt végre. 31 Ékes korona az ősz haj,

az igazság útján található. **VZS** 32 Többet ér a türelmes ember a hősnél, és az indulatán uralkodó annál, aki várost hódít. 33 Az ember végzi a sorsvetést, de mindig az Úrtól való a döntés.

Péld 17

Jobb egy darab száraz kenyér ott, ahol békesség lakik, mint ha zsíros falatokkal van tele a ház, de veszekednek benne.

2 Az eszes szolga föléje kerül a haszontalan fiúnak, és a testvérekkel együtt osztozik az örökségben. **3 Az ezüsthöz tégely kell, az aranyhoz olvasztókemence, de a szívek vizsgálója az Úr.** 4 A gonosztevő az álnok ajakra figyel, a hazug a gonosz nyelvre ügyel. 5 Aki gúnyolja a szegényt, Alkotóját gyalázza, és aki a veszedelemnek örül, nem marad büntetlen. **6 Az öregek koronája: az unokák, és a fiak ékessége: az atyák.**

Nyelv

7 Nem illik a bolondhoz a választékos beszéd, de az előkelőhöz sem a hazug beszéd. 8 Drágakőnek véli ajándékát, aki adja, amellyel célt ér, bárhova forduljon is vele.

9 Aki szeretetre törekszik, fátvált borít a vétekre, de aki folyton arról beszél, elszakad a barátjától. **FT id FT** 10 Jobban megrendíti a dorgálás az értelmes embert, mint száz botütés az ostobát.

11 Csak pártütésre törekszik a rossz ember, de kegyetlen követet küldenek ellene. 12 Inkább a fiát vesztett medvével találkozzék az ember, mint egy ostobával, amikor megzavarodik. 13 Aki rosszal fizet a jóért, annak a házából nem távozik el a baj. 14 A vizsály kezdete olyan, mint amikor megindul az árvíz, azért tartsd távol magad a perpatvartól, mielőtt kitör.

Fair is foul, Theol. crucis

15 Aki igaznak mondja a bűnöst, és aki bűnösnek mondja az igazat: mindkettőjüket egyaránt utálja az Úr. 16 Mire jó a pénz az ostoba kezében? Vehet-e bölcsességet, akinek nincs esze? 17 Mindig szeret a barát, de testvérré a nyomorúságban válik. 18 Esztelen ember, aki kezet ad, és kezességet vállal a barátjáért. 19 A bűnt szereti, aki veszekedni szeret, és aki kérkedik, a saját romlását keresi. 20 Az álnok szívű embernek nem lesz jó vége, és a család nyelvű bajba kerül. **21 Az ostoba bánatot okoz szülőjének, és nem tud örülni a bolondnak az apja.** 22 A vidám szív a legjobb orvosság, a bánatos lélek pedig a csontokat is kiszáritja. 23 A bűnös elfogadja a megvesztegetést, és elferdíti az igazság ösvényét. 24 Az értelmes ember előtt ott van a bölcsesség, de az ostoba szeme a föld végén kalandozik. 25 Az ostoba fiú bosszantja apját, és keseríti anyját. 26 Nem való megbírságotlani az igaz embert, és megverni az előljárót, ha becsületes.

Nyelv

27 A tudós ember takarékoskodik beszédével, és aki értelmes, az higgadt lelkű.

28 Még az ostobát is bölcsnek gondolják, ha hallgat, és értelmesnek azt, aki csukva tartja a száját.

Péld 18

A különc a maga kívánsága után jár, és hadakozik minden jóra való dolog ellen. 2 Az ostoba nem leli kedvét az értelemben, csak saját eszének fitogtatásában. 3 Ahová bűnös érkezik, oda megérkezik a megvetés is, és a szégyentelenséggel együtt jár a gyalázat. **Beszéd** **4 Mély víz az ember szájának beszéde, áradó patak, bölcsesség forrása.** 5 Nem jó a bűnösnek kedvezni, sem jogaiból kiforgatni az igaz embert.

NYELV

6 Az ostoba ajka perpatvart okoz, és szája vereséget idéz elő. 7 Az ostobának saját szája a romlása, és saját ajkai ejtik csapdába őt. 8 A rágalmazó szavai, mint a jó falatok, behatolnak a test belsejébe.

9 Aki munkájában hanyag, az testvére annak, aki tönkretesz. 10 Erős torony az Úr neve, oda fut az igaz, és védelmet talál. 11 A gazdagnak a vagyon az erős városa, magas várfalnak képzeleli. 12 Akire romlás vár, annak fölfuvalkodik a szíve, de akire dicsőség, az alázatos. 13 Aki arra felel, amit meg sem hallgatott, azt bolondnak tartják, és megpirongatják. **14 Az ember lelke elviseli a szenvedést, de ha a lélek összetörik, azt el lehet-e hordozni?** 15 Az értelmes ember szíve ismeretet szerez, és a bölcsök füle ismeretre törekszik. 16 Az ajándék tág teret nyit az ember előtt, és az előkelők elé juttatja. 17 Igaznak látszik az, aki először szól a perben, de sorra kerül ellenfele is, és megcáfolja. 18 A sorsvetés megszünteti a viszálykodást, és szétválasztja az erőszakosakat. 19 A rászédett testvér hozzáférhetetlenebb az erős városnál, és a viszály olyan, mint városkapun a zár.

Beszéd

20 Amit mond az ember, annak a gyümölcséből fog jóllakni a teste, és amit a beszéde terem, azzal kell jóllaknia.

21 Élet és halál van a nyelv hatalmában, amelyiket szereti az ember, annak a gyümölcsét eszi. 22 Aki jó feleséget talált, kincset talált, és elnyerte az Úr jóakarátát. 23 Könyörögve szól a szegény, de a gazdag keményen válaszol. 24 Van ember, aki bajba juttatja felebarátait, de van olyan barát, aki ragaszkodóbb a testvérnél.

Péld 19

1 Jobb a feddhetetlenül élő szegény, mint az álnok beszédű ostoba. 2 Ismeret nélkül az igyekezet sem jó, és aki nagyon siet, könnyen letér az útról. **3 Az embert a saját bolondsága vezeti félre, mégis az Úr ellen zúgolódik a szíve.** 4 A vagyon sok barátot szerez, a nincstelentől a barátja is elvállik. 5 Nem marad büntetlen a hamis tanú, és nem menekül meg, aki hazugságot beszél. 6 Sokan hízelegnek az előkelő embernek, és az ajándékozónak mindenki barátja. 7 A szegényt a testvérei is mind gyűlölik, még inkább eltávolodnak tőle barátai; szavaival unszolja őket, de hiába. 8 Aki értelmet szerez, önmagát szereti, aki megőrzi tudását, megtalálja a jót. 9 Nem marad büntetlen a hamis tanú, és elpusztul, aki hazugságot beszél. 10 Nem illik az ostobához a fényűzés, sem a szolgálhoz az uralkodás a vezetőkön. **11 Az értelmes ember türelmes, díszére válik, ha megbocsátja a vétket.** **SZÉP KÉP:** **12 Ha a király haragszik, olyan, mintha oroszlán morogna, de jóakarata olyan, mint a fűre hulló harmat.** **13 Apjának szerencsétlensége az ostoba fiú, és mint a szüntelen csepegő háztető, olyan a zsémbes asszony.** 14 A ház és a vagyon apai örökség, **de az Úrtól van az okos feleség.** 15 A restség mély álomba merít, és a lusta ember éheznek. 16 Aki megtartja a parancsot, megtartja életét, de aki nem törődik teendőivel, meghal. 17 Aki könyörül a nincstelenen, az Úrnak ad kölcsön, mert ő megtéríti jótéteményét. 18 Fenyítsd meg fiadat, míg van remény, de ne vigyen odáig indulatod, hogy halálát okozd! 19 A nagy haragú ember fizessen bírságot, mert ha elengeded neki, még nő a haragja. 20 Hallgass a tanácsra, és fogadd el az intést, hogy végre bölcs légy! 21 Sokféle szándék van az ember szívében, de csak az Úr tervei valósulnak meg. 22 Amit az embertől megkívánnak, az a hűség, ezért jobb a szegény ember a hazugnál. 23 Az Úr félelme életet jelent: az ember elégedetten alszik, nem éri veszedelem. 24 Belenyújtja kezét a rest a tálba, de már a szájához nem viszi. 25 Ha megvered a csúfolódót, az együgyű okul, ha megfedded az okost, az belátja annak értelmét. **26 Szégyellni**

való és gyalázatos az a fiú, aki bántalmazza apját, vagy elkergeti anyját. 27 Ha nem hallgatsz, fiam, az intésre, tévelyegni fogsz okos tanítások nélkül! 28 **A haszontalan tanú csúfot űz a törvényből, a bűnösök szája pedig csak úgy nyeli az álnokságot.** 29 A csúfolódókat készen várja az ítélet, és az ostobák hátát az ütleget.

Péld 20

1 A bor csúfolódóvá tesz, a részegítő ital lármássá, senki sem bölcs, aki attól tántorog. **ISM** 2 **A király haragja olyan, mint az oroszán morgása, aki földézi, maga ellen vét.** 3 Távoll maradni a perpatvartól: dicsőség, a bolond mind belekeveredik. 4 Nem szánt ősszel a rest, de ha majd aratni akar, nem lesz mit. 5 Mély víz az ember szívének a terve, de az okos ember kimeríti. 6 Sok ember hirdeti, hogy hűséges, de ki találhat megbízható embert? 7 Feddhetetlenül él az igaz, még a fiai is boldogok lesznek. 8 Ha a király az ítélőszékben ül, tekintete észrevesz minden rosszat. 9 Ki mondhatja: Tisztán tartottam szívemet, tiszta vagyok, nincs vétkem? 10 A kétféle súlyt és a kétféle vékát egyaránt utálja az Úr. 11 Már egy gyermek tetteiből is fel lehet ismerni, hogy tiszta és helyes-e, amit tesz! **12 A halló fület és a látó szemet egyaránt az Úr alkotta.** 13 Ne szeresd az alvást, mert elszegényedsz; tartsd nyitva a szemed, és jóllakhatsz kenyérral. 14 Rossz! Rossz! – mondja a vevő, de amint elmegy, már dicsekszik. **NYELV:15** **Lehet bőven arany és igazgyöngy, de legdrágább kincs az okosan beszélő száj.** 16 Vedd el a ruháját, mert kezességet vállalt másért, és zálogold meg az idegenért! 17 Ízlik az embernek a hazugsággal szerzett kenyér, de végül kaviccsal lesz tele a szája. 18 Tanácskozás során születik a jó terv, és megfontoltság kell a háborúhoz. **FT** **19** A rágalmozó titkokat fed fel, azért a fecsegővel ne barátkozz! 20 Aki apját vagy anyját átkozza, annak mécsese a legnagyobb sötétben alszik ki. 21 Az előre kikövetelt örökségen végül is nem lesz áldás. 22 Ne mondd: Megfizetek a rosszért! Reménykedj az Úrban, ő megsegít téged. 23 Utálja az Úr a kétféle súlyt, és a hamis mérleg nem jó dolog. 24 Az Úr irányítja a férfi lépteit, az ember hogyan érthetné meg útját? 25 Csapdába esik az, aki könnyelműen tesz fogadalmat, mert azután már hiába bánkódik. 26 A bölcs király leteríti a bűnösöket, és kocsival hajt rájuk. **27 Az ember lelke az Úrtól kapott mécses, egészen átkutatja a test belsejét.** 28 Szeretet és hűség őrzi a királyt, és szeretet támogatja trónját. 29 **Az ifjak díszje az erő, ISM az öregek ékessége pedig az ősz haj.** 30 Zúzóadások, sebek tisztítanak meg a gonosztságtól, és a test belsejében is érzett csapások.

Péld 21

Olyan az Úr kezében a király szíve, mint a patak vize: arra vezeti, amerre akarja. **2 Minden útját helyesnek tartja az ember, de az Úr vizsgálja meg a szíveket.** 3 Az igaz és törvényes cselekvést többre becsüli az Úr, mint az áldozatot. **4 A gőgös tekintet és a kevély szív a bűnösök mécsese: véték.** 5 A szorgalmasnak a tervei csak hasznot hoznak, de mindenki, aki elsiet a dolgát, csak ínségbe jut. **NYELV** **6 A hazug nyelvvel szerzett kincs tovaszálló pára és halálos csapda.** 7 A bűnösöket elsodorja erőszakosságuk, mert nem akarják teljesíteni a törvényt. 8 Tekervényes a bűnös ember útja, de a tisztának az eljárása egyenes. 9 **Jobb a tető sarkán lakni, mint zsémbes asszonnyal együtt a házban.** 10 A bűnös lelke rosszat kíván, még a barátjára sem néz jóindulattal. 11 Ha bírságot kap a csúfolódó, csak abból ért az együgyű, de ha a bölcslet oktatják, ő már abból is okul. 12 Az igaz szemmel tartja a bűnös házát, és a bűnösöket romlásba dönti. 13 **Aki bedugja fülét a nincstelen segélykiáltására, annak sem válaszolnak majd, amikor ő kiált.** 14 A rejtve adott ajándék

megenyhíti a haragot, és a titkon eljuttatott adomány a heves indulatot. 15 Az igaznak öröm, ha a törvény jut érvényre, de a gonosztevőnek rettegés. 16 Az értelem útjáról letévedő ember az árnyak gyülekezetébe jut majd. 17 Ínségre jut, aki szeret vigadozni, aki szereti a bort és az olajat, nem gazdagszik meg. 18 Váltásdíj lesz az igazért a bűnös, és a becsületesek helyett a

hűtlen. 19 Jobb a puszta földjén lakni, mint zsémbes és bosszú

asszonnyal. 20 Drága kincs és olaj van a bölcs hajlékában, az ostoba ember pedig eltékozolja azt. 21 Aki igazságra és hűségre törekszik, életet, igazságot és megbecsülést talál. 22 Behatol a bölcs a hősök városába, és lerombolja megbízhatónak vélt erődjét. **Nyelv** 23 **Aki vigyáz a szájára és a nyelvére, életét őrzi meg a nyomorúságtól.** 24 A kevély gőgösnek csúfolódó a neve, dühében gőgösen viselkedik. 25 A restet megöli vágyakozása, mert a két keze nem akar dolgozni; 26 egész nap csak vágyakozik, az igaz pedig ad, és nem fukarkodik. 27 A bűnösök áldozata utálatos, kivált ha galád dologért hozzák. 28 Aki hazugságot tanúsít, elvész, de aki meggyőződött az ügyről, az mindig beszélhet. 29 Szentelen képet vág a bűnös ember, a becsületes pedig rendben tartja dolgait. 30 Nem használ a bölcsesség és az értelem, sem a tanács az Úrral szemben. 31 Készen áll a ló a csata napján, de az Úr adja a győzelmet.

Péld 22

Többet ér a jó hírnév a nagy gazdagságnál, a jóindulat jobb az ezüstnél és az aragnál. 2 Találkozik a gazdag a szegénnyel: mindkettőt az Úr alkotta. 3 **Ha az okos látja a veszedelmet, elrejtőzik, az együgyűek pedig belekeverednek, és megjárják.** 4 Az alázatnak és az Úr félelmének jutalma gazdagság, dicsőség és élet. 5 Tövissek és kelepccék vannak a görbe úton: aki vigyáz magára, messze elkerüli azokat. 6 **Neveld a gyermeket a neki megfelelő módon, még ha megöregszik, akkor sem tér el attól.** 7 A gazdag uralkodik a szegényeken, és az adós szolgája a kölcsönadónak. 8 **Aki álnokságot vet, bajt arat,** és véget ér dühödt hatalmaskodása. 9 A jóságos tekintetű ember áldott lesz, mert ad kenyeréből a nincstelennek. 10 Űzd el a csúfolódót, és távozik vele a perpatvar, megszűnik a vita és a gyalázkodás. 11 **Aki szereti a szív tisztaságát, és jóindulattal beszél, annak barátja a király.** 12 Az Úr szeme ügyel az ismeretre, a hűtlenek beszédét megghiúsítja. 13 Ezt mondja a rest: Oroszlán van odakinn, megöl engem a szabadban. 14 Mély verem az idegen nő szája, beleesik, akire haragszik az Úr. 15 A gyermek szívéhez hozzátartozik az ostobaság, de a fenyítő bot kiűzi belőle. 16 Aki elnyomja a nincstelent, hogy maga gyarapodjék, és a gazdagnak ad, egyszer majd ínségre jut. 17 **Fordítsd ide füledet, hallgasd a bölcsök szavait, és figyeljen elméd tudományomra!** 18 **Mert gyönyörűséget szerez, ha őröd azokat magadban, ajkadon is állandóan ott lesznek.** 19 Legyen az Úrban bizodalmad, ezt tanítom ma neked, bizony, neked! 20 Már előbb is írtam neked tanácsokat és tudnivalókat, 21 tanítva téged arra, hogy ezek valóban igaz mondások, hogy igaz mondásokkal felelhess annak, aki küldött. 22 Ne rabold ki a szegényt, mivel szegény ő, és ne tipord el a nincstelent a kapuban! 23 Mert az Úr perli perüket, és fosztogatóikat megfosztja életüktől. 24 Ne tarts barátságot a haragos természetűvel, és ne járj együtt a heveskedővel, 25 mert megszokod ösvényeit, és magadnak állítasz csapdát! 26 Ne tartozz azok közé, akik kezet adnak, és adósságért kezességet vállalnak! 27 Miért vegyék el alólad fekvőhelyedet is, ha nem lesz miből fizetned? 28 Ne mozdítsd el az ősi határt, amelyet őseid jelöltek ki! 29 Akiről azt látják, hogy ügyesen dolgozik, az biztosan a királyok szolgálatába fog állni, nem marad az alacsony rangúak szolgája.

Péld 23

1 Ha uralkodóval együtt ülsz le enni, jól gondold meg, mi van előtted, 2 mert ha telhetetlen vagy, kést tettél a torkodra! 3 **Ne kívánd jó falatjait, mert csalétek az!** 4 Ne fáradj azon, hogy meggazdagodj, a magad belátásából hagyd abba! 5 Alig száll rá tekinteted, már nincs meg, mert gyorsan szárnya támad, az ég felé repül, mint a saskeselyű. 6 **Ne edd az irigy ember kenyerét, Ism és ne kívánd jó falatjait,** 7 mert olyan ő, mint aki számolgat magában: Egyél, igyál! – mondja neked, de nem szívesen. 8 Megevett falatodat ki fogod hányni, és **kedves szavaidat** elvesztegeted. 9 **Az ostoba füle hallatára ne beszélj, mert csak megveti okos szavaidat.** 10 Ne mozdítsd el az ősi határt, ne orozd el az árvák mezejét! 11 Mert megváltójuk erős: ő perli majd perüket veled. 12 **Szívleld meg az intést, és hallgass az okos beszédre!** 13 Ne sajnáld megfenyíteni a gyermeket, nem hal bele, ha megvered bottal. 14 Te csak bottal vered meg, de lelkét a holtak hazájától mented meg. 15 Fiam, ha bölcs a szíved, örül az én szívem is. 16 Vigad a bensőm, ha ajkad őszintén szól. 17 Ne irigyelje szíved a vétkeket, inkább az Urat féld mindennap, 18 mert van még jövőd, és reménységed nem semmisül meg. 19 Hallgass rám, fiam, **légy bölcs, és irányítsd szíved a helyes útra!** 20 Ne tarts a bor mellett dőzsölőkkel, se a falánk húsevőkkel! 21 Mert a dőzsölő és a falánk elszegényedik, és rongyokba öltöztet a sok alvás. 22 **Hallgass apádra, ő nemzett téged, és ne vesd meg anyádat, ha megöregszik!** 23 Vedd meg, és ne add el az igazságot, a bölcsességet, az intést és az értelmet! 24 **Vígan örvendezik az igaznak az apja, és aki bölcslet nemzett, örül annak.** 25 Örüljön apád és anyád, vigadjon, aki szült téged! 26 **Add nekem a szívedet, fiam, és tartsd szemed előtt utaimat!** 27 Mély verem a parázna nő, és szoros kút az idegen asszony. 28 Úgy leselkedik, mint egy rabló, és szaporítja a hűtlen emberek számát. 29 Kinek jaj? Kinek fáj? Kivel veszekednek? Kinek van gondja? Kit vernek véresre hiába? Kinek zavaros a szeme?

Részegség ellen: nagyon jó tünetleírás:

30 Azoknak, akik bor mellett mulatnak, és a fűszeres bort kóstolgatni járnak. 31 Ne nézd a bort, hogyan vöröslök, hogyan gyöngyözik a pohárban. Bizony simán lecsúszik az! 32 De végül megcsíp, mint a kígyó, megmar, mint a vipera. 33 Szemed zavaros dolgokat lát, te magad pedig összevissza beszélsz. 34 És olyan leszel, mint aki lefeküdt a tenger közepén, vagy mint aki az árbockosárban fekszik. 35 Ütöttek engem, de nem fáj, vertek, de nem tudtam róla! Amint fölébredék, folytatatom, ugyanezt keresem.

Péld 24

Ne irigyeld a rossz embereket, és ne kívánj velük lenni! **Száj és a szív** 2 Mert pusztításon töpreng a szívük, és bántó, amit beszél az ajkuk.

3 Bölcsesség építi a házat, értelem szilárdítja meg,

4 és ismeret tölti meg a szobákat mindenféle drága és kedves értékkel.

5 A bölcs férfi erős, és a tudós ember nagy erejű. 6 Megfontoltság kell a háborúhoz, és segítséget jelent a sok tanácsadó. 7 Magas a bolondnak a bölcsesség: ne nyissa ki száját a kapuban! 8 Aki gonosz tettet tervez, azt alattomos embernek hívják. 9 Az alattomos bolondság vétek, és utálják az emberek a csúfolódót. 10 **A nyomorúság idején kiderül, hogy erős-e az, aki annak mondja magát.** 11 Mentsd meg azokat, akiket halálra visznek, és ne fordulj el azoktól, akiket a vesztőhelyre hurcolnak! 12 Ha azt mondanád, hogy erről nem tudunk, az, aki a szíveket vizsgálja, beléd lát, és aki lelkedet őrzi, ismer; ő megfizet az embernek cselekedete szerint. 1

3 Egyél, fiam, mézet, mert jó, és a lépes méz édes az ínyednek.

14 Tudd meg hát, hogy ilyen a bölcsesség a lelkednek: ha megtalálod, van jövőd, és reménységed nem semmisül meg.

15 Ne ólalkodj, te bűnös, az igaz lakóhelyénél, ne pusztítsd el nyugvóhelyét!

16 Mert ha hétszer elesik is az igaz, mégis fölkel, de a bűnösök elbuknak a bajban. 17 Ha elesik ellenséged, ne örülj, és ha elbukik, ne vigadjon a szíved, 18 mert az Úr meglátja, rosszallja, és elfordítja haragját róla. 19 Ne haragudj a gonosztevőkre, ne irigyeld a bűnösöket! 20 Mert nincs jövője a gonosznak, a bűnösök mécsese kialszik. 21 Fiam, féld az Urat és a királyt, és felforgatók közé ne keveredj! 22 Mert hirtelen támad rájuk a veszedelem, és ki tudja: kettőjüktől milyen pusztulás jön? 23 Ezek is a bölcsék mondásai: Nem jó a személyválogatás a törvénykezésben. 24 Aki igaznak mondja a bűnöst, azt átkozzák a népek, és kárhoztatják a nemzetek. 25 De akik igazságot szolgáltatnak: jó dolguk lesz, és gazdag áldás száll rájuk. **26 Ajkakat csókol az, aki helyes választ ad.** 27 Lásd el kinti tennivalódat, és végezd el mezei munkádat, azután építsd házadat! 28 Ne tanúskodj ok nélkül felebarátod ellen: miért szednéd rá beszédeddel? **Inverz aranyszabály:** 29 Ne mondd: Ahogy ő bánt velem, én is úgy bánok vele, megfizetek mindenkinek cselekedete szerint!

Szemes:
30 Elmentem a lusta ember földje mellett, és az esztelen ember szőlője mellett, 31 és láttam, hogy egészen fölverte a gaz, színét elfedte a gyom, és kőkerítése összedőlt.

32 Amikor ezt láttam, elgondolkoztam, elnéztem, és ezt az okulást szereztem: 33 Még egy kis alvás, egy kis szunnyadás, összetett kézzel fekvés: 34 így tör rád a szegénység, mint az útonálló, és a szűkölködés, mint egy fegyveres ember.

Péld 25

1 Ezek is Salamon példabeszédei, amelyeket Ezékiásnak, Júda királyának emberei gyűjtöttek össze:

Deus absconditus

2 Isten dicsősége az, hogy a dolgokat elrejt. A királyok dicsősége az, hogy a dolgokat kikutatják. 3 Az ég magassága, a föld mélysége és a királyok szíve kikutathatatlan. 4 Távolítsd el az ezüsből a salakot: az ötvös edényt készít belőle. 5 Távolítsd el a bűnöst a király elől, és trónját megerősíti az igazság. **6 Ne tetszelegj a király előtt, és az előkelők helyére ne állj, 7 mert jobb, ha azt mondják neked, hogy jöjj előbbre, mint ha megaláznak egy előkelő előtt, akit magad is látsz!** 8 **Ne állj ki elhamarkodottan, amikor perelsz, mert mit csinálsz majd a végén, ha ellenfeled megszégyení?** 9 **A magad perét pereld ellenfeleddel, de a más titkát ne fedd föl, 10 mert aki hallja, szidalmaz téged, és rágalmazásod nem vonhatod vissza!** **11 Mint az aranyalma ezüstitányéron, olyan a helyén mondott ige. 12 Mint az aranyfüggő és a színarany ékszer, olyan a bölcs feddés a szófogadó fülnek.** 13 Mint hűsítő hóesés aratás idején, olyan a megbízható követ azoknak, akik küldik, mert felüdüti urai lelkét. 14 Felhő és szél eső nélkül: ilyen az, aki meg nem adott ajándékkal dicsekszik. **Beszéd, szó: 15 Türelemmel a fejedelmet is rá lehet beszélni, és a szelíd szó a csökönyösséget is megtöri.** 16 Ha mézet találsz, egyél, amennyi jólesik, de túl sokat ne egyél, mert kihányod! 17 Ritkán tedd lábadat felebarátod házába, mert megsokallja, és meggyűlöl. **Remek metaforák hasonlatok; legtöbbszőr antitetikus szerkezet!** 18 Pöröly, kard és éles nyíl az olyan ember, aki hamisan tanúskodik felebarátja ellen. 19 Mint a rossz fog és a tántorgó láb, olyan lesz a hűtlenek bizakodása a nyomorúság idején. 20 Mint aki leveti ruháját hideg időben, vagy mint aki ecetet kever lúggal, olyan az, aki a rosszkedvű ember előtt dalol. 21 Ha éheznek, aki gyűlöl

téged, adj neki kenyeret, és ha szomjazik, adj neki vizet, 22 mert parazsat gyűjtesz a fejére, az Úr pedig visszafizeti, amit adtál. **Nyelv 23 Az északi szél esőt szül, a suttogó nyelv pedig haragos arcot. 24 Jobb a háztető sarkán lakni, mint zsémbes asszonnyal együtt a házban.** 25 Mint hideg víz a tikkadt embernek, olyan a messze földről kapott jó hír. 26 Fölkavart forrás és romlott vizű kút: olyan az igaz, ha a bűnös előtt meginog. 27 Sok mézet enni nem jó, és a nehéz dolgokat kutatni nehéz. 28 Mint a város, amelynek csupa rés a kőfala, olyan az az ember, akinek nincs önuralma.

Péld 26

Mint hó a nyárhoz és eső az aratáshoz, úgy nem illik az ostobához a dicsőség. 2 Ahogyan elszáll a madár, és elreptül a fecske, úgy az ok nélküli átok sem teljesül. 3 Ostor való a lónak, zablá a számárnak, és bot az ostobák hátának. 4 **Ne felelj az ostobának a bolondságához illően, mert magad is hasonló leszel hozzá!** 5 **Felelj meg az ostobának a bolondságához illően, hogy ne tarthassa magát bölcsnek. Hát ez a kettő (4-5. vers) miért mond ellent egymásnak?** 6 Lábát vágja le, és erőszakot szenved, aki ostobával küld üzenetet. 7 Példázatot mond az ostoba: csak annyit ér az, mint bénának a lába. 8 Mint aki követ tesz a parittyába, úgy jár az, aki tiszteletet ad az ostobának. **Példázatok működéséről szóló hasonlat 9 Beleakad a tövis a részeg kezébe, meg a példázat is az ostoba szájába.** 10 Mint egy íjász, aki mindenkit megsebez, olyan az, aki ostobát vagy csavargókat fogad fel. 11 **Ahogyan a kutya visszatér okádására, úgy ismétli meg bolondságát az ostoba.** 12 **Láttál olyan embert, aki bölcsnek tartja magát? Több reményt fűzhetsz az ostobához, mint hozzá.** 13 Ezt mondja a rest: Ragadozó van az úton, oroszlán jár a tereken! 14 Forog az ajtó a sarkán, a rest meg az ágyán. 15 Belenyújtja a rest a kezét a tálba, de arra is lusta, hogy a szájához vigye. 16 Bölcsőbbnek tartja magát a rest hét olyannál, aki értelmesen felel. 17 Kóbor kutyát ragad fülön, aki olyan perbe avatkozik, amihez semmi köze. 18 Mint az eszeveszett ember, aki tüzes és halálos nyilakat lövöldöz, 19 olyan az, aki becsapja felebarátját, és aztán így szól: Hiszen csak tréfáltam! 20 Ha elfogy a fa, kialszik a tűz, ha nincs rágalmazó, megszűnik a viszály. 21 A szén parázslík, a fa lángol, a viszálykodó ember pedig perpatvart szít. **Szó: 22 A rágalmazó szavai, mint a jó falatok, behatolnak a test belsejébe.** 23 Az ezüstmáz bevonja az agyagedényt, a sima ajak pedig a gonosz szívet. **Macbeth: be like an innocent flower** 24 **Beszédével álcázza szándékát a gyűlölködő, míg magában alattomossgot gondol.** 25 Ha kedvesen szól, ne higgy neki, mert csordultig van a szíve utálatossággal! 26 **El lehet takarni a gyűlöletet csalással, de lelepleződik a gonoszság a gyülekezetben.** 27 **Aki vermet ás, beleesik, és aki követ dob el, arra esik vissza.** 28 A hazug nyelvű gyűlöli azt, akit eltiport, és a sima szájú bukást idéz elő.

Péld 27

Ne dicsekedj a holnapi nappal, mert nem tudod, mit hoz az a nap! **SZÁJ 2 Más dicsérjen téged, ne a te szájad, az idegen, és ne a te ajkad!** 3 Súlyos a kő, és nehéz a homok, de a bolond bosszantása mindkettőnél nehezebb. 4 Kegyetlen indulat a túláradó harag, de ki állhat meg a féltékenységgel szemben? 5 Jobb a nyílt feddés a titkolt szeretetnél. 6 Jó szándékúak a baráttól kapott sebek, de csalárd a gyűlölködő csókja. 7 Az, aki jóllakott, a lépes mézet is eltapossa, de az éhes embernek még a keserű is édes. 8 Mint a madár, amely elhagyja fészket, olyan az az ember, aki elhagyja lakóhelyét. 9 Az olaj és a jó illat vidámít, de a jó barát lélekből jövő tanácsa

is. 10 Barátodat és apád barátját ne hagyj cserben! Ne menj testvéred házába, mikor bajban vagy! Többet ér a közeli szomszéd a távoli testvérnél. 11 Légy bölcs, fiam, és vidíts fel engem, hogy megfelelhessenek annak, aki gyaláz. 12 Ha az okos látja a veszedelmet, elrejtőzik, az együgyűek pedig belekeverednek, és megjárják. 13 Vedd el ruháját, mert kezességet vállalt másért, és zálogold meg az idegenért! 14 Aki kora reggel nagy hangon áldja felebarátját, átoknak veszik azt tőle. **15 A záporoső idején csepegő háztető és a zsémbes asszony egyformák:** 16 aki feltartóztatja, szelet tartóztat fel, és jobbával olajat fog meg. 17 Vassal formálják a vasat, és egyik ember formálja a másikat. 18 Aki a fügefát gondozza, az eszi a gyümölcsét, és aki gondoskodik uráról, azt megbecsülik. 19 **Ahogy a víz tükrözi az arcot, úgy tükröződik a szívben az ember.** 20 Amilyen telhetetlen a halál és az enyészet helye, éppoly telhetetlen az emberi szem. 21 Ami az ezüstnek az olvasztótégely és az aranyak az olvasztókemence, az az embernek a jó hírneve. 22 **Ha apróra töröd is a bolondot mozsárban, mozsártörővel, akkor sem megy ki belőle a bolondság.** 23 Ismerd meg juhaidat egyenként, törődj gondosan a nyájakkal, 24 mert a kincs nem marad meg örökké, sem az ékszer nemzedékről nemzedékre! 25 Amikor behordják a szénát, és a fű kiszárad újra, mikor begyűjtik a hegyekről a takarmányt, 26 akkor a bárányokért ruhát, a kecskékért mezőt vehetsz; 27 és lesz elég kecsketejed eledelre, házad népe eledelére és szolgálóid megélhetésére.

Péld 28

Futnak a bűnösök, ha nem üldözik is őket, de az igazak biztosnak érzik magukat, mint egy oroszlán. 2 Sok a vezető, ha pártütés van az országban, míg egy értelmes és okos ember soká fenntartja a rendet. 3 Ha szegény ember a nincstelenek elnyomója, olyan az, mint a felhőszakadás, mely után nincs kenyér. 4 Akik elhanyagolják a tanítást, dicsérik a bűnösöket, de akik megfogadják a tanítást, ellenük támadnak. 5 A rossz emberek nem értik meg a törvényt, de akik keresik az Urat, egészen megértik. 6 **Jobb a feddhetetlenül élő szegény annál, aki gazdag, de görbe utakon jár.** 7 Aki ügyel a tanításra, értelmes fiú az, de aki a dőzsölőkkel tart, szégyent hoz apjára. 8 Aki kamattal és uzsorával gyarapítja vagyonát, annak gyűjt, aki könyörül a nincsteleneken. 9 Aki elfordítja a fülét, és nem hallgat a tanításra, annak még az imádsága is utálatos. 10 Aki a becsületeseket rossz útra csábítja, maga esik a verembe, de a feddhetetlenekre szép örökség vár. 11 A gazdag ember bölcsnek tartja magát, de a nincstelen, ha értelmes, átlát rajta. 12 Ha az igazak vigadnak, az nagy dicsőséget jelent, ha a bűnösök kerülnek felül, keresni kell az embereket. **13 Aki takargatja vétkeit, annak nem lesz jó vége, aki pedig megvallja és elhagyja, az irgalmat nyer.** 14 Boldog ember, aki mindig istenfélő, de a kemény szívű bajba esik. 15 Olyan a szegény népen uralkodó bűnös, mint a morgó oroszlán és az éhes medve. 16 Ha esztelen a fejedelem, nagy lesz az elnyomás, de ha gyűlöli a nyereszkedést, hosszú ideig él. 17 Akit vérontás bűne terhel, hadd fusson a sírig, ne segíts neki! 18 Aki feddhetetlenül él, az segítséget kap, de aki görbe utakon jár, egyszer csak elbukik. 19 Aki műveli a földjét, annak elég kenyér jut, de aki hiábavalóságokat hajhász, annak szegénység jut. 20 A megbízható ember bőven kap áldást, de aki gyorsan akar meggazdagodni, nem marad büntetlenül. 21 A személyválogatás nem jó dolog, egy falat kenyérért is vétékbe viheti az embert. 22 Gyorsan akar gazdagságra jutni a kapzsi, de nem tudja, hogy inségbe jut. 23 **Aki figyelmezteti az embereket, az végül kedvesebb lesz annál, aki csak hízeleg.** 24 Aki meglopja apját és anyját, és azt gondolja, hogy az nem bűn, cinkosa az a gonosztevőnek. 25 A telhetetlen ember viszályt szít, de aki az Úrban bíz, az gyarapodik. 26 Aki a maga eszében bíz, ostoba, de aki bölcsen él, az megmenekül. 27 Nem fog szűkölködni az, aki ad a szegénynek, de aki elfordítja tőle tekintetét, azt sok átok éri. 28 Ha fölemelkednek a bűnösök, elrejtőzik az ember, de ha azok elpusztulnak, sokan lesznek az igazak.

Péld 29

(Igaz/ Bűnös; Bölcs / Ostoba)

Aki a fenyítés ellenére is nyakas marad, hirtelen gyógyíthatatlanul összetörik. 2 Ha az igazak jutnak hatalomra, örül a nép, de ha a bűnösök uralkodnak, nyög a nép. 3 Aki szereti a bölcsességet, örömet szerez apjának, de aki paráznákkal barátkozik, elpazarolja vagyonát. 4 Igazsággal tartja fenn országát a király, de ha ajándékot fogad el, romba dönti azt. 5 Aki hízeleg felebarátjának, hálót vet annak lába elé. 6 A gonosz embert csapdába juttatja vétke, az igaz pedig ujjongva örül. 7 Az igaz megérti a ninctelenek ügyét, a bűnös azonban nem tudja megérteni. 8 Az öntelt emberek fellázítják a várost, a bölcsök pedig lecsillapítják a haragot. 9 A bölcs ember vitatkozik az ostobával, az pedig hol háborog, hol nevet: nem marad nyugton. **10 A vérszomjas emberek gyűlölik a feddhetetlent, a becsületesek pedig gondoskodnak róla.** 11 Egész indulatát szabadjára ereszti az ostoba, de a bölcs végül is lecsendesíti. 12 Ha az uralkodó hallgat a hazug beszédre, minden szolgája bűnössé válik. 13 A szegény és a zsarnok egymás mellett élnek, de mindkettő az Úrtól kapta a szeme világát. 14 Ha a király igazságosan ítéli a nincteleneket, trónja mindvégig szilárdan áll. **15 A bot és a fenyítés bölccsé tesz, de a kényeztetett gyermek szégyent hoz anyjára.** 16 Sok ott a bűn, ahol sok a bűnös, de az igazak meglátják azok bukását. **17 Fegyelmezd fiadat, akkor nyugodt lehetsz felőle, sőt örömet találsz benne.** 18 Ha nincs kijelentés, elvadul a nép, de boldog lesz, ha megfogadja a tanítást. 19 Puszta szóból nem okul a szolga, még ha megérti, akkor sem ad rá semmit. 20 **Láttál-e már elhamarkodott beszédű embert? BESZÉD** Több reményt fűzhetsz az ostobához, mint hozzá. 21 Aki gyermekkorától fogva kényezteti szolgáját, a végén nem bír vele. 22 A haragos ember viszályt szít, az indulatos ember sok bűnt követ el. 23 Megalázza kevélysége az embert, az alázatos lelkűt pedig tisztelet övezi. 24 Aki a tolvajjal tart, önmaga ellensége, és az is, aki átkozódást hall, de nem jelenti. **25 Az emberektől való rettegés csapdába ejt, de aki az Úrban bíz, az oltalmat talál.** 26 Sokan igyekeznek az uralkodó elé, pedig az Úr szolgáltat igazságot az embernek. 27 Utálják az igazak az álnok embert, a bűnös meg a helyes úton járó utálja.

Péld 30

Ágúrnak, a masszái Jáke fiának beszéde. Így szólt ez a férfi: Elfáradtam, Istenem! Elfáradtam, Istenem! Végem van! 2 Mert minden embernél tudatlanabb vagyok, nincs emberhez illő értelmem. 3 Nem tanultam bölcsességet, és nem ismerem a Szentnek tudományát: 4 Ki ment fel az égbe, és ki szállott le onnan? Ki szedte össze markába a szelet, ki kötötte köntösébe a vizet? Ki határozta meg az egész föld határát? Talán tudod, hogy mi a neve, vagy mi a fiának a neve? **5 Istennek minden szava színigaz, pajzsa ő a hozzá menekülőknak.** 6 Ne tégy hozzá szavaihoz semmit, mert megcáfol, és hazugságban maradsz! 7 Két dolgot kérek tőled, mielőtt meghalok, ne tagadd meg tőlem: **HIÁBAVALÓ BESZÉD** 8 Óvj meg a hiábavaló és hazug beszédétől!

SE SZEGÉNYSÉGET, SE GAZDAGSÁGOT NE ADJ NEKEM! ADJ ANNYI ELEDELT, AMENNYI SZÜKSÉGES, 9 HOGY JÓLLAKVA MEG NE TAGADJALAK, ÉS NE MONDJAM: KICSODA AZ ÚR? EL SE SZEGÉNYEDJEK, HOGY NE LOPJAK, ÉS NE GYALÁZZAM ISTENEM NEVÉT!

KG SZEGÉNYSÉGET VAGY GAZDAGSÁGOT NE ADJ NÉKEM; TÁPLÁLJ ENGEM HOZZÁM ILLENDŐ ELEDELLEL.

9 HOGY MEGELÉGEDVÉN, MEG NE TAGADJALAK, ÉS AZT NE MONDJAM: KICSODA AZ ÚR? SE PEDIG MEGSZEGÉNYEDVÉN, NE LOPJAK, ÉS GONOSZUL NE ÉLJEK AZ ÉN ISTENEM NEVÉVEL!

10 Ne rágalmazd a szolgát ura előtt, mert megátkoz, és bűnhődni fogsz! 11 Micsoda népség az, amely átkozza apját, és anyját nem áldja! 12 Micsoda népség az, amely tisztának tartja magát, pedig ki sem mosták szennyéből! 13 Micsoda népség az, amely kevély szemű és fennhéjázó tekintetű! 14 Micsoda népség az, amelynek fogai kardok és agyari kések!

ISMÉTLÉS, RITMUS, 3 SŐT 4, PARALELLIZMUSOK, ERŐS KÉPEK

megennék a nincsteleneket a földön, a szegényeket az emberek között! 15 A piócának két lánya van: add ide, add ide! Ez a három nem lakik jól, sőt négy nem mondja, hogy elég: 16 a holtak hazája és a meddő asszony, a föld, mely sohasem telik el vízzel és a tűz, mely nem mondja, hogy elég. 17 Aki gúnyolja apját, vagy engedetlenül megveti anyját, annak szemét kivájják a patak menti hollók, és megeszik a saskeselyűk. **18 Ez a három dolog csodálatos előttem, sőt négy dolgot nem értek:** 19 a sasmadár útját az égen, a kígyó útját a kősziklán, a hajó útját a mély tengeren és a férfi útját a nővel. 20 Ilyen a házasságtörő nő útja: eszik, aztán megtörli a száját, és ezt mondja: Nem tettem semmi rosszat! 21 Három dolog miatt rendül meg a föld, sőt négyet nem bír elviselni: 22 ha a szolgából király lesz, ha a bolond teleeszi magát, 23 ha a megvetett nő férjhez megy, és ha a szolgálóleány úrnője örökébe lép. 24 Van négy kicsiny állat a földön, amelyek mégis nagyon okosak: 25 nem erős a hangyák népe, mégis beszerzik nyáron az eledelüket. 26 Nem hatalmas a mormoták népe, mégis sziklák közt építenek házat. **27 Nincs királyuk a sáskáknak, mégis rendezetten vonulnak mindnyájan.** 28 Kézzel is megfogható a gyík, mégis ott van a királyi palotákban. 29 Ez a három lépked szépen, sőt négynek szép a járása: 30 az oroszlán a legerősebb állat, mely nem riad vissza senkitől, 31 a fölingerelt ló meg a kecskebak és a hadserege élén álló király. **32 Ha fennhéjázásból bolondságot követtél el, és rájöttél, tedd kezedet a szádra!**

33 Ha tejfölt köpülnek, vaj lesz belőle, ha az orrot erősen fűjják, vér jön belőle, és ha haragot szítanak, perpatvar lesz belőle. **SZELLEMES!**

Péld 31

A ROSSZ NŐK ÉS A RÉSZEGESKEDÉS ELLEN

1 Lemúél masszái király beszéde, amelyre anyja tanította. 2 Mit mondjak, fiam, méhemnek gyermeke, akiért fogadalmat tettem? 3 **Ne vesztegesd erődöt nőkre, ne járj azokhoz, akik királyokat rontanak meg!** 4 Lemúél! Nem illik a királyokhoz a borivás, nem illik az a királyokhoz, sem a fejedelmekhez a részegeskedés. 5 Mert ha iszik, elfeledkezik a rendeletekről, és helytelenül ítélkezik a nincstelének ügyében. 6 Adjatok részegítő italt a veszendőnek, és bort az elkeseredett embernek. 7 Igyék, hogy megfeledkezzenek szegénységéről, és ne gondoljon tovább nyomorúságára.

8 Nyisd meg szádat a némáért, a mulandó emberek ügyéért!

9 Nyisd meg szádat, ítélkezz igazságosan, juttasd igazához a nincstelent és a szegényt!

A DERÉK ASSZONY DÍCSÉRETE

10 Derék asszonyt kicsoda találhat? Értéke sokkal drágább az igazgyöngynél.

11 Ura szívből bízik benne, vagyona el nem fogy. 12 Egész életén át javát munkálja urának, nem kárát. 13 Szerez gyapjút és lent, és jókedvűen dolgozik kezével. 14 Hasonló a kereskedők hajóihoz: távolból is hoz eledelt. 15 Fölkel még éjjel, ételt ad háza népének,

és rendelkezést szolgálóinak. 16 Ha az a szándéka, mezőt vásárol, keze munkájával szőlőt telepít. 17 Megkeményíti derekát, megfeszíti karjait. 18 Érti, milyen hasznos tevékenysége, éjjel sem alszik el mécsese. 19 Ügyesen kezeli a rokkát, tenyerében tartja az orsót. 20 Tenyerét megnyitja a nincstelen előtt, kezét nyújtja a szegénynek. 21 Nem félti háza népét a hóeséskor sem, mert egész háza népe meleg ruhába öltözött. 22 Színes szőtteket készít magának, lenvászon és bíbor az öltözete. 23 Férjét jól ismerik a városkapukban, ahol az ország véneivel ül együtt. 24 Finom inget készít, és eladja, övet is ad el a kalmárnak. 25 Erő és méltóság árad róla, és nevetve néz a holnap elé. 26 Szája bölcsességre nyílik, és nyelve szeretetre tanít. 27 Ügvel háza népe dolgaira, nem kenvere a semmittevés. 28 Fölkelnek előtte fiai, és boldognak mondják, ura pedig így dicséri: 29 Sok nő végez derék munkát, de te felülmúlod mindegyiket! 30 Csalóka a báj, mulandó a szépség, de az Urat félő asszony dicséretre méltó. 31 Hadd élvezze munkája gyümölcsét, dicsérijék tetteiért minden helyen!

Préd 1

KIRÁLY VOLT

A Prédikátornak, Dávid fiának, Jeruzsálem királyának beszédei: **2 Igen nagy hiábavalóság – mondja a Prédikátor –, igen nagy hiábavalóság! Minden hiábavalóság! 3 Mi haszna van az embernek minden fáradozásából, ha fáradozik a nap alatt?** 4 Nemzedékek jönnek, nemzedékek mennek, de a föld örökké ugyanaz marad. 5 Fölkel a nap, és lemegy a nap, siet vissza arra a helyre, ahol majd újból fölkel. 6 A szél fúj délre, majd északnak fordul, körbefordul a szél járása, és visszatér oda, ahonnan elindult. 7 **Minden folyó a tengerbe ömlik, és a tenger mégsem telik meg, pedig ugyanoda folynak a folyók, újra meg újra oda folynak.** 8 Minden dolog fárasztó, el sem tudja mondani az ember. Szemünk nem győz eleget nézni, fülünk nem tud eleget hallani. 9 Ami volt, ugyanaz lesz majd, és ami történt, ugyanaz fog történni, mert nincs semmi új a nap alatt. **10 Ha van is olyan dolog, amiről azt mondják, hogy új, az is megvolt már régen, megvolt már jóval előttünk.** 11 **Nem emlékszünk az elmúltakra, de ami ezután következik, arra sem fognak emlékezni, akik majd azután lesznek.** 12 Én, a Prédikátor, Izráel királya voltam Jeruzsálemben, 13 és rászántam magam arra, hogy megvizsgáljak és bölcsen kikutassak mindent, ami az ég alatt történik. Rossz foglalkozás ez, azért adta Isten az embereknek, hogy bajlódjanak vele. 14 Láttam, hogy mindaz, amit véghezvisznek a nap alatt, csak hiábavalóság és hasztalan erőlködés. 15 Ami görbe, azt nem lehet kiegyenesíteni, és ami nincs, azt nem lehet számba venni. 16 Így gondolkodtam magamban: Én sokkal nagyobb bölcsességre tettem szert, mint azok, akik elődeim voltak Jeruzsálemben; sok bölcsességet és ismeretet szereztem. 17 Amikor azonban rászántam magam, hogy megismerjem a bölcsességet, megismertem az esztelenséget és oktalanságot is. Megtudtam, hogy ez is hasztalan erőlködés. **18 Mert ahol sok a bölcsesség, sok a bosszúság is; és aki gyarapítja az ismeretet, gyarapítja a szenvedést is.**

Préd 2

HIÁBAVALÓSÁG

Ezt gondoltam magamban: **Megpróbálom, milven az öröm, és élvezem a jót. De kitűnt, hogy ez is hiábavalóság.**

2 A nevetésre azt kellett mondanom, hogy esztelenség, az öröme pedig azt, hogy mit sem ér. 3 Majd azt gondoltam ki, hogy borral vidítom magam, de csak úgy, hogy eszemet a bölcsesség vezesse. Oktalan dolgokhoz fogok, hogy meglássam: jó-e az az embereknek, amit véghezvisznek az ég alatt egész életük során. 4 Nagyszerű dolgokat alkottam: házakat építettem, szőlőket ültettem, 5 kerteket és ligeteket létesítettem, és beültettem azokat mindenféle gyümölcsfával. 6 Csináltattam víztárolókat, hogy öntözni lehessen belőlük az erdőben sarjadó fákat. 7 Szereztem szolgálkat és szolgálóleányokat, de házamnál született szolgálaim is voltak. Marhacsordám és juhnyájam is több volt, mint mindazoknak, akik elődeim voltak Jeruzsálemben. 8 Gyűjtöttem ezüstöt és aranyat is: királyok és tartományok kincsét. Szereztem énekeseket, énekesnőket és ami a férfiakat gyönyörködteti: szép nőket. 9 Naggyá lettem, és felülmúltam mindazokat, akik elődeim voltak Jeruzsálemben. De megmaradt a bölcsességem is. 10 Nem tagadtam meg magamtól semmit, amit megkívánt a szemem. Nem vontam meg szívemtől semmi örömet, hanem szívből örültem mindannak, amit fáradsággal szereztem, hiszen ez volt a hasznom minden fáradozásomból. **11 De amikor szemügyre vettem minden művemet, amelyet kezemmel alkottam, és fáradozásomat, ahogyan fáradozva dolgoztam, kitűnt, hogy mindaz hiábavalóság és hasztalan erőlködés; nincs semmi haszna a nap alatt.** 12 Azután arra törekedtem, hogy meglássam: mit ér a bölcsesség meg az esztelenség és az oktalanság, és hogy mit tesz az az ember, aki a király után következik. Csak azt, amit azelőtt is tett. 13 Úgy láttam, hogy hasznosabb a bölcsesség az oktalanságnál,

ahogyan hasznosabb a világosság a sötétségnél. 14 A bölcs ember nyitott szemmel jár, a bolond pedig sötétben botorkál. De arra is rájöttem, hogy ugyanaz lesz a sorsa mindegyiküknek. **15 Azért ezt gondoltam magamban: Ha az én sorsom is az lesz, ami a bolondé, akkor mit ér az, hogy én bölcsőbb vagyok?** És ezt mondtam magamban: Ez is hiábavalóság! 16 Bizony a bölcs emberre sem emlékeznek örökké, meg a bolondra sem. Mert mindaz, ami megtörtént, feledésbe megy az eljövendő időben, és a bölcs is meghal, meg a bolond is. 17 Meggyűlöltem az életet, mert rossznak tartottam azokat a dolgokat, amiket véghezvisznek a nap alatt: hiszen minden hiábavalóság és hasztalan erőlködés. 18 Meggyűlöltem mindazt, amit fáradsággal szereztem, míg fáradtam a nap alatt, mert más emberre kell hagynom, aki utánam következik. 19 Ki tudja, hogy bölcs lesz-e, vagy ostoba? És mégis rendelkezni fog mindazzal, amit fáradsággal szereztem, míg bölcsen fáradtam a nap alatt. Ez is hiábavalóság! **20 Odáig jutottam, hogy már kétségbeestem minden szerzeményem miatt, amiért fáradtam a nap alatt.** 21 Mert van olyan ember, aki bölcsességgel, tudással és rátermettséggel fáradzott, és olyan emberre kell hagynia vagyonát, aki nem dolgozott érte. Ez is hiábavalóság és nagyon rossz dolog. 22 Mert mi jut az embernek mindabból, amit fáradsággal és teljes odaadással szerzett a nap alatt, 23 hiszen mindennap fájdalom és bosszúság gyötri, és még éjjel sincs nyugta szívének?! Ez is hiábavalóság! 24 Nincs hát jobb dolog, mint ha az ember eszik, iszik, és jól él fáradságos munkájából. De beláttam, hogy Isten kezéből jön ez is. 25 Mert ugyan ki ehetik, és ki lehet vígan nélküle? 26 Mert annak az embernek, akit ő jónak talál, bölcsességet, tudást és örömet ad. A bűnöst pedig azzal veri meg, hogy gyűjtsön és halmozzon, azután annak hagyja, akit Isten jónak talál. Ez is hiábavalóság és hasztalan erőlködés.

Préd 3

RENDELT IDŐ

RITMUS:

MEGVAN AZ IDEJE

RÁJÖTTEM

1 Mindennek megszabott ideje van, megvan az ideje minden dolognak az ég alatt. 2 Megvan az ideje a születésnek, és megvan az ideje a meghalásnak. Megvan az ideje az ültetésnek, és megvan az ideje az ültetvény kitépésének. 3 Megvan az ideje az ölésnek, és megvan az ideje a gyógyításnak. Megvan az ideje a rombolásnak, és megvan az ideje az építésnek. 4 Megvan az ideje a sírásnak, és megvan az ideje a nevetésnek. Megvan az ideje a gyásznak, és megvan az ideje a táncnak. 5 Megvan az ideje a kövek szétszórásának, és megvan az ideje a kövek összerakásának. Megvan az ideje az ölelésnek, és megvan az ideje az öleléstől való tartózkodásnak. 6 Megvan az ideje a megkeresésnek, és megvan az ideje az elvesztésnek. Megvan az ideje a megőrzésnek, és megvan az ideje az eldobásnak. 7 Megvan az ideje az eltépésnek, és megvan az ideje a megvarrásnak. Megvan az ideje a hallgatásnak, és megvan az ideje a beszédnek. 8 Megvan az ideje a szeretetnek, és megvan az ideje a gyűlöletnek. Megvan az ideje a háborúnak, és megvan az ideje a békének.

9 Mi haszna van a munkásnak abból, amiért fáradozik? 10 Láttam azokat a bajokat, amelyeket Isten azért adott az embereknek, hogy bajlódjanak velük. 11 Szépen megalkotott mindent a maga idejében, az örökkévalóságot is az emberi értelem elé tárta, de az ember mégsem tudja felfogni Isten alkotásait elejétől a végéig, amelyeket megalkotott. **12 Rájöttem**, hogy nincs jobb dolog, mint ha örül az ember, és a maga javára törekszik egész életében. 13 De az is Isten ajándéka, hogy az ember eszik, iszik, és jól él fáradságos munkájából. 14 **Rájöttem**, hogy mindaz, amit Isten tesz, örökké megmarad; nincs ahhoz hozzátenni való, és nincs belőle elvenni

való. Azért rendezte Isten így, hogy féljék őt. 15 Ami volt, régóta megvan, és ami lesz, már régen megvolt; és az Isten előkeríti azt, ami tovatűnt. 16 Még azt is láttam a nap alatt, hogy a törvény helyén törvénytelenység van, az igazság helyén pedig gonoszság. 17 De arra gondoltam, hogy az igazat is, a bűnöst is megítéli az Isten, mert minden dolognak eljön az ideje, és ő ügyel minden cselekedetre. 18 Úgy gondoltam, hogy az embereket ilyen módon próbálja meg Isten. Így tűnik ki, hogy ők magukban véve hasonlóak az állatokhoz. 19 Az emberek sorsa olyan, mint az állatoké, egyforma a sorsuk: ahogyan meghal az egyik, ugyanúgy meghal a másik is, és ugyanolyan lélek van mindegyikben, nem különb az ember az állatnál. Bizony minden hiábavalóság! 20 Mindegyik egy helyre kerül, mindegyik porból lesz, és újból porrá lesz mindegyik. 21 Ki tudja, hogy fölszáll-e az emberek lelke a magasba, és leszáll-e az állatok lelke a föld alá? 22 Beláttam tehát, hogy nincs jobb, mint ha örül az ember a munkájának, mert ez jutott neki. Senki sem hozhatja őt vissza, hogy lássa, mi történik utána.

Préd 4

Láttam azt is, hogy milyen sok elnyomás történik a nap alatt.

Láttam az elnyomottak könnyeit, akiknek nincs vigasztalójuk. Elnyomóik erőszakosan bánnak velük, és nincs vigasztalójuk.

KG Viszont látám én mind a nyomorgatásokat, a melyek a nap alatt történnek, és imé, nyilván van azoknak, a kik nyomorgattatnak, könnyhullatások, és vigasztalójuk nincs nekik; és az őket nyomorgatóknak kezéből erőszakot szenvednek és vigasztalójuk nincs nekik.

2 Ezért boldogabbnak tartom a halottakat, akik már régen meghaltak, az élőknél, akik még életben vannak. 3 De mindkettőjükénél jobb annak, aki meg sem született, mert nem látja azokat a gonosz dolgokat, amelyeket elkövetnek a nap alatt. 4 És láttam, hogy minden fáradozást és sikeres munkát az emberek kölcsönös irigysége kíséri. Ez is hiábavalóság és hasztalan erőlködés! 5 Az ostoba karba teszi a kezét, és tönkreteszi önmagát. 6 Jobb egy marokra valót szerezni nyugodtan, mint két marokra valót hajszoltan és hasztalan erőlködéssel. 7 Láttam a nap alatt ilyen hiábavalóságot is: 8 Van egyedülálló ember, akinek nincs senkije, sem fia, sem testvére, még sincs vége fáradozásának; nem elégszik meg a gazdagsággal, és nem mondaná: Ugyan kiért fáradozom, és kiért vonom meg magamtól a jót? Ez is hiábavalóság és elhibázott dolog.

9 Jobban boldogul kettő, mint egy: fáradozásuknak szép eredménye van. 10 Mert ha elesnek, föl tudják segíteni egymást. De jaj az egyedülállónak, mert ha elesik, nem emeli föl senki. 11 Éppígy, ha ketten fekszenek egymás mellett, megmelegszenek; de aki egyedül van, hogyan melegedhetne meg? 12 Ha az egyiket megtámadják, ketten állnak ellent. **A hármason nem szakad el egyhamar. (Hármas fonál: Isten? A kommentárok nem erre utalnak, pl. Geneva Bible: „that a man should live in society”)**

13 Többet ér a szegény, de bölcs gyermek a vén, de ostoba királynál, aki nem ismeri el, hogy figyelmeztetésre szorul. 14 Amaz a fogházból is kikerül, és király lesz, még ha szegénynek született is emennek az uralkodása idején. 15 Láttam, hogy aki csak él, és jár-kelet a nap alatt, a másikkal, a gyermekkel tart, aki amannak a helyébe lép. 16 Határtalanul nagy az a nép, amelynek élére kerül. De az utána következők már nem örülnek neki. Mert ez is hiábavalóság és hasztalan erőlködés. 17 Megfontoltan járj, amikor Isten házába mégy! Többet ér, ha hallgatva járulsz oda, mint ha áldozol az ostobák módjára, akik nem tudják, hogy rosszat tesznek!

Préd 5

A sok beszéd veszélye

Ne beszélj elhamarkodottan, ne hirtelenkedd el az Isten előtt kimondott szavadat, mert Isten a mennyben van, te pedig a földön, ezért kevés beszédű légy! 2 Mert ahogyan a sok munka álommal jár, úgy a sok beszéd ostoba fecsegéssel. 3 Ha fogadalmat teszel Istennek, ne halogasd teljesítését, mert nem telik neki kedve az ostobákban. Teljesítsd, amit megfogadtál! 4 Jobb, ha nem teszel fogadalmat, mint ha fogadalmat teszel, és nem teljesíted. 5 Ne engeddd, hogy beszéded vétekbe ejtsen téged, és ne mondd az Isten követének, hogy az csak tévedés volt. Miért háborodjék föl Isten szavadon, és miért tegye tönkre kezud alkotásait? 6 Bizony a sok álommal és a sok beszéddel együtt jár a hiábavalóság. Ezért féld az Istent! 7 Ha a szegény elnyomását, a jog és az igazság megrövidítését látod az országban, ne csodálkozz el a dolgon, mert a magas rangúra vigyáz a magasabb rangú, rájuk pedig a még magasabb rangúak. 8 Az országra nézve mindenkifölött hasznos, ha a király a földművelést pártolja. 9 Aki szereti a pénzt, nem elégszik meg a pénzzel, sem a jövedelemmel az, aki szereti a vagyont. Ez is hiábavalóság! 10 Ha szaporodnak a javak, szaporodnak a fogyasztói is; mi haszna van hát belőlük a gazdának? Legfeljebb annyi, hogy szemlélheti. 11 Édesen alszik, aki dolgozik, akár keveset, akár sokat eszik; a gazdagot ellenben nem hagyja aludni a jóllakottság. 12 Van egy fájdalmasan rossz dolog, amit láttam a nap alatt: a gazdája rovására őrizgetett gazdagság. 13 Az ilyen gazdagság elveszhet valamilyen rossz számítás miatt, és ha fia születik, annak semmi sem marad. 14 Ahogyan világra jött anyja méhéből, mezítelenül, úgy megy el ismét, ahogy jött; semmit sem kap fáradozásáért, amit magával vihetne. 15 Ez is fájdalmasan rossz dolog, hogy ahogyan jött, ugyanúgy kell elmennie.

Jób

Mi haszna van céltalan fáradozásából? 16 Hiszen egész életében sötétben eszik, és sok bosszúság, betegség és háborgatás éri! 17 *Rájöttem tehát, hogy az a jó és szép, ha az ember eszik, iszik, és élvezi a jót minden fáradozása nyomán, amivel fárad a nap alatt egész életén keresztül, amelyet Isten adott neki, mert ez jutott neki.* 18 *Ha pedig Isten valakinek gazdagságot és kincseket is adott, és megengedte neki, hogy azt élvezze, kivegye belőle a részét, és örüljön fáradozása eredményének: ez Isten ajándéka.* 19 *Az ilyen nem sokat gondol élete múlásával, mert Isten megengedi, hogy szívből örvendezzen.*

Préd 6

Láttam, hogy van egy rossz dolog a nap alatt, amely elhatalmasodhat az emberen: 2 Ha Isten valakinek gazdagságot, kincseket és tekintélyt ad, úgyhogy nem hiányzik neki semmi, bármit is kívánna, de Isten nem engedi meg, hogy élvezze azt, hanem idegen ember élvezi, az hiábavaló és fájdalmasan rossz dolog. 3 Ha valakinek száz gyermeke születik is, ha sok évig él is, magas kort érve meg, de ha nem tudja élvezni javait, sőt méltó temetés sem jut neki, akkor azt gondolom, hogy jobb az elvetéltnek, mint neki. 4 Mert az hiábavalóságra jött, sötétben megy el, és nevét sötétség takarja. 5 Még a napot sem pillantotta meg, nem tudta meg, milyen az, de nyugodtabb sors jutott neki, mint amannak. **6 Élhet valaki kétezer évig is, ha nem tud gyönyörködni a jóban!** Végül is egy helyre kerül mindenki. 7 Az ember egyre a szájáért fáradozik, de kívánsága csak nem teljesül. 8 Mert mi előnye van a bölcsnek az ostobával szemben, és a szegénynek azzal szemben, aki tudja, hogyan kell élni az életet? 9 Többet ér az, amit lát a szem, mint ami után sóvárog a lélek. Ez is hiábavalóság és hasztalan erőlködés. 10 Régtől fogva megvan a neve annak, ami létezik, és tudott dolog a sorsa. Ezért nem szállhat perbe az ember azzal, aki fölötte áll. 11 Sok beszéd van, amely csak a hiábavalóságot szaporítja: mi haszna van belőle az embernek? 12 Mert ki tudja, mi jó az embernek az életben? Hiábavaló életének napjai meg vannak számlálva, árnyékként tölti el azokat. Ugyan ki mondhatná meg az embernek, hogy mi történik utána a nap alatt?

Préd 7

1 Jobb a hírnév a drága olajnál, és a halál napja a születés napjánál. **Ez mit jelent?** 2 Jobb olyan házba menni, ahol gyászolnak, mint olyanba, ahol mulatnak, hiszen így lesz vége minden embernek. Szívlelje meg ezt, aki él! 3 Többet ér a bánat, mint a nevetés, ha a szomorú arc mellett jobbá lesz a szív. 4 A bölcsök a gyászolók házára gondolnak, az ostobák pedig a vigadozók házára. 5 **Jobb a bölcsök dorgálását hallgatni, mint ha az ostobák énekét hallgatja valaki.** 6 **Mert olyan az ostoba nevetése, mint a tövis ropogása a fazék alatt.** Ez is hiábavalóság! 7 Az elnyomás oktalanná teszi a bölcsöt, és az ajándék megrontja a szívet. 8 **Jobb valaminek a befejezése, mint az elkezdése. Jobb türelmesnek lenni, mint kevélynek.** 9 **Ne bosszankodj föl lelkedben hirtelen, mert a bosszankodás az ostobák szívében tanyázik.** 10 **Ne mondd azt, hogy miért voltak jobbak a hajdani napok a mostaniaknál, mert nem bölcs dolog, ha ilyet kérdezel!** 11 Jó a bölcsesség az örökség mellett, hasznos azoknak, akik látják a napot. 12 Mert oltalom a bölcsesség, akárcsak a pénz, de hasznos dolog tudni, hogy a bölcsesség élteti azokat, akiknek van. 13 **Figyeld meg Isten alkotásait: ki tudná kiegyenesíteni, amit ő görbévé tett?** 14 **A jó napokban élj a jóval, a rossz napokban pedig lásd be, hogy ezt is, amazt is Isten készítette azért, hogy az ember ne találja ki, mi következik.** 15 Sok mindent láttam hiábavaló életemben: Van olyan igaz ember, aki elvész, pedig igaz, és van olyan bűnös, aki sokáig él, pedig gonosz. **Jób** 16 Ne légy fölöttebb igaz, és ne bölcselkedj fölöslegesen: miért pusztulnál bele?! 17 Ne légy fölöttebb bűnös, és ne légy bolond: miért halnál meg idő előtt?! 18 Jó, ha az egyiket is megragadod, a másikat sem engeded ki kezedből, mert az istenfélő ember minden bajból kikerül. 19 A bölcsesség nagyobb erőssége a bölcsnek, mint tíz olyan ember, aki a várost kormányozza. 20 **Bizony nincs olyan igaz ember a földön, aki csak jót cselekedne, és nem vétkezne.** 21 Ne figyelj mindenféle szóbeszédre, és ne halld meg, ha a szolgád átkoz! 22 Te magad is sok esetről tudsz, amikor te átkoztál másokat. 23 Mindent megpróbáltam a bölcsességért. Már azt gondoltam, hogy bölcs vagyok, pedig távol voltam tőle. 24 Távol van, ami van, és nagyon mélyen: ki tudná megtalálni? 25 Amikor rászántam magam, hogy megismerjem, kifürkésszem és kikutassam bölcsen a végső következtetést, tudva, hogy az oktalanság bűn, és a tévelygés esztelenség, **26 úgy találtam, hogy a halálnál is keserűbb az olyan asszony, aki hasonló a vadászhurokhoz: a szíve háló, kezei pedig bilincsek. Aki kedves Isten előtt, az megmenekül tőle, de a vétkes a foglya lesz.** 27 Lásd, erre jöttem rá – mondja a Prédikátor –, mikor egyik gondolatról a másikra haladtam, hogy megtaláljam a végső következtetést, 28 amelyet még most is keresek, mert nem találtam meg: **ezer közül egy igazi embert találtam, de asszonyt nem találtam azok között.** 29 Lásd, csupán arra jöttem rá, hogy Isten az embereket becsületeseznek teremtette, csakhogy ők mindenféle okoskodásokhoz folyamodtak.

Préd 8

Kicsoda elég bölcs, és ki tudja megmagyarázni a dolgokat? A bölcsesség derűssé teszi az ember arcát, és kemény arcvonásai megenyhülnek. 2 Szerintem a király parancsát meg kell tartani, már csak az Istenre tett eskü miatt is. 3 Ne hagyj el őt elhamarkodottan, ne állj rá semmi rosszra, mert mindent meg tud tenni, amit akar! 4 Mert a király szava hatalmas, és ki mondhatná neki: Mit művelsz? 5 Aki a parancsot megtartja, nem ismeri meg a veszedelmet, mert a bölcs ember tudja, hogy eljön az ítélet ideje. 6 Minden dolognak megvan az ideje, amikor megítélik, mivel elhatalmasodott az emberi gonoszság. 7 Senki sem tudja, hogy mi fog történni, mert ki tudná

megmondani neki: mi hogyan lesz? **8 Az ember nem tudja hatalmában tartani a szelet, bezárni sem tudja a szelet, és senkinek sincs hatalmában megszabni halálának idejét. Háború idején nem engednek szabadságra senkit, és a bűn nem menti meg azt, aki elkövette.** **9 Ilyenket láttam,** figyelmemet azokra a tettekre irányítva, amelyeket olyankor követnek el a nap alatt, amikor egyik ember a másik rovására hatalmaskodik. **10 Így láttam,** hogy a bűnösöknek temetést rendeztek, amikor meghaltak; de eltávolították a szent helyről azokat, akik becsületesen éltek, és elfelejtették őket a városban. Ez is hiábavalóság! **11** Mivel nem ítélkeznek hamarosan a gonosz tettek fölött, azért van tele az emberi szív gonosz indulattal, **12** úgyhogy a vétkes százszor is követhet el gonosztettet hosszú időn át. **De én mégis tudom, hogy az istenfélőknek lesz jó dolguk, mert félik őt.** **13** A bűnösnek azonban nem lesz jó dolga, és élete nem nyúlik hosszúra, mint az árnyék, mivel nem féli az Istent. **14** Van ilyen hiábavalóság is, ami a földön történik: **Vannak igazak, akikkel úgy bánnak, mint a bűnösökkel; és vannak bűnösök, akikkel meg úgy bánnak, mint az igazakkal. Azt mondom, hogy ez is hiábavalóság.** **15** Ezért az örömet dicsérem, mert nincs jobb dolog az ember számára a nap alatt, **mint ha eszik, iszik és örül, és ez kíséri munkáját egész életén át, amelyet Isten adott neki a nap alatt.** **16** Azután arra irányítottam figyelmemet, hogy megismerjem a bölcsességet, szemügyre véve azokat a foglalkozásokat, amelyeket úgy üznek a földön, hogy az embereknek sem éjjel, sem nappal nem szállhat álom a szemére. **17** Úgy láttam, hogy az ember nem képes kiismerni Isten sokféle tettét, azokat a tetteket, amelyek a nap alatt történnek. Az ember ugyan fáradozik azon, hogy kikutassa, mégsem tudja kiismerni. Még ha azt mondja is a bölcs, hogy már tudja, akkor sem képes kiismerni.

Préd 9

1 Mindezt megfigyeltem, mert tisztán akartam látni mindezt, hogy az igazak és a bölcsék minden munkájukkal együtt Isten kezében vannak. Az ember azt sem tudja, hogy szeretet vagy gyűlölet vár-e rá: minden előtte van. **2** Minden érhet mindenkit. Ugyanaz történhet az igazzal és a bűnösrel, a jóval, a tisztával és a tisztátalannal, azzal, aki áldozik és azzal, aki nem áldozik; úgy járhat a jó, mint a vétkes, az esküdöző éppúgy, mint aki fél az eskütől. **3** Rossz dolog ez, hogy mindannak során, ami a nap alatt történik, ugyanaz érhet utol mindenkit. Ráadásul az emberek szíve tele van gonosszággal, és esztelenség van bennük, amíg csak élnek. Végül pedig a halottak közé kerülnek. **4** Csak annak van reménysége, aki az élők közé tartozik. Többet ér egy élő kutya, mint egy döglött oroszlán. **5** **Az élők annyit tudnak, hogy meg fognak halni; de a holtak semmiről sem tudnak, semmiből sincs hasznuk többé, még az emléküket is elfelejtik.** **6** Szeretetük is, gyűlöletük is, igyekezetük is tovatűnik, és nincs részük soha többé semmiben sem, ami a nap alatt történik. **7** **Azért edd csak örömmel kenyeredet, és idd jókedvvel borodat, mert mindig az volt Isten jóakarata, hogy ezt tedd!** **8** Ruhád legyen mindig fehér, és fejedről ne hiányozzék az olaj! **9** **Élvezd az életet feleségeddel együtt, akit szeretsz, mulandó életed minden napján, amelyet Isten adott neked a nap alatt, mulandó életed minden napján, mert ez jutott neked az életben, és munkád révén, amelyet fáradsággal végzel a nap alatt.** **10** **Tedd meg mindazt, ami a kezéd ügyébe esik, és amihez erőd van, mert nem lesz cselekvés, gondolkozás, ismeret és bölcsesség a holtak hazájában, ahová menned kell!** **11** Azt is láttam a nap alatt, hogy nem a gyorsak győznek a futásban, nem a hősök a harcban, nem a bölcseknek jut a kenyér, nem az értelmeseknek a gazdagság és nem a tudósoknak a jóindulat, mert mindezek az időtől és a körülményektől függnek. **12** Nem tudja az ember azt sem, hogy mennyi ideje van még. Ahogyan a halak veszedelmes hálóba kerülhetnek, ahogyan a madarak törbe eshetnek, ugyanúgy jutnak kelepcébe az emberek is, ha hirtelen rájuk szakad a veszedelem ideje. **13** Ilyen bölcsességet is láttam a nap alatt, és nagyon rám nehezedett: **14** Volt egy kicsiny város, kevés lakóval. Megtámadta azt egy nagy király,

körülvette, és ostromműveket épített vele szemben. 15 De akadt benne egy szegény bölcs, aki bölcsességével megmentette a várost. Az emberek azonban nem törődtek tovább azzal a szegény emberrel. 16 **Akkor ezt mondtam: Többet ér a bölcsesség a hatalomnál, de a szegények bölcsességét mégis megvetik, és nem hallgatnak beszédükre.** 17 A bölcsnek nyugodt szavaira kell inkább hallgatni, mint annak a kiabálására, aki az ostobák között uralkodik. 18 Többet ér a bölcsesség a harci eszközöknél; egyetlen vétkes sok jót pusztíthat el.

Préd 10

Egy döglött légytől bűdös lesz és megerjed a kenőcskészítő olaja; egy kis ostobaság hatásosabb a bölcsességnél és a tisztességnél. 2 A bölcs ember gondolatai a jóra, az ostoba gondolatai a rosszra irányulnak. 3 Akármerre jár is az ostoba: Őbelőle hiányzik az ész, mégis azt gondolja, hogy mindenki más az ostoba. 4 Ha az uralkodó haragra lobban ellened, ne hagyj el helyedet, mert a higgadtság nagy vétkeket akadályoz meg! 5 Láttam, hogy van olyan rossz dolog is a nap alatt, amely a hatalmasok tévedéséből következik: 6 az ostobák nagy méltóságra kerülnek, az érdemesek pedig alacsony sorsra jutnak. 7 Láttam rabszolgákat lóháton ülni, és fejedelmeket gyalog jární, mintha rabszolgák volnának. **8 Aki vermet ás, beleesik abba, és aki lerontja a kőkerítést, azt megmarja a kígyó.** 9 Aki követ fejt, megsértheti magát, és aki fát hasogat, veszedelemben forog. 10 Ha kicsorbult a vas, és nem köszörülük ki, akkor több erőt kell kifejteni. A helyesen alkalmazott bölcsesség a hasznos! 11 Ha megmar a kígyó, mielőtt megbűvölték, semmit sem ér aztán a kígyóbűvölő tudománya. **12 A bölcs embert kedvessé teszik saját szavai, az ostobát pedig saját szája teszi tönkre.** 13 Beszédének a kezdete butaság, és a vége szörnyű ostobaság. 14 Az ostoba szaporítja a szót, pedig nem tudja senki, hogy mi fog történni. Ki is tudná megmondani, hogy mit hoz a jövő? 15 Az ostobát úgy kifárasztja a munkája, hogy a városba sem tud bemenni. 16 Jaj neked, ország, ha királyod gyermek, és vezetőid már reggel lakomáznak! 17 Boldog vagy, ország, ha királyod nemes ember, és vezetőid a rendes időben étkeznek, önuralommal és nem részegeskedve! 18 Ha rest az ember, megrokskad a gerenda, és ha ölbe teszi a kezét, csöpög a háztető. 19 Mulatság kedvéért rendeznek lakomát, és vidámmá teszi az életet a bor, de pénz kell mindehhez. 20 Még gondolatodban se átkozd a királyt, és hálószobádban se átkozd a gazdagot! Mert az égi madár is elviszi a szót, és a szárnyas állat is elárulja a beszédet.

Préd 11

Oszto gasd bő kézzel kenyeredet, mert idő múltával visszanyered azt! 2 Oszd el hét- vagy nyolcfele is, mert nem tudod, milyen csapás érheti a földet! 3 Ha megtelnek a fellegek, esőt hullatnak a földre. Ha ledől a fa, akár délre, akár északra, ugyanazon a helyen marad, ahová ledőlt. **4 Aki mindig csak a szelet figyeli, nem vet, és aki csak a fellegeket lesi, nem arat. 5 Ahogyan nem ismered a szél útját vagy a csontok formálódását a terhes asszony méhében, éppúgy nem ismered Isten munkáját, aki mindent alkotott.** 6 Reggel fogj a magvetéshez, és ne pihentesd a kezéd este sem, mert nem tudod, melyik sikerül: ez, vagy amaz, vagy mind a kettő egyaránt jó lesz. 7 Édes a világosság, és jó látni szemünkkel a napot. 8 Azért ha sok évig élhet az ember, örüljön mindig, de gondoljon arra, hogy sok sötét napja is lesz, és ami következik, az mind hiábavalóság! **9 Örvendezz, ifjú, míg fiatal vagy, légy jókedvű ifjúságod idején, és élj szíved vágya szerint, ahogy jónak látod! De tudd meg, hogy mindezekért Isten megítél téged!** 10 Távolítsd

el szívedből a bosszúságot, és tartsd távol magadtól a rosszat, mert az ifjúkor és a fiatalság mulandó!

Préd 12

1 Gondolj Teremtődre ifjúságod idején, míg el nem jönnek a rossz napok, és el nem érkeznek azok az évek, melyekről ezt mondod: nem szeretem őket! 2 míg el nem sötétedik a nap világa meg a hold és a csillagok, és újra felhők nem érkeznek az eső után. 3 Akkor reszketni fognak a ház őrei, támolyognak az erős férfiak; megállnak az őrlő lányok, mert kevesen vannak, és elhomályosulnak az ablakon kinézők. 4 Bezárulnak az utcára nyíló ajtók, elcsendesül a malom zúgása. Fölkelnek a madárszóra is, és elhalkul minden énekszó. 5 Még egy kis emelkedőtől is félnek, és ijedeznek az úton. **A mandulafa kivirágzik, a sáska nehezen vonszolja magát,** és mit sem ér a fűszer, mert elmegy az ember örök otthonába, és az utcán körös-körül siratók járnak. 6 Végül elszakad az ezüstkötél, összetörik az aranypohár, a korsó eltörik a forrásnál, és a kerék belezuhan a kútba. **7 A por visszatér a földbe, olyan lesz, mint volt, a lélek pedig visszatér Istenhez, aki adta.** 8 Igen nagy hiábavalóság – mondja a Prédikátor –, **minden hiábavalóság!** 9 Bölcs volt a Prédikátor, és azonfelül a népet is tanította ismeretre. Gondolkodott, kutatót, és sok példabeszédet szerzett. 10 Igyekezett a Prédikátor arra, hogy értékes mondásokat találjon, és őszintén leírta az igaz mondásokat. **11 A bölcsök szavai olyanok, mint a tüskék, és azoknak gyűjteménye olyan, mint az egymás mellé levert cövekek, amelyek egy Pásztortól valók.** 12 Ezekon felül, fiam, fogadd meg az intést: A sok könyv írásának nincs vége, és a sok gondolkodás elfárasztja a testet. 13 Mindezt hallva a végső tanulság ez: Féld Istent, és tartsd meg parancsolatait, mert ez minden embernek kötelessége! 14 Mert Isten megítél minden tettet, minden titkolt dolgot, akár jó, akár rossz az.

Énekek 1

Hasonlatok

1 Énekek éneke. Salamoné. 2 Csókoljon meg engem szája csókjaival: Szerelmed jobb a bornál! 3 Jó illata van olajodnak, neved, mint a kiöntött olaj; ezért szeretnek téged a lányok. 4 Vigyél engem magaddal, fussunk, vezess a szobádba, királyom! Ujjongva örüljünk veled, emlegessük bornál is jobb szerelmedet, méltán szeretnek téged! 5 **Jeruzsálem lányai! Én barna vagyok, de szép, olyan, mint Kédár sátrai és mint Salamon szőnyegei.** 6 Ne nézzétek, hogy milyen barna vagyok, a nap süttött le engem. Anyám fiai haragudtak rám, szőlőt őriztettek velem; a magam szőlőjét nem őriztem. 7 Mondd meg nekem te, kit lelkemből szeretek, hol legeltetsz, délben hol delectetsz? Miért keresgéljelek társaid nyájainál? 8 Ha nem tudod, ó, asszonyok szépe, indulj el nyájam nyomán, és legeltesd kecskéidet a pásztorok tanyáinál! 9 **A fáraó kocsijába fogott paripákhoz hasonlítalak, kedvesem!** 10 **Két orcád bájos a láncocskák közt, nyakad a gyöngysorokban.** 11 Aranyláncokat készítünk neked ezüstgolyócskákkal. 12 Ha a király az asztalnál ül, nárdusom árasztja illatát. 13 **Mint egy köteg mirha, mely keblemen nyugszik, olyan az én szerelmesem.** 14 **Mint a ciprusfürt Én-Gedí szőlőiben, olyan az én szerelmesem.** 15 De szép vagy, kedvesem, de szép vagy! Szemeid galambok. 16 Szép vagy te is, szerelmesem, gyönyörű vagy! Fekvőhelyünk üde zöld. 17 Cédrusok háznak gerendái, mennyezete ciprusfa.

Énekek 2

1 A Sárón nárcisza vagyok én, a völgyek lilioma. 2 **Mint liliom a tövisek közt, olyan kedvesem a lányok közt.** 3 Mint almafa az erdő fái közt, olyan szerelmesem a legények közt. Árnyékában vágyom ülni, gyümölcse édes ínyemnek. 4 Elvitt engem a borzózóhelyre, melynek jelvénye a szerelem. 5 Erősítetek aszú szőlővel, üdítetek fel almával, mert **a szerelem betege vagyok!** 6 Bal karja a fejem alatt, jobbával átölel engem. 7 Kérve kérlek titeket, Jeruzsálem lányai, a gazellákra és a mező szarvasaira: **Ne keltsétek, ne ébresszétek föl a szerelmet, amíg nem akarja!** 8 Szerelmesem hangját hallom! Jön már, ugrálva a hegyeken, szökdelve a halmokon. 9 Mert olyan szerelmesem, mint a gazella, mint a fiatal szarvas. Itt áll már falaink mellett, benéz az ablakon, betekint a rácsokon. 10 Szerelmesem így szólított meg: Kelj föl, kedvesem, szépségem, jöjj már! 11 Nézd, vége van a télnek, elmúlt az esőzés, elment. 12 Megjelentek a virágok a földön, itt az éneklés ideje, gerlebúgás hangzik földünkön. 13 Érleli első gyümölcset a fügefafa, és a virágzó szőlők illatoznak. Kelj föl, kedvesem, szépségem, jöjj már! 14 Galambom, a sziklahasadékban, a magas kőszál rejtekében, mutasd meg arcodat, hallasd a hangodat, mert kellemes a hangod, és bájos az arcod! 15 Fogjátok meg a rókákat, a kölyökrókákat, mert pusztítják szőlőinket, virágzó szőlőinket! 16 Szerelmesem enyém, és én az övé vagyok, övé, ki a liliomok közt legeltet. 17 Ha hús szél támad, és megnyúlnak az árnyak, jöjj vissza, szerelmesem, a hegyszakadékokon át, mint a gazella vagy a fiatal szarvas!

Énekek 3

1 Ágyamon éjjelente kerestem őt, akit lelkemből szeretek, kerestem, de nem találtam. 2 Fölkelek azért, és bejárom a várost, az utcákat és a tereket; megkeresem, akit lelkemből szeretek! Kerestem, de nem találtam. 3 Rám találtak az örök, akik a várost járják. Nem láttatok – kérdeztem –, akit lelkemből szeretek? 4 Alig mentem tovább tőlük, máris megtaláltam, akit lelkemből szeretek. Megragadtam, nem is engedem el, míg be nem vezetem anyám házába, szülőmnek szobájába. 5 **Kérve kérlek titeket, Jeruzsálem lányai, a gazellákra és a mező szarvasaira: Ne keltsétek, ne ébresszétek föl a szerelmet, amíg nem akarja!** 6 Mi jön ott a

puszta felől, mint valami füstoszlop? Mirha és tömjén illata veszi körül, az illatszerárus sokféle pora. 7 Nézd, Salamon gyaloghintója az, hatvan vitéz van körülötte Izrael vitézei közül! 8 Mindnyájan kardforgatók, gyakorlott harcosok, mindegyiknek kard van az oldalán, nem rettegnek éjszaka sem. 9 Gyaloghintót csináltatott magának Salamon király a Libánon fáiból. 10 Oszlopait ezüstből csináltatta, támláját aranyból, ülését bíborból, belsejét szeretettel hímezték Jeruzsálem lányai. 11 Gyertek ki, Sion lányai, nézzétek Salamon királyt a koronával, mellyel megkoronázta anyja nászának napján, szíve örömeinek napján!

Énekek 4

Testrészek felsorolása, hasonlatokkal bezárt kert!!

1 Mily szép vagy, kedvesem, mily szép vagy! **Szemeid galambok fátyolod mögött.**
Hajad olyan, mint egy kecskenyáj, amely Gileád hegyeiről hullámzik alá. 2 **Fogaid olyanok, mint a megnyírt juhok, melyek az úsztatóból jönnek: mindegyiknek van párja, nincs köztük magányos.** 3 Ajkad, mint a karmazsinfonál, és bájos vagy, ha beszélsz; halántékdod, mint gránátalma gerezdjei a fátyolod mögött. 4 **Nyakad oly karcsú,** amilyennek Dávid tornya épült. Ezer kerek pajzs függ rajta, mind vitézek pajzsa. 5 **Két melled, mint két ózike, mint gazellapár, mely liliomok közt legel.** 6 Ha hús szél támad, és megnyúlnak az árnyak, elmegyek a mirhahegyre és a tömjénhalomra. 7 **Mindened oly szép, kedvesem, semmi hibád sincsen.** 8 Jöjj hozzám a Libánonról, menyasszonyom, jöjj hozzám a Libánonról! Nézz le az Amáná csúcsáról, a Szenír és a Hermón csúcsáról, az oroszlánbarlangoktól, a párducok hegyeiről! 9 Megdobogtattad szívemet, húgom, menyasszonyom, megdobogtattad szemed egy pillantásával, nyakdíszed egy láncocskájával. 10 Mily szép a szerelmed, húgom, menyasszonyom! **Mennyivel jobb szerelmed a bornál, olajod illatosabb minden balzsamnál.** 11 **Színmez csepeg ajkadról,** menyasszonyom, méz és tej van a nyelveden, és ruháid illata, mint a Libánon illata! 12 **Bezárt kert az én húgom, menyasszonyom, bekerített forrás, lepecsételt kút.** 13 **Paradicsomkert nőtt rajtad: gránátalmák édes gyümölcsökkel, ciprusok nárdusokkal,** 14 nárdus és sáfrány, illatos nád és fahéj, sok tömjénfával, mirha és aloé, sok drága balzsammal; 15 kertekben levő kút, friss víznek forrása, mely a Libánonról csörgedezik. 16 Támadj föl, északi szél, jöjj elő, déli szél, fújj rá kertemre, áradjon illata! Jöjjön el kertjébe szerelmesem, és egye annak édes gyümölcsét!

Énekek 5

1 Bejöttem kertembe, húgom, menyasszonyom! Szedem mirhámát és balzsamomat, eszem lépes mézemet, színmezemet, iszom boromat és tejemet. Egyetek, igyatok, barátaim, részegedjete meg a szerelemtől! 2 Aludtam, de ébren volt szívem. Hallga, szerelmesem kopogtat! Nyiss ajtót, húgom, kedvesem, galambom, gyönyörűségem! Mert fejem belepte a harmat, fűrtjeimet az éjszaka cseppjei. 3 Levettem alsóruhámát, hogyan ölthetném fel? Megmostam lábaimat, hogyan piszkolhatnám be? 4 Szerelmesem benyújtotta kezét a résen, és szívem felindult iránta. 5 Fölkeltem, hogy ajtót nyissak szerelmesemnek, és kezemről mirha csepegett, ujjaimról mirha folyt a zárra. 6 Ajtót nyitottam szerelmesemnek, de szerelmesem már megfordult, elment. Lelkem megindult beszédétől, azért kerestem őt, de nem találtam, kiáltottam, de nem válaszolt. 7 Rám találtak az örök, akik járják a várost. Megverték, megsebeztek, letépték rólam kendőmet a várfalak őrei. 8 Esdekelve kérlek, Jeruzsálem lányai! Ha megtaláljátok szerelmesemet, mondjátok meg neki, hogy a **szerelmem betege vagyok!** 9 Mivel külön szerelmesed a

másokénál, ó, asszonyok szépe? Mivel különb szerelmesed a másokénál, hogy így esdekelsz hozzánk? 10 Szerelmesem ragyogó és piros, tízezer közül is kitűnik. 11 Feje szintiszta arany, hajfürtjei hullámosak és hollófeketék. 12 **Szemei, mint galambok a folyóvíz mellett, tejben fürödnek, bő víz mellett ülnek.** 13 Arca, mint a balzsamillatú virágágy, melyben illatos növények nőnek. Ajkai liliomok, melyekről csepegő mirha folyik. 14 Kezei aranyhengerek topázzal borítva, dereka elefántcsontszobor zafírokkal rakva. 15 Combjai márványoszlopok színarany talapzaton. Termete olyan, mint a Libánon, pompás, mint a cédrusok. 16 **Ínye csupa édesség,** és rajta minden oly kívánatos. Ilyen a szerelmesem, ilyen a kedvesem, Jeruzsálem lányai!

Énekek 6

1Hová ment szerelmesed, asszonyok szépe? Merre indult szerelmesed? Hadd keressük veled együtt! 2 Szerelmesem a kertjébe ment, a balzsamillatú virágágyakhoz, hogy gyönyörködjek a kertekben, és liliomokat szedjen. 3 **Én szerelmesemé vagyok, és szerelmesem az enyém, a liliomokban gyönyörködik ő.** 4 Szép vagy, kedvesem, mint Tircá városa, gyönyörű, mint Jeruzsálem, ámulatba ejtő, mint egy zászlóerdő. 5 Vedd le rólam szemeidet, mert megzavartak engem! **Hajad olyan, mint egy kecskenyáj, mely a Gileádról hullámszik alá.** 6 **Fogaid** olyanok, mint az anyajuhok nyája, mely az úsztatóból jön: mindegyiknek van párja, nincs köztük magányos. 7 **Halántékdod,** mint gránátalma gerezdjei a fátyolod mögött. 8 Királyné van hatvan, másodfeleség nyolcvan is, lány meg számtalan. 9 De galambom csak egy van, ez a tökéletes, anyjának egyetlen, szülőjének kedvence. Nézik a lányok, és boldognak mondják, dicsérik a királynék és a másodfeleségek. 10 Ki ez a lány? Úgy ragyog, mint a hajnal, szép, mint a holdsugár, tiszta, mint a fénylő nap, ámulatba ejtő, mint egy zászlóerdő. 11 Lementem a diófaligetbe, hogy gyönyörködjem a zsendülő völgyben, és megnézzem, fakad-e a szőlő, virágoznak-e a gránátalmafák? 12 Észre sem vettem, amikor Ammínádíb kocsijába tetek engem.

Énekek 7

Gyönyörű hasonlatok a test részeiről Önmagában külön is egy gyönyörű költemény

1Fordulj, fordulj, Szulamit! Fordulj, fordulj, hadd csodáljunk! Mit csodáltok Szulamiton, amikor soraitok közt táncol?! 2 Mily szépen lépkedsz saruidban, te fejedelmi lány! **Csípőd** vonalai ékszerekhez hasonlóak, művészi kéz alkotásai. 3 **Köldököd** kerek csésze, melyből nem hiányzik a fűszeres bor. **Tested búzahalom liliomokkal** szegélyezve. 4 Két melled, mint két őzike, mint egy gazellapár. 5 **Nyakad** elefántcsonttorony, **szemeid** hesbóni tavak a bat-rabbími kapunál; **orrod,** mint a Libánon tornya, mely Damaszkusz felé néz. 6 Fejed olyan, mint a Karmel, és fejedén a haj, mint a bíbor; egy királyt tartanak fogva fürtjei. 7 Mily szép vagy és mily kedves, gyönyörűséges szerelmem! 8 **Termeted pálmához** hasonló, melleid szőlőfürtökhöz. 9 Gondoltam: Felmegyek a pálmafára, megragadom fürtjeit. Olyanok melleid, mint a szőlőfürtök, leheleted, mint az alma illata. 10 **Ajkad íze, mint a legjobb boré,** mely szerelmesemtől árad felém, álomban is megnedvesíti ajkam. 11 Én szerelmesemé vagyok, és ő is utánam vágyódik. 12 Jöjj hát, szerelmesem, menjünk ki a mezőre, háljunk a ciprusok között! 13 Menjünk korán a szőlőbe, nézzük meg, fakad-e a szőlő, kinyílt-e virága, virágoznak-e a gránátalmafák? Ott ajándékozlak meg szerelmemmel. 14 A mandragórák illatoznak, ajtónk előtt ott a sok édes gyümölcs, van friss, van aszalt is: szerelmesem, neked tartogattam!

Énekek 8

1 Bárcsak bátyám lennél, ki anyám mellét szopta! Ha az utcán találkoznánk, megcsókolhatnálak, és nem szólnának meg. 2 Elvezetnélek, anyám házába vinnélek. Te tanítgatnál engem, én meg fűszeres borral itatnálak, édes gránátalmaborral. 3 Bal karja a fejem alatt, jobbjaival átölel engem. 4 Kérve kérlek titeket, **Jeruzsálem lányai: Ne keltsétek, ne ébresszétek föl a szerelmet, amíg nem akarja!** 5 Ki ez a lány, aki a pusztából jön szerelmesére támaszkodva? Az almafa alatt költöttelek fel, ahol anyád vajúdott veled, ahol vajúdott, és megszült téged. **6 Tégy engem, mint pecsétet a szívedre, mint pecsétet a karodra! Bizony, erős a szerelem, mint a halál, legyőzhetetlen a szenvedély, akár a sír. Úgy lobog, mint a lobogó tűz, mint az Úrnak lángja.** 7 Sok víz sem tudja eloltani a szerelmet, folyók sem tudják elsodorni. De ha valaki háza minden kincsét kínálná is a szerelemért, csak megvetnék érte. 8 Kicsi még a mi hűgünk, nincsen neki melle. Mit csináljunk hűgünkkel, amikor megkérik? 9 Hogyha kőfal, építünk rá ezüst pártázatot; hogyha pedig ajtó, bedeszkázzuk cédrusfával. 10 Kőfal vagyok, melleim, mint a tornyok; de őelőtte olyan leszek, mint aki megtalálta boldogságát. 11 Szőlője volt Salamonnak Baal-Hámónban, szőlőjét örökre bízta, mindegyikük ezer ezüstöt hozott a termésért. 12 A magam szőlőjére magamnak van gondom. Az ezer ezüst legyen a tiéd, Salamon, kétszáz pedig a termés őrzőié. 13 Te, kertekben lakó lány! Barátaim a szavadat lesik, hadd halljam én is! 14 Siess hozzám, szerelmesem, mint **egy gazella vagy egy fiatal szarvas a balzsamillatú hegyeken!**

Ézs 1

1Ézsaiásnak, Ámóc fiának látomása, amelyet akkor látott Júdáról és Jeruzsálemről, amikor Uzziájá, Jótám, Áház és Ezékiás voltak Júda királyai. 2 Halljátok meg, egek, figyelj ide, föld, mert az Úr szól: Fiamat fölneveltem, fölmagasztaltam, de ők elpártoltak tőlem! 3 **Az ököri ismeri gazdáját, a szamár is urának jászlát, de Izráel nem ismer, népem nem ért meg engem.** 4 Jaj, vétkes nemzet, bűnnel terhelt nép! Gonosz utódok, romlott fiak! Elhagyták az Urat, megvetették Izráel Szentjét, elfordultak tőle! 5 Minél több verést kaptok, annál jobban ellenkeztek! **Egészen beteg már a fej, egészen gyenge már a szív. 6 Tetőtől talpig nincs rajta ép hely, csupa zúzódás, kék folt és gennyes seb. Nem nyomták ki, nem kötözték be, olajjal sem gyógyították.** 7 Országokat pusztaság, városaitokat fölperzselték, földeteket szemetek láttára idegenek tarolták le, pusztaság, mint ahol idegenek dúltak. 8 Olyan maradt Sion leánya, mint kunyhó a szőlőben, mint csőszház az uborkaföldön, vagy mint egy ostromlott város. 9 Ha a Seregek Ura nem hagyott volna néhány menekültet, olyanok lennének, mint Sodoma, Gomorához hasonlítanánk. 10 Halljátok az Úr igéjét, Sodoma vezetői! Figyeljete Istenünk tanítására, Gomora népe! 11 Mit kezdjek a sok véresáldozattal? – mondja az Úr. – Elegem van az égőáldozati kosokból, a hízott marhák kövérjéből! A bikák, a bárányok és a bakok vérében nem telik kedvem. 12 Ki kívánja tőletek, hogy eljőjete, hogy megjelenjete előttem, és tapossátok udvaromat? 13 Ne hozzatok többé hazug áldozatot, még a füstjét is utálom! Újhold, szombat, ünnepi összejövetel? Nem tűröm együtt a bűnt és az ünneplést! 14 Újholdjaitokat és ünnepeiteket gyűlölöm én, terhemre vannak, fáraszt elviselni. 15 Ha felém nyújtjátok kezeteiket, eltakarom előletek a szemem; bármennyit is imádkoztok, nem hallgatlak meg benneteket, hiszen a kezetekhez vér tapad! 16 Mossátok tisztára magatokat! Vigyétek el szemem elől gonosz tetteiteket! Ne tegyetek többé rosszat, 17 tanuljatok meg jót cselekedni! Törekedjete igazságra, térítsétek jó útra az erőszakoskodót! Védjete meg az árvák igazát, képviseljete az özvegy peres ügyét! 18 Jőjete, szálljunk most perbe egymással! – mondja az Úr. – **Ha vétkeitek skarlátpirosak is, hófehéreké válhattok, ha vörösek is, mint a bíbor, fehéreké lehettek, mint a gyapjú.** 19 Ha készségesen hallgattok rám, élhettek az ország javaival. 20 De ha vonakodva elpártoltok tőlem, fegyver pusztít el titeket. – Az Úr maga mondja ezt. 21 Jaj, milyen parázna lett a hűséges város! Törvényességgel volt tele, igazság lakott benne, most pedig gyilkosok! 22 Ezüstöd salakká változott, tiszta borodat vízzel hígították. 23 Vezéridek megátalkodottak, tolvajok barátai. Mindegyik szereti a megvesztegetést, ajándékot hajhász. Az árvák igazát nem védik, az özvegy peres ügye nem kerül eléjük. 24 Azért így szól az Úr, a Seregek Ura, Izráel Erőssége: Majd elégtételt veszek ellenfeleimen, bosszút állok ellenségeimen! 25 Ellened fordítom kezemet, és kiolvasztom salakodat, mint a lúg, eltávolítok belőled minden ónt. 26 Megint olyan bírakat adok, mint régen, és olyan tanácsadókat, mint kezdetben. Akkor majd így neveznek: Igaz város, hűséges város! 27 Sion ítélettel váltatik meg, megtérői igazság által. 28 De összetörnek a hűtlenek a vétkesekkel együtt, és akik elhagyják az Urat, megsemmisülnek. 29 Megszégyenültök a cserfák miatt, amelyekben gyönyörködtetek, pirulni fogtok a kertek miatt, amelyeket kedveltetek. 30 Hasonlók lesztek a cserfához, amelynek elhervadt a lombja, és a kerthez, amelynek nincs vize. 31 Mert kenderkóccá lesz a hatalmas, és munkája szikrává: mindketten együtt égnek el, és nem oltja el senki.

Ézs 2

1Ezt az ígét kapta látomásban Ézsaiás, Ámóc fia Júdáról és Jeruzsálemről: 2 Az utolsó napokban szilárdan fog állni az Úr házának hegye a többi hegy fölött, és kimagaslik majd a halmok közül. Özönlik majd hozzá valamennyi nép. 3 Eljön a sok nép, és ezt mondják: Jőjete, menjünk föl az Úr hegyére, Jákób Istenének házához! Tanítson minket útjaira, hogy az ő

ösvényein járjunk. **Mert a Sionról jön a tanítás, és az Úr igéje Jeruzsálemből.** 4 Igazságot szolgáltat a nemzetek között, ítéletet hoz minden nép ügyében. **Kardjaikból ezért kapákat kovácsolnak, lándzsáikból pedig metszőkéseket; nép a népre kardot nem emel, hadakozást többé nem tanul.** 5 Jákób háza, jöjjetek, járjunk az Úr világosságában! 6 Eltaszítottad népedet, Jákób házát, mert tele vannak keleti szokásokkal, varázslást üzőkkel, mint a filiszteusok, és idegenekkel barátkoznak. 7 Tele van az ország ezüsttel, arannyal, kincseinek se szeri, se száma. Tele van az ország lovakkal, harci kocsijainak se szeri, se száma. 8 Tele van az ország bálványokkal, kezeik csinálmánya előtt borulnak le, amit ujaikkal csináltak. 9 Ezért meg kell hajolnia az embernek, meg kell alázkodnia a halandónak, és te nem bocsátasz meg nekik. 10 Menj a sziklák közé, rejtőzz a porba az Úr félelmetes fensége és méltósága elől! 11 **Megalázza a kevély tekintetű embert,** a halandók nagyságát porba hajtja. Csak az Úr magasztaltatik föl azon a napon. 12 Mert jön a Seregek Urának napja minden kevély és magas ellen, mindenki ellen, aki nagyra tartja magát, de majd meg kell alázkodnia; 13 a Libánon minden cédrusa ellen, amelyek magasra emelkednek, a Básán minden tölgyfája ellen; 14 minden magas hegy ellen és minden kiemelkedő halom ellen, 15 minden büszke torony ellen és minden erős vár ellen, 16 minden Tarsis-hajó ellen és minden gyönyörű gálya ellen. 17 Porba hajtja az ember büszkeségét, és megalázza a halandók nagyságát. Csak az Úr magasztaltatik föl azon a napon. 18 A bálványok pedig semmivé lesznek egészen. 19 Bebújnak majd a sziklabarlangokba és a föld repedéseibe az Úr félelmetes fensége és méltósága elől, amikor fölkel, hogy megrémítse a földet. 20 *Azon a napon odadobja az ember a vakondoknak és a denevéreknek ezüst- és aranybálványait, amelyeket azért csinált, hogy leboruljon előttük.* 21 Bebújnak a sziklák szakadékaiba és a kőszalag hasadékaiba az Úr félelmetes fensége és méltósága elől, amikor fölkel, hogy megrémítse a földet. **22 Ne bízzatok az emberben, hiszen csak lehelet van az orrában: mire lehet hát becsülni?**

Ézs 3

Woe

1 Az Úr, a Seregek Ura eltávolít Jeruzsálemből és Júdából mindenféle támaszt: minden támaszt, amit a kenyér nyújt, minden támaszt, amit a víz jelent, 2 a zsoldost és a sorkatonát, a bírót és a prófétát, a jóst és a véneket, 3 a hadnagyot és a főrendűt, a tanácsost, az ügyes mestert és a varázsláshoz értőt. 4 Ifjuncokat teszek vezéreiké, és sihederek uralkodnak rajtuk. 5 Sanyargatja a nép között ember az embertársát, egyik ember a másikat. Rátámad az ifjú a vénre, a hitvány a tekintélyesre. 6 Ha valaki így unszolja rokonsága egyik tagját: Neked még van ruhád, légy te a vezetőnk, légy úrrá ezen a felforduláson! – 7 akkor az így fog válaszolni: Nem akarok sebkötöző lenni! Nincs a házamban se kenyér, se ruha, ne tegyetek engem a nép vezetőjévé! 8 Bizony, elbukik Jeruzsálem, és elesik Júda, mert nyelvükkel és tetteikkel az Úr ellen fordulnak, és dicsőségével szemben engedetlenek. 9 Személyválogatásuk ellenük beszél, vétkeiket Sodoma módjára hirdetik, még csak nem is titkolják. Jaj nekik, mert maguknak okoznak bajt! 10 Mondjátok az igazaknak, hogy jó dolguk lesz, mert tetteiknek gyümölcsét élvezhetik. 11 Jaj a gonoszoknak! Rossz dolga lesz, mert saját tettei szerint bánnak el vele. 12 Ó, népem! Gyermekek sanyargatnak, asszonyok uralkodnak rajtad! Ó, népem! Vezetőid félrevezetnek, tévútra visznek téged! **13 Előlép perelni az Úr, készen áll, hogy ítélkezék népe fölött.** 14 **Törvényt tart az Úr népének vénei és vezérei fölött: Letaroltatok a szőlőt, szegényektől elrabolt holmi van házaitekben!** 15 Hogy meritek összezúzni népemet, összetörni a nincsteleneket?! – Az Úrnak, a Seregek Urának szava ez. 16 Ezt mondta az Úr: Mivel Sion leányai büszkélkednek, fejüket fenn hordva, szemükkel kacsingatva járnak, kényeskedve lépegetnek, és lábperceikkel csilingelnek, 17 ezért kopasszá teszi az Úr Sion leányainak a fejét, és fölnyíratja halántékukat az Úr. 18 Azon a napon eltávolítja ékszereiket az

Úr: a lábpereceket, a napocskákat és holdacskákat, 19 a függőket, karpereceket és fátylakat, 20 a fejdíszeket, lábláncokat, díszes öveket, az illatszerez szelencéket és a talizmánokat, 21 a gyűrűket és orrpereceket, 22 a díszruhákat, köpenyeket, sálakat és tarsolyokat, 23 a tükröket, az alsóruhákat, a turbánokat és a vállkendőket. **24 Akkor majd a balzsamillat helyén bűz lesz, az öv helyén kötél, a fodorított haj helyén kopaszság, a díszköpeny helyén daróc, a szépség helyén pedig szegénybélyeg.** 25 Embereid fegyvertől hullnak el, vitézeid a harcban. 26 Szomorkodnak és gyászolnak a kapukban, és kisémmizve ülnek a földön.

Ézs 4

1 Hét asszony ragad majd meg egy férfit azon a napon, és ezt mondják: A magunk kenyerét esszük, a magunk ruhájába öltözünk, csak hadd viseljük a nevedet! Vedd le rólunk a gyalázatot! **2 Azon a napon ékes és dicső sarjat támaszt majd az Úr, a föld gyümölcse pedig pompás és díszes lesz azoknak, akik Izráelből megmaradnak. 3 Akkor szentnek mondják majd azt, aki megmarad a Sionon, és életben marad Jeruzsálemben, aki csak föl van írva az élők közé a jeruzsálemiek közül. 4** Ha lemosta az Úr Sion leányainak a szennyét, és leöblítette Jeruzsálem vérét ítélő lelkével, megtisztító lelkével, 5 a Sion-hegy egész területe és a gyülekezet fölé nappal felhőt és ködöt teremt az Úr, éjjel pedig lángoló tűz fényét. **Mindezek fölött az Úr dicsősége lesz majd az oltalom. 6 Sátor lesz árnyékul nappal a hőség ellen, menedék és rejték hely a zivatar és az eső ellen.**

Ézs 5

1 Dalt éneklek kedvesemről, szerelmesem szőlőjéről.

Szőlője volt kedvesemnek kövér hegyoldalon. 2 Fölásta és megtisztította a kövektől, beültette nemes vesszővel. Közepére tornyot emelt, sajtót is vágatott benne. Várta, hogy jó szőlőt teremjen, de az vadszőlőt termett! 3 Most azért, Jeruzsálem lakói és Júda férfiai, tegyetek igazságot köztem és a szőlőm között! 4 Mit kellett volna még a szőlőmmel tenni, amit meg nem tettem? Azt vártam, hogy jó szőlőt terem majd, miért termett mégis vadszőlőt? 5 Megmondom én nektek, most mit teszek szőlőmmel: kerítését lerombolom, hogy leleljék, kőfalát kidöntöm, hogy összetiporják! 6 Hagyom, hogy elvaduljon: nem metszik, nem kapálják, fölveri a tövis és a gaz. Megparancsolom a felhőknek is, hogy ne adjanak rá esőt! 7 A Seregek Urának szőlője: Izráelnek háza, és gyönyörű ültetvénye: Júda férfiai. Törvényességre várt, és lett önkényesség, igazságra várt, és lett kiáltó gázság!

8 Jaj azoknak, akik házat házhoz ragasztanak, és mezőt mező mellé szereznek, míg hely sem marad másnak, és csak ti laktok ebben az országban! 9 Ezt hallottam a Seregek Urától: Az a sok ház romba dől majd, a nagyok és szépek lakatlanná lesznek. 10 Tíz hold szőlő csak egy bat bort terem, tíz véka vetőmag csak egy vékát terem! 11 Jaj azoknak, akik már reggel is ital után járnak! Estig elmulatnak, bor hevíti őket. 12 Citera és lant, dob, fuvola és bor mellett lakmároznak, de az Úr tetteit nem veszik észre, kezének munkáját nem látják meg. 13 Ezért megy fogságba népem, bár még nem tudja. Éhen hálnak előkelői, a köznép pedig szomjan eleped. 14 Ezért tátja ki torkát a sír, mérhetetlen nagyra fölnyitja a száját. Odakerül az előkelő és a köznép, a zajongók és a vigadozók. 15 Meg kell hajolnia az embernek, megalázkodnia a halandónak, a kevély tekintetű embereknek meg kell alázkodniuk. 16 De magasztos lesz a Seregek Ura, mikor ítéletet tart, és a szent Isten megmutatja szentségét, mikor igazságot tesz. 17 Bárányok legelnek ott, mint a legelőkön, a gazdagok romjain kecskék keresgélnék. 18 Jaj

azoknak, akik a gonoszság kötelein húzzák maguk után a bűnt, és a vétet szíjjakkal, mint valami kocsit, 19 akik ezt mondják: Siessen, cselekedjék hamar, hadd lássuk már! Teljesedjék be mielőbb Izráel Szentjének terve, hadd ismerjük meg! **20 Jaj azoknak, akik azt mondják a rosszra, hogy jó, és a jóra azt, hogy rossz, akik a sötétséget világosságnak, a világosságot pedig sötétségnek mondják, akik azt állítják a keserőről, hogy édes, az édesről pedig azt, hogy keserű! Macbeth** 21 Jaj azoknak, akik bölcsenek képzelik magukat, és magukat tartják okosnak. 22 Jaj azoknak, akik a borivásban hősök, és vitézek az italok keverésében, 23 akik vesztegetésért igaznak mondják ki a bűnöst, de az igazaknak elvitatják az igazát. 24 Ezért ahogyan a tarlót megemésztik a lángnyelvek, és a széna összeroskad a tűzben, úgy korhad el gyökerük. Viráguk elszáll, mint a por, mert megvetik a Seregek Urának tanítását, és utálják Izráel Szentjének beszédét. 25 Ezért lobbant haragra népe ellen az Úr, kinyújtja kezét, és megveri. Megrendülnek a hegyek, és annyi lesz a hulla, mint utcán a szemét. Mindezzel nem múlt el haragja, és keze még ki van nyújtva. 26 Jelt ad egy távoli népnek, magához szólítja a föld széléről, és az sietve, gyorsan ott terem. 27 Nem lesz közte fáradt és botladozó, nem szunnyad egy sem és nem alszik, nem oldódik meg derekán az öv, és nem szakad el saruszíja. 28 Nyilai kifelve, ijai mind felajzva már. Lovainak patája mintha kova volna, kerekei olyanok, akár a forgószél. 29 Ordítása, mint az oroszláné, ordít, mint a fiatal hímek, morog, és zsákmányt ragad, elviszi menthetetlenül. 30 Rámordul azon a napon, mint a morajló tenger. Ha rátekinthet valaki az országra, sötétséget lát és nyomort: ahol világos volt, elsötétül minden a viharfelhőktől.

Ézs 6

1 Uzzijjá király halála évében láttam az Urat, amint egy trónon ült. Magasztos volt és felséges; palástja betöltötte a templomot. 2 Szeráfok álltak mellette, hat-hat szárnya volt mindegyiknek: kettővel az arcát takarta el, kettővel a lábát takarta el, kettővel pedig repült. 3 Ezt harsogták egymásnak felváltva: Szent, szent, szent a Seregek Ura, dicsősége betölti az egész földet! 4 A hangos kiáltástól megremegtek a küszöbök eresztékei, és a templom megtelt füsttel. 5 Ekkor megszólaltam: Jaj nekem! Elvesztem, mert tisztátalan ajkú vagyok, és tisztátalan ajkú nép között lakom. Hiszen a Királyt, a Seregek Urát látták szemeim! 6 Ekkor odarepült hozzám egy szeráf, kezében parázs volt, amelyet fogóval vett le az oltárról. 7 Számhoz érintette, és ezt mondta: Íme, ez megérintette ajkadat, bűnöd el van véve, vétked meg van bocsátva.

8 Majd az Úr szavát hallottam, amint ezt kérdezi: **Kit küldjek el, ki lesz a követünk? Én ezt mondtam: Itt vagyok, engem küldj!** 9 **Ő így felelt: Menj, és mondd meg ennek a népnek: Hallván halljatok, de ne értsetek, látván lássatok, de ne ismerjete!** 10 **Tedd kövérré e nép szívét, tedd süketté a fülét, és kösd be a szemét, hogy szemével ne lásson, fülével ne halljon, szívével ne értsen, és megtérve meg ne gyógyuljon.** 11 **Megkérdeztem: Meddig tart ez, Uram? Ő így felelt: Míg el nem pusztulnak és lakatlanok nem lesznek a városok, a házak elhagyatottá nem lesznek, a föld pedig pusztává nem válik.** 12 **Eltávolítja az Úr az embert, és nagyon elhagyott lesz az ország.** 13 **Ha megmarad belőle egy tized, azt is újból pusztulás éri, ahogy a csernek vagy a tölgynek a kivágás után lelelegik az új hajtásait. De egy ilyen hajtás végül szent maggá válik!**

Ézs 7

1 Áháznak, Jótám fiának, Uzzijjá unokájának, Júda királyának az idejében történt, hogy háborút indított Recín, Arám királya és Pekah, Remaljá fia, Izráel királya Jeruzsálem ellen; de nem tudták legyőzni. 2 Amikor hírül vitték Dávid házának, hogy összefogott Arám Efraimmal, reszketni kezdett a szíve és népének a szíve, ahogyan az erdő fái reszketnek a szélben. 3 Akkor így szólt az Úr Ézsaiáshoz: Menj ki Seár-Jásúb fiaddal együtt Áházhoz a Felső-tó vízvezetékének a végéhez, a ruhafestők mezejéhez vezető útra, 4 és **mondd meg neki: Légy óvatos, maradj nyugton! Ne félj, ne lágyuljon meg a szíved e két füstölgő, üszkös fadarab miatt, az arámi Recínnek és Remaljá fiának a haragja miatt!** 5 Mivel ezt a tervet szötte ellened az arámi Recín az efraimi Remaljá fiával együtt: 6 Vonuljunk föl Júda ellen, törjünk rá, kapcsoljuk magunkhoz, és tegyük királyává Tábeél fiát! – 7 azért ezt mondja az én Uram, az Úr: Nem sikerül, nem úgy lesz, 8 még ha Arámnak Damaszkusz is a fővárosa, és Damaszkusznak Recín is a vezetője! Hatvanöt év múlva összeomlik Efraim, és nem lesz többé nép; 9 még ha Efraimnak Samária is a fővárosa, és ha Samáriának Remaljá fia is a vezetője! **De ha nem hisztek, nem maradtok meg!** 10 Ezután így szólt az Úr Áházhoz: 11 Kérj egy jelet Istenedtől, az Úrtól, akár letről a mélyből, akár fentről a magasból! 12 De Áház így válaszolt: Nem kérek, nem kísértem az Urat! 13 Akkor ezt mondta Ézsaiás: **Halljátok meg, Dávid háza! Nem elég, hogy embereket fárasztotok, még Istenemet is fárasztjátok?** 14 Ezért maga az Úr fog jelet adni nektek: Íme,

egy fiatal nő, aki most várandós, fiút fog szülni, és Immánuélnak nevezi majd el. 15 **Tejszint és mézet fog az enni, amíg meg tudja vetni a rosszat, és a jót tudja választani.** 16 Mert mielőtt ez a gyermek meg tudja vetni a rosszat, és a jót tudja választani, elhagyottá válik az a föld, amelynek két királyától rettegsz. 17 Hoz majd az Úr rád, népedre és atyád házára olyan napokat, amilyenek még nem voltak, mióta Efraim elvált Júdától: **elhozza Asszíria királyát.** 18 Azon a napon idehívja az Úr a legyeket Egyiptom folyói mellől, és a méheket Asszíria földjéről. 19 Mind eljönnek, és letelepszene a mély medrekben és a sziklahasadékokban, minden tövisbokron és minden itatóhelyen. 20 Azon a napon megborotválja az Úr a Folyamon túl bérelt késsel, az asszír királlyal a fejet és a szőrös lábat, a szakállt is levágja. 21 Azon a napon mindenki csak egy tehenet és két juhot fog tartani, 22 de azok annyi tejet adnak, hogy mindenki tejszint eszik. Tejszint és mézet eszik mindenki, aki az országban megmarad. 23 És azon a napon minden helyet, ahol most ezer ezüstöt érő ezer szőlőtőke van, felver majd a tövis és a gaz. 24 Nyilakkal és íjjal mennek majd oda, mert tövis és gaz lesz az egész ország. 25 Nem mennek föl egyetlen hegyoldalba sem, amelyet meg szoktak kapálni, mert félnek a tövistől és a gától. Csak marhák járnak ott, és juhok legelésznek.

Ézs 8

1 Ezt mondta nekem az Úr: Fogj egy nagy írótablát, és írd rá közönséges írással: Hamar a zsákmányra! Gyorsan a prédára! 2 Megbízható tanúkul magam mellé vettem Úrijjá papot és Zekarját, Jeberekjá fiát. 3 Miután a prófétaasszony nál voltam, teherbe esett, és fiút szült. Akkor ezt mondta nekem az Úr: Legyen a neve: **Hamar a zsákmányra! Gyorsan a prédára!** 4 Mert mielőtt a gyermek ki tudja mondani, hogy „apám” és „anyám”, elviszik Damaszkusz gazdagságát és a Samáriában összeszedett zsákmányt Asszíria királyának. 5 Még ezt is mondta nekem az Úr: 6 Mivel megvetette ez a nép a Silóah csendesen folydogáló vizét, és Recínnek meg Remaljá fiának örül, 7 azért rájuk zúdítja az Úr az Eufrátesz hatalmas és nagy vizét, Asszíria királyát teljes hatalmával. Mindenütt kilép medréből, és elárasztja mindenütt a partjait. 8 Betör Júdába, végigzúdul rajta, és nyakig ér. De ha kiterjesztett szárnyaival széltében ellepi az országot, „velünk lesz az Isten”! 9 Tomboljatok csak, népek, majd meg fogtok rettenni! Figyeljete mind, ti messzi országok! **Fegyverkezzetek csak, majd meg fogtok rettenni, fegyverkezzetek csak, majd meg fogtok rettenni!** 10 **Szöjete csak terveket, majd**

meghiúsulnak, tárgyaljatok csak, úgysem sikerül, mert „velünk az Isten”! 11 Így szólt hozzám az Úr, amikor keze megragadott, és arra intett, hogy ne járjak ennek a népnek az útján: 12 Ne mondjátok összeesküvésnek mindazt, amit ez a nép összeesküvésnek mond, amitől fél, attól ne féljétek, és ne rettegjétek! 13 A Seregek Urát tartsátok szentnek, őt féljétek, tőle rettegjétek, 14 akkor ő lesz a szentélyetek. **De Izráel két háza számára olyan kő lesz, amelybe beleütőköznek, olyan szikla, amelybe belebotlanak, Jeruzsálem lakóinak pedig kelepce és csapda. 15 Sokan megbotlanak közülük, elesnek és összetörnek, megfogja őket a csapda.** 16 Lezárom ezt az intelmet, lepecsételem ezt a tanítást tanítványaim számára. 17 És várom az Urat, aki Jákób háza előtt eltakarta arcát, és benne reménykedem. **SZABÓ JÓ AZ ÜVEGFALRÓL** 18 Én pedig és e gyermekek, akiket az Úr adott nekem, intő jelek vagyunk Izráelben a Seregek Urának akaratóból, aki a Sion hegyén lakik. 19 Ha majd azt mondják nektek, hogy forduljatok a halottidézőkhöz és a jövendőmondókhoz, akik suttognak és mormolnak, ezt feleljétek: Nem Istenéhez kell fordulnia a népnek? A holtakhoz kell fordulni az élő helyett? 20 A törvényre és intelemre figyeljétek! Hiszen ők olyan dolgokról beszélnek, amelyeknek nincs jövője. 21 Szomorúan és éhesen bolyong a nép az országban. Ha éheznie kell, fölháborodik, gyalázza királyát és Istenét. Fölfelé néz, 22 majd a földre tekint, de csak nyomorúságot és sötétséget lát, nyomasztó borút, homályba taszítva. 23 De nem marad ott sötétség, ahol elnyomás van. Először megalázta Zebulon és Naftáli földjét, de végül megdicsőíti a tengerhez vezető utat, a Jordánon túli részt, a pogányok területét.

Ézs 9

1 A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát, a homály földjén lakókra világosság ragyog. 2 Te megszorítottad a népet, nagy örömet szerzel neki. Úgy örülnek színed előtt, ahogyan aratáskor szoktak örülni; ahogyan vigadni szoktak, akiknek zsákmányt osztanak. 3 Mert terhes igáját, a hátát verő botot, sanyargatójának vesszejét összetöröd, mint Midján napján. 4 Mert minden dübörögve menetelő csizma és véráztatta köpönyeg elég, és tűz martaléka lesz. 5 **Mert egy gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos, Erős Isten, Örökkévaló Atya, Békesség Fejedelme!** 6 **Uralma növekedésének és a békének nem lesz vége Dávid trónján és országában, mert megerősíti és megszilárdítja törvénnyel és igazsággal mostantól fogva mindörökké.** A Seregek Urának féltő szeretete viszi véghez ezt! 7 Egy ígét küldött Jákóbnak az Úr, és az eljutott Izráelhez, 8 hogy megtudja az egész nép, Efraim és Samária lakossága, amely gögösen és dölyfös szívvel mondja: 9 Téglák omlottak le, de mi faragott kőből építünk! Vadfügefákat vágtak ki, de mi cédrusokkal pótoljuk! 10 Fölbujtja ellene az Úr Recín vezéreit, és ráuszítja ellenségeit: 11 az arámokat előlről, a filiszteusokat hátulról, és falják Izráelt tele szájjal. Mindezzel nem múlt el haragja, és keze még ki van nyújtva. 12 De ez a nép nem tért meg ostorozójához, és nem kereste a Seregek Urát. **13 Ezért kiirtotta az Úr Izráelből a fejet és a farkat, a pálmát és a kákát egyszerre. 14 A vén és a főrendű a fej, a hazugságot tanító próféta pedig a fark. 15 Mert tévútra vezették ezt a népet vezetői, és megzavarodtak azok, akiket vezettek.** 16 Ezért nem örül ifjainak az Úr, nem könyörül árváin és özvegyein, mert mindenki elvetemült gonosztevő, és minden száj bolondságot beszél. Mindezzel nem múlt el haragja, keze még ki van nyújtva. 17 Mert föllángol a gonoszság, mint a tűz, megemészti a tövist és a gazt. Meggyújtja az erdő bozótját, gomolyogva száll föl a füstje. 18 A Seregek Urának haragja miatt borul lángba az ország, a nép pedig tűz martaléka lesz; senki sem könyörül a másikon. 19 Jobbjába is beleharap, mert olyan éhes, balját is megenné, mert nincs mivel jóllaknia; saját karjáról is leenné mindenki a húst: 20 Manassé Efraimra, Efraim Manasséra, mindketten Júdára támadnak. Mindezzel nem múlt el haragja, keze még ki van nyújtva.

Ézs 10

1 Jaj azoknak, akik jogtalan rendeleteket hoznak, és irataik csak terheket rónak ki. 2 Mert elnyújtják a nincstelenek perét, megfosztják jogaiktól népem szegényeit. Az özvegyeket kizsákmányolják, és az árvákat kifosztják. 3 De mit csináltok majd az ítélet napján, amikor megjön a távolból a pusztulás? Kihez futtok majd segítségért, hol hagyjátok kincseiteket? 4 Aki nem térdel a foglyok közé, a legyilkoltak között esik el. Mindezzel nem múlt el haragja, keze még ki van nyújtva. 5 Jaj Asszíriának, haragom botjának, melynek kezében van dühömmek vesszeje! 6 Elvetemült nemzet ellen küldöm, az ellen a nép ellen rendelem, amelyre haragszom, hogy zsákmányt raboljon, prédát szerezzen, és eltapossa, mint az utca sarát. 7 De ő nem így képzelem, ő maga nem így gondolkodik, mert szíve vágya az, hogy pusztítson, és minél több nemzetet ki akar irtani. 8 Mert ezt mondja: Vezérem nem mind királyok-e? 9 Nem az történt-e Kalnával, ami Karkemissel? Nem úgy járt-e Hamát, mint **Arpád?** Nem úgy járt-e Samária, mint Damaszkusz? 10 Ahogyan elérte kezem a bálványok országait, bár több bálványszobruk volt, mint Jeruzsálemnek és Samáriának, 11 ahogyan elbántam Samáriával és bálványaival, úgy fogok elbánni Jeruzsálemmel és bálványaival is. 12 De ha véghezvitte az Úr minden tettét a Sion hegyén és Jeruzsálemben, megbünteti majd az asszír király dölyfös szívének gyümölcsét és nagyralátó szemének dicsekvését. 13 Mert ezt mondta: Kezem erejével vittem véghez ezt, és bölcsességemmel, mert értelmes vagyok: megszüntettem a népek határait, értékeiktől megfosztottam őket, hatalmammal letaszítottam a trónon ülőket. 14 Elérte kezem a népek gazdagságát, mint a madárfészket, és ahogy megszerzik az elhagyott tojásokat, úgy szereztem meg én az egész földet. Nem volt senki, aki szárnyával verdesett, csőrét kinyitotta, vagy csipogott volna. 15 Dicsekedhet-e a fejsze azzal szemben, aki vág vele? Hát henceghet a fűrész azzal szemben, aki őt húzza? Mintha a bot akarná azt suhogtatni, aki őt fölvette, és a vessző fölvenni az embert! 16 Ezért az Úr, a Seregek Ura sorvadást bocsát AsszírIA kövéreire, és dicsősége alatt láng lobban majd fel, tűznek lobogása. 17 Izráel Világossága lesz a tűz, és Szentje a láng, amely elégeti és megemészti benne egyetlen napon a tövist és a gazt. 18 Pompás erdejét és kertjét mindenestül megsemmisíti, mintha sorvadás sorvasztaná. 19 Oly kevés fa marad erdejében, hogy egy gyermek is össze tudja írni. 20 Azon a napon nem támaszkodik többé ostorozójára Izráel maradéka és Jákób házának megmenekült része, hanem az Úrra, Izráel Szentjére támaszkodik hűségesen. 21 **A maradék megtér: Jákób maradéka az erős Istenhez.** 22 **Mert ha annyi volna is néped, Izráel, mint tengerparton a homok, csak a maradék tér meg.** El van rendelve pusztulásod, igazságos ítélet árad rád. 23 Mert elhatározta az Úr, a Seregek Ura, hogy elpusztítja az egész országot. 24 Ezért így szólt az Úr, a Seregek Ura: Ne félj, népem, Sion lakója, Asszíriától, ha megver bottal, és rád emeli vesszejét, mint Egyiptom tette. 25 Mert rövid idő múlva véget ér haragom, és dühös indulatom majd őket pusztítja. 26 Ostorral csapkodja a Seregek Ura, ahogyan megverte Midjánt az Órób-sziklánál; vesszejével rácsap a tengerre, mint ahogy Egyiptomban tette. 27 Azon a napon lekerül terhe válladról, igája leszakad nyakadról. Elvonul Samária mellett, 28 Ajba érkezik, átvonul Migrónon, Mikmászba rendeli fölszerelését. 29 Átvonulnak a hágón, Gebában térnek éjjeli szállásra. Remegés tör Rámára, Saul Gibeája menekül. 30 Sikolts hangosan, Gallím leánya, figyelj rá, Lajis, felelj rá, Anátót! 31 Madméná elmenekült, Gébím lakói elrejtöztek. 32 Még ma odaér Nóbba, öklével fenyegeti Sion leányának hegyét, Jeruzsálem dombját. 33 *De az Úr, a Seregek Ura kegyetlenül levagdálja az ágakat, a sudár termetűeket kivágja, és elterülnek a magasra törők.* 34 *Kivágja fejszével az erdő bozótját, ledőlnek Libánon büszke cédrusai!*

Ézs 11

1 Vesszőszál hajt ki Isai törzsökéről, hajtás sarjad gyökereiről. **2** Az Úr lelke nyugszik rajta, a bölcsesség és értelem lelke, a tanács és erő lelke, az Úr ismeretének és

félelmének lelke. 3 Az Úr félelme lesz a gyönyörűsége. Nem a látszat után ítél, és nem hallomás után dönt, 4 hanem igazságosan ítél a nincstelenek ügyében, és méltányosan dönt az ország szegényeinek dolgában. Megveri a földet szájának botjával, ajka leheletével megöli a bűnöst. 5 **Igazság lesz derekának öve, csípőjének öve pedig a hűség. 6 Akkor majd a farkas a báránnyal lakik, a párduc a gödölyével hever, a borjú, az oroslán és a hizott marha együtt lesznek, és egy kisfiú terelgeti őket. 7 A tehén a medvével legel, kölykeik együtt heverésznek, az oroslán pedig szalmát eszik, mint a marha. 8 A csecsemő a viperalyuknál játszadozik, és az alig elválasztott gyermek mérges kígyó üregébe dugja a kezét. 9 Nem árt és nem pusztít szent hegyemen senki, betölti a földet az Úr ismerete, ahogyan a tengert víz borítja. 10 Azon a napon Isai gyökeréhez fognak járulni a nemzetek, mert ő lesz a zászlaja a népeknek, és székhelye dicsőséges lesz.**

11 Azon a napon másodszor is kinyújtja kezét az Úr, hogy visszavásárolja népe maradékát, amely megmarad Asszíriában és Egyiptomban, Patrószbán, Etiópiában és Élámban, Sineárban meg Hamátban és a tenger szigetein. 12 Jelt ad a népeknek, és összegyűjti Izráel szétszórt fiait, egybegyűjti Júda elszéledt leányait a föld négy széléről. 13 Megszűnik Efraim irigysége, vége lesz Júda ellenségeskedésének. Efraim nem irigykedik Júdára, Júda sem lesz Efraim ellensége. 14 Repülnek a tenger felé a filiszteusok lejtőjén, együtt ejtik prédául a keleti népet. Ráteszik kezüket Edómra és Móábra, és Ammón fiai nekik engedelmeskednek. 15 Az Úr pedig kiszárítja Egyiptom tengerének öblét. Öklével megfenyegeti az Eufráteszt, forró szelével hét ágra vágja, és saruval is járhatóvá teszi. 16 Olyan útja lesz népe maradékának, az Asszíriában megmaradtaknak, amilyen Izráelnek volt, amikor kijött Egyiptomból.

Ézs 12

1Azon a napon ezt fogod mondani: Hálát adok neked, Uram, mert bár haragudtál rám, elmúlt a haragod, és megvigasztaltál. 2 **Íme, Isten az én szabadítóm, bízom és nem rettegek, mert eróm és énekem az Úr, megszabadított engem.** 3 Örvendezve fogtok vizet merni a szabadulás forrásából. 4 Azon a napon ezt fogjátok mondani: Adjatok hálát az Úrnak, hirdessétek nevét! Adjatok tudtára nagy tetteit a nemzeteknek! Emlékeztessétek őket, hogy magasztos az ő neve! 5 Énekeljete az Úrnak, mert fenséges tetteket vitt véghez, hadd tudja meg ezt az egész föld! 6 Kiálts és ujjongj, Sion lakója, mert nagy közöttetek Izráel Szentje!

Ézs 13

1Fenyegető jövendölés Babilon ellen, amelyet látomásban kapott Ézsaiás, Ámóc fia: 2 Jelezzetek a kopár hegyről, hangosan kiáltsatok nekik! Integessetek, hogy vonuljanak be a nemesek kapuin! 3 Én már parancsot adtam megszentelt harcosaimnak, és elhívtam vitézeimet, akik végrehajtják haragomat, és vigadoznak fenségemnek. 4 Zúgás hallik a hegyeken, nagy nép zúgásához hasonló, országok morajlása hallik, összegyűlt nemzetek morajlása. A Seregek Ura megsejleli a harcra kész sereget. 5 Jönnek messze földről, az ég széléről: az Úr és vele haragjának eszközei, hogy elpusztítsák az egész földet. 6 Jajgassatok, mert közel van már az Úr napja, pusztulás jön a Mindenhatótól. 7 Ezért ellankad minden kéz, megdermed minden ember szíve. 8 Megrémülnek, kínzó fájdalmak fogják el őket, vonaglanak, mint a vajúdo asszony. Riadtan néznek egymásra, és az arcuk ég a szégyentől. 9 Jön már az Úr napja kegyetlenül, féktelen, izzó haraggal. Pusztává teszi a földet, kipusztítja róla a vétkeket. 10 Az ég csillagai és csillagképei nem ragyogtatják világosságukat. Sötét lesz a fölkelő nap, nem fénylik a hold világa. 11 Megbüntetem a világ gonoszságát, a bűnösök bűnét. Véget vetek a kevélyek gögjének, az erőszakosok gögösségét megalázom. 12 Ritkábbá teszem a halandót a

színaranyánál, és az embert Ófir aranyánál. 13 Ezért megrendítem az eget, és megindul helyéből a föld a Seregek Urának dühétől, izzó haragjának napján. 14 Akkor majd mint a felzavart gazella, és mint a nyáj, amelyet nem terelget senki, mindenki elindul a maga népe felé, mindenki szertefut a maga házájába. 15 Mindenkit leszűrnak, akit csak elérnek, akit megfoghatnak, karddal ejtik el. 16 Csecsemőiket szemük láttára a falhoz verik, házaikat kifosztják, asszonyaikat megerősszakolják. 17 Íme, ellenük indítom a médeket, akik ezüsttel nem törődnek, és aranyban nem gyönyörködnek. 18 Íjokkal leterítik az ifjakat, és nem irgalmaznak az újszülötteknek; nem szánják meg a gyermekeket. 19 Úgy jár majd Babilon, az országok ékessége, a káldeusok fenséges dísze, ahogyan elpusztította Isten Sodomát és Gomorát. 20 Nem telepszik le ott többé senki, nem lakik ott senki a jövő nemzedékek során. Nem sátoroz ott az arab, nem delectetnek ott pásztorok, 21 hanem pusztai vadak tanyáznak ott, és baglyokkal telnek meg házaik. Struccok laknak majd ott, és démonok szökdelnek ott. 22 Hiénák üvöltöznek kastélyaikban, gyönyörű palotáikban sakálok. Bizony, hamar eljön ennek az ideje, nem késnek napjai!

Ézs 14

1 **Bizony, megkönyörül az Úr Jákóbon, és továbbra is Izráelt választja magának.** Nyugalmat ad nekik földjükön, jövevények társulnak hozzájuk, és Jákób házához csatlakoznak. 2 Fölkarolják és hazaviszik őket a népek, Izráel pedig tulajdonává teszi azokat az Úr földjén mint szolgákat és szolgálóleányokat. Fogságba vivőiket foglyul ejtik, és uralkodnak volt sanyargatóikon. 3 Amikor majd nyugalomra fordítja az Úr fájdalmaidat, nyugtalanságodat és azt a kemény munkát, amit végeztetek veled, 4 ezt a gúnydalt fogod énekelni a babiloni királyról: Jaj, hogy vége lett a sanyargatónak, vége lett az erőszaknak! 5 Összetörte az Úr a gonoszság vesszejét, a zsarnokság botját, 6 amely népeket vert dühében szüntelen veréssel, és nemzeteket tiport haragjában, kegyetlenül üldözve őket. 7 **Megnyugodott, békés az egész föld, ujjongásba törtek ki az emberek.** 8 **Még a ciprusok is így örülnek, meg a Libánon cédrusai:** Míóta elterültél, nem jön favágó ellenünk! 9 Megrendült odalent a holtak házája, amikor meglátta jöttödet. Felkölti miattad az árnyakat, a föld összes hatalmasát, fölkelte trónjokról a népek királyait. 10 Rákezdik mindnyájan, és ezt mondják neked: Te is erőtlen lettél, mint mi, hozzánk hasonlónak lettél! 11 Sírba omlott gögöd, lantjaid zengése! Férgék a derékaljad, pondrók a takaród!

12 Jaj, leestél az égről, fényes hajnalcsillag! Lehulltál a földre, népek legyőzője! 13 **Pedig ezt mondtad magadban: Fölmegyek az égbe, Isten csillagai fölé emelem trónomat, odaülök az istenek hegyére a messze északon.** 14 **Fölmegyek a felhők csúcsára, hasonló leszek a Felsőszékhez!** 15 **De a sírba kell leszállnod, a gödör legmélyére.** 16 **Akik csak meglátnak, rád csodálkoznak, elámulnak rajtad: Ettől az embertől reszketett a föld, ettől remegtek az országok?** 17 **Ez az, aki pusztává tette a világot, lerombolta a városokat, és nem engedte haza a foglyokat?** 18 **A népek királyai mind tisztességben nyugszanak, mindegyik a maga sírboltjában.** 19 **Téged azonban temetetlenül dobnak el, mint valami hitvány gyomot; elborítanak a legyilkoltak, akiket karddal öltek meg, mint egy eltaposott hullát. Nekik kőhalom alatt lesz a sírjuk, 20 de téged nem temetnek el velük, mert pusztítottad országodat, saját nemzetedet gyilkoltad. Nem emlegetik soha többé a gonosztevők ivadékát!** 21 **Allítsatok vágóhidat fiainak őseik bűne miatt, hogy talpra állva el ne foglalják a földet, és be ne töltsék városokkal a világot!** 22 **Rájuk támadok –**

így szól a Seregek Ura –, és kiirtom Babilon nevét és maradványát, még az írmagját is – így szól az Úr. 23 Bölömbikák tanyájává teszem, vadvizes mocsárrá, és elsöpröm pusztító seprűvel – így szól a Seregek Ura. 24 Megesküdött a Seregek Ura: Úgy lesz, ahogyan elterveztem, az következik be, amit elhatároztam. 25 Országomban töröm össze Asszíriát, hegyeimen taposom el. Lekerül róluk igája, lekerül vállukról a teher. 26 Ezt terveztem el az egész földdel szemben, így nyújtom ki kezemet minden nép ellen. 27 Ha így határoz a Seregek Ura, ki hiúsíthatja meg? Ha kinyújtja kezét, ki fordíthatja vissza? 28 Áház király halála esztendejében hangzott el ez a fenyegető jövendölés: 29 Ne örüljetez annyira, filiszteusok, hogy összetört a titeket verő bot! Mert a kígyó gyökeréről vipera sarjad, és gyümölcse repülő sárkány lesz. 30 A legszegényebbek jól élnek, és a szegények bizton heverésznek, a te gyökeredet azonban éhhalállal sújtom, maradványodat meggyilkolom. 31 Jajgass, kapu, kiáltás, város, rettegjetez, ti filiszteusok! Mert füst gomolyog északról, senki se hagyja el a kijelölt helyét! 32 Mit szólnak majd ehhez a népek követői? Azt, hogy az Úr vetett a Sionnak alapot, és oda menekülnek népe szegényei!

Ézs 15

1Fenyegető jövendölés Móáb ellen: Éjnek idején elpusztul, elnémul Ár-Móáb! Éjnek idején elpusztul, elnémul Kír-Móáb! 2 Fölmennek a templomba, zokog Díbón a magaslatokon, Nebó és Médebá miatt jajgat Móáb. Minden fejet kopaszra nyírtak, és levágtak minden szakállt. 3 Az utcákon zsákruhában járnak, a háztetőkön és a tereken mindenki jajgat, könnyeit hullatva. 4 Segítségért kiált Hesbón és Elalé, hangjuk Jahacig hallik. Ezért riadoznak Móáb fegyveresei, riadozik lelke. 5 Szívből kiáltok Móáb miatt. Cóarig, Eglat-Selisijjáig jutottak menekültjei. Sírva mennek föl a Lúhít-hágón, Hórónajim útján összetörve jajveszékelnék. 6 Pusztasággá válnak Nimrím vizei, elszárad a fű, kiég a legelő, nem marad zöld növény. 7 Ezért amijük megmarad, amit csak meg tudnak őrizni, átviszik a Nyárfa-patakon. 8 Körös-körül jajveszékelnék Móáb határain, Eglajimig hangzik a jajgatás, Beér-Élimig hangzik a jajgatás. 9 Bizony, megtelnek vérrel Dímón vizei! Más veszedelmet is hozok Dímónra: oroszliánt Móáb menekültjeire és földjének maradványára.

Ézs 16

1Küldjetez bárányokat az ország uralkodójának Szelából a pusztaságon át Sion leányának hegyére! 2 Bujdosó madárhoz, földült fészekhez hasonlítanak Móáb leányai az Arnón gázlóinál. 3 Tartsatok tanácsot, hozzatok döntést! Tedd árnyékodat fényes délben olyanná, mint az éjszaka! Rejtsd el az elűzötteket, ne jelentsd föl a bujdosókat! 4 Hadd lakjanak nálad az elűzött móábiak! Légy rejtekhelyük, ha jön a pusztító! Mert vége lesz az erőszaknak, megszűnik a pusztítás, eltűnnek az ország eltiprói. 5 Kegyelem által készül egy trón. Megingathatatlanul ül azon Dávid sátrában a bíró, aki törődik a joggal, és szorgalmazza az igazságot. 6 Hallottunk Móáb gögjéről, hogy milyen gögös, fennhéjázó, dölyfös és öntelt, hazugságokkal hencegő. 7 Ezért jajgatni fog egyik móábi a másikért, mindenki jajgatni fog. Nyögni fogtok összetörten Kír-Hareszet aszú szőlőjéért, 8 mert elhervadtak Hesbón szőlőhegyei, Szibmá szőlőtökéi. A népek urai lemetszették vesszőit, pedig Jazérig értek, befutották a pusztaságot; hajtásai szétágaztak, a tengeren túlra nyúltak. 9 Ezért elsiratom Szibmá szőlőtökéit, ahogyan sirattam Jazért. Elárasztlak könnyeimmel, Hesbón és Elalé, mert szüretedről és aratásodról elmaradt a kurjantás. 10 Odalett az öröm és a vigadozás a gyümölcsöskertben, nem ujjonganak a szőlőkben, nem kiáltoznak. Nem tapos bort sajtókban a taposó, a kurjantást megszüntetem. 11 Ezért, mint a citera, zeng a bensőm Móábért, és a keblem Kír-Hereszért. 12 És ha megjelenik Móáb az áldozóhalmon, bárhogyan fáradozik, még ha szentélyébe megy is imádkozni, nem

érhet el semmit. 13 Ezt az ígét mondta az Úr Móábról már régen. 14 De most így szól az Úr: Három esztendőn belül, amelyek úgy telnek majd neki, mint egy napszámossal, megalázzák Móáb előkelőit és hatalmas köznépét is mind; kevés lesz a maradéka, kicsiny és erőtlén.

Ézs 17

1 Fenyegető jövendölés Damaszkusz ellen: Damaszkusz nem lesz többé város, rom lesz és omladék. 2 Aróér városai elhagyottá válnak, nyájak veszik birtokba, ott heverésznek háborítatlanul. 3 Nem lesz erőd Efraimban, sem királyság Damaszkuszban: egy sorsra jut Arám maradéka és Izráel fiainak dicsősége – így szól a Seregek Ura. **4 Azon a napon lehanyatlik Jákób dicsősége, kövér teste lesoványodik.** 5 Úgy fog járni, mint amikor az arató megmarkolja a gabonát, és karjával levágja a kalászsokat; úgy fog járni, mint amikor valaki a Refáim-völgyben összeszedeti a kalászsokat. 6 Csak böngészni való marad benne, mint mikor az olajbogyót verik: két-három bogyó marad a fa legtetetjén, négy vagy öt a gyümölcsfa ágain – így szól az Úr, Izráel Istene. **7 Azon a napon Alkotójára tekint majd az ember, és meglátja szemével Izráel Szentjét.** **8 Nem tekint az oltárokra, keze alkotásaira, meg sem látja, amit ujjával csinált, a szent fákat és a tömjénező oltárokat.** 9 Azon a napon olyanok lesznek erős városai, mint az elhagyott erdő és mint a hegycsúcs, mivel elhagyják őket az Izráel fiai elől menekülők: pusztasággá lesznek, 10 mert elfeledkeztél szabadító Istenedről, erős Kőszikládra nem gondoltál! Azért csak ültess gyönyörű ültetvényt, és tüzeld tele idegen vesszőkkel: 11 még ha az ültetés napján be is kerítenéd, és másnap reggelre rá is bírnád a sarjadásra, oda lesz az aratás a hervadás idején, és gyógyíthatatlan lesz a fájdalom! **12 Jaj, zúg a sok nép! Zúgásuk olyan, mint a tengerek zúgása.** Morajlanak a nemzetek! Morajlásuk olyan, mint a hatalmas víz morajlása. 13 Morajlanak a nemzetek, ahogyan morajlik a nagy víz. De ha megdorgálja az Úr, elfut messzire; kergeti, mint a pelyvát a szél a hegyek között, és mint az ördögszekeret a szélvihar. 14 Ha leszáll az est, rémületbe esnek, mire megvirrad, nyomuk sem marad. Ez lesz a jutalma fosztogatóinknak, ez lesz a sorsa prédálóinknak.

Ézs 18

1 Jaj a suhogó vitorlák országának Etiópia folyóin túl! 2 Követeket küld a tengeren, papiruszhajókon a víz színén. Induljatok gyorsan, követek, a szálas, sima arcú néphez, a közelben és távolban rettegett néphez, az elsöprő erejű néphez, melynek hazáját folyók szelik át. 3 Ti, a világ összes lakói, e föld lakosai! Ha jelt adnak a hegyeken, lássátok meg, ha megfújják a kürtöt, halljátok meg! 4 Mert ezt mondta nekem az Úr: Nyugodtan nézem hajlékomból, mint izzó hőség fényes nappal, mint harmatozó felhő aratási hőségben. 5 Mert még szüret előtt, virágzás után, mielőtt fürtté érnének a szőlőszemek, levágja a vesszőket metszőkéssel, és a hajtásokat lemetszi, leszaggatja róla. 6 Ott marad mindenestül a hegyek ragadozó madarainak és a föld állatainak. Ott tölti a nyarat a ragadozó madár, és ott telet a föld minden állata. 7 Abban az időben ajándékot visz a Seregek Urának a szálas, sima arcú nép, a közelben és távolban rettegett nép, az elsöprő erejű nép, amelynek hazáját folyók szelik át, a Seregek Ura nevének lakóhelyére, a Sion hegyére.

Ézs 19

1 Fenyegető jövendölés Egyiptom ellen: Szárguld az Úr gyors felhőn: Egyiptomba megy. Meginognak előtte Egyiptom bálványai, Egyiptom szíve megdermed keblében. **2 Egyiptomit egyiptomira uszítok, hogy testvér testvér ellen, barát barát ellen, város város ellen, tartomány tartomány ellen harcoljon.** **MÁTÉ, LEAR** 3 Oda lesz Egyiptom bátorsága,

tanácstalanná teszem. Kérdezgetik majd a bálványokat és a szellemeket, a halottidézőket és a jövőmondókat. 4 De én kiszolgáltatam az egyiptomiakat egy keménykezű úrnak, egy erőskezű király uralkodik majd rajtuk! – így szól az Úr, a Seregek Ura. 5 Kiapad a tenger vize, kiszárad, kiszikkad a folyam. 6 Búzössé válnak a folyók. Egyiptomban a Nílus ágai lepadnak, kiszáradnak. Elfonnyad a nád és a sás, 7 a Nílus menti káka a Nílus torkolatánál; elszárad minden vetés a Nílus mellett, eltűnik, semmivé lesz. 8 Szomorúak a halászok, gyászolnak mind, akik a Níluson horgásznak, elalélnak, akik hálót vetnek a víz színére. 9 Szégyent vallanak a len megmunkálói, elsápadnak a gerebenezők és a vászonszövők. 10 Leverték lesznek a kötélverők, bánkódnak mind a napszámosok. 11 Milyen ostobák Cóan vezérei! A fáraó legbölcsebb tanácsosai esztelen tanácsot adnak. Hogy meritek azt mondani a fáraónak, hogy bölcsek vagytok, régi királyok sarjai?! 12 Hol vannak bölcseid? Mondják meg neked, ha tudják, mit határozott a Seregek Ura Egyiptom felől! 13 Bolonddá tették Cóan vezéreit, alaposan rászedték Nóf vezéreit; tévútra vezették Egyiptomot a tartományok vezetői. 14 Mert beléjük öntötte az Úr az ámitás lelkét, hogy tévútra vezessék Egyiptomot minden vállalkozásában, ahogyan a részeg beletéved okádékába. 15 Nem sikerül Egyiptomnak semmiféle vállalkozása, bármire vállalkozik a fő vagy a fark, a pálmaág vagy a káka. 16 Azon a napon olyan lesz Egyiptom, mint az asszonyok: borzadni és rettegni fog a Seregek Ura fölemelt kezétől, mert fölemeli ellene. 17 Egyiptom rettegni fog Júdatól: ha csak említik is előtte, már retteg a Seregek Urának végzésétől, amelyet ellene hozott. 18 Azon a napon öt olyan város lesz Egyiptomban, amely kánaáni nyelven beszél, és a Seregek Urára esküszik. Az egyiket Napvárosnak nevezik. 19 Azon a napon oltára lesz az Úrnak Egyiptomban, a határán pedig az Úrnak szentelt oszlop. 20 A Seregek Uráról tanúskodó jel lesz ez Egyiptomban. Ha segítségért kiáltanak az Úrhoz sanyargatóik miatt, ő szabadítót küld nekik, aki majd harcol értük, és megmenti őket. 21 Akkor megismerteti magát az Úr Egyiptommal, és Egyiptom megismeri az Urat. Tisztelni fogják az Urat véresáldozattal és ételáldozattal. Fogadalmat is tesznek az Úrnak, és teljesítik. 22 **Ha csapással sújtja is az Úr Egyiptomot, de meg is gyógyítja. Megtérnek az Úrhoz, ő pedig meghallgatja és meggyógyítja őket.** 23 Akkor majd országút vezet Egyiptomból Asszíriába, úgyhogy az asszírok Egyiptomba, az egyiptomiak pedig Asszíriába mehetnek, és Egyiptom Asszíriával együtt tiszteli az Urat. 24 Azon a napon Egyiptom és Asszíria mellett Izráel, mint harmadik ország, áldás lesz a földön. 25 A Seregek Ura pedig ezt az áldást mondja: Áldott Egyiptom, az én népem, és Asszíria, kezem alkotása, meg Izráel, örök tulajdonom!

Ézs 20

1 Abban az évben, amikor Asdód alá érkezett az a hadvezér, aki Szargón asszír király parancsára megostromolta és elfoglalta Asdódot, 2 abban az időben így szólt az Úr Ézsaiáshoz, Ámóc fiához: Vedd le a zsákruhát a derekadról, és húzd le a sarut a lábadról! Ő így is tett, és meztelenül, saru nélkül **járt.** 3 **Akkor ezt mondta az Úr: Ahogyan Ézsaiás, az én szolgám meztelenül és saru nélkül jár három esztendeig,** intő jelül Egyiptom és Etiópia számára, 4 úgy hajtja el az asszír király Egyiptom rabjait és Etiópia foglyait, ifjakat és véneket, meztelenül és saru nélkül, csupasz fenékkal, Egyiptom szégyenére. 5 Akkor majd rettegni és szégyenkezni fognak, akik Etiópiában bíztak, és Egyiptommal dicsekedtek. 6 Akkor ezt mondják e partvidék lakói: Hogyan menekülhetnénk meg mi, ha az is így járt, akiben bíztunk, és akihez segítségért folyamodtunk, hogy mentsen meg bennünket az asszír királytól?!

Ézs 21

1 Fenyegető jövendölés Babilon ellen: Ahogyan a szélviharok törnek elő dél felől, úgy közeledik a síkság felől, a félelmetes földről. 2 Szörnyű látomásban ez jutott tudtomra: Csal a csaló, pusztít a pusztító! Vonulj ellene, Élám, ostromold, Média! Minden sóhajtozásnak véget vetek. 3 Ezért görcsös fájdalom fogja el derekamat, olyan kínok gyötörnek, mint a vajúdo nő kínjai; megzavarodom attól, amit hallok, megrémülök attól, amit látok. 4 Háborog a szívem, reszketés fogott el. Az eddig áhított alkonyat rettenetes lett nekem. 5 Terítik az asztalt, rendezik a szőnyegeteket, folyik az eszem-iszom. Rajta, vezérek, kenjétek a pajzsot! 6 Mert ezt mondta nekem az Úr: Menj, állíts őrszemet; amit lát, jelentse! 7 És ha harci kocsik menetét látná, elébük két-két ló befogva, szamarak menetét, tevék menetét, erősen figyeljen, nagyon figyelmesen! 8 Az őrszem felordított, akár egy oroszlán: Uram, őrhelyemen állok mindennap, őrségen állok minden éjjel! 9 Jönnek már! Emberek menete, harci kocsik, elébük két-két ló befogva! Akkor megszólalt, és ezt mondta: **Elesett, elesett Babilon! Minden istenszobra a földön hever összetörve!** 10 Ó, agyoncsépell és megtiport népem! Amit a Seregek Urától, Izráel Istenétől hallottam, azt jelentettem nektek. 11 Fenyegető jövendölés Dúmá ellen: Kiáltást hallok Széirből: Őrálló, meddig tart még az éjszaka, őrálló, meddig tart még az éjjel? 12 Közeleg a reggel, de még éjjel van – felelt az őrálló. Kérdezhettek, de inkább akkor, ha majd visszajöttek. 13 Fenyegető jövendölés Arábia ellen: Arábia bozótjaiban töltsétek az éjszakát, Dedán karavánjai! 14 Hozzatok vizet a szomjazónak, Téma földjének lakói, és adjatok kenyeret a menekülőknek! 15 Mert fegyver elől menekültek el, kivont kard elől, kifeszített íj elől és súlyos harcból. 16 Mert ezt mondta nekem az Úr: Egy esztendő múlva, amely lassan és keservesen telik, akár a napszámosoknak, vége lesz Kédár minden dicsőségének, 17 és alig marad meg néhány a kédári hősök íjaiból – Izráel Istene, az Úr ígéri ezt!

Ézs 22

1 Fenyegető jövendölés **a látomás völgye ellen:** Mi történt veled, hogy mindenki a háztetőkre ment? 2 Csupa lárma, zajongás a város, vigadozik a vár! A halálra sebzettek nem kard sebezte meg, halottaid nem harcban estek el. 3 Vezetőid mind egy szálíg elmenekültek, nyíllövés nélkül kerültek fogságba. Mind fogságra jutottak, akiket csak megtaláltak, bármily messze futottak. 4 Azért ezt mondom: Ne nézzetek rám, keservesen sírok! Ne zaklassatok vigasztalásokkal, hiszen népem pusztulóban van! 5 Mert zűrzavar, eltiprás és kavarodás napja jön az Úrtól, a Seregek Urától a látomás völgyére. Aláássák a falat, és kiáltás hangzik a hegy felé. 6 Élám fölveszi tegzét, jön harci kocsikkal, emberekkel, lovasokkal, Kír is pajzsot ragad. 7 Gyönyörű völgyeid megtelnek harci kocsikkal, a lovasok felsorakoznak a kapu előtt. 8 Leleplezték Júda védelmét: megszemlélték azon a napon az Erdő házának fegyvertárát, 9 meglátjátok, mily sok rés van Dávid városán, és összegyűjtitek az Alsó-tó vizét. 10 Összeírtátok Jeruzsálem házait, egyes házakat leromboltok, hogy megerősítsétek a várfalat. 11 Medencét csináltok a két várfal között a Régi-tó vizének. De aki ezt cselekszi, azzal nem törődtek, és nem látjátok meg azt, aki régóta készíti! 12 Az Úr, a Seregek Ura azon a napon sírásra és gyászolásra hív, kopaszra nyírásra és zsákba öltözésre. 13 De csak vigasság és öröm van! Marhát vágnak, juhot ölnek, falják a húst, isszák a bort: „Együnk és igyunk, mert holnap úgymé meghalunk!” 14 Kijelentette nekem a Seregek Ura, hogy nem engesztelődik meg irántatok emiatt, amíg meg nem haltok! – mondja az Úr, a Seregek Ura. 15 Így szól az Úr, a Seregek Ura: Menj el az udvarmesterhez, ehhez a Sebnához, a királyi palota gondnokához, és mondd: 16 Honnan vetted a jogot, vagy ki engedte meg neked, hogy itt készíts magadnak sírboltot? Magas helyen készítetted sírodat, sziklában jelöltél ki magadnak hajlékot! 17 Pedig keményen megragad téged az Úr, és messzire elhajít. 18 Csomóba göngyölít, és labdaként elhajít egy igen tágas földre. Ott halsz meg, oda kerülnek pompás szekereid, te, urad házának gyalázata! 19 Megfosztalak tisztségedtől, kidoblak az állásodból. 20 Azután Eljakímot, Hilkiijá fiát nevezem ki szolgálommá, 21 palástodat rá adom, övedet rá erősítem, és neki adom hatalmadat. Ő viseli gondját Jeruzsálem lakóinak és

Júda házának. 22 Az ő vállára teszem Dávid palotájának kulcsát. Amit kinyit, nem tudja bezárni senki, és amit bezár, nem tudja kinyitni senki. 23 Szilárd helyre erősítem, mint valami szöget; ott lesz a díszhely atyjának házában. 24 Őrá aggatják atyja házának minden ékességét, utódait és leszármazottait, minden apró edényt, a tálakat és mindenféle korsót. 25 De így szól a Seregek Ura: Egyszer majd kilazul a szilárd helyre erősített szög, letörik és leesik, a teher pedig, amely rajta volt, összetörik. Megmondta az Úr!

Ézs 23

1 Fenyegető jövendölés Tírusz ellen: Jajgassatok, Tarsís-hajók, mert elpusztult Tírusz! Nem maradt egy ház sem, nincs hova menni! Ciprus földjéről jövet mondták meg nekik. 2 Némuljatok el, tengerpart lakói, szidóni kereskedők, kiknek követei átszelik a tengert, 3 a nagy vizeket! A Síhór gabonája, a Nílus aratása volt a jövedelme, és ő volt a népek vásártere. 4 Szégyenkezz, Szidón, mert így szól a tenger, a tengeri erődítmény: **Olyan lettem, mint aki nem vajúdott, nem szült, nem nevelt ifjakat, nem dédelgetett leányokat!** 5 Úgy gyötrődnek, akik Tírusz híret hallják, mint amikor Egyiptomról hallottak. 6 Keljetek át Tarsísba, jajgassatok, tengerpart lakói! 7 Hát ez a ti vigadozó városotok, mely ösidők óta fennáll, amely messzire elment, hogy ott is megtelepedjék? 8 Kicsoda döntött így a koronás Tíruszról, melynek kereskedői vezérek, és kalmárjait tisztelik a földön? **9 A Seregek Ura döntött így, hogy meggyalázza a kevélységet, és megalázza minden pompát, mindenkit, akit tisztelnek a földön.** 10 Műveld meg földedet, Tarsís leánya, mint a Nílus völgyét, mert nincs többé kikötő! 11 Kinyújtotta kezét a tengerre az Úr, megrendítette a királyságokat; elrendelte Kánaánról, hogy pusztítsák el erődítményeit. 12 Ezt mondta: Nem fogsz többé vigadni, Szidón leánya, te meggyalázott szűz! Rajta, kelj csak át Ciprusra, ott sem lelsz nyugalmat! 13 Íme, a káldeusok országa! Még nem is létezett ez a nép, mikor Asszíria kiépítette Tíruszt a hajói számára. De ostromműveket állított ellene, palotáit lerombolta, romhalmazzá tette! 14 Jajgassatok, Tarsís-hajók, mert elpusztult erődítményetek! 15 Akkor majd elfelejtik Tíruszt hetven évig, ameddig egy király él. Hetven év múlva úgy jár Tírusz, ahogy a szajha-nóta mondja: **16 Fogd a citerát, járd be a várost, elfelejtett szajha! Szépen pengesd, dalolj sokat, hogy emlékezzenek rád!** **17 Hetven év múlva az Úr meglátogatja Tíruszt, és az ismét megkapja bérét, mert paráználkodni fog a világ minden országával a föld színén.** 18 De keresete és bére egyszer még az Úr szent tulajdona lesz. Nem teszik a kincstárba, hogy ott őrizgessék, hanem azoké lesz ez a kereset, akik az Úr színe előtt laknak, hogy jóllakásig ehessenek, és szép ruhába öltözhessenek.

Ézs 24

1 **Az Úr elpusztítja, felforgatja a földet, feldúlja felszínét, szétszórja lakóit.** 2 Olyan lesz a köznép, mint a pap; a szolgálóleány, mint úrnője; az eladó, mint a vásárló; **a kölcsönadó, mint a kölcsönkérő, és a hitelező, mint az adós.** **ERŐS HASONLATOK** 3 Teljesen elpusztul a föld, teljesen kifosztják. – Az Úr jelentette ki ezt az ígét. 4 **Gyászol, hervad a föld, elalél, hervad a világ, elalél a magas ég a földdel együtt.** **ERŐS METAFORÁK** 5 Gyalázatossá tették lakói a földet, mert megszegették a törvényeket, megmásították a rendelkezéseket, megszegették az örök szövetséget. 6 Ezért átok emészti a földet, megbűnhődnek lakói. Ezért elfogynak a föld lakói, úgyhogy csak kevés ember marad. 7 **Gyászol a must, búsul a szőlő,** **ERŐS METAFORÁK** és sóhajtoznak mind, akik jókedvűek voltak. 8 Abbamaradt a vidám dobolás, megszűnt a zajos vigadozás, abbamaradt a vidám citeraszó. 9 Nem borozgatnak nótászó mellett, keserű az ital annak, aki issza. 10 Romba dőlt, pusztá a város, zárva van minden ház, nem lehet bemenni. 11 Borért kiáltoznak az utcákon, bealkonyult minden örömmek, száműzve van a földről a vidámság. 12 Pusztán maradt a város, romhalmaz áll a kapu helyén.

13 Mert olyasmi történik a földön, a népek között, mint amikor szüret után olajbogyót vernek, vagy szőlőt böngésznek. 14 Azok hangosan ujjonganak az Úr fenségének, kiáltoznak a tenger felől: 15 ERŐS HASONLATOK Dicséritek ezért Keleten az Urat, az Úrnak, Izrael Istenének nevét a tenger szigetein! 16 A föld széléről énekszót hallunk: Dicsőség az igaznak! De én ezt mondom: Végem van, végem van, jaj nekem! Csalnak a csalók, csalárdul csalnak a csalók! 17 Rettegés, verem és kelepce fenyeget téged, föld lakója! 18 Mert aki a rettentő hír elől menekül, verembe esik, és aki a veremből kimászik, kelepcebe jut. Megnyílnak odafönn az ég csatornái, és megrendülnek a föld alapjai. 19 Recseg, ropog a föld, darabokra törik a föld, inogva reng a föld! 20 **Tántorog a föld, mint a részeg, düledezik, akár egy kunyhó. ERŐS HASONLATOK** Ránehezedik a vétke, elesik, nem is kel föl többé. 21 Azon a napon megbünteti az Úr az ég seregeit odafönn a magasságban, és a föld királyait a földön. 22 Összegyűjtik őket, ahogy a foglyokat gyűjtik a verembe. Börtönbe zárják, és hosszú idő múlva megbüntetik őket. 23 **Elpirul a sápadt hold, szégyenkezik az izzó nap, ERŐS METAFORÁK** mert a Seregek Ura lesz a király a Sion hegyén és Jeruzsálemben, és vénei előtt dicsőség ragyog.

Ézs 25

1 Uram, te vagy Istenem! Magasztallak, dicsérem neved, mert csodákat vittél véghez, ősrégi terveket, való igazságot. 2 Mert kőhalommá tetted a várost, az erődített várat romhalmazzá; a bitorlók palotája nem lesz város, soha többé föl nem épül! 3 Ezért tisztel téged az erős nép, téged fél a hatalmas nemzetek városa. 4 Mert **erős vára vagy a nincstelennek, erős vára a szegénynek a nyomorúságban, oltalom a zivatarban, árnyék a hőségben – mert a hatalmaskodók dühe olyan, mint a kőfalra zúduló zivatar, 5 mint hőség a szikkadt földön. De te megalázod a harsány bitorlókat, mint a felhő árnyéka a hőséget, elnyomod a hatalmaskodók énekét. Magnificat** 6 Készít majd a Seregek Ura ezen a hegyen minden népnek lakomát zsíros falatokból, lakomát újbórral, zsíros, velős falatokkal, letisztult újbórral. 7 **Ezen a hegyen leveszi a leplet, amely ráborult minden népre, és a takarót, amely betakart minden nemzetet. a tudatlanság, felejtés, tompultság apokalipszise** 8 **Véget vet a halálnak örökre! Az én Uram, az Úr letörli a könnyvet minden arcról, leveszi népéről a gyalázatot mindenütt a földön! Apokalipszis, 2Kor 3 Lepel** – Ezt ígéri az Úr! 9 Ezt mondják majd azon a napon: Itt van a mi Istenünk, benne reménykedtünk, és ő megszabadított minket! Itt van az Úr, benne reménykedtünk, **vigadjunk és örüljünk szabadításának!** 10 Mert az Úr keze nyugszik ezen a hegyen. Móábot pedig eltapossák lakóhelyén, ahogyan a szalmát trágyalébe tapossák. 11 Széttárja benne kezeit, ahogyan széttárja az úszó, ha úszik. **kemény, erős költői kép, hasonlat: moáb a trágyalében úszik, csapkod!!** De az Úr megalázza gögjét, hiába csapkod a kezével. 12 Kőfalakkal megerősített fellegvárakat ledönti, lerombolja, ízzé-porrá zúzza.

Bibliaolvasó Kalauz – Fónagy Miklós igemagyarázata

Megrendítő, ahogy az ítéletes prófécia hangneme megváltozik. A jajgatás szavát hálaadás és dicsőítés váltja fel. Isten igazsága, mint olyan sokszor a történelem során, diadalmaskodik. A nélkülözés és az éhezés után a Seregek Ura olyan lakomát készít népének, melyről álmodni sem mertek volna. A megérdemelt ítélet után felragyog a kegyelem: sírásból nevetés lesz, nélkülözés helyett gazdagon terített asztal várja a hűségeseket. **(De azért az ellenség a trágyalében csapkod..)**

Ézs 26

ZSOLTÁRHANGÚ PRÓFÉCIA – A HAMISAK NEM TÁMADNAK FEL (14), CSAK AZ IGAZAK (19)

1 Azon a napon ezt az éneket éneklék Júda országában: **Erős a mi városunk:** az Úr kőfalat és bástyát állított védelmére. 2 Nyissátok ki a kapukat, hadd jöjjön be az igaz nép, amely hűséges maradt! 3 **Akinek szilárd a jelleme, azt megőrzöd teljes békében, mert benned bízik.** 4 **Bízzatok az Úrban mindenkor, mert az Úr a mi kösziklánk mindörökké!** 5 Ő letaszítja a magasból az ott lakókat, lerombolja a megerősített várost, földig lerombolja, a porba taszítja. 6 Széttapossák majd a lábak: a nincstelének lábai, a szegények léptei. 7 **Az igaz ember ösvénye egyenes, te egyengeted az igaz ember útját.** 8 Ítéleted idején is benned reménykedtünk, Uram, neved dicséretére vágyott a lelkünk. 9 Lelkem hozzád vágyódik éjjel, teljes szívből kereslek téged. Mert ha ítéletet tartasz a földön, igazságot tanulnak a világ lakói. 10 Ha a bűnös kegyelmet kap, nem tanul igazságot. Becsületes országban is álnokul él, és nem nézi az Úr fenségét. 11 Uram, fölemelted kezedet, de nem látják. Majd meglátják, hogy féltőn szereted népedet, és megszegyenülnek: tűz emészti meg ellenségeidet. 12 Uram, te szerzel nekünk békességet, hiszen mindent te tettél, ami velünk történt. 13 Urunk, Istenünk, más urak voltak a gazdáink, nem te, de csak a te nevedet dicsérjük. **14 A halottak nem kelnek életre, az árnyak nem támadnak föl. Ime, nem lehet denotatív, literálisan érteni!** Ezért mikor megbüntetted és kiirtottad őket, még az emlékezetüket is eltörölted! 15 Megszaporítottad e népet, Uram, megszaporítottad e népet, megdicsőítetted magad, mindenfelé kiterjesztetted az ország határait. 16 Uram, a nyomorúságban téged kerestek, hozzád kiáltottak szüntelen, amikor fenýítetted őket. 17 Olyanok voltunk előtted, Uram, mint a terhes asszony, amikor szülni kezd: amíg vajúdik, folyton kiáltozik fájdalmában. 18 **Terhesek voltunk, vajúdtunk, de csak szelet szültünk:** nem szereztünk szabadulást az országnak, és nem jöttek emberek a világra. 19 **De a te halottaid életre kelnek, föltámadnak a holttesteik! Ébredjetek, és ujjongjatok, kik a porban laktok!** Mert harmatod a világosság harmata, és a föld visszaadja az árnyakat. 20 Eredj, népem, menj be a szobádba, és zárd magadra az ajtót! Rejtőzz el egy rövid pillanatra, míg elmúlik az Úr haragja! 21 Mert jön már lakóhelyéről az Úr, hogy megfizessen bűneiért a föld lakóinak. A föld föltárja majd a kiontott vért, és nem fedi be többé a meggyilkoltakat.

Ézs 27

1 Azon a napon megbünteti az Úr kemény, nagy, erős kardjával Leviatánt, a gyors kígyót, Leviatánt, a tekergő kígyót, és megöli a tengerben lakó szörnyeteget. Jób, Blake 2 Azon a napon énekeljétek a színbort adó szőlőről! 3 Én, az Úr vagyok a védelmezője, minduntalan öntözgetem. Éjjel-nappal őrzöm, hogy senki se bánthassa. 4 **Nincs bennem harag, de ha tövis és gaz kerül eléem, küzdeni fogok ellene, és elégetem!** 5 De aki oltalmat vár tőlem, béküljön meg velem, béküljön meg velem! 6 **Eljön majd az idő, mikor gyökeret ver Jákób, virágozni, virulni fog Izráel, termésével pedig elárasztja a világot.** 7 Megverte-e őt annyira, mint azokat, akik őt verték? Gyilkolta-e őt annyira, mint azokat, akik őt gyilkolták? 8 Elűzted, elvetetted, úgy pereltél vele. Erős széllel sodortad el, amikor feltámadt a keleti szél. 9 Ez által nyer engesztelést Jákób bűne, és ez lesz vétke eltávolításának a gyümölcse: Olyanná teszi az oltár minden követ, mint az összetört mészkövek: nem lesznek többé szent fák, sem tömjénező oltárok! 10 Milyen árván maradt az erődített város! Elhagyott, lakatlan hely lesz, akár a puszta. Borjak legelnek és heverésznek ott, és lerágják majd a bokrait. 11 Ha leszáradnak ágai, letördelik az arra járó asszonyok, és eltüzelik. Mert értelmetlen nép ez; azért

nem irgalmaz neki Alkotója, nem kegyelmez neki Formálója. 12 Azon a napon kicsépli az Úr a kalászkot az Eufrátesztől Egyiptom patakjáig. De titeket, Izráel fiai, egyenként fognak összeszedni! 13 Azon a napon megharsan a nagy kürt, és visszajönnek, akik elvesztek az asszírok földjén, és akik szétszóródtak Egyiptom földjén. Leborulnak az Úr előtt a szent hegyen, Jeruzsálemben. **Ítélet**

Ézs 28

nagyon kemény próféciák, még a legjobbakból is szörnyűség lesz

1Jaj a büszke koszorúnak, melyet Efraim részegei viselnek, és a hervadó virágnak, amely ékesen díszíti őket, akik bortól mámorosak a termékeny völgyre néző hegycsúcson! 2 Küldi már az Úr az erőset, a hatalmasat. Olyan, mint a jégverés, a tomboló orkán, mint a roppant, elsöprő vizek áradata: hatalmas földre terít. 3 Lábbal tiporják majd Efraim részegeinek büszke koszorúját, 4 és úgy jár majd hervadó virága, mely ékesen díszíti a termékeny völgyre néző hegycsúcson, ahogy a korai füge nyár elején: ha meglátja valaki, azonnal leszedi, és már le is nyeli. 5 Azon a napon a Seregek Ura lesz népe maradékának díszes koszorúja, ékes koronája. 6 Ő lesz az igazság lelke azokban, akik igazságot szolgáltatnak, és a hősi erő azokban, akik visszaverik a városkapu ellen támadókat. 7 De ezek is tántorognak a bortól, támo­lyognak az italtól. Papok és próféták tántorognak az italtól, megzavarodtak a bortól! Támo­lyognak az ital miatt, tántorognak, amikor látomásuk van, dülöngélnek erre-arra, amikor ítéletet hoznak. 8 Minden asztalt beborít a hányás, nem maradt tiszta hely a sok okádástól! 9 Kit akar ez tudományra tanítani? Kivel akarja a kijelentést megértetni? Akiket most választottak el az anyatejtől? Akiket most vettek le az anyamellről? 10 Ez a parancs, az a parancs, ez a szabály, az a szabály, itt egy kicsi, ott egy kicsi! 11 Ezért majd dadogó ajakkal és érthetetlen nyelven fog beszélni ezzel a néppel az, 12 aki ezt mondta nekik: Itt van a nyugalom, adjatok nyugalmat a megfáradtaknak! Itt van a felüdülés! – De nem akartak hallgatni rá. 13 Azért nekik ez lesz az Úr igéje: Ez a parancs, az a parancs, ez a szabály, az a szabály, itt egy kicsi, ott egy kicsi, hogy jártukban hanyatt essenek, összetörjék magukat, és csapdába essenek! 14 Ezért halljátok az Úr igéjét, ti, csúfolódók, akik uralkodtok ezen a népen Jeruzsálemben! 15 Ti ezt mondtátok: Szövetségre léptünk a halállal, szerződést kötöttünk a holtak hazájával. Ha megjön az elsöprő áradat, nem ér el bennünket, mert a hazugság lesz az oltalmunk, a hamisság a rejtekhelyünk. 16 Ezért így szól az én Uram, az Úr: A Sionra egy követ teszek le alapul, szilárd követ, drága sarokkövet alapul. Aki hisz, az nem menekül el! 17 A törvényt teszem akkor zsinórmértékké, és az igazság lesz majd a mérce. Jégeső söpri el az oltalmazó hazugságot, és víz árasztja el a rejtekhelyet. 18 Felbomlik a halállal kötött szövetségetek, és szerződésetek érvényét veszíti a holtak hazájával. Ha megjön az elsöprő áradat, elborít benneteket! 19 Valahányszor megjön, elragad titeket. Mert megjön minden reggel, sőt nappal is, éjjel is. Akkor a folytonos rettegés majd megérteti veletek a kijelentést! 20 Mert rövid lesz az ágy, nem tudtok kinyújtózni, kicsi lesz a takaró, nem tudtok beburkolózni. 21 Mert fölindul majd az Úr, mint a Perácím-hegyen, haragra gerjed, mint a gibeóni völgyben. **Véghezviszi tettét, szokatlan tettét, elvégzi munkáját, rendkívüli munkáját.** **Luther kereszt teológiája** 22 Most azért ne csúfolódjatok, mert még szorosabbak lesznek bilincseitek! Hallottam, hogy az Úr, a Seregek Ura elhatározta az egész ország pusztulását. 23 Figyeljete­k, halljátok meg szavamat, ügyeljete­k, halljátok meg beszédemet! 24 Mindig csak szánt a szántóvető, amikor vetni készül? Tán csak barázdálja és boronálja földjét? 25 Nem úgy van-e, hogy ha elegyengette felszínét, kaprot hint vagy köményt szór, vagy vet sorban búzát vagy árpát a kijelölt földbe, a szélére pedig tönkölyt? 26 Így szoktatta őt rendre, erre tanította Istene. 27 Mert nem cséplőszánnal csépelik a kaprot, és nem cséplőhengerrel nyomtatják a köményt, hanem bottal verik ki a kaprot, és pálcával a köményt. 28 Talán szétzúzzák a

kenyérgabonát? Nem csépelik azt vég nélkül; ha rá is hajt az ember cséplőhengerével és lovaival, mégsem zúzza szét. 29 Ez is a Seregek Urától származik. Csodálatos a terve, hatalmasan hajtja végre.

Ézs 29

sok hasonlat, azokról, akik megvakultak, kábult lelkűek lettek

1 Jaj Ariélnak, Ariélnak, a városnak, ahol Dávid táborozott! Évek telnek egymás után, ünnepek váltják egymást, 2 azután ostromot indítok Ariél ellen. Akkor lesz nagy sírás-rívás, mert égő oltárrá teszem. 3 Táborral veszek körül, sáncot vonok köréd, felállítom az ostromműveket. 4 Megalázottan fogsz beszélni a földön, és megtörten hangzik szavad a porból. Olyan lesz a hangod, mint a föld alatti kísérteté, és szavad a porból suttog. 5 De ízzé-porrá török ellenségeid serege, a szálló pelyvához hasonló lesz az erőszakosok hada. Egy szempillantás alatt következik be! 6 Mert a Seregek Ura meglátogat téged mennydörgés, földrengés, nagy zúgás, viharos forgószél és emésztő tűz lángjai között. 7 **Olyan lesz, mint az álom, mint egy éjszakai látomás** valamennyi nép serege, amely Ariél ellen hadakozott, és mindazok, akik ostromot indítottak hadereje és sziklavára ellen. 8 Mint az éhező, aki azt álmodja, hogy eszik, de ha fölébred, üres a gyomra, vagy mint a szomjazó, aki azt álmodja, hogy iszik, de ha fölébred, eltikkadt és szomjas, úgy jár a népek egész serege, amely Sion hegye ellen hadakozott. 9 Ámuljatok és bámuljatok, vakoskodjatok és vakuljatok meg! Legyetek részegek, de ne bortól, tántorogjatok, de ne az italtól! 10 **Mert rátok árasztotta az Úr a kábultság lelkét. Bezárta szemeiteket: a prófétákat, befödte fejeiteket: a látnokokat.** 11 Olyan lett számotokra minden látomás, mint a lepecsételt irat szavai. Ha írástudó ember kezébe adják, és azt mondják: **Olvasd el!** – ő azt válaszolja majd: **Nem tudom, mert le van pecsételve.** 12 Ha pedig írástudatlannak adják az iratot, és ezt mondják: **Olvasd el ezt!** – ő azt válaszolja majd: **Nem tudok olvasni.** 13 Így szól az Úr: **Mivel ez a nép csak szájával közeledik hozzám, és ajkával dicsóít engem, de szíve távol van tőlem,** istenfélelme pedig csupán **betanult emberi parancsolat**, 14 azért én úgy bánok majd ezzel a néppel, hogy csodálkozni fog, igen csodálkozni: vége lesz a bölcsök bölcsességének, az értelmesek értelme is kevésnek bizonyul. 15 Jaj azoknak, akik el akarják titkolni tervüket az Úr elől! **Sötétben hajtják végre tettüket, mert azt gondolják: Ki láthat meg minket, ki ismerhetne ránk?** 16 **Micsoda fonákság! Egyenrangú talán az agyag a fazekassal? Mondhatja-e az alkotás alkotójának: Nem ő alkotott engem?! Mondhatja-e a fazék a fazekasnak: Nem ért a dolgához?!** 17 Már csak kevés idő van hátra, és a Libánon kertté válik, a kert pedig erdőnek látszik. 18 Azon a napon a süketek is meghallják az írás szavait, a vakok szemei pedig látni fognak a homály és sötétség után. 19 Újra örömeiket lelik az alázatosak az Úrban, a legszegényebbek is örvendezni fognak Izráel Szentje előtt, 20 mert vége lesz a zsarnoknak, és elpusztul a csúfolódó! Kiirtják mindazokat, akiknek gonoszságon jár az eszük, 21 akik vétkesnek nyilvánítják az embert a peres ügyekben, és törbe ejtik azt, aki meg meri feddni őket a kapuban, és mindenféle ürüggyel megfosztják jogától az igazat. 22 Ezért így szól Jákób házához az Úr, aki megváltotta Ábrahámot: **Nem szégyenül meg többé Jákób, nem sápad el többé az arca,** 23 mert ha gyermekei meglátják kezem munkáját, szentnek vallják nevemet. Szentnek vallják Jákób Szentjét, és rettegnek Izráel Istenétől. 24 A tévelygő lelkek észhez térnek, és a zúgolódók levonják a tanulságot.

Ézs 30

1 Jaj a pártütő fiaknak – így szól az Úr –, akik tervet szőnek, de nélkülem, szerződést kötnek, de akaratom ellenére, vétket vétekre halmozva! 2 Folyton Egyiptomba járnak, de engem nem kérdeznek meg. A fáraónál keresnek oltalmat, és menedéket Egyiptom árnyékában. 3 De majd szégyent vallotok a fáraó oltalmával, és pironkodni fogtok amiatt, hogy Egyiptom árnyékába menekültetek! 4 Bár vezetői voltak már Cóbanban, és követei Hánészig jutottak, 5 mind szégyent vallanak azzal a haszontalan néppel. Nem segít és nem használ, sőt szégyent és gyalázatot hoz. 6 Fenyegető jövendölés Dél Behemótja ellen: A nyomorúság és elnyomás országába, ahol a nőstény és a hím oroszlán, a vipera és a repülő sárkány él, oda viszik szamarak hátán vagyonukat, tevék púpján kincseiket a haszontalan népnek, 7 Egyiptomnak, melynek segítsége üres hiábavalóság. Ezért nevezem őt így: **Rahab, a tehetetlen** 8 Most pedig menj, és írd föl a szemük láttára egy táblára **(Hamlet from the table of my memory 1,5, 101)**, jegyezd föl egy könyvbe, hogy megmaradjon mindvégig örökre szóló okmányként! 9 Bizony, engedetlen nép ez, hazug fiak; fiak, akik nem akarnak hallgatni az Úr tanítására. 10 Azt mondják a látóknak: Ne lássatok! – a látnokoknak pedig: Ne a valóságot lássátok! **Mondjatok inkább hízalgő dolgokat, lássatok kedvükre valókat BaZo!** 11 Térjete le az útról, hagyjátok el a helyes ösvényt; hagyjátok békét nekünk Izráel Szentjével! 12 Ezért így szól Izráel Szentje: Mivel megvetitek ezt az ígét, zsarolásban és csalásban bíztok, ezekre támaszkodtok, 13 azért úgy jártok bűnötökkel, mint a magas kőfal, ha megreped, és megdőlvé leomlással fenyeget: bármely pillanatban összedőlhet. 14 Darabokra törik, mint az agyagkorsó, melyet kíméletlenül összetörtek úgy, hogy darabjai között nem lehet találni akkora cserepet, amivel a tűzhelyről parazsat lehetne venni, vagy a tócsából vizet lehetne meríteni. 15 Mert így szól az én Uram, az Úr, Izráel Szentje: A megtérés és a higgadság segítene rajtatok, a béke és a bizalom erőt adna nektek! De ti nem akarjátok, 16 inkább ezt mondjátok: Nem úgy lesz az, hanem lóháton vágtatunk! Hát majd vágtatnotok kell! Gyorsan akartok hajtani? Hát majd gyorsak lesznek üldözőitek! 17 Egy ember fenyegetésére ezrével elfuttok, öt ember fenyegetésére úgy elfuttok, hogy nem marad más belőletek, csak egy jelzőpózna a hegytetőn és egy zászlórúd a halmon.

18 De még vár az Úr, hogy megkegyelmezessen, készen áll arra, hogy irgalmazhasson. Mert bár ítélő Isten az Úr, boldogok mindazok, akik benne reménykednek. 19 Ne sírj többé, Sion népe, Jeruzsálem lakója! Bizonyosan megkegyelmez az Úr, ha hozzá kiáltasz. Mihelyt meghallja, válaszol neked. 20 És bár szűkösen adott kenyeret, és kimérte a vizet az Úr, nem állítják többé félre tanítodat, hanem saját szemeddel láthatod tanítodat. 21 **Saját füleddel hallhatod a mögötted hangzó szót: Ezen az úton járjatok, se jobbra, se balra le ne térjete!** 22 Tisztátalannak fogod tartani az ezüsttel bevont bálványaidat és az arannyal borított istenszobraidat. Kihajítod azokat, mint valami undorító dolgot, ezekkel a szavakkal: Ki innen veletek! 23 Ő pedig esőt ad a magra, amellyel beveted a földed, és kenyeret ad a föld terméséből, amely bőséges és tápláló lesz. Nyájad tágas mezőn legel azon a napon. 24 **Az ökrök és a szamarak, amelyek a szántóföldön dolgoznak, sózott abrakot esznek, amelyet lapáttal és villával raknak majd eléjük.** 25 Minden magas hegyen és kiemelkedő halmon pedig csatornák lesznek, vízvezető árkok, a nagy öldöklés napján, amikor leomlanak a vártornyok. 26 Olyan lesz a sápadt hold fénye, mint az izzó nap fénye, az izzó nap fénye pedig hétszeres lesz, a nappali fény hétszerese azon a napon, amikor az Úr bekötözi népe sérülését, és meggyógyítja a rajta ejtett sebet. 27 Maga az Úr jön a távolból, haragja lángol, egyre emelkedik, méltóságteljesen. Ajkán bős harag, nyelve, mint a perzselő tűz, 28 lehelete olyan, mint az áradó patak, amely az ember nyakáig ér. **Képek, metaforák** Szakadozott rostában rostálja a népeket, és tévútra vezető zablát vet a népek szájába. 29 Akkor majd úgy fogtok énekelni, mint az ünnepszentelés éjjelén, és szívből örvendeztek majd, mint a zarándok, aki fuvolaszó mellett az Úr hegyére, Izráel Kősziklájához érkezik. 30 Fölmorajlik az Úr fenséges szava, láthatóvá lesz sújtó karja, felbőszült haragjában, perzselő tűz lángjában, orkánban, zivatarban és jégverésben. 31 Asszíria megretten az Úr szavától, aki bottal sújt le rá! 32 Valahányszor lesújt a büntető vessző, amellyel veri az Úr, dob és citera szól, míg

ő harcra emelt kézzel küzd ellene. 33 Mert régóta készen van a vesztőhely, készen áll a királynak is, mélyre és szélesre készítve, bőven van tűz is, fa is. Az Úr lehelete úgy lobbantja lángra, mint egy kénköves patakot.

Ézs 31

1Jaj azoknak, akik Egyiptomba mennek segítségért, akik lovakban reménykednek! A harci kocsik tömegében bíznak, és az abba fogott lovak nagy erejében; de nem tekintenek Izráel Szentjére, nem folyamodnak az Úrhoz. 2 De ő is bölcs, és veszedelmet hoz, nem másítja meg szavát, hanem rátamad a gonoszok házára, és azokra, akik segítséget ígértek a gonosztevőknek. 3 Hiszen Egyiptom csak ember, nem Isten! Lova is csak test, nem pedig lélek! Ha kinyújtja kezét az Úr, elbukik a segítő, és elesik, akinek segített: mindnyájan együtt pusztulnak el. 4 Mert ezt mondta nekem az Úr: Ahogy morog az oroslán, az erős, fiatal hím a zsákmánya fölött, ha összegyűl is ellene valamennyi pásztor, és nem retten meg kiáltásuktól, nem hunyászkodik meg a lármától, amit csapnak: úgy száll le a Seregek Ura, hogy harcoljon Sion hegyéért és dombjáért. 5 Mint repdeső **madársereg, úgy oltalmazza a Seregek Ura Jeruzsálemet: oltalmazza és megmenti, megvédi és megtartja. Képek!** 6 Térjete meg ahhoz, akitől oly messze távolodtatok, Izráel fiai! 7 Azon a napon mindenki megveti ezüstműveit és aranybábványait, amelyeket bűnös kezeitekkel készítettetek. 8 Elbukik Asszíria, de nem férfiak kardjától, nem emberek kardja pusztítja el. Menekülnie kell a kard elől, ifjainak pedig kényszermunkára kell menniük. 9 Kőszála riadtan menekül, vezérei rettegve hagyják el a zászlót. Így szól az Úr, kinek tüze a Sionon, kemencéje Jeruzsálemben van.

Ézs 32

Az igaz uralkodó és a hamis nép ellentéte

1Íme, **igazságosan uralkodik majd egy király,** és törvényesen fognak kormányozni a vezérek. 2 **Mindegyik olyan lesz, mint menedék a szél ellen és fedett hely a zivatar idején, mint patak a száraz tájon, mint hatalmas kőszál árnyéka a kiszikkadt földön.**

HELYRE ZÖKKEN A FELFORDULT IDŐ Hasonlít Lear Bolondjának monológjához

- 3 Nem lesznek bekötve a szemek, ha látni kell, figyelmesek lesznek a fülek, ha hallani kell.
 4 A meggondolatlanok ismerni fognak és szívükkel érteni, a dadogó nyelvűek pedig majd folyékonyan, világosan beszélnek.
 5 Nem nevezik többé a bolondot nemesnek, és a gazembert sem mondják tisztességesnek.

- 3 And the eyes of them that see shall not be dim, and the ears of them that hear shall hearken.
 4 The heart also of the rash shall understand knowledge, and the tongue of the stammerers shall be ready to speak plainly.
 5 The vile person shall be no more called liberal, nor the churl said to be bountiful.

Ézs 32,3-5	KJV
3 Nem lesznek bekötve a szemek, ha látni kell, figyelmesek lesznek a fülek, ha hallani kell.	3 And the eyes of them that see shall not be dim, and the ears of them that hear shall hearken.
4 A meggondolatlanok ismerni fognak és szívükkel érteni, a dadogó nyelvűek pedig majd folyékonyan, világosan beszélnek.	4 The heart also of the rash shall understand knowledge, and the tongue of the stammerers shall be ready to speak plainly.

Ézsaiás próféta könyve

5 <u>Nem nevezik többé a bolondot nemesnek</u> , és a gazembert sem mondják tisztességesnek.	5 The vile person shall be no more called liberal, nor the churl said to be bountiful.

Lear Fool's Prophecy 3,2	Lear 3,2, 89
When priests are more in word than matter; When brewers mar their malt with water; When nobles are their tailors' tutors; No heretics burn'd, but wenches' suitors; When every case in law is right; No squire in debt, nor no poor knight; When slanders do not live in tongues; Nor cutpurses come not to throngs; When usurers tell their gold i' the field; And bawds and whores do churches build; Then shall the realm of Albion Come to great confusion: Then comes the time, who lives to see't, That going shall be used with feet. This prophecy Merlin shall make; for I live before his time.	Míg pap sok jót mond, s tesz keveset, A szaladhoz serfőző önt vizet; Ha majd szabónak úrfi gyáma lesz, S máglyán nem hithagyó, kurafi vesz, Ha bíró minden ügyben jól ítél, S lovag, nemes adósság nélkül él, Ha nyelven többé pletyka nem repes, S a zsebmetsző tolongást nem keres, Ha pénzén uzsorás földet mivel, S kerítő, kurva templomot emel: Akkor lesz Albion Zavarral teljes hon, És oly idő jön, a ki még megéri, Hogy fő divat lesz lábbal mendegélni. E jóslatot Merlin fogja tenni; mert én kora előtt élek.

6 Mert a bolond csak bolondot beszél, szívében álnokságot forral: elvetemülten jár el, és hazug dolgokat hirdet az Úrról; éhezni hagyja az éhezőt, nem kínálja itallal a szomjazót

7 A gazembernek gonoszak az eszközei, és galádságot tervez: hazug beszéddel megrontja az alázatosokat, még ha igaza is van a szegénynek. 8 De a **nemes lelkű nemesen gondolkozik, és kitart a nemes dolgok mellett.** 9 Ti, könnyelmű asszonyok, halljátok meg szavam! Ti, elbizakodott leányok, figyeljetek beszédemre! 10 Alig egy év múlva reszketni fogtok, ti, elbizakodottak, mert nem lesz többé szüret, nem lesz gyümölcszedés! 11 Borzadjatok, ti, könnyelműek, reszketsetek, ti, elbizakodottak! Vetkőzettek meztelenre, csak ágyékkötőt öltsetek! 12 Mellet verve gyászoljátok a gyönyörű mezőket, a termő szőlőtőkét, 13 népem termőföldjét, melyet fölver a tövis és a gaz, és a vigadozó város sok vidám házát!

Ugyanúgy folytatódik

14 **Mert üres lesz a palota, elnémul a város zaja. A várhegy és a bástya örökre állatok búvóhelye lesz, zebrák viháncolnak ott, és nyájak legelésznek.**

15 **Végül kiárad ránk a lélek a magasból. Akkor majd a pusztta kertté válik, a kert pedig erdőnek látszik.**

16 **A pusztában is jog lakik, a kertben igazság honol.**

17 **Az igazság békét teremt, és az igazság a nyugalmat és a biztonságot szolgálja örökké.**

18 **Békés hajlékban lakik majd a népem, biztonságos lakóhelyeken, gondtalan nyugalomban.**

19 **De jégeső hull, és ledől az erdő, a város pedig elsüllyed a mélyben.**

20 **Boldogok vagytok, akik mindenütt víz mellett vethettek, és szabadjára engedhetitek az ökröt és a szamarat.**

Lear’ról https://link.springer.com/chapter/10.1007/978-3-031-18519-9_5#chapter-info
<file:///C:/Users/fabin/Downloads/02whole.pdf>

Ézs 33

További ellentétek

1 Jaj neked, pusztító, akit még nem ért pusztulás, te rabló, akit még nem raboltak ki! Ha befejezted a pusztítást, el fogsz pusztulni, ha bevégezted a rablást, téged fognak kirabolni! 2 Uram, kegyelmezz nekünk, benned reménykedünk! Légy segítségünk reggelenként, szabadítónk a nyomorúság idején! 3 Dörgő hangodtól elfutnak a népek, ha felemelkedsz, szétszóródnak a nemzetek. 4 Összeszedik a zsákmányt, ahogyan a sáskák szedik, úgy ugranak rá, ahogy a szöcskék ugranak. 5 Fenséges az Úr, magasságban lakik, betölti a Siont törvénnyel és igazsággal. 6 Nyugodt lesz az életed, bölcsesség és ismeret teszi szabaddá és gazdaggá; az Úr félelme lesz a kincse. 7 Ariél emberei az utcán kiáltoznak, keservesen sírnak a békekövetek. 8 Kihaltak az országutak, nem járnak az ösvényeken. A pusztító megszegte a szövetséget, megvetette a városokat, semmibe vette az embereket. 9 Gyászol, elalél a föld, hervadozik, megsárgul a Libánon, olyan lett a Sárón, mint a pusztaság, lehull a Básán és a Karmel lombja. 10 De most fölkelek, mondja az Úr, most fölmagasodom és fölemelkedem! **11 Szalmával vagytok terhesek, pelyvát szültök, lihegésetek tűz, megemészt benneteket! 12 A népek égetett mésszé lesznek, és mint a kivágott gaz, tűzben égnek el.** 13 Halljátok meg, távol lakók, hogy mit cselekedtem, és ti közel levők, ismerjétek meg hatalmammat! 14 Megrettentek a Sionon a vétkesek, reszketés vett erőt az elvetemülteken: **Ki lakhat közülünk perzselő tűz mellett, ki lakhat közülünk örökös izzás mellett?** 15 Aki igazságosan él, és őszintén beszél, megveti az elnyomással szerzett nyereséget, nem fogad el megvesztegetést, hanem elhárítja a kezével, bedugja a fülét, hallani sem akar vérontásról, befogja a szemét, látni sem akar gonosztságot. 16 **Az ilyen ember magas helyen lakik, sziklaerőd a fellegvéra.** Kenyerét megkapja, vize állandóan van. 17 Saját szemekkel nézheted a király szépségét, láthatod tágas országodat. 18 Eszedbe jutnak a rémségek: hol van már az összeíró, hol az adószedő, hol van az, aki összeírta a tornyokat? 19 Nem látod többé a galád népet, a homályos, érthetetlen beszédű népet, amelynek dadogó nyelvét nem lehet érteni. 20 Nézd a Siont, ünnepeink városát! Szemeid meglátják Jeruzsálemet, a nyugalom hajlékát: a sátrat, amelyet nem bontanak le, cövekeit nem húzzák ki soha, és egy kötele sem szakad el, 21 mert dicsőséges lesz ott az Úr! Folyók lesznek azon a helyen, messze elágazó folyamok, amelyek nem járnak gályák, és **nem kelnek át büszke hajók.** 22 **Mert az Úr a mi bíránk, az Úr a törvényadónk, az Úr a mi királyunk,** ő megsegít bennünket! 23 Meglazulnak a kötelek, nem tartják az árbocrudat, nem feszítik a vitorlát. Tömérdek zsákmányon osztoznak majd, még a sánták is bőséges zsákmányhoz jutnak. 24 Nem mondja többé Sion lakója, hogy beteg, az ott lakó nép bűnei bocsánatot nyernek.

Ézs 34

ISZONYTOSAN NEGGATÍV KÉPEK A PUSZTZULÁSRÓL

1 Jöjjetek ide, népek, halljátok, figyeljétek, nemzetek! Hallja meg a föld és ami rajta él, a világ és minden szülötte! 2 Megharagudott az Úr valamennyi népre, haragra lobbant egész seregükre, kiirtja, vágóhídra viszi őket. 3 **Az elesettek kidobva hevernek, búzt árasztanak a hullák, a hegyek is tocsognak a vértől.** 4 Széthull az ég minden serege, összezsavarodik az ég, mint

egy könyvtekercs; úgy lehull egész serege, ahogy a levél lehull a szőlőről, vagy ahogy a lomb a fügefáról. 5 **Vért akar inni mennyei kardom,** ezért lesújt Edómra, a népre, amelyet kiirtásra ítélttem. 6 Az Úr kardja csupa vér, csepeg róla a zsír, bárányok és bakok vére, kosok veséjének kövérje, mert áldozatot tart az Úr Bocrában, nagy mészárlást Edóm országában. 7 Hullanak a bivalyok, és a marhák az erős bikákkal együtt. **Vértől részegeedik meg a földjük,** kövérjétől lesz zsiros ott a por. 8 Mert az Úr bosszúállásának napja ez, a megtorlás esztendeje Sion perében. 9 Patakjai szurokká változnak, pora kénkövé válik, földje pedig égő szurokká. 10 Nem alszik el sem éjjel, sem nappal, szüntelenül gomolyog a füstje. Nemzedékről nemzedékre **pusztaság marad,** soha senki nem jár arra. 11 Pelikán és bölömbika veszi majd birtokba, fülesbagoly és holló tanyázik benne. Mert kifeszíti fölötte az Úr a mérőzsinórt, hogy kietlenné váljon, és a mérőönt, hogy pusztává legyen. 12 Nemesei senkit sem kiáltanak királlyá, vezetői mind semmivé lesznek. 13 Palotáit gaz veri föl, erődjeit csalán és túskebozót. Sakálok hajléka lesz, struccmadarak tanyája. 14 Ott **találkozik a vadmacska a hiénával,** egyik pusztai démon a másikkal. Ott pihen **az éjjeli boszorkány,** ott talál magának nyugvóhelyet. 15 Ott fészkel a bagoly, oda rakja tojásait, melengeti és kikölti azokat a maga árnyékában. Ott gyülekeznek a kányák: az anyamadár és a párja. 16 **Keressétek majd ki az Úr könyvéből, és olvassátok el! Egy sem fog hiányozni ezek közül, sem egyik, sem másik nem marad távol,** hiszen az Úr ad parancsot nekik, az ő lelke gyűjti össze őket. 17 Ő sorsolta ki ezt nekik, az ő keze mérte ki mérőzsinórral a részüket. Birtokba veszik azt örökre, nemzedékről nemzedékre benne tanyáznak.

Ézs 35

ELLENTÉTES AZ ELŐZŐ FEJEZETTEL

1 Örülni fog a puszta és a szomjú föld, vigad a pusztaság, és kivirágzik, akár egy lilium. 2 Virágba borul és vigad, vígan örvendezik. Része lesz a Libánon pompájában, a Karmel és a Sárón díszében. Meglátják az Úr dicsőségét, Istenünk méltóságát. 3 Erősítsétek a lankadt kezeket, tegyétek erőssé a megroskadt térdeket! 4 Mondjátok a remegő szívűeknek: Legyetek erősek, ne féljete! Íme, jön Istenetek, és bosszút áll, jön Isten, és megfizet, megszabadít benneteket! 5 Akkor majd kinyílnak a vakok szemei, és megnyílnak a süketek fülei. 6 Akkor majd úgy szökell a sánta, mint a szarvas, és ujjong majd a néma nyelve. **Mert víz fakad a pusztában, és a kietlen tájon patakok.** 7 **Tóvá lesz a délibáb, és víz fakad a szomjú földön.** Ahol azelőtt sakálok tanyáztak, nád és káka fog teremni. 8 Jól megépített útja lesz, amelyet szent útnak hívnak. Nem jár azon tisztátalan, csak az Úr népe járhat rajta, bolondok nem tévednek rá. 9 **Nem lesz ott oroslán, nem járnak rajta ragadozók, eggyel sem találkoznak ott, hanem a megváltottak fognak járni rajta.** 10 Így fognak visszatérni azok, akiket az Úr kiváltott, és ujjongva vonulnak a Sionra. Öröm koszorúzza fejüket örökre, boldog örömben lesz részük, a gyötrelmes sóhajtozás pedig elmúlik.

Ézs 36

1 Ezékiás király uralkodásának tizennegyedik évében felvonult Szanhérib, Asszíria királya Júda összes erődített városa ellen, és bevette azokat. 2 Azután az asszír király elküldte kincstárnokát Lákísból Ezékiás király ellen erős hadsereggel Jeruzsálembe. Az megállt a Felső-tó vízvezetékénél, a ruhafestők mezejére vezető út mellett. 3 Kiment hozzá Eljákím, Hilkijá fia, a palota felügyelője, Sebná kancellár és Jóáh, Ászáf fia, a főtanácsadó.

A kincstárnok gyalázkodó szavai

4 A kincstárnok ezt mondta nekik: Mondjátok meg Ezékiásnak, hogy ezt üzeni a nagy király, Asszíría királya: Miféle elbizakodottság ez? Miben bízol? 5 Azt hiszed, hogy ész és erő nélkül, üres szavakkal is lehet csatát nyerni? Kiben bíztál, hogy föllázadtál ellenem? 6 Talán Egyiptomnak, ennek a törött nádszálnak a támogatásában bíztál? Aki erre támaszkodik, annak belemegy a tenyerébe, és átszúrja azt. Így járnak Egyiptom királyával, a fáraóval mindazok, akik benne bíznak. 7 Vagy ezt mondjátok nekem: Istenünkben, az Úrban bízunk?! De hiszen az ő áldozóhalmait és oltárait szüntette meg Ezékiás! Júdának és Jeruzsálemnek pedig megparancsolta: Csak ez előtt az oltár előtt borulhattok le! 8 Fogadj hát az én urammal, Asszíría királyával: Adok neked kétezer lovat, ha tudsz hozzájuk adni elég kocsihajtót! 9 Hogyan tudnál visszaverni egyetlen helytartót is az én uram legkisebb szolgálói közül?! Vagy Egyiptom harci kocsijaiban és lovaiban bízol? 10 Talán az Úr tudta nélkül vonultam fel ez ellen az ország ellen, hogy elpusztítsam? Az Úr parancsolta nekem, hogy vonuljak fel ez ellen az ország ellen, és pusztítsam el! 11 Ekkor Eljákím, Sebná és Jóáh ezt mondta a kincstárnoknak: Beszélj szolgálóiddal arámul, mert megértjük. Ne beszélj velünk júdai nyelven a várfalon levő hadinép füle hallatára! 12 De a kincstárnok így felelt nekik: Vajon a te uradhoz és tehozzád küldött engem az én uram, hogy ezeket elmondjam? Sőt inkább a várfalon ülő emberekhez, akiknek majd veletek együtt kell megenniük saját ganéjukat, és meginniük saját vizeletüket!

13 Azzal odaállt a kincstárnok, és még hangosabban, kiabálva kezdett el beszélni júdai nyelven, és ezt mondta: Halljátok meg a nagy királynak, Asszíría királyának az üzenetét! 14 Ezt üzeni a király: Ne hagyjátok, hogy rászedjen benneteket Ezékiás, mert ő nem tud megmenteni benneteket! 15 És ne hagyjátok, hogy Ezékiás így biztasson benneteket az Úrral: Bizonyosan megment bennünket az Úr, és nem kerül ez a város Asszíría királyának kezébe! 16 Ne hallgassatok Ezékiásra, mert ezt üzeni Asszíría királya: Adjátok meg magatokat, és jöjjetek ki hozzám! Akkor mindenki a maga szőlőjéről és fügefájáról ehett, és mindenki a maga kútjának vizét ihatja, 17 amíg el nem jövök, és el nem viszlek benneteket a ti földetekhez hasonló földre, gabonát és mustot adó földre, kenyeret és szőlőt adó földre. 18 Mert félrevezet benneteket Ezékiás, amikor ezt mondja: Az Úr megment bennünket! Megmentették-e más népek istenei a maguk országát Asszíría királyának a kezéből? 19 Hol vannak Hamát és **Arpád istenei**? Hol vannak Szeфарvajim istenei? Megmentették-e Samáriát az én kezemből? 20 Ezeknek az országoknak sok-sok istene közül melyik tudta megmenteni országát az én kezemből? Hát az Úr megmentheti-e kezemből Jeruzsálemet? 21 De azok némák maradtak, nem válaszoltak neki egy szót sem, mert a király parancsa az volt, hogy ne válaszoljanak neki. 22 Ezután Eljákím, Hilkijjá fia, a palota felügyelője, Sebná kancellár és Jóáh főtanácsadó, Ászáf fia megszagattott ruhában elment Ezékiáshoz, és jelentették neki a kincstárnok szavait.

Ézs 37

1 Amikor Ezékiás király ezeket meghallotta, megszagatta ruháját, zsákruhát öltött magára, majd bement az Úr házába. 2 Azután elküldte Eljákímot, a palota felügyelőjét, Sebná kancellárt és a papok véneit zsákruhába öltözve Ézsaiás prófétához, Ámóc fiához. 3 Azt mondták neki: Ezt üzeni Ezékiás: Nyomorúságnak, büntetésnek és szegyennek a napja ez a nap, mint mikor a gyermek az anyaméh szájáig jut, de nincs erő megszülni őt. 4 Talán meghallja Istened, az Úr a kincstárnok szavait, akit ideküldött ura, az asszír király, **hogy gyalázza az élő Istent, és talán megbünteti Istened, az Úr azokért a szavakért, amelyeket meghallott. Imádkozz a még meglevő maradékért!** 5 Amikor Ezékiás király emberei megérkeztek Ézsaiáshoz, 6 így szólt hozzájuk Ézsaiás: Mondjátok meg uratoknak: Így szól az Úr: Ne ijedj meg azoktól a szavaktól, amelyeket hallottál, amelyekkel az asszír király emberei káromoltak engem. 7 Íme, én olyan

lelket adok bele, hogy hírt hallva visszatérjen országába; saját országában pedig kard által ejtem el. 8 A kincstárnok visszatért, de az asszír királyt már Libná ellen harcolva találta, mert meghallotta, hogy elvonult Lákísból. 9 Az asszír király ugyanis azt hallotta, hogy Tirháká, Etiópia királya háborúba indult ellene. Amikor ezt meghallotta, követeket küldött Ezékiáshoz ezzel az üzenettel: 10 Mondjátok meg Ezékiásnak, Júda királyának: Ne engedd, hogy rászedjen téged Istened, akiben bízva azt gondolod, hogy nem kerül Jeruzsálem az asszír király kezébe! 11 Hiszen te is hallottad, hogy mit műveltek Asszíría királyai a többi országban, kiirtva mindent. Te talán megmenekülhetsz? 12 Megmentették-e más népek istenei azokat, akiket elődeim elpusztítottak: Gózánt és Háránt, Recefet és Eden fiait, akik Telasszárban voltak? 13 Hol van Hamát királya, Arpád királya és Szefarvajim városának a királya meg Héna és Ivvá? 14 **Ezékiás átvette a levelet a követek kezéből és elolvasta.** Majd fölment az Úr házába, és kiterítette azt Ezékiás az Úr előtt. 15 **És így imádkozott Ezékiás az Úrhoz:**

Ezékiás imádsága

16 Seregek Ura, Izráel Istene, aki a kerúbokon trónolsz! Egyedül te vagy a föld minden országának Istene, te alkottad az eget és a földet! 17 Uram, fordulj hozzám figyelmesen, és hallgass meg! Uram, nyisd ki a szemedet, és láss! Halld meg Szanhérib minden beszédét, aki ideküldte ezt az embert, hogy gyalázza az élő Istent! 18 Igaz, Uram, hogy Asszíría királyai elpusztították a pogány népeket és országaikat. 19 Isteneiket tűzre vetették, mert azok nem is voltak istenek, hanem csak emberi kéz csinálmányai, fa és kő; ezért pusztíthatták el őket. 20 De most te, Urunk, Istenünk, szabadíts meg bennünket az ő kezéből, hadd tudja meg a föld minden országa, hogy te vagy egyedül az Úr!

21 Akkor Ézsaiás, Ámóc fia ezt az üzenetet küldte Ezékiásnak: Így szól az Úr, Izráel Istene: Mivel imádkoztál hozzám Szanhérib, Asszíría királya miatt, 22 ezt az ígét jelentette ki róla az Úr: Megvet, gúnyol téged Sion szűz leánya, fejét rázza mögötted Jeruzsálem leánya! 23 Kit gyaláztál és káromoltál, ki ellen emeltél szót? Kire néztél gógös szemmel? Izráel Szentjére! 24 Embereid által az Urat gyaláztad, amikor ezt mondtad: Sok harci kocsimmal fölmentem a legmagasabb hegyekre, a meredek Libánonra is. Kivágtam sudár cédrusait, válogatott ciprusfáit; eljutottam legtávolabbi csúcsára, legsűrűbb erdejébe is. 25 Kutat ástam, és ittam vizet; lépteimmel kiszáritom Egyiptomban a Nílus minden ágát. 26 Nem hallottad még, hogy én ezt régóta elvégeztem, jó előre kiterveltem? Most csak véghezviszem, hogy halomra dőljenek, rommá legyenek az erődített városok. 27 Lakóinak ereje elfogyott, megrettentek, megszégyenültek; olyanok lettek, mint a mezej növény, mint a gyenge fűszál, a háztetón nőtt fű, amely elszárad, mielőtt szárba szökken. 28 Én tudom, ha leülsz, ha kimégy vagy bejössz, és ahogyan tombolsz velem szemben! 29 Mivel tombolsz velem szemben, és elbizakodott beszéded fülembe jutott, horgomat orrodba vetem, zablámat a szádba, és visszaviszlek azon az úton, amelyen idejöttél! 30 Neked pedig ezt a jelet adom: Ebben az évben azt eszitek, ami a tarlón nő, a második évben azt, ami annak a magvaiból hajt, a harmadik évben azonban vessetek és arassatok, ültessetek szőlőt, és egyétek gyümölcsét! 31 Akik megmenekülnek és megmaradnak Júda házából, azok újra gyökeret vernek lenn, és gyümölcsöt hoznak fenn. 32 Mert Jeruzsálemből terjed szét a maradék, és a Sion hegyéről azok, akik megmenekülnek. A Seregek Urának féltő szeretete viszi véghez ezt! 33 Azért ezt mondja az Úr Asszíría királyáról: Nem jut be ebbe a városba, és nyilat sem lő rá, nem fordít feléje pajzsot, ostromsáncot sem épít ellene. 34 Azon az úton tér vissza, amelyen jött, de ebbe a városba nem jut be – így szól az Úr. 35 Pajzsa leszek ennek a városnak, és megszabadítom önmagamért meg az én szolgálóimért, Dávidért. 36 Akkor eljött az Úr angyala, és levágott az asszír táborban száznolcvanötezer embert. Amikor reggelre fölkeltek, mindenfelé holttestek hevertek. 37 Ekkor Szanhérib, Asszíría királya fölkerelkedett, visszavonult Ninivébe, és ott is maradt. 38 Egyszer aztán, amikor éppen istenének, Niszróknak a templomában imádkozott, a fiai, Adrammelek és Szárecer

levágták karddal, maguk pedig elmenekültek Ararát földjére. Utána a fia, Észarhaddón lett a király.

Ézs 38

1 Abban az időben Ezékiás halálosan megbetegedett. Ézsaiás próféta, Ámóc fia elment hozzá, és ezt mondta neki: Így szól az Úr: Rendelkezz házadról, mert meghalsz, nem maradsz életben!
2 Ezékiás erre arcát a fal felé fordítva imádkozott az Úrhoz, 3 és ezt mondta: **Ó, Uram, ne feledkezz meg arról, hogy én híven és tiszta szívvel jártam a színed előtt, és azt tettem, amit jónak látsz! És Ezékiás keservesen sírt.** 4 Ekkor így szólt az Úr igéje Ézsaiáshoz:

ÚR ÉZSAI

ÚR ÜZENETE EZÉKIÁSHOZ ÉZSAIÁS ÁLTAL

5 Menj, és mondd meg Ezékiásnak: Így szól az Úr, ösatyádnak, Dávidnak Istene: Meghallgattam imádságodat, láttam, hogy könnyeztél. Ezért megtoldom napjaidat még tizenöt évvel. 6 Assíria királyának a kezéből pedig kiszabadítalak téged meg ezt a várost, és pajzsa leszek ennek a városnak. 7 Ez lesz annak a jele, hogy teljesíti az Úr azt az ígét, amelyet kijelentett: **8 visszatéritek az árnyékot tíz fokkal Áház napóráján, azokon a fokokon, amelyeken már áthaladt. És visszatért a napórán az árnyék tíz fokkal azokon a fokokon, amelyeken már áthaladt.**

EZÉKIÁS GYÖNYÖRŰ HÁLA-VALLOMÁSA

9 Ezékiásnak, Júda királyának a följegyzése abból az időből, amikor beteg volt, de fölgyógyult betegségéből: 10 Már azt gondoltam, hogy életem delén kell átmennem a holtak hazájának kapuin, megfosztva még hátralévő éveimtől. 11 Azt gondoltam, hogy nem látom többé az Urat az élők földjén, nem láthatok többé embert a világ lakói között. 12 Hajlékomat lebontják, mint a pásztorok sátrát, megfosztanak tőle. **Összetekeri életemet, mint takács a kész vásznat, elvágja az Úr életem fonálát; még egy nap talán, de aztán az éjjel biztosan végez velem!** 13 Reggelig igyekeztem megnyugodni, de úgy törte össze minden csontomat, mint az oroszlán; még egy nap talán, de aztán az éjjel biztosan végez velem! 14 Csipogtam, mint a fecske vagy a rigó, úgy nyögtem, mint a galamb. Szemeim bágyadtan néztek a magasba: Uram, szenvedek, segíts rajtam! 15 Mit szóljak? Hiszen amit megmondott, azt tette velem. Messze elkerül az álom lelkem keserűségére. 16 Uram, az éltet mindenkit, és engem is az éltet, hogy te majd megerősítesz és meggyógyítasz engem!

17 Bizony, javamra vált a nagy keserűség. Hiszen megmentettél az enyészet vermétől, és hátad mögé vetted minden vétkeket. 18 Mert nem a holtak hazájában magasztalnak téged, nem a halottak dicsőítenek, akik már leszálltak a sírba, húségedben nem reménykedhetnek. 19 Az élő, csak az élő magasztalhat téged, akárcsak én most. Az apák tanítják fiaiknak, hogy te húséges vagy. 20 Megszabadított engem az Úr, pengessük hát a lantot az Úr házában egész életünkben! 21 Ézsaiás azután ezt mondta: Hozzatok egy csomó préselt fűgét, tegyétek rá a kelevényre, és életben fog maradni. 22 Ekkor kérdezte Ezékiás: Mi lesz a jele, hogy fölmehtek az Úr házába?

Ézs 39

1 Abban az időben Meróda-Baladán, Baladánnak, Babilónia királyának a fia levelet és ajándékot küldött Ezékiásnak, mert hallotta, hogy beteg volt, de újra erőre kapott. 2 Ezékiás megörült a követeknek, és megmutatta nekik a kincstárát, az ezüstöt és az aranyat, a balzsamokat és a finom olajokat, egész fegyvertárát és mindazt, ami kincstárában található volt. Semmi sem volt palotájában és egész birodalmában, amit meg ne mutatott volna nekik Ezékiás. 3 Ekkor Ézsaiás próféta elment Ezékiás királyhoz, és megkérdezte tőle:

ÉZSAIÁS

Mit mondtak ezek az emberek, és honnan jöttek hozzád?

EZÉKIÁS

Így felelt: Messze földről, Babilóniából jöttek hozzám.

4 ÉZSAIÁS így szólt: Mit láttak a palotádban?

EZÉKIÁS így felelt: Mindent láttak, ami csak a palotámban van; semmi sincs a kincstáramban, amit meg ne mutattam volna nekik.

5 Akkor ÉZSAIÁS így szólt Ezékiáshoz: Halld meg a Seregek Urának igéjét: 6 Eljön majd az idő, amikor mindazt elviszik Babilóniába, ami a palotádban van, és amit elődeid gyűjtöttek mindmáig, semmi sem marad meg. Ezt mondja az Úr! 7 Utódaid közül is, akik tőled származnak, akiket te nemzel, elvisznek néhányat, és udvaroncok lesznek Babilónia királyának a palotájában.

8 EZÉKIÁS így válaszolt Ézsaiásnak: Jó az Úr igéje, amelyet hirdettél. Mert ezt gondolta: Akkor az én időmben béke és biztonság lesz.

Ézs 40

(A vigasztalás hangja – Deutero-Ézsaiás kezdődik)

1 Vigasztaljátok, vigasztaljátok népemet! – mondja Istenetek. 2 Beszéljetek **szívhez szólóan** Jeruzsálemmel, és hirdessétek neki, hogy letelt rabsága, megbűnhődött bűnéért, hiszen kétszeresen sújtotta az Úr keze minden vétkéért. 3 Egy **hang** kiált: **Építsetek utat a pusztában az Úrnak! Készítsetek egyenes utat Istenünknek a kietlen tájon át!** 4 Emelkedjék föl minden völgy, sülyedjen le minden hegy és halom, legyen az egyenetlen egyenessé és a dombvidék síksággá! 5 Mert megjelenik az Úr dicsősége, látni fogja minden ember egyaránt. – Az Úr maga mondja ezt.

6 Egy hang szól: Kiálts! Én megkérdeztem: Mit kiáltsak?

Minden test csak fű, és minden szépsége, mint a mezei virágé. 7 Elszárad a fű, elhervad a virág, ha ráfúj az Úr szele. – Bizony, csak fű a nép! 8 Elszárad a fű, elhervad a virág, de Istenünk igéje örökre megmarad.

9 Magas hegyre menj föl, ki örömhírt viszel a Sionnak, harsány hangon kiálts, ki örömhírt viszel Jeruzsálemnek! Kiálts, ne félj! **Mondd Júda városainak: Itt van Istenetek! 10 Az én Uram, az Úr jön hatalommal, karja uralkodik.** Vele jön szerzeménye, előtte jön, amiért fáradozott. 11 **Mint pásztor, úgy legelteti nyáját, karjára gyűjti a bárányokat, ölébe veszi őket, az anyajuhokat szelíden terelgeti.**

Jóbi kérdések, szenvedélyes, mint a Magnificat

12 **Ki mérte** meg markával a tenger vizét, ki mérte meg arasszal az eget?

Ki mérte meg vékával a föld porát, ki tette mérlegre a hegyeket, és mérlegserpenyőbe a halmokat? 13 **Ki irányította** az Úr lelkét, ki volt tanácsadója, aki oktatta? 14 **Kivel tanácskozott**, ki világosította fel őt? **Ki tanította** meg a helyes eljárásra, ki tanította tudományra, és ki oktatta értelmes cselekvésre? 15 **A népek olyanok előtte, mint egy vízcsepp a vödörben, annyit érnek, mint egy porszem a mérlegserpenyőn, a szigetek egy homokszemnek számítanak.** 16 A Libánon fája nem elég a tűzre, állata nem elég az égőáldozathoz. 17 A népek mind semmik előtte, pusztá semmiségnek tartja őket. 18 **Kihez hasonlíthatnátok az Istent, és hogyan készíthetnétek el képmását?** 19 A mesterember bálványszobrot önt, az ötvös bevonja arannyal, és ezüstláncot forraszt hozzá. 20 Aki szegény ahhoz, hogy ennyit adjon érte, nem korhadó fát választ, ügyes mesterembert keres, hogy olyan bálványszobrot készítsen, amely nem inog. 21 **Hát nem tudjátok, nem hallottátok, nem mondták el nektek a kezdetektől fogva, nem magyarázták el a föld alapozását?** 22 **Az, aki ott trónol a földkerekség fölött, ahonnan lakói csak sáskának látszanak, fátyolként terítette ki az eget, kifeszítette, mint egy lakósátrat.** 23 Semmivé teszi a fejedelmeket, a föld bírját megsemmisíti. 24 Alig ültették el, alig vetették el őket, alig vert gyökeret törzsük a földben, **ő csak rájuk fúj, és kiszáradnak, elragadja őket, mint szélvész a pelyvát.** 25 **Kihez hasonlíthatnátok engem, kivel mérhetnétek össze?** – mondja a **Szent.**

26 Tekintsetek föl a magasba, és nézzétek: **ki teremtette az ott levőket?** Kivezeti seregüket szám szerint, mindnyájukat név szerint szólítja; olyan hatalmas és erőteljes, hogy egy sem mer hiányozni. 27 Miért mondod ezt, Jákób, miért beszélsz így, Izráel: Rejtve van sorsom az Úr előtt, nem kerül ügyem Isten elé. 28 Hát nem tudod, hát nem hallottad?

Örökkévaló Isten az Úr, ő a földkerekség teremtője!

Nem fárad el, és nem lankad el, értelme kifürkészhetetlen. 29 **Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi.** 30 **Elfáradnak és ellankadnak az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak.** 31 **De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el.**

CSODÁLATOS, GYÖNYÖRŰ FEJEZET _ ISTEN-HIMNUSZ

Ézs 41

1 Hallgassatok rám, szigetek! Újuljon meg a nemzetek ereje! Jöjjenek ide, azután beszéljenek, szálljunk perbe egymással! 2 **Ki indította** el napkeletről azt, akinek lépteit győzelem kíséri? **Ki** adja hatalmába a népeket, hogy királyokat tiporjon le? Porrá zúzza őket fegyvere, íja előtt szétszóródnak, mint a pelyva. 3 Üldözi őket, háborítatlanul nyomul előre, lába is alig éri az ösvényt. 4 **Ki tette** ezt, ki vitte véghez? **JÓB LEGVÉGE – AZ ÚR A FORGÓSZÉLBŐL** **Ki** hívja elő örök idők óta a nemzedékeket? **Én, az Úr vagyok az első, és én mindvégig ugyanaz maradok.** 5 **Látják ezt a szigetek, és megijednek, a föld szélein is remegni kezdenek, közelednek egymáshoz, és összejönnek.** 6 Egyik a másikat támogatja, és ezt mondják egymásnak: Légy erős! 7 Biztatja a kovács az ötvöst, a kalapáccsal egyengető azt, aki az üllöt veri, és ezt mondja a forrasztásról: Jól van! – és megerősíti szegekkel, hogy majd ne inogjon. 8 De te, szolgám, Izráel, Jákób, akit **kiválasztottam, barátomnak, Ábrahámnak utóda!** 9 A föld végén ragadtalak meg, annak legszéléről hívtalak el. Ezt mondtam neked: Szolgám vagy! Kiválasztottalak, nem vetlek el téged! 10 **Ne félj, mert én veled vagyok, ne csüggedj, mert én vagyok Istened! Megerősítelek, meg is segítelek,**

sőt győzelmes jobбомmal támogatlak. Konfirmációs igém (1967) 11 Megszégyenülnek és gyalázatra jutnak mindazok, akik gyűlölnek téged. Semmivé lesznek, elpusztulnak, akik veled perbe szállnak. 12 Keresed, és nem találsz azokat, akik téged támadnak. Megsemmisülnek teljesen, akik ellened harcolnak. **13 Mert én, az Úr, a te Istened, erősen fogom a jobboldat, és ezt mondom neked: Ne félj, én megsegítelek!** 14 Ne félj, férgeske Jákób, maroknyi Izráel! Én megsegítelek – így szól az Úr, a te megváltód, Izráel Szentje. – 15 Új és éles fogú cséplőszánná teszek. Hegyeket csépelek és törzs össze, halmokat zúzol pozdorjává. 16 Feldobod őket, és a szél elhordja, a szélvihar szétszórja őket. Te pedig ujjongani fogsz az Úrnak, dicsekedni fogsz Izráel Szentjével. 17 A nincstelenek és szegények vizet keresnek, de nincs, nyelvük kiszárad a szomjúságtól. De én, az Úr, meghallgatom őket, én, Izráel Istene, nem hagyom el őket. 18 A kopár hegyeken folyókat fakasztok, a völgyek mélyén forrásokat, a pusztát bővizű tóvá változtatok és a szomjú földet vizek forrásává. 19 A pusztában cédrust növesztetek meg akáciát, mirtuszt és olajfát, a kietlen tájon borókát ültetek, kőriszt és ciprusfát. 20 Hadd lássák, és hadd tudják meg, vegyék észre, és értsék meg, hogy az Úr keze vitte ezt végbe, Izráel Szentje teremtette. 21 Álljatok elő peres ügyetekkel! – mondja az Úr. Adjátok elő érveiteket! – mondja Jákób királya. **22 Adják elő és mondják meg nekünk, hogy mi fog történni! Mondják meg, mi volt régen, hadd szívleljük meg; jelentsék ki nekünk, mi fog következni, hadd tudjuk meg a jövődöt!** 23 Mondjátok meg, mi lesz ezután, hadd tudjuk meg, istenek vagytok-e? Tegyetek akár jót, akár rosszat, hadd lássuk azokat csodálkozva! 24 De ti semmik vagytok, semmit sem ér, amit tesztek, utálatos dolog, ha valaki titeket választ. 25 Elindítottam északról azt, aki eljött, napkeletről azt, aki hirdeti nevemet. Széttiporja a helytartókat, mint a nyers vályogot, ahogy a fazekas az agyagot széttapossa. **26 Ki mondta meg ezt régen, hogy tudhatnánk, jó előre, hogy azt mondhatnánk: igaz!** Senki sem mondta meg, senki sem hirdette, senki sem hallotta szavaitokat. 27 Én mondtam először Sionnak: Itt vannak már! Én küldtem Jeruzsálembe az örömhírhözőt. 28 Szétnézek, de nincs köztük senki, aki tanácsot adhatna. Ha megkérdezném őket, egy szót se szólnának. 29 Mert semmik ők mindahányan, semmit sem érnek tetteik! Bálványaik csak olyanok, mint a pusztaszél.

Ézs 42

EBED JAHVE 1.1 Ez az én szolgám, akit támogatok, az én választottam, akiben gyönyörködöm. Lelkimmel ajándékoztam meg, törvényt hirdet a népeknek. 2 Nem kiált, nem lármáz, és nem hallatja szavát az utcán. 3 A megrepedt nádszálat nem töri össze, a füstölő méceszt nem oltja ki, hüen hirdeti a törvényt. 4 Nem alszik ki, és nem törik össze, míg a törvénynek érvényt nem szerez a földön; tanítására várnak a szigetek. 5 Ezt mondja az Úristen, aki az eget teremtette és kiterítette, szilárdá tette a földet, és abból növényeket sarjaszt, leheletet ad a rajta lakó népnek, és lelket a rajta járóknak: 6 Én, az Úr, **elhívtalak az igazságért, én fogom a kezdet. Megőrizlek, és benned ajándékozom meg szövetségemmel népem, világosságommal a nemzeteket.** 7 Nyisd meg a vakok szemét, hozd ki a börtönből a foglyokat, a fogházból a sötétben ülőket! 8 Én vagyok az Úr, ez a nevem, nem adom dicsőségemet másnak, sem dicséretemet a bálványoknak. 9 **A régebbiek már beteljesedtek, most újakat mondok. Még mielőtt kibontakoznak, tudatom veletek.** 10 Énekeljete az Úrnak új éneket, dicséretet a föld határáig, akik tengerre szálltok, és ami a tengert betölti, a szigetek és lakóik! 11 Zengjen a puszták és városai, a falvak, amelyekben Kédár lakik! Ujjongjanak a kösziklákon lakók, a hegytetőkön is kiáltozzanak! 12 Dicsőítsék az Urat, hirdessék dicséretét a szigeteken! 13 Az Úr kivonul, akár egy hős, átjárja a harci kedv, akár egy katonát, harsányan zengi a csatakiáltást, és diadalmaskodik ellenségein. 14 Sokáig hallgattam, némán türtőztettem magam. De most zihálva nyögök és lihegek, akár egy szülő asszony. 15 Pusztává teszek hegyet és halmot, kiszáritok rajtuk minden zöld növényt. A folyókon gázlókat

készíték, és kiszárítom a mocsarakat. 16 A vakokat olyan úton vezetem, amelyet nem ismertek, ismeretlen ösvényeken viszem őket. A sötétséget világossággá változtatom előttük, a göröngyös utat egyenessé. Ezeket a dolgokat véghezviszem, nem mulasztom el! 17 Meghátrálnak, csúfosan megszégyenülnek, akik bálványokban bíznak, akik szobroknak mondogatják: Ti vagytok az isteneink! 18 Ti süketek, halljatok! Ti vakok, nézzetek föl, és lássatok! 19 Van-e olyan vak, mint az én szolgám, és olyan süket, mint követem, akit küldök? Van-e olyan vak, mint az én megbízottam, olyan vak, mint az Úr szolgálója? 20 Sokat láttál, de nem ügyeltél rá, nyitva volt a füled, mégsem hallottál. 21 Igazsága érdekében akart az Úr nagy és felséges tanítást adni. 22 Ezért lett ez a nép kirabolts és kifosztott; csapdába és verembe estek mindnyájan, és börtönbe vannak zárva. Kirabolták őket, és nem volt szabadító, kifosztották őket, és nem mondta senki: Add vissza! 23 Ki ügyel erre közületek, ki hallgatja figyelmesen a jövő érdekében? 24 Ki engedte meg, hogy kifosszák Jákóbot, és kirabolják Izráelt? Vajon nem az Úr, aki ellen vétkeztünk? Nem akartak útjain járni, és nem hallgattak tanítására. 25 Ezért zúdította rá haragjának hevét és a háború tombolását. Lángolt körülötte, de nem értette, égette őt, de nem szívelte meg.

Ézs 43

1 De most így szól az Úr, a te teremtőd, Jákób, a te formálód, Izráel: **Ne félj, mert megváltottalak, neveden szólítottalak, enyém vagy! TAMÁS KONF. IGE 2** Ha vízen kelsz át, én veled vagyok, és ha folyókon, azok nem sodornak el. Ha tűzben jársz, nem perzselődsz meg, a láng nem éget meg téged. 3 Mert én, az Úr vagyok a te Istened, Izráel Szentje, a te szabadítód! Kárpótlásul adom érted Egyiptomot, Etiópiát és Szebát adom helyetted. 4 Mivel drágának tartalak és becsesnek, és mivel szeretlek, embereket adok helyetted, életedért cserébe nemzeteket. 5 Ne félj, mert én veled vagyok! Napkeletről visszahozom gyermekeidet, és napnyugatról összegyűjtelek. 6 Ezt mondom északnak: Add ide! – és délnek: Ne tartsd fogva! Hozd ide fiaimat a messzeségből, leányaimat a föld széléről, 7 mindenkit, akit rólam neveztek el, akit dicsőségemre teremtettem, formáltam és alkottam. **8 Hozd ki a népet, amely vak, pedig van szeme, és süket, pedig van füle! 9 Gyűljön egybe minden nép, jöjjenek össze a nemzetek! Ki tudja közülük megmondani és tudtukra adni, hogy mi volt régen? Állítsák elő tanúikat, bizonyítsák igazuk, hogy aki hallja, azt mondja rá: Úgy van! 10 Ti vagytok a tanúim – így szól az Úr –, és az én szolgám, akit kiválasztottam, hogy megismerjetelek, higgyetek bennem, és megértsetek, hogy csak én vagyok. Elöttem nem lett isten, és utánam sem lesz! 11 Én, én vagyok az Úr, rajtam kívül nincs szabadító. 12 Én mondtam meg, hogy megszabadítalak, én hirdettem, nem valami idegen isten. Ti vagytok a tanúim – így szól az Úr –, hogy én Isten vagyok. 13 Ezután is csak én leszek! Nincs, aki kezemből kiragadjon, ha én cselekszem, ki másíthatja meg?** 14 Ezt mondja az Úr, megváltótok, Izráel Szentje: A ti érdeketekben küldök Babilonba, letöröm az összes zárat, a káldeusok pedig jajveszékelnek. 15 Én, az Úr vagyok a ti szentetek, Izráel teremtője, a ti királyotok. 16 Ezt mondja az Úr, aki utat készített a tengeren, ösvényt a hatalmas vízen át, 17 aki hagyta, hogy kivonuljanak a harci kocsik és lovak, a hadsereg és a harcosok, és most ott fekszenek, nem kelnek föl többé, elaludtak, elhamvadtak, mint a mécses: 18 **Ne a régi dolgokat emlegettétek, ne a múlton tűnődjete!** 19 **Mert én újat cselekszem, most kezd kibontakozni – talán nem tudjátok?** Már készítem az utat a pusztában, a sivatagban folyókat fakasztok. 20 Még a mezei vadak is dicsőíteni fognak engem, a sakálok és a struccok is, mert vizet fakasztok a pusztában és folyókat a sivatagban, hogy inni adjak választott népemnek, 21 a népnek, amelyet magamnak formáltam, hogy hirdesse dicséretemet. 22 De nem engem hívtál segítségül, Jákób, nem értem fáradottnál, Izráel! 23 Nem nekem hoztál bárányt égőáldozatul, véresáldozataiddal nem engem dicsőítettél. Nem én voltam, akinek ételáldozattal szolgáltál, nem én voltam, akiért tömjénezéssel fáradottnál. 24 Nem nekem vettél drága pénzen jó illatú

nádat, nem engem árasztottál el véresáldozataid kövérjével. Bizony, nekem csak vétkeiddel szolgáltál, énertem csak bűnökkel fáradoztál. 25 Én, én vagyok az, aki eltörlöm mégis álnokságodat önmagamért, és vétkeidre többé nem emlékezem. 26 Panaszod van ellenem? Akkor törvénykezzünk! Mondd csak el, amivel igazolhatnád magad! 27 Már ósatyád is vétkezett ellenem, és szószólóid elpártoltak tőlem. 28 Ezért vettem el a szentély fejedelmeit, hagytam, hogy pusztítsák Jákóbot, és káromolják Izráelt.

Ézs 44

A TEREMTÉS, BŰNBEESÉS, EMLÉKEZTETÉS, MEGTÉRÉS, ÍGÉRET KÖNYVE! **Vigasztalás költői képei vö. Zsolt 1**

1 De most hallgass rám, szolgám, Jákób, Izráel, akit kiválasztottam!

TEREMTÉS

2 Ezt mondja az Úr, a te alkotód, aki megformált az anyaméhben, és aki megsegít: Ne félj, szolgám, Jákób, Jesúrún, akit kiválasztottam! **3 Mert vizet árasztok a szomszagos földre, patakot a száraz tájra. Kiárasztom lelkemet utódaidra, áldásomat sarjadékaidra. 4 Növekednek, mint fű a víz mellett, mint csatornák mentén a fűzfák.** 5 Egyik ezt mondja majd: Én az Úré vagyok! A másik Jákób nevére hivatkozik. A harmadik a kezébe írja: Az Úré vagyok! – és dicsekedve említi Izráel nevét. **6 Ezt mondja az Úr, Izráel királya és megváltója, a Seregek Ura: Én vagyok az első és az utolsó, rajtam kívül nincs isten. 7 Kicsoda olyan, mint én? Szóljon,** mondja meg, sorolja fel, hogy mi történt, amióta hajdan népet alkottam; és mondják el a jövődöt, ami következik! 8 Ne rettegjete, és ne féljete! Hiszen régóta hirdetem, megmondtam, és ti vagytok a tanúim! Van-e isten rajtam kívül? Nincsen köszikla, nem tudok róla! 9 A bálványoszobrok készítői mind hiábavalók, és amiket kedvelnek, nem érnek semmit. Tanúik nem látnak és nem tudnak semmit, ezért szégyent vallanak. 10 Ki formált istent, ki öntött bálványoszobrot, amely semmit sem ér? 11 Akik a bálványokhoz ragaszkodnak, mind szégyent vallanak, mert maguk a mesterek is csak emberek. Gyűljenek össze, álljanak elő mind! Majd megrettennek és szégyent vallanak valamennyien!

A domesztikus élet képei

12 A kovácmester vésőt fogva dolgozik az izzó szénél. Pöröllyel készíti a szobrot, erős karral dolgozik rajta. Ha megéhezik, elveszti erejét; ha nem iszik vizet, kimerül. 13 A fafaragó kifeszíti a mérőzsinórt, krétával mintát rajzol, vésővel dolgozik a művén, majd ráspollal igazít még rajta, míg el nem készit egy emberalakot, feldíszített emberhez hasonlót, hogy egy házban lakják. 14 Cédrust vág ki, tölgyet vagy cserfát választ, amelyet az erdő fái között nevelt, kőrifát ültet, amelyet az eső nevel. 15 Ez lesz az ember tüzelője: vesz belőle, hogy megmelegedjék, befüt vele, és kenyeret süt.

De később becsapja magát és bálványimádó lesz! Pygmalion!

BŰNBEESÉS

De istent is csinál belőle, és leborul előtte; bálványoszobrot készit, és imádja azt! 16 Felét eltüzeli: ennél a felénél pecsenyét süt, megeszi a húst, és jóllakik. Közben melegszi, és ezt mondja: De jól megmelegedtem, amíg néztem a tűz fényét! 17 A fa többi részéből istent készit: bálványoszobrot. Leborulva imádja, és így könyörög hozzá: Ments meg engem, mert te vagy az istenem! 18 Nem tudnak és nem értenek semmit, mert szemük nem képes látni, és nincs eszük, nem értenek. 19 Nem gondolja meg az ilyen ember, nem tudja és nem látja be, hogy ezt mondaná: Felét eltüzelttem, kenyeret sütöttem parazsánál, húst is sütöttem, és megettem. A többi részéből hogy is csinálhatnék utálatos bálványt; hát egy fatuskót imádjak?! **20 Aki hamuban**

gyönyörködik, azt félrevezeti saját becsapott szíve. Nem mentheti magát, és nem mondhatja ezt: Csak hazugságra támaszkodtam!

EMLÉKEZTETÉS

21 Gondold meg, Jákób mindezeket, mert te, Izráel az én szolgám vagy! **Én formáltalak, az én szolgám vagy te, Izráel, nem feledkezem meg rólad! 22** **Eltörlöm hűtlenségedet, mint a felleget, vétkeidet, mint a felhőt.** Térj meg hozzám, mert megváltottalak!

MEGTÉRÉS

23 Ujjongjatok, egek, mert ezt tette az Úr, harsogjatok, földnek mélységei! Ujjongásba törjete ki, hegyek, az erdő és minden fája, mert megváltotta az Úr Jákóbot, megmutatja dicsőségét Izráelen! 24 Ezt mondja megváltód, az Úr, aki az **anyaméhben formált: Én, az Úr alkottam mindent: egyedül feszítettem ki az eget, magam tettem szilárdá a földet.** 25 A jósok jeleit semmivé teszem, és a varázslókat bolondokká, a bölcseket meghátrálásra kényszerítem, leleplezem, hogy tudományuk bolondság.

ÍGÉRET

26 De valóra váltom szolgálaim beszédét, és követeim tervét megvalósítom. Én mondom azt Jeruzsálemnek: Lakjanak tebenned! – és Júda városainak: Épüljetek újjá! – és romjait helyreállítom. 27 Én mondom a mély tengernek: Apadj ki; a folyóidat is kiszárítom! 28 Én mondom Círust pásztoromnak, és ő minden kívánságomat teljesíti, amikor azt mondja: Építsék föl Jeruzsálemet, és rakják le a templom alapját!

Bibliaolvasó Kalauz – Riskóné Fazekas Márta igemagyarázata

Ézs 45

1Ezt mondja az Úr fölkentjének, Círusnak, akinek erősen fogom a jobb kezét, népeket teríték le előtte, és királyok övét oldom meg, kitárulnak előtte az ajtók, nem maradnak zárva a kapuk: 2 Én megyek előtted, a rögös utat elegyengetem, az ércajtókat betöröm, és a vaszarakat leverem. 3 Neked adom a sötétség kincseit, az elrejtett drágaságokat, hogy megtudd: én vagyok az Úr, aki téged néven szólított, Izráel Istene. 4 Szolgámért, **Jákóbért, választottamért, Izráelért szólítottalak neveden; nagy hírnevet szerzek neked, noha nem ismertél.** 5 Én vagyok az Úr, nincs más, nincsen isten rajtam kívül! Én öveztelek föl, noha nem ismertél. 6 **Hadd tudják meg napkelettől napnyugatig, hogy rajtam kívül nincsen más, én vagyok az Úr, senki más!** 7 Én alkottam a világosságot, én teremtettem a sötétséget, én szerzek békességet, én teremtek bajt, én, az Úr cselekszem mindezt. 8 Egek, harmatozzatok a magasból, hulljon igazság a fellegekből! Táruljon fel a föld, és teremjen szabadságot, sarjadjon igazság is vele! Én, az Úr teremtettem mindezt. 9 Jaj annak, aki perbe száll alkotójával, bár csak egy a földből készült cserépedények között! **Mondhatja-e formálójának az agyag: Mit csinálsz? – és a készítmény ezt: Nem ügyes a kezed!?** 10 Jaj annak, aki ezt mondja apjának: Miért nemzettél? – és anyjának: Miért vajúdtál velem?! 11 Ezt mondja az Úr, Izráel Szentje és alkotója: Kérdőre akartok vonni fiaimat illetően? Parancsolni akartok kezem munkájában? **Jób** 12 **Én alkottam a földet, és én teremtettem rá embert. Az én kezem feszítette ki az eget, minden serege az én parancsomra állt elő. 13 Én indítottam el őt győzelmesen, egyengetem az útját mindenütt. Ő építi föl városomat, és hazaküldi foglyaimat, nem fizetségért és nem ajándékért – mondja a Seregek Ura.** 14 Ezt mondja az Úr: Egyiptom szerzeménye, Etiópia nyeresége és a szebáiak, e nagy termetű férfiak hozzád mennek, tied lesznek, utánad mennek, megbilincselve vonulnak. Feléd fordulva leborulnak, feléd fordulva imádkoznak: Csak nálad van Isten, nincsen máshol, nincsen más isten! **15 Bizony, te rejtőzködő Isten vagy, Izráel Istene, szabadító!** 16 Szégyen és gyalázat éri őket, a bálványkészítők mind gyalázatra jutnak. 17 Izráelt megszabadítja az Úr örökké tartó szabadítással; nem ér benneteket szégyen

és gyalázat soha, soha többé. 18 Ezt mondja az Úr, aki az eget teremtette, ő, az Isten, aki a földet formálta, alkotta és megszilárdította, nem kietlennek teremtette, hanem lakóhelynek formálta: Én vagyok az Úr, senki más! 19 Nem rejtélyesen szóltam, a földnek egy sötét helyén. Nem azt mondtam Jákób utódainak, hogy hiábavaló dolgokban keressenek engem. Én, az Úr, igazat mondok, a valóságot jelentem ki! 20 Gyűljetek össze és jöjjetek! Lépjenek elő mindazok, akik megmenekültek a nemzetek közül! Semmit sem tudnak azok, akik fából készült bálványokat hordoznak, és olyan istenhez imádkoznak, aki nem tud megszabadítani. 21 Mondjátok meg, adjátok elő, tanácskozzatok csak egymással! Hirdetett-e valaki valaha, jelentett-e ki ilyet az ősidők óta? Csak én, az Úr! Nincs más isten rajtam kívül, igaz és szabadító isten nincsen rajtam kívül. 22 Rám figyeljete a föld legvégéről is, és megszabadultok, mert **én vagyok az Isten**, nincsen más! 23 Magamra tettem esküt, igazság jött ki számon, szavam megmásíthatatlan: **Előttem hajlik meg minden térd, rám esküszik minden nyelv, 24 és ezt mondják rólam: Csak az Úrnál van igazság és erő!** Megszégyenülve mennek hozzá mind, akik szembeszálltak vele. 25 Az Úr által boldogul, vele dicsekszik Izráel minden utóda.

Ézs 46

1Összerogyott Bél, leroskadt Nebó, teherhordó állatokra rakták szobraikat; amiket eddig ti hordoztatok, most fáradt állatokra kerülnek teherként. 2 Ám azok sem tudják menteni a terhet, leroskadnak, összerogynak mind; a bálványok maguk is fogságba kerülnek. 3 Hallgass rám, Jákób háza, és Izráel házának egész maradéka, ti, akiket születésetek óta hordozok, világra jöveletek óta viszlek: 4 Vénségetekig ugyanaz maradok, ősz korotokig én hordozlak! Én alkottalak, én viszlek, én hordozlak, én mentelek meg. 5 Ugyan kihez hasonlíthatnátok engem, kivel mérhetnétek össze, kivel vethetnétek egybe, akihez tényleg hasonlítanék? 6 Kiöntik az aranyat az erszényből, kimérik az ezüstöt a mérlegen. Ötvöst fogadnak, hogy istent készítsen belőle, és leborulva azt imádhassák. 7 Vállukra veszik, úgy hordozzák: ha helyére teszik, ott áll, el nem mozdul helyéről. Ha segítségért kiáltanak hozzá, nem válaszol, nem menti meg őket a nyomorúságból. 8 Emlékezzetek csak, és piruljatok, szívleljétek meg ezt, ti hűtlenek! 9 Emlékezzetek vissza az ősrégi dolgokra: én vagyok az Isten, nincsen más, Isten én vagyok, nincs hozzám hasonló! 10 **Előre megmondtam a jövődőt, és régen a még meg nem történteket. Ezt mondom: Megvalósul tervem, mindent megteszek, ami nekem tetszik.** 11 Elhívok napkeletről egy saskeselyűt, tervem végrehajtóját messze földről. Alig szóltam, máris elhozom, kigondoltam, máris megteszem. 12 Hallgassatok rám, ti konok szívűek, akik messze vagytok az igazságtól! 13 Közel van igazságom, nincs már messze, szabadításom nem késik. A Sionon szabadulást szerzek ékességemnek, Izráelnek.

Ézs 47

Kemény beszéd Babilon ellen

1 Szállj le, és ülj a porba, Babilon szűz lánya! Ülj a földre, nincs már trónus, káldeusok lánya! Nem neveznek többé finomnak és dédelgetettnék. 2 Fogd a kézimalmot, őrölj lisztet, vedd le fátyladat! Emeld föl ruhádat, takard ki combodat, úgy gázolj át a folyókon! 3 Ne takarja semmi meztelenségedet, hadd lássák gyalázatodat! Bosszút állok kérlelhetetlenül! 4 – mondja a megváltónk, Izráel Szentje; Seregek Ura az ő neve. 5 Ülj némán, húzódj sötét helyre, káldeusok lánya! Nem neveznek többé országok úrnőjének. 6 Megharagudtam népemre, **eltaszítottam örökségemet,** és kezembe adtam őket. Te pedig irgalmatlanul bántál velük, az öregre is súlyos igát raktál. 7 Azt gondoltad, hogy úrnő maradhatsz örökkön-örökké? Nem fontoltad meg

ezeket, nem gondoltál arra, mi lesz ennek a vége. 8 De most halld meg ezt, te, aki jóléthez szoktál, biztonságban laktál, és ezt mondtad magadban: Csak én vagyok, rajtam kívül nincs más! Nem leszek özvegy, nem tudom meg azt, milyen a gyermektelenség! 9 Pedig megéred mindkettőt hirtelen, egyetlen napon: rád nehezedik teljes súllyal a gyermektelenség és az özvegyesség, hiába a sok varázslás, a nagy hatású varázsigé! 10 Gonoszságodban bíztál, azt gondoltad, hogy nem lát senki. Bölcsességed és tudományod félrevezetett, amikor ezt gondoltad magadban: Csak én vagyok, rajtam kívül nincs más! 11 Pedig utolér téged is a baj, nem tudsz ellene varázsigét. Rád szakad a veszedelem, nem tudod elhárítani. Hirtelen ér utol a nem várt pusztulás. 12 Állj elő varázsigéiddel és sok varázslásoddal, amellyel ifjúságod óta vesződtél, hátha segíthetsz magadon, hátha elriasztod a bajt! 13 Egészen kimerülsz a tervezgetésben. Álljanak hát elő, és segítsenek rajtad, akik az eget vizsgálják, a csillagokat nézik, akik újhold napján meg szokták mondani, hogy mi történik majd veled. 14 Úgy járnak, mint a tarló: tűz égeti el őket. Nem mentik meg életüket a lángok hatalmától. Nem melegedni való parázs az, nem olyan tűz, amely mellett ülni szoktak. **Asztrológia ellen** 15 Így jársz majd a varázslókkal, akikkel ifjúságod óta vesződtél. Mindenki hanyatt-homlok menekül, nem segít rajtad senki!

Ézs 48

1 Halljátok meg ezt, Jákób háza, akiket Izráelről neveztek el, és akik Júdatól származtok, akik az Úr nevére esküsztek, és Izráel Istenét emlegetitek, de nem híven és nem igazán! 2 A szent városról nevezik magukat, és Izráel Istenére támaszkodnak, akinek Seregek Ura a neve. 3 A korábbiakat már régen kijelentettem, az én számból jöttek ki, én hirdettem azokat. Hirtelen véghezvittem, bekövetkeztek. 4 Tudom, hogy makacs vagy, vasból vannak nyakadban az inak, a homlokod pedig érc, 5 **ezért jelentettem ki neked már régen, mielőtt bekövetkezett,** már meghirdettem, nehogy azt mondhasd: Bálványom tette ezt, bálványszobrom parancsára történt. 6 Te hallottad és láthattad mindezt, és mégsem tanúskodtál róla! **De mostantól fogva új dolgokat hirdetek neked, rejtett dolgokat, melyekről még nem tudsz.** 7 Most teremtem őket, nem pedig régen, ezelőtt nem hallottatok róluk; nem mondhatod, hogy tudtál róluk. 8 Nem hallottad, nem is tudtad, sohasem volt nyitva a füled. *Tudtam én, hogy milyen hűtlen vagy, születésed óta hiszegőnek hívnak.* 9 Csak nevemért türtem ilyen sokáig, dicsőségemért fékeztem magam, és nem pusztítottalak el. 10 De megolvastottalak, mint az ezüstöt, a nyomorúság kohójában próbára tettelek. 11 Önmagamért, önmagamért cselekszem, hogy engedhetném, hogy gyalázzanak? Nem adom másnak dicsőségemet! 12 Hallgass rám, Jákób! Izráel, akit elhívtam! **Én vagyok az első, az utolsó is én vagyok!** 13 **Hiszen az én kezem vetett alapot a földnek, az én jobbjom feszítette ki az eget. Ha szólítom őket, mind előállnak.** 14 Gyűljetek össze mind, és hallgassatok ide! **Ki mondta meg közülük azt, hogy akit az Úr szeret, az hajtja végre akarát Babilonban, és az szerez érvényt hatalmának a káldeusok között?!** 15 Én, én mondtam meg, aztán el is hívtam; vezetem őt, hogy útján sikerrel járjon. 16 **Jöjjetek ide hozzám, halljátok meg ezt! Régen sem beszéltem rejtélyesen, és mióta ez történik, én jelen vagyok. Most pedig az én Uram, az Úr elküldött engem, és lelkét adta nekem.** 17 Ezt mondja az Úr, a te megváltód, Izráel Szentje: **Én, az Úr vagyok a te Istened, arra tanítalak, ami javadra válik, azon az úton vezetek, amelyen járnod kell.** 18 Bárcsak figyeltél volna parancsaimra! Akkor folyamként áradna rád a jólét, a tenger hullámaihoz hasonlóan az igazság. 19 Annyi utódod lenne, mint tenger partján a homok, méhed gyümölcse annyi, mint a homokszemek: Nevét nem törölnék ki, és nem veszne ki előlem. 20 Menjete ki Babilonból, fussatok ki a káldeusok közül! Ujjongó hangon mondjátok el, hirdessétek és terjesszétek a föld határáig! Mondjátok: Megváltotta az Úr szolgáját, Jákóbot! 21 **Nem szomjaznak, amíg a pusztán át vezeti őket. A kösziklából vizet fakaszt nekik, megnyitja a**

kősziklát, és víz ömlik belőle. 22 A bűnösöknek nincs békességük! – mondja az Úr. **Szabó Andor szép és jó**

Ézs 49

Az elhívott és az Úr párbeszéde

ELHÍVOTT

1 Hallgassatok rám, ti szigetek, figyeljete, távoli nemzetek! **Már az anyaméhben elhívott engem az Úr, születésemtől fogva emlegeti nevemet.** 2 **Éles karddá** tette számat, keze ügyében tartott engem. Hegyes nyíllá tett, tegzébe dugott engem.

ÚR

3 Ezt mondta nekem: **Szolgám vagy, Izráel, rajtad mutatom meg dicsőségemet!**

ELHÍVOTT

4 Én azonban ezt mondtam: Hasztalan fáradoztam, semmiért, hiába pazaroltam erőmet. De az Úrnál van az én ügyem, és munkám jutalma Istenemnél.

5 Most pedig ezt mondja az Úr – aki már az anyaméhben szolgájának teremtett, hogy visszavezessem hozzá Jákóbot, és köréje gyűjtssem Izráelt, mert nagyra becsül engem az Úr, és Istenemnél megvan rá az erőm –,

ÚR

6 ezt mondta: Kevésnek tartom, hogy Jákób törzseinek helyreállításában és a megmentett Izráel visszatérítésében légy az én szolgám. **A népek világosságává teszek, hogy eljusson szabadításom a föld határáig.**

7 **Ezt mondja az Úr**, Izráel megváltója, Szentje annak, akit megvetnek az emberek, akit utálnak a népek, aki a zsarnokok szolgája: Királyok kelnek föl, ha meglátnak, és fejedelmek borulnak le az Úrért, aki hűséges hozzád, Izráel Szentjéért, aki kiválasztott téged.

ÚR

8 **Ezt mondja az Úr**: A kegyelem idején meghallgatlak, a szabadulás napján megsegítelek. Megőrizlek és megajándékozom általad szövetségemmel népemet, hogy te állítsd helyre az országot, és oszd szét az elpusztult örökséget. 9 Mondd a foglyoknak: Jöjjetek ki! A sötétségben levőknek: Gyertek a napvilágra! Útközben lesz mit enniük, még a kopár hegyeken is lesz legelőjük. **10 NEM ÉHEZNEK ÉS NEM SZOMJAZNAK MAJD, NEM BÁNTJA ŐKET A NAP HEVE, MERT az terelgeti őket, aki könyörült rajtuk, az vezeti őket forrásvizekhez.** **CYMB 4,2,258, Rev 7,6, Ps 121,6**

11 Utat készítetek a hegyeken át, és feltöltik majd az országutakat. 12 Ezek itt messze földről jönnek, azok észak és nyugat felől, amazok meg Színím földjéről! 13 Ujjongjatok, egek, vigadozz, föld, ujjongásba törjete ki, hegyek! Mert megvigasztalja népét az Úr, és megkönyörül az elesetteken. 14 De Sion ezt mondta: Elhagyott engem az Úr, megfélekedeztem rólam az én Uram! 15 **Megfélekedzik-e csecsemőjéről az anya, nem könyörül-e méhe gyermekén? De ha ő meg is feledkezne, én akkor sem feledkezem meg rólad!** 16 **Íme, a tenyerembe véstelek be, szüntelenül előttem vannak falaid.** 17 Fiaid hozzád sietnek, pusztítóid és rombolóid pedig kivonulnak belőled. 18 Emeld föl a tekintetedet, és nézz körül: mindnyájan összegyűltek, eljönnek hozzád. Életemre mondom – így szól az Úr –, hogy ékszerként veszed föl valamennyit, magadra aggatod őket, akár egy menyasszony! 19 Feldúlt országod pusztán heverő romjai még szűkek lesznek az ott lakóknak, mert eltávoznak pusztítóid. 20 Majd mondják még neked gyermekeid, akiktől meg voltál fosztva: Szűk nekem ez a hely, menj odébb, hadd telepedjek

ide én is! 21 Így töprengesz akkor majd magadban: Ki szülte ezeket? Hiszen én gyermektelen és meddő voltam, fogságban éltem, száműzöttek. Ki nevelte ezeket? Hiszen én egyedül maradtam: honnan valók hát ezek? 22 Ezt mondja az én Uram, az Úr: Intek kezemmel a népeknek, jelt adok a nemzeteknek, és ölben hozzák haza fiaidat, leányaidat pedig vállukra emelve. 23 Királyok lesznek a gondviselőid, főrangú feleségeik a dajkáid. Földre borulnak előtted, és lábad porát nyaldossák. Akkor majd megtudod, hogy én vagyok az Úr, és nem vallanak szégyent, akik bennem bíznak. 24 El tudod-e venni a zsákmányt a harcostól, elszökhetnek-e az erőstől a foglyok? 25 Igen! – ezt mondja az Úr. A harcostól is el lehet venni a foglyokat, és az erőstől is elszökhet a zsákmány. **Perlőiddel én fogok perelni, és fiaidat megszabadítom.** 26 Elnyomóiddal megetetem saját húsukat, megrészezednek saját vérüktől, mint az édes bortól. Akkor majd megtudja minden ember, hogy **én, az Úr vagyok a te szabadítód, és a te megváltód Jákób Erőssége.**

Ézs 50

1Ezt mondja az Úr: Hol van anyátok válólevele, amellyel elküldtem őt? Van-e hitelezőm, akinek titeket eladtalak? Csak bűneitek miatt adtalak el, vétkeitek miatt küldtem el anyátokat! 2Miért nem volt ott senki, amikor hozzátok mentem? Miért nem válaszolt senki, amikor szólítottalak? **Olyan rövid már a kezem, hogy nem tud megváltani?** Nincs már annyi erőm, hogy megmentselek? Íme, dorgáló szavammal kiszárítom a tengert, pusztává teszem a folyókat! Bűzlenek a halak, mert nem lesz víz, és elpusztulnak a szomjúságtól. 3 Feketébe öltöztetem az eget, és zsákruhát adok rá. 4 **Az én Uram, az Úr megtanított engem, mint tanítványát beszélni, hogy tudjam szólani igéjét az elfáradtaknak. Minden reggel fölébreszt engem, hogy hallgassam tanítványként.** 5 **Az én Uram, az Úr megnyitotta fületem. Én pedig nem voltam engedetlen, nem hátráltam meg.**

EBED JAHVE 6 Hagytam, hogy verjék a hátamat, és tépjék a szakállamat. Arcomat nem takartam el a gyalázkodás és köpködés elől. 7 De az én Uram, az Úr megsegít engem, ezért nem maradok gyalázatban. Olyanná tettem arcomat, mint a kovakő, mert tudom, hogy nem vallok szégyent. 8 Közel van, aki igazságot szolgáltat nekem. Ki mer perbe szállni velem?! Álljunk elő együtt! Ki az én vádlóm? Lépjen ide! 9 Íme, az én Uram, az Úr megsegít engem, ki mer bűnösnek mondani? Mindnyájan szétmállanak, mint a ruha, melyet megrágott a moly. 10 Aki köztetek féli az Urat, hallgasson szolgája szavára! Aki sötétségben jár, és nem ragyog rá fény, bizzon az Úr nevében, és támaszkodjon Istenére! 11 Ti azonban, mindnyájan, akik tüzet szítotok, gyújtónyilakat gyártotok, saját tüzetek lángjába kerültök, nyilaitok tüzebe, melyet ti gyújtottatok! Az én kezem teszi ezt veletek, kínok közé kell jutnotok!

Ézs 51

Hallgassatok rám, akik igazságra törekedtek, és az Urat keressétek! **Tekintsetek a kősziklára, melyből kivágattatok, és a kút üregére, melyből kiásattatok! ÚJ KÉPEK: A KŐSZIKLÁBÓL KIVÁGATTATVA, A KÚT ÜREGÉBŐL KIÁSATVA**

2 Tekintsetek atyátokra, Ábrahámra, és Sárára, aki szült benneteket! Csak egymaga volt, amikor elhívtam, de megáldottam és megszorítottam. 3 Bizony, megvigasztalja Siont az Úr, minden romot megvigasztal benne. Olyanná teszi pusztaságát, mint az Éden, kopár földjét, mint az Úr kertje. Boldog örvendezés hangzik majd benne, magasztalás és hangos zsoltárének. 4 Figyeljete rám, ti, népek, hallgassatok rám, ti, nemzetek! **Mert tanítás származik tőlem, és törvényemet a népek világosságává teszem hamarosan.** 5 Közel van igazságom, jön már szabadításom, és karommal népeket ítélek. Bennem reménykednek a szigetek, szabadulásukat az én karomtól várják. 6 *Emeljétek szemeteket az égre, tekintsetek le a földre, mert az ég szétfoszlik, mint a füst, és a föld szétmállik, mint a ruha, lakói pedig úgy elhullnak, mint a legyek.* **De az én szabadításom örökre megmarad, és igazságom nem rendül meg.** 7 Hallgassatok

rám, akik ismeritek az igazságot, népem, mely szívébe zárta tanításomat! *Ne féljete az emberek gyalázkodásától, szitkozódásuktól meg ne rettenjete!* 8 *Mert úgy járnak, mint a ruha, melyet megrág a moly, mint a gyapjú, melyet megrág a féreg. De az én igazságom örökre megmarad, és szabadításom nemzedékről nemzedékre.* 9 **Ébredj, ébredj**, szedd össze erődöt, ó, Úrnak karja! **Ébredj**, mint hajdanában, az ősrégi nemzedékek idején! **Hiszen te vágtad ketté Rahabot, te döfted le a tengeri szörnyet!** 10 Te szárítottad ki a tengert, a nagy mélység vizeit, te készítettél utat a tenger fenekén, hogy átkelhessenek rajta a megváltottak! 11 Így fognak visszatérni azok, akiket az Úr kiváltott, és ujjongva vonulnak a Sionra. Öröm koszorúzza fejüket örökre, boldog örömben lesz részük, a gyötrelmes sóhajtozás pedig elmúlik. 12 **Én, én vagyok a vigasztalótok! Miért félsz a halandótól, az olyan embertől, aki a fű sorsára jut?** 13 **JÓBI KÉRDÉSEK** efelejtetted alkotódat, az Urat, aki az eget kifeszítette, és alapot vetett a földnek? Miért rettegsz szüntelen, mindennap az elnyomó izzó haragjától, mellyel el akar pusztítani? De hová lesz az elnyomó izzó haragja?! 14 Hamarosan megszabadul a megkötözött, nem hal meg, nem kerül a sírba, nem fogy el a kenyere. 15 **Mert én, az Úr vagyok a te Istened, aki fölriasztom a tengert, hogy zúgnak hullámai. Seregek Ura a nevem!** 16 **Igéimet adom a szádba, és kezem árnyékával takarlak be, amikor újra kifeszítem az eget, és alapot vetek a földnek, Sionnak pedig ezt mondom: Az én népem vagy!** 17 **Ébredj már, ébredj** már, kelj föl, Jeruzsálem! Kiittad már a harag poharát, melyet az Úr keze tartott eléd, az öblös poharat, amelytől tántorogsz, kiittad, kiürítetted. 18 Fiai közül, akiket szült, senki sem nyújthat támaszt most neki; fiai közül, akiket fölnevelt, senki sem foghatja a kezét. 19 Két dolog történt veled, s még csak **nem is szánnak: pusztulás és összeomlás, éhínség és fegyver. Ki vigasztalhatja meg téged?** 20 **Fiaid aléltan feküdtek minden utcáskon, mint antilop a hálóban, betelt rajtuk az Úr haragja, Istened dorgáló szava.** 21 **Ezért halld meg ezt, te szegény, aki részeg vagy, de nem bortól:** 22 Ezt mondja Urad, az Úr, Istened, aki népéért perel: Kivettem már kezedből a poharat, melytől tántorogsz, nem kell tovább innod haragom öblös poharából. 23 Kínzóid kezébe adom azt, akik ezt mondták neked: Hajolj le, hadd tapossunk rajtad! Te pedig olyanná tetted hátadat, mint a föld, mint az utca, amelyen taposnak. **NAGYON ERŐS ÉBRESZTŐ PRÉDIKÁCIÓ**

Ézs 52

Ébredj, ébredj, Sion, szedd össze erődöt! Öltözz ékes ruhába, Jeruzsálem, te szent város, mert nem jön már ide többé körülmételetlen és tisztátalan. 2 Rázd le magadról a port, kelj föl, fogságba vitt Jeruzsálem, oldd le nyakadról bilincsedet, Sion fogságba vitt lánya! 3 Ezt mondja az Úr: **Ingyen adtalak oda, nem pénzen váltalak meg.** 4 Mert ezt mondja az én Uram, az Úr: Egykor Egyiptomba került népem, és jövevény volt ott, aztán Asszíria sanyargatta, pedig semmit sem fizetett érte. 5 Most pedig mit tegyek – így szól az Úr –, hiszen ingyen vitték el népemet?! Ujjonganak, akik uralkodnak rajta – így szól az Úr –, és gyalázzák nevemet szüntelen, mindennap. 6 Ezért majd megismeri népem a nevemet azon a napon, hogy én vagyok az, aki így szólt: Itt vagyok! 7 **Milyen kedves annak az érkezése, aki örömhírral jön a hegyeken át! Békességet hirdet, örömhírt hoz, szabadulást hirdet. Énekek éneke** Azt mondja Sionnak: Istened uralkodik! 8 Hallgasd csak! Órállóid hangosan kiáltanak, együtt ujjonganak, mert saját szemükkel látják, hogy visszatér az Úr a Sionra. 9 **Vígan ujjongjatok mindnyájan, Jeruzsálem romjai! Mert megvigasztalta népét az Úr, megváltotta Jeruzsálemet!** 10 Kinyújtotta szent karját az Úr minden nép szeme láttára; meglátják majd mindenütt a földön Istenünk szabadítását. 11 Távozzatok, távozzatok, vonuljatok ki onnan, tisztátalan dolgot ne érintsetek! *Vonuljatok ki belőle, tisztítsátok meg magatokat, akik az Úr edényeit hordoztatok!* 12 De nem kell sietve vonulnotok, futva menekülnötök, mert az Úr jár előttem, és Izráel Istene lesz mögöttetek is. 13 **Íme, eredményes lesz a szolgám! Magasztos lesz és felséges, igen magasra emelkedik.** 14 **Sokan csak iszonyodtak tőle, annyira torz**

volt; nem volt már emberi a külseje, kinézete nem volt emberhez hasonló. 15 De bámulatba ejt majd sok népet, királyok is befogják előtte szájukat, mert olyan dolgot látnak, amiről senki sem beszélt nekik, olyasmit tudnak meg, amiről addig nem hallottak. EBED JAHVE

Ézs 53

LENT: KG ÉS RÚF SZÖVEGEINEK ÉS UTALÁSAINAK ÖSSZEHASONLÍTÁSA

1Ki hitte volna el, amit hallottunk, és az Úr karjának ereje ki előtt volt nyilvánvaló? 2 Mint vesszőszál sarjadt ki előttünk, mint gyökér a szikkadt földből. Nem volt neki szép alakja, amiben gyönyörködhattunk volna, sem olyan külseje, amiért kedvelhettük volna. 3 Megvetett volt, és emberektől elhagyatott, fájdalmak férfia, betegség ismerője. Eltakartuk arcunkat előle, megvetett volt, nem törődtünk vele. 4 Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozza. 5 Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg. 6 Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az Úr őt sújtotta mindnyájunk bűnéért. 7 Amikor kínozták, alázatos maradt, száját sem nyitotta ki. Mint a bárány, ha vágóhídra viszik, vagy mint a juh, mely némán túri, hogy nyírják, ő sem nyitotta ki száját. 8 Fogság és ítélet nélkül hurcolták el, de kortársai közül ki törődött azzal, hogy amikor kiirtják a földön élők közül, népe vétke miatt éri a büntetés?! 9 A bűnösök közt adtak sírt neki, a gazdagok közé jutott halála után, bár nem követett el gonoszságot, és nem beszélt álnokul. 10 Az Úr akarata volt az, hogy betegség törje össze. De ha fel is áldozta magát jóvátételül, mégis meglátja utódait, sokáig él. Az Úr akarata célhoz jut vele. 11 Lelki gyötrelmeitől megszabadulva, elégedetten szemléli majd őket. Igaz szolgám sokakat tesz igazzá ismeretével, és ő hordozza bűneiket. 12 Ezért a nagyok között adok neki részt, a hatalmasokkal együtt részesül zsákmányban, hiszen önként ment a halálba, hagyta, hogy a bűnösök közé sorolják, pedig sokak vétkét vállalta magára, és közbenjárt a bűnösökért.

KG utalásokkal	RÚF utalásokkal
1Ki hitt a mi tanításunknak, és az Úr karja kinek jelentetett meg? (Ézs 49,4; Ján 12,38; Róm 10,16)	1 Ki hitte volna el, amit hallottunk, és az Úr karjának ereje ki előtt volt nyilvánvaló? Ézs 49,5; Jn 12,38; Róm 10,16
2Felnőtt, mint egy vesszőszál Ő előtte, és mint gyökér a száraz földből, nem volt neki alakja és ékessége, és néztünk reá, de nem vala ábrázata kívánatos! (Ézsa 52,14)	2 Mint vesszőszál sarjadt ki előttünk , mint gyökér a szikkadt földből. Nem volt neki szép alakja, amiben gyönyörködhattunk volna, sem olyan külseje, amiért kedvelhettük volna. Ézs 11,1; 52,14
3Útált és az emberektől elhagyott volt, fájdalmak férfia és betegség ismerője! mint a ki elől orczákat elrejtjük, útált volt; és nem gondoltunk vele. (Ésa 51,8; Jer 6,14; Zsolt 22,7.8.15.16.18;38,3-9.11;39,12; Siral 3,4.12)	3 Megvetett volt, és emberektől elhagyatott , fájdalmak férfia, betegség ismerője. Eltakartuk arcunkat előle, megvetett volt, nem törődtünk vele. Zsolt 22,7; Mk 9,12

<p>4Pedig betegséginket ő viselte, és fájdalmainkat hordozá, és mi azt hittük, hogy ostoroztatik, verettetik és kínoztatik Istentől! (Ésa 6,7; Máté 8,17)</p>	<p>4 Pedig a mi betegségeinket viselte, a mi fájdalmainkat hordozta. Mi meg azt gondoltuk, hogy Isten csapása sújtotta és kínozza. Mt 8,17; 26,67</p>
<p>5És ő megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg. (Róm 4,25.1Kor;15,3.1Pét;2,24)</p>	<p>5 Pedig a mi vétkeink miatt kapott sebeket, bűneink miatt törték össze. Ő bűnhődött, hogy nekünk békességünk legyen, az ő sebei árán gyógyultunk meg. Róm 4,25; 1Kor 15,3; 1Pt 2,24</p>
<p>6Mindnyájan, mint juhok eltévelyedtünk, kiki az ő útára tértünk; de az Úr mindnyájunk vétkét ő reá veté. (Ézsa,53 4.)</p>	<p>6 Mindnyájan tévelyegtünk, mint a juhok, mindenki a maga útját járta. De az Úr őt sújtotta mindnyájunk bűnéért. ApCsel 10,43; 2Kor 5,21; 1Pt 2,25</p>
<p>7Kínoztatott, pedig alázatos volt, és száját nem nyitotta meg, mint bárány, mely mézszárszékre vitetik, és mint juh, mely megnémul az őt nyírók előtt; és száját nem nyitotta meg! (Máté 26,63; Csel 8,32-35; Zsolt22,3.12.13-15.17.21.22;38,14.15;39,10)</p>	<p>7 Amikor kínozták, alázatos maradt, száját sem nyitotta ki. Mint a bárány, ha vágóhídra viszik, vagy mint a juh, mely némán túri, hogy nyírják, ő sem nyitotta ki száját. Zsolt 38,14-15; 39,10; Mt 26,62; 27,12.14; Mk 14,60-61.65; 15,4-5; Jn 1,29; ApCsel 8,32-35; 1Kor 5,7; 1Pt 2,23; Jel 5,6.12; 13,8</p>
<p>8A fogságból és ítéletből ragadtatott el, és kortársainál ki gondolt arra, hogy kivágotott az élők földéből, hogy népem bűnéért lőn rajta vereség?! (Zsolt 88,6; Siral 3,54)</p>	<p>8 Fogság és ítélet nélkül hurcolták el, de kortársai közül ki törődött azzal, hogy amikor kiirtják a földön élők közül, népe vétke miatt éri a büntetés?!</p>
<p>9És a gonoszok közt adtak sírt néki, és a gazdagok mellé jutott kínos halál után: pedig nem cselekedett hamisságot, és álnokság sem találtatott szájában. (1Pét 2,22.24.1Móz;23,4;46,4;49,29-31.2Krón;21,20;24,25;28,27)</p>	<p>9 A bűnösök közt adtak sírt neki, a gazdagok közé jutott halála után, bár nem követett el gonoszságot, és nem beszélt álnokul. 2Kor 5,21; 1Pt 2,22; 1Jn 3,5</p>
<p>10És az Úr akarta őt megrontani betegség által; hogyha önlelkét áldozatul adja, magot lát, és napjait meghosszabbítja, és az Úr akarata az ő keze által jó szerencsés lesz. (Ézs 44,28)</p>	<p>10 Az Úr akarata volt az, hogy betegség törje össze. De ha fel is áldozta magát jóvátételül, mégis meglátja utódait, sokáig él. Az Úr akarata célhoz jut vele. 3Móz 5,15; Mt 20,28; Jn 12,24</p>
<p>11Mert lelke szenvedése folytán látni fog, és megelégszik, ismeretével igaz szolgám</p>	<p>11 Lelki gyötrelmeitől megszabadulva, elégedetten szemléli majd őket. Igaz szolgám sokakat tesz igazzá ismeretével, és ő</p>

<p>sokakat megigazít, és vétkeiket ő viseli. (Ez 48,35)</p> <p>12Azért részt osztok néki a nagyokkal, és zsákmányt a hatalmasokkal oszt, mivelhogy életét halálra adta, és a bűnösök közé számláltatott; pedig ő sokak bűnét hordozá, és a bűnösökért imádkozott! (Máté 27,28; Luk 23,34; Péld 16,19)</p>	<p>hordozza bűneiket. Róm 5,19; 1Kor 1,30; 2Kor 5,21</p> <p>12 Ezért a nagyok között adok neki részt, a hatalmasokkal együtt részesül zsákmányban, hiszen önként ment a halálba, hagyta, hogy a bűnösök közé sorolják, pedig sokak vétkét vállalta magára, és közbenjárt a bűnösökért. Mk 15,27-28; Lk 22,32.37; 23,34; 24,27.46; Zsid 9,28; 1Pt 1,11 + 2Kor 5,21</p>
---	---

Ézs 54

1Ujjongj, meddő, aki nem szültél, vígan ujjongj! Örvendj, aki nem vajúdtál, mert több fia lesz az elhagyottnak, mint a férjes asszonynak! – mondja az Úr. 2 Tágas helyet keress a sátradnak, feszítsd ki sátorlapjaidat, ahogy csak lehet! Húzd meg jól a köteleidet, erősen verd le cövekeidet! 3 Mert jobbra is, balra is terjeszkedni fogsz, utódaid elfoglalják a népek birtokát, és elpusztított városokat telepítenek be. 4 Ne félj, mert nem vallasz szégyent, ne pironkodj, mert nem ér gyalázat! **Ifjúkorod szégyenét is elfelejtéd, özvegységed gyalázatára többé nem emlékezel.** 5 Mert aki alkotott, az a férjed, akinek Seregek Ura a neve, és aki megváltott, az Izráel Szentje, akit az egész föld Istenének hívnak. 6 Mint elhagyott és fájó lelkű asszonyt, megszólít téged az Úr, és mint ifjú menyasszonynak, ha megvetett volt is, ezt mondja Istened: **7 Magadra hagytalak néhány pillanatra, de nagy irgalommal ismét összegyűjtetek.**

KG 7Egy rövid szempillantásig elhagytalak, és nagy irgalmassággal egybegyűjtetek; (Ésa 58,12)

8 Túláradó haragomban egy pillanatra elrejtettem előled arcomat, de örök hűséggel irgalmazok neked – mondja megváltó Urad.

KG 8Búsulásom felbuzdultában elrejtém orczámat egy pillantásig előled, és örök irgalmassággal könnyörülök rajtad; ezt mondja megváltó Urad. (Ézs 60,10; Zsolt 30,6)

9 Mert úgy teszek, mint Nóé idejében: Ahogyan megesküdtem, hogy nem árasztja el Nóé özönvize többé a földet, úgy esküszöm meg most, hogy nem haragszom rád, és nem dorgállak meg többé. **10 Mert a hegyek megszűnhetnek, és a halmok meginoghatnak, de hozzád való hűségem nem szűnik meg, és békességem szövetsége nem inog meg – mondja könnyörülő Urad.** 11 Ó, te nyomorult, vihartépte, vigasztalan! Íme, én drágakövekre építem falaidat, zafirokból rakom le alapodat. 12 Rubinból készítem el bástyáid ormait, kapuidat briliánskövekből, falaidat körös-körül pedig gyémántokból. 13 Fiaid mind az Úr tanítványai lesznek, és nagy lesz fiaid békessége. 14 Igazság által leszel erős, nem kell félned az elnyomástól: távol marad tőled, sem a rettentéstől: nem közelít hozzád. 15 Ha rád támadnak is, nem tőlem lesz az. Aki rád támad, elesik veled szemben. **16 Hiszen én teremtettem a kovácsot, aki a parazsat élesíti, és fegyvert készít munkájával, én teremtettem az öldöklőt is, hogy pusztítson.** 17 Célt téveszt minden fegyver, amit ellened kovácsoltak, meghazudtolsz minden nyelvet, mely törvénykezni mer veled. Ez az öröksége az Úr szolgáinak, így szolgálatok nekik igazságot – így szól az Úr.

Ézs 55

1Ti szomjazók mind, jöjjetek vízért, még ha nincs is pénzetek! Jöjjetek, vegyetek és egyetek! Jöjjetek, vegyetek bort és tejet, nem pénzért és nem fizetségért! 2 Miért adnátok pénzt azért, ami nem kenyér, fáradozásotok jutalmát olyanért, amivel nem lehet jóllakni? Hallgassatok rám, és finomat ehettek, élvezni fogjátok a kövér falatokat! 3 Figyeljetek rám, jöjjetek hozzám! Hallgassatok rám, és élni fogtok! **Örök szövetséget kötök veletek, mert a Dávid iránti hűségem rendíthetetlen.** 4 Tanúvá tettem őt a népek között, fejedelemmé és parancsolóvá a nemzetek fölött. 5 Te pedig olyan népet hívsz, melyet nem is ismersz, és olyan népek futnak hozzád, amelyek nem ismertek: Istenednek, az Úrnak dicsőségére, Izráel Szentjének dicsőségére, hogy fölékesítsen téged. **6 Keressétek az Urat, amíg megtalálható! Hívjátok segítségül, amíg közel van!** 7 Hagyja el útját a bűnös, és gondolatait az álnok ember! Térjen az Úrhoz, mert irgalmaz neki, Istenünkhöz, mert kész megbocsátani.

8 Bizony, a ti gondolataitok nem az én gondolataim, és a ti utaitok nem az én utaim – így szól az Úr. 9 Mert amennyivel magasabb az ég a földnél, annyival magasabbak utaim a ti utaitoknál, és gondolataim a ti gondolataitoknál. 10 Mert ahogyan az eső és a hó le hull az égből, és nem tér oda vissza, hanem megöntözi a földet, termővé és gyümölcsözővé teszi; magot ad a magvetőnek és kenyeret az éhezőnek, 11 ilyen lesz az én ígém is, amely számból kijön: nem tér vissza hozzám üresen, hanem véghezviszi, amit akarok, elérni célját, amiért küldtem.

12 Bizony, örömmel vonultok majd ki, és békességben vezetnek titeket. A hegyek és a halmok vígan ujjonganak előttetek, és a mező fái mind tapsolnak. **13 A tövis helyén boróka nő, a csalán helyén mirtusz nő.** Az Úr dicsőségére történik ez: örök jelként, amelyet nem lehet eltörölni.

Ézs 56

1Ezt mondja az Úr: Tartsátok meg a törvényt, cselekedjetek igazságosan, mert hamarosan eljön szabadításom, és nyilvánvalóvá lesz igazságom. 2 Boldog az a halandó, aki így cselekszik, az az ember, aki ehhez ragaszkodik: vigyáz, hogy meg ne sértse a szombatot, és vigyáz, hogy keze semmi rosszat ne tegyen. 3 Ne mondja ezt az idegen, aki az Úrhoz csatlakozott: Bizonyára elkülönít engem népétől az Úr. Ne mondja a herélt sem: Én már kiszáradt fa vagyok! 4 Mert ezt mondja az Úr: Ha a heréltek megtartják szombatjaimat, azt választják, ami nekem kedves, és ragaszkodnak szövetségemhez, 5 akkor fenntartom nevük emlékét házamban és falaimon belül, különbül, mint a fiak és a leányok. Örök nevet adok nekik, amelyet nem lehet eltörölni. 6 Az idegeneket, akik csatlakoznak az Úrhoz, és őt szolgálják, akik szeretik az Úr nevét, és az ő szolgálói lesznek, mindazokat, akik vigyáznak, hogy meg ne sértsék a szombatot, és ragaszkodnak szövetségemhez, 7 elviszem szent hegyemre, és örömet szerzek nekik abban a házban, ahol hozzám imádkoznak. Égőáldozataik és véresáldozataik kedvesek lesznek oltáromon, **mert az én házamat imádság házának fogják majd nevezni, minden nép számára!** 8 Így szól az én Uram, az Úr, aki összegyűjti a szétszóródott Izráelt: Még gyűjtök azokhoz, akiket összegyűjtöttem! 9 Ti, mezei vadak, jöjjetek mind, és egyetek – mind, ti, erdei vadak! 10 *Az örök mind vakok, nem vesznek észre semmit. Mindannyian néma kutyák, nem tudnak ugatni: álmosan heverésznek, szeretnek szunnyadozni, 11 telhetetlen kutyák, nem tudnak jóllakni. Ilyen pásztorok ők, nem tudnak figyelni! Mindegyik a maga útját járja, mindegyik a maga haszna után, kivétel nélkül:* 12 *Jöjjetek – mondják –, hozok bort, igyuk részegre magunkat! Legyen a holnap is olyan, mint a ma, vagy még sokkal jobb!* **EBBE**

Ézs 57

1 Az igaz ember elvész, és senki sem törődik vele. A hűséges emberek kimúlnak, és senkit sem érdekel. A gonosz miatt múlik ki ugyan az igaz,

2 de békességre jut; fekvőhelyén megpihen, aki egyenes úton járt.

3 Jöjjetek csak ide, boszorkányivadékok, hűtlen és parázna fajzatok! 4 Mit csúfolódtok, miért jártatjátok a szátokat, miért öltögetitek a nyelveket? Hiszen hűtlen gyermekek vagytok, hazug fajzatok, 5 akik a cserfák mellett bujálkodtok, minden zöldellő fa alatt, gyermekeket vágtok le a patakoknál, a sziklahasadékokban! 6 A patak sima köveit tetted örökségeddé, azokat választottad osztályrészedül. Italáldozatot is bemutatasz nekik, ételáldozatot is viszel. Én ebbe belenyugodjak? 7 Magasba nyúló hegyen helyezted el fekvőhelyedet, oda is fölmész áldozatot bemutatni. 8 Az ajtó mögé, az ajtófélfához tetted bálványod jelképét. Tőlem elszakadva levetkőztél, fölmentél széles fekvőhelyedre. Megegyeztél az egyikkel, akinek a fekvőhelyét szereted, és fajtalankodtál vele. 9 Molokhoz zarándokoltál olajjal és sok illatszerrel. Messzire küldted követeidet, le egészen a holtak hazájáig. 10 A sokféle mesterkedés elfárasztott, mégsem vallottad be, hogy hasztalan, hanem újból erőt gyűjtöttél, ezért nem betegedtél bele. 11 Kitől tartottál és féltél, hogy hazudoznod kell? Miért nem törődtél velem, miért nem gondoltál rám? Talán hallgatok én ősidők óta, azért nem félsz engem?! 12 Én tudom megmondani, hogyan boldogulsz. De amit te művelsz, az nem használ neked. 13 Ha segítségért kiáltasz, tud-e rajtad segíteni bálványaid tömege? Valamennyit fölkapja a szél, a szellő is elsodorja. De aki hozzám folyamodik, az örökli az országot, és részt kap szent hegyemen. 14 Ezt mondja: Töltsétek, töltsétek föl, építsétek az utat, vegyétek el népem útjából, amiben megbotolhat! **15 Ezt mondja a magasztos, a felséges, aki örök hajlékában lakik, szent az ő neve: Magasságban és szentségben lakom, de a megtörttel és alázatos lelkével is. Felüdítem az alázatosak lelkét, felüdítem a megtörttek szívét.** 16 **Mert nem örökké perlek, és nem vég nélkül haragszom, hiszen elalélta előttem a lélek, az emberek, akiket én alkottam.** 17 Megharagudtam a haszonlesés bűne miatt, haragomban megvertem őt, és elrejtőztem. Ő azonban elpártolt tőlem, és ment a maga feje után. 18 Láttam, hogyan élt, mégis meggyógyítom! Vezetem őt, vigasztalással fizetek neki és gyászolójának. 19 Megteremtem ajkán a hála gyümölcsét: Békesség, békesség közel és távol! Ezt mondja az Úr: **Meggyógyítom őt!** 20 De a bűnösök olyanok, mint a háborgó tenger, amely nem tud megnyugodni, iszapot és sarat kavarnak hullámai. 21 A bűnösöknek nincs békességük! – mondja Istenem.

Ézs 57,17-19(20-21);

17 Megharagudtam a haszonlesés bűne miatt, haragomban megvertem őt, és elrejtőztem. Ő azonban elpártolt tőlem, és ment a maga feje után. 18 Láttam, hogyan élt, mégis meggyógyítom! Vezetem őt, vigasztalással fizetek neki és gyászolójának. 19 Megteremtem ajkán a hála gyümölcsét: Békesség, békesség közel és távol! Ezt mondja az Úr: **Meggyógyítom őt!** 20 De a bűnösök olyanok, mint a háborgó tenger, amely nem tud megnyugodni, iszapot és sarat kavarnak hullámai. 21 A bűnösöknek nincs békességük! – mondja Istenem.

Ézs 58

Végig az Úr hangja:

1Kiálts, ne sajnáld a torkod! Harsogjon hangod, mint a kürt! **Mondd meg népemnek, hogy mi a bűne, Jákób házának, hogy mi a vétke!** **(kiáltó szó)** **2** Ők mindennap keresnek engem, szeretnék megismerni utaimat. Úgy tesz ez a nép, mintha igaz módon élne, és nem hagyta volna el Istene törvényét: döntést kérnek tőlem az igazságról, szeretnék Istent a közelükben tudni. **3** Miért böjtölünk – kérdik –, ha te meg sem látod, miért gyötörjük magunkat, ha nem akarsz tudni róla? De hiszen ti a böjti napokon is megtaláljátok kedvteléseketeket, és az embereiteket mind munkára hajszoljátok. **4** Hiszen pörölve és veszekedve böjtöltök, sőt bűnösen, ökölrel verekedve. **Nem úgy böjtöltök, ahogyan ma illenék, nem úgy, hogy meghalljam hangotokat a magasságban.** **5** Ilyen az a böjt, amely nekem tetszik? Ilyen az a

nap, melyen az ember a lelkét gyötri? **Ha lehajtja fejét, mint a káka, zsákruhát ölt, és hamu szór maga alá, azt nevezed böjtnek és az Úr kedves napjának?** 6 Nekem az olyan böjt tetszik, amikor leoldod a jogtalanul fölrakott bilincseket, kibontod a járom köteleit, szabadon bocsátod az elnyomottakat, és összetörsz minden jármot! 7 Oszd meg kenyeredet az éhezővel, vidd be házádba a szegény hajléktalant, ha meztelen embert látsz, ruházd fel, és ne zárkózz el testvéred elől! 8 Akkor eljön világosságod, mint a hajnalhasadás, és hamar beheged a sebed. Igazságod jár előtted, és az Úr dicsősége lesz mögötted. 9 **Ha segítségül hívod az Urat, ő válaszol, ha kiáltasz, ezt mondja: Itt vagyok! Ha majd senkire sem raksz jármot, nem mutogatsz ujjal, és nem beszélsz álnokul, 10 ha falatodat megosztod az éhezővel, és jól tartod a nincstelent, akkor fölragyog a sötétben világosságod, és homályod olyan lesz, mint a déli napfény.**

11 Az Úr vezet majd szüntelen; kopár földön is jól tart téged, és csontjaidat megerősíti. **Olyan leszel, mint a jól öntözött kert, mint a forrás Zsolt 1,** amelyből nem fogy ki a víz. 12 Fölepítik fiaid az ősi romokat, falat emelsz a régiek által lerakott alapokra; a rések befalazójának neveznek, aki romokat tesz újra lakhatóvá. 13 Ha nem járkálsz a nyugalom napján, kedvteléseid után az én szent napomon, **ha a nyugalom napját gyönyörűségnek hívod, az Úr szent napját dicsőségesnek, és azzal dicsőíted, hogy abbahagyod munkáidat,** nem keresed kedvteléseidet, és nem tárgyalasz ügyeidről, 14 akkor gyönyörködni fogsz az Úrban, én pedig a föld magaslatain foglak hordozni, és táplállak ösödnek, Jákóbnak örökségében. – Az Úr maga mondja ezt.

Ézs 59

NARRÁTOR

1 Nem az Úr keze rövid ahhoz, hogy megsegítsen, nem az ő füle süket ahhoz, hogy meghallgasson, 2 hanem a ti bűneitek választottak el titeket Istenetektől, a ti vétkeitek miatt rejtette el orcáját előletek, és nem hallgatott meg.

ÚR (NARRÁTOR?)

3 Hiszen kezetek vérrel van beszennyezve, ujjaitokhoz bűn tapad, ajkatok hazugságot szól, nyelvetek álnokságot suttog. 4 Nincs, aki igaz vádat emelne, nincs, aki helyesen ítélnének. Haszontalanságban bíznak, és hiábalováságot beszélnek, nyomorúságot fogannak, és bajt szülnék. 5 Mérges kígyó tojásait költik ki, és pókhálót szőnek. **Meghal, aki tojásaikból eszik: amikor felnyitja, vipera bújik ki belőle.** 6 **Pókhálójukból nem lesz ruha,** nem takarózhatnak abba, amit készítettek; amit készítettek, csak bajt okoz, erőszakos tetteket követnek el. 7 Lábuk gonosz cél után fut, sietnek ártatlan vért ontani. Gondolataik ártó gondolatok, pusztulás és romlás jelzi az útjaikat. 8 A békesség útját nem ismerik, eljárásuk soha nem törvényes. Ösvényeik görbék: aki azokon jár, az békét nem ismer. 9 Ezért van távol tőlünk a törvény, és nem ér el hozzánk az igazság. Világosságra várunk, de csak sötétség van, napfényre, de homályban járunk. 10 Tapogatjuk a falat, mint a vakok, tapogatózunk, mint akinek nincs szeme. Botladozunk fényes délben, mintha alkonyat volna, olyan sötétségben vagyunk, mint a halottak.

NÉP

11 Morgunk mindnyájan, mint a medvék, nyögünk, mint a galambok. Törvényességre várunk, de nincs, segítségre, de távol van tőlünk.

12 Bizony, sok bűnt követtünk el veled szemben, vétkeink ellenünk beszélnek. Bizony, tele vagyunk bűnnel, gonoszságunkat be kell ismernünk. 13 Bűnösök vagyunk, megtagadtuk az Urat, hűtlenül eltértünk Istenünktől. Erőszakot és lázadást hirdettünk, szívünk csupa hazugságot

gondolt és szólt. **14 Háttérbe szorul a törvény, távol marad az igazság, elbukik a hűség a tereken, és a becsület nem érvényesül.** 15 Odalett a hűség, és aki a rosszat kerüli, zsákmányul esik. Látta ezt az Úr, és rossznak ítélte, hogy nincs törvényes rend. 16 Amikor látta, hogy nincs ott senki, és elámult, hogy nincs, aki közbelépjen, saját karja segítette őt, saját igazsága támogatta. **17 Felöltötte az igazságot mint páncélt, a szabadítás sisakja volt a fején.** A bosszúállás ruháit öltötte magára, felindulása mint köpeny borul rá. 18 Amilyenek voltak a tettek, aszerint fog megfizetni. Haraggal fizet ellenfeleinek, tetteik szerint ellenségeinek, tetteik szerint fizet meg a szigeteknek. 19 Félni fogják az Úr nevét napnyugaton, és dicsőségét napkeleten, amikor eljön, mint egy sebes folyam, amelyet az Úr szele korbácsolt föl. **20 De eljön Sionhoz a Megváltó, Jákób megtérő bűnőseihez!** – így szól az Úr. 21 Ilyen szövetségem van velük – mondja az Úr:

ÚR

Lelkem, mely rajtad nyugszik, és igéim, amelyeket szádba adtam, nem fogynak ki a szádból, utódod szájából és utódod utódainak a szájából, mostantól fogva mindörökké – mondja az Úr. A SZÁJBA ADOTT IGE!

Ézs 60

Pozitívum a sok negatívum után

1 Kelj fel, tündökölj, mert eljött világosságod, rád ragyogott az Úr dicsősége. 2 Bár még sötétség borítja a földet, sűrű homály a nemzeteket, de fölötted ott ragyog az Úr, dicsősége meglátszik rajtad. 3 **Világosságodhoz népek jönnek, és királyok a rád ragyogó fényhez.** 4 **Emeld föl tekintetedet, és nézz körül! Mindnyájan összegyűltek, és már jönnek hozzád: fiaid messziről jönnek, leányaidat ölben hozzák.** 5 **Ha majd látod, örömmre derülsz, ujjongva repes a szíved. Özönlik hozzád a tengerek kincse, a népek gazdagsága hozzád kerül.** 6 Ellep a tevék sokasága, Midján és Éfá állatai. Mindnyájan Sábából jönnek, aranyat és tömjént hoznak, és az Úr dicső tetteit hirdetik. 7 Kédár minden nyáját hozzád terelik, Nebájót kosai szolgálatodra állnak, hogy oltáromra kerüljenek kedves áldozatként. Így ékesítem föl dicső templomomat. 8 Kik ezek, akik úgy repülnek, mint a felhő, és mint dúcaikhoz a galambok? 9 Csak szavamra várnak a szigetek, élükön a Tarsís-hajók, hogy elhozzák fiaidat messziről, ezüstjükkel és aranyukkal együtt Istened, az Úr nevének dicsőségére, Izráel Szentje dicsőségére, hogy fölékesítsen téged. 10 Idegenek építik várfalaidat, és királyaik szolgálatodra állnak. **Bár haragomban megvertelek, de most kegyelmesen irgalmazok neked.** 11 Kapuid állandóan legyenek nyitva, ne legyenek zárva se éjjel, se nappal, hogy elhozhassák a népek gazdagságát, és királyaikat eléd vezethessék. 12 **De azok a népek és országok, amelyek nem szolgálnak téged, elpusztulnak, azok a népek egészen kipusztulnak.** 13 Hozzád kerül a Libánon dicsősége: a boróka, a kőris és a ciprusfa egyaránt, hogy szent helyemet ékesítse. Így teszem lábam zsámolyát dicsőségessé. 14 Meghajolva járulnak eléd sanyargatóid fiai, lábad elé borulnak mind, akik megvetettek, és így neveznek: Az Úr városa, Izráel Szentjének Sionja. 15 Bár elhagyott és gyűlölt voltál, feléd sem járt senki, de majd örökre fenségessé teszek, és örvendezhetsz majd nemzedékről nemzedékre. 16 Népek tejét szopod, királyi emléken táplálkozol, és megtudod, hogy én, az Úr **vagyok a te szabadítód, és a te megváltód Jákób Erőssége.** 17 Réz helyett aranyat hozatok, vas helyett ezüstöt, fa helyett rezet hozatok, és kő helyett vasat. A békét teszem meg előljáróddá, és az igazságot felügyelőddé. **18 Híre sem lesz országodban többé erőszaknak, határaid között pusztulásnak, romlásnak. Isten szabadítását mondod falaidnak, és dicséretét városkapuidnak.** **19 Nem a nap lesz többé napvilágod, és nem a hold fénye világít neked, hanem az Úr lesz örök világosságod, és Istened lesz ékességed. Jel** 20 Nem megy le többé a napod, és a holdad sem fogy el, mert az

Úr lesz örök világosságod, letelnek a gyászod napjai. 21 Egész néped igaz lesz, örökre birtokában marad az ország; **facsemete, amelyet én ültettem, kezem alkotása, amely dicsőségemet hirdeti.** 22 A kevés is ezerré nő, a kicsiny is hatalmas néppé. Én, az Úr nem tétovázom, véghezviszem ezt a maga idejében!

Ézs 61

INTERTEXT

1 Uramnak, az Úrnak lelke nyugszik rajtam, mert felkent engem az Úr. Elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, bekötözöm a megtört szíveket, szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadon bocsátást a megkötözötteknek. **2** Hirdetem az Úr kegyelmének esztendejét, Istenünk bosszúállásának napját, vigasztalok minden gyászolót.

Lk 4, 18-19	Ézs 61, 1-2
<p>18 „Az Úrnak Lelke van énrajtam, mert felkent engem, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek; azért küldött el, hogy a szabadulást hirdessek a foglyoknak és a vakoknak szemük megnyílását; hogy szabadon bocsássam a megkínzottakat,</p> <p>19 és hirdessek az Úr kedves esztendejét.”</p>	<p>Uramnak, az Úrnak lelke nyugszik rajtam, mert felkent engem az Úr. Elküldött, hogy örömhírt vigyek a szegényeknek, bekötözöm a megtört szíveket, szabadulást hirdessek a foglyoknak, és szabadon bocsátást a megkötözötteknek.</p> <p>2Hirdetem az ÚR kegyelmének esztendejét, Istenünk bosszúállásának napját, vigasztalok minden gyászolót.</p>
<p>Πνεῦμα ¹ Κυρίου ¹ ἐπ’ ἐμέ, ¹ οὗ εἶνεκεν ἔχρισέν με εὐαγγελίσασθαι ¹ πτωχοῖς, ἀπέσταλκέν με ¹ κηρύξαι ¹ αἰχμαλώτοις ἄφεσιν ¹ καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ¹ ἀποστεῖλαι ¹ τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, ¹</p> <p>19 κηρύξαι ¹ ἐνιαυτὸν Κυρίου ¹ δεκτόν</p>	<p>Πνεῦμα κυρίου ἐπ’ ἐμέ, οὗ εἶνεκεν ἔχρισέν με· εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέν με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τῆ καρδία, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ² καλέσαι ἐνιαυτὸν κυρίου δεκτὸν καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως, παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας,</p>

3 Hamu helyett fejdíszot adok Sion gyászolóinak, gyászfátyol helyett illatos olajat, csüggedés helyett örömeiket. Igazság fáinak nevezik őket, az Úr ültetvényének: őt ékesítik. 4 Felépítik az ősi romokat, helyreállítják a régi omladékokat, újjáépítik a lerombolt városokat, amelyek nemzedékeken át romokban heverték. 5 Jelentkeznek majd az idegenek, hogy legeltessék nyájaitokat, és más népek fiai lesznek földműveseitek és szőlőmunkásaitok. 6 Titeket pedig az Úr papjainak neveznek, Istenünk szolgálóinak mondanak. A népek gazdagságát élvezitek, kincseikkel büszkélkedhettek. 7 A kétszeres szégyen és gyalázat után ujjongani fognak osztályrészüknek, mert kétszer annyi jut mindenkinek az országban, örökké tartó örömben lesz részük. 8 Mert én, az Úr, szeretem az igazságot, gyűlölöm a rablást és az álnokságot. Megadom munkájuk megérdemelt jutalmát, és örök szövetséget kötök velük. 9 Híresek lesznek utódaik a népek között, és leszärmazottaik a nemzetek között. **Bárki látja őket, fölismeri, hogy ezt a népet megáldotta az Úr.** 10 Nagy örömöm telik az Úrban, víg örömrre indít Istenem, mert **az**

üdvösség ruhájába öltöztetett, az igazság palástját terítette rám, mint vőlegényre, ki fölteszi fejdíszét, mint menyasszonyra, ki fölrakja ékszereit. 11 Mert ahogyan a föld növényeket hajt, és a kert veteményeket sarjaszt, úgy sarjaszt majd igazságot az én Uram, az Úr is, és örömeiket minden nép hallatára.

Ézs 62

1 Nem hallgathatok Sion miatt, nem nyughatom Jeruzsálem miatt, míg nem ragyog igazsága, mint a hajnalfény, és szabadulása, mint az égő fáklya. 2 Látni fogják igazságodat a népek, dicsőségedet az összes király. Új neveden szólítanak téged, amelyet az Úr maga ad majd neked. 3 **Ékes korona leszel az Úr kezében, királyi fejdísz Istened tenyerén.** 4 Nem mondanak többé elhagyottnak, országodat sem mondják pusztaságnak, hanem úgy hívnak, hogy gyönyörűségem, országodat pedig úgy, hogy férjnél van. Mert gyönyörködik majd benned az Úr, és országodnak ő lesz a férje. 5 **Mert ahogy az ifjú elveszi a hajadont, úgy vesz el téged, aki felépít; ahogy a vőlegény örül menyasszonyának, úgy örül majd neked Istened.** 6 **Falaidra, Jeruzsálem, öröket állítottam.** Soha ne hallgassanak, se nappal, se éjjel! Ti, akik az Urat emlékeztetitek, ne legyetek némák! 7 Ne engedjétek, hogy néma maradjon, amíg helyre nem állítja és dicséretre méltóvá nem teszi Jeruzsálemet a földön. 8 Az Úr esküre emelte jobb kezét, erős karját: Nem adom többé gabonádat eledelül ellenségeidnek. Nem isszák többé idegenek mustodat, amelyért te fáradoztál, 9 hanem azok élvezik, akik betakarítják, és dicsérik az Urat, azok isszák meg szent udvaraimban, akik leszüretelik. 10 Vonuljatok, vonuljatok ki a kapukon, építsetek utat a népnek! **Töltsétek, töltsétek föl az országotat, hányjátok le róla a köveket, állítsatok útjelzőket a népek között!** 11 Hírül adta az Úr a föld határáig: Mondjátok meg Sion leányának: Jön már Szabadítód! Vele jön szerzeménye, előtte jön, amiért fáradozott. 12 **Szent népnek nevezik őket, az Úr megváltottainak, téged pedig sokat látogatott városnak hívnak, nem pedig elhagyatottnak!** **Weal prophecy**

Ézs 63

1 Ki jön ott Edómból, vérvörös ruhában Bocrából, pompás öltözetben, erőteljes léptekkel? – Én, aki igazat beszélek, és van erőm a szabadításhoz! 2 – **Miért vörös az öltözeted, miért olyan a ruhád, mint azé, aki borsajtóban tapos?** 3 – **A sajtóban egyedül tapostam, a népek közül senki sem volt velem. Tapostam őket haragomban, tiportam őket felindulásomban. Levük a ruhámra fröccsent, egész öltözetemet beszennyeztem.** 4 **Mert kitűztem magamban a bosszúállás napját, eljött a megtorlás esztendeje.** 5 **Körbenéztem, de nem volt, aki segítene, és csodálkoztam, hogy nincsen, aki támogasson. Saját karom segített hát engem, saját felindulásom támogatott.** 6 **Népeket tapostam el haragomban, szétzúrtam őket felindulásomban, és levüket kiontottam a földre.** 7 **Az Úr hűségét magasztalom, az Úr dicső tetteit: mindazt, amit értünk tett az Úr, jótéteményeinek sorát Izráel háza iránt, mert irgalmasan bánt velünk, nagyon hűségesen.** 8 **Mert ezt mondta: Mégiscsak az én népem ez, fiaim, akik nem fognak rászedni. Ezért szabadította ki őket 9 minden nyomorúságukból.** Nem követ vagy angyal, hanem ő maga szabadította meg őket: szeretetével és könyörületével ő váltotta meg őket. Felkarolta és hordozta őket ősidőktől fogva. 10 **Ők azonban engedetlenek voltak, és megszorították szent lelkét. Ezért ellenségükké vált, és harcba szállt ellenük.** 15 **Tekints le az égből, nézz le szent és dicső hajlékodból:** Hol van féltő szereteted és hatalmad? Szánalmadat, irgalmat miért vonod meg tőlünk? 16 **Hiszen te vagy a mi atyánk, Ábrahám nem ismer bennünket, Izráel nem törődik velünk. Uram, te vagy a mi atyánk, ősidőktől fogva** megváltónknak nevezünk. 17 **Miért engeded, Uram, hogy letévedjünk utaidról? Miért engeded, hogy a szívünk kemény legyen, és ne féljen téged? Fordulj oda ismét a te szolgálóidhoz, a törzsekhez, melyek a te örök tulajdonod!**

18 Kis időre elfoglalták szent néped birtokát, szentélyedet ellenségeink taposták. 19 Olyanok lettünk, mintha sohasem uralkodtál volna rajtunk, mintha nem rólad neveztek volna el minket. **Bárcsak szétszakítanád az eget, és leszállnál, hogy meginogjanak előtted a hegyek! Ez a rész itt rövidebb, mint a bibliáimban**

Ézs 64

1 Ahogy a tűz lángra lobbantja a rózsét, és felforralja a tűz a vizet, úgy ismertesd meg nevedet ellenségeddel: reszkessenek tőled a népek, **2 ha majd váratlanul félelmetes dolgokat művelsz:** ha majd leszállsz, hogy meginogjanak előtted a hegyek. 3 Soha senki sem hallotta, fülébe nem jutott, szemével nem látta, hogy volna isten rajtad kívül, aki ilyet tenne a benne bízókért. 4 Örömmel fogadod az örvendezőt, mert igazak tettei, utaidon jár, és rád gondol. De te megharagudtál, mert vétkeztünk. Régóta így vagyunk, bárcsak megszabadulnánk! **5 Mindnyájan olyanok lettünk, mint a tisztátalanok, minden igazságunk olyan, mint a szennyes ruha. Elhervadunk mindnyájan, mint a falevél, bűneink elsodornak bennünket, mint a szél. MAI LOSUNG IS** 6 Nincs, aki nevedet segítségül hívná, aki buzgón ragaszkodnék hozzád. Elrejtetted orcádat előlünk, bűneink hatalmába adtál bennünket. 7 Uram, atyánk vagy te mégis! **Mi vagyunk az agyag, te a mi formálónk, kezed alkotásai vagyunk mindannyian.** **Ef** 8 Uram, ne haragudj ennyire, ne emlékezz örökké bűneinkre! Tekints le ránk: mindannyian a te néped vagyunk! 9 Szent városaid pusztává lettek, pusztává lett a Sion is, Jeruzsálem pedig lakatlanná. 10 Szent és dicső templomunk, ahol őseink magasztaltak téged, tűz martaléka lett, romba dőlt minden, ami drága volt nekünk. 11 Még ezek után is türtözteted magad, Urunk? Hallgatsz, és még tovább gyötörsz bennünket?

Ézs 65

1 Megkereshettek volna, de nem kérdeztek, megtalálhattak volna, de nem kerestek. Itt vagyok, itt vagyok! – mondtam a népnek, amely nem hívta segítségül nevemet. 2 Kitártam kezemet naphosszat az engedetlen nép felé, amely nem a jó úton jár, hanem a saját feje után. 3 Ez a nép csak bosszant engem, dacol velem szüntelen. Kertekben mutatnak be áldozatot, téglaoaltárokon tömjéneznak. 4 Sírkamrákban üldögélnek, kriptákban töltik az éjszakát, disznóhúst esznek, és undorító moslák van az edényükben. 5 Azt mondják: Maradj távol, ne közelíts hozzám, mert én szent vagyok! Olyanok ezek, mintha egész nap égő tűz füstje csavarná orromat. 6 Föl van ez írva nálam. Nem hallgatok, amíg meg nem fizettem. De megfizetek nekik, ahogy megérdemlik! 7 Ezt mondja az Úr: A ti bűneitekért, de egyben őseitek bűneiért is, akik a hegyeken tömjénezték, és a halmokon gyaláztak engem, régi tetteik büntetését mérem ki rájuk. 8 Ezt mondja az Úr: Ha mustot találnak a szőlőfűrtben, ezt mondják: Ne pusztítsd el, mert áldás van benne! Ugyanígy bánok majd szolgálóimmal is: nem pusztítom el valamennyit. 9 Adok még Jákóbnak utódokat, Júdának is, akik hegyeimet öröklik. Választottaim veszik birtokukba, szolgálóim laknak rajta. 10 A Sárón juhok legelője lesz, az Ákór-völgy marhák delelője, népem birtoka; azoké, akik engem keresnek. 11 De nektek, akik elhagyjátok az Urat, elfeledkeztek szent hegyemről, a szerencseistennek terítetek asztalt, a sorsistennőnek öntötök italáldozatot, 12 fegyver lesz a sorsotok, valamennyien a vágóhídra kerültek. Mert szóltam, de nem feleltetek, beszéltem, de nem hallgattatok rám, hanem azt tettétek, amit rossznak látok, azt választottátok, ami nem tetszik nekem. 13 Azért ezt mondja az én Uram, az Úr: **Szolgálóim enni fognak, ti pedig éheztek! Szolgálóim inni fognak, ti pedig szomjaztok! Szolgálóim örülni fognak, ti pedig szégyent vallotok! 14 Szolgálóim ujjongani fognak örvendező szívvel, ti pedig majd fájó szívvel kiáltotok, és jajgattok összetört lélekkel!** 15 Neveteket csak átok formájában

hagyjátok választottaimra: Így öljön meg az én Uram, az Úr! – Szolgáinak pedig más nevet ad. **16 Mert aki áldást mond a földön, az igaz Isten nevével mond áldást,** és aki esküszik a földön, az igaz Istenre esküszik. Feledésbe mennek a régi bajok, eltűnnek szemem elől. 17 Mert én új eget és új földet teremtek, a régire nem is emlékeznek, senkinek sem jut eszébe. 18 Ezért örvendjete és vigadjatek mindörökké annak, amit majd teremtek! Mert Jeruzsálemet vigasságra teremtem, népét pedig örömmre. 19 Vigadozni fogok Jeruzsálemmel, és örvendezni népemmel. Nem hallatszik ott többé sírás és jajkiáltás hangja. 20 Nem lesz ott olyan csecsemő, aki csak néhány napig él, sem öregember, aki magas kort ne érne. Mert a legfiatalabb is százévesen hal meg, és aki nem ér meg száz évet, átkozottnak számít. 21 Házakat építenek, és ők laknak majd bennük, **szőlőket ültetnek, és ők élvezik majd azoknak gyümölcsét.** 22 Nem úgy építenek, hogy más lakjék benne, nem úgy ültetnek, hogy majd más élvezze. Mert népem élete oly hosszú lesz, mint a fáké, és amiért megdolgoztak, választottaim maguk élvezhetik. 23 Nem hiába fáradoznak, nem veszedelemre szülnék, mert az Úr áldott népe ez, ők és leszármazottaik. **24 Mielőtt kiáltanak, én már válaszolok, még beszélnek, én már meghallgatom. 25 A farkas a báránnyal együtt legel, az oroslán szalmát eszik, mint a marha, és a kígyónak por lesz a kenyere. Nem árt és nem pusztít szent hegyemen senki – mondja az Úr.**

Ézs 66

1 Ezt mondja az Úr: **A menny az én trónusom, a föld pedig lábam zsámolya.** Milyen házat akartok építeni nekem, és milyen helyen kellene tartózkodnom? 2 Hiszen mindent az én kezem alkotott, így keletkezett minden – így szól az Úr. Mert én arra tekintek, aki elesett és megtört szívű, és aki ígéimet tiszteli. 3 Bikát vágnak le, de embert is ölnek, juhot áldoznak, de kutya nyakát is szegik. Étéláldozatot mutatnak be, de disznóvért is, tömjéneznak emlékeztetőül, de a bálványt is áldják. Ők is maguk választották meg útjukat, és förtelmes bálványaikban gyönyörködtek. 4 Én is magam választom meg, hogy mivel bántsam őket, és rájuk hozom, amitől borzadnak. Mert szóltam, de nem feleltek, beszéltem, de nem hallgattak rám, hanem azt tették, amit rossznak látok, azt választották, ami nem tetszik nekem. 5 Halljátok az Úr ígését, akik tisztelitek ígét: Honfitársaitok, akik gyűlölnék és kitzítanak benneteket az én nevem miatt, ezt mondogatják: Mutassa meg dicsőségét az Úr, látni akarjuk örömeit! Ők azonban szégyent vallanak. 6 Zúgás hangzik a városból, hangzik a templomból: az Úr hangja, aki megfizet ellenségeinek érdemük szerint. 7 Mielőtt vajúdott, már meg is szült; mielőtt rájött a fájdalom, fiút hozott a világra. 8 Ki hallott ilyet, ki látott ehhez foghatót? Vajon egy országért csak egy napig kell vajúdni? Születik-e nép csak úgy egyszerre? Hiszen alig vajúdott Sion, máris megszülte fiait. 9 Csak megindítsam, és ne vezessem le a szülést? – kérdezi az Úr. Vagy én, aki a szülést vezetem, megakadályozzam? – kérdezi Istened. 10 Örüljete Jeruzsálemmel! Vigadjatek vele mindnyájan, akik szeretitek! Szívából örüljete vele mind, akik gyászoltátok! 11 Mert jóllakásig szophattok vigasztalást nyújtó melleiből, gyönyörködve szívhatjátok duzzadó kebleit. 12 Bizony, ezt mondja az Úr: **Folyamként árasztom rá a békességet, mint megáradt patakot a népek gazdagságát. Megszoptatnak, karjukon hordoznak és térdükön ringatnak benneteket.** 13 **Ahogy az anya vigasztalja fiát, úgy vigasztalak én titeket: Jeruzsálemben kaptok vigasztalást!** 14 Meglátjátok, és szívából örvendezte, testetek is virul, mint a fű. Megtudják, hogy az Úr támogatja szolgáit, ellenségeit pedig megbünteti. 15 Mert eljön az Úr tűzben, harci kocsijai gyorsak, mint a forgósél. Rájuk zúdíttja lángoló haragját, és fenyítését lángoló tűzben. 16 Mert tüzzel ítél az Úr, kardja minden embert elér, és sokan lesznek, akiket megöl az Úr. 17 Elpusztulnak mindazok, akik megszentelik és megtisztítják magukat, de csak azért, hogy kertekben áldozzanak egy közepen álló körül, és akik disznóhúst, undorító állatot és egeret esznek – így szól az Úr. 18 Ismerem tetteiket és gondolataikat. Eljött az ideje, hogy összegyűjtsen a különböző nyelvű népeket. Jöjjenek és lássák dicsőségemet! 19

Felállítok majd köztük egy jelet, és akik megmenekültek közülük, elküldöm azokat a népekhez: Tarsísba, Pút és Lúd íjászához, Túbalhoz és Jávánhoz, a messzi szigetekre, amelyek még nem hallották híremet, és nem látták dicsőségemet: vigyék hírül dicsőségemet a népeknek! 20 Elhozzák minden honfitársatokat az összes nép közül ajándékkal az Úrnak: lovakon, kocsikon és gyaloghintókon, öszvéreken és tevéken, szent hegyemre, Jeruzsálembe – mondja az Úr –, ahogyan Izráel fiai szokták elhozni ajándékukat tiszta edényben az Úr házába. 21 Én pedig ezek közül is választok papokat és lévítákat – mondja az Úr. 22 Mert ahogyan megmarad az új ég és az új föld, amelyet én alkotok – így szól az Úr –, ugyanúgy megmaradnak utódaitok és a nevetek is. 23 Azután újholdról újholdra és szombatról szombatra eljön minden ember, és leborul előttem – mondja az Úr. 24 **És amikor kimennek, ott látják majd azoknak a holttestét, akik hűtlenül elpártoltak tőlem. Nem pusztulnak el ott a férgek, a tűz sem alszik ki, és minden ember undorodni fog tőlük.**

Jer 1

1 Jeremiásnak, Hilkiájá fiának a beszédei, aki a Benjámin földjén, **Anatótban lakó papok közül való volt.** 2 Óhozzá szólt az Úr igéje Jósiásnak, Ámón fiának, Júda királyának az idejében, uralkodása tizenharmadik évében, 3 továbbá Jójákímnak, Jósiás fiának, Júda királyának az idejében, egészen Cidkijjának, Jósiás fiának, Júda királyának a tizenegyedik esztendejéig, Jeruzsálem fogságba viteléig, ami az ötödik hónapban történt. 4 Így szólt hozzám az Úr igéje:

5 Mielőtt megformáltalak az anyaméhben, már ismertelek, és mielőtt a világra jöttél, megszenteltelek, népek prófétájává tettelek. 6 De én ezt válaszoltam: Ó, Uram, Uram! Hiszen nem értek én a beszédhez, mert fiatal vagyok! 7 Az Úr azonban ezt mondta nekem: Ne mondd, hogy fiatal vagy, hanem menj, ahova csak küldelek, és hirdesd, amit csak parancsolok! 8 Ne félj tőlük, mert én veled leszek, és megmentelek! – így szólt az Úr. 9 Azután kinyújtotta kezét az Úr, megérintette a számat, és ezt mondta nekem az Úr: Én most a szádba adom igéimet! 10 Lásd, én a mai napon népek és országok fölé rendellek, hogy gyomlálj és irts, pusztíts és rombolj, építs és plántálj!

11 Majd így szólt hozzám az Úr igéje: Mit látsz, Jeremiás? Ezt feleltem: **Mandulavesszőt** látok. 12 Az Úr pedig ezt mondta nekem: Jól látod, **mert gondom van rá, hogy ígémet beteljesítsem.** 13 Másodszor is szólt hozzám az Úr igéje: Mit látsz? Így feleltem: **Gőzölgő üstöt látok**, amely észak felől megdőlt. 14 Ekkor így szólt az Úr: Észak felől tör a veszedelem az ország minden lakójára. 15 Mert idehívom az északi országok minden nemzetségét – így szól az Úr. Eljönnek, és fölállítja trónját mindegyik Jeruzsálem kapuival szemben, a várfalak körül mindenütt, és Júda összes városával szemben. 16 Ítéletet mondok fölöttük minden gonoszságuk miatt, mert elhagytak engem, más isteneknek tömjéneztek, és kezük csinálmányai előtt borultak le. 17 Övezd fel derekadat és indulj, hirdesd nekik mindazt, amit én parancsolok! **Ne rettenj meg tőlük, különben én rettentelek meg téged általuk!** 18 Megerősített várossá teszek ma téged: vasoszloppá és ércfallá az egész országgal szemben, Júda királyaival, vezetőivel, papjaival és az ország népével szemben. 19 Harcolni fognak ellened, de nem bírnak veled, mert én veled leszek – így szól az Úr –, és majd megmentelek!

Jer 2

1 Így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Menj és hirdesd Jeruzsálemnek: Ezt mondja az Úr: **Emlékszem rád: ifjúkorod hűségére, mátkaságod szeretetére, amikor követtél a pusztában, a be nem vetett földön.** 3 Az Úr szent tulajdona volt Izráel, termésének a legjava. Akik ettek belőle, mind meglakoltak, rossz végük lett – így szól az Úr. 4 Halljátok az Úr igéjét, Jákób háza és Izráel házának minden nemzetsége! 5 Ezt mondja az Úr: Mi rosszat találtak bennem őseitek, hogy eltávolodtak tőlem? Hitványságok után jártak, és maguk is hitványakká váltak. 6 Nem kérdezték: Hol van az Úr, aki fölhozott bennünket Egyiptom földjéről, és vezetett bennünket a pusztaságban, a sivár és szakadékos földön, a szikkadt és veszélyes földön, ahol nem járt senki, és ember nem lakott? **7 Dúsan termő országba hoztalak titeket, hogy élveztétek annak gyümölcsét és javait. De amikor bejöttetek, országomat tisztátalanná tettétek, örökségemet pedig utálatossá.** 8 A papok nem kérdezték: Hol van az Úr? A törvény magyarázóit nem ismertek, népem pásztorai hűtlenül elhagytak engem; **a próféták Baal nevében prófétáltak, és haszontalanságok után jártak.** 9 **Ezért még perbe szállok veletek – így szól az Úr –, és perelni fogok még unokáitokkal is!** 10 Keljetek csak át a kittiek szigeteire, és nézzetek szét! Küldjétek Kédárba, és jól figyeljétek! Lássátok meg: fordult-e elő ilyesmi?! 11 Cserélt-e pogány nép isteneket? – pedig azok nem is istenek! De az én népem fölcserélte dicsőségét haszontalansággal. 12 Egek, ámuljatok ezen, borzadjatok, szörnyülködjétek nagyon! – így szól

az Úr. **13 Mert kétszeres rosszat cselekedett népem: engem, a friss víznek forrását elhagytak, és víztárolókat vájnak, repedt falú víztárolókat, amelyek nem tartják a vizet.** 14 Szolga-e Izráel? Rabszolgának született? Miért lett mások zsákmányává? 15 Oroszlánok ordítanak fölötte, kieresztik hangjukat. Országát sivataggá tették, városai leégtek, lakatlanok. 16 Nóf és Tahpanhész fiai is kopaszra nyírják fejedet. 17 Te magad okoztad ezt magadnak, mert elhagytad Istenedet, az Urat, amikor a helyes úton akart vezetni. 18 Most is miért járkálsz Egyiptomba: hogy a Nílus vizét igyad? És miért járkálsz Asszíriába: hogy az Eufrátesz vizét igyad? 19 Saját gonoszságod ver meg, elpártolásod fenyít meg téged. Tudd meg, és lásd meg, milyen gonosz és keserves dolog, hogy elhagytad Istenedet, az Urat, és hogy nem félsz engem! – így szól az Úr, a Seregek Ura. 20 Réges-régen összetörted igádat, széttépted köteleidet, és ezt mondtad: Nem akarok szolgálni! De minden magas dombra és minden zöldellő fa alá odafekszel, akár egy parázna. 21 **Mint nemes vesszőt ültettek el, mint fajtájának megfelelő sarjait. Hogyan változtál idegen szőlőtő vad hajtásává?** 22 **Még ha lúgban mosakszol is, és a szappant pazarlod magadra: bűnöd akkor is szenny marad előttem** – így szól az én Uram, az Úr. 23 Hogy mered azt mondani: Nem lettem tisztátalan, nem jártam a Baalok után?! Lásd meg, hogyan viselkedtél a völgyben, ismerd be, mit csináltál, **te gyors lábú tevekanca, amely összevissza futkos útjain!** 24 Olyan vagy, mint a pusztához szokott vadszamar, mely érzéki kívánságában levegő után kapkod. Ki tudná megfékezni gerjedelmét? Senki se fáradjon keresésével: megtalálja a maga hónapjában! 25 Vigyázz, lejárod a lábad, és kiszárad a torkod! De te ezt mondd: Ne fáradj, nem úgy lesz: az idegeneket szeretem, hát őutánuk járok! 26 Ahogyan megszégyenül a tolvaj, ha tetten érik, úgy szégyenül meg Izráel háza is királyával, vezéreivel, papjaival és prófétáival együtt. 27 Mert ezt mondják a fának: Te vagy az apám! – a kőnek pedig: Te szültél engem! A hátukat fordítják felém, és nem az arcukat, de majd ha baj éri őket, így szólnak: Kelj föl, segíts rajtunk! 28 Hol vannak isteneid, amelyeket magadnak csináltál? Keljenek föl, segítsenek rajtad bajodban, ha tudnak! Hiszen annyi istened van, Júda, ahány városod! 29 Miért pereltek velem? Hiszen ti hagytatok el hűtlenül – így szól az Úr. 30 Hiába vertem fiaitokat, a fenyítés nem fogott rajtuk. Fegyveretek úgy irtotta prófétáitokat, mint a pusztító oroszlán. 31 Ti, mai emberek! Figyeljete az Úr igéjére! Olyan lettem én Izráelnek, mint a puszta, vagy mint a homályba borult föld? Miért mondta az én népem: A magunk útját járjuk, többé nem megyünk hozzád! 32 Elfeledkeznek-e ékszereiről a lány, díszes övéről a menyasszony? Rólam elfeledkezett népem számtalanszor. 33 De nagyon érted, hogyan kell szerelmet keresni, még a rossz nőket is te tanítottad! 34 Még a ruhád szegélyén is található ártatlan, szegény emberek vére, akiket nem betörésen kaptál rajta, csak ellene voltak mindezeknek. 35 Ezt mondd: Ártatlan vagyok, hiszen haragja is elfordult rólam! Pedig ítéletet tartok fölötted, hiába mondd: Nem vétkeztem! 36 Milyen könnyedén változtatod erre-arra az utadat! De majd Egyiptom miatt is megszégyenülsz, ahogyan megszégyenültél Asszíria miatt. 37 Onnan is úgy jössz el, hogy kezedbe temeted arcod, mert elveti az Úr, akikben bizakodsz, nem mégy velük semmire.

Jer 3

Majd ezt mondta: Ha valaki elbocsátja feleségét, és az eltávozva férjétől egy másik férfié lesz, vajon visszatérhet-e megint hozzá? Nem válna-e ezzel gyalázatossá az ország? **Te pedig, aki sok barátoddal paráználkodtál, vissza akarsz térni hozzám?** – így szól az Úr. 2 **Paráznaság lelki hűtlenség**

Nézz föl a hegytetőkre, és lásd meg: hol nem háltak veled? Kiültél eléjük az útra, mint az arab a pusztában: gyalázatossá tetted az országot paráznaságoddal és gonoszságoddal.

3 Ezért maradt el a tavaszi eső, és nem esett őszi eső sem. Mégis olyan a homlokod, mint egy paráznáé, félredobtál minden szemérmert. 4 Bezzeg most így kiáltasz hozzám: Atyám! Ifjúságomtól fogva te vagy a segítőm! 5 Örökké tart-e haragod, megmarad mindvégig? Így

beszélsz, de közben folytatod rossz életedet, ahogy csak bírod. 6 Ezt mondta nekem az Úr Jósias király idejében: Láttad, hogy mit művelt az elpártolt Izráel? Eljárt minden magas hegyre, minden zöldellő fa alá, és ott paráználkodott. 7 Így szóltam, miután mindezt elkövette: **Térj vissza hozzám! – de nem tért vissza. Látta ezt hűtlen húga, Júda. 8 És bár látta, hogy a sok házasságtörés miatt elbocsátottam az elpártolt Izráelt, és kiadtam válólevelét, mégsem félt húga, a hűtlen Júda, hanem elkezdett ő is paráználkodni. 9 Így történt, hogy könnyelmű paráznaságával gyalázatosná tette az országot, hiszen kővel is, fával is paráználkodott. 10 Mindezek ellenére nem tért vissza hozzám hűtlen húga, Júda teljes szívéből, hanem csak képmutató módon – így szól az Úr.** 11 Ezt mondta nekem az Úr: Igazabb lelkű az elpártolt Izráel, mint a hűtlen Júda. 12 Ezért indulj, kiáltsd ezeket a szavakat észak felé! Ezt mondd: Térj vissza, elpártolt Izráel – így szól az Úr –, akkor nem haragszom rátok! **Mert én hú vagyok – így szól az Úr –, nem tart örökké haragom. 13 Csak ismerd el bűnödöt, hogy hűtlenül elhagytad Istenedet, az Urat. Bájaidat idegeneknek osztogattad minden zöldellő fa alatt.** Csak az én szavamra nem hallgattatok – így szól az Úr. 14 Térjtek meg, elpártolt fiaim – így szól az Úr –, mert én vagyok a ti Uratok! Kiválasztok közületek városoként egyet, nemzetségenként kettőt, és elviszlek benneteket a Sionra. 15 Adok majd nektek szívem szerint való pásztorokat, akik hozzáértéssel és okosan pásztorolnak titeket, 16 és megsokasodtok és elszaporodtok majd az országban. Abban az időben – így szól az Úr – nem beszélnek többé az Úr szövetségládájáról. Senkinek sem jut eszébe, nem is emlegetik, nem hiányolják, és nem készítik el újból. 17 Abban az időben Jeruzsálemet majd az Úr trónjának nevezik. Minden nemzet Jeruzsálemben gyűl össze, hogy tisztelje az Úr nevét, és nem élnek többé gonosz szívük konoksága szerint. 18 Abban az időben Júda háza Izráel házához fog csatlakozni, és együtt jönnek meg észak földjéről abba az országba, amelyet örökségül adtam őseiteknek. 19 Én ezt mondtam: Szeretnék veletek úgy bánni, mint fiaimmal, és nektek adni a kívánatos földet, mint legékeőbb örökséget a népek között. Azt gondoltam, hogy Atyádnak hívsz engem, és nem fordulsz el tőlem! 20 **De ahogy egy asszony hűtlenül elhagyja házastársát, úgy hagytatok el hűtlenül engem, Izráel háza! – így szól az Úr. ITT MÁR CSAK HASONLAT – FENT METAFORA** 21 Hang hallatszik a hegytetőkön, Izráel fiainak panaszos sírása, mert rossz útra tértek, elfelejtették Istenüket, az Urat. 22 Térjtek meg, elpártolt fiaim! Meggyógyítlak benneteket, bár elpártoltatok. Itt vagyunk, eljöttünk hozzád, mert te vagy, Uram, a mi Istenünk! 23 Bizony, csalás folyt csupán a halmokon, zajongás a hegyeken. Bizony, csak Istenünk, az Úr szabadítja meg Izráelt. 24 A gyalázatos bálvány emésztette ifjúkorunk óta őseink szerzeményét: juhaikat és marháikat, fiaikat és leányaikat. 25 Fetrengünk a gyalázatban, szégyenpír a takarónk, mert vétkeztünk Istenünk, az Úr ellen, mi is, atyáink is, ifjúkorunk óta mind a mai napig, és nem hallgattunk Istenünknek, az Úrnak szavára.

Jer 4

Ha meg akarsz térni, Izráel – így szól az Úr –, hozzám térj meg! Ha eltávolítod színem elől förtelmes bálványaidat, ne ingadozz! 2 Ha őszintén esküszöl az élő Úrra, a törvénynek és az igazságnak megfelelően, akkor áldást kapnak tőle a népek, és vele dicsekszenek. 3 Ezt mondja az Úr a júdaiaknak és a jeruzsálemieknek: **Szántsatok föl új szántóföldet, ne vessetek a tövises közé!** 4 **Metélkedjete körül az Úrért, távolítsátok el szívetek elöbőrét,** Júda férfiai és Jeruzsálem lakói! Különben fellángol haragom, mint a tűz, és égni fog olthatatlanul gonosztetteitek miatt! 5 Adjátok hírül Júdában, hirdessétek Jeruzsálemben, és mondjátok: Fújjátok meg a kürtöt országszerte! Kiáltsatok teljes erővel, és mondjátok: Gyülekezzetek, menjünk a megerősített városokba! 6 Mutassátok Sion felé az irányt, fussatok megállás nélkül, mert veszedelmet hozok észak felől, és nagy pusztulást! 7 Kijött az oroszlán a bozótból, elindult a népek pusztítója, előjött rejtekéből, hogy pusztává tegye országodat; városaid romba dőlnek, lakatlanná válnak. 8 **Öltsetek azért zsákruhát, sírjátok és jajgassatok, mert nem fordult el**

rólunk az Úr izzó haragja! 9 Azon a napon – így szól az Úr – odalesz a király és a vezérek bátorsága. A papok elszörnyednek, a próféták elképednek, 10 és ezt mondják: Ó, Uram, Uram! De nagyon rászédted ezt a népet és Jeruzsálemet, amikor azt mondtad, hogy békességünk lesz, pedig fegyver fenyegeti életünket. 11 Abban az időben ezt mondják majd ennek a népnek és Jeruzsálemnek: Heves szél fúj a hegytetőkről a pusztában népem leányára, nem a gabona szórásához és tisztításához való. **12 Erősebb szél jön annál, az én parancsomra; mert bizony most én is ítéletet hirdetek fölöttük.** 13 Úgy jön, mint a fellegek, harci kocsijai mint a forgószelek, lovai gyorsabbak a sasoknál. Jaj nekünk, elvesztünk! **14 Tisztítsd meg szívedet a gonosztól, ó, Jeruzsálem, hogy megszabadulhass!** Meddig maradnak még benned álnok gondolataid? 15 Hírnök szava hallatszik Dánból, vészt hirdetőé Efraim hegyéről. 16 Figyelmeztessétek a népeket, vigyétek hírlül Jeruzsálemnek: Ostromlók jönnek messze földről, kiáltoznak Júda városai ellen. 17 Mint mezőőrök veszik körül, mert fellázadtak ellenem – így szól az Úr. 18 A te utaid és tetteid okozták ezt. **Gonoszságod miatt kell most keseregned, és járja át szívedet a bánat.** 19 Mennyire gyötrődik egész bensőm, a szívem összeszorul! Háborog a szívem, nem hallgathatok, mert lelkem hallja már a kürtszót, a harci riadót! 20 Csapás csapást követ, elpusztul az egész ország. Hirtelen pusztulnak el sátraim, egy pillanat alatt sátorlapjaim. 21 Meddig kell még hadijelvényt látnom és kürtszót hallanom? 22 Bizony, bolond az én népem, nem ismernek engem! Fiaim esztelenek, értelem nélkül valók! Csak abban bölcsek, hogyan kell rosszat tenni, de jót tenni nem tudnak! **23 Látom a földet: kietlen és pusztá, és az eget: nincs világossága! 24 Látom a hegyeket:** megrendülnek, és a halmok mind inognak! 25 Látom, hogy nincs ember, és az ég minden madara elmenekült. 26 **Látom, hogy a dúsan termő ország** pusztává lett, és minden városa romba dőlt az Úr tekintetétől, izzó haragjától. 27 Mert ezt mondja az Úr: Sivár lesz az egész ország, bár véget nem vetek neki. 28 Ezért gyászol a föld, és elsötétedik odafent az ég, mert kimondtam, amit határoztam, nem bánom meg, és nem térek el tőle. 29 A lovasok és íjászok kiáltozásától menekül az egész város. Bemennek a sűrű erdőbe, és felmásznak a sziklákra. Minden város elhagyatott lesz, senki sem lakik bennük. **30 Hát te, pusztulásra ítélt, mit csinálsz? Bíborba öltözöl, arany ékszerekkel ékesíted magad, festékkel készíted ki a szemedet? Hiába szépítgeted magad: szeretőid megvetnek, és az életedre törnek! 31 Mintha vajúdó asszony hangját hallanám, először szülő nő sikoltását. Sion leánya kitarja karjait, zihálva kiáltja: Jaj nekem, összeroskadok a gyilkosok miatt!** **NAGYON ERŐS, IGAZI PRÓFÉTIKUS KÉPEK**

Jer 5

Járjátok be Jeruzsálem utcáit, nézzetek szét, tudakozódjatok, kutassátok át tereit! Akad-e valaki, van-e olyan ember, aki törvény szerint él, és igazságra törekszik? Akkor megbocsátanék ennek a városnak! 2 Még ha azt mondják is: Él az Úr! – akkor is hamisan esküsznek! 3 Pedig te, Uram, az igazságot nézed. Megverted őket, de nem fájt nekik, irtottad őket, de nem akarták megfogadni az intést. **Kőkemény maradt az arcuk, nem akartak megtérni.** 4 Azt gondoltam, csak a nincstelenség ilyen oktalanos, mert nem ismerik az Úr útját, Istenük törvényét. 5 Elmegyek hát az előkelőkhöz, és beszélek velük, ők biztosan ismerik az Úr útját, Istenük törvényét! De ők éppúgy letörték magukról az igát, és leszaggatták a köteleket! 6 Azért leteríti őket az erdei oroszlán, elpusztítja őket a pusztai farkas; párduc ólálkodik városaik körül, széttépi, aki csak kijön onnan. Mert sokszor vétkeztek, súlyosan tévelyegnek. 7 Hogyan bocsáthatnék meg neked? Hiszen fiaid elhagytak engem, és őreá esküsznek, aki nem is isten! Jól tartottam őket, **mégis házasságtörők, és parázna nő házában tolongnak.** 8 **Felajzott, buja csődörökké váltak, mindegyik a más feleségére nyerít.** 9 Ne kérjem számon ezeket – így szól az Úr –, és ne álljak bosszút az ilyen népen? 10 **Menjetek föl szőlőhegyeire, és pusztítsátok, de ne vessetek véget neki! Távolítsátok el vadhajtásait, mert nem az Úréi azok!** 11 Bizony, egészen hűtlen lett hozzám Izráel és Júda háza – így szól az Úr. 12

Megtagadták az Urat, és ezt mondták: Nincsen ő, nem érhet bennünket veszedelem, nem látunk fegyvert és éhínséget. **13 A próféták csak fecsegnek, és nem az ige szól belőlük.** Csak ennyibe kell venni őket! 14 Azért ezt mondja az Úr, a Seregek Istene: **Mivel ti így beszéltek, most én tűzzé teszem ígémet a szádban, ezt a népet pedig fává, hogy megeméssze őket.** 15 Egy távoli népet hozok majd ellened, Izráel háza! – így szól az Úr. Régi nép ez, ősidőkből való nép; olyan nép, amelynek nyelvét nem ismered, és nem érted, hogy mit beszél. 16 Tegze olyan, mint a nyitott sír, mindnyájan vitéz harcosok. 17 Felemészti aratásodat és kenyeredet, felemészti fiadat és leányaidat, felemészti juhaidat és marháidat, felemészti szőlődöt és fügefádat. Erős városaidat pedig, amelyekben bízol, fegyverrel rombolja le. 18 De még akkor sem vetek véget nektek – így szól az Úr. 19 Ha pedig azt kérdezik: Miért tette velünk mindezt Istenünk, az Úr? – akkor így felelj nekik: **Ahogy elhagytatok engem, és idegen isteneknek szolgáltatok a saját országokban, ugyanúgy fogtok idegeneknek szolgálni egy olyan országban, amely nem a tiétek.** 20 Mondjátok meg Jákób házának, és hirdessétek Júdában: 21 Halljátok csak, oktalan és esztelen nép, amelynek van szeme, de nem lát, van füle, de nem hall! 22 Nem félték engem – így szól az Úr –, nem remegtek tőlem? Hiszen én szabtam határt homokból a tengernek örökké tartó gátként, melyet nem léphet át. Ostromolja ugyan, de nem bír vele, hullámai zúgnak, de nem lépik át. 23 De ennek a népnek engedetlen és konok a szíve, állandóan lázadozik. 24 Eszükbe sem jut, hogy féljék Istenüket, az Urat, aki az őszi és a tavaszi esőt megadja a maga idejében, és biztosítja az aratásra rendelt heteket. 25 Bűneitek miatt elmaradnak ezek, vétkeitek miatt elestek e javaktól! 26 Mert bűnösök vannak népem soraiban, orvul leselkednek, mint a madarászok, csapdát állítanak, hogy embereket fogjanak. **27 Ahogy a kalitka tele van madárral, úgy van tele házuk alattomosággal: így lettek hatalmasok és gazdagok.** 28 Meghíztak, kövérek, gonosz beszédükben nem ismernek határt. Nem hoznak ítéletet az árvák ügyében, hogy boldogulhatnának, a szegények igazát nem védik meg. 29 Ne kérjem számon ezeket – így szól az Úr –, és ne álljak bosszút az ilyen népen?! 30 Borzasztó, szörnyű dolgok történnek az országban: **31 A próféták hazugságot prófétálnak, a papok tetszésük szerint hatalmaskodnak, népem pedig ezt szereti!** De mit tesznek majd akkor, ha eljön a vég?!

Jer 6

Benjámin fiai, meneküljétek Jeruzsálemből! Fújjátok meg a kürtöt Tekóában, adjatok vészjelet Bét-Hakkeremben! Mert veszedelem fenyeget észak felől, és nagy romlás. 2 Elpusztítom Sion leányát, a szépet és gyönyörűségest. 3 Pásztorok jönnek ellene nyájaikkal együtt, sátrat vernek körülötte, legeltet mindegyik, ahol csak éri: 4 Készüljétek ellene a háborúra, induljatok, vonuljunk föl délben! – Jaj nekünk, mert estébe fordult már a nap, a megnyúlt árnyak jelzik az este közeledtét! 5 – Rajta, vonuljunk föl még az éjjel, pusztítsuk el palotáit! 6 Mert így szól a Seregek Ura: Vágjátok ki fákat, emeljétek ostromsáncot Jeruzsálem ellen, a büntetésre ítélt város ellen, amely zsarolt javakkal van tele! 7 Ahogy frissen tartja vizét a kút, úgy tartja ez frissen gonoszságát. Erőszakról és elnyomásról híres, mindenütt betegséget és sebeket látok. 8 Fogadd el a fenytést, Jeruzsálem, különben el kell szakadnom tőled, és sivár, lakatlan földdé kell tegyelek! 9 Így szól a Seregek Ura: **Még egyszer böngészd át Izráel maradékát, mint egy szőlőtövet; nyújtsd ki ellenük ismét a kezéd, mint szüretelő a vesszőkre!** 10 Kinek mondjam el, kinek bizonygassam, hogy végre meg is hallják? **Körülméletlen a fülük, nem tudnak figyelni.** Gyalázzák az Úr igéjét, nem lelik kedvüket benne. 11 Az Úr haragja tölt el engem, nem tudom már magamban tartani. Töltsd ki az utcán a gyermekekre meg az ifjak csapatára! Foglyul esik férfi és nő, öreg és aggastyán egyaránt! 12 Házaik másoké lesznek, földjükkel és feleségükkel együtt, ha kinyújtom kezemet az ország lakóira! – így szól az Úr. 13 Mert a legkisebbtől a legnagyobbig mindenki nyereséget hajhász, a prófétától a papig mindenki

elvetemült csaló. 14 Népem romlását azzal gyógyítanák, hogy könnyelműen mondogatják: Békesség, békesség! – pedig nincs békesség! 15 Szégyenkezniük kellene, mert utálatos, amit tettek. De nem akarnak szégyenkezni, és már pirulni sem tudnak. Azért elesnek az összeomláskor, elbuknak a megtorlás idején – mondta az Úr. 16 Így szól az Úr: **Álljatok ki az utakra, és nézzetek szét, kérdezősködjétek az ősi ösvények után, melyik a jó út, és azon járjatok, akkor nyugalmat találtok lelketeknek!** De ők ezt mondták: Nem megyünk! 17 Öröket is állítottam följük, hogy figyeljenek a kürt szavára. De ők ezt mondták: Nem figyelünk! 18 Ezért halljátok, ti, népek, és tudjátok meg, akik egybegyűltetek, hogy milyen sors vár rájuk! 19 Halld meg, te, föld! **Íme, veszedelmet hozok erre a népre: saját gondolataik gyümölcseit, mert nem figyeltek beszédemre, és tanításomat megvetették.** 20 Minek nekem a tömjén, mely Sábából érkezik, és a messze földről való jó illatú nád? Égőáldozataitok nem kedvesek, véresáldozataitok nem tetszenek nekem. 21 Ezért így szól az Úr: Bukatókat állítok e nép elé, és elbuknak bennük apák és fiak egyaránt, elpusztulnak a szomszédok és a barátok. 22 Így szól az Úr: **Íme, egy nép jön észak földjéről, nagy nemzet indul el a föld széleiről.** 23 Íjat és kopját ragadnak, kegyetlenek, nem irgalmaznak. Hangjuk zúg, mint a tenger, lovakon nyargalnak; egy emberként sorakoznak ellened, Sion leánya! 24 **Hallottuk a híret: elernyedtek kezeink, szorongás vett erőt rajtunk; vonaglunk, mint aki vajúdik.** 25 *Ne menj ki a mezőre, és ne járj az úton, mert ellenség kardja vár, és iszonyat mindenütt!* 26 **Népem leánya, öltözz zsákruhába, hempergőzz meg hamuban!** Gyászolj, mintha egyszülöttedért tennéd, zokogj keservesen! Mert hirtelen eljön a pusztító ellenünk. 27 Népem vizsgálójává, olvasztárává tettelek, hogy megismerd és megvizsgáld életét. 28 Mindnyájan elvetemült lázadók, rágalmakat terjesztenek; közönséges réz és vas, annak is mind hitvány. 29 Zihált a fújtató, de csak ólom került ki a tűzből; hiába a folytonos olvasztás, a gonoszokat nem lehet megtisztítani. 30 Eldobni való ezüstnek hívják őket, mert az Úr elveti őket.

Jer 7

Ezt a parancsot kapta Jeremiás az Úrtól: 2 **Állj ki az Úr házának kapujába, és így hirdesd ott az ígét: Halljátok az Úr igéjét,** ti júdaiak mind, akik bementek ezeken a kapukon, hogy leboruljatok az Úr előtt! 3 Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Jobbítsátok meg útjaitokat és tetteiteket, akkor megengedem, hogy továbbra is ezen a helyen lakjatok! 4 **Ne bízzatok ilyen hazug szavakban: Az Úr temploma, az Úr temploma, az Úr temploma van itt!** 5 **Mert csak ha igazán megjobbítjátok útjaitokat és tetteiteket, ha egymással szemben igazságosan jártok el, 6 ha a jövevényt, az árvát és az özvegyet nem nyomjátok el, és ártatlan vért sem ontotok ezen a helyen, nem követték más isteneket a magatok romlására:** 7 akkor megengedem, hogy ezen a helyen lakjatok, azon a földön, amelyet őseiteknek adtam, öröktől fogva mindörökké. 8 **Ti hazug szavakban bíztok, amelyek semmit sem érnek.** 9 **Loptok, öltök, paráználkodtok, hamisan esküsztok, Baalnak tömjéneztek, és más isteneket követték, akiket nem ismertek.** 10 **Azután idejöttök, és megálltok előttem ebben a házban, amelyet rólam neveztek el, és ezt mondjátok: Megszabadultunk! **A KÉPMUTATÓ VALLÁSOSság ELLEN**** De azután ugyanazokat az utálatos dolgokat követitek el. 11 Hát rablók barlangjának nézitek ezt a házat, amelyet rólam neveztek el? Majd én is annak nézem! – így szól az Úr. 12 Menjetek csak el szent helyemre, Sílóba, ahol először lakott az én nevem, és lássátok meg, hogyan bántam vele, népemnek, Izráelnek a gonoszsága miatt! 13 Most pedig, mivel ilyen dolgokat követtetek el – így szól az Úr –, bár én intettem benneteket, idejében intettem, de ti nem hallgattatok rám, szóltam nektek, de nem válaszoltatok, 14 azért úgy bánok ezzel a házzal, amelyet rólam neveztek el, amelyben bizakodtok, és ezzel a szent hellyel, amelyet nektek és őseiteknek adtam, ahogyan Sílóval bántam. 15 És elvetlek benneteket színem elől, ahogyan elvettem testvéreiteket, Efraimnak minden leszármazottját. 16 Te pedig ne imádkozz ezért a népért, ne mondj értük esdeklő imádságot, ne is kérlelj engem, mert nem hallgatlak meg! 17 Nem látod, mit csinálnak

Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin? 18 A fiak fát szedegetnek, az apák tüzet gyújtanak, az asszonyok pedig tésztát gyúrnak, hogy áldozati süteményeket készítsenek az ég királynőjének, és italáldozatot mutatnak be más isteneknek, és ezzel bosszantanak. 19 Vajon nekem okoznak bosszúságot – így szól az Úr –, nem inkább maguknak? Mert majd szégyen borítja arcukat! 20 Ezért így szól az én Uram, az Úr: Lángoló haragom kiárad majd erre a helyre, emberre és állatra, a mezők fájára és a föld termésére. Égni fog, nem alszik ki! 21 Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Égőáldozataitokat rakjátok véresáldozataitok mellé, és egyétek meg a húst! 22 **Mert nem az égő- és véresáldozatokról beszéltem őseitekkel, és nem azokról adtam parancsolatot nekik, amikor kihoztam őket Egyiptomból, 23 hanem ezt parancsoltam nekik: Hallgassatok a szavamra, akkor én Istenetek leszek, ti pedig az én népem lesztek.** Mindig azon az úton járjatok, amelyet én mutatok nektek, hogy jó dolgotok legyen! 24 De nem hallgattak és nem figyeltek rám, hanem megátalkodott gonosz szívük tanácsát követték; hátukat fordították felém, nem pedig arcukat. 25 Attól fogva, hogy kijöttek őseitek Egyiptomból, a mai napig állandóan küldtem hozzátok szolgálóimat, a prófétákat, idejében küldtem. 26 De nem hallgattak és nem figyeltek rám, hanem megmakacsolták magukat, és gonoszabbak lettek, mint őseik. 27 Amikor elmondod nekik mindezt, nem fognak hallgatni rád, és bár szólsz nekik, nem fognak válaszolni. 28 Azért ezt mondd nekik: **Ez az a nép, amely nem hallgatott Istenének, az Úrnak szavára, és nem fogadta el a figyelmeztetést! Odavan az igazság, kiveszett szájukból.** 29 Nyírd le hajkoronád, és dobd el, kezdj gyászénekebe a hegytetőkön, mert megvetette, eltaszította az Úr a nemzedéket, amelyre megharagudott! 30 Mert olyasmit tettek a júdaiak, amit rossznak látok – így szól az Úr. **Förtelmes bálványaitak abban a házban állították föl, amelyet rólam neveztek el, és tisztátalanná tették azt.** 31 Fölépítették a Tófet áldozóhalmaikat a Ben-Hinnóm-völgyben, hogy elégezzék fiaikat és leányaikat, pedig ezt nem parancsoltam, sőt eszembe sem jutott! 32 Azért eljön az az idő – így szól az Úr –, amikor nem Tófetnek nevezik többé, sem Ben-Hinnóm-völgynek, hanem az Öldöklés völgyének, és más hely híján a Tófetben fognak temetkezni. 33 E nép halottai az ég madarainak és a föld állatainak lesznek eledele, és nem lesz majd, aki elriassza őket. 34 Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin véget vetek a hangos, vidám örvendezésnek, a völegény és a menyasszony örömeinek, mert romhalmazzá válik az ország.

Jer 8

1 Abban az időben – így szól az Úr – kiszóráják majd sírjukból Júda királyainak és vezéreinek csontjait, a papoknak, a prófétáknak és Jeruzsálem lakóinak a csontjait. **Wycliff** 2 Kiterítik azokat a nap, a hold és az ég minden serege elé, amelyeket szerettek, tiszteltek és követtek, amelyekhez folyamodtak, és amelyeket imádtak. Nem szedik össze, és nem temetik el: trágyaként használják majd őket a földeken. 3 Akik pedig megmaradnak ebből a gonosz nemzetségből, az egész maradék, inkább választaná majd a halált, mint az életet bárhol, ahová a megmaradtakat szétszórtam – így szól a Seregek Ura. 4 Mondd meg nekik, hogy így szól az Úr: **Ha elesik valaki, nem kel-e föl? Ha helytelen útra tér, nem fordul-e vissza?** 5 Miért tért tévútra ez a nép, miért tévelyeg állandóan Jeruzsálem? Miért ragaszkodik a családsághoz, és miért nem akar megtérni? 6 **Figyeltem, és hallottam, hogy nem őszintén beszélnek. Senki sem bánja gonoszságát, és nem mondja: Mit tettem?! Mindenki összevevő futkos, mint a csatában száguldozó LOVAK.** 7 **Még a GÓLYA is, az égen, tudja költözése idejét, A GERLICE, a FECSKE ÉS A DARU is vigyáz, mikor kell megjönnie, csak az én népem nem ismeri az Úr törvényét.** 8 Hogyan mondhatjátok: Bölcsék vagyunk, nálunk van az Úr tanítása. Hiszen hazugsággá tette ezt az írástudók hazug tolla! 9 Szégyent vallottak a bölcsék, megrettentek, zavarba jöttek. Mit is ér a bölcsességük, ha megvetették az Úr igéjét?! 10 Azért feleségüket másoknak adom, földjüket a hódítóknak, mert a legkisebbtől a legnagyobbig mindenki nyereséget hajhász, a prófétától a papig mindenki elvetemült csaló. 11 **Népem**

romlását azzal gyógyítanák, hogy könnyelműen mondogatják: Békesség, békesség! – pedig nincs békesség! **Luther 95** tétel 12 Szégyenkezniük kellene, mert utálatos, amit tettek. De nem akarnak szégyenkezni, és már pirulni sem tudnak. Azért elesnek az összeomláskor, elbuknak a megtorlás idején! – mondja az Úr. **13 Szüretelni akartam náluk – így szól az Úr –, de nincs szőlő a tőkén, nincs füge a fán, levele is elhervadt. Ezért sorsukra hagyom őket.** 14 Miért maradunk veszteg? Gyűljetek össze, menjünk a megerősített városokba, hogy ott nyugton legyünk! De Istenünk, az Úr úgy ad nyugtot, hogy méreggel itat meg minket, hiszen vétkeztünk az Úr ellen. 15 Békességre várunk, de nem lesz semmi jó; a gyógyulás idejére, de jön a rettegés. 16 Dán felől hallatszik **LOVA**INAK prűszkölése, méneinek nyerítésétől reng az egész föld. Megérkezve megemészti az egész országot: a várost és lakóit. 17 Bizony, **MÉRGES KÍGYÓKAT** küldök rátok, amelyeken nem fog a varázslás, és megmarnak benneteket! – így szól az Úr. 18 Gyógyíthatatlan vagyok, gond terhel, beteg a szívem. 19 Népem kiáltása hangzik messze földről: Hát nincs az Úr a Sionon? Nincs már ott Királya? Miért bosszantottak engem bálványokkal, idegen hiábavalóságokkal? 20 Elmúlt az aratás, véget ért a nyár, és mi nem szabadultunk meg! 21 **Népem összetörése engem is összetört; gyászolok, rémület fogott el.** 22 **Nincs balzsamolaj Gileádban, nincs ott orvos? Miért nem tudnak begyógyulni népem a sebek?** 23 Bárcsak a fejem víznek és a szemem könnynek forrásává válnék! Éjjel-nappal siratnám népem megöltjeit.

ERŐS KÉPEK. FŐLEG ÁLLATOK (7 állat, ld fent)

Jer 5,6- 8 szint végig az Úr beszél (piros)

Panasz a népre

Jer 9

SŰRŰ PRÓFÉCIÁK, ERŐS KÉPEKKEL

1 Bárcsak lenne a pusztában egy kunyhóm az út mentén! Elhagynám népemet, elmennék tőle, mert mindenki házasságtörő, hűtlen társaság! 2 Nyelvük olyan, mint a kifeszített íj, hazugsággal biztosítják hatalmukat az országban, nem pedig igazsággal! Egyik gonoszságot tesz a másik után, de engem nem ismernek – így szól az Úr. 3 Óvakodjék mindenki a felebarátjától, még a testvérben se bízzatok! Hiszen a testvér is mind rá akar csak szedni, rágalmakat terjeszt még a felebarát is. 4 Becsapják egymást az emberek, nem mondanak igazat. Hazug fortélyokra tanítják nyelvüket, folyvást romlottságon fáradoznak. 5 Lakóhelyed álnokság tanyája; az álnokság miatt tudni sem akarnak rólam – így szól az Úr. 6 Ezért így szól a Seregek Ura: Megolvasztom, megvizsgálom őket, mi más tehetnék népemmel? 7 Gyilkos nyíl a nyelvük, szájuk álnok módon beszél, békességről beszélnek egymással, de magukban cselet szönek. 8 Ne kérjem számon ezeket – így szól az Úr –, és ne álljak bosszút az ilyen népen? 9 Zokogva siratom a hegyeket, gyászolom a pusztát legelőit, mert kiégtek, ember sem jár arra, és nem hallik a nyájak bégetése. Az ég madarai és a jószágok is elbujdostak, elköltöztek. 10 Jeruzsálemet kőhalommá teszem, sakálok tanyájává, Júda városait pedig lakatlan pusztává teszem. 11 Ki az a bölcs ember, aki ezt megérti, és hirdetni tudja, amit az Úr szája kijelentett neki: Miért vész el az ország? Miért ég ki, mint a pusztát, ahol senki sem jár? 12 Megmondta az Úr: Mivel elhagyták tanításomat, amelyet én adtam nekik, nem hallgattak szavamra, és nem aszerint éltek, 13 hanem megátalkodott szívvel követték a Baalokat, amire elődeik tanították őket, 14 ezért így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Ürömmel etetem meg ezt a népet, és méreggel itatom meg őket. 15 Szétszéleszttem őket olyan népek közé, amelyeket nem ismertek sem ők, sem elődeik, és fegyvert küldök a nyomukba, amíg csak meg nem semmisítem őket! 16 Ezt mondja a Seregek Ura: Gondoskodjatok siratóasszonyokról, hívjátok őket, hogy jöjjenek! Üzenetek a siratáshoz értőknek, jöjjenek ide! 17 Sietve kezdjenek elsiratni minket; a mi szemünk is hadd lábadjon könnybe, a mi szemünkből is omoljon a könny! 18 Mert siratóének hangzik a Sionról: Jaj, hogy elpusztultunk, de nagy szégyen ért bennünket! El kellett hagynunk ezt a földet, feldúlták

lakóhelyünket! 19 Halljátok hát, asszonyok, az Úr igéjét, figyeljete arra jól, amit mond! Tanítsátok lányaitokat siratóénekekre, egyik asszony a másikat erre a gyászénekekre: 20 Bemászott ablakainkon a halál, betört palotáinkba; kiirtotta a gyermekeket az utcáról, az ifjakat a terekről! 21 Beszélj! – így szól az Úr: Úgy hevernek ott az emberek hullái, mint trágya a mezőn vagy mint gabona az arató mögött, amelyet nem köt kérébe senki. 22 Ezt mondja az Úr: **Ne dicsekedjék bölcsességével a bölcs, ne dicsekedjék erejével az erős, ne dicsekedjék gazdagságával a gazdag!** 23 **Aki dicsekedni akar, azzal dicsekedjék, hogy érti és tudja rólam, hogy én vagyok az Úr, aki szeretetet PÁL**, jogot és igazságot teremtek a földön, mert ezekben telik kedvem – így szól az Úr! 24 Eljön az idő – így szól az Úr –, amikor megbüntetek minden körülméletet és körülméletlent: 25 Egyiptomot és Júdát, Edómot és az ammóniakat, Móábot és mindazokat, akik körülnyírt hajúak, és a pusztában laknak. Mert mindezek a népek körülméletlenek, **Izrael egész háza azonban körülméletlen szívű.**

Jer 10

Halljátok meg az igét, amelyet az Úr mond nektek, Izrael háza! 2 Így szól az Úr: Ne tanuljátok el a pogányok szokását, és az égi jelektől ne rettegetek, mert csak a pogányok rettegnak azoktól! 3 Bizony, a népek bálványai hiábavalók. Hiszen egy fát vágnak ki az erdőben, a mesterember keze készíti el baltával. 4 Ezüsttel és arannyal díszítik, szögekkel és kalapáccsal rögzítik, hogy ne inogjon. 5 Olyanok, mint madárijesztő az uborkaföldön: nem beszélnek, hordozni kell őket, mert menni sem tudnak. Ne féljetek tőlük, mert nem tudnak ártani, mint ahogy jót is hiába várnátok tőlük! 6 Nincs hozzád hasonló, Uram! Nagy vagy te, és hatalmad által nagy a te neved. 7 **Ki ne félne téged, népek Királya? Bizony, megillet ez téged! Mert nincs hozzád hasonló a népek bölcsei között egyetlen országban sem.** 8 Egytől egyig ostobák, bolondok; hiábavaló a bálványok útmutatása, hiszen fából vannak! 9 Tarsísból hozott ezüstlappal és úfázi arannyal vonják be; mesterember csinálmánya, ötvös keze munkája, öltözetük kék és piros bíbor, ügyes mesterek munkája valamennyi. 10 **De az Úr igaz Isten, élő Isten, örökkévaló Király! Haragjától megrendül a föld, dühével szemben a népek tehetetlenek.** 11 Mondjátok meg nekik, hogy az istenek kivesznek a földről és az ég alól. Nem ők alkották az eget és a földet. 12 **Az Úr ereje alkotta a földet, az ő bölcsessége szilárdította meg a világot, az ő értelme feszítette ki az eget.** 13 Mennydörgő szavára víztömeg támad az égen, felhőt hoz fel a föld széléről; villámokat alkot az esőhöz, és szelet bocsát ki kamráiból. 14 Megáll a tudománya minden embernek, szégyent vall bálványával minden ötvös, mert csalódik öntvényében: nincsen abban lélek! 15 Hitvány és nevetséges dolgok azok, semmivé lesznek a megtorlás idején. 16 De nem ilyen Jákób osztályrésze, mert ő a mindenség formálója, Izrael törzse pedig az ő tulajdona: Seregek Ura a neve! 17 Szedd föl a földről batyudat, ostromolt város lakója! 18 Mert ezt mondja az Úr: Én most kiröpítem parittyámból az ország lakóit. Sarokba szorítom őket, rájuk fognak találni. 19 Jaj nekem, összetörtem, gyógyíthatatlan a sebem! Azt gondoltam, hogy majd csak kibírom ezt a bajomat. 20 De ledöntötték sátramát, eltépték az összes sátorkötelet. Fiaim elhagytak, nincsenek. Nem feszíti ki senki a sátramát, nem vonja föl senki a sátorlapokat. 21 **Bizony, ostobák voltak a pásztorok, nem keresték az Urat.** Ezért nem boldogultak, egész nyájuk szétszóródott. 22 Már a hír is megérkezett, nagy zúgás hangzik észak földje felől: Júda városai sivár pusztává válnak, sakálok tanyájává. 23 Tudom, Uram, hogy az ember nem ura élete útjának, és aki azon jár, nem maga irányítja lépteit! 24 Fenyíts minket, Uram, de mértékkal, ne haragodban, hogy semmivé ne tégy! 25 Töltsd ki lángoló haragodat a pogányokon, akik nem ismernek téged, és a nemzetségeken, amelyek nem hívják segítségül nevedet! Mert megemésztették Jákóbot, végleg megsemmisítették, és lakóhelyét elpusztították!

Jer 11

Ezt az ígét mondta az Úr Jeremiásnak: **2** Halljátok meg e szövetség ígétit, és mondjátok el Júda férfainak és Jeruzsálem lakóinak! **3** Ezt mondd nekik: Így szól az Úr, Izráel Istene: Átkozott az az ember, aki nem hallgat ennek a szövetségnek az ígéire, **4** amelyet őseiteknek parancsoltam azon a napon, amikor kihoztam őket Egyiptomból, a vaskohóból, és ezt parancsoltam: Hallgassatok a szavamra, és teljesítsétek mindazt, amit én parancsolok nektek! Akkor az én népem lesztek, én pedig Istenetek leszek, **5** és teljesítem azt az esküt, amelyet atyáitoknak tettem, hogy nekik adom ezt a tejjel és mézzel folyó földet, ahogyan van ez ma is. Én pedig így válaszoltam: Bizony, így van, Uram! **6** Akkor ezt mondta nekem az Úr: Hirdesd mindezeket az ígéket Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin: Halljátok meg, és teljesítsétek ennek a szövetségnek az ígétit! **7** Mert attól fogva, hogy felhoztam őseiteket Egyiptomból, a mai napig állandóan intettem őket. Idejében intettem, hogy hallgassanak szavamra. **8** De nem hallgattak és nem figyeltek rám, hanem mindenki a maga megátalkodott gonosz szíve szerint élt. Ezért beteljesítettem rajtuk ennek a szövetségnek minden ígétjét, amelyről megparancsoltam, hogy teljesítsék, de nem teljesítették. **9** Majd ezt mondta nekem az Úr: Föllázdak ellenem Júda férfiai és Jeruzsálem lakói! **10** Visszatértek őseik korábbi bűneihez, akik nem voltak hajlandók hallgatni ígéimre, más isteneket követtek, és azokat tisztelték. Izráel és Júda háza megszegte a szövetséget, amelyet őseikkel kötöttem. **11** Ezért így szól az Úr: Veszedelmet hozok rájuk, amely elől nem tudnak elmenekülni. Segítségért kiáltanak majd hozzám, de nem hallgatom meg őket. **12** Akkor majd mehetnek Júda városai és Jeruzsálem lakói, és kiálthatnak segítségért azokhoz az istenekhez, akiknek tömjénezní szoktak, de azok nem tudják megszabadítani őket a veszedelem idején. **13** Hiszen annyi istened van, Júda, ahány városod, és annyi oltárt készítettél a gyalázatos bálványoknak, Jeruzsálem, ahány utcád van, oltárokat, hogy azokon tömjénezz Baalnak! **14** Te pedig ne imádkozz ezért a népért, és ne mondj értük esdeklő imádságot! Mert nem hallgatom meg őket, amikor segítségül kiáltanak hozzám a veszedelem miatt! **15** Mit akarsz, kedves népem, templomomban? Sok ravasz tervedet elérni? Szent hússal elhárítani a rád váró veszedelmet, és aztán jót nevetni? **16** Zöldellő, szép gyümölcsű és formás olajfának nevezett el téged az Úr. Nagy vihar zúgása közben lángba borította lombját, letördelte ágait. **17** **A Seregek Ura, aki elültetett téged, elhatározta, hogy veszedelmet hoz Izráel és Júda házára gonoszságuk miatt, amelyet a maguk kárára követtek el, mert Baalnak tömjénezték, hogy bosszantsanak engem.** **18** Az Úr tudatta velem, ezért tudom, mit akarnak tenni velem, megmutatta nekem. **19** Én pedig olyan voltam, mint a gyanútlan bárány, melyet a vágóhídra visznek. Nem tudtam, hogy ilyen terveket szöttek ellenem: Irtsuk ki ezt a fát gyökerestül! Vágjuk ki az élők földjéből, hogy nevét se említsék többé! **20** Ó, Seregek Ura, igaz bíró, vesék és szívek vizsgálója! Hadd lássam, hogy állsz bosszút rajtuk, mert eléd tártam ügyemet! **21** Azért ezt mondta az Úr az anatótiakról, akik életedre törnek, és azt mondták: Ne prófétálj az Úr nevében, különben a saját kezünkkel ölünk meg! **22** Azért ezt mondja a Seregek Ura: Én megbüntetem őket: az ifjak fegyver által fognak meghalni, fiaik és leányaik pedig éhen halnak. **23** Senki sem marad meg közülük, mert veszedelmet hozok az anatótiakra a büntetésük idején.

Jer 12

Igaz vagy, Uram, ha perlek is veled. Hadd tegyem szóvá mégis azt, ami igazságtalan! Miért szerencsés a bűnösök sorsa? Miért boldogulnak mind, akik csalárdul élnek? **2** Elültetted őket,

gyökeret is vertek, fejlődnek, gyümölcsöt is hoznak. Közel vagy a szájukhoz, de a szívüktől távol. **3 Te ismersz engem, Uram! Látod, mert megvizsgáltad, hogy tied a szívem. Válaszd külön őket, mint levágni való juhokat, és készítsd őket elő az öldöklés napjára!** 4 Meddig gyászol még a föld, meddig maradnak szárazak a mezei növények? Lakóinak gonoszsága miatt elpusztul jószág és madár, ők pedig ezt gondolják: Nem látja meg Isten a mi végünket! 5 Ha gyalogosokkal futva is kifáradsz, hogyan fogsz lovakkal versenyezni? Ha csak békés tájon érzed biztonságban magad, mit fogsz csinálni a Jordán sűrűjében?! 6 Testvéreid és rokonaid is elárultak téged, teli torokból kiabálnak a hátad mögött. Ne higgy nekik, még ha szépen beszélnek is veled! 7 Elhagytam házamat, magára hagytam örökségemet, ellenség kezébe adtam azt, akit lelkem kedvel. 8 Úgy bánt velem örökségem, mint oroszlán az erdőben. Hangosan ordított rám, ezért meggyűlöltem. 9 Tarka madár az én örökségem, körülfogják a madarak. Gyűljetek össze, ti, mezei vadak, jöjjetek, egyetek! 10 Sok pásztor pusztította szőlőmet, taposta osztályrészemet. Drága osztályrészemet sivár pusztává tették. 11 Sivárrá tették, gyászba borult előttem, mint a sivatag. Sivárrá vált az egész ország, de senki sem törődik vele. 12 A puszta kopár hegyein pusztítók jönnek. Mert az Úr fegyvere pusztítja az országot egyik szélétől a másikig. Nincs békessége egy embernek sem! 13 **Búzát vetettek, de tövist aratnak, hasztalan fáradoztak. Szégyent vallanak termésükkel az Úr izzó haragja miatt.** 14 Ezt mondja az Úr minden rossz szomszédomról, aki hozzányúl az örökséghez, amelyet népemnek, Izráelnek adtam: **Kigyomlálom őket a földjükből, Júda házát is kigyomlálom!** 15 **De miután kigyomláltam őket, újból megkönyörülök rajtuk: visszahozok mindenkit a maga örökségébe, a maga földjére.** 16 És ha majd jól megtanulják, hogy az én népem szokása szerint hogyan kell az én nevemre, az élő Úrra esküdni – ahogyan egykor ők tanították Baalra esküdni a népemet –, akkor újra felépülnek majd népemmel együtt. **17 De amelyik nem hallgat rám, azt a népet gyökerestül kigyomlálom és elpusztítom! – így szól az Úr.**

Jer 13

Ezt mondta nekem az Úr: Menj,
Öv hasonlat

vegyél magadnak egy lenvászon övet, és kösd a derekadra! Ne engedd, hogy víz érje!
2 Meg is vettem az övet az Úr parancsa szerint, és a derekamra kötöttem. 3 **Másodszor így szólt hozzám az Úr igéje:** 4 **Fogd az övet, amelyet vettél, és a derekadon van! Indulj, menj el az Eufráteszhez, és rejtse el ott egy sziklahasadékban!** 5 Elmentem tehát, és elrejtettem az Eufrátesznél, ahogyan az Úr parancsolta nekem. 6 Hosszú idő múlva ezt mondta nekem az Úr: **Indulj, menj el az Eufráteszhez, és vedd elő az övet, amelyről azt parancsoltam, hogy rejtse el ott!** 7 Elmentem az Eufráteszhez, megkerestem és elővettem az övet onnan, ahová elrejtettem. És íme, az öv tönkrement, egészen hasznavehetetlen volt. 8 **Ekkor így szólt hozzám az Úr igéje:** 9 **Ezt mondja az Úr: Így teszem tönkre Júda és Jeruzsálem nagy-nagy kevélységét!** 10 Ez a gonosz nép nem akar hallgatni az én beszédemre, megátalkodott szívük szerint élnek, és más isteneket követnek, azokat tisztelik és imádják. De olyan lesz ez a nép, mint ez az öv: egészen hasznavehetetlen. 11 Mert ahogyan az ember szorosán a derekára köti az övet, úgy kötöttem magamhoz Izráel és Júda egész házát – így szól az Úr –, hogy az én népem legyenek, hírnevem, dicséretem és tiszteletem növekedésére. **JELKÉPES CSELEKEDET!** De ők nem hallgattak rám. 12 **Mondd el nekik ezt az ígét: Így szól az Úr, Izráel Istene: Minden korsót meg kell tölteni borral! És ha azt mondják neked: Talán mi nem tudjuk, hogy minden korsót meg kell tölteni borral? – 13 akkor ezt válaszold nekik: Így szól az Úr: Majd én megtöltöm ennek az országnak minden lakóját, a Dávid trónján ülő királyokat, a papokat, a prófétákat és Jeruzsálem minden lakóját részegítő itallal.** 14 **Összetöröm**

őket, egyiket a másikkal, az apákat a fiakkal együtt – így szól az Úr. Nem kímélem és nem szánom őket, nem irgalmazok nekik, amikor elpusztítom őket! 15 Hallgassatok, figyeljete, ne legyetek kevélyek, mert az Úr szól. 16 Dicsőítsétek az Urat, a ti Isteneteket, mielőtt sötétséget támaszt, és mielőtt elbotlanátok a homályba borult hegyeken. Világosságra vártok, de az Úr vakhomályt hoz el, és sűrű sötétséget támaszt. 17 Ha nem hallgattok rám, titkon sírni fogok kevélységetek miatt. Áradnak könnyeim, hull szememből a könny, mert fogságba kerül az Úr nyája. 18 Mondd meg a királynak és az anyakirálynőnek: Alázkodjatok meg, és üljete a porba, mert leesett fejetekről ékes koronátok! 19 Körül vannak zárva a Délvidék városai, nincs aki felszabadítsa őket. Fogságba viszik egész Júdát, fogságba mindenestül. 20 Tekints föl, Jeruzsálem, és nézd: jönnek már északról! Hol van a rád bízott nyáj, pompás juhnyájad? 21 Mit fogsz mondani, amikor föled rendeli, nyakadba ülteti azokat az Úr, akiket barátokká akartál tenni? Nem vesznek-e erőt rajtad a fájdalmak, mint a vajúdo asszonyon? 22 Ha pedig ezt kérdezed magadtól: Miért történt ez velem? – sok bűnöd miatt rántják le ruhádat, és követnek el rajtad erőszakot. 23 **Ha majd fehérre változtatja bőrét az etióp, vagy ha a párduc elrejtí foltjait, akkor tudtok ti is jót tenni, úgy megtanultátok a rosszat!** 24 **Úgy szétszórom őket, akár a pelyvát, amelyet elsodor a pusztai szél.** 25 **Ez lesz a sorsod, ezt mérem ki rád – így szól az Úr –, mert elfeledtél engem, és hazugságban bíztál!** 26 Ezért én is arcodra borítom ruhádat, hogy kilássék gyalázatod. 27 **Bujaságodat, vihogásodat, fajtalan parázñaságodat és bálványaidat ott látom a halmokon és a mezőn. Jaj neked, Jeruzsálem! Nem akarsz megtisztulni. Mikor lesz ennek vége?!**

NAGYON KEMÉNY ISTENI BESZÉD ERŐS KÉPEKKEL A HÜTLLEN, „VIHOGÓ” HÁZASTÁRSRÓL.

Jer 14

A SZÁRAZSÁG – ISTEN IGÉJÉNEK A HIÁNYA, A HAZUG PRÓFÉTÁK BESZÉDEINEK KÖVETKEZMÉNYE

Ezt az ígét mondta az Úr Jeremiásnak a szárazságról: 2 Gyászba borult Júda, kapuiból ájuldoznak, gyászolnak országszerte, Jeruzsálemben jajkiáltás hangzik. 3 Az előkelők vízért küldik szolgálóikat; azok a ciszternákhoz mennek, de vizet nem találnak. **Üres edényekkel térnek vissza, szegyenkeznek, pirulnak, fejüket eltakarják.** 4 Rettegnek a termőföld miatt, mert nem volt eső az országban. Szégyent vallanak a szántóvetők, fejüket eltakarják. 5 Még a szarvas is, ha megellett a mezőn, otthagya borját, **mert nincsen fű.** 6 A vadszamarak ott állnak a hegytetőkön, levegő után kapkodnak, mint a sakálok, tekintetük elhomályosul, **mert nincsen fű.** 7 Ha bűneink ellenünk szólnak is, tégy jót velünk, Uram, a te nevedért! Mert számtalanszor elpártoltunk, vétkeztünk ellened! 8 Ó, Izráel reménysége, szabadítója a nyomorúság idején! Miért lennél olyan, mint az ország jövevénye, vagy mint a vándor, ki csak éjjelre tér be? 9 Miért lennél olyan, mint a riadt férfi, vagy mint a vitéz, aki nem tud segíteni? Hiszen te közöttünk vagy, Uram, rólad neveztek el minket: ne hagyj el bennünket! 10 Ezt mondja az Úr erről a népről: **Úgy szeretnek ide-oda futkosni, nem sajnálják a lábukat, ezért nem kedveli őket az Úr. Most emlékezetbe idézi bűnüket, és számon kéri vétkeiket.** 11 Ezt mondta nekem az Úr: Ne imádkozz ennek a népnek a javáért! 12 Ha böjtölnek, nem hallgatok esdeklésükre. Ha égőáldozatot vagy ételáldozatot mutatnak be, azok sem lesznek kedvesek előttem. Sőt fegyverrel, éhínséggel és dögvésszel irtom ki őket. 13 Én így szóltam: Ó, Uram, Uram! Hiszen a próféták ezt mondogatják nekik: Fegyvert nem láttok, éhínség nem tör rátok, sőt igazi békességet adok nektek ezen a helyen. 14 De az Úr ezt felelte nekem: **Hazugságot prófétálnak a próféták az én nevemben. Nem küldtem őket, nem adtam parancsot nekik, nem is**

szóltam hozzájuk. Hazug látomást, hiábavaló jóslatot és maguk koholta csalárdságot profétáknak nekik. 15 Azért így szól az Úr ezekről a profétákról: Az én nevemben profétálnak, pedig én nem küldtem őket! Mégis ezt mondogatják: Nem lesz ebben az országban fegyver és éhínség! – De majd ezeknek a profétáknak fegyver és éhínség miatt lesz végük. 16 Az a nép pedig, amelynek profétálnak, ott hever majd Jeruzsálem utcáin az éhínség és a fegyver miatt, és nem lesz, aki eltemesse őket és feleségüket, fiaikat és leányaikat. Így zúdítom vissza rájuk saját gonoszságukat. 17 Mondd el nekik ezt az ígét: Szememből éjjel-nappal hullanak a könnyek, nem apadnak el. Mert súlyos sebet kapott népem szűz leánya, igen fájdalmas csapást. 18 Ha kimegyek a mezőre, fegyverrel megöltek látok, ha bemegyek a városba, éhínségtől szenvedőket. A proféták és a papok pedig olyan ország felé kelnek útra, amelyet nem ismernek! 19 Ennyire megvetted Júdát, szívből megutáltad Sion? Miért sújtottál bennünket gyógyíthatatlan csapással? Békeségre vártunk, de nem jött semmi jó, és a gyógyulás idejére, de csak rettegünk! 20 **Elismerjük, Uram, gonoszságunkat, atyáink bűnét is: vétkeztünk ellened.** 21 **A te nevedért kérünk, ne utálj meg minket, ne engedd, hogy meggyalázzák dicső trónodat! Gondolj ránk, ne bontsd fel a velünk kötött szövetséget!** 22 Tudnak-e esőt adni a népek bálványai? **Vagy az ég adja-e a záporosókat? Nem, hanem te, Urunk, Istenünk, benned reménykedünk: hiszen te alkottad mindezeket!**

Jer 15

De az ÚR ezt mondta nekem: Ha maga Mózes és Sámuel állna is élém, akkor sem esne meg a szívem ezen a népen. Kergesd el őket, menjenek előlem! 2Ha pedig megkérdezik tőled, hogy hová menjenek, ezt válaszd nekik: Így szól az ÚR: Aki halált érdemel, a halálba, aki fegyvert, a fegyver elé, aki éhínséget, az éhínségre, és aki fogságot, az a fogságba!

3Mert négyféle csapással büntetem meg őket – így szól az ÚR: fegyverrel, amely gyilkolja, kutyákkal, amelyek marcangolják, az ég madaraival és a föld állataival, amelyek fölfalják és pusztítják őket. 4Elrettentő példává teszem őket a föld minden országa számára amiatt, amit Ezekiás fia, Manassé, Júda királya művelt Jeruzsálemben.

Jeruzsálem elpusztul

5Ugyan ki könyörül rajtad, Jeruzsálem, és ki szánakozik rajtad? Ki tér be hozzád, hogy megkérdezze, jól vagy-e? 6Te dobtál el engem – így szól az ÚR –, hátat fordítottál nekem. Ezért kinyújtom kezemet, és elpusztítalak, belefáradtam abba, hogy mindig megsajnáljalak. 7Szélnek szórom őket szórólappal az ország városaiban, gyermektelenné teszem, elpusztítom népem, mert nem tértek meg útjaikról. 8Özvegyei többen lesznek, mint a tengerparton a homok. Pusztítót hozok ellenük, anyára és ifjúra fényes délben; a félelemtől hideglelést bocsátok rájuk hirtelen. 9Eled a hétgyermekes anya, kileheli lelkét, idő előtt leáldozik napja, szégyen és gyalázat éri. Maradékukat kiszolgáltatom az ellenség fegyverének! – így szól az ÚR.

A próféta panasza

10Jaj nekem, anyám, mert arra szültél, hogy perlekedjem és vitázzam az egész országgal! Nem adtam és nem kaptam kölcsönt, mégis mindenki átkoz engem. 11Az ÚR mondta: Javadat munkáltam, közbeléptem érted a veszedelem és nyomorúság idején az ellenséggel szemben. 12El lehet-e törni a vasat, az északi vasat és rezet? 13Vagyonodat és kincseidet zsákmányul adom másoknak – nem kapsz érte semmit! – sok vétke miatt, melyeket országszerte elkövettél. 14Ellenségeid szolgájaként teszek olyan országban, amelyet nem ismersz, mert lánggra lobbant haragom, miattatok ég! 15Te ismersz, URam! Gondolj rám, és fogd pártomat, állj bosszút üldözőimen! Ne tartsd vissza tovább a haragod, mert elfognak engem! Tudd meg, hogy érted szenvedek gyalázatot.

16Ha eljutott hozzám ígéd, én élvezettel forgattam a számban, ígéd vidámságot szerzett nekem és szívbeli

örömöt, hiszen rólad neveztek el engem, URam, Seregek Istene. ÉN IS MINDEN REGGEL!

17Nem ültem vigadozva a tréfálkozók körében. Magamra maradtam, mert kezed rám nehezedett, haraggal töltöttél el engem. 18Miért tart fájdalmam szüntelen, miért nincs gyógyulás súlyos sebemre? Olyan vagy hozzám, mint a csalóka patak, amelynek nincsen állandóan vize.

Isten válasza

19Erre így szólt az ÚR: Ha megtérsz, megengedem, hogy újból Szolgálatomba állj. Ha értékes dolgokat beszélsz értéktelenek helyett, akkor szószólóm lehetsz. Nekik kell hozzád térniük, nem neked hozzájuk.20Bevehetetlen ércfallá teszek ezzel a néppel szemben. Harcolni fognak ellened, de nem bírnak veled, mert én veled leszek: megszabadítalak és megmentelek – így szól az ÚR. 21Kiragadlak a gonoszok kezéből, és kiváltalak az erőszakosak markából.

Jer 16

1Majd így szólt hozzám az ÚR igéje: 2Ne végy senkit feleségül, ne legyenek fiaid és leányaid ezen a helyen! 3Mert ezt mondja az ÚR a fiakról és a lányokról, akik ezen a helyen születnek, az anyákról, akik szülik, és az apákról, akik nemzik őket ebben az országban: 4Halálos betegségben hálnak meg, nem gyászolják meg és nem temetik el őket, trágyává lesznek a föld színén. Fegyver és éhínség miatt lesz végük, holttestük pedig az ég madarainak és a föld állatainak lesz az eledele.

5Mert ezt mondja az ÚR: Ne menj be gyászolók házába, siratni se menj, részvétet se mutass irántuk! Mert elveszem a békességet ettől a néptől – így szól az ÚR –, a szeretetet és az irgalmat. 6Meghal ennek az országnak apraja-nagyja. Nem temetik el és nem gyászolják meg őket, nem vagdossák össze magukat, és hajukat sem nyírják le értük. 7Nem törnek kenyeret a gyászolónak vigasztalásul a halottért, és nem itatják meg a vigasztalás kelyhével se apjáért, se anyjáért.

8Lakodalmas házba se menj be, és enni-inni ne ülj le közéjük! 9Mert ezt mondja a Seregek URa, Izráel Istene: Majd meglátjátok, hogy még a ti időtökben véget vetek ezen a helyen a hangos, vidám örvendezésnek, a vőlegény és a menyasszony örömeinek!

10Ha majd elmondod ennek a népnek mindezeket, megkérdezik tőled: Miért fenyeget bennünket az ÚR ennyi nagy veszedelemmel? Milyen bűnt és vétet követtünk el Istenünk, az ÚR ellen? 11Így válaszolj nekik: Azt, hogy őseitek elhagytak engem – így szól az ÚR –, más isteneket követtek, azokat szolgálták és imádták. Engem pedig elhagytak, és nem tartották meg törvényemet. 12Ti meg még őseiteknél is nagyobb gonoszságot követtetek el, hiszen ti mindnyájan megátalkodott gonosz szívetek szerint éltek, és nem hallgattok rám. 13Ezért eldoblak benneteket ebből az országból egy olyan országba, amelyet nemcsak ti, de még őseitek sem ismertek. Ott majd szolgálhattok más isteneket éjjel-nappal. Nem kegyelmezek meg nektek!

Ígéret a hazatérésről

14De majd eljön az idő – így szól az ÚR –, amikor nem azt mondják többé, hogy él az ÚR, aki fölhozta Izráel fiait Egyiptom földjéről, 15hanem azt, hogy él az ÚR, aki fölhozta Izráelt észak földjéről és mindazokból az országokból, amelyekbe szétszórta őket. Mert visszaviszem őket földjükre, amelyet őseiknek adtam.

16Íme, sok halászt hívatok – így szól az ÚR –, hogy halásszák ki őket. Azután sok vadászt hívatok, hogy hajtsák össze őket minden hegyről, minden halomról és sziklahasadékból.

17Bizony, szemmel tartom minden útjukat. Nem rejtőzhetnek el előlem, és bűnük nem maradhat rejtve szemem előtt. 18Előbb azonban kétszeresen megfizetek nekik bűnükért és

vétküért, mert meggyalázták országomat holt bálványokkal, és megtöltötték örökségemet utálatos szokásaikkal.

A pogányok is megtérnek

19Ó, URam, én erőm és mentsváram, menedékem a nyomorúság idején! Hozzád jönnek majd a nemzetek a föld legszéléről is, és ezt mondják: Bizony, hamis isteneik voltak elődeinknek, hiábavalók, egyik sem ér semmit! 20Hiszen nem istenek azok, akiket istenként készit magának az ember! 21Ezért most megmutatom, ezúttal megmutatom nekik kezemnek hatalmát, és megtudják, hogy ÚR az én nevem!

Jer 17

1 Júda vétke föl van írva vasból készült íróvesszővel, rá van vésve gyémántheggyel szívük táblájára és oltáraik szarvára. 2 Mert fiaik is oltáraikkal és bálványoszlopaikkal törődnek a zöldellő fáknál, a magas halmokon 3 és a síkságból kiemelkedő hegyeken. Vagyonodat és minden kincsedet zsákmányul adom másoknak áldozóhalmaid és vétkeid miatt, melyeket országszerte elköveltél. 4 Elveszítéd örökségedet, melyet neked adtam, ellenségeid szolgájává teszek olyan országban, amelyet nem ismersz, mert lánggra lobbantottad haragomat, örökké égni fog! 5 Ezt mondja az Úr:

Atkozott az a férfi, aki emberben bízik, és testi erőre támaszkodik, az Úrtól pedig elfordul szíve! 6 Olyan lesz, mint bokor a pusztában: nem remélhet a jövőtől semmi jót. Kövek között tengődik a pusztában, a szikes, lakatlan földön.

7 De áldott az a férfi, aki az Úrban bízik, akinek az Úr a bizodalma. 8 Mert olyan lesz, mint a víz mellé ültetett fa, amely a folyóig ereszti gyökereit. Nincs mitől félnie, ha eljön a hőség, lombja üde zöld marad. Száraz esztendőben sem kell aggódnia, szüntelenül termi gyümölcsét.

9 Csalárdabb a szív mindennél, javíthatatlan; ki tudná kiismerni?! 10 Én, az Úr vagyok a szívek ismerője, a vesék vizsgálója, mindenki vel úgy bánok, ahogyan élete és tetteinek gyümölcse szerint megérdemli. 11 Aki törvénytelenül gyűjt gazdagságot, olyan, mint a madár, amely idegen tojásokon ül. Élete derekán itt kell hagynia, és a végén bolondnak tartják. 12 Ó, dicső trónus, kezdettől fogva felséges a hely, ahol szentélyünk áll! 13 Uram, te vagy Izráel reménysége, megszégyenülnek mind, akik elhagynak téged. A tőled elpártolók nevét a porba írják, mert elhagyták az Urat, a friss víznek forrását. **14 Gyógyíts meg, Uram, akkor meggyógyulok, szabadíts meg, akkor megszabadulok, csak téged dicsérlek.** 15 Lásd, ők ezt mondogatják nekem: Hol van az Úr igéje? **Teljesedjék már be!** 16 Én nem vonakodtam attól, hogy pásztorod legyek, és a végzetes napot nem kívántam. Te tudod, mi jött ki ajkamon, ismert volt az előttem. 17 Ne ejts rémületbe engem, légy oltalmam a veszedelem napján! 18 Szégyenüljenek meg üldözőim, ne én szégyenüljek meg! Ők rettegjenek, ne én rettegyek! Rájuk hozd el a veszedelem napját, ismételten zúzd össze őket! 19 Ezt mondta nekem az Úr: Menj, és állj ki a nép kapujába, amelyen Júda királyai járnak ki és be, azután Jeruzsálem valamennyi kapujába, 20 és ezt mondd nekik: **Halljátok az Úr igéjét, Júda királyai, ti, júdaiak mind, és Jeruzsálem minden lakója, akik bejártok ezeken a kapukon!** 21 Így szól az Úr: Nagyon vigyázzatok, ne hordjatok ki és ne vigyetek be semmiféle terhet Jeruzsálem kapuin szombaton! 22 Házatokból se vigyetek ki terhet szombaton, és ne végezzetek azon semmiféle munkát, hanem szenteljétek meg a szombati napot, ahogyan őseiteknek megparancsoltam! 23 De ők nem hallgattak és nem figyeltek rá, hanem megmakacsolták magukat, nem engedelmeskedtek, és nem fogadták meg az intést. 24 De ha ti figyelmesen hallgattok rám – így szól az Úr –, és nem visztek be terhet a város kapuin szombaton, és megszentelitek a szombati napot azzal, hogy semmiféle munkát nem végeztetek azon, 25 akkor olyan királyok és vezérek fognak bejárni ennek a városnak a kapuin, akik Dávid trónján ülnek, és harci kocsin meg lovon járnak; bejárnak majd ők és vezéreik meg Júda férfiai és Jeruzsálem lakói, és lakott lesz ez a város örökre. 26

És ide járnak majd Júda városaiból, Jeruzsálem környékéről, Benjámin földjéről, a Sefélá-alföldről, a hegyvidékről és a Délvidékről mindazok, akik égőáldozatot, véresáldozatot, ételáldozatot és füstáldozatnak való tömjént hoznak, meg akik hálaáldozatot hoznak az Úr házába. 27 De ha nem hallgattok rám, és nem szentelitek meg a szombatot, ha terhet hordtok, és úgy mentek be szombaton Jeruzsálem kapuin, akkor olthatatlan tüzet gyújtok kapuibán, és az megemészti Jeruzsálem palotáit!

Jer 18

Ezt az ígét mondta az Úr Jeremiásnak: 2 Indulj, menj el a fazekas házába, mert ott akarom közölni veled ígéimet. 3 Elmentem tehát a fazekas házába, aki éppen a korongon dolgozott. 4 De rosszul sikerült az edény, amelyet a fazekas agyagból készített a kezével. Ekkor egy másik edényt készített belőle a fazekas, ahogyan azt jónak látta. 5 Ekkor így szólt hozzám az Úr igéje: **6 Vajon nem bánhatok-e én is úgy veled, Izráel háza, mint ez a fazekas? – így szól az Úr. Hiszen olyanok vagytok a kezemben, Izráel háza, mint az agyag a fazekas kezében.** 7 Megtörténik, hogy kimondom egy népről vagy országról, hogy kigyomlálom, lerombolom és elpusztítom. 8 De ha megtér gonoszságából az a nép, amelyről beszéltem, akkor én is megbánom, hogy veszedelmet akartam zúdítani rá. 9 Megtörténik, hogy megígérem egy népnek vagy egy országnak, hogy felépítem és elplántálom. 10 De ha azt műveli, amit rossznak látok, és nem hallgat a szavamra, akkor megbánom, hogy jót akartam vele tenni. 11 Most azért mondd meg Júda férfiaiának és Jeruzsálem lakóinak, hogy ezt mondja az Úr: Én most veszedelmet készítek, és tervet szövök ellenetek! Térjete meg azért mindnyájan gonosz útjaitokról, jobbítsátok meg útjaitokat és tetteiteket! 12 De ők ezt mondták: Ne fáradj! Mert mi csak a magunk feje után megyünk, és megátalkodott, gonosz szívünk szerint élünk! 13 Azért ezt mondja az Úr: Kérdezzétek csak meg a népeket: ki hallott ilyesmit? Nagyon borzalmas, amit elkövetett Izráel szűz leánya. 14 Eltűnik-e a hó a Libánon sziklás tetejéről? Kiszáradnak-e a másoktól érkező, hús vizű patakok? 15 De az én népem elfelejtett engem, és a hitvány bálványoknak tömjénezik! Eltántorították őket útjukról, a régi ösvényről, hogy más csapásokon járjanak, egyenetlen úton. 16 Így teszik pusztává országukat, mely iszonyatos marad örökre; aki csak arra jár, megborzad, és a fejét csóválja. 17 Keleti szélként szórom szét őket az ellenség előtt. A hátamat mutatom nekik, és nem az arcomat a pusztulásuk napján. 18 Akkor ezt mondták: Gyertek, találjuk ki, mit tehetnénk Jeremiás ellen! Mert nem igaz, hogy nincs már a papnál tanítás, a bölcsnél tanács és a prófétánál ige! Gyertek, győzzük le vitában, hogy ne kelljen többé figyelniük soha a szavára! 19 Figyelj rám, Uram, halld meg, mit beszélnek ellenfeleim! 20 Szabad a jóért rosszal fizetni? Hiszen vermet ástak nekem! Emlékezz rá, hogy eléd álltam, és szót emeltem értük, hogy elfordítsam róluk haragodat. 21 Büntesd azért fiaikat éhínséggel, és tedd őket fegyver martalékává! Asszonyaik legyenek meddők és özvegyek, férfijaikat terítse le a halál, ifjaitak háborúban a fegyver vágja le! 22 Jajkiáltás hangozzék házaikból, ha portyázó csapatokat hozol rájuk hirtelen! Mert vermet ástak, hogy megfogjanak, és csapdákat raktak lábam elé. 23 De te, Uram, ismered ellenem szőtt gyilkos terveiket. Ne bocsásd meg bűnüket, ne töröld el színed elől vétküket! Roskadjanak össze előtted, bánj el velük haragod idején!

Jer 19

Ezt mondta az Úr: Menj el a fazekashoz, és vedd tőle egy cserépkorsót! Azután vedd magad mellé néhány embert a nép és a papok vénei közül, 2 és menj ki a Ben-Hinnóm-völgybe, a fazekasok kapujának bejáratához, és hirdesd ott azokat az ígéket, amelyeket én mondok neked! 3 Ezt mondd: Halljátok az Úr igéjét, Júda királyai és Jeruzsálem lakói! Így szól a Seregek Ura,

Izrael Istene: Én olyan veszedelmet hozok erre a helyre, hogy belecsendül a füle annak, aki csak hallja! 4 Mert elhagytak engem, ezt a helyet pedig idegenné tették számomra azzal, hogy más isteneknek tömjénezték benne, akiket nem ismertek sem ők, sem őseik, sem Júda királyai. Sok ártatlan vért is ontottak ezen a helyen. 5 Áldozóhalmokat is építettek Baalnak, hogy elégessék fiaikat égőáldozatul Baalnak, pedig ezt nem parancsoltam, nem rendeltem el, sőt eszembe sem jutott! 6 Azért eljön az az idő – így szól az Úr –, amikor nem Tófetnek nevezik többé ezt a helyet, sem Ben-Hinnóm-völgynek, hanem az Öldöklés völgyének. 7 Meghiúsítom ezen a helyen Júda és Jeruzsálem terveit: kiszolgáltatom őket ellenségeiknek, akik az életükre törnek, hogy fegyverrel ejtsék el őket. Holttestüket pedig az ég madarainak és a föld állatainak adom eledelül. 8 Ezt a várost pusztává és iszonyatossá teszem, és aki csak erre jár, megborzad, és iszonyat fogja el a várost ért mindenféle csapás miatt. 9 Megetetem velük fiaik és leányaik húsát, egyik ember megeszi a másíknak a húsát **SENECA THYESTES** az ostrom és a szorongatás idején, amikor majd szorongatják őket ellenségeik, akik az életükre törnek. 10 Ezután törd össze a korsót azoknak a férfiaknak szeme láttára, akik veled mentek, 11 és mondd nekik, hogy így szól a Seregek Ura: **Úgy összetöröm ezt a népet és ezt a várost, ahogyan összetörök a cserépedényt, úgyhogy nem lehet többé megjavítani.** A Tófetben pedig temetni fognak, mert másutt nem lesz elég hely a temetkezéshez. 12 Így cselekszem ezzel a hellyel és lakóival – így szól az Úr. A Tófethez teszem hasonlóvá ezt a várost. 13 Jeruzsálem házai és Júda királyainak palotái olyan tisztátalanok lesznek, mint az egész Tófet, mindazokkal a házakkal együtt, amelyeknek a tetején az ég minden seregének tömjénezték, és italáldozatokat mutattak be más isteneknek. 14 Amikor Jeremiás visszaért a Tófetből, ahová prófétálni küldte az Úr, kiállt az Úr házának udvarára, és ezt mondta az egész népnek: 15 Így szól a Seregek Ura, Izrael Istene: El fogom hozni erre a városra és a hozzá tartozó többi városra mindazt a veszedelmet, amit kijelentettem róla. Mert megmakacsolták magukat, és nem hallgattak az én igéimre. **NAGYON KEMÉNY BESZÉD!**

Jer 20

De Pashúr pap, Immér fia, aki az Úr háza felügyelőinek volt a vezetője, meghallotta, hogy mit prófétált Jeremiás. 2 Ezért megverette Jeremiás prófétát, majd bezáratta abba a kalodába, amely a felső Benjámín-kapuban volt, az Úr háza mellett. 3 Reggel, amikor kivétette Pashúr Jeremiást a kalodából, ezt mondta neki Jeremiás: Nem Pashúrnak nevez téged az Úr, hanem így: Iszonyat mindenütt! 4 Mert ezt mondja az Úr: Iszonyatot támasztok benned és minden barátodban. Elhullanak ellenségeik fegyvere által szemed láttára. Egész Júdát pedig Babilónia királyának kezébe adom, aki fogságba viszi őket Babilóniába, vagy karddal vágatja le őket. 5 Neki adom ennek a városnak minden vagyonát, szerzeményét és értékét. Júda királyainak összes kincsét is ellenségeik kezébe adom. Zsákmányul ejtik, elveszik, és Babilóniába viszik. 6 Te pedig, Pashúr, házad összes lakójával együtt fogságba mégy, és Babilóniába kerülsz. Ott halsz meg, ott temetnek el téged is meg összes barátodat is, mivel hazugságot prófétáltál nekik! **7 Rászedtél, Uram, és én hagytam, hogy rászedj.** Erősebb voltál nálam, és legyőztél! **Nevetnek rajtam egész nap, engem gúnyol mindenki.** 8 Ahányszor csak megszólalok, kiáltanom kell és hirdetnem, hogy erőszak és elnyomás uralkodik. **Az Úr igéje csak gyalázatot és gúnyt szerzett nekem egész nap.** 9 **Azt gondoltam: nem törődöm veled, nem szólok többé az ő nevében. De perzselő tűzzé vált szívemben, csontjaimba van rekesztve.** Erőlködtem, hogy magamban tartsam, de nincs rajta hatalmam. **IGE EREJE** 10 Hallom, hogy sokan suttoják: Iszonyat mindenütt?! Jelentsétek föl! Föl is jelentjük! Akik jóakaróim voltak, mind a bukásomra várnak: Talán rá lehet szedni! Hatalmunkba ejtjük, és bosszút állunk rajta! 11 De az Úr velem van, mint egy erős vitéz. Ezért elbuknak üldözőim, nem bírnak velem. Csúfosan felsülnek, kudarcot vallanak, gyalázatuk soha nem megy majd feledésbe! 12 Ó, Seregek Ura, **aki megvizsgálod az igazat, aki belelátsz a vesékbe és a**

szívekbe! Hadd lássam, hogy állsz bosszút rajtuk, mert eléd tártam ügyemet! 13 Énekeljétek az Úrnak, dicsérjétek az Urat, mert kiragadja a szegény ember életét a gonoszok kezéből! 14 Átkozott az a nap, amelyen születtem, ne legyen áldott az a nap, amelyen anyám szült! 15 Átkozott az az ember, aki hírül vitte apámnak, hogy fiúgyermeke született, és nagy örömet szerzett neki! **Miért átkozza el önmagát? 16 Úgy járjon az az ember, mint a városok, amelyeket szájalom nélkül elpusztított az Úr: reggel jajkiáltást halljon, délben harci zajt!** 17 **Miért nem ölték meg anyám méhében, hogy anyám lett volna a sírom, és méhe örökre terhes maradt volna!** 18 **Minek is jöttem ki anyám méhéből, ha csak gyötrelmet és szenvedést látok, és napjaim szegyenben érnek véget?!**
JEREMIÁS Istennel perlekedik és nagyon személyes. JÓBI PERLEKEDÉS

Jer 21

1 Ezt az ígét mondta az Úr Jeremiásnak, amikor Cidkijjá király elküldte hozzá Pashúrt, Malkijjá fiát és Cefanjá papot, Maaszéjá fiát ezzel az üzenettel: 2 Kérdezd meg ügyünkben az Urat, mert Nebukadneccar, Babilónia királya háborút indított ellenünk! Talán csodát tesz velünk az Úr, ahogyan máskor, és ő is elvonul tőlünk. 3 Jeremiás így felelt nekik: Mondjátok meg Cidkijjának, 4 hogy ezt mondta az Úr, Izráel Istene: Én visszafordítok a kezetekben minden fegyvert, amellyel Babilónia királya és a káldeusok ellen harcoltok, akik ostromolnak benneteket a várfalon kívül, és behozom őket a város közepébe. 5 Mert én magam harcolok ellenetek kinyújtott kézzel és erős karral, lángoló haraggal és nagy felháborodással. 6 Megverem e város lakóit, embert és állatot egyaránt: súlyos dögvészben halnak meg. 7 Azután pedig – így szól az Úr – Cidkijját, Júda királyát, udvari embereit és a népet, akik megmaradnak e városban a dögvész, a fegyver és az éhínség után, kezébe adom Nebukadneccarnak, Babilónia királyának és ellenségeiknek, akik az életükre törnek. Kardélre hányja őket, nem szánja, nem kíméli, és nem irgalmaz nekik. 8 **Ennek a népnek pedig mondd meg: Így szól az Úr: Én most elétek adom az élet útját és a halál útját.** 9 Aki ebben a városban marad, az fegyver, éhínség és dögvész miatt fog meghalni. Aki azonban kimegy, és a benneteket ostromló káldeusokhoz pártol, az megmarad, és ajándéku kapja az életét. 10 Mert e város ellen fordulok, vesztére és nem javára – így szól az Úr. Babilónia királyának a kezébe kerül, és ő fölperzseli azt. 11 Júda királyi házának pedig mondd meg: Halljátok az Úr igéjét, 12 Dávid háza! Így szól az Úr: Törvényesen ítéljétek reggelenként, mentsétek meg a kizsákmányoltat elnyomójától, különben fellángol haragom, mint a tűz, és égni fog olthatatlanul gonosztetteik miatt! 13 Én rátok támadok, akik a völgyben és a fennsík szikláján laktok – így szól az Úr –, akik ezt gondoljátok: Ki törhetne ránk, ki hatolhat be erődjeinkbe? 14 Ezért megbüntetlek titeket saját tetteitek gyümölcse szerint – így szól az Úr: Tüzet gyújtok erdőtökben, amely mindenestül megemészti azt!

Jer 22

1 Ezt mondta az Úr: Menj Júda királyának a palotájába, és mondd el ott ezt az ígét! 2 Mondd: Júda királya, aki Dávid trónján ülsz, hallgasd meg az Úr igéjét udvari embereiddel és népeddel együtt, akik bejártok ezeken a kapukon! 3 Ezt mondja az Úr:

Járjatok el törvényesen és igazságosan! Mentsétek meg a kizsákmányoltat elnyomójától! A jövevényt, az árvát és az özvegyet ne nyomorgassátok! Ne erőszakoskodjatok, és ne onsatok ártatlan vért ezen a helyen! 4 **Ha eszerint jártok el, akkor olyan királyok fognak bejárni ennek a háznak a kapuin, akik Dávid trónján ülnek, és harci kocsin meg lovon járnak; bejárnak majd ők udvari**

embereikkel és népükkel együtt. 5 De ha nem hallgattok ezekre az igékre, én magamra esküszöm –

így szól az Úr –, hogy rommá lesz ez a ház! 6 Mert ezt mondja az Úr Júda királyának palotájáról:

Ha olyan volnál is, mint a Gileád vagy a Libánon csúcsa, akkor is pusztává teszek, lakatlan várossá. 7 Pusztítókat küldök ellened, csupa fölfegyverzett embert. Kivágiák legszebb cédrusaidat, és tűzre vetik azokat. 8 Sok nép megy majd el e város mellett, és azt kérdezik egymástól: Miért bánt el így az Úr ezzel a nagy várossal? 9 Akkor majd ezt fogják felelni: Azért, mert elhagyták Istenüknek, az Úrnak szövetségét, más isteneket imádtak, és azokat tisztelték. 10 Ne a halottat sirassátok, és ne azt sajnáljátok! Azt sirassátok, aki elmegy, mert nem tér vissza többé, nem láthatja viszont szülőföldjét.

11 Mert ezt mondja az Úr Sallúmról, Jósiás fiáról, Júda királyáról, aki apja, Jósiás után lett király:

Aki most elmegy erről a helyről, nem tér vissza ide többé. 12 Ott hal meg, ahová fogságba viszik, nem látja többé ezt az országot! 13 **Jaj annak, aki nem igaz úton építi a házát, és törvénytelen módon a felső szobáit, felebarátját ingyen dolgoztatja, és a bérét nem adja meg neki,** 14 de ezt mondja: **Hatalmas palotát építetek, tágas felső szobákat! Ablakokat vágat rá, cédrusfával burkolja, és vörösre festeti! 15 Attól leszel király, hogy halmozod a cédrust?** Apád talán nem evett és nem ivott? De törvényesen és igazságosan járt el: ezért ment jól a dolga! 16 Jogához segítette a nincstelent és szegényt, ezért ment jól a dolga! Így tesz, aki ismer engem – így szól az Úr. 17 Szemed és szíved nem törődik mással, csak a magad hasznával. Kiontod az ártatlanok vérért, elnyomsz és sanyargatsz másokat!

18 Azért ezt mondja az Úr Jójákímról, Jósiás fiáról, Júda királyáról:

Nem fogják így elsiratni: Jaj, bátyám! Jaj, öcsém! Így sem siratják el: Jaj, uram! Jaj, felség! 19 **Úgy temetik el, mint egy szamarat; kivonszolják, kidobják Jeruzsálem kapuin.** 20 Menj föl a Libánonra, és jajgass, a Básánon is hallasd hangodat! Jajgass az Abárímon, mert tönkrementek mind a szeretőid! 21 Intettelek, mikor még békében éltél, de azt mondtad: Nem hallgatok rád! Így éltél ifjúságod óta, nem hallgattál a szavamra. 22 Pásztoraidat elsodorja a szél, szeretőid fogságba mennek, te pedig majd akkor szégyenkezni és pirulni fogsz minden gonoszságodért. 23 A Libánonon trónolsz, a cédrusok közt van a fészked?! Hogy fogsz majd nyögni, ha rád törnek a fájdalmak, mint a szülő asszonyra a vajúdás! 24 **Életemre mondom neked,** Konjáhú, Jójákím fia, Júda királya, ha pecsétgyűrű volnál is a jobb kezemen, még onnan is lehúználak!

– így szól az Úr.

25 Azoknak a kezébe adlak, akik az életedre törnek, akiktől iszonyodsz: Nebukadneccarnak, Babilónia királyának és a káldeusoknak a kezébe! 26 Szülőanyáddal együtt egy másik országba doblak; nem ott születtetek, de ott fogtok meghalni! 27 Nem térhetnek vissza abba az országba, ahova oly nagyon szeretnének majd visszatérni. 28 Vajon hitvány, törött edény ez a Konjáhú, amely senkinek sem kell? Miért dobták hát el gyermekével együtt? Miért dobták őket olyan országba, amelyet nem ismertek? 29 Ország, ország, ország! Hallgass az Úr szavára! 30 Így szól az Úr: Úgy tartásatok számon ezt az embert, mintha gyermektelen volna, olyan emberként, akinek sikertelen az élete. Mert egyetlen leszármazottjának sem sikerül Dávid trónjára ülnie és valaha is uralkodnia Júdában.

Jer 23

1Jaj a pásztoroknak, akik veszni hagyják és szétszélesztik legelőm nyáját! – így szól az Úr.
2 Azért ezt mondja az Úr, Izráel Istene a pásztorokról, akik népemet pásztorolják:

Ti hagyátok, hogy elszéledjen és szétszóródjon a nyájam, nem törődtek velem. Hát én majd törődöm veletek és gaztetteitekkel!

– így szól az Úr. 3

Összegyűjtöm nyájam maradékát minden országból, ahová szétszórtam őket, és visszahozom őket legelőjükre, ahol szaporodni és sokasodni fognak. 4 Olyan pásztorokat adok melléjük, akik majd jól pásztorolják őket. Nem kell többé rettegniük és ijedezniük, számolgatni sem kell őket – így szól az Úr. 5 Eljön majd az idő – így szól az Úr –, amikor igaz sarjadékokat támasztok Dávidnak, olyan királyt, aki bölcsen uralkodik, törvényesen és igazságosan jár el az országban. 6 Az ő napjaiban szabad lesz Júda, Izráel is biztonságban él, és így fogják nevezni: Az Úr a mi igazságunk! 7 Eljön majd az idő – így szól az Úr –, amikor nem azt mondják többé, hogy él az Úr, aki fölhozta Izráel fiait Egyiptom földjéről, 8 hanem azt, hogy él az Úr, aki fölhozta, hazahozta Izráel házának utódait észak földjéről és mindazokból az országokból, amelyekbe szétszórta őket; és a maguk földjén fognak lakni.

9 A prófétákról: Összetört a szívem, reszket minden csontom. Olyan vagyok, mint a részeg, és mint aki bortól lett mámoros, ha az Úrra és szent igéjére gondolok. 10 Mert tele van az ország házasságtörőkkel, átkozódás miatt gyászol a föld, és szárazak a puszták legelői. Törekvésük gonosz, erejük a jogtalanság. 11 Próféta és pap egyaránt elvetemült, még házamban is megtalálom gonoszságukat – így szól az Úr. 12 Ezért síkossá válik útjuk, a homályban elcsúsznak és elesnek rajta, mert veszedelmet hozok rájuk, büntetésük esztendejét! – így szól az Úr. 13 Samária prófétáinál botrányos dolgot látok: Baal nevében prófétálnak, és félrevezetik népemet, Izráelt. 14 Jeruzsálem prófétáinál borzasztó dolgokat látok: házasságtörők, hazugságban élnek, bátorítják a gonosztevéket, ezért senki sem tér meg gonoszságából. Olyanok előttem mindnyájan, mint Sodoma, lakói pedig, mint Gomora. 15 Így szól tehát a Seregek Ura a próféták ellen: Ürömmel etetem meg őket, és méreggel itatom meg őket, mert Jeruzsálem prófétái terjesztik az elvetemültséget az egész országban. 16 Ezt mondja a Seregek Ura: Ne hallgassatok a próféták szavára, amikor prófétálnak nektek; bolonddá tesznek benneteket! Saját szívük látomását hirdetik, nem azt, amit az Úr adott. 17 Váltig mondják azoknak, akik megvetnek engem: Azt mondja az Úr, hogy békeségetek lesz! És ezt mondják mindazoknak, akik megátalkodott szívük szerint élnek: Nem jön rátok veszedelem! 18 Mert ki volt jelen az Úr tanácsülésén, ki látta őt, és hallotta igéjét? Ki figyelt igéjére, és ki hallgatta engedelmesen? 19 **Íme, az Úr forgószele, lángoló haragja árad, mint kavargó szélvész kavarog a bűnösök feje fölött. 20 Nem szűnik az Úr haragja, amíg el nem végzi és meg nem valósítja szíve szándékait. Az utolsó napokban értitek majd meg ennek az értelmét. 21 Nem küldtem e prófétákat, mégis igyekeztek; nem szóltam hozzájuk, mégis prófétáltak. 22 Ha tanácsülésen ott lettek volna, akkor az én igéimet hirdetnék népemnek, megtérítenék őket gonosz útjukról és gaztetteikből. 23 Nemcsak a közelben vagyok Isten – így szól az Úr –, hanem Isten vagyok a távolban is! 24 **El tud-e rejtőzni valaki olyan helyre, ahol nem látom?** – így szól az Úr. Nem én töltöm-e be az eget és a földet? – így szól az Úr. 25 Hallottam, hogy mit mondanak a próféták, akik hazug módon így prófétálnak nevemben: Álmod láttam, álmod láttam! 26 Meddig tart még ez? Mit forgatnak a hazugságot prófétáló próféták a fejükben, mikor saját szívük csalárdságát prófétálják? 27 El akarják talán feledtetni népemmel az én nevemet álmaikkal, amelyeket elbeszélnek egymásnak, ahogyan Baal kedvéért őseik is elfeledték nevemet? 28 Az a próféta, aki álmod látott, mondja meg, hogy csak álom volt. De aki ígét kapott,**

hirdesse igémet igazán! Mi köze a szalmának a tiszta búzához? – így szól az Úr. 29 **Nem olyan-e az én igém, mint a tűz – így szól az Úr –, vagy mint a sziklazúzó pöröly?** 30 Ezért rátámadok az olyan prófétákra – így szól az Úr –, akik egymástól lopkodják igéimet! 31 Rátámadok az olyan prófétákra – így szól az Úr –, akik csak a szájukat járatták, és azt állítják, hogy az kijelentés. 32 Rátámadok az olyan prófétákra, akik hazug álmaikat beszélnek el – így szól az Úr –, és félrevezetik népemet hazugságaikkal és kérdésekkel. Pedig nem küldtem őket, nem adtam parancsot nekik, és használni sem tudnak ennek a népnek – így szól az Úr. 33 Ha megkérdezi tőled ez a nép vagy egy próféta vagy egy pap, hogy mi az Úr ígérete, akkor ezt mondd nekik: Az az ígéret, hogy elvetlek benneteket – így szól az Úr. 34 Ha egy próféta, pap vagy a nép az Úr ígéretéről beszél, megbüntetem azt az embert háza népével együtt. 35 Csak azt kérdezhetitek **egymástól, egyik ember a másiktól, hogy mit válaszolt az Úr, vagy hogy mit szólt az Úr!** 36 **De az Úr ígéretét ne emlegessétek többé, mert az ígéret csak emberi beszéd, amellyel megváltoztatjátok az élő Istennek, a Seregek Urának, Istenünknek az igéjét.** 37 Csak azt lehet kérdezni a prófétától, hogy mit válaszolt neki az Úr, vagy hogy mit szólt az Úr! 38 Ha azonban az Úr ígéretéről beszéltek, akkor így szól az Úr: Mivel ki mertétek mondani azt, hogy az Úr ígérete, noha üzentem nektek, hogy ne beszéljete az Úr ígéretéről, 39 ezért fölemeltek benneteket, és elvetlek benneteket szíнем elől a várossal együtt, amelyet nektek és őseiteknek adtam. 40 Örök szégyennel és örök gyalázzal sújtalak titeket, amely soha nem megy majd feledésbe!

Hatalmas, erős képekkel teli főleg woe prófécia a hamis papok és próféták ellen. Többnyire az Úr beszél: Néha weal is 3ff.

Jer 24

1Ezt mutatta nekem látomásában az Úr: **Két kosár füge volt letéve az Úr temploma előtt.** Ez azután történt, hogy Nebukadneccar, Babilónia királya fogságba vitte Konjáhút, Jójákím fiát, Júda királyát és Júda vezetőit meg a mesterembereket és várépítőket Jeruzsálemből, és elvitette őket Babilóniába. 2 Az egyik kosárban **nagyon jó fügek voltak, amilyenek a korai fügek. A másik kosárban igen rossz fügek voltak, ehetetlenül rosszak.** 3 Ezt kérdezte tőlem az Úr: Mit látsz, Jeremiás? Ezt feleltem: Fügéket. A jó fügek igen jók, a rosszak pedig igen rosszak, ehetetlenül rosszak. 4 Ekkor így szólt hozzám az Úr igéje: 5 Ezt mondja az Úr, Izráel Istene: **Ahogy ezekre a jó fügekre nézek, olyan jó szándékkal nézek majd Júda foglyaira is, akiket a káldeusok országába küldtem erről a helyről.** 6 Jó szándékkal tekintek rájuk, és visszahozom őket ebbe az országba: felépítem őket és nem döntöm romba, elplántálom és nem gyomlálom ki őket. **EMBLEMATIKUS!** 7 Olyan szívet adok nekik, amellyel megismernek engem, hogy én vagyok az Úr. **Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek, mert teljes szívükkel megtérnek hozzám.** 8 De amilyenek a rossz fügek, amelyek ehetetlenül rosszak – mondja az Úr –, olyanná teszem Cidkijját, Júda királyát, vezető embereit és Jeruzsálem maradékát, akik itt maradtak ebben az országban, meg azokat is, akik Egyiptomba települtek. 9 Elrettentő példává teszem őket a föld minden országa számára. Szitokszóként, átkaikban példálózva, maró gúnnyal fogják emlegetni őket mindenütt, ahová csak szétszórom őket. 10 Fegyvert, éhínséget és dögvészt bocsátok rájuk, amíg csak el nem tűnnek arról a földről, amelyet nekik és őseiknek adtam.

Jer 25

1Ez az ige szólt Jeremiáshoz Júda egész népéről Jójákímnak, Jósiás fiának, Júda királyának a negyedik esztendejében, amely Nebukadneccarnak, Babilónia királyának első esztendeje volt. 2 Ezt hirdette Jeremiás próféta Júda egész népének és Jeruzsálem minden lakójának: 3 Jósiásnak, Ámón fiának, Júda királyának a tizenharmadik esztendejétől fogva a mai napig, tehát

huszonhárom éven át szólt hozzám az Úr igéje, én pedig hirdettem nektek, idejében hirdettem, de ti nem hallgattatok rám. 4 Az Úr elküldte hozzátok szolgáit, a prófétákat, idejében küldte, de ti nem hallgattatok és nem figyeltetek rájuk, meg sem hallgattátok őket. 5 A próféták ezt mondták: Térjen meg mindenki a maga gonosz útjáról és gáztetteiből! Akkor mindörökké azon a földön lakhattok, amelyet nektek és őseiteknek adott az Úr. 6 Ne kövessetek más isteneket, ne tiszteljétek és ne imádjátok őket! Ne bosszantsatok engem kezetek csinálmányaival, hogy rosszat ne tegyek veletek! 7 De ti nem hallgattatok rám – **így szól az Úr** –, csak azért, hogy bosszantsatok kezetek csinálmányaival, a saját vesztetekre. 8 Azért ezt mondja a Seregek Ura: Mivel nem hallgattatok az én ígéimre, 9 elhozatom észak valamennyi nemzetségét – így szól az Úr – meg szolgálmat, Nebukadneccart, Babilónia királyát. Rázúdítom erre az országra, lakóira és valamennyi szomszédos népre. Kiirtom őket, hogy megborzadva felszisszen, aki látja, mert örökre romhalmazzá teszem őket. 10 Megszüntetem náluk a hangos, vidám örvendezést, a vőlegény és a menyasszony örömét, a malomzúgást és a mécsvilágot. 11 Ez az ország szörnyű romhalmazzá lesz, és ezek a népek Babilónia királyának fognak szolgálni hetven esztendeig. 12 De ha majd letelik a hetven év, megbüntettem Babilónia királyát és népét – így szól az Úr – meg a káldeusok országát bűnei miatt, és pusztasággá teszem örökre. 13 Mert beteljesítem mindazt, amit erről az országról mondtam, mindazt, ami meg van írva ebben a könyvben, amelyet Jeremiás a népekről prófétált. 14 Ők is szolgálni fognak hatalmas népeknek és nagy királyoknak. Így fizetek meg nektek tetteikért, amelyeket elkövettek.

15 Ezt mondta nekem az Úr, Izráel Istene: Vedd el kezemből ezt a poharat, amelyben a **harag bora van, és adj inni belőle minden népnek, amelyhez küldelek.** 16 **Igyanak és tántorogjanak eszeveszetten a fegyver miatt, amelyet én küldök ellenük!** 17 Elvettem a poharat az Úr kezéből, és inni adtam minden népnek, amelyhez küldött az Úr: 18 Jeruzsálemnek és Júda városainak, királyainak és vezetőinek, hogy romhalmazzá tegye azokat. Megborzad és felszisszen, aki látja, és átkaiban példálózik velük. Így van ez ma is. 19 Inni adtam a fáraónak, Egyiptom királyának, udvari embereinek, vezéreinek és egész népének; 20 minden keverék népnek és Úc földje minden királyának; a filiszteusok országa valamennyi királyának: Askelónnak, Gázának, Ekrónnak és Asdód maradékának, 21 továbbá Edómnak, Móábnak és az ammóniaknak, 22 Tírusz minden királyának, Szidón minden királyának és a tengeri szigetek királyainak: 23 Dedánnak, Témának, Búznak és minden körülnyírt hajúnak; 24 Arábia összes királyának és a keverék népek minden királyának, akik a pusztában laknak, 25 Zimrí összes királyának, Élám összes királyának és Média összes királyának, 26 észak összes királyának, a közelieknek és a távoliaknak egyaránt, egyiknek a másik után: a föld minden országának, ahány csak van a föld színén. Legvégül Sésak királyának is kell innia! 27 Mondd nekik: Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Igyatok, részegedjete le, és hányjatok! Ejtsen el benneteket az ellenetek küldött fegyver, ne tudjatok fölkelni! 28 Ha pedig nem akarják elvenni kezemből a poharat, hogy igyanak belőle, ezt mondd nekik: Így szól a Seregek Ura: Ki kell innotok! 29 Mert ha először arra a városra hoztam veszedelmet, amelyet rólam neveztek el, ti talán büntetlenül maradhattok? Nem maradtok büntetlenül! Mert a föld minden lakója ellen fegyvert küldök – így szól a Seregek Ura. 30 Te pedig prófétáld, és mondd el nekik ezeket az ígéket: **Felharsan az Úr hangja a magasból, mennydörög szent hajlékából, harsányan rákiált legelőjére, az ország minden lakójára; szőlőtaposók módján kiált, 31 zúgása eljut a föld határáig. Mert pere van az Úrnak a népekkel, megítél minden embert, a bűnösöket kardélre hányja – így szól az Úr.** 32 Ezt mondja a Seregek Ura: Indul a vész néptől néphez, nagy forgószerű támad a föld végéről. 33 Azon a napon annyi embert öl meg az Úr a föld egyik szélétől a másikig, hogy nem tudják elsiratni, sem összegyűjteni, sem eltemetni őket: trágyaként hevernek szerte a földön. 34 Jajgassatok, pásztorok, kiáltozzatok, hempergőzzetek meg a porban, vezetői a nyájnak, mert eljött rátok a mészárlás ideje; összetörtök, mint amikor leesik a drága edény! 35 Nincs hová futniuk a pásztoroknak, és menekülniük a nyáj vezetőinek. 36 Pásztorok kiáltása hangzik, a nyáj vezetőinek jajgatása, mert elpusztította legelőiket az Úr. 37

Kihaltak a békés delelőhelyek az Úr izzó haragja miatt. 38 Elhagyta rejtekét, mint egy hím oroslán; gyilkos fegyverétől, izzó haragjától országuk pusztasággá válik.

Jer 26

1 Jójákímnak, Jósiás fiának, Júda királyának uralkodása kezdetén így szólt az Úr igéje Jeremiáshoz: 2 Ezt mondja az Úr: Állj az Úr házában udvarába, és szólj mindazokhoz, akik Júda városaiból eljönnek, hogy az Úr házában leboruljanak. Hirdesd nekik mindazt, amit megparancsoltam neked, egyetlen szót sem hagyhatsz el belőle! 3 Talán hallgatnak rá, és mindenki megtér a maga gonosz útjáról; akkor én is megbánom, hogy gaztetteik miatt veszedelmet akartam zúdítani rájuk. 4 Ezt mondd nekik: Így szól az Úr: Ha nem hallgattok rám, és nem éltek törvényem szerint, amelyet elétek tártam, 5 és nem hallgattok szolgálóimnak, a prófétáknak beszédére, akiket hozzátok küldtem – méghozzá idejében küldtem, de ti nem hallgattatok rájuk –, 6 akkor úgy bánok ezzel a házzal, ahogyan Sílóval; ezzel a várossal pedig átkaiban példalózik majd a föld minden népe! 7 A papok, a próféták és az egész nép hallották, amint Jeremiás az Úr házában elmondta ezeket az igéket. 8 **Amikor Jeremiás elmondott mindent, amit az Úr parancsa szerint mondania kellett az egész népnek, megragadták a papok, a próféták és az egész nép, és ezt mondták: Meg kell halnod! 9 Miért prófétáltad az Úr nevében, hogy úgy jár ez a templom, mint Síló, ez a város pedig romhalmazzá és lakatlanná válik? És az egész nép összesereglett Jeremiás körül az Úr házában. 10 Amikor meghallották ezeket Júda vezetői, felmentek a királyi palotából az Úr házába, és leültek az Úr háza új kapujának bejáratánál. 11 A papok és a próféták ezt mondták a vezetőknek és az egész népnek: Halálra kell ítélni ezt az embert, mert ez ellen a város ellen prófétált, ahogyan magatok is hallottátok.**

12 Jeremiás viszont ezt mondta az összes vezetőnek és az egész népnek: **Az Úr küldött engem, hogy a templom és a város ellen elmondjam mindazokat a prófétaik igéket, amelyeket hallottatok. 13 Most azért jobbitsátok meg útjaitokat és tetteiteket, és hallgassatok az Úrnak, a ti Isteneteknek szavára! Akkor majd megbánja az Úr, hogy veszedelemmel fenyegetett titeket. 14 Ami pedig engem illet: a kezetekben vagyok. Bánjatok velem úgy, ahogyan jónak és helyesnek látjátok!** 15 De tudjátok meg, hogy ha megöltök, ártatlan vér terhel benneteket, ezt a várost és lakóit, mert valóban az Úr küldött engem hozzátok, hogy elmondjam nektek mindezeket az igéket.

TIPOLÓGIAI ÉRVELÉS

16 A vezetők és az egész nép ezt mondták a papoknak és a prófétáknak: Nem kell halálra ítélni ezt az embert, hiszen Istenünknek, az Úrnak nevében beszélt hozzánk. 17 Az ország vénei közül is felálltak egyesek, és ezt mondták az egész összegyűlt népnek: 18 Ezékiás júdai király idejében is volt egy próféta, a móreseti Mikeás, aki ezt mondta Júda egész népének: Így szól a Seregek Ura: Felszántják a Siont, mint a mezőt, Jeruzsálem romhalmaz lesz, a templomhegy pedig erdős magaslat. 19 Mégsem ölte meg Ezékiás júdai király és egész Júda, mert félték az Urat, és mert esedeztek az Úrhoz. Az Úr pedig megbánta, hogy veszedelemmel fenyegette őket. Mi pedig ilyen nagy bajt zúdítanánk magunkra? 20 Volt egy másik ember is, aki az Úr nevében prófétált: a Kirjat-Jeárimból való Úrijjá, Semajá fia. Ő is ez ellen a város és ország ellen prófétált, egészen úgy, ahogy Jeremiás. 21 Amikor meghallotta Jójákím király, az előkelők és a vezérek, hogy mit beszélt, halálra kerestette a király. Úrijjá ezt meghallva megijedt, és Egyiptomba menekült. 22 Jójákím király azonban embereket küldött Egyiptomba: Elnátánt, Akbór fiát és vele együtt másokat is Egyiptomba küldött. 23 Ezek visszahozták Úrijját Egyiptomból, Jójákím király elé vitték, aki kivégeztette, holttestét pedig a köznép temetőjébe dobatta. 24 Jeremiásnak azonban pártját fogta Ahikám, Sáfán fia; ezért nem adták a nép kezébe, és nem ölték meg.

Jer 27

1 Cidkijjának, Jósiás fiának, Júda királyának uralkodása kezdetén így szólt az Úr igéje Jeremiáshoz: **2 Ezt mondta nekem az Úr: Készíts magadnak kötelet meg jármot, és vedd a nyakadba! EMBLEMATIKUS** 3 Azután küldj üzenetet Edóm királyához, Móáb királyához, az ammóniai királyához, Tírusz királyához és Szidón királyához azokkal a követekkel, akik Jeruzsálembé érkeztek Cidkijjá júdai királyhoz! 4 Parancsold meg nekik, hogy mondják meg uruknak: Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Mondjátok meg uratoknak: 5 Nagy hatalmammal és kinyújtott karommal én alkottam meg a földet meg az embereket és az állatokat, amelyek a földön élnek, és annak adom, akinek jónak látom. 6 *Most szolgálomnak, Nebukadneccar babilóniai királynak* a kezébe adom mindezeket az országokat. Még a vadállatokat is neki adom, hogy neki szolgáljanak. 7 Őt, fiát és unokáját szolgálja majd minden nép, amíg el nem érkezik az az idő, amikor az ő országa is szolgálni fog hatalmas népeknek és nagy királyoknak. 8 Ezért fegyverrel, éhínséggel és dögvésszel büntetem azt a népet és országot, amely nem szolgálja Nebukadneccart, Babilónia királyát, és nem hajtja nyakát Babilónia királyának az igájába! – így szól az Úr. Végül egészen megsemmisítem őket általa. 9 **Ne hallgassatok azért prófétáitokra, a jósokra és az álomlátókra, a varázslókra és az igézőkre, akik ezt mondják nektek: Ne szolgáljatok Babilónia királyának! 10 Mert hazugságot prófétálnak nektek, hogy eltávolítsalak benneteket földetekről, szétszórjalak benneteket, és elpusztuljatok. A KOMMUNIZMUS TEOLÓGIÁJA – SZOLGÁLÓ EGYHÁZ.** 11 Azt a népet azonban, amely a nyakát Babilónia királyának az igájába hajtja, és őt szolgálja, meghagyom földjén – így szól az Úr –, hogy művelje azt, és lakjék rajta. 12 Cidkijjának, Júda királyának is ugyanezeket mondtam: Hajtsátok a nyakatokat Babilónia királyának az igájába, szolgáljátok őt és népét, akkor élni fogtok! 13 Miért halnál meg népeddel együtt fegyver, éhínség és dögvész miatt, ahogyan megmondta az Úr arról a népről, amely nem akarja szolgálni Babilónia királyát? 14 Ne hallgassatok azoknak a prófétáknak a szavára, akik azt mondják, hogy ne szolgáljatok Babilónia királyának, mert hazugságot prófétálnak nektek! 15 Nem én küldtem őket – így szól az Úr –, hazugságot prófétálnak a nevemben, hogy szétszórjalak benneteket, és elpusztuljatok azokkal a prófétákkal együtt, akik ilyeneket prófétálnak nektek. 16 A papokhoz és az egész néphez pedig így beszéltem: Ezt mondja az Úr: Ne hallgassatok prófétáitok szavára, akik azt prófétálják nektek, hogy most már hamarosan visszahozzák Babilonból az Úr házának edényeit. Hazugságot prófétálnak nektek. 17 Ne hallgassatok rájuk, szolgáljátok Babilónia királyát, és élni fogtok! Miért legyen romhalmazzá ez a város? 18 Ha próféták ők, és az Úr igéje van náluk, akkor kérleljék a Seregek Urát, hogy ne kerüljenek Babilonba azok az edények, amelyek még megmaradtak az Úr házában, Júda királyi palotájában és Jeruzsálemben. 19 Ezt mondja a Seregek Ura az oszlopokról, a nagy medencéről, az állványokról és a többi edényről, amelyek még ebben a városban vannak, 20 amelyeket nem vitt el Nebukadneccar, Babilónia királya, amikor fogságba vitte Jekonját, Jójákím fiát, Júda királyát meg Júda és Jeruzsálem valamennyi nemesét Jeruzsálemből Babilóniába; 21 bizony, ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene azokról az edényekről, amelyek még az Úr házában, Júda királyi palotájában és Jeruzsálemben maradtak: 22 Ezek is Babilonba kerülnek, és ott lesznek mindaddig, amíg számon nem kérem azokat – így szól az Úr –, és vissza nem hozom erre a helyre.

Jer 28

1 Abban az esztendőben, Cidkijjá júdai király uralkodása kezdetén, a negyedik esztendő ötödik hónapjában ezt mondta nekem a Gibeónból való Hananjá próféta, Azzúr fia az Úr házában, a papok és az egész nép előtt: 2 Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: **Összetöröm Babilónia királyának az igáját!** 3 **Két esztendőn belül visszahozom erre a helyre az Úr házában minden edényét, amelyet elvitt Nebukadneccar, Babilónia királya erről a helyről, és**

Babilonba vitt. 4 Visszahozom erre a helyre Jekonját, Jójákím fiát, Júda királyát és az összes júdai foglyot, aki elkerült Babilóniába – így szól az Úr –, mert összetöröm Babilónia királyának az igáját. 5 De Jeremiás próféta válaszolt Hananjá prófétának a papok és az egész nép előtt, akik ott álltak az Úr házábanál. 6 Ezt mondta Jeremiás próféta: Ámen! Bár megtenné ezt az Úr, és teljesítené az Úr a szavaidat, amelyben azt profétáltad, hogy az Úr házában edényei és azok, akik fogságba mentek, mind visszakerülnek Babilonból erre a helyre! 7 De hallgasd csak meg azt az ígét, amelyet én hirdetek most neked és az egész népnek: 8 Azok a proféták, akik előttem és előtted voltak régtől fogva, háborúról, éhínségről és dögvésről profétáltak hatalmas országok és nagy királyságok ellen. 9 **Ha pedig egy próféta békességről profétál, akkor a profétai ige beteljesedésekor majd kiderül, hogy valóban az Úr küldte-e azt a profétát.** 10 **Ekkor Hananjá próféta levette a jármot Jeremiás próféta nyakáról, és összetörte.** 11 Majd ezt mondta Hananjá az egész nép előtt: Ezt mondja az Úr: Így töröm le Nebukadneccar babilóniai király igáját két esztendőn belül minden nép nyakáról! Jeremiás próféta ekkor elment útjára. 12 De így szólt az Úr igéje Jeremiáshoz, miután Hananjá próféta letörte a jármot Jeremiás próféta nyakáról: 13 Menj, és ezt mondd Hananjának: Így szól az Úr: **Fajármot törtél össze, de vasjármot csináltál helyette!** 14 Mert ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Vasigát teszek mindezeknek a népeknek a nyakára, hogy Nebukadneccart, Babilónia királyát szolgálják. Szolgálni is fogják, sőt még a vadállatok is neki adom. 15 Majd ezt mondta Jeremiás próféta Hananjá prófétának: Hallgass ide, Hananjá! Nem küldött téged az Úr, hazugsággal biztatod ezt a népet! 16 Azért ezt mondja az Úr: **Eltöröllek téged a föld színéről, még ebben az esztendőben meghalsz, mert szavaiddal el akartad téríteni őket az Úrtól.** 17 Meg is halt Hananjá próféta még annak az esztendőnek a hetedik hónapjában.

Jer 29

1 Ez szó szerint az a levél, amelyet Jeremiás próféta Jeruzsálemből küldött a foglyok közt megmaradt véneknek és papoknak, profétáknak és az egész népnek, akiket fogságba vitt Nebukadneccar Jeruzsálemből Babilóniába, 2 miután Jekonjá király, az anyakirálynő, a főemberek, Júda és Jeruzsálem vezetői, a mesteremberek és a várépítők elkerültek Jeruzsálemből. 3 Elászá, Sáfán fia és Gemarjá, Hilkijjá fia által küldte el, akiket Cidkijjá, Júda királya küldött Nebukadneccar babilóniai királyhoz Babilonba: 4 Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene valamennyi fogolyhoz, akiket fogságba vittem Jeruzsálemből Babilóniába: 5 **Építsetek házakat, és lakjatok bennük! Ültessetek kerteket, és egyétek azok gyümölcsét!** 6 **Házasadjatok, szülessenek fiaitok és leányaitok! Házasítsátok meg fiaitokat, és adjátok férjhez leányaitokat! Szüljenek azok fiúkat és lányokat! Szaporodjatok azon a helyen, és ne fogyjatok!** 7 **Fáradozzatok annak a városnak a jólétén, ahová fogságba vittelek titeket, és imádkozzatok érte az Úrhoz, mert annak a jólététől függ a ti jóléteket is!** 8 Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Ne engedjétek, hogy rászedjenek benneteket a proféták és a jósök, akik köztetek vannak, és ne hallgassatok az álomlátók álmaira! 9 Mert hazugságot profétálnak nektek az én nevemben. Nem én küldtem őket! – így szól az Úr. 10 Ezt mondja az Úr: **Majd ha eltelik a babiloni hetven esztendő, akkor gondom lesz rátok, és valóra váltom azt a jót, amelyet megígértem, és visszahozlak benneteket erre a helyre.** 11 Mert csak én tudom, mi a tervem veletek – így szól az Úr –: **jólétet és nem romlást tervezek, és reményteljes jövő az, amelyet nektek szánok.** 12 Ha segítségül hívtok, és állhatatosan imádkoztok hozzám, akkor meghallgatlak benneteket. 13 **Ha kerestek majd, megtaláltok engem, ha teljes szívből kutattok utánam.** 14 Megengedem majd, hogy megtaláljatok – így szól az Úr –, és jóra fordítom sorsotokat: összegyűjtelek titeket minden nép közül; mindenhol, ahová csak szétszórtalak – így szól az Úr –, és visszahozlak erre a helyre, ahonnan fogságba vittelek titeket. 15 Hiába mondtátok, hogy támasztott nektek az Úr profétákat Babilóniában is! 16 Ezt mondja az Úr a királynak, aki Dávid trónján ül, és az egész népnek, amely ebben a városban

lakik, honfitársaitoknak, akik nem mentek veletek fogságba: 17 Így szól a Seregek Ura: Fegyvert, éhínséget és dögvészt bocsátok rájuk, és olyanná teszem őket, mint a rothadt fűgék, amelyek ehetetlenül rosszak. 18 Üldözni fogom őket fegyverrel, éhínséggel és dögvésszel. Elrettentő példává teszem őket a föld minden országa számára: átkaikban velük példálóznak, elborzadva fölssiessenek láttukra, és gyalázzal fogják emlegetni őket mindazok a népek, amelyek közé szétszórtam őket. 19 Mert nem hallgattak a szavamra – így szól az Úr –, pedig üzentem nekik szolgálaim, a próféták által, méghozzá idejében üzentem, de nem engedelmeskedtek – így szól az Úr. 20 Halljátok meg az Úr igéjét mindnyájan, ti foglyok, akiket Jeruzsálemből Babilóniába száműztem! 21 Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene Ahábról, Kólájá fiáról és Cidkijjáról, Maaszéjá fiáról, akik hazugságot prófétálnak nektek az én nevemben: Nebukadneccar babilóniai király kezébe adom őket, és ő kivégezteti őket a szemetek láttára. 22 *Átkaikba foglalják őket a Babilóniában élő júdai foglyok, és ezt mondják: Olyanná tegyen téged az Úr, mint Cidkijját és Ahábot, akiket lassú tűzön égetett meg Babilónia királya!* 23 Mert olyan dolgot követtek el, ami becstelenség Izráelben: paráználkodtak felebarátaik feleségével, és hazug ígét hirdettek az én nevemben, amelyet nem parancsoltam nekik. Én tudom és tanúsítom ezt – így szól az Úr. 24 A nehelámi Semajának pedig mondd meg: 25 Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Te leveleket küldtél a magad nevében Jeruzsálem egész népének és Cefanjá főpaprak, Maaszéjá fiának meg az egész papságnak, és ezt írtad: 26 Az Úr tett téged Jójadá főpap utódjává, hogy ügyelj az Úr házában minden feleszű és prófétálgató emberre, és zárd kalodába, vagy verd vasra őket. 27 Akkor miért nem fenyegetted meg az anatóti Jeremiást, aki nektek prófétálgat? 28 Hiszen ilyen levelet küldött hozzánk Babilóniába: *Hosszú lesz a fogság! Építsetek házakat, és lakjatok bennük! Ültessetek kerteket, és egyétek azok gyümölcsét!* 29 Cefanjá főpap azonban felolvasta ezt a levelet Jeremiás prófétának. 30 Ekkor így szólt az Úr igéje Jeremiáshoz: 31 Küldd el ezt az üzenetet mindazoknak, akik fogságba mentek: Így szól az Úr a nehelámi Semajáról: Mivel Semajá prófétált nektek, pedig nem én küldtem őt, és hazugsággal biztatott benneteket, 32 azért ezt mondja az Úr: Megbüntetem a nehelámi Semaját és ivadékait. Nem marad meg közülük senki e nép soraiban, és nem fogja élvezni azt a jót, amelyet népemmel teszek – így szól az Úr –, mert szavaival el akarta téríteni őket az Úrtól.

Jer 30

1 Így szólt az Úr igéje Jeremiáshoz: 2 Ezt mondja az Úr, Izráel Istene: **Írd le magadnak egy könyvbe mindazokat az ígéket, amelyeket kijelentettem neked!** 3 **Eljön az idő – így szól az Úr –, amikor jóra fordítom népemnek, Izráelnek és Júdának a sorsát – mondja az Úr –, és visszahozom őket arra a földre, amelyet őseiknek adtam, és birtokba fogják azt venni.** 4 Ezeket az ígéket jelentette ki az Úr Izráelről és Júdáról. 5 Így szól az Úr: Riadt lármát hallok, rettegés van, nincs békesség! 6 Kérdezzétek meg, nézzetek utána: szokott-e szülni férfiember? Miért látok ennyi férfit ágyékra tett kézzel, mintha vajúdnának? Miért sápadt el annyira minden arc? 7 Jaj, mert nagy nap lesz az, nincs hozzá fogható! Nyomorúság ideje lesz az Jákóbnak, de megszabadul belőle! 8 Azon a napon letöröm igáját nyakadról – így szól a Seregek Ura –, köteleidet leszaggatom. Nem szolgálnak többé idegeneknek, 9 hanem Istenüket, az Urat fogják szolgálni, és Dávidot, a királyukat, akit adok nekik. 10 Te azért ne félj, szolgálom, Jákób – így szól az Úr –, és ne rettegj, Izráel! Mert én hazasegítelek a messzeségből, gyermekeidet a fogság földjéről. Visszatér Jákób, és békében lesz, gondtalanul él, nem háborgatja senki. 11 *Én veled leszek – így szól az Úr –, és megszabadítalak. Véget vetek minden népnek, akik közé szétszórtalak, de neked nem vetek véget.* Megfenyítelek igazságosan, mert nem hagyhatlak büntetés nélkül. 12 Ezt mondja az Úr: Halálos a bajod, sérüléseid gyógyíthatatlanok! 13 Sebedet senki sem orvosolja, gyógyír és kötszer nincsen a számodra. 14 Szeretőd mind elfelejtettek, nem törődnek veled. Megvertelek, mintha ellenség vert volna, és kegyetlen ember fenyegetett

volna meg. Mert sok a bűnöd, és súlyosak a vétkeid. 15 Miért kiáltozol bajodban, kibírhatatlan fájdalmaid miatt? Mert sok a bűnöd és súlyosak a vétkeid, azért bántam így veled. 16 De majd elpusztulnak pusztítóid, fogságba fog menni minden ellenséged. Ki fogják fosztani fosztogatóidat, prédára vetem minden prédálódat. 17 Bekötözöm sebeidet, meggyógyítom zúzódásaidat – így szól az Úr. Mert eltaszítottnak hívnak téged, Sion, akivel senki sem törődik. 18 Ezt mondja az Úr: Jóra fordítom Jákób sátrai sorsát, és megkönyörülök lakóhelyein. A romok helyén fölépül a város, és ott áll majd a palota az őt illető helyen. **19 Hálaének hangzik belőlük, örvendezők hangja. Megszaporítom őket, és nem fogynak el, tiszteletet támasztok irántuk, és nem nézik le őket.** 20 Fiai olyanok lesznek, mint hajdan, és gyülekezete szilárdan áll majd előttem. De megbüntetem minden sanyargatóját! 21 Közülük származik fejedelme, közülük kerül ki uralkodója. Közelembbe engedem, és ő közeledik hozzám; mert ki merné kockáztatni életét, hogy közeledjék hozzám? – így szól az Úr. 22 Az én népem leszek, én pedig Istenetek leszek. 23 Íme, az Úr forgószele, lángoló haragja árad, mint kavargó szélvész kavargó a bűnösök feje fölött. **24 Nem szűnik az Úr izzó haragja, amíg el nem végzi és meg nem valósítja szíve szándékait.** Az utolsó napokban majd megértitek ezt.

Jer 31

1 Abban az időben – így szól az Úr – Izráel minden nemzetségének Istene leszek, ők pedig az én népem lesznek. 2 Ezt mondja az Úr: Kegyelmet kapott a pusztában a fegyvertől megmenekült nép, a nyugalma felé tartó Izráel. 3 A messzeségben is megjelent az Úr: **Örök szeretettel szerettelek, azért vontalak magamhoz hűségesen.** 4 Fölépítelek még téged, és fölépülsz, Izráel szüze! Fölékesíted még magad, és kézi dobokkal lejtesz majd táncot a vigadozók között! 5 Ültetsz te még szőlőt Samária hegyein, és akik elültetik, azok fogják szüretelni is. 6 Mert eljön az a nap, amikor az örök így kiáltanak Efraim hegyein: Jöjjetek, menjünk a Sionra, Istenünkhöz, az Úrhoz! 7 Ezt mondja az Úr: Ujjongjatok, örüljete Jákób sorsán, vigadozzatok a népek élén, hirdessétek, és mondjatok dicséretet: az Úr megszabadította népét, Izráel maradékát! **8 Visszahozom őket észak földjéről, összegyűjtöm a föld pereméről.** Lesz közöttük vak és sánta, terhes és szülő asszony egyaránt: nagy gyülekezetként térnek ide vissza. 9 Sírva jönnek, és fohászkodnak, miközben vezetem őket; folyóvizekhez vezetem egyenes úton, amelyen nem botladoznak. Mert atyja vagyok Izráelnek: Efraim az elsőszülöttem. 10 Halljátok az Úr igéjét, ti, népek, hirdessétek a távoli szigeteken, és mondjátok: **Aki szétszórta Izráelt, össze is gyűjti, és őrzi, mint pásztor a nyáját.** 11 Mert megváltotta az Úr Jákóbot, kiszabadította az erősebb kezéből. 12 Megjönnek majd, és ujjonganak Sion magaslatán, élvezik az Úrtól kapott javakat: a gabonát, a mustot és az olajat, a juhokat és a marhákat. **Olyan lesz a lelkük, mint az öntözött kert, és nem hervadoznak többé.** 13 Akkor örömtáncot jár a szűz, örülnek az ifjak a vénekkel együtt. Gyászukat örömmre fordítom, megvigasztalom őket, örömet szerzek nekik a kiállott szenvedés után. 14 A papokat bőséggel árasztom el, népem pedig jóllakik javaimmal – így szól az Úr. 15 Ezt mondja az Úr: Hangos jajgatás hallatszik Rámában és keserves sírás: Ráhel siratja fiait, nem tud megvigasztalódni, mert nincsenek többé fiai. 16 Ezt mondja az Úr: Hagyd abba a hangos sírást, ne könnyezzenek szemeid! Mert meglesz szenvedésed jutalma – így szól az Úr –, visszatérnek fiaid az ellenség földjéről. 17 Reménykedhetsz a jövőben – így szól az Úr –, mert visszatérnek hazájukba fiaid. 18 Jól hallom Efraim kesergését: Megvertél, mint egy tanulatlan borjút, és én elszenvedtem a verést. Téríts meg engem, hogy megtérjek, mert te vagy, Uram, az én Istenem! 19 Elfordultam tőled, de aztán megbántam, belátva bűnömet a mellemet vertem, szégyenkeztem, pironkodtam, mert viselnem kellett ifjúságom gyalázatát. 20 Hát nem az én drága fiam Efraim? Hát nem az én kedves gyermekem? Valahányszor megfenyegetem, végül mégis elfog a szájalom iránta: megremeg érte a bensőm, irgalmaznom kell neki – így szól az Úr. 21 Állíts magadnak jelzőoszlopokat, rakj le útjelzőket, figyeld az országutat, az utat,

amelyen elmentél! Térj vissza, Izráel szüze, térj vissza városaidba! 22 Meddig tétovázol még, te szófogadatlan leány? Mert valami újat teremt az Úr a földön: a nő fog járni a férfi után! 23 Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Fogják még ezt mondani Júda országában és városaiban, ha majd jóra fordítom sorsukat: Áldjon meg téged az Úr, igazság hajléka, szent hegy! 24 Ott laknak majd Júdában és összes városában együtt a földművesek és a pásztorkodók. 25 Felüdítem a fáradt lelket, és megelégiték minden elcsüggedt lelket. 26 Akkor mondják majd: Fölbredtem és fölnéztem; milyen jólesett az alvás! 27 Eljön még az az idő – így szól az Úr –, **amikor bevetem Izráel házát és Júda házát embermaggal és állatmaggal.** 28 És ahogy gondom volt arra, hogy kigyomláljam és leromboljam, ledöntsem és elpusztítsam őket, és veszedelmet hozzak rájuk, úgy gondom lesz arra is, hogy fölépítsem és elplántáljam őket – így szól az Úr. **29 Abban az időben nem mondják többé, hogy az apák ettek egrest, és a fiak foga vásott el tőle, 30 hanem mindenki a maga bűnéért hal meg: minden embernek a saját foga vásik el, ha egrest eszik. EZ 18**

31 Eljön az az idő – így szól az Úr –, amikor új szövetséget kötök Izráel és Júda házával. 32 Nem olyan szövetséget, amelyet őseikkel kötöttem, amikor kézen fogva vezettem ki őket Egyiptom földjéről; mert ezt a szövetséget megszegték, pedig én voltam az Uruk – így szól az Úr. 33 Hanem ilyen lesz az a szövetség, amelyet Izráel házával fogok kötni, ha eljön az ideje – így szól az Úr -: Törvényemet beléjük helyezem, szívükbe írom be. Én Istenük leszek, ők pedig az én népem lesznek. 34 Akkor nem tanítja többé egyik ember a másikat, ember az embertársát arra, hogy ismerje meg az Urat, mert mindenki ismerni fog engem, kicsinyek és nagyok – így szól az Úr –, **mert megbocsátom bűneiket, és nem gondolok többé vétkeikre. HA MEGBOCSÁTOTTA, AKKOR NEM EMLÉKSZIK, EZÉRT NINCS KÜLÖN „BŰNELTÖRLÉS”**

35 Ezt mondja az Úr, aki adta a napot, hogy nappal világítson, és megszabta a hold meg a csillagok rendjét, hogy éjjel világítsanak, aki mozgásban tartja a tengert, hogy zúgjanak hullámai, akinek Seregek Ura a neve: 36 Ha majd eltűnik ez a rend színem elől – így szól az Úr –, akkor szakad magva Izráelnek is, és soha többé nem lesz az én népem. 37 Ezt mondja az Úr: Ha majd meg lehet mérni az eget odafent, és ki lehet kutatni idelent a föld alapjait, akkor vetem el Izráel utódait mindazért, amit elkövettek – így szól az Úr. 38 Eljön az az idő – így szól az Úr –, amikor fölépül az Úr városa, a Hananél-toronytól a Szeglet-kapuig. 39 Azután továbbmegy a mérőzsinór egyenesen a Gáréb-halomig, majd elfordul Góá felé. 40 Az egész Hulla-völgy és Hamu-völgy, a Kidrón-patakig valamennyi mező, a Ló-kapu szegletéig kelet felé az Úr szent helye lesz. Nem dőlnek föl, és nem rombolják le soha többé.

Jer 32

1Az Úr igéje szólt Jeremiáshoz Cidkijjának, Júda királyának a tizedik esztendejében, amely Nebukadneccar tizennyolcadik esztendeje volt. 2 Akkor már körülzárva tartotta a babilóniai király hadserege Jeruzsálemet, Jeremiás próféta pedig fogoly volt Júda királyának palotájában, a börtön udvarában. 3 Itt tartotta fogva Cidkijját, Júda királya ezzel a váddal: Miért prófétálsz, hogy azt mondja az Úr: „Ezt a várost a babilóniai király kezébe adom, és ő elfoglalja azt”? 4 És hogy „Cidkijjá, Júda királya sem fog megmenekülni a káldeusok kezéből, hanem a babilóniai király kezébe kerül: személyesen beszél majd veled, és szemtől szemben fog majd állni veled. 5 Babilóniába viszi Cidkijját, és ott lesz, amíg rá nem tekintek – így szól az Úr. Hiába harcoltok a káldeusok ellen, nem boldogultok!” 6 Jeremiás ezt mondta: Így szólt hozzám az Úr igéje: 7 Sallúm nagybátyádnak a fia, Hanamél el fog jönni hozzád, és ezt mondja majd: Vedd meg a szántóföldemet Anátótban, mert te vagy a legközelebbi rokonom, neked van jogod megvenni. 8 El is jött hozzám Hanamél, a nagybátyám fia az Úr szava szerint a börtön udvarába, és ezt mondta nekem: Vedd meg szántóföldemet, amely Benjámin földjén, Anátótban van, mert tied az öröklés joga, vedd meg mint legközelebbi rokon! **Mivel ráismertem, hogy ez az Úr**

szava, 9 megvettem Hanaméltól, nagybátyám fiától az anatóti szántóföldet, és kimértem ezüstben az árát: tizenhét sekelt. 10 Megírtam a szerződést, lepecsételtem, és tanúkkal hitelesítettem, az ezüstöt pedig kimértem mérlegen. 11 Azután fogtam az **adásvételi szerződést**, azt is, amely annak rendje-módja szerint le volt pecsételve, meg a le nem zártat is, 12 és odaadtam **az adásvételi szerződést** Bárúknak, Nérijjá fiának, Mahszéjá unokájának nagybátyám fia, Hanamél előtt, az adásvételi szerződést aláíró tanúk meg a börtön udvarán ülő júdaiak előtt. 13 És megparancsoltam Bárúknak mindannyiuk előtt: 14 Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Fogd ezeket az iratokat, ezt az adásvételi szerződést, a lepecsételtet is meg ezt a le nem zárt **szerződést is, és tedd azokat cserépedénybe, hogy sokáig megmaradjanak!** 15 Mert ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Fognak még házat, szántóföldet és szőlőt venni ebben az országban! 16 Majd így imádkoztam az Úrhoz, miután odaadtam az adásvételi szerződést Bárúknak, Nérijjá fiának:

Jeremiás narratív imája

17 Ó, Uram, Uram! Nagy hatalmaddal és kinyújtott karoddal te alkottad meg az eget és a földet; neked semmi sem lehetetlen! 18 Te irgalmas vagy ezer nemzedéken át, de megfizetsz az atyák bűnéért fiaiknak is, te nagy Isten, te hatalmas, akinek Seregek Ura a neve! 19 Nagyszerűek a terveid, hatalmasak a tetteid. Szemedet rajta tartod az emberek minden útján, mindenkivel úgy bánsz, ahogyan élete és tetteinek a gyümölcse szerint megérdemli. 20 Jeleket és csodákat tettél Egyiptomban, Izráelben és az emberek között is mind a mai napig. Olyan nevet szereztél magadnak, amely ma is ismert. 21 Kihoztad népedet, Izráelt Egyiptomból jelek és csodák között, erős kézzel, kinyújtott karral, nagy és félelmetes tettek kíséretében. 22 Nekik adtad ezt az országot, amelyet esküvel ígértél oda őseiknek, ezt a tejjel-mézzel folyó földet. 23 Ők bementek, és birtokba is vették. De nem hallgattak szavadra, nem éltek törvényed szerint, és nem tették meg mindazt, amit megparancsoltál nekik. Ezért zúdítottad rájuk mindezt a veszedelmet. 24 Az ostromsáncok már elérték a várost, elfoglalására készen, és ez a város a fegyver, az éhínség és a dögvész miatt hamarosan az ostromló káldeusok kezébe kerül. Amit megígértél, megtörtént, magad is láthatod! 25 És mégis ezt mondtad nekem, Uram, ó, Uram: Vedd meg ezt a szántóföldet ezüstért, és hitelesítsd tanúkkal! – pedig ez a város a káldeusok kezébe kerül!

26 Így szólt az Úr igéje Jeremiáshoz:

27 Én vagyok az Úr, minden élőnek az Istene. Van-e számomra lehetetlen? 28 Azért ezt mondja az Úr: Én ezt a várost a káldeusok és Nebukadneccar babilóniai király kezébe adom, és ő elfoglalja azt. 29 Behatolnak az ostromló káldeusok ebbe a városba, fölgyújtják a várost, és fölperzselik a házakkal együtt, amelyeknek a tetején Baalnak tömjéneztek, és más isteneknek mutattak be italáldozatokat, hogy engem bosszantsanak. 30 Bizony, Izráel és Júda fiai ifjúságuktól fogva mindig azt tették, amit rossznak látok, Izráel fiai csak bosszantottak engem kezük csinálmányaival – így szól az Úr. 31 Mert csak dühített és bosszantott engem ez a város felépítése napjától fogva mind a mai napig; ezért elvetem színem elől. 32 Mert Izráel és Júda fiai sok gonoszságot követtek el bosszantásomra, ők maguk, királyaik, vezetőik, papjaik, prófétáik, Júda férfiai és Jeruzsálem lakói. 33 **A hátukat fordították felém, és nem az arcukat; bár tanítottam őket, idejében tanítottam, de nem fogadták meg engedelmesen az intést. 34 Förtelmes bálványaikat abban a házban állították föl, amelyet rólam neveztek el, és tisztátalanná tették azt. 35 Áldozóhalmokat építettek Baalnak a Ben-Hinnóm-völgyben, és feláldozták fiaikat és leányaikat Moloknak. Pedig ezt nem parancsoltam, sőt eszembe sem jutott, hogy ilyen utálatos dolgot követhetnek el, és ezzel viszik majd**

vétekbe Júdat. 36 Most mégis ezt mondja az Úr, Izráel Istene erről a városról, amelyről azt mondjátok, hogy a fegyver, az éhínség és a dögvész miatt a babilóniai király kezébe kerül: 37 Összegyűjtöm majd lakóit mindazokból az országokból, ahová lángoló haragomban és nagy felháborodásomban szétszórtam őket. Visszahozom őket erre a helyre, és megengedem, hogy biztonságban lakjanak. 38 Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek. **39 Egy szívet és egy utat adok nekik, hogy engem féljenek mindenkor, és jó dolguk legyen nekik is meg utódaiknak is. 40 Örök szövetséget kötök velük: nem fordulok el tőlük, mindig jót teszek velük, és olyanná teszem szívüket, hogy féljenek engem, és többé ne hagyjanak el.** 41 Örömmel, teljes szívemből és teljes lelkemből teszek jót velük, és véglegesen elültetem őket ebbe a földbe. 42 Mert ezt mondja az Úr: **Ahogy elhoztam erre a népre mindezt a nagy rosszat, ugyanúgy elhozom rájuk mindazt a jót is, amelyet most ígerek nekik.** 43 Mert fognak még szántóföldet venni ebben az országban, amelyről azt mondjátok, hogy ember és állat nélkül maradt pusztaság, amely a káldeusok kezébe került. 44 Ezüstért vesznek szántóföldet, lepecsételt és tanúkkal hitelesített szerződést írnak róla Benjámin földjén, Jeruzsálem környékén és Júda városaiban, a hegyvidék, az alföld és a Délvidék városaiban, mert jóra fordítom sorsukat! – így szól az Úr.

Jer 33

1 Másodszor is szólt az **Úr igéje Jeremiáshoz, amikor még fogoly volt a börtön udvarában.**

2 Ezt mondta az Úr, aki a földet megalkotta, az Úr, aki azt formálta és megerősítette – az Úr az ő neve –:

3 Kiáltls hozzám, és én válaszolok, hatalmas és rejtett dolgokat jelentek ki neked, melyekről még nem tudsz! 4 Mert ezt mondja az Úr, Izráel Istene e város háziról és Júda királyi palotáiról, amelyeket leromboltak, hogy felhasználják az ostromsáncokkal és fegyverekkel szemben 5 azok, akik harcba bocsátkoztak a káldeusokkal, de csak a lángoló haragomban megölt emberek holttestével lett tele a város, mert elrejtettem arcomat az elől a város elől sok gonoszsága miatt: 6 Én majd bekötözöm és orvoslom sebeit, meggyógyítom őket, és megmutatom nekik, milyen kincs az igazi béke. **7 Jóra fordítom Júda és Izráel sorsát, újjáépítem őket, hogy olyanok legyenek, mint régen.** 8 Megtisztítom őket minden bűnüktől, amelyeket elkövettek ellenem; **megbocsátom minden bűnüket, amelyeket elkövettek ellenem, amikor elpártoltak tőlem.** 9 Ez a város hírnevet, örömet, dicséretet és tisztességet szerez majd nekem a föld minden népe előtt, ha meghallják, hogy mennyi jót teszek velük. De rettegni és reszketni is fognak, ha látják, mennyi jót és milyen békességet adok nekik. 10 Ezt mondja az Úr erről a helyről, amelyet ember és állat nélkül maradt pusztának mondtok, Júda városairól és Jeruzsálem utcáiról, amelyek lakatlan pusztasággá váltak, ember és állat nélkül: **11 Felhangzik még a vidám örvendezés hangja, a vőlegény és a menyasszony hangja és azoké, akik így énekelnek: Adjatok hálát a Seregek Urának, mert jó az Úr, mert örökké tart szeretete! Hálaadó énekkel jönnek az Úr házába, mert jóra fordítom az ország sorsát, és olyan lesz, amilyen régen volt –** ezt mondja az Úr. 12 Ezt mondja a Seregek Ura: Ezen az ember és állat nélkül maradt, pusztasággá vált helyen és ennek minden városában fognak még pásztorok tanyázni, nyájukat legeltetve. 13 A hegyvidék, a Seféla-alföld és a Délvidék városaiban, Benjámin földjén, Jeruzsálem környékén és Júda városaiban átmegy még a nyáj a számadó keze alatt – ezt mondja az Úr. **14 Eljön majd az idő – így szól az Úr –, amikor valóra váltom azt a jót, amit Izráel és Júda házáról ígértem.** 15 Azokban a napokban és abban az időben igazi sarjadékot sarjasztok Dávidnak, aki törvényesen és igazságosan jár el az országban. 16 Azokban a napokban szabad lesz Júda, Jeruzsálem is biztonságban él, és így fogják

nevezni: Az Úr a mi igazságunk! 17 Mert így szól az Úr: **Nem hálnak ki Dávid utódai; lesz, aki Izráel házának trónján üljön. 18 És nem hálnak ki a lévita papok utódai sem; lesznek, akik égőáldozatot mutatnak be, ételáldozatot égetnek, és véresáldozatot készítenek szíнем előtt mindenkor. 19 Így szólt az Úr igéje Jeremiáshoz: 20 Ezt mondja az Úr: Ha érvénytelenné tudjátok tenni a nappalra és éjszakára vonatkozó szövetségemet úgy, hogy ne legyen nappal és éjszaka a maga idejében, 21 akkor válik érvénytelenné szolgálommal, Dáviddal kötött szövetségem is úgy, hogy nem lesz fia, aki a trónján uralkodjék; meg szolgálommal, a lévita papokkal kötött szövetségem is. 22 Amilyen megszámlálhatatlan az ég serege, és megmérhetetlen a tenger partján a homok, úgy megszaporítom szolgálomnak, Dávidnak az utódait és a lévítákat, akik nekem szolgálnak. 23 Azután így szólt az Úr igéje Jeremiáshoz: 24 Nem veszed észre, mit beszél ez a nép? Azt, hogy elvetette az Úr azt a két nemzetséget, amelyet kiválasztott. Népeimet pedig azzal csúfolják, hogy az már nem is számít nemzetnek előttük. 25 Ezt mondja az Úr: Ha már nem lesz érvényben a nappalra és éjszakára vonatkozó szövetségem, ha már nem én rendelkezem az ég és a föld fölött, 26 akkor vetem el Jákóbnak és szolgálomnak, Dávidnak az utódait is, hogy ne az ő utódai közül válasszak uralkodókat Ábrahám, Izsák és Jákób utódai fölé. Mert én jóra fordítom sorsukat, és megkönyörülök rajtuk. **EVANGÉLIUM ÍGÉRETE****

Jer 34

1Az Úr igéje szólt Jeremiáshoz, amikor Nebukadneccar, Babilónia királya egész hadseregével, az uralma alatt álló **országok minden királyságával és népével ostromolni kezdte Jeruzsálemet** és a többi várost. 2 Ezt mondta az Úr, Izráel Istene:

Menj, szólj Cidkijjának, Júda királyának, és mondd meg neki, hogy így szól az Úr: Ezt a várost Babilónia királyának a kezébe adom, és ő fölperzseli. 3 Te sem menekülsz meg a kezéből, hanem elfognak, és átadnak neki. Szemtől szemben állsz a babiloni királlyal, személyesen beszél majd veled, és Babilonba kerülsz. 4 De azért halld meg az Úr igéjét, Cidkijjá, Júda királya! Ezt mondja rólad az Úr: Nem fegyvertől fogsz meghalni! 5 Békességben halsz meg, és amilyen gyásztűzet gyújtottak őseidnek, a korábbi királyoknak, elődeidnek, olyat gyújtanak neked is, és így siratnak el: Jaj, uram! Ezt határoztam! – így szól az Úr

. 6 Akkor jelentette ki mindezt Jeremiás próféta Cidkijjának, Júda királyának Jeruzsálemben, 7 amikor Babilónia királyának a hadserege ostromolta Jeruzsálemet és Júda megmaradt városait, Lákíst és Azékát; mert Júda városai közül csak ezek a megerősített városok maradtak már meg. 8 Az Úr igéje szólt Jeremiáshoz, miután Cidkijjá király egyezséget kötött Jeruzsálem egész népével, hogy hirdessék ki a rabszolgák felszabadítását, 9 és engedje **szabadon mindenki a héber rabszolgáját és rabszolganőjét**, és ne tartsa szolgaságban senki a júdai embertársát. 10 Engedelmeskedtek is a vezetők valamennyien meg az egész nép; belementek az egyezésbe, hogy mindenki szabadon engedi rabszolgáját és rabszolganőjét, és nem tartja tovább senki szolgaságban őket. Engedelmeskedtek, és elengedték őket, 11 de azután kényszerítették a szabadon bocsátott rabszolgákat és rabszolganőket, hogy térjenek vissza, és erőszakkal újra rabszolgákká és rabszolganőkké tették őket. 12 Ekkor így szólt az Úr igéje Jeremiáshoz: 13 Ezt mondja az Úr, Izráel Istene:

Én szövetséget kötöttem őseitekkel, amikor kihoztam őket Egyiptom földjéről, a szolgaság házából, és azt mondtam, 14 hogy minden hetedik esztendőben engedje el mindenki héber embertársát, aki eladta magát. Hat évig szolgáljon, azután engeddd őt szabadon! De őseitek nem hallgattak és nem figyeltek rám. **15 Ti viszont most megtértetek, és azt tettétek, amit én helyesnek látok. Kihirdettétek felebarátaitok**

felszabadítását, és egyezséget kötöttetek szíнем előtt abban a házban, amelyet rólam neveztek el. 16 De azután újra meggyaláztatok nevemet, mert mindenki visszakényszerítette rabszolgáját és rabszolganőjét, akit szabadon bocsátott, hogy menjen, amerre lát, majd erőszakkal újra rabszolgákká és rabszolganőkké tettétek őket. 17 Azért ezt mondja az Úr: **Ti nem engedelmeskedtetek nekem igazán, amikor felszabadulást hirdettetek, ki-ki az embertársának és a felebarátjának.** Most azért én hirdetek nektek felszabadulást – így szól az Úr –, hogy szabadon pusztítson titeket a fegyver, a dögvész és az éhínség, és elrettentő példává teszlek benneteket a föld minden országa számára. 18 Azokat pedig, akik megszegtek az egyezséget, akik nem tartották meg azt, amit szíнем előtt foglaltak egyezségbe, **olyanokká teszem, mint azt a borjút, amelyet kettévágtak, és átmentek a részei között.** 19 Júda és Jeruzsálem vezetőit, az udvarnokokat, a papokat és az ország egész népét, **akik átmentek a borjú részei között,** 20 ellenségeik kezébe adom, az életükre török kezébe, holttestük pedig az ég madarainak és a föld állatainak lesz az eledele. 21 Cidkijját, Júda királyát és vezéreit is ellenségeik kezébe adom, az életükre török kezébe, a babilóniai király hadseregének hatalmába, amely most elvonult innen. 22 Mert parancsot adok – így szól az Úr –, és visszahozom őket ehhez a városhoz: ostrom alá veszik, elfoglalják és fölperzselik. Júda városait pedig lakatlan pusztasággá teszem!

Jer 35

Így szólt az Úr igéje Jeremiáshoz, Jójákímnak, Jósiás fiának, Júda királyának az idejében:

2 Menj el a rékábiak háza népéhez, és beszélj velük; vidd be őket az Úr házánaк egyik kamrájába, és adj nekik bort inni!

3 Magam mellé vettem tehát Jaazanját, aki Jirmejá fia, Habaccinjá unokája volt, továbbá a testvéreit és valamennyi fiát: a rékábiak egész háza népét. 4 Bevittem őket az Úr házába, Hánán fiainak a kamrájába, aki Jigdaljának, az Isten emberének volt a fia. Ez a kamra a vezetők kamrája mellett volt, Maaszéjának, Sallúm fiának a kamrája fölött, aki ajtóőr volt. 5 Itt a rékábiak háza népének a fiai elé borral telt kelyheket és poharakat tettem, és ezt mondtam nekik:

Igyatok bort! 6 De ők így feleltek: Nem iszunk bort, mert a mi ősünk, Jónádáb, Rékáb fia ezt parancsolta nekünk: Ne igyatok bort soha, se ti, se a fiaitok! VZS- BORIVÁS, MINT PARANCS – A BOR NEM IVÁSA, MINT AZ ÚR PARANCSÁNAK MEGSZEGÉSE 7

Házat se építetek, gabonát se vessetek, szőlőt se ültessetek, birtokotok se legyen, hanem sátorban lakjatok egész életetekben, hogy sokáig éljeteк azon a földön, ahol jövevények vagytok! 8 És mi hallgattunk ősünknek, Jónádábnak, Rékáb fiának a szavára, mindarra, amit parancsolt nekünk, hogy ne igyunk egész életünkben bort, se mi, se feleségünk, se fiaink, se leányaink; 9 és házakat se építsünk, hogy azokban lakjunk; ne legyen szőlőnk, szántóföldünk és vetésünk sem, 10 hanem sátrakban lakjunk. Engedelmeskedtünk tehát, és mindent úgy tettünk, ahogyan ősünk, Jónádáb parancsolta. 11 Csak amikor fölvonult Nebukadneccar, Babilónia királya az ország ellen, akkor mondtuk: Gyertek, menjünk Jeruzsálembe a káldeusok és az arámok hadserege elől! Ezért lakunk Jeruzsálemben. 12 Ekkor így szólt Jeremiáshoz az Úr igéje: 13 Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Menj, és mondd meg Júda férfainak és Jeruzsálem lakóinak: Miért nem fogadjátok meg az intést, és miért nem hallgattok a szavamra? – így szól az Úr. 14 Jónádábnak, Rékáb fiának betartották az utasításait. **Ő azt parancsolta fiainak, hogy ne igyanak bort; nem is ittak a mai napig sem, hanem engedelmeskedtek ősük parancsának.** Én is szóltam hozzátok, idejében szóltam, de ti nem hallgattatok rám. 15 Elküldtem hozzátok szolgálóimat, a prófétákat, idejében küldtem, és ezt mondtam: **Térjen meg mindenki a maga gonosz útjáról! Jobbítsátok meg tetteiteket, ne kövessetek más isteneket, és ne tiszteljétek őket!** Akkor azon a földön lakhattok, amelyet nektek és őseiteknek adtam. De ti nem figyeltetek és nem hallgattatok rám. 16 Jónádábnak, Rékáb fiának az utódai

megtartották ősük parancsát, amelyet az megparancsolt, de ez a nép nem hallgatott rám. 17 Azért ezt mondja az Úr, a Seregek Istene, Izráel Istene: Elhozom Júdára és Jeruzsálem minden lakójára mindazt a veszedelmet, amelyet meghirdettem ellenük. Mert beszéltem hozzájuk, de nem hallgattak rám, hívtam őket, de nem válaszoltak. 18 A rékábiak háza népének pedig ezt mondta Jeremiás: Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Mivel ti hallgattatok ösötöknek, Jónádábnak a parancsára, megtartottátok minden parancsát, és mindent úgy tettetek, ahogyan ő parancsolta nektek, 19 azért így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Nem hálnak ki Jónádábnak, Rékáb fiának az utódai, színem előtt maradnak mindenkor!

Jer 36

1 Jójákímnak, Jósiás fiának, Júda királyának a negyedik esztendejében így szólt az Úr igéje Jeremiáshoz:

2 Fogj egy irattekereszt, és írd rá mindazokat az igéket, amelyeket kijelentettem neked Izráelről, Júdáról és a többi népről, attól fogva, hogy beszélni kezdtem hozzád: Jósiás idejétől kezdve egészen mindmáig. 3 Talán meghallja Júda háza, hogy mennyi veszedelmet készülök rájuk zúdítani, és megtér mindenki a maga gonosz útjáról. Akkor én is megbocsátom bűnüket és vétküket.

4 Ekkor Jeremiás hívta Bárúkot, Nérijjá fiát, **Bárúk pedig leírta Jeremiás diktálása után az irattekeresre az Úrnak mindazokat az igéit, amelyeket kijelentett neki.** 5 Majd ezt parancsolta Jeremiás Bárúknak: Én akadályoztatva vagyok, nem mehetek az Úr házába, 6 azért menj el te, és az Úr házában a **böjt napján olvasd fel a nép előtt a tekereszt, amelyre diktálásom után leírtad az Úr igéjét.** Olvasd fel azok előtt a júdaiak előtt is, akik a városaikból érkeztek! 7 **Talán az Úr elé jut könyörgésük, és megtér mindenki a maga gonosz útjáról.** Mert nagy és lángoló haraggal beszélt az Úr ez ellen a nép ellen. 8 Bárúk, Nérijjá fia mindenben úgy járt el, ahogyan Jeremiás próféta parancsolta, és felolvasta az iratból az Úr igéjét az Úr házában. 9 Jójákímnak, Jósiás fiának, Júda királyának ötödik esztendejében, a kilencedik hónapban ugyanis kihirdették Jeruzsálem egész népének és a Júda városaiból Jeruzsálembe érkezett egész népnek, hogy tartsanak böjtöt az Úr előtt. 10 Ekkor **olvasta fel Bárúk az iratból Jeremiás szavait az Úr házában,** Gemarjának, Sáfán kancellár fiának a kamrájában, a felső udvarban, az Úr háza új kapujának a bejáratánál az egész nép füle hallatára. 11 Amikor meghallgatta Míkájehú, Gemarjá fia, Sáfán unokája ebből az iratból az Úr minden igéjét, 12 lement a királyi palotába a kancellár szobájába, ahol éppen együtt volt valamennyi vezető ember: Elisámá kancellár, Delájá, Semajának a fia, Elnátán, Akbórnak a fia, Gemarjá, Sáfánnak a fia, Cidkijjá, Hananjának a fia és a többi vezető ember. 13 Míkájehú jelentette nekik mindazt, amit hallott, amikor Bárúk felolvasta az iratot a nép előtt. 14 Ekkor elküldték a vezető emberek Bárúkhöz Jehúdít, Netanjá fiát, Selemjá unokáját, Kúsi dédunokáját ezzel az üzenettel: Vedd magadhoz a tekereszt, amelyet felolvastál a nép előtt, és gyere ide! Bárúk, Nérijjá fia magához vette a tekereszt, és elment hozzájuk. 15 Ők ezt mondták neki: Ül le, és olvasd fel előttünk! **És Bárúk felolvasta előttük.** 16 **Amikor az egészet végighallgatták, megrettenve néztek egymásra, TÖRVÉNY** és ezt mondták Bárúknak: Nekünk jelentenünk kell mindezt a királynak. 17 Majd ezt kérdezték Bárúktól: Mondd el nekünk, hogyan írtad le **mindezeket? Az ő diktálása után?** 18 Bárúk így felelt nekik: **Ő mondta nekem tollba mindezeket az igéket, én pedig leírtam a tekeresre tintával. NAGYON ÉRDEKES FOLYAMAT AZ ÍRÁSOK KELETKEZÉSÉRŐL (AZ ÚR SZÓL JEREMIÁSNAK, JEREMIÁS DIKTÁL BÁRUKNAK, AZT FELOLVASSÁK.)** 19 A vezetők ezt mondták Bárúknak: Menj, és rejtőzz el te is meg Jeremiás is; ne tudja senki, hogy hol vagytok! 20 Majd bementek a királyhoz az udvarba, miután a tekereszt elhelyezték Elisámá kancellár szobájában, és jelentették mindezt

a királynak. 21 A király elküldte Jehúdít, hogy hozza el a tekercset. Jehúdí el is hozta Elísámá kancellár **szobájából, és felolvasta a király és a király szolgálatában álló vezető emberek előtt.** 22 A király éppen a téli palotában tartózkodott, mert az év kilencedik hónapja volt; előtte a szenesserpenyőben égett a tűz. **23 Amikor Jehúdí három vagy négy hasábot elolvasott, a király levágta azt a kancellár késével, és a serpenyő tűzébe dobta, míg csak az egész tekercs a serpenyő tűzébe nem került. IDfFT-FT 1990** Nem rettentek meg, ruháikat sem szaggatták meg, sem a király, sem udvari emberei, amikor hallották mindezeket. 25 Elnátán, Delájá és Gemarjá kérelték ugyan a királyt, hogy ne égesse el a tekercset, de nem hallgatott rájuk. 26 Sőt megparancsolta a király Jerahmeélnek, a király fiának, Szerájának, Azriél fiának és Selemjának, Abdeél fiának, hogy fogják el Bárúk írnot és Jeremiás prófétát. **De az Úr elrejtette őket.** 27 Így **szólt az Úr igéje Jeremiáshoz** azután, hogy a király elégette a tekercset azokkal az igékkel, amelyeket Bárúk leírt Jeremiás diktálása után:

28 Végy elő egy másik tekercset, és írd rá az előbbi igéket mind, amelyek az előző tekercsen voltak, de elégette Jójákím, Júda királya! 29 Jójákímnak, Júda királyának pedig mondd meg: Így szól az Úr: Te elégetted azt a tekercset, és ezt mondtad: Miért írtad rá, hogy el fog jönni a babilóniai király, elpusztítja ezt az országot, és véget vet benne embernek és állatnak?! 30 Ezért így szól az Úr Jójákímról, Júda királyáról: Nem fog az utódja Dávid trónján ülni. Holttestét pedig kidobják, és ott hever nappal a hőségben, éjszaka a fagyban. 31 Megbüntetem őt és utódját meg udvari embereit a bűneik miatt. Elhozom rájuk és Jeruzsálem lakóira meg a júdaiakra mindazt a veszedelmet, amelyet megmondtam nekik, de nem hallgattak meg.

32 Jeremiás tehát elővett **egy másik tekercset, odaadta Bárúk írnotnak, Nérijjá fiának, az pedig felírta rá Jeremiás diktálása után azokat a beszédeket, amelyek a Jójákím, Júda királya által elégetett iratban voltak. Sőt még sok más hasonló kijelentést is csatoltak hozzájuk. HERMENEUTIKAI DRÁMA**

Jer 37

1 Konjáhu, Jójákím fia helyett **Cidkijjá, Jósiás fia** lett a király, akit Nebukadneccar, Babilónia királya tett meg Júda királyának. 2 Nem hallgatott sem ő, sem udvari emberei, sem az ország népe az Úr igéjére, amelyet Jeremiás próféta által jelentett ki. 3 Egyszer elküldte Cidkijjá király Júkalt, Selemjá fiát és Cefanjá papot, Maaszéjá fiát Jeremiás prófétához ezzel az üzenettel: Imádkozz értünk Istenünkhöz, az Úrhoz! 4 **Jeremiás szabadon járt-kelt a nép között, mert még nem vetették börtönbe.** 5 Akkor vonult ki a fáraó hadserege Egyiptomból, a Jeruzsálemet ostromló káldeusok pedig, hallva ennek hírért, elvonultak Jeruzsálem alól. 6 Így szólt az Úr igéje Jeremiás prófétához:

7 Ezt mondja az Úr, Izrael Istene: Júda királyának, aki hozzám küldött titeket, hogy megkérdezzetek, mondjátok meg, hogy a fáraó hadserege, amely segíségekre indult, visszatér országába, Egyiptomba. 8 A káldeusok pedig újból ostrom alá veszik ezt a várost, elfoglalják és fölperzselik. 9 Ezt mondja az Úr: Ne áltassátok magatokat azzal, hogy majd elvonulnak innen a káldeusok, mert nem fognak elvonulni! 10 Ha megvernétek is az ellenetek harcoló káldeusok egész hadseregét, úgyhogy csak sebesültek maradnának belőle, még ezek is fölkelnének sátrukból, és fölperzselnék ezt a várost.

11 Amikor a káldeusok hadserege a fáraó hadserege miatt elvonult Jeruzsálem alól, 12 Jeremiás el akart menni Jeruzsáleből Benjámín földjére, hogy átvegye birtokát rokonai körében. 13 De amikor a Benjámín-kapuhoz ért, az őrség parancsnoka, név szerint Jirijjá, Selemjá fia, Hananjá unokája letartóztatta Jeremiás prófétát, mert azt mondta: Át akarsz szökni a káldeusokhoz! 14 Jeremiás azonban így felelt: Hazugság! Nem akarok átszökni a káldeusokhoz! De Jirijjá nem hallgatott rá, hanem **letartóztatta Jeremiást, és a vezetők elé**

hurcolta. 15 A vezetők felháborodtak, megverték Jeremiást, és börtönbe vetették Jónátán kancellár házában, mert azt használták fogháznak. 16 Így került Jeremiás a tömlöcbe, egy föld alatti üregbe. Ott kellett maradnia Jeremiásnak sokáig. 17 Cidkijjá király azonban érte küldött, kihozatta, és a palotájában titokban megkérdezte tőle a király: Van-e mondanivalója az Úrnak? Jeremiás ezt felelte: Van! És hozzátette: A babilóniai király kezébe kerülsz! 18 Majd ezt kérdezte Jeremiás Cidkijjá királytól: Mit vétettem ellened, udvari embereid és a nép ellen, hogy fogházba vetettetek? 19 Hol vannak prófétáitok, akik azt prófétálták nektek, hogy nem jön el Babilónia királya ellenetek és az ország ellen?! 20 Most azért, uram, királyom, hallgass meg, és jusson eléd könyörgésem: Ne vitess vissza Jónátán kancellár házába, ne kelljen ott meghalnom! 21 Cidkijjá király ezért azt parancsolta, hogy a börtön udvarán legyen felügyelet alatt Jeremiás, és adjanak neki naponként egy kenyert a pékek utcájából, amíg csak el nem fogy a kenyér a városban. Így maradhatott Jeremiás a börtön udvarában

Jer 38

1 Hallotta Sefatjá, Mattánnak a fia, Gedaljá, Pashúrnak a fia, Júkal, Selemjának a fia és Pashúr, Malkijjának a fia is, amikor Jeremiás ezt mondta az egész népnek: 2 Ezt mondja az Úr: Aki ebben a városban marad, az fegyver, éhínség és dögvész miatt fog meghalni. Aki azonban kimegy a káldeusokhoz, az megmarad, életét ajándékol kapja, és élni fog. 3 Ezt mondja az Úr: A babilóniai király hadseregének a kezébe fog kerülni ez a város, és elfoglalja. 4 Ezért a vezető emberek ezt mondták a királynak: Meg kell halnia ennek az embernek, mert elcsüggeszti a városban megmaradt harcosokat és az egész népet azzal, hogy ilyeneket hirdet nekik. Hiszen ez az ember a népnek nem a javára, hanem a vesztére törekszik! 5 Cidkijjá király így válaszolt: A kezetekben van, hiszen a király tehetetlen veletek szemben! **6 Fogták tehát Jeremiást, és beledobták Malkijjának, a király fiának a ciszternájába, amely a börtön udvarán volt. Köteleken bocsátották le Jeremiást, és mivel a ciszternában nem volt víz, csak sár, belesüllyedt Jeremiás a sárba.** 7 Meghallotta az etióp Ebed-Melek, a királyi palota egyik udvarnok, hogy Jeremiást a ciszternába vetették. A király akkor a Benjámin-kapuban tartózkodott, 8 ezért kiment Ebed-Melek a királyi palotából, és így szólt a királyhoz: 9 Uram, királyom! Rosszul tették ezek az emberek, hogy így bántak Jeremiás prófétával, és a ciszternába dobták. Anélkül is meghalt volna az éhínség miatt, hiszen nincs már kenyér a városban! 10 Akkor a király ezt parancsolta az etióp Ebed-Meleknek: Vigyél innen magaddal harminc embert, **és húzasd föl Jeremiás prófétát a ciszternából, mielőtt meghalna!** 11 Ebed-Melek tehát magával vitte az embereket, bement a királyi palotába, a kincstár alatt levő helyiségbe, összeszedett ott régi és elnyűtt ruhadarabokat, és leeresztette azokat Jeremiásnak köteleken a ciszternába. 12 Majd ezt mondta az etióp Ebed-Melek Jeremiásnak: Tedd ezeket a régi és elnyűtt ruhadarabokat hónod alatt a kötelek alá! Jeremiás úgy is tett, 13 és akkor kihúzták Jeremiást a kötelekkel, és kiemelték a ciszternából. Jeremiás ezután ott maradt a börtön udvarában. 14 Cidkijjá király magához hívatta Jeremiás prófétát az Úr házában a harmadik bejáratához. A király így szólt Jeremiáshoz: Akarok valamit kérdezni tőled, de ne titkolj el semmit előlem! 15 Jeremiás így válaszolt Cidkijjának: Ha kijelentést mondok neked, biztosan megöletsz, ha pedig tanácsot adok, nem hallgatsz rám. 16 Cidkijjá király ekkor titokban megesküdt Jeremiásnak: Az élő Úrra mondom, aki az életet adta nekünk, hogy nem öletlek meg, és nem adlak azoknak a kezébe, akik az életedre törnek! 17 **Jeremiás ezt mondta Cidkijjának: Így szól az Úr, a Seregek Istene, Izráel Istene: Ha kimégy a babilóniai király vezéreire, akkor életben maradsz, és nem perzselik föl ezt a várost sem; életben maradsz házad népével együtt. 18 De ha nem mégy ki a babilóniai király vezéreire, akkor ez a város a káldeusok kezébe kerül, és fölperzselik, és te sem menekülsz meg a kezükből! JEREMIÁS A KIRÁLYNAK PRÓFÉTÁJA** 19 De Cidkijjá király ezt felelte Jeremiásnak: Aggódok, hogy a káldeusokhoz pártolt júdaiak kezébe adnak, és azok gúnyt üznek belőlem. 20 Nem adnak! – szólt Jeremiás. – Hallgass az Úr szavára,

amelyet most mondok neked, akkor jól jársz, és életben maradsz! 21 De ha nem akarsz kimenni, megmutatta nekem az Úr, hogy akkor mi történik: 22 Kivisznek minden asszonyt, aki itt maradt a júdai király palotájában, a babilóniai király vezéreihöz, és akkor ezt mondják az asszonyok: Rászedtek, hatalmukba kerítették legjobb barátaid. És amikor lábad ingoványba merült, ők cserbenhagytak! 23 Feleségeidet és fiaidat is mind kiviszik a káldeusokhoz. Te sem menekülsz meg kezükből, hanem elfognak, és a babilóniai király kezébe adnak; ezt a várost pedig fölperzselik. 24 Cidkijjá ezt mondta Jeremiásnak: Senkinek sem szabad megtudnia ezeket a dolgokat, mert különben meghalsz! 25 Ha meghallják a vezető emberek, hogy beszéltem veled, elmennek hozzád, és ezt mondják neked: Mondd el, miről beszéltél a királlyal! Ne titkolj el előttünk semmit, különben megölünk! Miről beszélt veled a király? 26 Akkor te így válaszolj nekik: A király elé terjesztettem kérésemet, hogy ne vitessen vissza Jónátán házába, mert ott meghalnék. 27 El is mentek a vezető emberek Jeremiáshoz, és kikérdezték. De ő úgy tájékoztatta őket, ahogyan a király megparancsolta. Azok aztán békén hagyták, mert semmit nem tudtak meg tőle. **28 Így maradt Jeremiás a börtönudvarban egészen addig, amíg el nem foglalták Jeruzsálemet. Ott volt, amikor elfoglalták Jeruzsálemet.**

Jer 39

1 Cidkijjá, Júda királya uralkodásának kilencedik évében, a tizedik hónapban jött el Nebukadneccar, Babilónia királya egész haderejével Jeruzsálem ellen, és ostrom alá vette. 2 Cidkijjá uralkodásának tizenegyedik évében, a negyedik hónap kilencedik napján törtek be a városba. 3 Bevonultak a babilóniai király vezérei, és leültek a középső kapuban: Nérgal-Szárecer, Szamgar-Nebú, Szár-Szekím udvarmester, Nérgal-Szárecer főmágus és a babilóniai király összes többi vezére. 4 Amikor meglátta őket Cidkijjá, Júda királya és a harcosai, éjszaka kimenekültek a városból a király kertje felé vezető úton, a két várfal közt levő kapun át, és elvonultak az Arába-völgy felé vezető úton. 5 A káldeusok egy csapata azonban üldözőbe vette őket, és utolérték Cidkijját Jerikó síkságán. Elfogták, és elvitték Nebukadneccarhoz, Babilónia királyához Riblába, Hamát földjére, ahol az ítéletet tartott fölötte. 6 Babilónia királya Cidkijjá fiait a szeme láttára ölette meg Riblában, és megölette Babilónia királya Júda valamennyi nemesét is. 7 Azután Cidkijját megvakítottatta, majd bilincsbe verette, és úgy vitette el Babilonba. 8 A káldeusok fölperzseltek a királyi palotát, még a köznép házait is, Jeruzsálem várfalait pedig lerombolták. 9 A nép maradékát, akár a városban maradtak életben, akár átpártolók voltak, akik átpártoltak hozzá, tehát a nép maradékát, akik életben maradtak, fogságba hurcolta Nebuzaradán testőrparancsnok Babilóniába. **JERUZSÁLEM ELPUSZTÍTÁSA BABILONI FOGSÁG** 10 A népből csak a nincsteleneket, akiknek semmijük sem volt, hagyta Júda földjén Nebuzaradán testőrparancsnok, és szőlőket meg szántóföldeket adott nekik azon a napon. 11 Jeremiásra nézve pedig ezt a parancsot adta Nebukadneccar, Babilónia királya Nebuzaradán testőrparancsnoknak: **JEREMIÁS KORÁBBAN EGYES SZÁM ELSŐ SZEMÉLYBEN, KÉSŐBB EGYES SZÁM HARMADIK SZEMÉLYBEN** 12 **Vedd magad mellé, és legyen rá gondod! Ne tégy vele semmi rosszat, hanem úgy bánj vele, ahogyan kívánja!** 13 Intézkedett tehát Nebuzaradán testőrparancsnok, Nebusazbán udvarmester, Nérgal-Szárecer főmágus és a babilóniai király többi vezető embere, 14 kihozatták Jeremiást a börtönudvarból, és átadták Gedaljának, Ahikám fiának, Sáfán unokájának, hogy vigye haza. Így ő a nép között maradt. 15 Jeremiáshoz pedig így szólt az Úr igéje, amikor még fogoly volt a börtön udvarában:

16 Menj, és mondd meg az etióp Ebed-Meleknek: Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Én beteljesítem, amit kijelentettem erről a városról, vesztére és nem javára. Szemed láttára következik be minden a maga idejében. 17 De téged megmentelek azon a napon – így szól az Úr –, és nem kerülsz azoknak az embereknek a kezébe,

akiktől félsz. 18 Mert én megszabadítalak, nem esel el fegyvertől, és életedet ajándéku kapod, mert bíztál bennem! – így szól az Úr.

Így következett be az, amit Jeremiásnak mondott az Úr, miután Nebuzaradán testőrparancsnok szabadon bocsátotta Rámában. Mert elfogatásakor őt is láncra verték a többi jeruzsálemi és júdai fogollyal, akiket fogságba vittek Babilóniába. 2 A testőrparancsnok kivette közülük Jeremiást, és ezt mondta neki: **Az Úr, a te Istened kijelentette, hogy milyen veszedelem éri ezt a helyet. 3 Beteljesítette, véghezvitte az Úr, amit kijelentett. Mert vétkeztetek az Úr ellen, és nem hallgattatok a szavára, ezért történt ez veletek. 4 Én tehát még ma leveszem a kezedről a láncot. Ha úgy látod jónak, hogy Babilóniába jöjj velem, akkor jöjj, és nekem gondom lesz rád. Ha pedig nem látod jónak, hogy velem jöjj Babilóniába, akkor maradj!** Nézd, előtted van az egész ország, mehatsz, ahová jónak és helyesnek látod! 5 De később már nem lehet visszatérni. Menj Gedaljához, Ahikám fiához, Sáfán unokájához, akit Babilónia királya Júda városainak a helytartójává tett. Lakj vele a nép között, vagy menj akárhová, ahova akarsz! A testőrparancsnok élelmet és ajándékot adott neki, és elbocsátotta. 6 Jeremiás pedig elment Gedaljához, Ahikám fiához Micpába, és ott lakott vele az országban maradt nép között. 7 Amikor meghallották a szétszóródott csapatok parancsnokai és embereik, hogy Babilónia királya Gedalját, Ahikám fiát nevezte ki helytartóvá az országban, és hogy rábízta a férfiakat, az asszonyokat és a gyermekeket, az ország nincstelenjeit, akiket nem vittek fogságba Babilóniába, 8 elmentek Gedaljához Micpába, mégpedig Jismáél, Netanjá fia, Jóhánán és Jónátán, Káréah fiai, Szerájá, Tanhumet fia, a netófái Éfaj fiai meg Jaazanjá, Maakáti fia embereikkel együtt. 9 Gedaljá, Ahikám fia, Sáfán unokája megesküdött nekik és embereiknek, és így szólt: Ne féljetek attól, hogy a káldeusokat kell szolgálnotok! Maradjatok az országban, és szolgáljátok Babilónia királyát, akkor jó dolgotok lesz! 10 Én is itt maradok Micpában, hogy a káldeusok szolgálatára álljak, akik idejönnek majd hozzánk. Ti pedig gyűjtsétek be a bort, a gyümölcsöt és az olajat, és tegyétek el edényekbe! Lakjatok a városokban, amelyeket birtokba vehettek! 11 Meghallották a móábiaknál, az ammóniaknál, az edómiaknál és a többi országban élő júdaiak is, hogy Babilónia királya otthon hagyta a júdaiak maradékát, és hogy Gedalját, Ahikám fiát, Sáfán unokáját nevezte ki helytartójukká. 12 Visszatértek tehát a júdaiak mindenhonnan, ahová szétszóródtak; megjöttek Júda földjére Gedaljához Micpába. Igen sok bort és gyümölcsöt gyűjtöttek be. 13 Jóhánán, Káréah fia és a szétszóródott csapatok parancsnokai mindnyájan elmentek Gedaljához Micpába, 14 és ezt mondták neki: Nem tudod, hogy Baalísz ammóni király elküldte Jismáélt, Netanjá fiát, hogy megöljön téged? De Gedaljá, Ahikám fia nem hitt nekik. 15 Jóhánán, Káréah fia pedig titokban ezt mondta Gedaljának Micpában: Majd én elmegyek, és megölöm Jismáélt, Netanjá fiát úgy, hogy senki sem fogja megtudni. Miért ölné meg ő téged? Hiszen akkor szétszóródnának mindazok a júdaiak, akik köréd gyűltek, és Júdának még a maradéka is elpusztulna. 16 De Gedaljá, Ahikám fia így válaszolt Jóhánánnak, Káréah fiának: Nehogy ezt megtegyed; hazugság, amit Jismáélról mondasz!

Jer 40

Így következett be az, amit Jeremiásnak mondott az Úr, miután Nebuzaradán testőrparancsnok szabadon bocsátotta Rámában. Mert elfogatásakor őt is láncra verték a többi jeruzsálemi és júdai fogollyal, akiket fogságba vittek Babilóniába. 2A testőrparancsnok kivette közülük Jeremiást, és ezt mondta neki: **Az Úr, a te Istened kijelentette, hogy milyen veszedelem éri ezt a helyet. 3Beteljesítette, véghezvitte az Úr, amit kijelentett. Mert vétkeztetek az Úr ellen, és nem hallgattatok a szavára, ezért történt ez veletek. 4Én tehát még ma leveszem a kezedről a láncot. Ha úgy látod jónak, hogy Babilóniába jöjj velem, akkor jöjj, és nekem gondom lesz rád. Ha pedig nem látod jónak, hogy velem jöjj Babilóniába, akkor**

maradj! Nézd, előtted van az egész ország, mehatsz, ahová jónak és helyesnek látod! 5De később már nem lehet visszatérni. Menj Gedaljához, Ahíkám fiához, Sáfán unokájához, akit Babilónia királya Júda városainak a helytartójává tett. Lakj vele a nép között, vagy menj akárhová, ahova akarsz! A testőrparancsnok élelmet és ajándékot adott neki, és elbocsátotta. 6Jeremiás pedig elment Gedaljához, Ahíkám fiához Micpába, és ott lakott vele az országban maradt nép között.

Gedaljá összegyűjti a júdaiakat

7Amikor meghallották a szétszóródott csapatok parancsnokai és emberei, hogy Babilónia királya Gedalját, Ahíkám fiát nevezte ki helytartóvá az országban, és hogy rábízta a férfiakat, az asszonyokat és a gyermekeket, az ország nincstelenjeit, akiket nem vittek fogságba Babilóniába, 8elmentek Gedaljához Micpába, mégpedig Jismáél, Netanjá fia, Jóhánán és Jónátán, Káréah fiai, Szerájá, Tanhumet fia, a netófái Éfaj fiai meg Jaazanjá, Maakáti fia embereikkel együtt. 9Gedaljá, Ahíkám fia, Sáfán unokája megesküdött nekik és embereiknek, és így szólt: Ne féljetez attól, hogy a káldeusokat kell szolgálnotok! Maradjatok az országban, és szolgáljátok Babilónia királyát, akkor jó dolgatok lesz! 10Én is itt maradok Micpában, hogy a káldeusok szolgálatára álljak, akik idejönnek majd hozzánk. Ti pedig gyűjtsétek be a bort, a gyümölcsöt és az olajat, és tegyétek el edényekbe! Lakjatok a városokban, amelyeket birtokba vehettek! 11Meghallották a móábiaknál, az ammóniaknál, az edómiaknál és a többi országban élő júdaiak is, hogy Babilónia királya otthon hagyta a júdaiak maradékát, és hogy Gedalját, Ahíkám fiát, Sáfán unokáját nevezte ki helytartójukká. 12Visszatértek tehát a júdaiak mindenhonnan, ahová szétszóródtak; megjöttek Júda földjére Gedaljához Micpába. Igen sok bort és gyümölcsöt gyűjtöttek be.

13Jóhánán, Káréah fia és a szétszóródott csapatok parancsnokai mindnyájan elmentek Gedaljához Micpába, 14és ezt mondták neki: Nem tudod, hogy Baalisz ammóni király elküldte Jismáélt, Netanjá fiát, hogy megöljön téged? De Gedaljá, Ahíkám fia nem hitt nekik. 15Jóhánán, Káréah fia pedig titokban ezt mondta Gedaljának Micpában: Majd én elmegyek, és megölöm Jismáélt, Netanjá fiát úgy, hogy senki sem fogja megtudni. Miért ölne meg ő téged? Hiszen akkor szétszóródnának mindazok a júdaiak, akik köréd gyűltek, és Júdának még a maradéka is elpusztulna. 16De Gedaljá, Ahíkám fia így válaszolt Jóhánánnak, Káréah fiának: Nehogy ezt megtedd; hazugság, amit Jismáélról mondasz!

Jer 41

1 A hetedik hónapban azonban Jismáél, Netanjá fia, Elisámá unokája, aki királyi származású és a király vezető emberei közül való volt, elment tíz emberével Gedaljához, Ahíkám fiához Micpába. És amikor együtt étkeztek Micpában, 2 fölkelte Jismáél, Netanjá fia meg az a tíz ember, aki vele volt, és levágták Gedalját, Ahíkám fiát, Sáfán unokáját karddal. Így ölték meg azt, akit Babilónia királya nevezett ki az ország helytartójává. 3 Levágta Jismáél azokat a júdaiakat is, akik Gedaljával voltak Micpában, sőt az ott tartózkodó káldeusokat és harcosokat is. 4 A Gedaljá megölése után következő napon, amikor még nem tudtak a dolgról, 5 nyolcvan ember jött Sikemből, Sílóból és Samáriából levágott szakállal, megszaggatott ruhában és bevagdalt testtel. Ételáldozat és tömjén volt náluk, amelyet az Úr házába akartak vinni. 6 Jismáél, Netanjá fia azonban kiment eléjük Micpából, és amíg ment, egyre sírt. Amikor összetalálkoztak, ezt mondta nekik: Jöjjetek el Gedaljához, Ahíkám fiához! 7 De amint a város közepére értek, Jismáél, Netanjá fia meg a vele levő emberek lemészárolták és bedobálták őket egy ciszternába. 8 De volt közöttük tíz ember, akik ezt mondták Jismáélnak: Ne ölj meg bennünket, mert rejtett készleteink vannak a mezőn: búza és árpa, olaj és méz. Ezért békén hagyta és nem ölte meg őket a többiekkel együtt. 9 Azoknak az embereknek a holttestét, akiket megöltek, mert Gedaljával tartottak, abba a ciszternába dobatta Jismáél, amelyet Ászá király készíttetett, amikor megtámadta őt Baasá, Izrael királya. Ezt töltötte meg Jismáél, Netanjá fia a

legyilkoltakkal. 10 Azután foglyul ejtette Jismáél Micpában a nép egész maradékát, a király leányait és az egész népet, amely Micpában maradt, akiket Nebuzaradán testőrparancsnok Gedaljára, Ahíkám fiára bízott. Foglyul ejtette őket Jismáél, Netanjá fia, és elindult, hogy visszamenjen az ammóniakhoz. 11 De meghallotta Jóhánán, Káréah fia és a csapatparancsnokok, akik vele voltak, hogy milyen gonoszságot követett el Jismáél, Netanjá fia. 12 Ezért maguk mellé vették összes emberüket, és elindultak, hogy megtámadják Jismáélt, Netanjá fiát. Utol is érték a Gibeón melletti tónál. 13 Amikor az egész nép, amely Jismáéllal volt, megpillantotta Jóhánánt, Káréah fiát és vele az összes csapatparancsnokot, megörült, 14 és megfordult az egész nép, amelyet Jismáél foglyul ejtett Micpában, és visszament Jóhánánhoz, Káréah fiához. 15 Jismáél, Netanjá fia pedig nyolc emberrel elmenekült Jóhánán elől, és az ammóniakhoz ment. 16 Jóhánán, Káréah fia a vele levő összes csapatparancsnokkal együtt maga mellé vette a Micpából megmaradt népet, amelyet visszaszerzett Jismáéltól, Netanjá fiától, miután ez megölte Gedalját, Ahíkám fiát: a vitézeket és a harcosokat, az asszonyokat és a gyermekeket meg az udvarnokokat, akiket visszahozott Gibeónból. 17 Elindultak, és Kimhám szállásainál tartózkodtak Betlehem mellett, mert Egyiptomba akartak menni. 18 Félték ugyanis a káldeusoktól, mert Jismáél, Netanjá fia megölte Gedalját, Ahíkám fiát, akit Babilónia királya nevezett ki az ország helytartójává.

Jer 42

1 Az összes csapatparancsnok, Jóhánán, Káréah fia, Jaazanjá, Hósajá fia és az egész nép aprajánagyja odament 2 Jeremiás prófétához, és ezt mondta neki:

JOJÁHÁN

Jusson eléd könyörgésünk, és imádkozz Istenedhez, az Úrhoz értünk és ezért az egész maradékért! Hiszen saját szemeddel láthatod, milyen kevesen maradtunk meg, pedig sokan voltunk. 3 Mondja meg nekünk Istened, az Úr, hogy milyen úton kell járnunk, és mit kell tennünk. **JEREMIÁS KÖZVETÍTŐ**

JEREMIÁS

Hallottam. *Imádkozni fogok Istenetekhez, az Úrhoz, ahogy kívántátok. Azután elmondom nektek mindazt, amit válaszol az Úr, semmit sem hallgatok el előttetek.* 5 Ők pedig ezt mondták Jeremiásnak:

JOJÁHÁN ÉS ŐK

Az Úr legyen ellenünk hű és igaz tanú, ha nem úgy teszünk mindent, ahogyan üzeni általad Istened, az Úr! 6 Akár jó, akár rossz, hallgatni fogunk Istenünknek, az Úrnak a szavára, akihez küldünk téged. Bizony, hallgatunk Istenünknek, az Úrnak a szavára, hogy jó dolgunk legyen! 7 Tíz nap múlva szólt az Úr igéje Jeremiáshoz. 8 Akkor hívatta Jóhánánt, Káréah fiát és valamennyi csapatparancsnokot, akik vele voltak, meg az egész nép apraját-nagyját. 9 Ezt mondta nekik: Így szól az Úr, Izráel Istene, akihez küldtetek engem, hogy terjesszem eléje könyörgéseteket:

JEREMIÁS MINT KÖZVETÍTŐ

J10 Ha itt maradtok ebben az országban, akkor felépítelek és nem döntelek romba, elplántállak és nem gyomlállak ki benneteket, mert megbántam, hogy veszedelmet zúdítottam rátok. 11 Ne féljetek Babilónia királyától, akitől most féltetek! Ne féljetek tőle – így szól az Úr –, mert én veletek leszek, megszabadítalak és megmentelek benneteket a kezéből! 12 Irgalmasan bánok veletek, és ő is irgalmas lesz hozzátok, és visszaenged benneteket a földetekre. 13 De ha az a szándékotok, hogy nem maradtok ebben az országban, és nem hallgattok Isteneteknek, az Úrnak a szavára, 14 hanem ezt mondjátok: Egyiptomba akarunk menni, ahol nem látunk harcot,

és nem hallunk kürtszót, ahol van kenyér, nem éhezünk, ezért ott akarunk lakni! – 15 akkor halljátok meg az Úr igéjét, Júda maradéka! Ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Ha ti Egyiptomba szándékoztok menni, és odamentek, hogy ott lakjatok mint jövevények, 16 akkor utolér benneteket Egyiptomban a fegyver, amelytől féltetek, és nyomon követ Egyiptomba az éhínség is, amely miatt aggódtok, és ott haltok meg. 17 Mert minden ember, aki Egyiptomba szándékozik menni, hogy ott lakjék mint jövevény, fegyver, éhínség és dögvész miatt fog meghalni. Senki sem tud közülük elfutni vagy elmenekülni a veszedelem elől, amelyet én hozok rájuk. 18 Bizony, ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Ahogyan kiáradt lángoló haragom Jeruzsálem lakóira, úgy árad ki majd rátok is haragom, ha Egyiptomba mentek. **Átokszóvá lesztek, hogy beleborzong, aki hallja; veletek fognak példálózni az átokmondók és a csúfolódók, és nem látjátok meg többé ezt a helyet.** 19 Így szól hozzátok az Úr, Júda maradéka: Ne menjetek Egyiptomba! Jól értsétek meg, hogy mire figyelmeztetek ma benneteket! 20 Magatokat csaptátok be, amikor engem Istenetekhez, az Úrhoz küldtetek, és azt mondtátok: Imádkozz értünk Istenünkhöz, az Úrhoz, és mondd meg nekünk mindazt, amit Istenünk, az Úr üzen, mi pedig teljesítjük. 21 Meg is mondtam ma nektek, de nem hallgattatok Isteneteknek, az Úrnak szavára semmiben, amit üzent nektek. 22 Ezért tudjátok meg, hogy fegyver, éhínség és dögvész miatt fogtok meghalni azon a helyen, ahová menni akartok, hogy ott lakjatok mint jövevények.

Jer 43

1 Amikor Jeremiás elmondta az egész népnek Istenüknek, az Úrnak minden igéjét, amelyet Istenük, az Úr üzent nekik, mindezeket a szavakat, 2 így szólt Azarjá, Hósajá fia meg Jóhánán, Káréah fia és valamennyi kevély ember Jeremiáshoz: Hazugságot beszélsz! Nem üzente veled Istenünk, az Úr, hogy ne menjünk Egyiptomba, hogy ott lakjunk mint jövevények. 3 Bárúk, Nérijjá fia izgat téged ellenünk, hogy a káldeusok kezébe juttasson bennünket, és halálunkat okozza, vagy pedig fogságba vitessen Babilóniába. 4 Nem is hallgatott Jóhánán, Káréah fia, sem a csapatparancsnokok, sem az egész nép az Úr szavára, hogy maradjanak Júda földjén. 5 És magával vitte Jóhánán, Káréah fia és a csapatparancsnokok Júda egész maradékát, akik visszatértek Júdába azok közül a népek közül, amelyek közé szétszóródtak mint jövevények: 6 a férfiakat, a nőket és a gyermekeket meg a király leányait és mindenkit, akit Nebuzaradán testőrparancsnok otthagyt Gedaljánál, Ahikám fiánál, Sáfán unokájánál, végül Jeremiás prófétát és Bárúkot, Nérijjá fiát is. 7 Elmentek tehát Egyiptomba, mert nem hallgattak az Úr szavára, és eljutottak Tahpanhészig. 8 Tahpanhészban így szólt az Úr igéje Jeremiáshoz: **9 Végy magadhoz néhány nagy követ, és ásd el a júdai férfiak szeme láttára a fáraó tahpanhészi palotájánál a bejárat előtti téren, a kövezet alá!** 10 **Azután ezt mondd nekik: Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Elküldök szolgálóimért, Nebukadneccar babilóniai királyért, idehozom, és trónját e kövek fölé helyezem, amelyeket elástam; ezek fölött feszíti ki sátrát.** 11 El fog jönni, és megveri Egyiptomot: aki halált érdemel, meghal, aki fogságot, az fogságba megy, aki pedig fegyvert, azt a fegyver öli meg. 12 Felgyűjtja az egyiptomi istenek templomait, fölperzseli azokat, isteneiket pedig fogságba viszi. Atkutatja Egyiptomot, ahogyan a pásztor kivetvezi a ruháját, és háborítatlanul vonul el onnan. 13 Összetöri az egyiptomi Bét-Semes oszlopaikat, az egyiptomi istenek templomait pedig fölperzseli.

Jer 44

1Ez az ige szólt Jeremiáshoz mindazokról a júdaiakról, akik Egyiptomba költöztek, és Migdólban, Tahpanhészban, Nófbán és Patrósz földjén laktak: 2 Ezt mondja a Seregek Ura,

Izráel Istene: **Láttátok, milyen nagy veszedelmet hoztam Jeruzsálemre és Júda minden városára; azok most mind romokban hevernek és lakatlanok. 3 Azért van ez, mert gonoszságukkal bosszantottak engem, amikor tömjénezní jártak, és más isteneket tiszteltek, akiket nem ismertek sem ők, sem ti, sem őseitek.** 4 Pedig elküldtem hozzátok szolgálóimat, a prófétákat, idejében küldtem, és megmondtam, hogy ne kövessetek el olyan utálatos dolgot, amit gyűlölök! 5 De nem hallgattak és nem figyeltek rájuk, nem tértek meg gonoszságukból, hanem más isteneknek tömjénezték. 6 Ezért áradt ki lángoló haragom, és tombolt Júda városaiban meg Jeruzsálem utcáin, úgyhogy romhalmazzá és pusztasággá váltak. Így van ez ma is. 7 Ezért most így szól az Úr, a Seregek Istene, Izráel Istene: **Miért követtek el ilyen nagy gonoszságot a magatok vesztére, amely miatt kiirtanak Júdában férfit és nőt, gyermeket és csecsemőt, hogy még maradékot se hagyjanak belőletek?! 8 Hiszen kezetek csinálmányaival bosszantotok engem, és más isteneknek tömjénezték Egyiptomban, ahová jöttetek, hogy itt lakjatok mint jövevények. Emiatt kiirtanak benneteket, átok- és szitokszóvá lesztek a föld valamennyi népe között. 9 Talán elfelejtettétek őseitek gonoszságát, Júda királyainak és feleségeiknek gonoszságát, a magatok és feleségeitek gonoszságát, amelyet Júdában és Jeruzsálem utcáin követtek el? 10 Nem alázkodtak meg a mai napig sem, nem féltek, és nem éltek törvényem és rendelkezéseim szerint, amelyeket nektek és őseiteknek adtam. 11 Ezért így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Én most ellenetek fordulok, veszedelmet hozok rátok, és kiirtom egész Júdát. 12 Elragadom Júda maradékát, akik elhatározták, hogy Egyiptomba mennek, és ott laknak mint jövevények. Elpusztulnak mindnyájan Egyiptom országában. Fegyver által esnek el, éhínség miatt vesznek el, a nép apraja-nagyja fegyver és éhínség miatt hal meg: **Átokszóvá lesznek, hogy beleborzong, aki hallja; velük fognak példálózni az átokmondók és a csúfolódók.** 13 Megbüntetem az Egyiptomba települőket, ahogyan Jeruzsálemet is megbüntettem: fegyverrel, éhínséggel és dögvésszel! 14 Nem menekül és nem szabadul meg senki Júda maradékából, akik Egyiptomba mentek, hogy ott lakjanak mint jövevények. Nem térhetnek vissza Júdába, pedig sóvárognak arra, hogy újból ott lakjanak. De nem térhet vissza, csak néhány menekült! 15 Akkor mindazok a férfiak, akik tudták, hogy feleségeik más isteneknek szoktak tömjénezní, és mindazok az asszonyok, akik nagy tömegben ott álltak, meg az egész nép, amely Egyiptomban, Patrósban lakott, így válaszoltak Jeremiásnak: 16 Nem hallgatunk rád abban, amit az Úr nevében hirdettél nekünk, 17 hanem mindazt megtesszük, amit kimondtunk: tömjénezní az ég királynőjének, és italáldozatot mutatunk be neki, ahogyan tettük mi és atyáink, királyaink és vezetőink Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin. Mert akkor jóllaktunk kenyérrel, jó dolgunk volt, és nem ért minket veszedelem. 18 De amióta abba hagytuk a tömjéneznést az ég királynőjének, és nem mutatunk be neki italáldozatot, azóta mindenben szűkölködünk, fegyver és éhínség miatt pusztulunk. 19 És ha mi, asszonyok az ég királynőjének tömjénezní, és italáldozatot mutatunk be neki, talán férjeink tudta nélkül készítenek áldozati süteményeket, amelyek őt ábrázolják, és úgy mutatunk be neki italáldozatot? 20 Amikor a férfiak, az asszonyok és az egész nép így válaszolt Jeremiásnak, ő ezt mondta az egész népnek: 21 Éppen ezt a tömjéneznést nem tudta elfelejteni az Úr: azt, hogy Júda városaiban és Jeruzsálem utcáin tömjéneztetek ti, őseitek, királyaitok, vezetőitek és az ország népe, és ezt vette szívére! 22 Nem tűrhette tovább az Úr gonosz tetteiteket és utálatos szokásaitokat, amelyeket követtetek. Ezért lett országotok borzalmas romhalmazzá, átokszóvá, lakatlanná, amilyen az ma is! 23 Mivel tömjéneztetek, vétkeztetek az Úr ellen, és nem hallgattatok az Úr szavára, nem éltetek az ő törvénye, rendelkezései és intelmei szerint, azért ért utol benneteket ez a veszedelem. Így van ez ma is! 24 Azután ezt mondta Jeremiás az egész népnek és az asszonyoknak: Halljátok meg az Úr igéjét ti, júdaiak mindnyájan, akik Egyiptomban vagytok! 25 Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Ti és feleségeitek megtettétek, amit kimondtatok: Teljesítjük fogadalmainkat, amelyekben megfogadtuk, hogy tömjénezní az ég királynőjének, és italáldozatot mutatunk be neki. Jól van, tartsátok meg fogadalmaitokat, teljesítsétek csak fogadalmaitokat! 26 De halljátok meg az Úr igéjét ti, júdaiak mindnyájan, akik Egyiptomban laktok: Esküszöm az én**

nagy nevemre – mondja az Úr –, hogy egyetlen júdai sem ejti ki többé a nevemet egész Egyiptomban így: Az én Uramra, az élő Úrra mondom! 27 Gondom lesz rájuk, de kárukra és nem javukra. Fegyver és éhínség pusztítja azokat a júdaiakat, akik Egyiptomban vannak, amíg ki nem pusztulnak. 28 Csak az a kevés ember, aki megmenekül a fegyvertől, térhet majd vissza Egyiptomból Júdába. Akkor majd megtudja Júda maradéka, mindazok, akik jövevényként Egyiptomba mentek, hogy kinek a szava teljesedik be: az enyém vagy az övék. 29 **Ez lesz annak a jele – így szól az Úr –, hogy megbüntettek benneteket ezen a helyen, és majd megtudjátok, hogy beteljesednek az én ígéim rajtatok, a ti károtokra:** 30 Hofra fáraót, Egyiptom királyát ellenségeinek a kezébe adom – így szól az Úr –, azoknak a kezébe, akik az életére törnek, ahogyan Cidkiját, Júda királyát is Nebukadneccar babilóniai király kezébe adtam, aki ellensége volt, és az életére tört.

Jer 45

JEREMIÁS- BÁRÚK - ÚR

1 Ezt az ígét mondta Jeremiás próféta **Bárúknak, Nérijá fiának, amikor leírta egy könyvbe Jeremiás beszédeit az ő diktálása nyomán**, Jójákímnak, Jósiás fiának, Júda királyának a negyedik esztendejében: 2 Az Úr, Izrael Istene, ezt mondja rólad, Bárúk: 3 Te így beszélsz: Jaj nekem, mert az Úr kinnal tetézi fájdalmamat! Belefáradtam a sóhajtozásba, nem találok nyugalmat! 4 Ezt feleld neki: Így szól az Úr: **Nézd csak, amit építettem, azt most romba döntöm, és amit ültettem, most kigyomlálom az egész országban. 5 És neked nagy kívánságaid vannak? Ne legyenek! Mert most veszedelmet hozok minden emberre – így szól az Úr –, de te ajándéku kapod az életedet, bárhová is mégy.**

Jer 46

1Az Úr ígéje, amely Jeremiás prófétához szólt a népekről: 2 Egyiptomról; Nékó fáraónak, Egyiptom királyának a hadseregéről, melyet megvert Nebukadneccar, Babilónia királya az Eufrátesz folyó mellett Karkemisnél Jójákímnak, Jósiás fiának, Júda királyának a negyedik esztendejében: 3 Készítsétek a pajzsot és a vértet: induljatok a harcba! 4 Nyergeljétek a lovakat, üljetek föl, lovasok! Álljatok sorba sisakban, fenjétek a lándzsákat, öltsetek páncélt! 5 De mit látok? Megrettennek, meghátrálnak, vitézeiket leverik, hanyatt-homlok menekülnek, vissza se néznek! Iszonyat mindenütt – így szól az Úr. 6 Nem futhat el a gyors, a vitéz sem menekülhet meg. Megbotlanak és elesnek északon az Eufrátesz folyó mellett. 7 Ki az, aki árad, mint a Nílus, vizei zúgnak, mint a folyamok? 8 Egyiptom árad, mint a Nílus, vizei zúgnak, mint a folyamok. Ezt mondta: Elárasztom, elborítom a földet, városokat pusztítok el lakosaikkal együtt! 9 **Vágtassatok, lovak, robogjatok, harci kocsik, vonuljanak ki a vitézek, pajzzsal fölszerelt etiópok és pútiak és íjjal fölszerelt lúdiak!** 10 De az a nap az Úré, a Seregek Uráé; bosszúállás napja, bosszút áll ellenségein. Pusztít a fegyver, amíg csak bírja, csurog róla a vér. Az Úrnak, a Seregek Urának véresáldozata ez észak földjén, az Eufrátesz folyónál. 11 Menj Gileádba, és vegyél balzsamot, Egyiptom szűz leánya! Hiába a sok orvosság, számodra nincsen gyógyulás! 12 Hallják gyalázatodat a népek, jajgatásod betölti a földet, mert egyik vitéz a másikba botlik, és elesnek együtt mindketten. 13 **Ezt az ígét jelentette ki az Úr Jeremiás prófétának arról, hogy eljön Nebukadneccar, Babilónia királya, és megveri Egyiptomot:** 14 Mondjátok el Egyiptomban, hirdessétek Migdólbán, hirdessétek Nófban és Tahpanhészban! Ezt mondjátok: Állj elő, légy erős, mert fegyver pusztít körülöttem! 15 Miért menekül Ápisz, a te hatalmas istened? Nem tudott ellenállni, mert elkergette az Úr! 16 Sokan megtántorodtak, egymásra hullottak. Akkor ezt mondták: Jöjjetek, térjünk vissza népünkhöz, szülőföldünkre a gyilkos fegyver elől! 17 **A fáraót, Egyiptom királyát szájhősnek nevezik,** aki elmulasztotta az

alkalmat. 18 Életemre mondom – így szól a Király, akinek Seregek Ura a neve –: Oly bizonyosan bekövetkezik ez, ahogyan a Tábór ott áll a hegyek között, és a Karmel belenyúlik a tengerbe. 19 Készítsd a holmidat, mert fogságba mégy, Egyiptom lakossága! Mert pusztasággá lesz Nóf, tűzvész miatt válik lakatlanná. 20 **Szépséges üszőborjú Egyiptom, de bögöly száll rá északról. 21 Zsoldosai is olyanok benne, mint a hizlalt bikaborjúk METAFORA**; de még ők is megfordulnak, elfutnak mind, meg sem állnak, ha eljön rájuk a veszedelem napja, büntetésük ideje. 22 Kígyó sziszegése hangzik, mert haderővel jönnek, és fejszékkal mennek neki, mint a favágók. 23 Kivágják erdejét – így szól az Úr –, noha áthatolhatatlan. Mert többen vannak, mint a sáskák, és megszámlálhatatlanok. **DINAMIKUS HARC KÉPEK, AKÁR MILTONNÁL** 24 Megszégyenül Egyiptom leánya; északi nép kezébe kerül. 25 Így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Csapással sújtom Ámón istent Nó városában, a fáraót és Egyiptomot, isteneit és királyait, a fáraót és azokat, akik benne bíznak. 26 Azoknak a kezébe adom őket, akik az életükre törnek, Nebukadneccar babilóniai királynak és szolgálóinak a kezébe. De azután megint úgy laknak ott, mint hajdan – így szól az Úr. 27 De te ne félj, szolgálóm, Jákób, és ne rettegj, Izráel! Mert én hazasegítelek a messzeségből, gyermekeidet a fogság földjéről. Visszatér Jákób, és békében lesz, gondtalanul él, nem háborgatja senki. 28 Ne félj, szolgálóm, Jákób – így szól az Úr –, mert én veled leszek! Véget vetek minden népnek, akik közé szétszórtalak, de neked nem vetek véget. Megfenyítetek igazságosan, mert nem hagyhatlak büntetés nélkül.

Jer 47

Így szólt az Úr igéje Jeremiás prófétához a filiszteusokról, mielőtt a fáraó megverte Gázát. 2 Ezt mondja az Úr: Víz indul el észak felől, áradó folyóvá duzzad, elárasztja az országot és a benne élőket, a városokat és a bennük lakókat. Az emberek segítségért kiáltanak, jajgat az ország minden lakója. 3 **Mert csattognak a ménék patái, dübörögnek a harci kocsik, robognak a kerekei. Az apák még fiaikkal sem törődnek, mert erejük odalett, 4 mert eljön az a nap, amely elpusztít minden filiszteust, kiirtja Tírusz és Szidón utolsó segítőit is. Elpusztítja az Úr a filiszteusokat, a Kaftór szigetéről valók utódait. 5 Kopaszra nyíratkoznak Gázában, elnémulnak Askelónban. Völgyüknek maradék népe, még meddig vagdosod magad? 6 Jaj, Úrnak kardja, meddig nem nyugszol meg? Húzdódj vissza hüvelyedbe, csillapodj, maradj veszteg! 7 Hogyan maradhatna nyugton? Hiszen az Úr parancsolta Askelónhoz, a tengerpart ellen ő rendelte ki. HANGOS- DE A 47. FEJEZETET MIÉRT AZ ÚR MONDJA VÉG (VERITAS BIB SZERINT)**

Jer 48

ISZONYATOSAN HANGOS, DÖBBENETES APOKALIPTIKUS PRÓFÉCIA MOÁB PUSZTULÁSÁRÓL

1Móábról ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: **Jaj** Nebónak, mert elpusztul! Kirjátajim megszégyenül, elfoglalják, Miszgáb megszégyenül, összeúzzák. 2 Odavan már Móáb dicsősége, Hesbónban gonosz tervet szőnek ellene: Gyertek, irtsuk ki a népek közül! Te is elnémulsz, Madmén, utolér a fegyver! 3 Kiáltás hangzik Hórónajimból a pusztulás és nagy romlás miatt. 4 Összeomlott Móáb, kiáltásuk Cóarig hangzik. 5 Zokogva mennek föl a Lúhít-hágón, Hórónajim lejtőjén jajkiáltás hangzik az ellenség pusztítása miatt. 6 Meneküljetek, mentsétek az életeteket, és legyetek olyanok, mint bokor a pusztában! 7 Mivel alkotásaidban és kincseidben bíztál, téged is elfoglalnak. Kemós fogságba megy papjaival és a vezetőkkel együtt. 8 Eljön a pusztító minden város ellen, egy város sem menekül meg. Odalesz a völgy, elpusztul

a fennsík, ahogyan megmondta az Úr. 9 Adjatok szárnyat Móábnak, hogy elszállhasson, mert városai pusztasággá lesznek, senki sem lakik bennük. **10 Átkozott, aki az Úr dolgát hanvagul végzi, átkozott, aki kíméli kardját a vértől! INERRANTIA?** 11 Gondtalanul élt Móáb ifjúsága óta, és csak pihent, mint seprőjén a bor. Nem öntötték át egyik edényből a másikba, nem kellett fogságba mennie. Ezért maradt meg a zamata, illata sem változott. 12 De jön már az az idő – így szól az Úr –, amikor csaposokat küldök hozzá, akik megcsapolják, edényeit kiürítik, korsóit összetörik. 13 Megszégyenül Móáb Kemós miatt, ahogyan megszégyenült Izráel háza Bétel miatt, amelyben bízott. 14 Hogyan mondhatjátok: Vitézek vagyunk, és harcra termett erős férfiak? 15 Elpusztul Móáb, városait megszállják, válogatott ifjai vágóhídra kerülnek! – így szól a Király, akinek Seregek Ura a neve. 16 Közeledik Móáb veszte, nagyon gyorsan eléri romlása. 17 Szánakozzatok rajta, kik körülötte laktok, mindenki, aki ismeri nevét! Mondjátok: Jaj, de összetört az erős bot, az ékes pálca! 18 Szállj le dicsőségedből, ülj a porba, Díbón lakossága, mert Móáb pusztítója fölvonult ellened, lerombolja erődjeidet! 19 Állj ki az útra, nézz körül, Aróér lakossága! Kérdezd a futva menekülőt: Mondd, mi történt? 20 Megszégyenült Móáb, összezúzták! Jajgassatok és kiáltatok, hirdessétek az Arnón mellett, hogy elpusztult Móáb! 21 Eljött az ítélet a sík földre: Hólónra, Jahcára és Méfaatra, 22 Díbónra, Nebóra és Bét-Diblátajimra, 23 Kirjátajimra, Bét-Gámúltra és Bét-Meónra, 24 Kerijjótra, Bocrára és Móáb országának összes városára közel és távol. 25 Letörték Móáb szarvát, és karját összezúzták! – így szól az Úr. 26 **Itassátok le Móábot, mert felfuvalkodott az Úrral szemben! Tenyereljen bele a saját okádásába, és legyen neveltségessé ő is!** 27 Teelőtted is neveltségessé volt Izráel, és mintha a tolvajok közé tartozott volna, valahányszor beszéltél róla, gúnyosan csóváltad a fejed! 28 Hagyjátok el a városokat, és lakjatok a kősziklán, Móáb lakosai! Legyetek olyanok, mint a galamb, amely a barlangok nyílásában fészkel! 29 Hallottunk Móáb gőgjéről, hogy milyen gőgös, büszke és dölyfös, fennhéjázó és kevély szívű. 30 Tudom, hogy milyen féktelen – így szól az Úr –, hazug a fecsegése, hamisak a tettei. 31 Ezért jajgatok Móáb miatt, sóhajtozom egész Móábert, sóhajtozom Kír-Heresz lakóiért. 32 Jobban siratlak, mint Jazért, Szibmá szőlője! Hajtásaid a tengeren túlra nyúltak, Jazérig elérték, de gyümölcszedésedre és szüretedre rátört a pusztító! 33 Odalett az öröm és a vigadozás Móáb földjéről és kertjeiből. A sajtóból kifogyott a bor, nem taposnak kurjongatva, nem is hallatszik kurjantás. 34 Hesbón és Elalé kiáltása Jahacig ér, hangjuk Cóartól Hórónajimig és Eglat-Selisijjáig hallatszik, mert Nimrím vizei is elapadnak. 35 Elpusztítom Móábban – így szól az Úr –, aki az áldozóhalmon áldozik, és isteneinek tömjénez. 36 Ezért sír a szívem Móábert, mint a fuvola; sír a szívem Kír-Heresz lakóiért, mint a fuvola. Mert elveszett mindene, amit szerzett. 37 Minden fej kopaszra nyírva, minden szakáll levágva, minden kéz összevagdosva, minden derékon zsákruha. 38 Móábban minden háztetön és minden téren gyászolnak, mert összetörtem Móábot, mint egy edényt, amely nem kell senkinek – így szól az Úr. 39 **Jaj, de összetört Móáb! Jajgassatok! Jaj, de szégyenletesen megfutamodott! Neveltségessé lett Móáb, elrettennek tőle szomszédai.** 40 Ezt mondja az Úr: Lecsap Móábra, mint a sas, kiterjesztett szárnyal. 41 Elfoglalja a városokat, beveszi a várakat. Olyan lesz azon a napon Móáb **vitézeinek a szíve, mint a vajúzó asszonyé.** 42 Elpusztul Móáb, nem lesz többé, mert felfuvalkodott az Úrral szemben. 43 Rettegés, verem és csapda fenyeget téged, Móáb lakossága – így szól az Úr. 44 Aki a rettegés miatt menekül, verembe esik, és aki feljön a veremből, azt a csapda fogja meg, mert elhozom Móábra a büntetés esztendejét! – így szól az Úr. 45 Hesbón árnyékában kimerülten megállnak, akik menekülnek. De tűz csap ki Hesbónból, és láng Szihón palotájából, megégeti Móáb halántékát és a lármázók koponyáját. **46 Jaj neked, Móáb!** Elpusztul Kemós népe, mert fiaidat fogságba viszik, és leányaidat rabságba. 47 De majd jóra fordítom Móáb sorsát az utolsó napokban – így szól az Úr. Eddig tart Móáb ítélete.

ÚJABB WOE PROPHECY – CSAK A LEGVÉGÉN AZ ÍGÉRET

1 **Ammón fiairól** ezt mondja az Úr: Talán nincsenek Izráelnek fiai, nincs neki örököse? Miért vette Milkóm birtokba Gádót, és népe miért lakik annak városaiban? 2 Ezért még eljön az idő – így szól az Úr –, amikor harci riadó hallatszik az ammóni Rabbá körül. Romhalmazzá lesz, falvait felégetik, Izráel pedig birtokba veszi örökségét – mondja az Úr. 3 **Jajgassatok Heshbón** miatt, mert romba dől, kiáltozzatok, Rabbá leányai! Öltetek gyászruhát, gyászoljatok, tántorogjatok a kőfalak között! Mert Milkóm fogságba megy papjaival és a vezetőikkel együtt. 4 Mit dicsekszel a völgyeiddel, termékeny völgyeiddel, te elbizakodott leány, aki kincseidben bízol, és azt mondod: Ki törhetne rám? 5 Hozok én még rád rettegést mindenfelől – így szólt az Úr, a Seregek Ura. Szétszóródtok, ki merre lát, senki sem gyűjti össze a bujdosókat. **6 De végül jóra fordítom Ammón fiainak sorsát – így szól az Úr.** 7 Edómról ezt mondja a Seregek Ura: Nincs már bölcsesség Témánban? **Semmivé lett az értelmesek terve, megzavarodott bölcsességük?** 8 Fussatok, távozzatok innen, völgyek mélyén bujkáljatok, Dedán lakosai! Mert veszedelmet **hozok Ézsaura**, a büntetés idejét. 9 Ha szüretelők lepnek el, böngészni valót sem hagynak; ha rablók jönnek éjszaka, rombolnak, amíg kedvük tartja. 10 Átkutatom Ézsaut, rejtekhelyeit fölfedem, nem tud elbújni. Elpusztul leszármazottja, rokonsága és szomszédai. Senki sem mondja: 11 Hagyd rám árváidat, én eltartom őket, és özvegyeid rám bízhatják maguk! 12 Mert ezt mondja az Úr: Akikre nem vonatkozott az ítélet, hogy kiigyak a poharat, kénytelenek kiinni, és te büntetlen maradnál?! Nem maradsz büntetlen, hanem ki kell innod! 13 Mert magamra esküszöm – így szól az Úr –, hogy Bocrá borzalmas romhalmazzá válik, vele példálóznak majd az átokmondók és a csüfolódók; a többi város is örökre romhalmaz marad. 14 Üzenetet kaptam az Úrtól, követet küldött a népekhez: Gyűljetek össze, támadjatok rá, keljete harcra ellene! 15 Kicsinnyé teszek a népek között, megvetetté az emberek között. 16 Az szedett rá téged, hogy rettegetek **tőled; kevély volt a szíved.** Sziklahasadékokban laksz, elfoglaltad a magas halmokat. De ha oly magasan fészkelsz is, mint a sas, onnan is letaszítalak! – így szól az Úr. 17 Edóm pusztasággá válik: aki csak arra jár, megborxad és fölszisszen, látva az őt ért számtalan csapást. 18 Ahogyan elpusztult Sodoma és Gomora meg a szomszédsága – mondja az Úr –, úgy itt sem lakik többé senki, és nem él benne senki emberfia. 19 Mint egy oroszlán, amely a Jordán bozótjából feljön az üde legelőre, úgy üzöm el őket egy pillanat alatt, és választottamat helyezem föléje. Hiszen ki fogható hozzám, ki vonhat engem felelősségre, és melyik pásztor szállhat szembe velem? 20 Halljátok hát az Úr tervét, amelyet Edóm ellen készített, és elhatározását, amelyre Témán lakóival kapcsolatban jutott: **Még a báránycákát is el fogják hurcolni, legelőjüket is pusztává teszik.** 21 **Bukásuk hangjától megrendül a föld, hangos jajgatásuk elhallatszik a Vörös-tengerig.** 22 **Fölszáll, majd lecsap Bocrára, mint a sas, kiterjesztett szárnyval. Olyan lesz azon a napon Edóm vitézeinek a szíve, mint a vajúdo asszonvé.** 23 Damaszkuszról. Megszégyenült Hamát és Arpád, mivel rossz hírt kaptak; remegnek, mint a háborgó tenger, nem lelnek nyugalmat. 24 Elhagyta az ereje Damaszkuszt, menekülni készül, rémület fogta el, szorongás és fájdalom jött rá, mint a szülő nőre. 25 Miért nem hagyták el a dicső várost, az örvendező várost? 26 Ezért elesnek ifjai a tereken, és a harcosok mind elvesznek azon a napon – így szól a Seregek Ura. 27 Tüzet gyújtok Damaszkusz várfalán, és az megemészti Ben-Hadad palotáit. 28 Így szól az Úr Kédárról és Hácór királyságairól, amelyeket megvert Nebukadneccar, Babilónia királya: Rajta, vonuljatok Kédár ellen, és pusztítsátok a keleti népet! 29 Elveszik sátraikat és nyájukat, sátorlapjaikat, minden értéküket, elviszik tevéiket is, és kihirdetik róluk ezt: Iszonyat mindenütt! 30 Meneküljete, bujdosatok el messzire, völgyek mélyén bujkáljatok, Hácór lakói! – így szól az Úr. Mert tervet szőtt ellenetek Nebukadneccar, Babilónia királya, és veletek kapcsolatban elhatározásra jutott. 31 Rajta, vonuljatok föl a nép ellen, amely békében és biztonságban lakik! – így szól az Úr. Nincsen kapuja, nincsen zára, egyedül lakik. 32 Tevéik prédára jutnak, tömérdek jószágukat zsákmányul ejtik. Szélnek szórom azokat, akik körülnyírt hajúak, a négy égtáj felé, veszedelmet hozok rájuk mindenfelől – így szól az Úr. 33 Hácór sakálok tanyája lesz, pusztaság marad

örökre. Nem lakik többé benne senki, nem tartózkodik ott ember. 34 Így szólt az Úr igéje Jeremiás prófétához Élámról, Cidkijjá júdai király uralkodása kezdetén: 35 Ezt mondja a Seregek Ura: Összetöröm Élám iját, legfőbb erősségét. 36 Ráküldök Élámra négy szelet a négy égtáj felől, szélnek szórom őket minden irányba, és nem lesz olyan nép, amely közé ne jutnának Élámból szerteszórtak. 37 Rettegést hozok Élámra ellenségei előtt, akik életére törnek. Veszedelmet hozok rájuk izzó haragomban – így szól az Úr. Fegyvert küldök a nyomukba, míg csak meg nem semmisítem őket. 38 Felállítom trónomat Élámban, elpusztítom királyát és vezetőit! – így szól az Úr. **39 De az utolsó napokban jóra fordítom majd Élám sorsát! – így szól az Úr.**

Jer 50

1 Ezt az ígét jelentette ki az Úr Jeremiás próféta által Babilóniáról, a káldeusok országáról: 2 Mondjátok el a népeknek, hirdessétek, adjatok jelt, hirdessétek, ne titkoljátok! Mondjátok: Elfoglalták Babilont! Megszégyenült Bél, összetört Marduk; megszégyenültek szobrai, összetörték bálványai. 3 Mert észak felől egy nép vonul ellene, országát pusztasággá teszi, nem marad lakója. Ember és állat elbujdosik, elmegy! 4 **Azokban a napokban, abban az időben – így szól az Úr – megjönnek majd Izráel fiai Júda fiaival együtt. Sírva mennek, és keresik Istenüket, az Urat.** 5 Sion felől kérdezősködnek, arrafelé igyekeznek: Gyertek, csatlakozzunk az Úrhoz örök szövetséggel, amely nem megy feledésbe! 6 Pusztuló nyáj volt népem: pásztorai félrevezették, a hegyeken tévútra terelték. Hegyeken-halmokon jártak, elfeledték legelőjüket. 7 Aki csak érte, pusztította őket. Ellenségeik azt gondolták, hogy nem fognak bűnhődni, hiszen ezek vétkeztek az Úr ellen, aki az ő igazi hajlékuk, az Úr ellen, aki atyáik reménysége volt. 8 **Bujdossatok el Babilonból, távozzatok a káldeusok országából!** Legyetek olyanok, mint a kosok a nyáj előtt! 9 Mert én nagy népek tömegét indítom és hozom Babilon ellen észak földjéről. Felsorakoznak ellene, és úgy foglalják el. Nyilaik olyanok, mint a győztes vitéz, aki nem tér vissza eredménytelenül. 10 A káldeusok országa zsákmánnyá lesz, annyit zsákmányolnak, amennyit csak bírnak! – így szól az Úr. 11 Örüljétek csak és vigadjatok, akik kifosztottátok örökségemet! **Ugrándozzatok csak, mint a nyomtató üsző, és nyerítsetek, mint a mének! BOSCH** 12 Nagyon megszégyenül anyátok, pironkodni fog, aki szült titeket, hiszen utolsó lesz a népek között, pusztaság, kiszikkadt föld és sivatag. 13 Az Úr haragja miatt lakatlan lesz és sivár pusztaság. Aki csak elmegy Babilon mellett, megborzad és fölszisszen az őt ért számtalan csapás miatt. 14 Íjászok, vegyétek körbe Babilont! Lőjétek, ne sajnáljátok a nyilat, mert vétkezett az Úr ellen! 15 Harsanjon fel körülötte a diadalkiáltás: Megadta magát, ledőltek oszlopai, leomlottak várfalai! Az Úr bosszúállása ez, álljatok bosszút rajta! Úgy bánjatok el vele, ahogyan ő bánt el másokkal! 16 Irtsátok ki Babilonból a magvetőt és azt, aki sarlót fog aratás idején! A gyilkos fegyver elől mindenki elindul a maga népe felé, mindenki szertefut a maga hazájába. 17 Meghajszolt bárány Izráel, oroszlánok kergették. Először Asszíria királya marcangolta, utoljára pedig Nebukadneccar, Babilónia királya rágta le csontjait. 18 Azért ezt mondja a Seregek Ura, Izráel Istene: Megbüntetem Babilónia királyát és országát, ahogyan megbüntettem Asszíria királyát is. 19 Izráelt pedig visszaviszem legelőjére, és a Karmelen meg a Básánon legel, Efraim hegyvidékén és Gileádban kedvére jóllakhat. 20 **Azokban a napokban, abban az időben – így szól az Úr – keresni fogják Izráel bűnét, de nem lesz, és Júda vétkeit, de nem fogják találni, mert megbocsátok azoknak, akiket meghagyok.** 21 Vonulj Merátajim földje ellen és Pekód lakói ellen! Kaszabold le, irtsd ki őket egészen! – így szól az Úr. Mindent úgy tégy, ahogy parancsoltam! 22 Csatazaj hallatszik szerte az országban, és nagy összeomlás zaja! 23 Jaj, de összetörték, darabokra zúzták az egész föld pörölyét! Jaj, de borzongnak a népek, ha meglátják Babilont! **24 Csapdát állítottam neked, meg is vagy már fogva, Babilon, észre**

sem vetted! Rád találtak, és megragadtak, mert szembe mertél szállni az Úrral! 25 Kinyitotta fegyvertárát az Úr, előhozta haragjának fegyvereit. Mert dolga van az Úrnak, a Seregek Urának a káldeusok országában. 26 Törjetelek rá mindenfelől, nyissátok ki raktárait, hányjátok halomra, ahogy a gabonát, és semmisítsétek meg, ne maradjon belőle semmi! 27 Vágjátok le minden bikáját, menjenek a vágóhídra! Jaj nekik, mert eljött a napjuk, büntetésük ideje! 28 Hallatszik már a menekültek hangja, akik futva jönnek Babilóniából, úgy hozzák a hírt Sionnak: Bosszút állt Istenünk, az Úr, bosszút állt templomáért! 29 Hívjátok össze Babilon ellen a lövészeket, minden íjászt! Verjetelek tábornokot, ne menekülhessen el senki! Fizessetek meg neki tettei szerint, bánjatok el vele egészen úgy, ahogyan ő bánt el másokkal! Mert kevélyen viselkedett az Úrral, Izráel Szentjével szemben. 30 Ezért elesnek ifjai a tereken, és harcosai mind elvesznek azon a napon – így szól az Úr. 31 Rád támadok, te kevély – így szól az Úr, a Seregek Ura –, mert eljött a napod, büntetésed ideje! 32 Elbukik a kevély, elesik, nincs, aki talpra állítsa. Tüzet gyújtok városaiban, megemészti egész környékét. 33 Ezt mondja a Seregek Ura: Sanyargatták Izráel fiait Júda fiaival együtt. Akik fogságba hurcolták, ott tartják őket, nem akarják elbocsátani. 34 De megváltójuk erős, Seregek Ura a neve. Győzelemre viszi ügyüket, nyugalmat hoz a földre, Babilon lakóira azonban rettegést. 35 Fegyvert küldök a káldeusok ellen – így szól az Úr –, Babilónia lakói ellen, vezetői és bölcsei ellen, 36 fegyvert a hazugok ellen, derüljön ki, hogy bolondok! Fegyvert vitézei ellen: hadd rettegjenek! 37 Fegyvert lovaikra és harci kocsijaikra, az ott lakó gyülelész népre: legyenek olyanok, mint az asszonyok! Fegyvert raktáraikra: fosszák ki mindet! 38 Fegyvert vizei ellen: száradjanak ki! Mert a bálványoszobrok országa ez, és szörnyalakkal dicsekszenek. 39 **Azért vadmacskák meg hiénák laknak ott, és struccmadarak laknak majd benne.** Nem lakják soha többé, lakatlan lesz nemzedékről nemzedékre. 40 **Ahogy elpusztította Isten Sodomát és Gomorát meg a szomszédságát – így szól az Úr –, úgy itt sem lakik többé senki, és nem él benne senki emberfia.** 41 Íme, egy nép jön északról, nagy nemzet és sok király indul el a föld széleiről. 42 Íjat és kopját ragadnak, kegyetlenek, nem irgalmaznak. Hangjuk zúg, mint a tenger, lovakon nyargalnak; egy emberként sorakoznak ellened, Babilon leánya! 43 Ha meghallja hírüket **Babilónia királya, kezei elernyednek, szorongás vesz erőt rajta, úgy vonaglik majd, mint aki vajúdik.** 44 **Mint egy oroszlán, amely a Jordán bozótjából feljön az üde legelőre, úgy üzöm el őket** egy pillanat alatt, és választottamat helyezem föléje. Hiszen ki fogható hozzám, ki vonhat engem felelősségre, és melyik pásztor szállhat szembe velem? 45 Halljátok hát az Úr tervét, amelyet Babilónia ellen készített, és elhatározását, amelyre a káldeusok országával kapcsolatban jutott: **Még a báránykákat is el fogják hurcolni, a legelőt is pusztává teszik.** 46 **Babilon elfoglalásának zajától megrendül a föld, jajgatása hangzik a népek között.**

Jer 51

Így szól az Úr: Pusztító szeptet küldök Babilóniára, Káldea lakói ellen. 2 Idegeneket küldök Babilónia ellen, akik szélnek szórják, és elpusztítják országát. Rátámadnak mindenfelől a veszedelem napján. 3 Az íjász feszítse íját, és öltse föl pánccélját! Ne kíméljétek ifjait, irtátok ki egész seregét! 4 Hulljanak a halálra sebzettek a káldeusok földjén és az utcáin azok, akiket ledöftek! 5 Mert nem hagyta magára Izráelt és Júdát Istenük, a Seregek Ura, bár megtelt országuk vétekekkel Izráel Szentjével szemben. 6 Meneküljetelek Babilonból, mindenki mentse az életét, el ne vesszetelek az ő bűne miatt! Mert az Úr bosszúállásának ideje ez, megfizet neki tetteiért. 7 Aranyserleg volt Babilon az Úr kezében, megrészegítette az egész földet. Borából ittak a népek, ezért vesztették eszüket a népek. 8 Hirtelen esett el Babilon, összeomlott, jajgassatok miatta! Szerezteket balsamot sebére, hátha meggyógyul! 9 Gyógyítgattuk Babilont, de nem gyógyult meg. Hagyjátok hát, induljon mindenki a saját hazájába! – mert ítélete felcsapott az égig, a fellegekig emelkedett. 10 Igazságot szolgáltatott nekünk az Úr.

Jöjjetek, beszéljük el a Sionon, hogy mit tett az Úr, a mi Istenünk! 11 Hegyezzétek a nyilakat, készítsétek elő a pajzsokat! Fölindította az Úr a méd királyok lelkét, mert azt akarja, hogy feldúlják Babilont. Bizony, az Úr bosszúállása ez, bosszút áll templomáért. 12 Tűzzétek ki a hadijelvényeket Babilon falaival szemben, erősítsétek meg az őrséget! Helyezzetek el őrszemeket, állítsatok lesbe csapatokat! Mert az Úr elhatározta és végre is hajtja, amit megmondott Babilon lakóiról. 13 Te nagy vizek mellett lakó, kincsekben gazdag nép, eljött a véged, rablásod véget ért! 14 Megesküdött önmagára a Seregek Ura: Ha annyi embered volna is, mint a sáska, akkor is fölhangzik majd fölötted a diadalének! 15 Az Úr ereje alkotta a földet, az ő bölcsessége szilárdította meg a világot, az ő értelme feszítette ki az eget. 16 Mennydörgő szavára víztömeg támad az égen, felhőt hoz fel a föld széléről, villámokat alkot az esőhöz, és szelet bocsát ki kamráiból. 17 **Megáll a tudománya minden embernek, szégyent** vall bálványával minden ötvös, mert csalódik öntvényében: nincsen abban lélek! 18 Hitvány és nevetséges dolgok azok, semmivé lesznek a megtorlás idején. 19 De nem ilyen Jákób osztályrésze, mert ő a mindenség formálója, Izráel törzse pedig az ő tulajdona: Seregek Ura a neve! 20 Kalapácsom voltál, fegyverem. **Népeket zúztam össze veled, országokat pusztítottam el. 21 Összezúztam veled lovat és lovasát, összezúztam veled harci kocsit és kocsisát. 22 Összezúztam veled férfit és nőt, összezúztam veled öreget és fiatal, összezúztam veled ifjat és szüzet. 23 Összezúztam veled pásztort és nyáját, összezúztam veled földművest és ígás állatait, összezúztam veled helytartókat és előljárókat.** 24 Megfizetek Babilonnak és Káldea minden lakójának azért a sok gonoszságért, amelyet a Sionon elkövettek szemetek láttára – így szól az Úr. 25 Én most ellened fordulok, rombolás hegye, aki az egész földet rombolod! – így szól az Úr. Kinyújtom a kezem ellened, lehengetlek a sziklákról, és égő hegyé teszek! 26 Nem vesznek belőled sarokkövet, sem alapkövet, mert elpusztulsz örökre! – így szól az Úr. 27 Tűzzétek ki hadijelvényeket a földön, fújjátok meg a kürtöt a népek között! Indítsátok ellene a népeket, hívjátok ellene Ararát, Minni és Askenáz országait! Nevezetek ki összeírókat, vonultassátok fel a lovasságot, mint roppant sáskahadat! 28 Indítsátok ellene a népeket, a médek királyait, helytartóit, minden előljáróját és az uralmuk alatt álló egész földet! 29 **Megrendül a föld és megvonaglik, mert beteljesednek Babilon az Úr szándékai, amikor Babilon földjét lakatlan pusztasággá teszi. 30 Feladták a harcot Babilon vitézei, az erődökbe húzódtak. Odalett a bátorságuk, olyanok lettek, mint az asszonyok. Fölgyújtották Babilon házait, összetörték zárait.** 31 Futár futárt ér, hírnök hírnököt. Hozzák már a hírt Babilon királyának, hogy betörték városába mindenfelől; 32 elfoglalták a gázlókat, fölgyújtották az őrhelyeket, a harcosokat rémület fogta el. 33 Mert így szól a Seregek Ura, Izráel Istene: Úgy van most Babilon leánya, mint amikor csépléshez döngölik a szérút: még egy kis idő, és eljön számára az aratás ideje! 34 Felfalt, kisémmizett engem Nebukadneccar, Babilónia királya, és aztán félretett, mint egy üres edényt. Elnyelt, mint egy sárkány, megtöltötte hasát csemegéimmal, aztán félredobott. 35 A rajtam elkövetett erőszak szálljon Babilonra – mondja ezt Sion lakója! Vérem Káldea lakóira – mondja ezt Jeruzsálem! 36 Ezért így szól az Úr: Íme, én perlem peredet, én állok bosszút érted! Kiszáritom tengerét, kiapasztom forrását. 37 Kőhalommá lesz Babilon, sakálok tanyájává. Megborzad és felszisszen, aki látja, hogy lakatlanná vált. 38 Együtt ordítanak, mint az oroszlánok, morognak, mint a fiatal hímek. 39 Mikor fölhevülnek, lakomát készítek nekik, leitatom őket, hadd vigadjanak, aludjanak aztán örök álmat, és ne ébredjenek föl! – így szól az Úr. 40 Vágóhídra viszem őket, mint a bárányokat, mint a kosokat és a bakokat. 41 Jaj, hogy elfoglalták Sésakot, leigázták az egész föld büszkeségét! Jaj, milyen pusztaság lett Babilon a népek között! 42 Rázúdult Babilonra a tenger, hullámainak özöne elborította. 43 Városai pusztasággá lettek, kiszikkadt földdé és pusztává, olyan országgá, ahol senki sem lakik, és nem fordul meg arra senki emberfia. 44 Megbüntetem Bélt Babilonban, és kiszedem a szájából, amit elnyelt. Nem özönlenek hozzá többé a népek, Babilon várfala is leomlik. 45 Jöjj ki onnan, népem, mindenki mentse az életét, hogy el ne érje az Úr izzó haragja! 46 Ne lágyuljon meg a szívetek, és ne

rémítsenek meg titeket a hírek, amelyek bejárják a földet, mert egyik évben ilyen hír jön, a másik évben amolyan, ha erőszak is lesz úrrá a földön, és ha uralkodó tör majd uralkodó ellen! 47 Mert eljön az az idő, amikor megbüntetem Babilont bálványai miatt. Egész országa megszégyenül, és hullanak benne a halálra sebzettek. 48 Ujjongani fog Babilon bukásán az ég, a föld és minden, ami bennük van. Mert pusztítók törnek rá északról – így szól az Úr. 49 Babilonnak is el kell esnie Izráel halálra sebzettjeiért, ahogyan Babilon miatt hullottak az egész földön a halálra sebzettek. 50 Menjetek, akik a fegyvertől megmenekültek, meg ne álljatok! Gondoljatok a távolból is az Úrra, jusson eszetekbe Jeruzsálem! 51 Szégyenkeztünk, mert gyalázkodást kellett hallanunk, arcunkat szégyenpír borította, mert idegenek törtek az Úr házána a szentélyére. 52 Azért eljön az az idő – így szól az Úr –, amikor megbüntetem Babilont bálványai miatt, és egész országában halálra sebzettek hörögnek. 53 Ha az égig emelkedik is Babilon, és ha hozzáférhetlenné teszi is magas erődítményét, akkor is rátörnek a pusztítók, akiket én küldök – így szól az Úr. 54 Jajkiáltás hallatszik Babilonból, és nagy összeomlás zaja a káldeusok országából. 55 Mert elpusztítja az Úr Babilont, elnémítja benne a nagy hangoskodást, ha úgy zúgnának is hullámai, mint a nagy vizek, és visszhangzanék harsogásuk. 56 Mert pusztító tör Babilonra, elfogják vitézeit, összetörik ijukat, mert a megtorlás Istene, az Úr bizonyosan megfizet. 57 Leitatom vezetőit, bölcseit, helytartóit, előljáróit és vitézeit, aludjanak örök álmot, és nem ébrednek föl! – így szól a Király, akinek Seregek Ura a neve. 58 Így szól a Seregek Ura: Babilon széles várfalát földig lerombolják, és magas kapui tűzben égnek el. Így dolgoznak a népek semmiért; a nemzetek a tűznek fáradoznak. 59 Ezt parancsolta Jeremiás próféta Szerájának, Nérijjá fiának, Mahszéjájának, amikor Babilonba ment Cidkijjával, Júda királyával uralkodása negyedik esztendejében. Ez a Szerájá szállásmester volt.

60 Jeremiás ugyanis leírta egy tekerésre azt a sok veszedelmet, amely Babilont fogja érni; mindazokat az ígéket, amelyek megíratnak Babilonról. 61 Ezt mondta Jeremiás Szerájának: Mihelyt Babilonba érkezel, láss hozzá, és olvasd fel ezeket az ígéket, 62 és ezt mondd: Uram, te kijelentetted, hogy elpusztítod ezt a helyet, és nem lakik majd benne sem ember, sem állat, hanem pusztaság marad örökre! 63 **Miután felolvastad ezt a tekerest, köss rá egy követ, dobd bele az Eufráteszbe, 64 és ezt mondd: Így sülyyed el Babilon, és nem kel fel többé, bárhogyan fáradozik is, olyan nagy veszedelmet hozok rá!**Eddig tartanak Jeremiás beszédei.

Jer 52

1 Huszonegy éves volt Cidkijjá, amikor uralkodni kezdett, és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Hamútal volt, Jirmejáj leánya, Libnából. 2 Azt tette, amit rossznak lát az Úr, egészen úgy, ahogyan Jójakím tette. 3 Bizony, az Úr haragja miatt történt ez Jeruzsálemmel és Júdával! Végül is elvetette őket a színe elől. Cidkijjá azután fellázadt Babilónia királya ellen. 4 Uralkodásának kilencedik évében, a tizedik hónap tizedikén megérkezett Nebukadneccar, Babilónia királya egész hadseregével Jeruzsálem alá. Tábort ütöttek vele szemben, körülötte pedig ostromműveket építettek. 5 Ostrom alatt állt a város Cidkijjá király tizenegyedik évéig. 6 A negyedik hónap kilencedikére elhatalmasodott a városban az éhínség, mert nem volt már ennivalója az ország népének. 7 Akkor betörték a városba. A harcosok azonban éjszaka mind kimenekültek a városból a két várfal közt levő kapun át, amely a király kertje mellett van, és bár a káldeusok ott voltak körös-körül a város alatt, kijutottak az Arábá-völgy felé vezető útra. 8 A káldeusok egy csapata azonban üldözőbe vette a királyt, és utolérték Cidkijját Jerikó síkságán; ekkor egész csapata szétszóródott mellőle. 9 El is fogták a királyt, és elvitték Babilónia királyához Riblába, Hamát földjére, ahol ítéletet tartott fölötte. 10 Babilónia királya Cidkijjá fiait a szeme láttára ölette meg, és Júda összes vezéreit is megölette Riblában. 11 Azután Cidkijját megvakíttatta, majd bilincsbe verette, és úgy vitette el Babilonba, és börtönben tartotta halála napjáig. 12 Az ötödik hónap tizedikén,

Nebukadneccar királynak, Babilónia királyának tizenkilencedik évében eljött Jeruzsálembe Nebuzaradán testőrparancsnok, aki Babilónia királyának a szolgálatában állt. 13 Felgyújtotta az Úr házát és a királyi palotát, fölperzselte Jeruzsálem minden házát és valamennyi nagy palotáját. 14 A testőrparancsnokkal levő egész káldeus haderő pedig körös-körül mindenütt lerombolta Jeruzsálem várfalait. 15 A nép nincstelenjeinek egy részét és a nép maradékát – akár a városban maradtak életben, akár átpártolók voltak, akik átpártoltak Babilónia királyához – a megmaradt kézművesekkel együtt fogságba hurcolta Nebuzaradán testőrparancsnok. 16 Az ország nincstelenjeinek másik részét otthon hagyta Nebuzaradán testőrparancsnok szőlőműveseknek és mezei munkásoknak. 17 Összetörték a káldeusok az Úr házánál levő rézoszlopokat, továbbá az Úr házához tartozó mosóállványokat meg a rézmedencét, és az összes rezet elvitték Babilóniába. 18 Elvitték a fazekakat, a lapátokat, a késeket és a hintőedényeket, a serpenyőket és minden rézeszközt, amelyekkel a szent szolgálatot szokták végezni. 19 Elvitte a testőrparancsnok a tálakat, a szenesserpenyőket, a hintőedényeket, a fazekakat, a mécstartókat, a serpenyőket és az áldozati kelyheket is; mindent, ami csak aranyból és ezüsből volt. 20 A két oszlopban, az egyetlen rézmedencében, a talapzatként alatta levő tizenkét rézbikában és a mosóállványokban, amelyeket Salamon király készíttetett az Úr házához, mindezekben a tárgyakban megmérhetetlen súlyú réz volt. 21 Az oszlopok magassága tizennyolc könyök volt, és tizenkét könyök hosszú zsinór érte körül őket. Négyujjnyi vastagok voltak, belül pedig üregesek. 22 Réz oszlopfő volt rajtuk. Az egyik oszlopfő öt könyök magas volt, és az oszlopfőn körös-körül recézet meg gránátalma volt, mind rézből. Ugyanilyen gránátalmák voltak a másik oszlopon is. 23 Kilencvenhat gránátalma volt a külső oldalon, összesen száz gránátalma volt a recézetten körös-körül. 24 Elvitte a testőrparancsnok Szerájá főpapot meg Cefanjá papot, a helyettesét és a három ajtóórt. 25 Elvitt egy főembert is a városból, aki a harcosok parancsnoka volt, hét embert a király személyes környezetéből, akiket a városban találtak, továbbá a hadseregparancsnok írnokát, aki fegyverbe szokta hívni az ország hadinépét, végül hatvan férfit az ország népéből, akiket ott találtak a városban. 26 Fogta és elvitte őket Nebuzaradán testőrparancsnok Babilónia királyához Riblába. 27 Babilónia királya pedig kivégeztette, megölette őket Riblában, Hamát földjén. Így kellett fogságba mennie Júdának a saját földjéről. 28 Ennyien voltak azok, akiket fogságba vitt Nebukadneccar: uralkodása hetedik évében háromezer-huszonhárom júdait, 29 Nebukadneccar uralkodásának tizennyolcadik esztendejében Jeruzsálemből nyolcszázharminckét lelket, 30 majd Nebukadneccar uralkodásának huszonharmadik esztendejében hétszáznegyvenöt lelket vitt fogságba Júdából Nebuzaradán testőrparancsnok: összesen tehát négyezer-hatszáz lelket. 31 Jójákín júdai király fogságának harminchetedik évében, a tizenkettedik hónap huszonötödikén történt, hogy Evíl-Meródak, Babilónia királya, abban az évben, amikor uralkodni kezdett, megkegyelmezett Jójákín júdai királynak, és kiengedte a fogházból. 32 Jóindulattal beszélt vele, és székét följebb tétette a többi király székénél, akik nála voltak Babilonban. 33 Letehette Jójákín a rabruháját, és állandóan vele étkezhetett egész életében. 34 Ellátmányát állandó ellátásként Babilónia királyától kapta napi szükséglete szerint, egész életében, halála napjáig.

JerSir 1

1 Jaj, de magára maradt az egykor oly népes város! **Olyanná lett, mint az özvegy.** Nagy volt a népek között, úrnő a tartományok között, de kényszermunkássá lett! 2 Sírva sír az éjszakában, könny áztatja arcát. Senki sem vigasztalja azok közül, akik szerették, barátai mind hűtlenné lettek, ellenségeivé váltak. 3 A nyomorúság és terhes szolgálat után fogságba került Júda. Ott lakik a népek között, de nem talál magának nyugalmat: üldözői mind utolériék nyomorúságában. 4 Gyászolnak a Sion útjai, nincs, aki ünnepekre járjon. Kapui mind elpusztultak, papjai sóhajtoznak. Szüzei szomorkodnak, ő maga csupa keserűség! 5 Elnyomói fölülkerekedtek, ellenségei jólétben élnek. Az Úr szomorította meg sok vétke miatt. Gyermekei fogságba mentek elnyomóik előtt. 6 Odalett Sion leányának minden ékessége. **Vezérei olyanok lettek, mint a szarvasok, amelyek nem találnak legelőt: erőtllenül menekültek üldözőik előtt.** 7 Visszagondol Jeruzsálem nyomorúsága és hontalansága idején arra, hogy milyen jó dolga volt az elmúlt időkben. De népét ellenség kerítette hatalmába, és nem volt segítője, csak nézték ellenségei, és nevettek romlásán. 8 Sokat vétkezett Jeruzsálem, beszennyezte magát. Korábbi tisztelői mind lenézik, mert látták gyalázatát. **Ő maga is sóhajtozott, és elfordult.** 9 **Ruhája szegélye piszkos; nem gondolt a jövőre.** Szörnyű mélyre süllyedt, nincs vigasztalója. Nézd, Uram, milyen nyomorult vagyok, ellenségem pedig milyen fölfuvalkodott! 10 Rátette kezét az ellenség Sion valamennyi kincsére. Végig kellett néznie, amint bementek szentélyébe azok a népek, akikről megparancsoltad, hogy nem tarozhatnak a te gyülekezetedhez! 11 Az egész nép sóhajtozik, kenyeret keresgélnek, odaadják értékeiket ennivalóért, hogy erőre kapjanak. Nézd, Uram, és lásd meg, mennyire lenéznek minket! 12 Mindnyájan, akik erre jártok, nézzetek ide, és lássátok: Van-e oly fájdalom, mint az én fájdalom, amelyet nekem okoztak, amellyel megszorított engem az Úr izzó haragjának napján?! **13 A magasból tüzet bocsátott csontjaimba, és eltiport engem. Hálót terített a lábam elé, és a földre döntött.** Elhagyottá tett, beteggé egész nap. 14 Vétkeim igáját hordozom, köteleit az ő keze fonta. Mióta felkerült nyakamra, megtört az erőm. Olyanok kezébe adott az Úr, akikkel nem tudok szembeszállni. 15 Félredobta mellőlem az Úr hőseimet mind. Gyűlést hívott össze ellenem, hogy összetörje ifjaimat; sajtóban taposta össze az Úr Júda szűz leányát. 16 Ezek miatt sírok én, szemem könnybe lábadt, mert messze van vigasztalóm, aki erőt önthetne belém. Fiaim odalettek, oly erős volt az ellenség. 17 Sion kinyújtja a kezét, de nincs vigasztalója. Elnyomókat rendelt az Úr Jákób ellen körös-körül: tisztátalan lett közöttük Jeruzsálem. 18 Igazságos velem az Úr, mert szembeszálltam parancsával. Halljátok meg mind, ti, népek, és lássátok fájdalmamat: szüzeim és ifjaim fogságba mentek. 19 Hívtam azokat, akik szerettek, de ők cserbenhagytak. Papjaim és véneim elpusztultak a városban, miközben ennivalót keresgéltek, hogy erőre kapjanak. **20 Nézd, Uram, milyen nyomorult vagyok! Háborog a bensőm, vergődik bennem a szívem, mert nagyon engedetlen voltam.** Ott kint a fegyver öli gyermekeimet, otthon a halál. 21 Hallották, hogy sóhajtozom, de nem volt vigasztalóm. Minden ellenségem hallott a bajomról, és örvendezett, hogy így cselekedtél! Majd ha elhozod a napot, amelyet kitűztél, úgy fognak járni, ahogyan én! 22 Jusson eléd minden gonoszságuk, és bánj velük úgy, ahogyan velem bántál minden vétkem miatt! Bizony, sokat sóhajtozom, és beteg a szívem!

JerSir 2

1 Jaj, de sötét az a felhő, amelyet az Úr haragjában Sion leányára borított! Az égből a földre dobta Izráel ékességét, nem törődött lábai zsámolyával haragja napján. **2 Elpusztította az Úr kíméletlenül Jákób összes hajlékát,** ledöntötte haragjában Júda leányának erődítményeit; földre terítette, meggyalázta az országot és vezéreit. 3 Izzó haragjában megfosztotta Izráelt

minden hatalmától, visszavonta segítő jobbát, amikor jött az ellenség. Lángoló tűzként perzselte Jákóbot, emésztette körös-körül. 4 Fölvonta íját, mintha ellenség volna, ráemelte jobb kezét, akár egy támadó, és megölt mindent, ami a szemnek kívánatos, Sion leányának a sátrában tűzként öntötte ki haragját. **5 Olyan volt az Úr, mint az ellenség: pusztította Izráelt. Elpusztította minden palotáját, lerombolta erődítményeit, megsokasította Júda leányának bűjait és keservét. DEUS ABSCONDITUS SUB CONTRARIO SUO**

6 Földülta hajlékát, akár egy kertet, lerombolta ünnepeinek helyét. Feledésre juttatott az Úr a Sionon ünnepet, szombatot, bosszús haragjában megutált királyt és papot. 7 Elvetette oltárát az Úr, elhagyta szentélyét. Ellenség kezére juttatta falakkal körülvett palotáit; úgy hangoskodtak az Úr házában, mint egy ünneppon. 8 Az Úr akarta, hogy lerombolják Sion leánya várfalát: mérőzsinórt feszített, nem hagyta abba keze a pusztítást. Gyászol az erőd és a várfal, együtt omladoznak. 9 Földbe süllyedtek kapui, elpusztították, összetörték zárait. Királya és vezérei a népek közt vannak, ahol nincsen kijelentés, prófétái sem kapnak látomást az Úrtól. 10 Némán ülnek a földön Sion leányának vénei, port hintettek a fejükre, zsákruhába öltöztek; lehorgasztyák fejüket Jeruzsálem szüzei. 11 Szemem könnybe borult, bensőm háborog, a földre roskadtam népem leányának romlása miatt, mert elalélt csecsemő és kised a város terein. 12 Azt kérdik anyjuktól: Hol van kenyér, hol van bor? Elalélnak, mint a halálra sebettek a város terein, kilehelik lelküket anyjuk kebelén. 13 Kihez mérjelek, kihez hasonlítsalak, Jeruzsálem leánya? Kinek a példájával vigasztaljalak, Sion szüz leánya? Romlásod nagy, mint a tenger, ki gyógyíthatna meg? 14 Prófétáid hiábavaló látomásokkal ámítottak téged! Nem leplezték le bűnödet, hogy fordítsanak sorsodon, hanem hiábavaló látomásokkal félrevezettek téged. 15 Összecsapják kezüket miattad, akik arra járnak. Fölszisszennek, és fejüket csóválják Jeruzsálem leánya miatt: Erről a városról mondták, hogy szépsége tökéletes, és az egész föld öröme? 16 Föltátotta rád a száját minden ellenséged. Fölszisszentek, fogukat csikorgatták, és ezt mondták: Elpusztítottuk! Erre a napra vártunk, megértük, megláttuk! **17 Véghezvitte az Úr, amit eltervezett, valóra váltotta, amit megmondott, amit régóta elrendelt: rombolt, és nem kímélt; örömet szerzett ellenségeidnek, ő növelte meg támadód hatalmát.** 18 Szívük az Úrhoz kiáltott Sion leányának várfala miatt. Patakként áradjon a könnyed éjjel és nappal! Ne csillapodj, ne hagyj a szemednek nyugalmat! 19 Kelj föl, jajgass az éjszakában, az örökös kezdetén! Öntsd ki szívedet, mint a vizet, az Úr színe előtt! **DÉR KATALIN** Emeld föl hozzá kezeidet gyermekeid életéért, akik elaléltak az éhségtől minden utcáson. 20 **Nézd, Uram, és lásd meg azt, akivel így bántál! Miért kell az asszonyoknak megenniük gyermekeiket, dédelgetett csecsemőiket?** Miért gyilkolják az Úr szentélyében a papot és a prófétát? 21 Az utcákon gyermekek és vének hevernek a földön, szüzeim és ifjaim fegyvertől estek el. **Gyilkoltál haragod napján, mérsároltál kíméletlenül. 22 Mintha ünneppon lett volna, összehívtad mindenünnen azokat, akiktől iszonyodtam. Nem tudott az Úr haragja napján megmenekülni, megszökni senki sem! Akiket dédelgettem és fölneveltem, azokkal ellenségem végzett.**

AZ EGÉSZ A THEOLOGIA CRUCIS

JerSir 3

1 Én vagyok az a férfi, aki nyomorúságot látott az Úr haragjának botja miatt. 2 Sötétben úzótt, hajtott, ahol nincs világosság. 3 Bizony, ellenem fordítja kezét újra meg újra, egész nap. 4 Elsorvasztotta húsom és bőröm, összetörte csontjaimat. 5 Falat húzott körém, méreggel és fáradsággal kerített be engem. 6 Vaksötétbe helyezett engem, mint a régen meghaltakat. 7 **Falat emelt körém, nem juthatok ki, súlyos bilincsbe vert.** 8 Ha segítségért kiáltok is, elzárkózik imádságom elől. 9 Faragott kövekkel zárta el utamat, járhatatlanná tette ösvényemet. 10 Olyan hozzám, mint a leselkedő medve, mint a rejtekhelyen lapuló oroszlán. 11 Lekergetett utamról, összetépett, elpusztított engem. 12 Felvonta íját, és nyilai céltáblájává tett engem. 13 Veséimbe

eresztette tegzének nyilait. **14 Nevetséges lettem minden nép előtt, és gúnydalt énekelnek rólam egész nap.** 15 Keserűséggel lakatott jól, bánattal itatott. 16 **Kavicsot rágatott velem, hamuba kényszerített engem.** 17 Elvette békességemet, elfeledtem, mi a jólét. 18 Már azt gondoltam: Nem lehet reménykednem és bizakodnom az Úrban! 19 **Úröm és méreg** nyomorúságomra és hontalanságomra gondolnom; 20 mindig erre gondol, és elcsügged a lelkem.

21 De ha újra meggondolom, reménykedni kezdek: **22 Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: 23 minden reggel megújul. Nagy a te hűséged! 24 Az Úr az én osztályrészem – mondom magamban –, ezért benne bízom. 25 Jó az Úr azokhoz, akik benne reménykednek, akik hozzá folyamodnak. 26 Jó csendben várni az Úr szabadítására.** 27 Jó, ha a férfi már ifjúkorában igát hordoz. 28 Üljön hát magányosan, és maradjon néma, amikor ráteszik! 29 Hajtsa porba fejét, talán van reménysége! 30 Tartsa oda arcát, ha ütik, tűrje el, ha gyalázzák! 31 Mert nem vet el örökre az Úr. 32 **Még ha megszorít is, irgalmaz, mert nagyon szeret.** 33 Mert nem szíve szerint alázza és szomorítja meg az embereket. 34 Amikor lábbal tiporják e gy ország foglyait, 35 amikor az embert kiforgatják jogából, a Felséges szemei előtt zajlik ez; 36 amikor az ember nem jut a perben igazához, azt nem nézi el az Úr! 37 Ha bekövetkezik, amit valaki megmond, nem az Úr parancsából van-e az? 38 Nem a Felséges szavától függ a rossz is meg a jó is? 39 Miért siránkozik az élő ember, a férfi, ha vétkezett? 40 Inkább kutassuk, vizsgáljuk meg útjainkat, és térjünk meg az Úrhoz! 41 Emeljük föl szívünket és kezünket Istenhez, aki a mennyekben van: 42 Mi voltunk a vétkesek és engedetlenek, ezért nem bocsátottál meg. 43 Elzárkóztál haragodban, és üldöztél, kíméletlenül gyilkoltál bennünket. 44 Elzárkóztál felhőid mögé, nem jutott el hozzád az imádság. 45 Megvetett söpredékké tettél bennünket a többi nép között. 46 Föltátotta ránk a száját minden ellenségünk. 47 Rettegés és csapda lett a részünk, pusztulás és összeomlás. 48 Könny patakzik szememből népem összeomlása miatt. 49 Szemem szüntelen könnyezik, megállás nélkül, 50 míg le nem tekint, és meg nem látja a mennyekből az Úr. 51 Fáj a lelkem, ha látom városom lakóinak sorsát. 52 Vadásztak rám, mint a madárra, ellenségeim ok nélkül. 53 Verembe taszítottak engem, és köveket dobtak rám. 54 Összecsapott a víz a fejem fölött, már azt mondtam: Elveszttem! **JÓNÁS, 22 ZSOLT, JÓB 58;** 55 Segítségül hívtam nevedet, Uram, a verem mélyéről. 56 Meghallottad szavamat: Ne fogd be a füled sóhajtasom és kiáltásom előtt! 57 Mellém léptél, mikor kiáltottam hozzád, ezt mondtad: Ne félj! **58 Te perelted, Uram, peremet, és megváltottad életemet.** 59 Láttad, Uram, hogy csaltak a perlőim: íteld meg igazságomat! 60 Láttad, milyen bosszúvagyók, mi mindent terveztek ellenem. 61 Hallottad, Uram, hogyan gyalázkodtak, mi mindent terveztek ellenem. 62 Engem rágalmaz egész nap támadóim szája. 63 Akár ülnek, akár állnak, nézd: rajtam gúnyolódnak! 64 Fizess meg nekik, Uram, azért, amit elkövettek! 65 Adj nekik elborult elmét, ez legyen átkod rajtuk! 66 Üldözze haragod őket, pusztítsd ki őket az Úr ege alól!

GYÖNYÖRŰ KÖLTŐI BESZÉD, AKÁR A ZSOLTÁROK!

JerSir 4

1Jaj, de megfeketedett az arany, elváltozott a színarany! Szétszórták a drágaköveket minden utcasarkon! 2 Sionnak színaranyat érő drága fiait, jaj, csak cserépedénynek tekintették, fazekas keze munkájának! 3 Még a sakálok is odatartják emlőiket kölykeiknek, és szoptatják őket, de népem leányai oly kegyetlenek lettek, mint a struccok a pusztában. 4 **A csecsemő nyelve** ínnyéhez tapadt a szomjúság miatt, a gyermekek kenyeret kértek, de senki sem tört nekik. 5 Akik csemegéket szoktak enni, éhen pusztultak az utcákon, akiket bíborban neveltek, a szemétdombon turkáltak. 6 **Nagyobb volt népem bűne, mint Sodoma vétke, amely egy pillanat alatt elpusztult, kezét sem mozdíthatta benne senki.** 7 Előkelői tisztábbak voltak, mint a hó, fehérebbek, mint a tej, testük pirosabb volt, mint a korall, mintha zafírból metszették

volna őket. 8 **Testük feketébb lett, mint a korom, nem ismerni rájuk az utcákon, bőrük a csontjukhoz tapadt, elszáradtak, mint a fa.** 9 Jobban jártak azok, akiket fegyver ölt meg, mint akik éhen haltak; azok átdöfve múltak ki, ezek pedig azért, mert elfogyott a föld termése.

10 A gyöngéd lelkű asszonyok saját kezükkel főzték meg gyermekeiket, hogy legyen táplálékuk népem összeomlása idején. 11 Szabad folyást engedett haragjának az Úr, kiöntötte izzó haragját. Lángba borította a Siont, megemésztette még az alapját is. 12 Nem hitték a föld királyai, sem az egész világ lakói, hogy be tud hatolni az ostromló ellenség Jeruzsálem kapuin.

13 Prófétáinak vétkei miatt, papjainak bűnei miatt történt ez, akik igazak vérét ontották benne. 14 Vakon botorkáltak az utcákon, vértől beszennyezve; érinteni sem lehetett az öltözetüket. 15 Félre az útból, tisztátalan – kiáltoztak feléjük –, félre, félre az útból, meg ne érintsék! Ha botladozva eljutottak is a népek közé, azok azt mondták: Nem maradhatnak itt tovább! 16 Maga az Úr szolgáltatta ki őket, nem tekint rájuk többé. A papok személyét nem tisztelték, a véneknek sem kegyelmeztek. 17 Már a szemünk is belefáradt, vártuk a segítséget, de hiába; őrhelyünkről lestük a népet, amely nem hozott szabadulást. 18 Minden lépésünket figyelték, az utcára se mertünk kilépni. **Elközeledett a vég, letelt az időnk, eljött a vég!** 19 **Gyorsabbak voltak üldözőink, mint sasok az égen. A hegyeken hajszoztak bennünket, a pusztában leselkedtek ránk.** 20 Az Úr fölmentje, éltető leheletünk, foglyul esett vermükben, pedig azt gondoltuk, hogy oltalma alatt élhetünk a népek között. 21 Örülj, örvendezz, Edóm leánya, aki Úc földjén laksz! Hozzád is odakerül még a pohár, te is lerészegedsz, és pörére vetközől. 22 Véget ért büntetésed, Sion leánya, nem maradsz tovább a fogságban! De a te bűnödöt, Edóm leánya, számon kéri az Úr, és leleplezi vétkeidet.

JerSir 5

1 Emlékezz, Uram, mi történt velünk! Tekints ránk, és lásd meg gyalázatunkat! 2 Örökségünk bitorlókra szállt, házunk idegenekre. 3 Apátlan árvák lettünk, anyáink özvegyek. 4 Vizünket pénzért isszuk, a saját fánkért is fizetni kell. 5 Nyakunkon vannak elnyomóink, fáradozunk pihenés nélkül. 6 Egyiptomnak adtunk kezet, meg Asszíriának, hogy legyen elég kenyérünk. 7 Atyáink, akik vétkeztek, már nem élnek: nekünk kell hordoznunk bűneik terhét. 8 Szolgák uralkodnak rajtunk, nincs, aki kiragadjon kezükből. 9 Életünk kockáztatásával hordjuk be élelmünket, a pusztalakók fegyverétől veszélyeztetve. 10 Bőrünk tüzel, mint a kemence, a kízó éhségtől. 11 Meggyalázták az asszonyokat a Sionon, a szüzeket Júda városaiban. 12 A vezéreket felakasztották, a véneket sem becsülték. 13 Az ifjaknak kell a malomkövet forgatniuk, a gyermekek a fahordásban botladoznak. 14 Nincsenek már vének a kapuban, nem muzsikálnak az ifjak. 15 Odavan szívünk vidámsága, örömtánc helyett gyászolunk. 16 Leesett fejünkről a koszorú, jaj nekünk, mert vétkeztünk! 17 **Ezért lett beteg a szívünk, emiatt lett homályos a szemünk,** 18 mert pusztaság lett a Sion hegye, rókák szaladgálnak rajta. 19 De te, Uram, trónodon ülsz örökké, királyi széked megmarad nemzedékről nemzedékre. 20 Miért feledkezel meg rólunk ilyen sokáig, miért hagysz el minket oly hosszú időn át? 21 **Téríts magadhoz, Uram, és mi megtérünk, tedd újra olyanokká napjainkat, mint régen voltak!** 22 **Vagy talán végképp elvetted minket, annyira megharagudtál volna ránk? NAGYON KEMÉNY ÍRÁS, ERŐS KÉPEKKEL!**

Ez 1

1 A harmincadik évben, a negyedik hónap ötödikén, amikor a fogságban élő nép között voltam a Kebár-folyó mellett, megnyílt az ég, és isteni látomásokat láttam.

2 A hónap ötödikén, Jójákín király fogságba vitelének ötödik évében, 3 szólt az Úr igéje Ezékiel paphoz, Búzi fiához a káldeusok országában, a Kebár-folyó mellett, és megragadta őt ott az Úr.

4 Láttam, hogy forgószél jött észak felől, nagy felhővel és egymást érő villámlással, körülötte fényözönnel. A közepéből, a villámok közül mintha ezüstös csillogás tündöklött volna.

5 Négy élőlény alakja volt ott. **Ilyennek látszottak: emberhez hasonló alakjuk volt, 6 de mindegyiknek négy arca, és mindegyiknek négy szárnya volt.**

7 Lábaik egyenes lábak voltak, de lábfejük olyan volt, mint a borjúláb.

Ragyogóak voltak, mint a fénylő réz. 8 Szárnyuk alatt négyfelől emberi kezek voltak. Mind a négynek több arca és szárnya volt.

9 Szárnyaik összeértek, egyiké a másikéhoz. Nem kellett megfordulniuk, amikor jártak, mindegyik előre nézve tudott menni. 10 Ilyen volt az arcuk: volt emberarcuk, de volt oroszlánarca is mind a négynek jobbról, bikaarca is volt mind a négynek balról, és volt sasarca is mind a négynek.

11 Ilyen volt az arcuk. **Felső szárnyaik ki voltak terjesztve, ez a két szárny összeért, egyiké a másikéval, kettő pedig eltakarta a testüket.** 12 Mindegyik előre nézve tudott menni. Ahova a lélek akart menni, oda mentek, nem kellett megfordulniuk, amikor jártak.

13 Ilyenek voltak az élőlények: **külsejük olyan volt, mint az izzó parázs, és az élőlények között mintha égő fáklyák lobogtak volna. Tűz ragyogott, és a tűzből villámok cikáztak. 14 Az élőlények úgy suhantak ide-oda, akár a villám.**

15 Amint néztem az élőlényeket, megpillantottam **egy-egy kereket a földön az élőlények mellett, mind a négy előtt.**

7 Amikor jártak, négy irányban tudtak menni; nem kellett megfordulniuk, amikor jártak. 18 A kerekék abroncsai magasak és félelmetesek voltak, és mind a négy abroncs körös-körül tele volt szemekkel. 19 Amikor az élőlények jártak, a kerekék is jártak mellettük, és amikor az élőlények fölemelkedtek a földről, a kerekék is fölemelkedtek. 20 Ahová a lélek akart menni, oda mentek: oda, ahová a lélek akarta. És a kerekék is fölemelkedtek velük, mert az élőlények lelke irányította a kerekéket. 21 Ha azok jártak, ezek is jártak, ha azok megálltak, ezek is megálltak; és ha fölemelkedtek a földről, fölemelkedtek a kerekék is, mert az élőlények lelke irányította a kerekéket. 22 Az élőlények feje fölött mintha boltozat lett volna, amely félelmetesen csillogott, akár a jég, és ki volt feszítve a fejük fölött. 23 A boltozat alatt ki voltak terjesztve szárnyaik, egyiké a másiké felé. Mindegyiknek volt másik két szárnya is: ezekkel eltakarták a testüket elöl is, hátul is. 24 Amikor jártak, olyannak hallottam szárnyaik zúgását, amilyen a nagy vizek zúgása, mint a Mindenható hangja. Hangjuk zúgása olyan volt, mint egy tábor morajlása. Amikor megálltak, leeresztették szárnyaikat. 25 És egy hang hallatszott a fejük fölött levő boltozatról, amikor megálltak, és leeresztették szárnyaikat. 26 A fejük fölött levő boltozaton fölül egy zafírfényű trónus alakja látszott, a trónus alakja fölött pedig emberhez hasonló alak látszott. 27 Ezüstösen csillogónak láttam: derekától fölfelé úgy látszott, mintha tűz fogná körül, derekától lefelé pedig úgy láttam, mintha fényözön venné körül. 28 A körülötte levő fényözön olyannak látszott, mint a szivárvány, amely a felhőkön szokott lenni esős napon. **Ilyen volt az Úr dicsőségének a látványa. Amikor megláttam, arcra borultam, és hallottam, hogy valaki megszólal.**

Ez 2

1 Ezt mondta nekem **Ki**: Emberfia, állj a lábadra, beszélni akarok veled! 2 Miközben beszélt, lélek áradt belém, talpra állított, én pedig hallottam, hogy beszél hozzám. 3 Ezt mondta nekem: **Emberfia, elküldelek téged Izráel fiaihoz, a lázadó néphez, amely fellázadt ellenem. Hűtlenek voltak hozzám ők is, őseik is egészen a mai napig. 4 A makacs és konok szívű fiakhoz küldelek. Mondd nekik: Így szól az én Uram, az Úr!... 5 Akár hallgatnak rá, akár nem törődnek vele – hiszen engedetlen nép ez –, majd megtudják, hogy próféta volt közöttük. 6 Te pedig, emberfia, ne félj tőlük, beszédüktől se félj! Ha csalán és tövis szurkál is téged, ha skorpiók közt ülsz is, akkor se félj beszédüktől, ne rettegj tőlük, hiszen engedetlen nép ez. 7 Hirdesd nekik az én ígéimet, akár hallgatnak rá, akár nem törődnek vele; hiszen engedetlen nép ez! 8 Te pedig, emberfia, hallgasd meg, amit mondom neked! Ne légy engedetlen, mint ez az engedetlen nép! Nyisd ki a szád, és add meg, amit adok neked! 9 Láttam, hogy egy kéz nyúlt felém, és egy irattekerics volt benne. 10 Kiterítette előttem, és az tele volt írva mindkét oldalán. Siratóéneket, sóhaj meg jajszó volt ráírva.**

Ez 3

1 Ezt mondta nekem:

Emberfia, **add meg**, amit itt találsz! **Edd meg ezt a tekerceset**, azután menj, és szólj Izráel házához!

2 Kinyitottam a számat, ő pedig megetette velem azt a tekerceset. 3 Ezt mondta nekem: Emberfia, **rakd tele a hasadat, töltsd meg a gyomrodattal ezzel a tekerccsel, amelyet adok neked! Meg is ettem, és olyan édes volt a számban, mint a méz.**

4 Azután ezt mondta nekem: Emberfia, **menj el Izráel házához, és hirdesd nekik ígéimet!**

5 Nem érthetetlen beszédű és nehéz nyelvű néphez szól a küldetésed, hanem Izráel házához. 6 Nem ahhoz a sok érthetetlen beszédű és nehéz nyelvű néphez, akiknek a beszédét nem érted. Bizony, ha azokhoz küldtelek volna, ők hallgatnának rád. 7 De Izráel háza nem akar majd rád hallgatni, mert énram nem akarnak hallgatni. Bizony, Izráel egész háza keményfejű és konok szívű! 8 De én ugyanolyan keménnyé teszem arcodat, mint az ő arcuk, és ugyanolyan keménnyé a fejedet, mint az ő fejük. 9 Olyan keménnyé teszem a fejedet, mint a gyémánt, amely a tüzkönél is keményebb. Ne félj, és ne rettegj tőlük! Bizony, engedetlen nép ez! 10 Azután ezt mondta nekem:

Emberfia, minden szavamat, amelyet elmondom neked, fogadd a szívedbe, és hallgasd figyelmesen! 11 Menj oda néped fogságban élő fiaihoz, szólj hozzájuk, és mondd nekik: Így szól az én Uram, az Úr!... – akár hallgatnak rá, akár nem törődnek vele.

12 Ekkor fölemelt engem a lélek, hátam mögött pedig nagy, dörgő hangot hallottam, amint az Úr dicsősége felemelkedett a helyéről. 13 Az élőlények szárnyainak zúgása, amint egymáshoz csapódtak, meg a kerekek robaja volt a nagy, dörgő hang. 14 A lélek fölemelt, és elragadott engem. Én **pedig mentem keserűen, felindult lélekkel, de az Úr kemény kézzel tartott engem. 15 Így kerültem Tél-Ábíba, a fogságban élőkhez, akik a Kebár-folyó mellett laktak.** Letelepíttem ott, ahol ők laktak, és ott ültem közöttük hét napig összetörve.

16 Hét nap múlva ez történt: Így szólt hozzám az Úr igéje:

17 Emberfia! **Órállóvá tettelek téged Izráel házában. Ha ígét hallasz tőlem, figyelmeztess őket az én nevemben! 18 Ha azt mondom a bűnösnek, hogy meg kell halnia, és te őt nem figyelmezteted, és nem szólsz neki, figyelmeztetve a bűnöst, hogy ne járjon bűnös úton, és így életben maradjon, akkor az a bűnös meghal ugyan bűne miatt, de a véréért tőled kérem számon. 19 De ha te figyelmezteted a bűnöst, és ő mégsem tér meg bűnéből és bűnös útjáról, akkor ő meghal a bűne miatt, de te megmented a lelkedet. 20 Ha az igaz letér az igaz útról, és gonoszságot követ el, akkor én bukását okozom, és ő meg fog halni. Ha nem figyelmezteted őt, akkor meghal ugyan vétke miatt, és emléke sem marad meg igaz tetteinek, amelyeket véghezvitt, de a véréért tőled kérem számon. 21 Ha viszont figyelmezteted az igazat, hogy ne**

vétkezzen többé az igaz, és ő nem vétkezik, akkor életben marad, mert engedett a figyelmeztetésnek, és te is megmented a lelkedet.

22 Az Úr ott megragadott engem, és ezt mondta nekem: **Indulj, menj ki a völgybe, mert ott akarok veled beszélni!** 23 El is indultam, kimentem a völgybe, és **íme, ott állt az Úr dicsősége. Ugyanolyan volt, mint amilyennek a Kebár-folyó mellett láttam.** Ekkor arcra borultam. 24 De lélek áradt belém, talpra állított, szólt hozzám, és ezt mondta nekem: Menj, és zárkózz be a házádba!

25 Emberfia, köteleket fognak hozni, megkötöznek velük, és nem mehetsz közéjük. 26 Nyelvedet az ínyedhez ragasztom, néma leszel, és nem tudod dorgálni őket, noha engedetlen nép ez. 27 Csak ha én szólok hozzád, és megnyitom a szádat, akkor mondhatod nekik: Így szól az én Uram, az Úr!... Aki hallgat rá, az hallgat rá, aki nem törődik vele, az nem törődik vele. Hiszen engedetlen nép ez!

Ez 4

1 Te pedig, emberfia, fogj egy téglát, tedd magad elé, és vésd rá egy várost: Jeruzsálem! 2 Vedd ostrom alá, építs vele szemben ostromgépeket, emelj sáncot, állíts fel táborokat, helyezz el körülötte faltörő kosokat! 3 Azután fogj egy vas sütőlapot, tedd oda, mint egy vasfalat magad és a város közé, és szegezd rá a tekintetedet: így legyen ostrom alatt, így ostromold! Intő jel ez Izráel házának. 4 Azután feküdj a bal oldaladra, és **vedd magadra Izráel házának a büntetését! Addig kell elszenvetned büntetésüket, ahány napig így fekszel. HELYETTES ÁLDOZAT?** Napokban kifejezve adtam meg büntetésük éveit: háromszázkilencven nap. Így szenvedd el Izráel házának büntetését! 6 **Ha ezt letöltötted, másodszor feküdj a jobb oldaladra, és szenvedd el Júda házának a büntetését negyven napig. Egy-egy évet egy-egy napban adtam meg.** 7 Szegezd tekintetedet Jeruzsálem ostromára, törd fel ruhád ujját, és prófétáld ellene! 8 Megkötözlek, és nem fordulhatsz egyik oldaladról a másikra, míg le nem telnek ostromod napjai. 9 Azután végy búzát, árpát, babot, lencsét, kölest és tönkölyt, tedd azokat egy edénybe, és készíts magadnak belőlük kenyeret! Ahány **napig fekszel az oldaladon, azt edd: háromszázkilencven napig!** 10 Húszt sekel súlyú ennivalót ehetsz naponként, mindig ugyanabban az időben egyed. 11 Víz is mérték szerint igyál: egyhatod hín, mindig ugyanabban az időben igyad! 12 Mint az árpakenyeret, úgy egyed, de emberi ganéjon süsd meg a szemük láttára! 13 Ezt mondja az Úr: Így eszik majd Izráel fiai tisztátalan kenyerüket a népek között, amelyek közé szétszórom őket. 14 De én ezt mondtam: **Jaj, Uram, Uram! Én nem tettem magamat tisztátalanná ifjúkoromtól fogva mostanáig sohasem azzal, hogy elhullott vagy széttépett állatot ettem volna, és nem vettem a számba romlott húst.** 15 **Ő így válaszolt nekem: Nézd, megengedem neked, hogy emberi ganéj helyett marhaganéjon süsd meg a kenyeredet.** 16 Azután ezt mondta nekem: Emberfia, én összetöröm a kenyér botját Jeruzsálemben. Kenyeret mértékkel és aggódom esznek, vizet is kimérve és borzadva isznak, 17 mivel szűkösen lesz kenyerük és vizük; borzadva néznek egymásra, és megrothadnak bűnük miatt.

Ez 5

1 Emberfia, fogj egy éles kardot, használd borotvának, vágd le a hajadat és a szakálladat! Azután **végy egy mérleget, és oszd el, amit levágtál!** 2 **Harmadrészét égesd el a város közepén, amikor letelnek az ostrom napjai! Azután fogd a harmadrészét, vágd össze karddal a városon kívül, harmadrészét pedig szórd széjjel, én meg kivont karddal üldözöm!** **EMBLEMATIKUS CSELEKEDETEK** 3 De végy ki belőle egy keveset, és kösd be a ruhád szegélyébe! 4 Még ebből is végy ki, dobd bele a tűzbe, és égesd el: ebből csap ki a tűz Izráel egész házára. 5 Ezt mondta az én Uram, az Úr: Ez itt Jeruzsálem. A pogány népek között helyeztem el, országokkal vettem körül. 6 De engedetlen volt törvényeimmel szemben,

bűnösebb, mint a pogányok, és rendelkezéseimmel szemben engedetlenebb volt, mint a környező országok. Megvetették törvényeimet, és nem éltek rendelkezéseim szerint. 7 Azért ezt mondja az én Uram, az Úr: Mivel megátalkodottabbak voltatok a körülöttetek élő pogányoknál, nem éltetek rendelkezéseim szerint, és nem teljesítettétek törvényeimet, sőt még olyanok sem voltatok, mint a körülöttetek élő pogányok, akik a maguk törvényeit teljesítik, 8 azért ezt mondja az én Uram, az Úr: Én is ellened fordulok, és ítéletet tartok köztetek a pogányok szeme láttára. 9 Olyat tesztek veletek sok utálatos bűnök miatt, amelyet még nem tettem, és amihez foghatót többé nem is tesztek. **10 Ezért apák fogják megenni fiaikat közöttetek, és fiak fogják megenni apáikat. Ítéletet tartok majd fölötted, és aki csak megmarad belőletek, szétszórom mindenfelé.** 11 Ezért, életemre mondom – így szól az én Uram, az Úr –, mivel te tisztátalanná tetted szentélyemet minden förtelmes és utálatos bálványoddal, azért én elveszem tőled; nem szánakozom, és nem leszek könyörületes! 12 A nép harmadrésze dögvészben hal meg, vagy éhen pusztul a városban, egyharmada fegyvertől hull el körülöttele, egyharmadát pedig széjjelszórom mindenfelé, és kivont karddal üldözöm őket. 13 Kitöltöm rájuk haragomat, hogy kitombolja magát lángoló haragom, amikor elégtételt veszek. Akkor tudják meg, hogy én, az Úr, szóltam bosszúságomban, amikor majd kitöltöm rajtuk lángoló haragomat. 14 Lerombollak, és gyalázatossá teszek a körülötted élő népek között, látni fogja minden arra járó. 15 Gyalázni és csúfolni fognak, elrettentő példa leszel a körülötted élő népek számára, mert ítéletet tartok fölötted haraggal, felindulással és súlyos büntetéssel. Én, az Úr, megmondtam! 16 Belétek lövöm az éhínség veszedelmes nyilait, amelyek romlást okoznak, mert romlásotokra lövöm ki azokat; egyre súlyosabbá teszem köztetek az éhínséget, és eltöröm nálatok a kenyér botját. 17 **Éhínséget és vadállatokat bocsátok rád, amelyek megfosztanak gyermekeidről, dögvész és vérontás gázol át rajtad, és fegyvert bocsátok rád. Én, az Úr, megmondtam!**

Ez 6

Így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Emberfia, fordulj Izráel hegyei felé, és prófétálgatj ellenük! 3 Ezt mondd: Izráel hegyei, halljátok meg az én Uramnak, az Úrnak az igéjét! Ezt mondja az én Uram, az Úr a hegyeknek és a halmoknak, a patakmedreknek és a völgyeknek: Én most fegyvert bocsátok rátok, és elpusztítom áldozóhalmaitokat! 4 **Elpusztulnak oltáraitok, összetörnek tömjénező oltáraitok, és odadobom a halálra sebzetteket bálványaitok elé. UGYANOLYAN RADIKÁLIS KEMÉNY BESZÉD, MINT JEREMIÁS VÉGÉN** 5 Izráel fiainak hulláit bálványaik elé szórom, és oltáraitok köré hajigálom csontjaitokat. 6 Romba dőlnek a városok mindenütt, ahol csak laktok, és elpusztulnak az áldozóhalmok, hogy oltáraitok is romba dőljenek és elpusztuljanak. Összetörnek és megsemmisítik bálványaitokat, szétzúzzák tömjénező oltáraitokat, és tönkreteszik csinálmányaitokat. 7 Hullanak majd köztetek a halálra sebzettek. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr! 8 De hagyok maradékot. Lesznek, akik megmenekülnek a fegyvertől, a népek közé szétszóródva a többi országban. 9 Akkor mindazok, akik közületek megmenekültek, megértik majd a népek között, ahová fogságba vitték őket, hogy én törtem össze tőlem elfordult parázna szívüket és bálványaikkal paráználkodó szemüket. **Megundorodnak önmaguktól gonoszságuk miatt, mert mindenféle utálatosságot követtek el.** 10 **Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az Úr; nem hiába mondtam meg, hogy ilyen veszedelmet hozok rájuk.** 11 Így szól az én Uram, az Úr: Csapd össze a kezed, dobbants a lábaddal, és mondd: Jaj Izráel házának a sok gonosz, utálatos dolog miatt! Fegyver, éhínség és dögvész miatt fognak elhullani! 12 Aki messze van, dögvészben hal meg, aki közel van, fegyvertől esik el, és aki az ostromlottak között marad, az éhen hal. Így töltöm ki rajtuk haragomat. 13 Majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, amikor ott hevernek a halálra sebzettek a bálványaik között, az oltáraik körül, minden magas halmon, minden hegycsúcson, minden zöldellő fa és minden lombos cserfa alatt; mindenütt, ahol

engesztelő illatáldozatot szoktak bemutatni bálványaiknak. 14 Kinyújtom a kezemet ellenük, sivárrá és kietlenné teszem az országot, minden lakóhelyüket a pusztától Dibláiig. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az Úr! **WOE PROPHECY**

Ez 7

Így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Te, emberfia, ezt mondja az én Uram, az Úr Izráel földjének: Vége van, jön a vég az ország négy oldalán! 3 Most véged lesz! Rád zúdítom haragomat, elítéllek úgy, ahogy megérdemled, megbüntetek minden utálatos tetteidért. **4 Nem szánakozom rajtad, és nem leszek könyörületes, hanem úgy bánok veled, ahogy megérdemled: utálatos tetteid következménye utolér.** Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. 5 Így szól az én Uram, az Úr: Egyik veszedelem jön a másik után! 6 Jön a vég, jön a vég! Rád virradt, jön már! 7 Jön rátok a felfordulás, ország lakói! Jön már az az idő, közel az a nap, amelyen rémület lesz a hegyeken víg ének helyett! 8 Most már hamarosan kitöltöm rajtad lángoló haragomat, elbánok veled haragomban; elítéllek úgy, ahogy megérdemled, és megbüntetek minden utálatos tetteidért. 9 Nem szánakozom, és nem leszek könyörületes. Úgy bánok veled, ahogy megérdemled: utálatos tetteid következménye utolér. Akkor megtudjátok, hogy én, az Úr vagyok, aki lesújtott rátok! 10 Itt van az a nap, eljött már, eljött a felfordulás! Virágzik a törvénysértés, virít a kevélység, 11 az erőszak bűnös uralommá lett. Nem marad belőlük semmi, sem gazdagságukból, sem a zajos sokaságból, sem előkelőikből. 12 Eljött az idő, elérkezett a nap! A vevő ne örüljön, az eladó ne búsuljon, mert minden gazdagságot utolér a harag. 13 Az eladó nem veheti vissza, amit eladott, még ha életben maradna is, mert a látomás minden gazdagságra vonatkozik, és visszavonhatatlan, hiszen még az életét sem tarthatja meg senki a bűne miatt. 14 Fújjátok csak a kürtöt, készítsetek elő mindent! **Nem fog senki harcba menni, mert izzó haragom elért minden gazdagságot. 15 Kint fegyver pusztít, bent dögvész és éhínség. Aki a mezőn van, fegyvertől hal meg, aki a városban van, azt éhínség és dögvész emészti meg.** 16 És ha lesznek is, akik megmenekülnek, olyanok lesznek, mint a bűgő galambok a hegyeken, mindnyájan nyögnek bűneik miatt. 17 Minden kéz ellankad, minden térd vizes lesz. 18 Zsákruhát öltenek, rettegés borul rájuk. Minden arcon szégyenpír lesz, mindenki fején kopaszság. 19 Ezüstjüket az utcára dobják, és aranyuk szemétté kerül. Ezüstjük és aranyuk nem tudja megmenteni őket az Úr haragjának napján. Éhségüket nem csillapítják, gyomrukat nem tölthetik meg vele; ez csak bűnbe vitte őket. 20 Díszes ékszerként büszkélkedtek vele, sőt utálatos és förtelmes bálványokat csináltak belőle; ezért tettem a számukra szemétté. 21 Odaadtam prédaként az idegeneknek, és zsákmányul a föld bűnöseinek, akik meggyalázzák. 22 **Elfordítom tőlük arcomat,** és meggyalázzák szent helyemet. Fosztogatók hatolnak be oda, és meggyalázzák. 23 Készítsd a láncot, mert tele van az ország törvényesített vérontással, és tele van a város erőszakkal. 24 De én idehozom a leggonoszabb népeket, és birtokba veszik a házaikat. Véget vetek az erőszakosok gögjének, és meggyalázzák szentélyeiket. 25 Rettegés jön; békét keresnek, de hiába. 26 Egyik baj jön a másik után, egyik hír a másik után érkezik. **Látomást keresnek a prófétánál, de hiába; nem tud útmutatást adni a pap, sem tanácsot a vén.** 27 A király gyászolni fog, a fejedelmet döbbenet fogja el, és az ország népét rémület bénítja meg. Úgy bánok velük, ahogy megérdemlik. Ahogyan ők ítélték, úgy ítélem meg őket. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az Úr! **NAGYON ERŐS WOE PROPHECY**

Ez 8

1 A hatodik esztendőben, a hatodik hónap ötödik napján, amikor a házamban ültem, Júda vénei pedig előttem ültek, **VÍZIÓ, ELRAGADTATÁS**

megérintett ott az Úrnak, az én Uramnak a keze. 2 Egy alakot láttam, amely tűzhöz volt hasonló. Derekától lefelé tűznek látszott, derekától fölfelé pedig ragyogónak látszott, ezüstösen csillogónak. 3 Ekkor kinyúlt felém valami kézhez hasonló, és megragadott a hajamnál fogva. Fölemelt a lélek az ég és a föld közé, és isteni látomásban elvitt Jeruzsálembe, a Belső-kapu bejáratához, amely észak felől van, ahol az Istent ingerlő bálvány foglalt helyet az ő bosszantására. 4 De megjelent ott Izráel Istenének a dicsősége; ugyanolyan volt, mint amilyenek a völgyben láttam. 5 Ezt mondta nekem: Emberfia! Tekints észak felé! Föl is tekintettem észak felé, és megláttam a kaputól északra egy oltárt, ahol az Istent ingerlő bálvány volt a bejáratnál. 6 Azután ezt mondta nekem: Emberfia! Látod, mit művelnek? Olyan nagy utálatosságot művel itt Izráel háza, hogy el kell távoznom miattuk a szentélyemből. De még más nagy utálatosságokat is fogsz látni. 7 Azután bevitt engem az udvar bejáratához, és láttam, hogy egy rés van a falban. 8 Ezt mondta nekem: Emberfia! Törj át a falon! Áttörtem a falon, és láttam ott egy ajtót. 9 Majd ezt mondta nekem: Menj be, és nézd meg, hogy milyen gonosz, utálatos dolgokat művelnek ott! 10 Be is mentem, és láttam, hogy mindenféle csúszómászónak és förtelmes állatnak a képe, és Izráel házának valamennyi bálványa be volt vésve körös-körül a falba. 11 Ott álltak előttük Izráel házának vénei közül hetvenen, közöttük Jaazanjá, Sáfán fia. Mindegyiknek tömjénező volt a kezében, és illatos füstfelhő szállt fölfelé. 12 Akkor ezt mondta nekem: Emberfia! Látod, hogy mit művelnek Izráel házának a vénei a sötétben, mindegyik a maga bálványának fülkájénél?! Mert ezt mondják: Nem lát bennünket az Úr! Elhagyta az Úr ezt az országot! 13 Majd ezt mondta nekem: Még más nagy utálatosságokat is fogsz látni, amiket művelnek. 14 És bevitt engem az Úr háza kapujának a bejáratához, amely északra néz. Asszonyok ültek ott, akik Tammúzt siratták. 15 Ezt mondta nekem: Látod, emberfia? Még ezeknél is nagyobb utálatosságokat fogsz látni. 16 És bevitt engem az Úr házának belső udvarába. Az Úr templomának bejáratánál, a csarnok és az oltár között mintegy huszonöt férfi volt, háttal az Úr templomának, arccal pedig kelet felé, és kelet felé leborulva imádták a napot. 17 Akkor ezt mondta nekem: Látod, emberfia? Nem volt elég az, hogy Júda háza olyan utálatos dolgokat művelt, amilyeneket itt elkövettek! Még az országot is elárasztották erőszakkal, és engem folyton-folyvást csak bosszantottak! Nézd, hogy tartják a szőlőhajtásokat az orruk előtt! 18 De én majd elbánok velük haragomban, nem szánakozom, és nem leszek könyörületes. Kialthatnak hozzám bármilyen nagy hangon, nem hallgatom meg őket.

Ez 9

1Ezután így kiáltott nagy hangon a fülem hallatára: Eljött a város büntetésének ideje; mindenkinek a kezében ott van már a pusztító fegyver. 2 És íme, hat férfi jött a Felső-kapu felől, amely északra néz, öldöklő fegyver volt mindegyiknek a kezében. De volt közöttük egy gyoicsba öltözött férfi, akinek íróeszközök voltak az oldalán. Bejöttek, és odaálltak a rézoltár mellé. 3 Ekkor Izráel Istenének a dicsősége fölemelkedett a kerúból, amely fölött volt, a templom küszöbéhez vonult, és szólította a gyoicsba öltözött férfit, akinek az oldalán íróeszközök voltak. 4 Ezt mondta neki az Úr: Menj végig a városon, Jeruzsálemen, és tégy jelt azoknak a homlokára, akik sóhajtoznak és nyögnek a sok utálatos dolog miatt, amit elkövetnek benne. 5 A többieknek pedig ezt mondta a fülem hallatára: Menjettek mögötte végig a városon, és öldököljetek! Ne szánakozzatok, és ne legyetek könyörületesek! 6 Gyilkoljátok az öreget, az ifjat és a szüzet, a gyermekeket és az asszonyokat, hadd pusztuljanak! De azokhoz, akiken jel van, ne nyúljatok! MINT A BOSSZÚSOLTÁROK Az én szentélyemnél kezdjétek el! Elkezdték tehát az öregeken, akik a templom előtt voltak. 7 Majd ezt mondta nekik: Tegyétek tisztátalanná a templomot, és töltsétek meg az udvarokat halálra sebzettekkel! Menjettek! Ők tehát mentek, és öldöklésbe kezdtek a városban. 8

Miközben folyt az öldöklés, én ott maradtam, arcra borultam, és így kiáltottam: Ó, Uram, Uram! El akarod pusztítani Izráel egész maradékát, amikor kitöltöd haragodat Jeruzsálemen? 9 De ő így felelt nekem: Igen-igen nagy Izráel és Júda házának a bűne! Hiszen tele van az ország vérontással, és tele van a város törvénysértéssel, mert azt mondják, hogy elhagyta az Úr az országot, és nem lát az Úr. 10 Azért én sem szánakozom, és nem leszek könyörületes: fejükre olvasom tetteiket. **11 Ekkor a gyolcsba öltözött férfi, akinek íróeszközök voltak az oldalán, jelentette: Megtettem, amit parancsoltál.**

Ez 10

1 Azután láttam, hogy a boltozaton a kerúbok feje fölött egy zafírfényű trónushoz hasonló látvány tűnt fel. 2 Az Úr pedig ezt mondta a gyolcsba öltözött férfinak: Menj be a kerúbok alatt levő kerekék közé, rakd tele mind a két markodat a kerúbok között levő parázzsal, és szórd azt a városra! Be is ment a szemem láttára. 3 A kerúbok a templomtól jobbra álltak, amikor a férfi bement, és felhő töltötte be a belső udvart. 4 Akkor az Úr dicsősége a kerúbról átvonult a templom küszöbéhez. A templom megtelt a felhővel, az udvar pedig megtelt az Úr dicsőségének fényével. 5 A kerúbok szárnyainak zúgása elhallatszott a külső udvarig; olyan volt, mintha a mindenható Isten hangja szólt volna. 6 Amikor azt parancsolta a gyolcsba öltözött férfinak, hogy vegyen tüzet a kerúbok között levő kerekék közül, akkor az bement, és megállt a kerék mellett. 7 **Az egyik kerúb pedig kinyújtotta kezét a kerúbok közül a kerúbok között levő tűz felé, vett belőle, és a gyolcsba öltözött férfi markába tette; az elvette, és kiment.** 8 **A kerúbok szárnyai alatt valami emberi kézhez hasonló látszott.** 9 **Láttam, hogy négy kerék volt a kerúbok mellett: egy-egy kerék egy-egy kerúb mellett, és a kerekék ragyogó drágaköveknek látszottak.** 10 Mind a négy egyformának látszott: olyannak, mintha mindegyik kerék közepében egy másik kerék lett volna. 11 Négy irányban tudtak menni, amikor jártak, és nem kellett megfordulniuk, amikor jártak, hanem amerre az első akart menni, arra ment a többi is; nem kellett megfordulniuk, amikor jártak. 12 **Egész testük és hátuk, kezeik és szárnyaik meg a kerekék körös-körül tele voltak szemekkel, mind a négynek a kereke.** 13 **A kerekéket pedig valaki a fülem hallatára forgóknak nevezte.** 14 Négy arca volt mindegyiknek: az első kerúbarc volt, a második emberarc, a harmadik oroszlánarc, a negyedik pedig sasarc. 15 És fölemelkedtek a kerúbok. Ezek azok az élőlények, amelyeket a Kebár-folyó mellett láttam. 16 **Amikor a kerúbok jártak, a kerekék is jártak mellettük, amikor pedig a kerúbok fölemelték szárnyaikat, hogy fölemelkedjenek a földről, a kerekék sem maradtak el mellőlük.** 17 Ha azok megálltak, ezek is megálltak, ha azok fölemelkedtek, ezek is fölemelkedtek velük, mert az élőlények lelke irányította őket. 18 Akkor elvonult az Úr dicsősége a templom küszöbétől, és megállapodott a kerúbok fölött. 19 A kerúbok pedig fölemelték szárnyaikat, szemem láttára fölemelkedtek a földről, és elindultak a kerekékkel együtt. Az Úr háza keleti kapujának a bejáratánál megálltak, és Izráel Istenének dicsősége ott volt fölöttük. 20 **Ezek azok az élőlények, amelyeket a Kebár-folyó mellett láttam, Izráel Istene alatt, és fölismertem, hogy ezek kerúbok.** 21 Mindegyiknek négy-négy arca, és mindegyiknek négy szárnya volt; szárnyaik alatt olyanforma kezük volt, mint az embernek. 22 **Arcuk hasonló volt azokhoz az arcokhoz, amelyeket a Kebár-folyó mellett láttam, meg az alakjuk is; ők voltak azok. Mindegyik előre nézve tudott menni.**

Ez 11

1 Azután fölemelt engem a lélek, és az Úr házának keleti kapujához vitt, amely keletre néz. Ott, a kapu bejáratánál huszonöt férfi volt. Közöttük láttam Jaazanját, Azzúr fiát és Pelatját,

Benájá fiát, a nép vezetőit. 2 Az Úr ezt mondta nekem: **Emberfia! Ezek azok a férfiak, akik álnok terveket szőnek, és rossz tanácsokat adnak ebben a városban. 3 Ezt mondják: Nem kell itt még házat építeni! Fazék ez a város, mi vagyunk a hús! 4 Ezért prófétálj ellenük, prófétálj, emberfia! 5** Ekkor rám szállt az Úr lelke, és ezt mondta nekem: Mondd meg, hogy így szól az Úr: Jól mondtátok, Izráel háza! Tudom én, hogy mit gondoltok magatokban. 6 Sokakat öltetek meg ebben a városban, megtöltöttétek utcáit halálra sebzettekkel. 7 Ezért így szól az én Uram, az Úr: Akiket városszerte megöltetek, azok a hús, a város pedig a fazék. De titeket kiviszlek belőle. 8 **Fegyvertől féltetek, fegyvert hozok rátok! – így szól az én Uram, az Úr. 9** Kiviszlek innen titeket, idegenek kezébe adlak, és ítéletet tartok fölöttetek. 10 Fegyvertől fogtok elesni, Izráel határán ítélekem fölöttetek. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. 11 Nem lesz fazék nektek ez a város, és nem lesztek ti benne a hús. Izráel határán ítélekem fölöttetek. 12 Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, mert nem az én rendelkezéseim szerint éltetek, és nem az én törvényeim szerint cselekedtetek, hanem a körülöttetek élő népek szokásai szerint cselekedtetek. 13 Miközben prófétáltam, Pelatjá, Benájá fia meghalt. Én pedig arca borultam, és hangosan így kiáltottam: Ó, jaj, Uram, Uram, véget akarsz vetni Izráel maradékának?! 14 Akkor így szólt hozzám az Úr igéje: **15 Emberfia! A te testvéreidről, rokonaidról és Izráel egész házáról így beszélnek Jeruzsálem lakói: Messzire vetődtek az Úrtól; a miénk lett, a mi birtokunkba került az ország! 16** Ezért mondd: **Így szól az én Uram, az Úr: Elvettem őket messzire a pogányok közé, szétszélesztettem őket más országokban, de én vagyok a szentélyük egy kis időre azokban az országokban, amelyekbe jutottak. 17** Ezért mondd: Így szól az én Uram, az Úr: Összegyűjtelek benneteket a népek közül, és összeszedlek azokból az országokból, amelyekbe szétszéledtetek, és nektek adom Izráel földjét. 18 És ha hazaérkeznek, eltávolítanak onnan minden förtelmes és utálatos bálványt. **19 Egy szívet adok majd nekik, és új lelket adok beléjük, eltávolítom testükből a kőszívet, és hússzívet adok nekik, 20 JEREMIÁS 31** hogy rendelkezéseim szerint éljenek, törvényeimet megtartsák és teljesítsék. Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek.

SZÍV

21 A szívről pedig így szól az én Uram, az Úr: Akiknek a szíve a förtelmes és utálatos bálványokat követte, azoknak a tetteit a fejükre olvasom! 22 Ekkor a kerubok fölemelték szárnyaikat a kerekkel együtt, Izráel Istenének a dicsősége pedig ott volt fölöttük. 23 Fölszállt az Úr dicsősége a városból, és megállt azon a hegyen, amely a várostól keletre van. 24 **Engem pedig fölemelt a lélek, és elvitt a káldeusok földjére a fogságban élő néphez, látomásban, Isten lelke által.** Azután eltávozott tőlem a látomás, amelyet láttam. 25 Én pedig elmondtam a fogságban élő népnek az Úr igéjét, amelyet látomásban adott nekem.

Dante, Chaucer: House of Fame

Ez 12

1Azután így szólt az Úr igéje: 2 Emberfia! Engedetlen nép között laksz, akiknek van szemük, hogy lássanak, mégsem látnak, van fülük, hogy halljanak, mégsem hallanak; mert engedetlen nép ez. 3 Te pedig, emberfia, készíts egy **fogolynak való batyut**, és készülj fogságba nappal, a szemük láttára, majd indulj el a lakóhelyedről egy másik helyre, a szemük láttára! Talán most látni fognak, bár engedetlen nép ez! **4 A batyut, amely olyan, mint a foglyoké, nappal vidd ki a szemük láttára, de te este menj ki a szemük láttára, ahogy fogságba szoktak menni! 5 Szemük láttára törd át a falat, és azon át vidd ki azt! 6 Szemük láttára vedd a válladra, sötétben vidd el, arcodat takard el, hogy ne lásd a földet, mert intő jellé teszek téged Izráel háza számára. 7 DUMBSHOW** Úgy tettem azért, ahogy megparancsolta nekem: nappal kivittem a batyut, amely olyan volt, mint a foglyoké, este pedig áttörtem kezemmel a falat, a sötétben kivittem a batyut, és vállamra vettem a szemük láttára. 8 Másnap reggel így szólt

hozzám az Úr igéje: 9 Emberfia! Ugye, megkérdezte tőled Izráel háza, ez az engedetlen nép, hogy mit csinálsz? 10 Mondd nekik: Ezt mondja az én Uram, az Úr: Ez a fenyegető jövendölés Jeruzsálem fejedelmének és Izráel egész házának szól, akik ott élnek. 11 Mondd: Én intő jel vagyok számotokra! Ahogyan én tettem, úgy kell majd nekik is tenniük: mint rabok mennek a fogságba. 12 **A fejedelem, aki közöttük van, terhet vesz a vállára, és sötétben megy el. Áttörik a falat, azon vezetik ki; arcát eltakarja, hogy ne is lássa szeme a földet.** 13 **Hálómát kifeszítem ellene, és csapdába ejtem.** Elviszem Babilóniába, a káldeusok országába, de azt már nem fogja látni; ott kell majd meghalnia. 14 Segítőit pedig és egész csapatát, akik csak körülötte vannak, széjjelszórom mindenfelé, és kivont karddal üldözöm őket. 15 Majd megtudják, hogy én vagyok az Úr, amikor szétszélesztem őket a népek között, és szerteszórom őket az országokba. 16 De meghagyok közülük néhány embert a fegyver, éhínség és dögvész után, hogy elbeszélhessék utálatos dolgaikat a népek között, amelyek közé kerülnek. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az Úr! 17 Majd így szólt hozzám az Úr igéje: 18 **Emberfia! Remegve edd a kenyeredet, reszketve és aggódva igyad a vizedet!** 19 Az ország népéhez pedig így szólj: Ezt mondja az én Uram, az Úr Jeruzsálem lakóiról, Izráel földjéről: Aggódva eszik majd kenyерüket, és borzadva isszák vizüket, mert mindenestül pusztasággá válik az ország a benne lakók erőszakos tettei miatt. 20 A lakott városok romba dőlnek, és az ország pusztasággá válik. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr! 21 Majd így szólt hozzám az Úr igéje: 22 **Emberfia! Miféle szóbeszéd az, amelyet mondogattok Izráel földjéről: Telnek-múlnak a napok, de nem teljesült semmi a sok látomásból?!** 23 Ezért mondd meg nekik: Így szól az én Uram, az Úr: Véget vetek ennek a szóbeszédnek, nem példálózna így többé Izráelben. Ezt hirdesd nekik: **Közeledik már az idő, amikor valóra válik minden látomás.** 24 **Akkor nem lesz többé hiábavaló látomás és hízelgő jósolgatás Izráel házában.** 25 **Mert ha én, az Úr szólok, akkor az az ige, amelyet kimondok, késedelem nélkül valóra is válik.** Ha a ti napjaitokban mondok ki egy ígét, te, engedetlen nép, akkor azt még akkor valóra is váltom! – így szól az én Uram, az Úr. 26 Majd így szólt hozzám az Úr igéje: 27 Emberfia! Izráel háza ezt mondja: Az a látomás, amelyet ez az ember lát, csak később fog beteljesedni; ő a távoli jövőről prófétál. 28 Ezért mondd meg nekik: Így szól az én Uram, az Úr: Nem késik tovább egyetlen ígém sem, valóra válik az az ige, amelyet mondok – így szól az én Uram, az Úr.

Ez 13

Így szólt hozzám az Úr igéje: 2 **Emberfia! Prófétálj Izráel prófétái ellen, akik prófétálgatnak; mondd meg azoknak, akik a maguk gondolatait prófétálják: Halljátok meg az Úr igéjét!** 3 **Így szól az én Uram, az Úr: Jaj a bolond prófétáknak, akik a maguk feje után mennek, mert semmit sem láttak!** 4 Olyanok lettek a prófétáid, Izráel, mint a rókák a romok között! 5 Nem álltatok oda a résekhez, nem építtetek falat Izráel háza körül, hogy helyt tudjatok állni az Úr napján a harcban. 6 **Hiábavalóságot láttak és hazug jóslatot, amikor azt mondogatták, hogy „így szól az Úr”, pedig az Úr nem is küldte őket; és még azt várják, hogy a szavukat beteljesítse!** 7 Hiszen hiábavaló látomást láttatok, és hazug jóslatokat mondtatok, amikor azt mondogattátok, hogy „így szól az Úr”, pedig én nem is beszéltem! 8 Ezért így szól az én Uram, az Úr: Mivel hiábavalóság a beszédeitek, és hazugság a látomásotok, azért én ellenetek fordulok! – így szól az én Uram, az Úr. 9 **Kezem ránehezedik azokra a prófétákra, akik hiábavalóságot látnak, és hazugságot jósolgatnak. Nem maradnak népem körében, nem írják be őket Izráel házában a könyvébe, és nem jutnak el Izráel földjére.** Akkor megtudjátok, hogy én, az Úr vagyok az Úr! 10 **Mivel félrevezették népemet, amikor azt mondták, hogy békesség, pedig nincs békesség; LUTHER** és ha a nép falat épít, ők bevakolják habarccsal, 11 ezért mondd meg a habarccsal vakolóknak, hogy ledől az. Ha majd ömlik a záporosó, parancsomra jégeső esik, és kitör a szélvihar, 12 akkor ledől a fal.

Töleték pedig ezt kérdezik: Hova lett a vakolat, amellyel bevakoltátok? 13 Ezért így szól az én Uram, az Úr: Izzó haragom miatt kitör a szélvihar, haragom miatt záporosó ömlik, és jégesővel vetek neki véget izzó haragomban. 14 Lerombolom a falat, amelyet habarccsal vakoltatok, és a földre döntöm, hogy még az alapja is kilátszik. Ledől, és vele együtt nektek is végetek lesz. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. 15 Véget vetek haragomban a falnak és azoknak, akik azt **habarccsal vakolták be, és HABARCCSAL VAKOLÓK=HAMIS PRÓFÉTÁK** azt mondom majd nektek: Oda van a fal, és oda vannak a vakolói: 16 Izráel prófétái, akik Jeruzsálemnek prófétálgattak, és a békességről láttak látomásokat, pedig nincs békesség! – így szól az én Uram, az Úr. 17 Te pedig, emberfia, szegezd tekintetedet néped leányaira, akik a maguk gondolatait prófétálják, és prófétálj ellenük! 18 Ezt mondd: Így szól az én Uram, az Úr: **Jaj azoknak, akik bűvös szalagokat varrogatnak minden kéz csuklójára, és varázskendőket készítenek az emberek fejére minden méretben, lelkekre vadászva!** Lelkeket vadásztok népemből úgy, hogy lelkeket biztattok étellel a magatok javára. 19 Meggyaláztok népem előtt néhány marék árpáért és néhány falat kenyérért azzal, hogy halállal fenyegettek olyan lelkeket, akiknek nem kell meghalniuk, és étellel biztattok olyan lelkeket, akik nem maradnak életben, mert hazudoztok népemnek, az pedig hallgat a hazugságra. 20 Ezért így szól az én Uram, az Úr: Bűvös szalagjaitok ellen fordulok, amelyekkel lelkekre vadásztok, mint a madarakra. Leszaggatom azokat karjaitokról, a lelkeket pedig elengedem, azokat a lelkeket, akikre ti vadásztok, mint a madarakra. 21 Letépem varázskendőiteket, és kiszabadítom kezetekből népemet; nem marad az tovább vadászsákmányként a kezetekben. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. 22 Mivel hazug módon fájdalmat okoztok az igaznak, pedig én nem akarok neki fájdalmat okozni; a bűnöst pedig bátorítjátok, úgyszólván az nem tér meg a maga gonosz útjáról, és nem marad életben, 23 ezért nem fogtok többé hiábavalóságot látni, és nem jósolgathattok tovább, mert kiszabadítom a kezetekből népemet. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr.
NAGYON ERŐS WOE PROPHECY

Ez 14

1Egyszer eljöttek hozzám Izráel vénei közül néhányan, és leültek velem szemben. 2 Akkor így szólt hozzám az Úr igéje: 3 **Emberfia! Ezek az emberek szívükbe fogadták bálványaikat, és azon jár az eszük, ami bűnbe viszi őket. Hagyjam, hogy engem ilyenek kérdezzessenek?** 4 Ezért beszélj velük, és ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az Úr: **Ha valaki Izráel házából a szívébe fogadja bálványait, és azon jár az esze, ami bűnbe viszi őt, és így megy el a prófétához, annak majd én, az Úr a sok bálványnak megfelelően magam válaszolok.** 5 Mert megragadom Izráel házát saját szíve miatt, mindazokat, akik elfordultak tőlem bálványaik kedvéért. 6 Mondd meg ezért Izráel házának: **Így szól az én Uram, az Úr: Térjete meg, forduljatok el bálványaitoktól, rá se nézzetek utálatos dolgaitokra!** 7 Mert ha valaki Izráel házából és az Izráelben lakó jövevények közül elfordul tőlem, a szívébe fogadja bálványait, azon jár az esze, ami bűnbe viszi őt, **NYOMATÉKOSÍTÓ ISMÉTLÉSEK** és így megy el a prófétához, hogy megkérdezzen engem, annak majd én, az Úr válaszolok.

8 Ellene fordulok az ilyen embernek, intő példává teszem, és kiirtom népem közül. Akkor megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. 9 Ha azt a prófétát rászédik, és kijelentést ad, én, az Úr hagyom, hogy rászédjék azt a prófétát, de majd kinyújtom a kezem ellene, és kipusztítom népemből, Izráelből. 10 A próféta éppen olyan bűnös, mint aki megkérdezte. Bűnhődni fognak bűnükért, 11 hogy többé ne tévelyedjen el tőlem Izráel háza, és ne tegyék magukat tisztátalanná semmiféle vétkekkel. Akkor majd az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek – így szól az én Uram, az Úr. 12 Majd így szólt hozzám az Úr igéje: 13 Emberfia! Ha egy ország vétkezik

ellenem, hűtlenséget követ el, én pedig kinyújtom a kezemet ellene, **eltöröm a kenyér botját,** és éhínséget bocsátok rá, hogy kiirtsak belőle embert és állatot, 14 akkor még ha ott volna is ez **a három férfi, Nóé, Dániel és Jób,** ők is csak magukat menthetnék meg igazságukkal – így szól az én Uram, az Úr.

15 Ha vadállatokat bocsátok az országra, hogy néptelen pusztasággá tegyék, ahol senki sem jár a vadállatok miatt, 16 és ott volna az a három férfi, életemre mondom – így szól az én Uram, az Úr –, hogy sem fiaikat, sem leányaikat nem menthetnék meg; csak magukat menthetnék meg, az ország pedig pusztasággá válna!

17 Vagy ha fegyvert hozok arra az országra, és megparancsolom, hogy járja végig a fegyver az országot, mert ki akarok belőle irtani embert és állatot, 18 és az a három férfi ott volna, életemre mondom – így szól az én Uram, az Úr –, hogy sem fiaikat, sem leányaikat nem menthetnék meg, hanem csak magukat menthetnék meg! 19 Vagy ha dögvészt bocsátok arra az országra, és vérbe borítom haragomban, hogy kiirtsak belőle embert és állatot, 20 **és ott volna Nóé, Dániel és Jób: életemre** mondom – így szól az én Uram, az Úr –, sem a fiukat, sem a lányukat nem menthetnék meg; csak magukat menthetnék meg az igazságukkal. 21 De így szól az én Uram, az Úr: Ha rá is bocsátom Jeruzsálemre ezt a négyféle pusztító büntetést, a fegyvert, az éhínséget, a vadállatokat és a dögvészt, hogy kiirtsak belőle embert és állatot, 22 mégis marad ott, aki megmenekül: fiak és leányok, akik kijutnak onnan. Ők majd eljönnek hozzátok, és ti meglátjátok életüket és tetteiket, és vigasztalást találtok a veszedelem ellenére, amelyet Jeruzsálemre hoztam, mindazok ellenére, amiket ráhoztam. 23 Megvigasztalnak benneteket, amikor látjátok életüket és tetteiket. Akkor majd megtudjátok, hogy nem hiába tettem mindazt, amit tettem velem – így szól az én Uram, az Úr.

Ez 15

1Így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Emberfia! **Mivel különb a szőlőtőke fája a többi fánál, és a szőlővessző, ha az erdő fái közé kerül? 3 Fölhasználják-e a fáját, hogy valamit készítsenek belőle? Használják-e cöveknek, hogy mindenfélét akasszanak rá? 4 Inkább tűzbe dobják, hogy az megeméssze. És ha a két végét megemésztette a tűz, ha már a közepe is parázslík, alkalmas-e még valamire? 5 Hiszen amíg ép volt, addig sem készült belőle semmi. Hát ha tűz emészti és parázslík, készülhet-e belőle valami? 6 Ezért így szól az én**

Uram, az Úr: Ahogy az erdő fái közé került szőlőtőke fáját tűzbe dobom, hogy az megeméssze, úgy dobom oda Jeruzsálem lakosait. 7 Ellenük fordítom arcomat. Tűzből kerültek ki, tűz emészti meg őket. Majd megtudják, hogy én vagyok az Úr, amikor ellenük fordítom arcomat. 8 Pusztasággá teszem az országot, mivel hűtlenséget követtek el – így szól az én Uram, az Úr.

Ez 16 **EZ A MAMUT HOSSZÚSÁGÚ SZAKASZ**

TARTALMÁBAN IS TALÁN A LEGERŐSEBB FEJEZET, AMELY SZEMBEÁLLÍTTJA AZ ISTENI TEREMTÉS, GONDIVELÉS SZÉPSÉGÉT, A TŐLE ELFORDULT, ŐT MEGCSALÓ PARÁZNA LÉNYTŐL

1Így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Emberfia! Szembesítsd Jeruzsálemet utálatos dolgaival! 3 Ezt mondd: Így szól az én Uram, az Úr Jeruzsálemhez: Kánaán földjéről származol, ott születted; apád emóri, anyád pedig hehita.

4 Ilyen volt a születésed: Amikor megszületted, nem kötötték el a köldökszinórod, nem mostak tisztára vízzel, nem dörzsöltek le sóval, pólyába sem tettek. 5 Senki sem szánt meg, hogy bármit is megtett volna ezekből, könyörülve rajtad. Kidobtak a mezőre, mert utáltak, amikor megszületted. 6 De én arra jártam, és megláttam, hogy véredben fetrengsz. Azt mondtam hát neked, bár csupa vér voltál: Maradj életben! Igen, azt mondtam neked, bár csupa vér voltál: Maradj életben! 7 Fölneveltelek, mint a mező füvét. Nagyra nőttél, fölserdültél, melled kitelt, szőröd

kinőtt, de még teljesen meztelen voltál. 8 Arra jártam, és láttam, hogy már a szerelem korában vagy. Ezért rád terítettem ruhám szárnyát, és betakartam meztelen testedet. Megesküdtem neked, és szövetségre léptem veled – így szól az én Uram, az Úr –, és az enyém lettél. 9 Megfürdettelek vízben, lemostam rólad a vért, és bekentelek olajjal. 10 Tarka ruhába öltöztettelek, és delfinbőr sarut húztam a lábadra; gyolcsba takartalak, selymet terítettem rád. 11 Földíszítettelek ékszerekkel, karpereceket tettem a kezeidre és a nyakadra láncot. 12 Orrodba orrperecet tettem, füleidbe fülbevalót, a fejedre pedig ékes koronát. 13 Fölékesítetted magadat arannyal, ezüsttel; gyolcsba, selyembe és tarka ruhába öltöztél; finomliszt, méz és olaj volt az eleded. Nagyon-nagyon megszépültél, sőt még a királyságot is elérted. 14 Szépségednek híre ment a népek között, mert tökéletessé tették azok az ékszerek, amelyeket én aggattam rád – így szól az én Uram, az Úr.

AZ EDDIG GYÖNYÖRŰ TEREMTMÉNY PARÁZNA LESZ, ELTORZUL A RONDA RÚTSÁGÁBAN

15 De elbizakodtál szépséged miatt, és hírhedt parázna lettél. Elárasztottad paráznaságoddal, aki csak elment melletted, és az övé lettél. 16 Fogtad a ruháidat, tarka sátrakat készítettél a halmokon, és ott paráználkodtál. Ilyen még nem volt, és nem is lesz! 17 Fogtad arany és ezüst ékszereidet, amelyeket én adtam neked, férfiszobrokat készítettél, és azokkal paráználkodtál. 18 Fogtad tarka ruháidat, és rájuk terítetted, a nekem járó olajat és illatszert pedig eléjük tetted. 19 Az ételt, amelyet neked adtam, a finomlisztet, az olajat és a mézet, amellyel tápláltalak, eléjük tetted kedves illatú áldozatul. Ez történt – így szól az én Uram, az Úr. 20 Fogtad fiaidat és leányaidat, akiket nekem szültél, és őket is feláldoztad nekik eledelül. Hát nem volt elegend a paráznaságból, 21 hogy még fiaimat is levágtad, és odaadtad, feláldozva őket?! 22 Sok utálatosságod és paráznaságod közben nem gondoltál vissza ifjúkorodra, amikor még teljesen meztelen voltál, és a véredben fetrengtél. 23 Sok gonoszságod után – jaj, jaj neked, így szól az én Uram, az Úr – 24 dombot emeltél, és magaslatot készítettél minden téren. 25 Magaslatot építettél minden keresztúton, és szépségedet utálatosságra használtad: szétterpesztetted lábaidat minden arra járó előtt, és rengeteget paráználkodtál. 26 Paráználkodtál a szomszédos egyiptomiakkal, a nagy testűekkel, rengeteget paráználkodtál: így bosszantottál engem. 27 Ezért kinyújtottam kezemet ellened, elvettem a részedből, és kiszolgáltattalak a téged gyűlölő filiszteusok indulatának, akik szégyenkeznek fajtalanokodásod miatt. 28 Az asszírokkal is paráználkodtál telhetetlenül; paráználkodtál, de nem érted be vele. 29 Rengeteget paráználkodtál a kalmár káldeusok országával, de ezzel sem érted be. 30 Mennvire epekedett a szíved – így szól az én Uram, az Úr –, hogy mindezt megtehesd: egy nagy parázna tetteit, 31 amikor dombot emeltél minden keresztúton, és magaslatot készítettél minden téren! Csak abban nem voltál olyan, mint a parázna, hogy nem törődtél a bérrel. 32 Te, házasságtörő asszony, aki az ura helyett idegeneket fog magának! 33 Minden paráznának fizetséget adnak, de te magad adtál fizetséget minden szeretődnél: megfizetted őket, hogy jöjjenek hozzád mindenünnen paráználkodni. 34 A te paráznaságod fordítva történt, mint más asszonyoké: nem mások jártak utánad paráználkodni; te adtál bért, és nem neked adtak bért; veled tehát fordítva történt. 35 Ezért halld meg az Úr igéjét, te, parázna! 36 Így szól az én Uram, az Úr: Mivel meztelenre vetköztél, és mutogattad szemérmedet, amikor paráználkodtál szeretőiddal és minden utálatos bálványoddal, sőt fiaid vérének is nekik adtad,

37 ezért íme, összegyűjtöm minden szeretődöt, akiknek kelletted magad: azokat is, akiket szeretted, meg azokat is, akiket gyűlöltél. Köréd gyűjtöm őket mindenfelől, és leleplezem előttük szemérmedet, hadd lássák egész szemérmedet. 38 Azután elítéllek a házasságtörők és a vérontók törvénye szerint, és kiszolgáltatlak a haragnak és a vérbosszúnak. 39 Kezükbé adlak: szétdúlják dombjaidat, lerombolják magaslataidat, lehúzzák rólad a ruhát, elveszik ékszereidet, és otthagynak teljesen meztelenül. 40 Gyűlést hívnak össze ellened, megköveznek, és kardjukkal darabokra vágnak. 41 Házaidat fölperzselik, és végrehajtják rajtad az ítéletet a többi asszony szeme láttára. Véget vetek paráznaságodnak, és nem fogsz többé senkinek bért adni érte. 42 Akkor majd lecsillapszik rajtad lángoló haragom, és elmúlik felindulásom; megnyugszom, és nem bosszankodom többé. 43 Mivel nem gondoltál vissza ifjúkorodra, sőt mindezekkel ingereltél engem, én majd a fejedre olvasom tetteidet – így szól az én Uram, az Úr –, és nem folytathatod többé fajtalanokododat, sem utálatos dolgadoit. 44 Aki szereti a szólásokat, ezt a szólást fogja majd mondani rád: Amilyen az anya, olyan a leánya. 45 Anyád lánya vagy te, aki megutálta férjét és fiait. Ugyanolyan vagy, mint a nővéreid, akik megutálták férjüket és fiaikat. Anyátok hehtita volt, apátok pedig emóri. 46 A nővéred Samária, aki lányaival együtt téled északra lakik, húgod pedig a lányaival együtt téled délre lakó Sodoma. 47 Egy kis ideig nem úgy éltél, mint ők, és nem követtél el olyan utálatos dolgokat. De azután mindenben, amit csak tettél, romlottabbá váltál náluk. 48 Életemre mondom – így szól az én Uram, az Úr –, hogy még a húgod, Sodoma sem tett olyat lányaival együtt, amiket te tettél lányaiddal együtt! 49 Az volt a bűne a húgodnak, Sodomának, hogy bár fenségben, kenyérbőségben és zavartalan békességben volt része neki és lányainak, a nincstelen és a szegényt mégsem támogatta. 50 Felfuvalkodtak, és utálatos dolgokat műveltek előttem; azért elvettem őket, amikor ezt láttam. 51 Samária hozzád képest feleannyit sem vétkezett, hiszen te több utálatos dolgot követtél el, mint ő; nővéreid igazabbak nálad, olyan sok utálatos dolgot követtél el. 52 Viseld azért te is gyalázatot, mert nővéreid oldalára álltál vétkeiddel, amikor még náluk is utálatosabb dolgokat követtél el; még ők is igazabbak nálad! Szégyelld magad, és viseld gyalázatot te is, hiszen még nővéreid is igazabbak nálad! 53 De majd jóra fordítom a sorsukat, Sodomának és leányainak meg Samáriának és leányainak a sorsát; és akkor a te sorsodat is jóra fordítom majd az övékével együtt. 54 Viseld azért gyalázatot, és szenvedd el a gyalázatot mindazért, amit elkövettél, vigasztalódásukra. 55 Nővéreid, Sodoma és leányai ismét olyanok lehetnek majd, mint hajdan, Samária és leányai is olyanok lehetnek majd ismét, mint hajdan; azután te és leányaid is olyanok lehetek majd ismét, mint hajdan. 56 Milyen rossz híret terjesztetted húgodnak, Sodomának, amikor még gögös voltál, 57 míg le nem lepleződött a te gonoszságod! Ugyanígy gyaláznak most téged a körülötted élő arámok és filiszteusok, akik mindnyájan utálnak téged. 58 Neked is viselned kell fajtalan és utálatos tetteid következményeit! – így szól az Úr. 59 Ezt mondja az én Uram, az Úr: Úgy bánok majd veled, ahogy viselkedtél, mert semmibe vetted az esküt, és megszegted a szövetséget. 60 De én visszaemlékezem szövetségemre, amelyet ifjúkorodban köttem veled, és örök szövetségre lépek veled. 61 Akkor visszagondolsz majd a tetteidre, és szégyenkezni fogsz. Magadhoz fogadod nővéreidet és húgaidat, én pedig leányaiddá teszem őket, bár ők nem tartoznak a veled kötött szövetséghez. 62 Szövetségre lépek veled, és megtudod, hogy én vagyok az Úr. 63 Gondolj erre, szégyenkezz, és gyalázatot miatt ne nyisd ki többé a szádát, ha majd megbocsátom mindazt, amit elkövettél – így szól az én Uram, az Úr.

Ez 17

Így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Emberfia! Adj **elő egy jelképes történetet**, mondj el egy példázatot Izráel házának, 3 és mondd:

Így szól az én Uram, az Úr: **A nagy saskeselyű, a nagy szárnyú és hosszú tollú, amelynek sűrű tollazat a tarka ruhája, eljött a Libánonra, és lecsípte a cédrusfa hegyét. 4 DUMB-SHOW, CYMBELNE**

Legfelső hajtását letépte, kalmárok földjére vitte, kereskedők városába tette le. 5 Majd vett egy magot az országból, termékeny mezőn elültette, sok víz mellé vitte, fűzfák mellé tette. 6 Kihajtott, és terebélyes, ám alacsony szőlőtőke lett belőle, amely leveleit feléje fordítja, gyökerei is óalatta vannak. Ilyen tőke lett belőle; vesszőket hajtott, és indákat eresztett.

7 De volt egy másik nagy saskeselyű, nagy szárnyú és sok tollú, és az a tőke öfelé eresztette gyökereit, és felé hajtotta leveleit, hogy az táplálja őt, ne a talaj, amelybe ültették. 8 Pedig jó mezőn, sok víz mellé ültették, hogy vesszőket hajtson, gyümölcsöt hozzon, és pompás szőlőtőke legyen. 9 Ezt mondd: Így szól az én Uram, az Úr: Jó vége lesz ennek? Nem fogják kiszaggatni gyökereit, és lépni gyümölcseit, úgyhogy elszárad, minden friss hajtása elszárad? Nem kell hozzá nagy hatalom és sok nép, hogy gyökerestül kiszakítsák. 10 Elültették ugyan, de jó vége lesz-e? Épp csak megérinti a keleti szél, elszárad máris egészen, elszárad azon a talajon, amelyből kihajtott. 11 Majd így szólt hozzám az Úr igéje:

POLITIKAI MAGYARÁZAT: 12 Kérdezd meg az engedetlen népet: Tudjátok, mit jelent ez? Majd mondd: Azt, hogy eljött Babilónia királya Jeruzsálembé, fogta annak királyát és vezéreit, és magával vitte őket Babilóniába. 13 De vett egy királyi sarjat, szövetséget kötött vele, és hűségesküt tétetett vele. Az ország előkelőit azonban elvitte, 14 hogy alávetett királyság maradjon, és föl ne fuvalkodják, hanem ragaszkodják a szövetséghez, és így megmaradjon. 15 Mégis föllázadt ellene: elküldte követeit Egyiptomba, hogy az lovakat és sok hadinépet adjon neki. De jó vége lesz-e ennek? Megmenekülhet-e, aki ilyet csinál? Megszegte a szövetséget: megmenekülhet-e? 16 Életemre mondom – így szól az én Uram, az Úr –, hogy ott fog meghalni Babilonban, annak a királynak a székhelyén, aki őt királlyá tette, akivel szemben a hűségesküt semmibe vette, és akinek a szövetségét megszegte. 17 Mert nem fog elég haderővel és elég nagy sereggel melléállni a fáraó a harcban, amikor sáncot emelnek és ostromgépeket építenek majd sok ember vesztére. 18 Nem fog megmenekülni, mert semmibe vette a hűségesküt, és megszegte a szövetséget. Bár kezét adott rá, mégis elkövette ezt! 19 Ezért így szól az én Uram, az Úr: Életemre mondom: Fejére olvasom, hogy semmibe vette és megszegte az előttem tett hűségesküt, az előttem kötött szövetséget. 20 Kifeszítem hálómat ellene, és csapdába ejtem. Elviszem Babilóniába, és ott ítélekem fölötte, amiért hűtlenséget követett el ellenem. 21 Legkiválóbb katonái, valamennyi csapatából, fegyvertől fognak elhullani, akik pedig megmaradnak, szétszóródnak majd mindenfelé. Akkor majd megtudjátok, hogy én, az Úr voltam az, aki szólt!

22 Így szól az én Uram, az Úr:

Majd én magam török le a magas cédrus hegyéről egy ágat, és elplántálok; tetejéről letépek egy gyenge hajtást, és elültetem egy magasba emelkedő hegyen. 23 Izráel magas hegyén ültetem el, hogy ágat növeljen, és gyümölcsöt hozzon. Pompás cédrus lesz belőle, amelyen mindenféle madár lakik, mindenféle szárnyas lakik lombja árnyékában. 24 Akkor majd megtudja a mező minden fája, hogy én, az Úr, teszem alacsonnyá a magas fát, és magassá az alacsony fát. Én szárítom ki a zöldellő fát, és én teszem virulóvá a kiszáradt fát. Amit én, az Úr, megmondok, azt meg is teszem!

Ez 18

Így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Hogy mondhattok ilyen közmondást Izráel földjéről: **Az apák ettek egrest, és a fiak foga vásott el tőle?! 3 Életemre mondom – így szól az én Uram, az Úr –, hogy nem fogjátok többé ezt a közmondást mondogatni Izráelben! 4 Mert minden lélek az enyém: az apák lelke is meg a fiak lelke is az enyém. Annak a léleknek kell meghalnia, aki vétkezik. 5 Ha valaki igaz, ha törvény és igazság szerint él: 6 nem eszik a hegyeken bemutatott áldozatból, nem tekint föl Izráel házának bálványaira, nem teszi tisztátalanná felebarátja feleségét, és nem közeledik asszonyhoz tisztulása idején, 7 senkit sem nyomorgat, visszaadja adósának a zálogot, nem rabol el semmit, kenyeréből ad az éhezőnek, és a meztelent felruházza, 8 kamatot nem szed, uzorát nem vesz, tartózkodik az álnokságtól, igazságosan ítélik a peres felek között, 9 rendelkezéseim szerint él, törvényeimet megtartja, és hűségesen teljesíti: *az ilyen ember igaz, ő élni fog!* – így szól az én Uram, az Úr. 10 Ha olyan fia születik, aki rabló és vérontó lesz, és csak egyet is elkövet ezekből, 11 bár apja mindezt nem követte el: eszik a hegyeken bemutatott áldozatból, tisztátalanná teszi felebarátja feleségét, 12 nyomorgatja a nincstelent és szegényt, mindenfélét rabol, a zálogot nem adja vissza, föltekint a bálványokra, és utálatos dolgokat követ el, 13 kamatot szed, és uzorát vesz: az ilyen éljen? Nem fog élni! Mivel elkövette mindezeket az utálatos dolgokat, halállal lakoljon: vére őt terheli! 14 Ha azonban ennek olyan fia születik, aki látja apja vétkeit, amelyeket az elkövet, látja ugyan, de ő maga nem követ el olyanokat: 15 nem eszik a hegyeken bemutatott áldozatból, **nem tekint föl Izráel házának bálványaira, nem teszi tisztátalanná felebarátja feleségét,** 16 nem nyomorgat senkit, nem tartja vissza a zálogot, nem rabol el semmit, kenyeréből ad az éhezőnek, és felruházza a meztelent, 17 tartózkodik az álnokságtól, kamatot és uzorát nem szed, törvényeimet teljesíti, és rendelkezéseim szerint él: az ilyen nem hal meg apja bűne miatt, hanem élni fog! 18 Apja azonban, mivel sanyargatta és kirabolta embertársát, és csak rosszat tett népe között, meg fog halni bűne miatt! 19 Ti ezt mondjátok: **Miért nem bűnhődik a fiú is az apa bűne miatt? Ez a fiú törvény és igazság szerint él, minden rendelkezésemet megtartja és teljesíti, ezért élni fog.** 20 Annak kell meghalnia, aki vétkezett. A fiú nem bűnhődik az apa bűne miatt, az apa sem bűnhődik a fia bűne miatt. **Igazságáért csak az igaz kap jutalmat, a bűn pedig csak magát a bűnöst terheli.** 21 De ha a bűnös megtér, és nem követi el többé vétkeit, hanem megtartja minden rendelkezésemet, törvény és igazság szerint él: akkor élni fog, nem kell meghalnia. 22 Azokat a vétkeket, amelyeket elkövetett, elfelejtem majd neki. Azokért az igaz tettekért, amelyeket véghezvitt, élni fog! 23 **Hiszen nem kívánom én a bűnös ember halálát – így szól az én Uram, az Úr –, hanem azt, hogy megtérjen útjáról, és éljen.** 24 Ha pedig az igaz eltér az igazságtól, és gonoszságot művel, elköveti azokat az utálatos dolgokat, amelyeket a bűnös ember szokott, az ilyen éljen-e? Igaz tetteit, amelyeket azelőtt véghezvitt, elfelejtem: Hűtlenségéért, amelyre vetemedett, és vétkéért, amelyet elkövetett, meg fog halni! 25 Ti azt mondjátok: Nem következetes az Úr. Figyeljetek ide, Izráel háza! Én nem vagyok következetes? Inkább ti nem vagytok következetesek! 26 Ha az igaz eltér igazságától, gonoszságot művel és meghal: azért hal meg, mert gonoszságot művelt. 27 **Ha pedig a bűnös megtér, és nem követi el többé a bűneit, hanem törvény és igazság szerint él, akkor megmenti az életét.** 28 Ha belátásra jut és megtér, és nem követi el többé a vétkeit, élni fog, nem hal meg. 29 De Izráel háza azt mondja: **Nem következetes az Úr. Én nem vagyok következetes, Izráel háza? Inkább ti nem vagytok következetesek!** 30 **Ezért mindenkit a maga tettei szerint ítélek meg, Izráel háza! – így szól az én Uram, az Úr. Térjetek hát meg, hagyjátok el vétkeiteket, és akkor nem fogtok elbukni bűneitek miatt!** 31 **Hagyjatok fel vétkeitekkel, amelyeket elkövettetek, és újuljatok meg szívetekben és****

lelketekben! Miért halnátok meg, Izráel háza? 32 Hiszen nem kívánom a halandó halálát – így szól az én Uram, az Úr –, térjete hát meg, és éljete!

Ez 19

OROSZLÁN KÉP – LION KING?

1 Te pedig kezdj siratóénekebe Izráel fejedelmeiről, 2 és mondd: Mily pompás oroszlán volt anyád a többi oroszlán között! Ifjú oroszlánok közt hevert, ott nevelte föl kölykeit. 3 Nagyra nevelte egyik kölykét, ifjú oroszlán lett belőle; megtanult zsákmányt ejteni, embert is evett. 4 De összehívták ellene a népeket, és foglyul ejtették vermükben; láncra verve vitték el Egyiptom földjére. 5 Amikor anyja látta, hogy hiába várja, és már nincsen remény, fogta egy másik kölykét, és azt tette ifjú oroszlánná. 6 Ez járt-kelt az oroszlánok között, ifjú oroszlán lett belőle; megtanult zsákmányt ejteni, embert is evett. 7 Lerontotta palotáikat, romhalmazzá tette városaikat, rettegett az egész ország hangos ordításától. 8 De összefogtak ellene a környező tartományok népei; kivetették rá hálójukat, foglyul ejtették vermükben. 9 Láncra verve ketrecbe zárták, és elvitték Babilónia királyához, elvitték a börtönbe, hogy ne hallják többé a hangját Izráel hegyein. **10 Olyan volt anyád, mint egy szőlőtő a szőlőkertben, amelyet víz mellé ültettek: termékeny volt, számtalan hajtása lett a sok víztől.** 11 Erős vesszői nőttek, királyi pálcának valók, magasra nyúlt, kiemelkedett a fák lombjai közül, kitűnt magasságával és sok levelével. 12 De aztán dühösen kitépték, földre terítették; a keleti szél leszárította gyümölcsét, erős vesszői letöredeztek, elszáradtak, tűz emésztette meg őket. 13 Most a pusztába van ültetve, a szikkadt és szomjú földbe. 14 Tűz csapott ki vesszőjéből, megemésztette hajtásait és gyümölcsét. Nincs rajta több erős vessző, királyi pálca. Siratóéneke ez, siratóéneke lett.

Ez 20

1 A hetedik esztendőben, az ötödik hónap tizedikén eljöttek hozzám néhányan Izráel vénei közül megkérdezni az Urat, és leültek velem szemben. 2 Akkor így szólt hozzám az Úr igéje: 3 Emberfia, szólj Izráel véneihez, és mondd nekik: Ezt mondja az én Uram, az Úr: Azért jöttetek, hogy megkérdezzetek engem? Életemre mondom: Nem hagyom, hogy kérdezzetek! – így szól az én Uram, az Úr. 4 Akarsz-e ítélni fölöttük, emberfia, akarsz-e? Akkor szembesítsd őket elődeik utálatos tetteivel! 5 Ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az Úr: Amikor kiválasztottam Izráelt, fölemelt kézzel tettem esküt Jákób háza leszármazottjainak. Megismertettem magam velük Egyiptom földjén, és fölemelt kézzel tettem esküt, amikor ezt mondtam: Én, az Úr vagyok a ti Istenetek! 6 **Akkor fölemelt kézzel tettem esküt**, hogy kihozom őket Egyiptom földjéről abba az országba, amelyet kiszemeltem nekik: tejjel és mézzel folyó föld az, minden országnak díszére válna. 7 Ezt mondtam nekik: Vessétek el mindnyájan szemetek elől a förtelmes bálványokat, ne tegyétek magatokat tisztátalanná Egyiptom bálványisteneivel! Én, az Úr vagyok a ti Istenetek! **A HÜTLEN IZRAEL** 8 De engedetlenek voltak velem szemben, és nem akartak hallgatni rám. Senki sem vetette el szeme elől a förtelmes bálványokat, és nem hagyták el Egyiptom bálványisteneit. Ezért arra gondoltam, hogy kitöltöm rajtuk lángoló haragomat, és végzek velük haragomban ott, Egyiptom országában. 9 Mégis másként bántam velük a nevemért, hogy ne gyalázzák azt azok a népek, amelyek között éltek, és amelyek előtt megismertettem magamat velük. Kihoztam hát őket Egyiptomból. 10 Kihoztam őket Egyiptomból, és elvittem őket a pusztába. 11 Eléjük tártam rendelkezéseimet, és megismertettem velük törvényeimet, hogy aki teljesíti azokat, életet nyerjen általuk. 12 Szombatjaimat is nekik adtam, annak jeléül, hogy közünk van egymáshoz, és megtudják, hogy én vagyok az Úr, aki megszentelem őket. 13 De Izráel háza engedetlen volt velem szemben a pusztában: rendelkezéseimet nem követték, és törvényeimet megvetették, pedig aki teljesíti azokat, életet nyer általuk. Szombatjaimat is súlyosan

meggyalázták. Ezért arra gondoltam, hogy kitöltöm rajtuk lángoló haragomat a pusztában, és végzek velük. 14 Mégis másként bántam velük a nevemért, hogy ne gyalázzák azt azok a népek, amelyeknek szeme láttára kihoztam őket. 15 De **fölemelt kézzel tettem esküt** a pusztában, hogy nem viszem be őket arra a földre, amelyet nekik akartam adni – tejjel és mézzel folyó föld az, minden országnak díszére válna –, 16 mivel törvényeimet megvetették, nem követték rendelkezéseimet, és szombatjaimat meggyalázták, mert bálványaikhoz vonzódott a szívük. 17 Mégis megszántam őket: nem pusztítottam el őket, és nem végeztem velük a pusztában. 18 De azt mondtam fiaiknak a pusztában: Ne kövessétek atyáitok szokásait, ne az ő törvényeikhez igazodjatok, és bálványaikkal ne tegyétek magatokat tisztátalanokká! 19 Én, az Úr vagyok a ti Istenetek! Az én rendelkezéseimet kövessétek, az én törvényeimhez igazodjatok, és azokat teljesítsétek! 20 Szenteljétek meg szombatjaimat annak jeléül, hogy közünk van egymáshoz, és megtudjátok, hogy én, az Úr vagyok a ti Istenetek. 21 De a fiak is engedetlenek voltak velem szemben: nem követték rendelkezéseimet, nem tartották meg és nem teljesítették törvényeimet, pedig aki teljesíti azokat, életet nyer általuk. Szombatjaimat is meggyalázták. Ezért arra gondoltam, hogy kitöltöm rajtuk lángoló haragomat, és végzek velük haragomban a pusztában. 22 Mégis visszavontam a kezem, és másként bántam velük a nevemért, hogy ne gyalázzák azt azok a népek, amelyeknek szeme láttára kihoztam őket. **23 De fölemelt kézzel tettem esküt** a pusztában, hogy szétszélesztem őket a népek között, és szerteszórom őket az országokba, 24 mivel törvényeimet nem teljesítették, rendelkezéseimet megvetették, szombatjaimat meggyalázták, és atyáik bálványait kereste a tekintetük. 25 Ezért én is hagytam, hogy legyenek olyan rendelkezéseik, amelyek nem jók, és olyan törvényeik, amelyek által nem élnek. 26 Hagytam, hogy tisztátalanokká váljanak ajándékaikkal, amikor áldozatul elégettek mindent, ami az anyja méhét megnyitotta; hagytam, hogy maguk is megrémüljenek, és megtudják, hogy én vagyok az Úr! 27 Ezért, emberfia, szólj Izráel házához, és mondd meg nekik: Így szól az én Uram, az Úr: Még azzal is megcsúfoltak engem őseitek, hogy hűtlenséget követtek el ellenem. 28 Mert én bevezettem őket abba az országba, **amelyről fölemelt kézzel tettem esküt**, hogy nekik adom, ők azonban ahol csak láttak egy magas halmot vagy egy lombos fát, ott vágják le véresáldozataikat, ott bosszantottak áldozati ajándékaikkal, ott mutatták be engesztelő illatáldozataikat, és ott öntötték ki italáldozataikat. 29 Akkor megkérdeztem tőlük: Mire való az a halom, ahová áldozni jártok? Azért nevezik ezeket áldozóhalmoknak még ma is. 30 Ezért mondd meg Izráel házának: Így szól az én Uram, az Úr: Őseitek módján teszitek tisztátalanná magatokat, és az ő förtelmes bálványaikkal paráználkodtok! 31 Tisztátalanokká teszitek magatokat, amikor ajándékot hoztok, és elégetitek áldozatul fiaitokat bálványaitoknak mindmáig! És én engedjem, hogy kérdezzetek, Izráel háza? Életemre mondom – így szól az én Uram, az Úr –, nem hagyom, hogy kérdezzetek! 32 Semmi sem lesz abból, amit tervezettek, amikor azt mondjátok: Legyünk olyanok, mint más nemzetek, mint a többi ország népei, akik fát és követ tisztelnek! 33 Életemre mondom – így szól az én Uram, az Úr –, hogy királyotok maradok erős kézzel és kinyújtott karral, de kiáradó, lángoló haraggal is. 34 Kivezetlek majd benneteket a népek közül, és összegyűjtelek az országokból, amelyekbe szétszóródtatok, erős kézzel, kinyújtott karral és kiáradó, lángoló haraggal! 35 Elviszlek benneteket a népek pusztájába, ahol szemtől szemben állva törvénykezem veletek. 36 Ahogyan őseitekkel törvénykeztem Egyiptom pusztájában, úgy törvénykezem veletek – így szól az én Uram, az Úr. 37 Átterellek benneteket pásztorbotom alatt, és beveszlek a szövetség kötelékébe. 38 Megtisztítlak benneteket az ellenem lázadóktól és a hitszegőktől: abból az országból, amelyben jövevényként laknak, kivezetem őket, de Izráel földjére nem fognak bemenni. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr! 39 Ti azért, Izráel háza – így szól az én Uram, az Úr –, kövessétek csak mindnyájan bálványaitokat, és tiszteljétek őket! De majd egyszer hallgatni fogtok rám, és többé nem gyalázzátok meg szent nevem ajándékaitokkal és bálványaitokkal. 40 Mert szent hegyemen, Izráel magas hegyén – így szól az én Uram, az Úr –, ott fog tisztelni engem Izráel egész háza, mindnyájan azon a

földön. Ott gyönyörködöm majd bennük, és oda hozatom veletek felajánlásaitokat, az első termés áldozatát, és mindazt, amit nekem szenteltek. 41 Gyönyörködöm bennetek, mint a kedves illatú áldozatban, amikor kivezetlek a népek közül, és összegyűjtelek azokból az országokból, amelyekbe szétszóródtatok, és a népek szeme láttára mutatom meg rajtatok, hogy szent vagyok. 42 Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, amikor beviszlek benneteket Izráel földjére, abba az országba, amelyről **fölemelt kézzel tettem esküt, hogy PRÓZARITMUS** őseiteknek adom. 43 Ott majd visszagondoltok arra, hogyan éltetek, és mi mindent tettetek: hogyan tettétek magatokat tisztátalanokká. Akkor megundorodtok magatoktól a számtalan gonoszság miatt, amelyet elkövettetek. 44 Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. Az én nevemért, nem pedig a ti gonosz életeitek és romlott tetteitek szerint bánok így veletek, Izráel háza! – így szól az én Uram, az Úr.

Ez 21

Így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Emberfia, fordulj Témán irányába, mondj szózatot dél felé, és prófétálj a Délvidék erdeje ellen! 3 **Ezt mondd a Délvidék erdejének: Hallgasd meg az Úr igéjét! Így szól az én Uram, az Úr: Íme, én tüzet gyújtok benned, és az megemészt benned minden zöldellő fát és minden kiszáradt fát. Nem alszik el a lobogó láng, és megperzselődik benne minden arc déltől északig.** 4 **És látni fogja minden ember, hogy én, az Úr, gyújtottam fel, nem is fog elaludni!** 5 Én azonban ezt mondtam: Ó, Uram, Uram! Ők azt mondják rólam: **Ez már megint példázatokban beszél!** 6 Ezért így szólt hozzám az Úr igéje: 7 Emberfia, fordulj Jeruzsálem felé, mondj szózatot a szentélyek felé, és prófétálj Izráel földje ellen! 8 Mondd Izráel földjéről: Így szól az Úr: Íme, én rád támadok, kihúzom kardomat hüvelyéből, és kiirtok belőled bűnöst és igazat. 9 Mivel ki akarok irtani belőled bűnöst és igazat, azért jön ki kardom a hüvelyéből minden ember ellen déltől északig. 10 Akkor majd megtudja minden ember, hogy én, az Úr, húztam ki a kardomat hüvelyéből: nem is tér az oda vissza! 11 Te meg, emberfia, sóhajtozz! Meggörnyedt derékkal, keservesen sóhajtozz a szemük láttára! 12 Ha majd megkérdezik tőled, hogy miért sóhajtozol, így felelj: Egy hír miatt, amely ha ideér, megdermed minden szív, ellankad minden kéz, elcsügged minden lélek, és minden térd vizes lesz. Íme, eljön és beteljesül! – így szól az én Uram, az Úr. 13 Így szólt hozzám az Úr igéje: 14 Emberfia, prófétálj, és mondd: Így szól az én Uram...! Ezt mondd: Kard, kard! Ki van köszörülve, ki is van fényesítve! 15 Ki van köszörülve, hogy vadul mézáróljon, ki van fényesítve, hogy villámokat szórjon. Örüljünk-e annak, hogy fiamnak királyi pálcája van, mikor minden fa megveti? 16 Odaadta azt, hogy kifényesítve kézbe fogják. Kiköszörült, kifényesített kard ez, arra való, hogy gyilkos kézbe adják. 17 Kiálts és jajgass, emberfia, mert ez történik népemmel, Izráel minden főrangú emberével: kardélre hányják őket népemmel együtt. Azért fájdalmadban verd a melleidet! 18 Mert megvolt a próbatétel, de mit érünk vele? Ha van is még királyi pálca, elvetik azt, nem marad meg! – így szól az én Uram, az Úr. 19 **Te azért, emberfia, prófétálj! Csapd össze a tenyeredet!** Kétszeres, sőt háromszoros erejű lesz a kard: halálos sebeket osztó kard ez, nagy öldöklésnek a kardja, amely ott jár közöttük. 20 Azért, hogy kétségbeessék a szív, és sokan elessenek, minden városkapu ellen öldöklő kardot küldtem. Arra készült, hogy villámokat szórjon, ki van fényesítve, hogy öldököljön. 21 Vágj élesen jobb felé, fordulj, és vágj bal felé, amerre csak az éledet fordítják! 22 Akkor én is összecsapom a tenyeredet, és lecsillapodik lángoló haragom! Én, az Úr, megmondtam! 23 Így szólt hozzám az Úr igéje: 24 Te, emberfia, rajzolj magad elé két utat, amelyen feljön Babilónia királyának kardja: egy országból induljon ki mindkettő! Azután faragj útjelzőt; a város felé vezető út elágazásához faragd! 25 Rajzolj utat, amelyen eljön a kard az ammóni Rabbá ellen meg Júda és az erődített Jeruzsálem ellen! 26 Mert odaáll Babilónia királya a válaszútra, a két út elejére, hogy jósoldasson, megrázza a nyilakat, megkérdezze a bálványokat, megnézze a májat. 27 A jóslat jobb felé mutat, Jeruzsálem felé. Faltörő kosokat helyez el, gyilkos parancsra nyitja száját,

harsány harci kiáltást hallat, faltörő kosokat helyez el a kapukkal szemben, sáncot emel, és ostromgépeket épít. 28 De ezt ők üres jósolgatásnak tartják, esküvel is bizonygatják. De az Úr majd emlékezteti őket bűnükre, és megfogja őket. 29 Ezért így szól az én Uram, az Úr: Mivel bűnötöket nem tudjátok feledtetni, hisz lelepleződik hűtlenségetek, és kiderül, hogy minden tettetek csupa véték: mivel nem tudjátok ezt feledtetni, kézre kerítenek titeket! 30 Neked pedig, te gyalázatos bűnös, Izráel fejedelme, akinek eljön a napja az utolsó büntett idején, 31 ezt mondja az én Uram, az Úr: Félre a süveggel, le a koronával! Nem marad úgy semmi, ahogyan most van! **Legyen a magas alacsony, és legyen az alacsony magas! 32 Rommá, rommá, rommá teszem a várost,** amilyen még nem volt – míg el nem jön az, akié az ítélet, mert végül majd neki adom! 33 Te, emberfia, prófétálj, és mondd: Ezt mondja az én Uram, az Úr az ammóniakról és gyalázkodásukról...! Ezt mondd: Kard, kard! – amely ki van húzva, hogy öldököljön, ki van fényesítve, hogy megsemmisítsen, és villámokat szórjon! 34 Mivel téged hiábavaló látomásokkal és hazug jóslatokkal ámítanak, hogy odatesznek téged a gyalázatos bűnösök nyakára, akiknek eljön a napja az utolsó büntett idején: 35 térjen vissza a kard a hüvelyébe! Teremtésed helyén, származásod földjén ítélkezem fölötted! 36 Kiárasztom rád bosszús haragomat, viharoként török rád haragom tüzével; vad indulatú emberek kezébe adlak, akik mesterei a pusztításnak. 37 A tűz martaléka lesz, véredet fölissza a föld, nem is fognak rád emlékezni! – Én, az Úr, megmondtam!

Ez 22

1 Így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Akarsz-e ítélkezni, emberfia? Akarsz-e ítéletet mondani a vérontó város fölött? Akkor szembesítsd minden utálatos tettevel, 3 és mondd: Így szól az én Uram, az Úr: Ennek a vérontó városnak eljön az ideje, mert bálványokat készített a maga vesztére, és tisztátalan lett. 4 A vér, amelyet kiontottál, vétkessé tett, és bálványaid, amelyeket készítettél, tisztátalanná tettek. Te vagy az oka, hogy közel van már a napod, elérte az esztendeid végéhez. Ezért gyalázatosra teszek a népek előtt, és csúffá teszek minden országban. 5 Csúfolni fognak téged közel és távol, te rossz hírű, te sokat viszálykodó! 6 Íme, Izráel összes fejedelme annyi vért ontott, amennyit csak bírt. 7 Apjukat és anyjukat gyalázták országodban, a jövevényt zsarolták, az árvát és az özvegyet nyomorgatták. 8 **A szent dolgokat semmibe vetted, és szombatjaimat meggyaláztad. 9 Rágalmakat terjesztettek országodban, hogy vért onthassanak; a hegyeken bemutatott áldozatból ettek, fajtalanságokat követtek el. 10 A fiúk apjuk feleségével háltak. Erőszakoskodtak a tisztulásban levő nővel.** 11 Volt, aki a más feleségével követett el fajtalanságokat, volt, aki a saját menyét gyalázta meg galádul; olyan is volt, aki a húgával, saját apja leányával erőszakoskodott. 12 Hagyták magukat megvesztegetni országodban, hogy vért onthassanak. Kamatot és uzorát szedték, felebarátaid rovására nyereszkedték, zsarolva őket, engem pedig elfelejtették! – így szól az én Uram, az Úr. 13 Azért én majd összecsapom a kezemet nyereszkedésed miatt, amelyet elkövettél, és a vérontás miatt, amely országodban történt. 14 Lesz-e elég bátorságod, lesz-e elég erőd akkor, amikor majd elbánok veled? Amit én, az Úr, mondok, azt meg is teszem! 15 Szétszélesztelek majd a népek közé, és szerteszórlak az országokba; véget vetek országodban a tisztátalanságnak! 16 Gyalázatos lesz a népek előtt; akkor majd megtudod hogy én vagyok az Úr. 17 Így szólt hozzám az Úr igéje: **18 Emberfia! Izráel háza salakká lett számomra: a réz, az ón, a vas és az ólom a kemencében ezüstsalakká lett.** 19 Ezért így szól az én Uram, az Úr: Mivel mindenestül salakká lettetek, összegyűjtelek benneteket Jeruzsálemben. 20 Ahogyan összegyűjtik az ezüstöt, a rezet, a vasat, az ólmot és az ónt a kemencébe, és felszítják a tüzet alatta, hogy megolvassák, úgy gyűjtelek össze benneteket lángoló haragomban, kemencébe raklak, és megolvasztalak benne. 21 Összeszedlek benneteket, felszítom ellenetek haragom tüzét, és megolvasztalak benne. 22 Ahogyan megolvad az ezüst a kemencében, úgy fogtok megolvadni Jeruzsálemben. Amikor

kitöltöm rajtatok haragomat, majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr. 23 Így szólt hozzám az Úr igéje: 24 Emberfia, mondd meg ennek az országnak: Tisztátalan föld vagy, amely nem kapott esőt a harag napján! 25 Prófétái összeesküvést szőnek, olyanok, mint az ordító, ragadozó oroszlán: embereket esznek, kincset és drágaságot harácsolnak, sok asszonyt tesznek özvegyé. 26 Papjai erőszakot követtek el törvényemen, és meggyalázták szent dolgaimat. Nem tettek különbséget a szent és a közönséges között, nem tanítottak a tisztátalan és tiszta megkülönböztetésére. Szombatjaimmal nem törődtek, és gyaláztatot hoztak rám. 27 Vezérei olyanok, mint a ragadozó farkasok: vért ontanak, embereket pusztítanak el nyereségvágyból. 28 Prófétái habarccsal vakolgatnak; hiábavalóságot látnak, hazugságokat jósolgatnak nekik, amikor ezt mondják: „Így szól az én Uram, az Úr...” – pedig nem is szólt az Úr! 29 Az ország népe kegyetlenül sanyargat, és lelketlenül rabol, a nincstelent és szegényt nyomorgatják, a jövevényt pedig törvénytelenül sanyargatják. **30 Kerestem köztük valakit, aki építené a falat, és odaállna a résre szíнем elé az országért, hogy ne pusztítsam el, de nem találtam.** 31 Ezért kitöltöm rajtuk dühömet, megsemmisítem őket haragom tüzével, fejükre olvasom tetteiket! – így szól az én Uram, az Úr.

Ez 23

2 PARÁZNA ASSZONY=2 Nép, NEVÜK IS VAN: OJOLA = SAMÁRIA, OHOLOIBA=JERUZSÁLEM !

1 Így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Emberfia! Volt két asszony, egy anya lányai. 3 Paráznaságból éltek Egyiptomban, már ifjúkorukban paráznák voltak. **Ott tapogatták a mellüket, ott szorongatták szűzies keblüket.** 4 **Az idősebbik neve Oholá volt, a húgáé Oholibá. Aztán az enyéim lettek, fiakat és leányokat szültek. A nevük így értendő: Oholá Samária, Oholibá pedig Jeruzsálem.** 5 **Oholá azonban ismét parázna lett, noha már a feleségem volt. Vágyra gerjedt szeretői, az asszírok iránt, akik eljöttek hozzá 6 kék bíborba öltözve: helytartók és elöljárók, kívánatos ifjak mindnyájan, lovasok, harci kocsin járók.** 7 Paráználkodott velük, Asszíria válogatott ifjaival és mindazokkal, akik iránt vágyra gerjedt, és tisztátalanná tette magát bálványaiikkal. 8 De az egyiptomiakkal sem hagyta abba a paráználkodását, hiszen azok háltak vele fiatal korában; ők is tapogatták szűzies kebleit, és sokat paráználkodtak vele. 9 Ezért a szeretői kezébe adtam, az asszírok kezébe, akik iránt vágyra gerjedt. 10 Azok kítakarták szemérmét, elvették fiait és leányait, őt magát pedig megölték fegyverrel, és hírhedtté lett az asszonyok között, amikor végrehajtották rajta az ítéletet. 11 Amikor látta ezt a húga, **Oholibá, romlottabb lett nála, mert fölgerjedt a vágya, és még a nővérén is túltett a paráználkodásban.** 12 Vágyra gerjedt az asszírok iránt: a helytartók és az elöljárók iránt, akik gyönyörű ruhákban jöttek el hozzá, meg a lovasok és a harci kocsin járók iránt, akik mindnyájan kívánatos ifjak. 13 Láttam, hogy tisztátalan lett; egyformák ők mind a ketten. 14 **De ez még tovább ment a paráználkodásban, mert látott férfialakokat a falra vésve, a káldeusok képmását vörös festékekkel rajzolva.** 15 **Ezek övet viselnek a derekukon, kendős turbánt a fejükön; látszik mindnyájukról, hogy tiszték, hasonlóak a babilóniaiakhoz, akiknek Káldea a szülőföldje.** 16 Amint megpillantotta ezeket, fölgerjedt a vágya irántuk, és követeket küldött hozzájuk Káldeába. 17 El is jöttek hozzá a babilóniaiak, hogy szeretkezzenek vele, és tisztátalanná tették paráznaságukkal. Amikor tisztátalanná lett miattuk, megundorodott tőlük. 18 Mivel nyíltan paráználkodott, és szemérmetlenül viselkedett, megundorodtam tőle, ahogyan megundorodtam nővérétől is. 19 De ő egyre többet paráználkodott, emlékezve fiatalkorára, amikor Egyiptomban paráználkodott. 20 **Olyan szeretők iránt gerjedt vágyra, akiknek a teste feltüzelve olyan, mint a samaraké, és akkora a hímtagjuk, akár a lovaké.** 21 **Vágyódott fiatalkori fajtalankodására, amikor még Egyiptomban tapogatták kebleit, szorongatták fiatal melleit.** 22 Ezért, Oholibá – így szól az én Uram, az Úr –, **én majd ellened uszítom a szeretőidet, akikről megundorodtál,** és elhozom őket ellened mindenfelől: 23 a

babilóniaiakat, az összes káldeust, a Pekódból, Sóából és Kóából valókat meg az összes asszirt velük együtt, a kívánatos ifjakat, a helytartókat és előljárókat mind, a tiszteket, a kiváló vitézeket meg az összes harci kocsin járót. 24 Fölvonulnak ellened kerekeken gördülő harci kocsikkal, népek tömegével, fölszerelve nehéz és könnyű pajzzsal, sisakban, és körülvesznek téged. Én majd eléjük tárom az ügyedet, és ők saját törvényeik szerint tartanak ítéletet fölötted. 25 Rád zúdítom féltékenységemet, és haragjukban elbánnak veled: orrodát, füledet levágják, ami pedig megmarad belőled, az fegyvertől pusztul el. Elviszik fiaidat és leányaidat, akik pedig megmaradnak, azokat tűz emészti meg. 26 Lehúzzák rólad a ruhát, és elveszik ékszereidet. 27 Véget vetek fajtalankodásodnak és Egyiptomban elkezdett paráználkodásodnak. Nem tekintgatsz rájuk, és Egyiptomra sem gondolsz többé! 28 Bizony, ezt mondja az én Uram, az Úr: Azoknak a kezébe adlak, akiket meggyűlölél, akiktől megundorodtál. 29 Gyűlöletükben elbánnak veled: elvesznek tőled mindent, amit megszerezteél, azután otthagynak csupaszon, meztelenül, kitakarva parázna szemérmedet és fajtalan paráznaságodat. 30 Így bánnak veled, mert paráználkodtál a népekkel, és tisztátalanná tetted magadat bálványaidkal. 31 **Nővéred útján jártál, ezért az ő poharát adom a kezébe! 32 Ezt mondja az én Uram, az Úr: Ki kell innod a nővéred poharát, a mélyet és öblöset; kinevetnek és kigúnyolnak, mert sok fér bele!** 33 Részeg leszel, gyötrelemmel tele, szörnyű borzalom pohara nővérednek, Samáriának a pohara. 34 Ki kell innod, ki kell ürítened! Még a cserepeit is összerágod, és felhasítod vele a melledet. Megmondtam! – így szól az én Uram, az Úr. 35 **Azért ezt mondja az én Uram, az Úr: Mivel te elfelejtettél, és hátat fordítottál nekem, viseld hát fajtalan paráznaságod következményét!** 36 Ezt mondta nekem az Úr: **Emberfia! Akarsz-e ítéletet mondani Oholá és Oholíba fölött? Akkor szembesítsd őket utálatos tetteikkel!** 37 **Mert házasságtörők, vér tapad a kezükhöz; bálványaidkal követték el a házasságtörést, azoknak áldozták oda eledelül még a fiaikat is, akiket nekem szültek.** 38 Azt is megtették velem, hogy ugyanazon a napon tisztátalanná tették szentélyemet, és meggyalázták szombatjaimat. 39 **Mert levágták fiaikat bálványaidnak, és még aznap elmentek szentélyembe, meggyalázza azt: ezt tették az én házzammal!** 40 Söt emberekért küldtek, akik messze lakkak tőlük; követet küldtek hozzájuk, és azok el is jöttek. A kedvükért megmosakodtál, kifestetted a szemedet, és ékszerekkel ékesítetted fel magad. 41 Vetett ágyra ültél, előtte terített asztal volt, és az én tömjénemet és olajomat tetted arra. 42 Vidám láрма hallatszott ott. Az embertömeghez még ivócimborákat is hoztak a pusztából. Ezek karperecet adtak a nők kezére, díszes koszorút a fejükre. 43 Akkor ezt mondtam: Még a kivénült asszony is házasságtörő? Már egy ilyen paráznával is paráználkodnak? 44 **Úgy jártak hozzá, ahogy a parázna nőhöz szokás: úgy jártak Oholához és Oholíához, ezekhez a fajtalan nőkhöz.** 45 De majd igaz férfiak ítélkeznek fölöttük a házasságtörők és a vérontók törvénye szerint, mert házasságtörők, és vér tapad a kezükhöz. 46 Ezt mondja az én Uram, az Úr: Hívjanak össze ügyükben népgyűlést, és elrettentő példaként vessék őket prédára! 47 **Kövezzé meg őket a népgyűlés, és vágják őket a kardjukkal darabokra; fiaikat és leányaikat gyilkolják le, házaikat pedig perzseljék föl!** 48 Véget vetek a fajtalankodásnak az országban, hogy okuljon belőle minden asszony, és ne kövessen el olyan fajtalanosságot, mint amelyet ti. 49 Így róják ki rátok fajtalankodásotok büntetését, és viselni fogjátok bálványozásotok vétkének következményeit. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr!

Ez 24

Így szólt az Úr igéje hozzám a kilencedik évben, a tizedik hónap tizedikén: 2 Emberfia! Írd föl magadnak ezt a nevezetes napot, éppen a mai napot: Babilónia királya éppen a mai napon indított támadást Jeruzsálem ellen. 3 **EMBLEMATIKUS PÉLDÁZAT Mondj példázatot az engedetlen népről, és mondd nekik: Így szól az én Uram, az Úr: Tedd föl a fazekat, tedd föl, vizet is tölts belé!** 4 **Rakj bele húsdarabokat, csupa jó darabot, combot és lapockát, a**

legjava csontokkal rakd tele! 5 A nyáj legjavából vedd azt, és rakj alá körben fát! Főzd a húsdarabokat, míg csak meg nem főnek a csontok is benne! 6 Ezzel azt mondja az én Uram, az Úr: Jaj a vérontó városnak, e rozsdás fazéknak, mert a rozsdája nem megy le róla! Szedd ki belőle a darabokat sorra, válogatás nélkül! 7 Mert ott van benne a vér, melyet a csupasz kőre ontott, nem a földre öntötte, hogy a por betakarhatná, 8 így keltett haragot, így indított bosszúra. Én is kiontom a vérét a csupasz kőre, hogy ne lehessen betakarni! 9 Azért ezt mondja az én Uram, az Úr: Jaj a vérontó városnak! Én is nagy máglyát rakatok: 10 hozzatok sok fát, gyújtsatok nagy tüzet, főzzétek puhára a húst, hadd főjön szét teljesen, égjenek oda a csontok! 11 Hagyjátok üresen állni a parázson, hadd tüzesedjék át, legyen izzó a rézfazék, hogy megolvadjon benne a tisztátalanság, leégjen róla a rozsdá! 12 Kimerítő volt a fáradozás, mégsem ment le róla a sok rozsdá, a tűzben is rajta maradt a rozsdá! 13 Fajtalan tisztátalanságodból meg akartalak ugyan tisztogatni, de te nem tisztultál meg. Hát ne is tisztulj meg tisztátalanságodtól, amíg ki nem töltöm rajtad haragomat! 14 Én, az Úr, megmondtam, be is teljeseedik, mert véghezviszem! Nem engedek, nem szánakozom, és nem könyörülök! Ahogyan éltél, és amiket tettél, aszerint ítélek el! – így szól az én Uram, az Úr. 15 Így szólt hozzám az Úr igéje: 16 Emberfia! Én most hirtelen halállal elveszem tőled azt, aki neked kedves, de te ne gyászold, ne sirasd, könnyedet se hullasd! 17 Csak halkán sóhajtozz, ne gyászold úgy, ahogy a halottakat szokták! Tedd föl a fejdíszedet, és kösd a lábadra sarudat, ne takard el a bajuszodat, és ne edd a gyászolók kenyerét! 18 Elmondtam ezt reggel a népnek; estére meghalt a feleségem. Másnap reggel a kapott parancs szerint cselekedtem. 19 Ekkor a nép ezt mondta nekem: Magyarázd meg nekünk, hogy mit jelent számunkra az, amit előttünk csinálasz! 20 Ezt feleltem nekik: Így szólt hozzám az Úr igéje: 21 Mondd meg Izráel házának: Így szól az én Uram, az Úr: Én most meggyalázom szentélyemet, erősségeket, melyre büszkék vagytok, amely nektek kedves, amely után vágyódtok; fiaitok és leányaitok pedig, akiket ott hagytatok, fegyvertől esnek el. 22 Azt fogjátok csinálni, amit én csináltam: nem takarjátok el bajuszotokat, és nem eszitek a gyászolók kenyerét. 23 Fejdísz lesz a fejeteken, saru a lábatokon; nem fogtok gyászolni, sem sírni, hanem elsorvadtok bűneitek miatt, és csak sóhajtoztok egymás között. 24 **Ezékiel pedig intő jel lesz a számotokra: amit ő csinált, ugyanazt csináljátok majd ti is. Amikor ez bekövetkezik, akkor megtudjátok, hogy én, az Úr vagyok az Úr!** 25 Hozzád pedig, emberfia, azon a napon, amelyen elveszem tőlük erősségüket, ékességüket, amelynek örülnek, amely kedves nekik, és amely után vágyódnak, meg a fiaikat és leányaikat, 26 azon a napon egy menekült jön hozzád, hogy hírt hozzon neked. 27 **Azon a napon megnyílik majd a szád, beszélni fogsz a menekülttel,** és többé nem kell hallgatnod. Intő jel leszel számukra, és majd megtudják, hogy én vagyok az Úr!

Ez 25

1 Így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Emberfia! Fordulj **Ammón népe** felé, és prófétálj ellene! 3 Ezt mondd Ammón népének: Halljátok az én Uramnak, az Úrnak igéjét! Így szól az én Uram, az Úr: **Mivel hahotáztál, amikor szentélyemet meggyalázták,** amikor Izráel földje elpusztult, és amikor Júda háza fogságba került, 4 azért én a keleten lakók birtokába adlak. Tábort vernek országodban, ott építik fel hajlékukat; ők eszik meg gyümölcsödet, és tejedet ők fogják meginni. 5 Rabbá városát tevék legelőjévé teszem, Ammón földjét pedig juhok delelőhelyévé. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr! 6 Bizony, ezt mondja az én Uram, az Úr: Mivel tapsoltál kezeddel, dobogtál lábaddal, és megvetéssel, szívből örültél Izráel földjének a sorsán, 7 azért én kinyújtom a kezemet **ellened, odavetlek zsákmányul a népeknek, kiirtalak a nemzetek közül, és kipusztítalak az országok közül. Megsemmisítelek, és majd akkor megtudod, hogy én vagyok az Úr.** 8 Így szól az én Uram, az Úr: Móáb és Széír azt mondja, hogy Júda háza is csak olyan, mint a többi nép. 9 Azért én most utat nyitok Móáb hegyoldalán

a városok felé, végvárai felé, az ország díszői: Bét-Hajjesímót, Baal-Meón és Kirjátajim felé. 10 Ammón népe felé is utat nyitok a keleten lakók előtt, és birtokukba adom. Nem is emlékeznek többé Ammónra a népek körében. 11 Móáb fölött is ítéletet tartok; akkor majd megtudják, hogy én vagyok az Úr! 12 Így szól az én Uram, az Úr: Edóm kegyetlen bosszút állt Júda házában, és nagy bünt követett el azzal, hogy bosszút állt rajta. 13 Ezért így szól az én Uram, az Úr: Kinyújtom a kezemet Edóm ellen, és kiirtok belőle embert és állatot. Romhalmazzá teszem, Témántól Dedánig fegyvertől esnek el. 14 Népem, Izráel által állok bosszút Edómon, és ők lángoló haragom szerint bánnak el Edómmal. Akkor majd megtudják, hogy milyen az, ha én bosszút állok! – így szól az én Uram, az Úr. 15 Ezt mondja az én Uram, az Úr: A filiszteusok bosszúból cselekedtek, és kegyetlen bosszút álltak, fennhéjázó lélekkel, örökös ellenségként pusztítva. 16 Ezért ezt mondja az én Uram, az Úr: Én kinyújtom kezemet a filiszteusok ellen, kiirtom a krétaiakat, és elpusztítom a tengerparton lakók maradékát. 17 Kegyetlenül bosszút állok rajtuk, megfenyítem őket haragomban. Majd megtudják, hogy én vagyok az Úr, amikor bosszút állok rajtuk!

Ez 26

Erős, militáris metaforák, súlyos woe prófécia

1A tizenegyedik évben, a hónap elsején így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Emberfia! Tírusz ezt mondta Jeruzsálemről: Haha! Összetört a népek kapuja, feltárult előttem! Gazdag leszek, mert romhalmazzá vált! 3 Ezért így szól az én Uram, az Úr: Én ellened fordulok, Tírusz, sok népet hozok ellened, ahogyan a tenger hozza hullámain. 4 Lerombolják Tírusz várfalait, ledöntik bástyáit. Még a port is lesöpöröm róla, kopár sziklává teszem. 5 Hálók szárítóhelye lesz a tenger közepén. Megmondtam – így szól az én Uram, az Úr –: a népek zsákmánya lesz! 6 A szárazföldön levő falvait fegyverrel irtják ki. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az Úr! 7 Ezt mondja az én Uram, az Úr: Elhozom Tírusz ellen Nebukadneccart, Babilónia királyát, a királyok királyát északról, lovakkal, harci kocsikkal, lovasokkal és nagy tömegű *hadinéppel*. 8 *A szárazföldön levő falvaikat fegyverrel irtja ki. Ostromgépeket állít veled szemben, sáncot emel ellened, és pajzsok alatt tör ellened.* 9 *Faltörő kost szegez falaidnak, bástyáidat pedig csákányaival rombolja le.* 10 Belep a por, amelyet felvesz tömérdek lova; megrendülnek várfalaid a lovasok és a kerekeken gördülő harci kocsik zajától, amikor betör kapuidon, ahogy betörnek egy ostromlott városba. 11 **Lovainak patái utcáidon tipornak, népedet fegyverrel gyilkolja le, hatalmas oszlopaid a földre zuhannak.** 12 **Elragadják zsákmányként gazdagságodat, elrabolják áruidat; ledöntik várfalaidat, gyönyörű házaidat lerombolják, a köveket, a gerendákat, még a port is a tenger közepébe szórják.** 13 **Véget vetek hangos éneklésednek, citerád hangja sem hallatszik majd többé.** 14 **Kopár sziklává teszek, hálók szárítóhelye leszel; nem építenek fel többé. Én, az Úr, megmondtam! – így szól az én Uram, az Úr.** 15 Ezt mondja az én Uram, az Úr Tírusznak: Megrendülnek a szigetek összeomlásod hallatára, amikor nyögnek a halálra sebzettek, és ott tombolnak a gyilkosok. 16 Leszáll majd trónjáról a tengeri országok összes fejedelme, leteszik palástjukat, és levetik tarka ruháikat. Rémületbe öltöznek, a földre ülnek, nem múlik remegésük, úgy szörnyülködnek rajtad. 17 Siratóénekeket kezdenek, és ezt mondják majd rólad: Jaj, de elpusztultál, te dicsőített város, amely a tenger közepén lakott! A tenger volt az erőssége, neki és lakóinak, rettegésben tartottak minden környékükön lakót! 18 **Most, amikor elbuktál, remegés tör a szigetekre, megrémülnek a tenger szigetei, hogy ilyen véged lett.** 19 **Ezt mondja az én Uram, az Úr: Amikor romvárossá teszek, amilyenek az elhagyatottá lett városok, amikor rád zúdítom a mélység árját, és elborítanak a nagy vizek, 20 akkor letaszítalak a sírba roskadókhöz, a hajdan élt emberekhez, és ott kell laknod a föld mélyében, az ősidők óta pusztá helyen, a sírba roskadóknál; lakatlan leszel, bár ékessé tettelek az élők földjén.** 21 Rettenetes véget

hozok rád, többé nem leszel! Keresni fognak, de nem találnak meg soha többé! – így szól az én Uram, az Úr.

Ez 27

Döbbenetesen sok népet és helyszínt sorol fel

Így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Te, emberfia, kezdj siratóénekebe Tíruszról, 3 és mondd Tírusznak, amely a tenger kapujánál lakik, és sok sziget népével kereskedik: Így szól az én Uram, az Úr: Tírusz, te azt mondtad: Tökéletesen szép vagyok! 4 A tenger közepén van a birodalmad, tökéletesen szépnek építettek. 5 Szenír ciprusaiból készítették összes oldaldeszakádat, libánoni cédrust hoztak, abból csinálták árbocodat. 6 Bászáni tölgyfából készítették evezőidet, elefántcsonttal díszített fedélzetet ciprusfából készítették, mely a kittiek szigeteiről való. 7 Egyiptomi tarka vászonból volt a vitorlád, hogy felismerjenek; Elisá szigeteiről való kék és piros bíbort használtál ponyvának. 8 Szidón és Arvad lakói voltak evezőseid, Tírusz legügyesebb emberei voltak matrózaid. 9 Gebál legtapasztaltabb és legügyesebb emberei javígtatták sérüléseidet. A tenger minden hajója és hajósa megfordult nálad, hogy veled kereskedjék. 10 Perzsák, lídek és pútiak voltak hadsereged katonái, pajzsot és sisakot akasztottak rád: azok díszítettek. 11 Falaidon körös-körül arvadiak álltak seregedben, bástyáidon pedig gammádiak. Pajzsukat körös-körül falaidra akasztották, ezek tették teljessé szépségedet. 12 Tarsís sokféle árut vásárolt tőled, piacodra pedig ezüstöt, vasat, ónt és ólmot hoztak, 13 Jáván, Túbal és Mesek kalmárai rabszolgákkal és rézből készült tárgyakkal fizettek áruidért, 14 Bét-Tógarmából hátszlovakat, kocsi elé valókat és öszvéreket hoztak piacodra. 15 Dedáni kalmárokkal és sok szigettel kereskedtél, elefántcsontot és ébenfát hoztak neked fizetségül. 16 Az arámok is vásároltak tőled sokféle készítményt, és türkizt, bíborszínű gyapjút, tarka szőtteket, fehér gyolcsot, korallokat és rubint hoztak piacodra. 17 Júda és Izráel kalmárai minniti búzát, fügét, mézet, olajat és balzsamot adtak cserébe áruidért. 18 Damaszkusz is vásárolt tőled sokféle készítményt, mindenféle árut helbóni borért és hófehér gyapjúért. 19 Vedán és Jáván Uzzálból kovácsolt vasat, fahéjat és illatos nádat hozott piacodra; ezeket adták cserébe áruidért. 20 A dedáni kalmárok lótakarókat hoztak. 21 Arábiával és Kédár összes fejedelmével kereskedtél: báránnyal, kosokkal és bakokkal kereskedtek veled. 22 Sába és Ramá kalmárai a legfinomabb balzsamot, mindenféle drágakövet és aranyat hoztak piacodra. 23 Hárán, Kanné, Eden és Sába kalmárai, Assúr és Kilmad kalmárai 24 díszruhákat, kék bíbor köpenyeket és tarka ruhákat árusítottak vásáraidon, színes szőnyeget, fonott és sodrott köteleket.

25 Tarsis-hajók szállították áruidat; gazdag és tekintélyes lettél a tenger közepén. „The ships of Tarshish did sing of thee in thy market: and thou wast replenished, and made very glorious in the midst of the seas”. (Ezékiel 27,25) – Kipling szerint - csak Shakespeare írhatta.

IMIT 25 Tarsishajók a te karavánjaid vásárodon; megteltél és nagyon meggazdagodtál a tengerek szívében.

KG Tarsis hajói hordozták áruidat, és megtelél, és felette igen híressé levél a tengerek szívében.

26 Nagy vizekre vittek evezőseid, de szétzúzott a keleti szél a tenger közepén. „The ships of Tarshish did sing of thee in thy market: and thou wast replenished, and made very glorious in the midst of the seas”. (Ezékiel 27,15) – Kipling szerint - csak Shakespeare írhatta. 27 Kincseid és piaci áruid, hajósaid és matrózaid, azok, akik javígtatták sérülésedet, akik áruiddal kereskedtek és az összes katonád: a rajtad levő sokaság elsüllyed mindenestül a tenger közepén, összeomlásod idején. 28 Matrózaid jajkiáltásától megrendülnek a partvidékek. 29 Kiszáll a hajókból minden evezős, a tengeri hajósok és a matrózok mind a szárazföldre lépnek. **30 Hangosan jajgatnak miattad, és keservesen kiáltoznak; port hintenek a fejükre, és**

meghemperegnek a hamuban. 31 Kopaszra nyiratkoznak miattad és gyászruhát öltenek, sírnak miattad keserű lélekkel, siratnak keservesen. 32 Fájdalmukban siratóénekebe kezdenek, és így énekelnek rólad: Kicsoda pusztult el úgy, mint Tírusz a tenger közepén?! 33 Amikor áruid a tengerről megérkeztek, sok népet elláttál, kincset érő portékáid tömegével gazdaggá tetted a föld királyait. 34 Most pedig hajótörött lettél a tengeren, a vizek mélyén, elsüllyedtek áruid és a rajtad levő egész embertömeg. 35 A szigetek összes lakója rajtad szörnyülködik, királyaikat rémület fogja el, eltorzul az arcuk. 36 A népek kereskedői fölszisszennek miattad. Rettenetes véged lett, nem lesz belőled soha semmi!

Ez 28

SÁTÁN

Így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Emberfia! Szólj Tírusz fejedelméhez: Ezt mondja az én Uram, az Úr:

Felfuvalkodtál, és ezt mondtad: Isten vagyok én, Isten lakóhelyén lakom, a tenger közepén! Pedig csak ember vagy, nem Isten, csak te tartod magad olyan nagyra, akár egy isten. 3 Biztosan bölcsőbb vagy Dánielnél, nem marad előtted titokban semmi! 4 Bölcsességeddel és értelmekkel szerezted gazdagságot, aranyat és ezüstöt szerezted kincstáraidba. 5 Nagyon értesz a kereskedéshez, így gyarapítottad egyre gazdagságodat, és felfuvalkodtál, mert meggazdagodtál. 6 Azért ezt mondja az én Uram, az Úr: Mivel olyan okosnak tartottad magad, mint amilyen Isten, 7 ezért íme, idegeneket küldök ellened, a legkegyetlenebb népeket. Kardot rántanak ellened, bármilyen szép és bölcs legyél is, és véget vetnek fényűzésednek. 8 Sírba taszítanak, halálra sebzetten pusztulsz el a tenger közepén. 9 Mondhatod-e majd gyilkosaidnak: Isten vagyok én!? Csak ember vagy te, nem Isten, kiszolgáltatva azoknak, akik az életedre törnek! 10 A körülmételetlenek módján halsz meg, idegeneknek kiszolgáltatva. Én megmondtam – így szól az én Uram, az Úr! 11 Így szólt hozzám az Úr igéje: 12 Emberfia! Kezdj siratóénekebe Tírusz királyáról, és mondd róla: Ezt mondja az én Uram, az Úr: Te voltál a mintakép, tele bölcsességgel, tökéletes szépség. 13 Édenben, Isten kertjében voltál, mindenféle drágakő borított: rubin, topáz és jáspis, krizolit, ónix és nefrit, zafír, karbunkulus és smaragd. Aranyból készültek foglalataid, és a rajtad levő vésetek teremtésed napján elkészültek. 14 Kiterjesztett szárnyú, fölkent kerúb voltál. Isten szent hegyén helyeztelek el, tüzes kövek közt járkáltál. 15 Feddhetetlen életű voltál teremtésed napjától fogva, míg álnokság nem találtatott benned. 16 Bősz kufárkodásod közben megteltél erőszakkal, és vétkessé lettél. Azért száműztelek Isten hegyéről, és elkergettelek, te kiterjesztett szárnyú kerúb, a tüzes kövek közül. 17 Szépségedben felfuvalkodtál, rosszra használtad bölcsességedet a fényűzés kedvéért. Ledobtalak hát a földre, látványossággá tettelek a királyok számára. 18 Sok bűnőddel, álnok kufárkodásoddal meggyaláztad szentélyeidet. Azért tüzet gyújtottam benned, és megemésztett téged, hamuvá tettelek a földön mindenki szeme láttára. 19 Akik csak ismertek a népek között, szörnyülködnek rajtad. Rettenetes véged lett, nem lesz belőled soha semmi!

20 Így szólt hozzám az Úr igéje: 21 Emberfia! Fordulj Szidón irányába, és prófétálgass ellene! 22 Ezt mondd: Így szól az én Uram, az Úr: Ellened fordulok, Szidón, és megmutatom rajtad dicsőségemet. Majd megtudják, hogy én vagyok az Úr, amikor ítéletet tartok fölötted, és megmutatom rajtad, hogy szent vagyok! 23 Mert dögvészt bocsátok rá, és vérontást utcáira, hullanak benne a halálra sebzettek, mert rátör a fegyver mindenfelől. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az Úr! 24 Szidón nem lesz többé Izráel háza számára szúrós tövis és fájdalmas tüske azok között, akik körülötte laknak, és akik megvetik. Akkor majd megtudják, hogy én, az Úr vagyok az Úr! 25 Így szól az én Uram, az Úr: Amikor összegyűjtöm Izráel házákat a népek közül, amelyek közé szétszóródtak, akkor a népek szeme láttára mutatom meg rajtuk, hogy szent vagyok; mert a maguk földjén fognak lakni, amelyet szolgáltnak, Jákóbnak adtam. 26 Biztonságban laknak ott; házakat építenek, és szőlőket ültetnek, biztonságban laknak. Amikor ítéletet tartok a körülöttük lakók fölött, akik megvetették őket, megtudják majd, hogy én, az Úr vagyok az ő Istenük.

Ez 29

1A tizedik esztendőben, a tizedik hónap tizenkettedikén így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Emberfia! Fordulj a fáraónak, Egyiptom királyának az irányába, és **prófétálgass ellene és Egyiptom ellen!** 3 Szólj, és mondd ezt: Így szól az én Uram, az Úr: Én ellened fordulok, te, fáraó, Egyiptom királya, te, nagy szörnyeteg, aki a Nílus ágai között heverészel, és ezt mondod: Enyém a Nílus, én magam alkottam! 4 **Horgokat akasztok az álladba, pikkelypáncélodhoz ragasztom a Nílusod halait, aztán kirántalak a Nílusodból a Nílusod halaival együtt, amelyek pikkelypáncélodhoz ragadtak.** 5 Kidoblak a pusztába a Nílusod halaival együtt, a nyílt mezőre esel. Nem szednek föl és nem temetnek el, a föld vadjainak és az ég madarainak adlak eledelül. 6 Majd megtudja Egyiptom minden lakója, hogy én vagyok az Úr. Mert olyan támasz voltál Izráel házában, mint a nád: 7 Ha kézbe fogtak, összetörtél, és végighasítottad vállukat, ha rád támaszkodtak, összeroppantál, és megrogyasztottad derekukat. 8 Azért ezt mondja az én Uram, az Úr: Íme, fegyvert hozok ellened, és kiirtok belőled embert és állatot. 9 **Egyiptom földje pusztaság és romhalmaz lesz, mivel azt mondta: Enyém a Nílus, én magam alkottam! Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az Úr!** 10 **Ezért én ellened fordulok és a Nílus ellen. Egyiptom földjét romhalmazzá, csupa rommá teszem Migdóltól Szevenéig, Etiópia határáig.** 11 **Nem jár arra ember, állat sem jár arra; lakatlan lesz negyven évig.** 12 Egyiptom földjét pusztasággá teszem az elpusztult országok sorában. Városai a romvárosok sorába kerülnek, pusztán maradnak negyven évig. Az egyiptomiakat pedig szétszélesztem a népek közé, és elszórom őket az országokba! 13 De ezt mondja az én Uram, az Úr: **Negyven év múlva összegyűjtöm az egyiptomiakat a népek közül, amelyek közé szétszóródtak.** 14 Jóra fordítom Egyiptom sorsát; visszahozom őket Patrós földjére, eredeti hazájukba, és ott alávetett királyság lesznek. 15 Alávetettebb lesz, mint más királyságok, nem tud többé a népek fölé emelkedni. Erőtlenné teszem őket, hogy ne uralkodhassanak a népeken. 16 Nem ő lesz többé Izráel házában a bizodalma, nem emlékeztet arra a bűnre, hogy hozzá fordultak. Akkor majd megtudják, hogy én, az Úr vagyok az Úr! 17 A huszonhetedik évben, az első hónap első napján így szólt hozzám az Úr igéje: 18 Emberfia! Nebukadneccar, Babilónia királya nehéz munkát végeztetett haderejével Tírusszal szemben. Mindenkinek belekopaszodott a feje, és feltört a válla, mégsem lett meg a jutalma sem neki, sem haderejének azért a munkáért, amelyet Tírusszal szemben végeztek. 19 Azért ezt mondja az én Uram, az Úr: Íme, én Nebukadneccarnak, Babilónia királyának adom Egyiptomot. Elveszi kincseit, zsákmányt ejt, és prédát szerez. Ez lesz a jutalma haderejének 20 azért a munkáért, amelyet végzett: neki adom Egyiptomot, mert nekem szolgált vele – így szól az én Uram, az Úr. 21 Azon a napon újra

megnövelem Izráel háza hatalmát, te pedig nyíltan beszélhetsz közöttük. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az Úr!

Ez 30

Így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Emberfia! Prófétálg, és mondd ezt: Így szól az én Uram, az Úr: **Jajgassatok: Jaj, micsoda nap! 3 Mert közel van a nap, közel van az Úr napja! Borús nap lesz az, a népek ideje. 4 Eljön a fegyver Egyiptom ellen, reszketés lesz Etiópiában, hullanak a halálra sebettek Egyiptomban, elviszik kincseit, és földig lerombolják. 5 Etiópok, pútiak, lídek, mindenféle keverék nép, Kúb és a vele szövetséges ország lakói egyaránt fegyver által esnek el. 6 Ezt mondja az Úr: Elesnek Egyiptom támogatói, lehanyatlik gőgös hatalma. Migdóltól Szevéneig fegyvertől esnek el a benne lakók! – így szól az én Uram, az Úr. 7 Pusztává lesz, az elpusztult országok sorsára jut, és városai a romvárosok sorsára jutnak. 8 Majd megtudják, hogy én vagyok az Úr, amikor lángba borítom Egyiptomot, és segítői mind összetörnek. 9 Azon a napon követeket küldök ki hajókon, hogy fölriasszák a gondtalan Etiópiát. Reszketés jön rájuk Egyiptom napja miatt, amely már közeleg! 10 Ezt mondja az én Uram, az Úr: Véget vetek a hatalmas egyiptomi népnek Nebukadneccar babilóniai király által. 11 Elhozom őt és népét, a legkegyetlenebb népeket az ország elpusztítására. Kardot rántanak Egyiptom ellen, és halálra sebettekkel töltik meg az országot. 12 Kiszáritom a Nílus ágait, és gonosztevők kezébe adom az országot. Idegenekkel pusztítottatom el az országot és a benne levőket. Én, az Úr, megmondtam! 13 Ezt mondja az én Uram, az Úr: **Elpusztítom a bálványokat, kiirtom a bálványszobrokat Nófból, Egyiptomban nem lesz többé fejedelem. Félelmet keltek majd Egyiptomban.** 14 Elpusztítom Patrószt, lángba borítom Cóant, ítéletet tartok Nó fölött. 15 Kiöntöm haragomat Színre, Egyiptom erős várára, és kiirtom Nó népének tömegét. 16 Lángba borítom Egyiptomot, kínok között vergődik Szín, Nó falain réseket törnek, Nófot fényes nappal ostromolják. 17 Ön és Pí-Beszet ifjai fegyvertől esnek el, az asszonyok pedig fogságba mennek. 18 Tahpanhészben sötét lesz nappal, ha összetöröm ott Egyiptom igáját. Vége lesz gőgös erejének. Őt magát felhő borítja be, leányai pedig fogságba mennek. 19 Így tartok ítéletet Egyiptom fölött; akkor majd megtudják, hogy én vagyok az Úr! 20 A tizenegyedik évben, az első hónap hetedikén így szólt hozzám az Úr igéje: **21 Emberfia! Eltörtem a fáraónak, Egyiptom királyának a karját, de nem kötötték be, hogy meggyógyítsák, pólyát sem raktak rá, hogy megerősödjék, és fegyvert foghasson.** 22 Ezért így szól az én Uram, az Úr: Íme, én a fáraó, Egyiptom királya ellen fordulok, és **mindkét karját eltöröm: az épet is meg a töröttet is, és kiütöm kezéből a fegyvert.** 23 Szétszélesztem az egyiptomiakat a népek közé, és elszórom őket az országokba. 24 Babilónia királyának a karjait megerősítem, és kardomat a kezébe adom. A fáraó karjait azonban eltöröm, és keservesen fog nyögni előtte, mint akit halálra sebeztek. **25 Megerősítem Babilónia királyának a karjait, a fáraó karjai pedig lehanyatlanak. Majd megtudják, hogy én vagyok az Úr, amikor kardomat Babilónia királyának a kezébe adom, hogy azt Egyiptom ellen fordítsa.** 26 Szétszélesztem az egyiptomiakat a népek közé, és elszórom őket az országokba. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az Úr!**

Ez 31

SÁTÁN? A SZÉP FELVUVALKODOTTÁ LESZ

1A tizenegyedik évben, a harmadik hónap elsején így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Emberfia! Mondd ezt a fáraóról, Egyiptom királyáról és népe tömegéről: Nagyságban ki volna hozzád fogható? 3 Nézd, **Asszíria olyan volt, mint egy libánoni cédrus: szépek voltak ágai, arnyas a lombja, magasra nőtt, teteje a felhőket érte. 4 Víz növelte nagyra, a mélység vizei tették**

magassá. Folyóikat az ő tövéhez árasztották mindenfelől, csak patakokat bocsátottak a mező többi fájához. 5 Ezért lett magasabb növésű, mint a mező többi fája: sok ága nőtt, és hosszú hajtásai lettek a sok víztől, amely feléje áradt. 6 Ágain fészket rakott minden égi madár, hajtásai alatt fialt a mező minden vadja, és árnyékában lakott mindenféle nép. 7 Szép volt nagyságával, hosszan kinyúló ágaival, mert gyökerei sok vizet kaptak. 8 Nem volt hozzá fogható cédrus az Isten kertjében, a ciprusoknak sem voltak hozzá hasonló ágai, és a platánoknak sem voltak olyan hajtásai, mint neki: Isten kertjében egy fa sem volt szépségben hozzá hasonló. 9 Széppé tettem őt lombos ágaival, irigykedett is rá Éden minden fája az Isten kertjében. CYMB 5,4, 140-141 Boe, John. "'Cymbeline' and Ezekiel." Notes and Queries, vol. 42, no. 3, Sept. 1995, pp. 331+. Gale Literature Resource Center,

link.gale.com/apps/doc/A17474448/LitRC?u=anon~54b43d94&sid=googleScholar&xid=a74cd539. Accessed 23 Nov. 2022. Azért ezt mondja az én Uram, az Úr: Mivel magasra nőtt, és teteje a felhőket érte, **felfuvalkodott magassága miatt**, 11 a népek urának kezébe adtam: tegyen vele azt, amit akar. Bűne miatt taszítottam el. 12 Kivágták az idegenek, ledöntötték a legkegyetlenebb népek. A hegyekre és a völgyekbe hullottak lombos ágai, hajtásai összetörtek az ország patakmedreiben. Árnyékából elvonult a föld összes népe, és magára hagyta. 13 Ledől törzsére rátelepedett minden égi madár, hajtásain ott tanyázott minden mezei vad. 14 Azért ne nőjön túl magasra a víz mellett egy fa sem, ne nyújtsa fel tetejét a felhők közé! Ne bizakodjék el nagyságában senki, ha a víz táplálja, mert mindenki halálra jut, a föld mélyébe azokkal az emberekkel, akik leszálltak a sírba. 15 Így szól az én Uram, az Úr: Amikor leszállt a holtak hazájába, gyászba borítottam miatta a mélység vizeit, gátat vettem folyóinak, és visszatartottam a víztömegeket. Feketébe öltöztettem miatta a Libánont, miatta a mező fái is mind elepedtek. 16 Zuhanásának hangjával megrendítettem a népeket, amikor a holtak hazájába taszítottam a sírba roskadókkal együtt; és megvigasztalódott a föld mélyében Éden minden fája, Libánon válogatott szépsége, mindaz, amit a víz táplált. 17 Mert ezek is leszálltak vele a holtak hazájába a fegyverrel megöltekhez azokkal a népekkel együtt, amelyek hatalmának árnyékában éltek. 18 Dicsőségben és nagyságban Éden fái között ki volna hozzád fogható? De majd Éden fáival együtt le kell szállnod a föld mélyébe, ahol körülmetéletlenek közt fekszel, fegyverrel megöltekkel együtt. Így jár majd a fáraó és népének egész tömege! – így szól az én Uram, az Úr.

Ez 32

1A tizenkettedik évben, a tizenkettedik hónap elsején így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Emberfia! Kezdj siratóénekeket a fáraóról, Egyiptom királyáról! Ezt mondd róla: Olyan voltál a népek között, akár egy oroszlán! Mint egy tengeri szörnyeteg, hullámokat vertél folyóidban, fölzavartad lábaiddal a vizet, föl kavartad folyamait. 3 Ezt mondja az én Uram, az Úr: **Kivetem rád hálómát a sok összegyűjtött néppel, és kihúzlak kerítőhálómmal.** 4 **Ledoblak a földre, kivetlek a nyílt mezőre, elhozok rád mindenféle égi madarat, jól tartok belőled minden földi állatot.** 5 **Testedet a hegyekre hajítom, megtöltöm a völgyeket hulláddal.** 6 **Kiömlő véreddel megöntözöm a földet egészen a hegyekig, megtelnek vele a patakmedrek.** 7 **Amikor kimúlsz, befedem az eget, és elsötétítem csillagait, a napot felhővel takarom el, a hold fénye sem világít.** 8 **Minden égitestet elsötétítetek miattad, és országodat sötétségbe borítom!** – így szól az én Uram, az Úr. 9 **Sok népet megdöbentek, amikor eljuttatom összeomlásod hírét a nemzetekhez; olyan országokba, amelyeket nem ismersz.** 10 **Rémületbe ejtek sok népet, királyukat borzalom fogja el miattad, amikor kardomat suhogtatom előttük; állandó rettegésben lesznek a maguk életéért összeomlásod idején.** 11 **Mert ezt mondja az én Uram, az Úr: Elér téged Babilónia királyának fegyvere!**

12 Leterítem néped tömegét a hősök fegyverével, akik a népek közt a legkegyetlenebbek; elpusztítják Egyiptom büszkeségét, kipusztul népének egész tömege. 13 Kipusztítok minden állatot a nagy vizek mellől, többé nem zavarja föl azokat ember lába, állatok patája sem zavarja föl. 14 Akkor megtisztítom vizeiket, hogy olajként folyjanak folyóik! – így szól az én Uram, az Úr. 15 Amikor pusztává teszem Egyiptomot, és mindenestül elpusztul az ország, amikor megverem minden lakóját, megtudják majd, hogy én vagyok az Úr! 16 Siratóéneket ez, sírva énekeljék a népek leányai, sírva énekeljék, Egyiptomról és egész tömegéről sírva énekeljék! – így szól az én Uram, az Úr. 17 A tizenkettedik évben, az első hónap tizenötödikén így szólt hozzám az Úr igéje: 18 Emberfia! Sirasd el a népek leányaival Egyiptom népe egész sokaságát, és küldd le az előkelőket a föld mélyébe, a sírba roskadókhöz! 19 Különb vagy-e bárkinél is? Menj, és **feküdj a körülmételetlenek mellé! 20 A fegyverrel megöltek közt fognak elesni! Fegyver martaléka lett, elvonszolták őt és népe egész sokaságát. 21 Így fognak beszélni róla és segítőiről a hatalmas hősök a holtak hazájában: Leszálltak, itt fekszenek a körülmételetlenek között, a fegyverrel megöltek között! 22 Ott van Asszíria, egész népe körös-körül a sírokban. Mindnyájan fegyvertől estek el, halálra sebzetten. 23 A sírgödör legalján adtak neki helyet, ott van népe körös-körül a sírokban. Mindnyájan fegyvertől estek el, halálra sebzetten, pedig rettegésben tartották az élők földjét. 24 Ott van Élám, népének egész tömege körös-körül a sírokban. Mindnyájan fegyvertől estek el, halálra sebzetten. Körülmételetlenül szálltak le a föld mélyébe, pedig rettegésben tartották az élők földjét. De most gyalázat a sorsuk a sírba roskadókkal együtt. 25 A megöltek közt adtak fekvőhelyet neki, népe egész tömegének körös-körül a sírokban. Mindnyájan körülmételetlenek, fegyverrel megöltek, pedig rettegésben tartották az élők földjét. De most gyalázat a sorsuk a sírba roskadókkal együtt; odadobták őket a halálra sebzettek közé. 26 Ott van Mesek és Túbal, népük egész sokasága körös-körül a sírokban. Mindnyájan körülmételetlenek, fegyverrel megöltek, pedig rettegésben tartották az élők földjét. 27 Nem fehetnek együtt azokkal a hősökkel, akik a körülmételetlenek közül estek el, de fegyverzetükkel együtt szálltak le a holtak hazájába, és kardjukat a fejük alá tették. Büntetésük még a csontjaikra is ránehezedik, mert erejükkel rettegésben tartották az élők földjét. 28 Te is összeomlasz a körülmételetlenekkel együtt, és ott fekszel majd a fegyverrel megöltek között. 29 Ott van Edóm, királyaival és összes fejedelmével, akiket vitézségük ellenére odadobtak a fegyverrel megöltek közé; a körülmételetlenek és a sírba roskadók között fekszenek. 30 Ott vannak észak uralkodói, és minden szidóni, akik megszegyenülve szálltak le a halálra sebzettekkel együtt, pedig rettegett vitézek voltak; körülmételetlenül fekszenek a fegyverrel megöltek között, és gyalázat a sorsuk a sírba roskadókkal együtt. 31 Ha ezeket látja a fáraó, megvigasztalódik népe tömegének sorsán. Fegyver ölte meg a fáraót és egész haderejét – így szól az én Uram, az Úr. 32 Rettegésben tartottam vele az élők földjét, de le kellett feküdnie a fáraónak és népe egész sokaságának a körülmételetlenekkel együtt a fegyverrel megöltek közé – így szól az én Uram, az Úr. **NAGYON KEMÉNY WOE PROPHECY****

Ez 33

ŐRÁLLÓ

Így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Emberfia! Szólj népedhez, és ezt mondd nekik: Ha fegyveres ellenséget hozok egy ország ellen, és az ország népe választ a maga köréből egy férfit, és őrállóvá teszi, 3 az pedig látja jönni a fegyveres ellenséget az ország ellen, és megfújja a kürtöt, hogy figyelmeztesse a népet, 4 akkor ha valaki hallja a kürtszót, de nem törődik a figyelmeztetéssel, a fegyveres ellenség pedig eljön, és levágja, akkor csak magát okolhatja majd a haláláért.

5 Hallotta a kürtszót, de nem törődött a figyelmeztetéssel: ő a hibás a haláláért, mert ha törődött volna a figyelmeztetéssel, megmenthette volna az életét. 6 Ha ellenben az őrálló

látja jönni a fegyveres ellenséget, de nem fújja meg a kürtöt, és nem figyelmezteti a népet, azután eljön a fegyveres ellenség, és levág közülük valakit, akkor azt a maga bűne érte utol, de vérét az őrállótól kérem számon.

7 Emberfia! Ilyen őrállóvá tettelek téged Izráel házában. Ha ígét hallasz tőlem, figyelmeztess őket az én nevemben! 8 Ha ezt mondom a bűnösnek: Bűnös vagy, meg kell halnod! – és te nem mondd meg, és nem figyelmezteted a bűnöst, hogy rossz úton jár, akkor az a bűnös meghal ugyan bűne miatt, de a vérét tőled kérem számon.

9 De ha figyelmeztetted a bűnöst, hogy térjen meg útjáról, és az nem tért meg útjáról, akkor az meghal a bűne miatt, de te megmented az életedet. 10 Te pedig, emberfia, mondd meg Izráel házának: Ti így beszéltek: Ránk nehezdednek bűneink és vétkeink, elsorvadunk miattuk. Hogyan maradhatnánk életben? 11 Ezt mondd nekik: **Életemre mondom – így szól az én Uram, az Úr –, hogy nem kívánom a bűnös ember halálát, hanem azt, hogy a bűnös megtérjen útjáról, és éljen.** Térjete meg, térjete meg gonosz utaitokról! Miért halnátok meg, Izráel háza? 12 Te pedig, emberfia, mondd meg a népednek:

Az igazat nem menti meg igazsága, ha vétkéssé válik; a bűnös sem bukik el bűne miatt, ha megtér bűnéből. Az igaz sem maradhat életben, ha vétkéssé válik. 13 Ha azt mondom az igaznak, hogy élni fog, de ő elbizakodik igazságában, és gonoszságot művel, akkor elfelejtem neki igaz tetteit, és meg fog halni, mert gonoszságot művelt.

14 Ha pedig azt mondom a bűnösnek, hogy meg fog halni, de ő megtér vétkéből, törvény és igazság szerint él, 15 ha a bűnös visszaadja a zálogot, a rablott holmiért kártérítést fizet, az életre vivő rendelkezéseket követi, és nem követ el gonoszságot, akkor élni fog, nem kell meghalnia. 16 Azokat a vétkeket, amelyeket elkövetett, elfelejtem majd neki. Követte a törvényt és az igazságot, tehát élni fog. 17 Néped ezt mondja: Nem következetes az Úr! Pedig ők nem következetesek. **18 Ha az igaz eltér igazságától, és gonoszságot művel, meghal miatta. 19 Ha pedig a bűnös megtér bűnéből, követi a törvényt és az igazságot, akkor emiatt élni fog.** 20 Mondhatjátok, hogy nem következetes az Úr, én akkor is mindegyikötököt a maga tettei szerint ítélem meg, Izráel háza!

21 Fogságunk tizenkettedik évében, a tizedik hónap ötödikén egy menekült érkezett hozzám Jeruzsálemből, és ezt mondta: Elesett a város! 22 Az Úr pedig már a menekült érkezése előtti estén megragadott engem, és reggel, mielőtt megérkezett volna hozzám a menekült, megnyitotta a számat. Megnyílt a szám, és nem kellett tovább hallgatnom. 23 Így szólt hozzám az Úr igéje: 24 Emberfia! Azoknak a romoknak a lakói, ott Izráel földjén, ezt mondogatják: Ábrahám egymaga volt, és örökségül kapta az országot. Mi sokan vagyunk, nekünk jutott örökségül az ország. 25 Ezért mondd meg nekik: Így szól az én Uram, az Úr: Vérrel együtt eszitek a húst, fölnéztek bálványaitokra, vért ontotok, és ti akarjátok örökölni az országot? 26 Fegyveretekre támaszkodtok, utálatos dolgokat műveltek, egymás feleségét tisztátalanná teszitek, és ti akarjátok örökölni az országot? 27 Ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az Úr: **Életemre mondom,** hogy akik a romok között vannak, fegyvertől esnek el, akik a mezőn vannak, azokat a vadállatoknak adom eledelül, akik pedig erődökben és barlangokban vannak, dögvészben pusztulnak el. 28 Sivárrá és kietlenné teszem az országot, vége lesz gögös erejének. Kopárak lesznek Izráel hegyei, nem jár rajtuk senki. 29 Majd megtudják, hogy én vagyok az Úr, amikor az országot sivárrá és kietlenné teszem a sok utálatos dolog miatt, amit elkövettek. 30 Emberfia! Rólad beszélget néped a falak mellett és a házak kapujában. Így beszélgetnek maguk közt: Gyertek csak, hallgassátok, miféle ige jön az Úrtól! 31 Azután eljönnek hozzád, mintha népgyűlésre jönnének; odaül eléd az én népem, hallgatják beszédedet, de nem aszerint élnek. Ismételtetik, mint a pajzán dalokat, de az eszük nyereségen jár. 32 Csak ennyi vagy nekik: pajzán dalok énekese, akinek szép a hangja, és jól pengeti a lantot. Hallgatják a beszédedet, de nem aszerint élnek. 33 **De ha majd beteljesedik – mert beteljesedik! –, akkor megtudják, hogy próféta volt közöttük.**

Ez 34

PÁSZTOROK ELLEN

Így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Emberfia! Prófétálj Izráel pásztorairól! Prófétálj, és mondd meg a pásztoroknak: Így szól az én Uram, az Úr: **Jaj Izráel pásztorainak, akik magukat legeltették! Hát nem a nyájat kell legeltetniük a pásztoroknak?** 3 A tejet megittátok, a gyapjúval ruházkodtatok, a kövéret levágtátok, de a nyájat nem legeltettétek! 4 A gyengét nem erősítettétek, a beteget nem gyógyítottátok, a sérültet nem kötöttétek be, az eltévedtet nem tereltétek vissza, és az elveszettet nem kerestétek meg, hanem erőszakosan és kegyetlenül uralkodtatok rajtuk. 5 Szétszóródtak, mint akiknek nincs pásztoruk, mindenféle mezei vad eledele lettek, úgy szétszóródtak. 6 Ott bolyongott nyájam minden hegyen és minden magas halmon; szétszóródott nyájam az egész föld színén, és nincs aki utána eredjen, nincs aki megkeresse. 7 Ezért ti, pásztorok, halljátok meg az Úr igéjét: 8 **Életemre mondom** – így szól az én Uram, az Úr –: Mivel préda lett a nyájam, mindenféle mezei vad eledele lett a nyájam, mint amelynek nincs pásztor, pásztoraim nem eredtek a nyájam után, hanem önmagukat legeltették a pásztorok, nem a nyájamat legeltették, 9 ezért ti, pásztorok, halljátok meg az Úr igéjét! 10 Így szól az én Uram, az Úr: Én most a pásztorok ellen fordulok, és számon kérem tőlük a nyájamat. Gondoskodom róla, hogy ne ők legeltessék a nyájat, magukat sem fogják többé legeltetni a pásztorok. Kiragadom szájukból juhaimat, és többé nem esznek belőlük. 11 Mert így szól az én Uram, az Úr: Majd én magam keresem meg juhaimat, és én viselem gondjukat. 12 **Ahogy a pásztor gondját viseli a nyájnak, amikor ott áll juhai között, amelyek szét voltak szóródva, úgy viselem gondját juhaimnak. Kiszabadítom őket mindenünnen, ahová csak szétszóródtak egy felhős, borús napon.** 13 Kivezetem őket a népek közül, és összegyűjtöm az országokból, azután beviszem őket a saját földjükre; Izráel hegyein, a völgyekben és az ország minden lakóhelyén fogom legeltetni őket. 14 **Jó legelőn fogom legeltetni őket, és Izráel magas hegyein fognak majd tanyázni. Jó tanyájuk lesz, ott heverésznek, és kövér legelőn legelésznek Izráel hegyein.** 15 **Én legeltetem juhaimat, és én keresek nekik pihenőhelyet – így szól az én Uram, az Úr.** 16 **Az elveszettet megkeresem, az eltévedtet visszaterelem, a sérültet bekötözöm, a gyengét erősítem, a kövérré és az erősre vigyázok; úgy legeltetem őket, ahogy kell.** 17 De köztetek is igazságot teszek, juhaim – így szól az én Uram, az Úr –, bárány és bárány között, kosok és bakok között. 18 Nem elég nektek, hogy a legjobb legelőn legeltek? Miért tapossátok össze lábatokkal a többi legelőt? Tiszta vizet isztok. Miért zavarjátok föl lábatokkal, amit otthagytok? 19 Azt legeljük az én juhaim, amit a lábatok összetaposott, és azt igyák, amit a lábatok fölzavart? 20 Ezért így szól az én Uram, az Úr: **Majd én igazságot teszek kövér bárány és sovány bárány között.** 21 Oldalattal és vállattal taszigáljátok, és szarvatokkal öklelitek félre a gyöngéket, míg csak ki nem szorítjátok őket. 22 De én megszabadítom juhaimat, és nem esnek többé zsákmányul, mert igazságot teszek bárány és bárány között! 23 **Egyetlen pásztort rendelék föléjük, hogy legeltesse őket: szolgámat, Dávidot. Ő fogja legeltetni őket, ő lesz a pásztoruk.** 24 Én, az Úr, Istenük leszek, szolgám, Dávid pedig fejedelmük lesz. Én, az Úr, megmondtam! 25 **Szövetséget kötök** velük, hogy békében éljenek: kipusztítom az országból a vadállatokat, biztonságban lakhatnak majd a pusztában, és az erdőkben is alhatnak. 26 **Áldást adok** nekik hegyem körül, esőt adok idejében: áldásos esők lesznek. 27 A mező fája megadja gyümölcsét, a föld is megadja termését, biztonságban élnek földjükön. **Majd megtudják, hogy én vagyok az Úr, amikor darabokra töröm igájukat, és kiszabadítom őket azok kezéből, akiket szolgálnak.** 28 Nem esnek többé zsákmányul a népeknek, és nem falják fel őket a vadállatok, hanem biztonságban laknak, senki sem háborgatja majd őket. 29 Híres ültetvényt sarjasztok nekik, nem hal éhen többé senki az országban, és nem kell túrniük többé a népek gyalázkodását. 30 Akkor majd megtudják, hogy én, az Úr, az ő Istenük, velük vagyok,

és hogy ők, Izráel háza, az én népem – így szól az én Uram, az Úr. 31 Mert ti az én juhaim, az én legelőm nyája vagytok. Emberek vagytok, én pedig Istenetek! – így szól az én Uram, az Úr.

Ez 35

Így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Emberfia! Fordulj a Széir-hegység irányába, és prófétálj ellene! 3 Ezt mondd róla: Így szól az én Uram, az Úr: Én most ellened fordulok, Széir hegyvidéke, kinyújtom kezem ellened, sivárrá és kietlenné teszek. 4 Városaidat romba döntöm, te pedig pusztaság leszel; akkor majd megtudod, hogy én vagyok az Úr! 5 Mivel örökösen ellenségeskedtél, és Izráel fiait fegyver martalékává tetted veszedelmük idején, a végső bűnhődés idején, 6 ezért, életemre mondom – így szól az én Uram, az Úr –, hogy vérbe borítlak, üldözni fog a vér! Te nem gyűlölted a vért, ezért üldözni fog a vér! 7 Széir hegyvidékét sivárrá és kietlenné teszem, és kiirtok onnan mindenkit, aki arra jár. 8 Halálra sebzettekkel borítom be hegyeidet, halmaidra, völgyeidbe és összes folyómedredbe fegyverrel legyilkoltak hullanak. 9 Örökre pusztasággá teszek, városaid nem népesülnek be soha. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr! 10 Mivel ezt mondd: Az a két nép és az a két ország az enyém lesz, birtokba veszem – pedig ott volt az Úr –, 11 azért így szól az én Uram, az Úr: Életemre mondom, hogy ugyanolyan haraggal és indulattal bánok majd veled, ahogyan te bántál velük gyűlöletedben. Majd megismersz engem, amikor ítéletet tartok fölötted! 12 Akkor majd megtudod, hogy én, az Úr, meghallottam, mennyi szitkot szórtál Izráel hegyeire, amikor így beszéltél: Elpusztultak, nekünk adták őket martalékul! 13 Nagyszájúak voltatok, és sokat szidtatok engem; hallottam én! 14 Ezt mondja az én Uram, az Úr: Az egész föld örülni fog, ha pusztasággá teszek, 15 ahogy te örültél, amikor Izráel házának birtoka pusztasággá vált. Így bánok veled: pusztaság lesz Széir hegyvidéke egész Edómmal együtt; akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr! **KEMÉNY WOE PROPHECY**

Ez 36

1 Te pedig, emberfia, prófétálj Izráel hegyeinek, és mondd: Izráel hegyei, halljátok meg az Úr igéjét! 2 Így szól az én Uram, az Úr: Mivel az ellenség hahotázva azt mondta rólatok: Birtokunkba kerültek az ősi halmok! – 3 ezért prófétálj, és mondd: Így szól az én Uram, az Úr: Mivel a vesztetekre törnek mindenfelől, hogy a többi nép birtokává legyetek, és mivel szájukra vettek titeket a rágalmakat terjesztő népek, 4 azért, Izráel hegyei, halljátok az én Uramnak, az Úrnak igéjét! Ezt mondja az én Uram, az Úr a hegyeknek és a halmoknak, a medreknek és a völgyeknek, az elpusztult romoknak és az elhagyatott városoknak, amelyeket a körülöttük élő többi nép fosztogatott és kigúnyolt, 5 ezért tehát így szól az én Uram, az Úr: Heves indulattal beszélek a többi nép és egész Edóm ellen, akik birtokba vették országomat kárörvendő szívvel és megvető lélekkel, hogy néptelenné tegyék, és teljesen kifosszák. 6 **Ezért prófétálj Izráel földjéről, mondd a hegyeknek és a halmoknak, a medreknek és a völgyeknek: Így szól az én Uram, az Úr: Haragos indulattal beszélek, mert a népek gyalázkodását kellett elviselnetek.** 7 Ezért így szól az én Uram, az Úr: Fölemelt kézzel esküszöm, hogy majd a körülöttetek élő népeknek kell eltűnniük, hogy gyalázzák őket! 8 Rajtatok pedig, Izráel hegyei, ágak sarjadnak, és gyümölcs terem népemnek, Izráelnek, mert hamarosan hazatérnek. 9 Mert én mellettetek vagyok, és felétek fordulok: megművelnek és bevetnek titeket. 10 Megszaporítom rajtatok az embereket, Izráel egész házát; városaitok benépesülnek, a romok újjáépülnek. 11 **Megszaporítok rajtatok embert és állatot, sokasodni és szaporodni fognak. Benépesítelek titeket, mint hajdan, és több jót teszek veletek, mint azelőtt. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr!** 12 Gondoskodni fogok róla, hogy emberek járjanak rajtatok: az én népem, Izráel. Birtokba vesznek, az ő tulajdonuk lesztek, és nem lesztek többé néptelenek. 13 Így szól az én Uram, az Úr: Bár azt mondják, hogy emberevő föld vagy, mert el

szoktad pusztítani a rajtad élő népeket, 14 nem eszel többé embert, és nem pusztítod el a rajtad élő népeket – így szól az én Uram, az Úr. 15 Nem kell többé hallanod a nemzetek gyalázkodását, a népek csúfolódását sem kell túrnöd többé, és nem pusztítod el a rajtad élő népeket – így szól az én Uram, az Úr. 16 Így szól hozzám az Úr igéje: 17 Emberfia! Amikor Izráel háza a saját földjén lakott, tisztátalanná tették azt életükkel és tetteikkel. Olyan tisztátalan volt előttem az életük, mint a havi vérzés. 18 Rájuk zúdítottam haragomat, mert vért ontottak a földre, és tisztátalanná tették azt bálványaikkal. 19 Ezért elszélesztettem őket a népek között, és szétszóródtak az országokba. Életük és tetteik szerint tartottam ítéletet fölöttük. 20 De amikor a népek közé jutottak, amerre csak jártak, gyalázatot hoztak szent nevemre, mert ezt mondták róluk: Az Úr népe ezek, mégis el kellett hagyniuk az országát! 21 Ekkor száanalomra indultam szent nevemért, amelyre gyalázatot hozott Izráel háza a népek között, amerre csak járt. 22 Ezért mondd ezt Izráel házának: Így szól az én Uram, az Úr: **Nem tiértetek cselekszem én, Izráel háza, hanem szent nevemért, amelyre gyalázatot hoztatok a népek között, amerre csak jártatok.** 23 Majd én megmutatom, hogy szent az én nagy nevem, amely gyalázatos lett a népek között, mert gyalázatot hoztatok rá közöttük. Majd megtudják a népek, hogy én vagyok az Úr – így szól az én Uram, az Úr –, amikor szemük láttára megmutatom rajtatok, hogy én szent vagyok! 24 Kihozlak benneteket a népek közül, összegyűjtelek az országokból, és beviszlek benneteket a saját földetekre. 25 Tiszta vizet hintek rátok, hogy megtisztuljatok. Minden tisztátalanságotoktól és minden bálványotoktól megtisztítlak benneteket. 26 **Új szívet adok nektek, és új lelket adok belétek: eltávolítom testetekből a kőszívet, és hússzívet adok nektek.** 27 **Az én lelkemet adom belétek, és gondoskodom róla, hogy rendelkezéseim szerint éljete, törvényeimet megtartsátok és teljesítsétek.** 28 **Abban az országban fogtok lakni, amelyet őseiteknek adtam. Az én népem leszte, én pedig Istenetek leszek.** 29 Megszabadítlak benneteket minden tisztátalanságotoktól. Előhívom a gabonát és megsokasítom, és nem hozok rátok éhínséget. 30 Megszaporítom a fák gyümölcsét és a mező termését, hogy ne csúfoljanak többé benneteket éhínség miatt a népek. 31 Akkor majd visszagondoltok arra, hogy milyen gonoszul éltetek, és milyen rosszak voltak tetteitek, és megundorodtok magatoktól utálatos bűneitek miatt. 32 Nem tiértetek cselekszem – így szól az én Uram, az Úr –, tudjátok meg ezt! Szégyenkeztek, és piruljatok életek miatt, Izráel háza! 33 Így szól az én Uram, az Úr: Amikor megtisztítlak benneteket minden bűnöktől, benépesítem a városokat, és újjáépülnek a romok. 34 Művelni fogják a pusztává lett földet, azután, hogy pusztán hevert az arra járók szeme láttára. 35 Akkor majd ezt mondják: Ez a **pusztává lett föld itt most olyan, mint az Éden kertje; a rommá lett, elpusztult, a falaitól megfosztott városokat pedig megerősítették, és újból laknak bennük!** 36 Akkor majd megtudják a népek, amelyek körülöttetek megmaradtak, hogy én, az Úr építettem újjá a romba dőlt városokat, és én ültettem be a pusztává lett földet. Én, az Úr megmondtam, és meg is teszem! 37 Így szól az én Uram, az Úr: Még azt is kérheti tőlem Izráel háza, hogy ezt tegyem velük: úgy megsokasítom az embereket, mint a juhokat. 38 Úgy megtelnek a romba dőlt városok emberek tömegével, ahogyan Jeruzsálem tele van az ünnepeken juhokkal, áldozatra szentelt juhokkal. Akkor majd megtudják, hogy én vagyok az Úr!

Ez 37

1Az Úr megragadott engem; elvitt engem az Úr lélek által, és letett egy völgyben. Tele volt az csontokkal. 2 Végigvezetett köztük körös-körül, és láttam, hogy nagyon **sok csont volt a völgyben, és már nagyon szárazak voltak.** 3 **Megkérdezte tőlem: Emberfia! Életre kelnek-e még ezek a csontok? Én így feleltem: Ó, Uram, Uram, te tudod!** 4 **Akkor ezt mondta nekem: Prófétálj e csontokról! Mondd nekik: Ti, száraz csontok, halljátok az Úr igéjét!** 5 **Így szól az én Uram, az Úr ezekhez a csontokhoz: Én lelkét adok belétek, és életre keltek.**

6 Inakat adok rátok, húst rakok rátok, és beborítlak benneteket bőrrel, azután lelket adok belétek, hogy életre keljete. Akkor majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr! 7 Én tehát prófétáltam, ahogyan megparancsolta nekem. Amint prófétálni kezdtem, hirtelen nagy zörgés támadt, a csontok pedig remegni kezdtek, és egymáshoz illeszkedtek. 8 Láttam, hogy inak kerültek rájuk, majd hús növekedett, és végül bőr borította be őket, de lélek még nem volt bennük. 9 Akkor ezt mondta nekem: Prófétálj a léleknek, prófétálj, emberfia, és mondd a léleknek: Így szól az én Uram, az Úr: A négy égtáj felől jöjj elő, lélek, és lehelj ezekbe a megöltekbe, hogy életre keljenek! 10 Én tehát prófétáltam, ahogyan megparancsolta nekem. Akkor lélek szállt beléjük, életre keltek, és talpra álltak: igen-igen nagy sereg volt. 11 Akkor ezt mondta nekem: Emberfia! Ez a sok csont Izráel egész háza, amely most ezt mondja: Kiszáradtak a csontjaink, és elveszett a reménységünk, végünk van. 12 Azért prófétálj, és ezt mondd nekik: Így szól az én Uram, az Úr: Íme, felnyitom sírjaitokat, és kihozlak sírjaitokból, én népem, és beviszlek benneteket Izráel földjére. 13 Majd megtudjátok, hogy én vagyok az Úr, amikor fölnyitom sírjaitokat, és kihozlak sírjaitokból, én népem! 14 Lelkemet adom belétek, életre keltek, és letelepítelek benneteket a saját földetekben. Akkor majd megtudjátok, hogy én, az Úr, meg is teszem, amit megmondtam – így szól az Úr.

15 Így szólt hozzám az Úr igéje: 16 Te, emberfia, fogj egy fadarabot, és írd rá: Ez Júdái és a hozzá tartozó izráelieké. Azután fogj egy másik fadarabot, és arra ezt írd: Ez Józsefé, azaz Efraimé és az egész hozzá tartozó Izráel házáé. 17 Illeszd őket egymáshoz egy fává, hogy eggyé legyenek a kezekben! **1985 12 21**

Ha majd ezt mondja neked néped: Magyarázd meg, hogy mit jelent ez! – 19 akkor így felelj: Ezt mondja az én Uram, az Úr: Én kezembe fogom Józsefnek, azaz Efraimnak és Izráel hozzá tartozó törzseinek a fáját, hozzáillesztem Júda fájához, egy fát csinállok belőlük, és eggyé lesznek a kezemben. 20 Amikor szemük láttára ott lesznek a kezekben azok a fadarabok, amelyekre írtál, 21 így beszélj hozzájuk: Ezt mondja az én Uram, az Úr: Íme, én kihozom Izráel fiait a népek közül, bárhová kerültek. Összegyűjtöm őket mindenfelől, és beviszem őket a saját földjükre. 22 Egy néppé teszem őket abban az országban, Izráel hegyein, és egy király fog uralkodni mindnyájuk fölött. Nem lesz többé két nép, és nem szakadnak soha többé két királyságra. 23 Nem teszik magukat többé tisztátalanná förtelmes bálványszobráikkal és sok vétkükkel. Megszabadítom őket minden vétküktől, amelyet elkövettek, és megtisztítom őket. Az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek. 24 **Az én szolgám, Dávid lesz a királyuk: egy pásztoruk lesz mindnyájuknak. Akkor majd az én törvényeim szerint élnek, rendelkezéseimet megtartják és teljesítik.** 25 Abban az országban laknak majd, amelyet szolgámnak, Jákóbnak adtam, amelyben őseitek is laktak. Ott laknak ők, fiaik és unokáik örökre, és szolgám, Dávid lesz a fejedelmük örökre. 26 **Szövetséget kötök velük, hogy békében éljenek; örök szövetség lesz az.** Letelepítem és megsokasítom őket, szentélyemet pedig közéjük helyezem örökre. 27 Közöttük lesz hajlékom, én Istenük leszek, ők pedig az én népem lesznek. 28 Majd megtudják a népek, hogy én vagyok az Úr, aki megszenteltem Izráelt, amikor szentélyem köztük lesz örökre! **WEAL PROPHECY**

Ez 38

GÓG ÉS MAGÓG ELLEN

1 Így szólt hozzám az Úr igéje: 2 Emberfia! **Fordulj Gógnak, Magóg országának, Rós, Mesek és Túbal fejedelmének irányába, és prófétálj ellene!** 3 Ezt mondd: **Így szól az én Uram, az Úr: Én ellened fordulok, Góg, aki Rós, Mesek és Túbal fejedelme vagy!** 4 Megfordítalak, **horgokat akasztok az álladba, kivezetlek téged meg egész haderődet, a lovakat és a lovasokat, akik mindnyájan fegyverbe öltöztek, ezt a nagy sereget, amely nagy és kis pajzzsal meg karddal**

van fölszerelve. 5 Perzsák, etiópok és pútiak vannak velük, mindegyiknek pajzsa és sisakja van, 6 továbbá Gómer minden csapatával, Bét-Tógarmá a messze északról minden csapatával – sok nép van veled! 7 Készülj, állj készenlétben az egész sereggel együtt, amely köréd sereglett, és légy a vezérük! 8 Egy idő múlva utasítást kapsz, évek múltán betörsz a fegyveres pusztítás után helyreállított országba, amelynek lakói a többi nép közül gyűltek össze Izráel hegyeire, amelyek sokáig pusztán álltak. Kihoztam őket a népek közül, és biztonságban laknak mindnyájan. 9 De te fölvonulsz, betörsz, mint a fergeteg minden csapatoddal és a veled levő sok néppel, olyan leszel, mint a földet beborító felhő. **10 Így szól az én Uram, az Úr: Abban az időben rossz gondolataid támadnak, és gonosz terveket fogsz szőni. 11 Ezt gondolod: Fölvonulok a védtelen ország ellen, rátámadok a békében és biztonságban lakókra, akik mindnyájan úgy élnek, hogy sem várfaluk, sem zárral ellátott kapujuk nincsen. 12 Zsákmányt akarsz ejteni, prédát akarsz szerezni, hatalmaddal az újra benépesült romok ellen akarsz fordulni, a nemzetek közül összegyűjtött nép ellen, amely már jószágot és birtokot szerzett, és a világ közepén lakik. 13 Sába, Dedán és Tarsís kereskedői és előkelői ezt kérdezik tőled: Azért jöttél, hogy zsákmányt ejts? Azért gyűjtötted össze seregedet, hogy prédát szerezz, hogy elvidd az ezüstöt és az aranyat, elvedd a jószágot és a birtokot, és gazdag zsákmányt ejts? 14 **Azért prófétálj, emberfia, és mondd meg Gógnak: Így szól az én Uram, az Úr: Azon a napon, amikor majd megtudod, hogy népem, Izráel biztonságban él, 15 eljössz lakóhelyedről, a messze északról sok néppel együtt, akik mind lovakon nyargalnak; nagy sereg ez, roppant haderő. 16 Úgy vonulsz föl népem, Izráel ellen, mint a földet beborító felhő. Az utolsó napokban elhozlak téged országom ellen, hogy megismerjenek engem a népek, amikor szemük láttára megmutatom rajtad, Góg, hogy szent vagyok.** 17 Így szól az én Uram, az Úr: Te vagy az, akiről megmondtam hajdanában a szolgálaim, Izráel prófétái által, akik azokban a napokban és években prófétáltak, hogy elhozlak ellenük. 18 De azon a napon, amelyen megérkezik Góg Izráel földjére – így szól az én Uram, az Úr –, fellángol majd a haragom. 19 Felindulásomban, izzó haragomban így beszélek: **Azon a napon nagy földrengés lesz Izráel földjén. 20 Megrettennek tőlem a tenger halai, az ég madarai, a mező vadjai meg a földön csúszómászó mindenféle állat és minden ember a föld színén. Leomlanak a hegyek, lezuhannak a sziklák, és földre dőlnek a várfalak.** 21 Fegyverbe szólítok ellene hegyeim mindenkit – így szól az én Uram, az Úr –, ember ember ellen támad fegyverével. 22 Megbüntetem dögvésszel és vérontással. Ömlő záporosót, jégesőt, tüzet és kénkövet hullatok rá és csapataira, a vele levő sok népre. 23 Így mutatom meg, hogy nagy és szent vagyok, és megismertetem magamat a sok néppel; akkor majd megtudják, hogy én vagyok az Úr!**

Ez 39

1Te pedig, emberfia, prófétálj Gógról, és mondd: Így szól az én Uram, az Úr: Én ellened támadok, Góg, aki Rós, Mesek és Túbál fejedelme vagy! **2 Irányítlak és vezetgetlek, elhozlak a messze északról, és Izráel hegyeire vislek. 3 Kiütöm az íjat bal kezedből, és kiverem a nyilakat jobb kezedből.** 4 Izráel hegyein fogsz elesni valamennyi csapatoddal és a veled levő népekkel együtt; mindenféle ragadozó madárnak és mezei vadnak adlak eledelül. 5 A harcmezőn esel el; én megmondtam! – így szól az én Uram, az Úr. 6 Tüzet bocsátok Magógra és azokra, akik biztonságban laknak a szigeteken; akkor majd megtudják, hogy én vagyok az Úr! 7 Megismertetem szent nevemet népemmel, Izráellel, és többé nem hagyom, hogy gyalázzák szent nevemet. Akkor majd megtudják a népek, hogy én, az Úr, Izráel Szentje vagyok! 8 Eljön ez, és megtörténik – így szól az én Uram, az Úr –, ez az a nap, amelyről beszéltem. 9 Akkor Izráel városainak lakói kimennek, meggyújtják és elégetik a fegyvereket, a nagy és kis pajzsokat, az íjakat és a nyilakat, a buzogányokat és a dárdákat, és hét évig tüzelnek velük. 10 Nem kell fát hordaniuk a mezőről, az erdőből sem kell vágniuk, mert a fegyvereket használják tüzelőnek. Kifosztják fosztogatóikat, és prédát szereznek prédálóiktól – így szól az

én Uram, az Úr. 11 **Azon a napon nevezetes sírhelyet adok Gógnak Izráelben: a Vándorok völgyét a tengertől keletre, és az elzárja a vándorok előtt az utat. Ott temetik el Gógot egész seregével együtt; ezért fogják azt Góg serege völgyének nevezni.** 12 Hét hónapon át fogja őket temetni Izráel háza, hogy megtisztítsa az országot. 13 Temetni fog az ország egész népe, és dicséretükre válik majd ez azon a napon, amelyen megmutatom dicsőségemet – így szól az én Uram, az Úr. 14 Férfiakat jelölnek ki arra, hogy állandóan járják az országot, és temessék el azokat, akik még a föld színén maradtak, hogy megtisztítsák az országot. Ha letelt a hét hónap, kezdjék meg a keresést, **15 járják végig az országot, és ha valaki emberi csontokat lát, állítson fel mellé egy jelet, míg a sírásók el nem temetik a Góg serege völgyében.** 16 Van ott egy Sereg nevű város is. Így tisztítsák meg az országot! 17 Te pedig, emberfia – így szól az én Uram, az Úr –, mondd ezt a madaraknak, mindenféle szárnyasnak és mindenféle mezei vadnak: Gyűljetek össze, jöjjetek és gyülekezzetek mindenfelől az én véresáldozatom köré! Mert én nagy véresáldozatot készítek nektek Izráel hegyein: egyetek húst, igyakok vért! 18 Vitézek húsát eszitek, és a föld fejedelmeinek a vérét isszátok: Básánban hizott kosok, bárányok, bakok és bikák ezek mindnyájan. 19 Kövéret esztek a jóllakásig, és vért isztok a megrészegedésig az én véresáldozatomból, amelyet nektek készítek! 20 Jóllaktok majd asztalomnál lóval és lovassal, vitézzel és mindenféle harcossal! – így szól az én Uram, az Úr. 21 Megmutatom dicsőségemet a népek között, és minden nép meglátja, hogy én hajtottam rajtuk végre az ítéletet, és az én kezem nehezedett rájuk. 22 Izráel háza megtudja majd, hogy én, az Úr, vagyok az ő Istenük attól fogva továbbra is. 23 A pogány népek pedig megtudják, hogy bűne miatt kellett fogságba mennie Izráel házának, mert hűtlenné váltak hozzám, és én elrejtettem arcomat előlük; ellenségeik kezébe adtam őket, és sokan elestek fegyver által. 24 Tisztátalanságuk és vétkeik szerint bántam velük, amikor elrejtettem arcomat előlük. 25 Ezért így szól az én Uram, az Úr: Most jóra fordítom Jákób sorsát, és Izráel egész házán megkönyörülök, mert féltő szeretetre indulok szent nevemért. 26 Akkor elfelejthetik gyalázatukat és mindazt a hűtlenséget, amit ellenem elkövettek. Biztonságban laknak a földjükön, és senki sem háborgatja őket. 27 Visszahozom őket a népek közül, és összegyűjtöm őket ellenségeik országaiból: így mutatom meg rajtuk a többi nép szeme láttára, hogy én szent vagyok. 28 Majd megtudják, hogy én, az Úr vagyok az ő Istenük, amikor én, aki fogságba vittem őket a népek közé, ismét összegyűjtöm őket a földjükön, és nem hagyok ott közülük senkit. 29 Többé nem rejtem el orcámat előlük, mert kitöltöm majd lelkemet Izráel házára – így szól az én Uram, az Úr.

Ez 40

1 Fogságunk huszonötödik évében, az év elején, a hónap tizedikén – tizennégy évvel azután, hogy bevették a várost, ugyanazon a napon – megragadott, és elvitt engem az Úr. **2 Isteni látomásban elvitt engem Izráel országába, letett egy igen magas hegyre, amelynek a déli oldalán egy városhoz hasonló építmény volt.** 3 Odavitt engem, és **egy férfit láttam, amint állt a kapuban.** Olyannak látszott, mintha ércből lett volna; kezében lenzsinór és mérőnád volt. 4 Ez a férfi így szólt hozzám: Emberfia! Nyisd ki jól a szemedet, és hallgass meg mindent figyelmesen! Jól figyeld meg mindazt, amit mutatok neked, mert azért kellett idejőnnöd, hogy meglásd ezeket a dolgokat. Mindazt, amit látsz, mondd el aztán Izráel házának! 5 A templomon kívül körös-körül várfal húzódott. A férfi kezében egy hatkönyöknyi mérőnád volt (ez a könyök a szokásosnál egy tenyérrel hosszabb volt). Megmérte az építményt: egy mérőnád széles és egy mérőnád magas volt. 6 Azután a keletre néző kapuhoz ment, fölment a lépcsőjén, és megmérte a kapu küszöbét: egy mérőnád széles volt, és a másik küszöb is egy mérőnád széles. **JELENÉSEKRE HASONLÍT** 7 Egy-egy őrszoba egy mérőnád hosszú és egy mérőnád széles volt; az őrszobák közötti tér öt könyök, a kapu küszöbe pedig, a kapu csarnoka mellett, a templom felől egy mérőnád volt. 8 Megmérte a kapu csarnokát a templom felől: egy mérőnád

széles volt. 9 Megmérte a kapu csarnokát: nyolc könyök volt, pillérei pedig két könyök vastagok voltak. A kapu csarnoka a templomra nézett. 10 A keleti kapunak mind a két oldalán három-három őrszoba volt, mind a három azonos méretű, és a pillérek is azonos méretűek voltak mind a két oldalon. 11 Azután megmérte a kapunyílás szélességét: tíz könyök volt, a kaputér pedig tizenhárom könyök. 12 Az őrszobák előtti terület egy könyök volt, és egykönyöknyi terület volt a másik oldalon is. Mindegyik őrszoba hat könyök volt az egyik oldalon, és hat könyök a másik oldalon is. 13 Azután megmérte a kaput az egyik őrszoba hátsó falától a másiknak a hátsó faláig: huszonöt könyök széles volt, ahol egyik bejárat a másikkal szemben volt. 14 Így járt el a csarnoknál is: az húsz könyök volt, a kapu csarnokát pedig udvar vette körül. 15 A bejárat kapu elejétől a kapu csarnokának a végéig a távolság ötven könyök volt. 16 Az őrszobákön kőkeretes ablakok voltak, meg a pilléreiken is belül, a kapu felé körös-körül. Ugyanilyen ablakai voltak a csarnoknak is befelé körös-körül. A pilléreken pálmadisz volt. 17 Azután bevitt engem a külső udvarba. Ott kamrák voltak: az udvarnak körös-körül volt egy kikövezett része, és harminc kamra volt a kikövezett részen. 18 A kövezet a kapuk oldaláig ért, és szélessége megfelelt a kaputér hosszának. Ez volt az alsó kövezet. 19 Azután megmérte a szélességet az alsó kapu homlokzatától a belső udvar kapujának külső homlokzatáig: száz könyök volt. Amilyen volt keleten, olyan volt északon is. 20 **Megmérte a külső udvar északra néző kapujának a hosszúságát és szélességét is.** 21 Ennek is volt három-három őrszobája mind a két oldalon, továbbá pillérei és előcsarnoka, az első kapu méretei szerint: ötven könyök volt a hosszúsága, huszonöt könyök a szélessége. 22 Ablakai, pillérei és pálmadíszei is megfelelték a keletre néző kapu méreteinek. Hét lépcsőfok vezetett föl oda, ezek felől volt az előcsarnok. 23 Az északi kapuval szemben is volt a belső udvarnak egy kapuja, ugyanúgy, mint a keleti kapunál. Egyik kaputól a másikig a távolságot száz könyöknek mérte. 24 Azután déli irányba vezetett, ott volt a déli kapu. Megmérte a pilléreit és az előcsarnokát: ezek is ugyanolyan méretűek voltak. 25 Ennek is meg az előcsarnokának is ugyanolyan ablakai voltak körös-körül, mint amazok az ablakok. A kapu hosszúsága ötven könyök, szélessége huszonöt könyök volt. 26 Főljáratának hét lépcsőfoka volt, ezek felől volt az előcsarnoka. Pálmadíszek is voltak a pillérein mind a két oldalon. 27 A belső udvarnak dél felé is volt egy kapuja. Egyik kaputól a másikig a távolságot dél felé is száz könyöknek mérte. 28 Azután bevitt engem a belső udvarba, a déli kapuhoz, és megmérte a déli kaput: méretei ugyanazok voltak, mint a külsőknek. 29 Őrszobáinak, pilléreinek és előcsarnokának ugyanazok voltak a méretei. Ennek is meg előcsarnokának is voltak ablakai körös-körül. A kapu hosszúsága ötven könyök, szélessége huszonöt könyök volt. 30 Körös-körül csarnokok voltak: hosszúságuk huszonöt könyök volt, szélességük pedig öt könyök. 31 A kapu előcsarnoka a külső udvarra nézett, pillérein pálmadíszek voltak, és főljáratának nyolc lépcsőfoka volt. 32 Azután elvitt engem **a belső udvarban kelet felé, és megmérte a kaput: méretei ugyanazok voltak.** 33 **Őrszobáinak, pilléreinek és előcsarnokának is ugyanazok voltak a méretei.** Ennek és az előcsarnokának is voltak ablakai körös-körül. Ötven könyök volt a hosszúsága, huszonöt könyök a szélessége. 34 Előcsarnoka a külső udvarra nézett, pillérein pálmadíszek voltak mind a két oldalon, és főljáratának nyolc lépcsőfoka volt. 35 Azután elvitt engem az északi kapuhoz, és megmérte: méretei ugyanazok voltak. 36 Ennek is voltak őrszobái, pillérei és előcsarnoka, ablakai is voltak körös-körül. Ötven könyök volt a hosszúsága, huszonöt könyök a szélessége. 37 Előcsarnoka a külső udvarra nézett, pálmadíszek voltak a pillérein mind a két oldalon, és főljáratának nyolc lépcsőfoka volt. 38 **Volt egy kamra is, amelynek az ajtaja a kapu csarnokára nézett. Ott mosták meg az égőáldozatot.** 39 A kapu csarnokának egyik oldalán is meg a másik oldalán is volt két asztal. Azokon **darabolták föl az égőáldozatot, a vétekáldozatot és a jóvátételi áldozatot.** 40 A külső oldalon, az északi kapu bejáratához vezető lépcsőnél is volt két asztal, meg a kapu csarnokának másik oldalán is volt két asztal. 41 Egyik oldalon is meg a másik oldalon is négy asztal volt a kapu mellett, összesen nyolc asztal: ezeken darabolták föl az áldozatokat. 42 Az égőáldozat számára négy asztal volt faragott kőből: másfél könyök hosszú,

másfél könyök széles és egy könyök magas. Ezekre tették azokat az eszközöket, amelyekkel az égőáldozatot és a véresáldozatot földarabolják. 43 A peremük egytenyérnyi volt, befelé hajlóan odaerősítve körös-körül. Az asztalokra tették az áldozati húst. 44 A belső kapu mellett volt két kamra a belső udvarban, az egyik az északi kapu oldalán dél felé nézett, a másik a déli kapu oldalán észak felé. 45 Akkor így szólt hozzám az a férfi: **Ez a kamra, amely dél felé néz, azoké a papoké, akik a templomban végzik tennivalójukat.** 46 Az a kamra pedig, amely északra néz, azoké a papoké, akik az oltárnál végzik tennivalójukat: ezek Cádók leszármazottai. A lévíták közül ezek járulhatnak az Úrhoz a szent szolgálat végzésére. 47 Azután megmérte az udvart: hosszúsága száz könyök, szélessége is száz könyök, tehát négyzet alakú volt. A templom előtt volt az oltár. 48 Azután bevitt engem a templom csarnokába, és megmérte a csarnok pilléreit: öt könyök volt az egyik oldalon, és öt könyök a másik oldalon. A kapu szélessége pedig három könyök volt az egyik oldalon, és három könyök a másik oldalon. **49 A csarnok hosszúsága húsz könyök volt, szélessége tizenegy könyök, és tíz lépcsőfok vezetett föl oda.** A pilléreknél oszlopok voltak, egy az egyik oldalon, egy a másik oldalon.

Ez 41

A TEMPLOM MEGMÉRÉSE FOLYT.

1 Azután bevitt a templomba, és megmérte a pilléreket. Hat könyök széles volt az egyik oldalon, és hat könyök széles a másik oldalon: ilyen szélesek voltak a pillérek. 2 A bejárat szélessége tíz könyök volt, a bejárat oldalfala pedig öt könyök volt az egyik oldalon, és öt könyök a másik oldalon. Megmérte a templom hosszúságát is: negyven könyök volt, a szélessége pedig húsz könyök. 3 Azután bement a legbelső részbe, és megmérte a bejárat pilléreit: két könyök vastagok voltak. A bejárat hat könyök széles volt, a bejárat oldalfalai pedig hét könyök hosszúak voltak. 4 Megmérte a hosszúságát: húsz könyök volt, a szélessége pedig a templom felől húsz könyök. Akkor ezt mondta nekem: Ez a szentek szentje. 5 Ezután megmérte a templom falát: hat könyök volt, a templomot körülvevő oldalépítmény szélessége pedig mindenütt négy könyök volt. 6 Harminc oldalfülke volt, egyik fülke a másik mellett, három sorban egymás fölött. A templom fala lépcsőzetesen volt építve az oldalfülkék számára körös-körül, hogy erősen álljanak, és a templom falába ne kelljen belekötni őket. 7 Az oldalfülkék emeletről emeletre szélesedtek, mert a templom fala lépcsőzetesen épült emeletről emeletre körös-körül: ezért lettek az oldalfülkék emeletről emeletre egyre szélesebbek. Az alsó sorról a középsőn át lehetett fölmenni a felsőre. 8 Láttam, hogy a templom mellett körös-körül kiemelkedő kövezet van, az oldalfülkék alapjától oldalra egy teljes mérónádnnyira, vagyis hatkönyöknnyire. 9 Az oldalépítmény külső falának szélessége öt könyök volt. Volt egy szabad térség is a templom oldalfülkéi 10 és a kamarák között: ez húsz könyök széles volt mindenütt a templom körül. 11 Az oldalépítmény bejáratai a szabad térségre nyíltak, az egyik bejárat észak felé, a másik bejárat dél felé. A szabad térségen körös-körül volt egy öt könyök széles fal. 12 Az elkülönített helyen, a nyugat felőli melléképület hetven könyök széles volt; a melléképület fala öt könyök széles volt körös-körül, a hosszúsága pedig kilencven könyök volt. 13 Azután megmérte a templomot: száz könyök hosszú volt. Az elkülönített hely, a melléképület és annak falai száz könyök hosszúak voltak. 14 A templom eleje és az elkülönített hely keleti része száz könyök széles volt. 15 Megmérte a melléképület hosszúságát a mögötte levő elkülönített hely felől: a két oldalán levő falakkal együtt száz könyök volt. 16 meg a küszöbök, az ablakkeretek és az ablakmélyedések is a bejáratall szemben három oldalon faburkolattal voltak ellátva körös-körül, a földtől az ablakokig, az ablakok pedig zárhatók voltak. 17 A bejáratától a templom legbelsejéig meg onnan kifelé az egész falat körös-körül befelé és kifelé egyforma **méretű 18 kerúbok és pálmák díszítették, úgyhogy minden pálma egy-egy kerúb közé került. Mindegyik kerúbnak két arca volt: 19 emberarc nézett az egyik oldalon levő pálmára, oroslánarc a másik oldalon levő pálmára.** Ilyen díszítés volt az egész templomban körös-

körül. 20 A földtől a bejárat felső részének a magasságáig kerúbok és pálmák díszítették a templom falát. 21 A templom ajtófélfái négyszögletesek voltak. **A szentély előtt pedig olyasmi látszott, 22 mint egy faoltár. Három könyök volt a magassága, két könyök a hosszúsága. Fából voltak a sarkai, az alapja meg az oldalai. Akkor így szólt hozzám: Ez az Úr színe előtt álló asztal. 23 Kétszárnyú ajtaja volt a templomnak és a szentélynek. 24 Ezeknek az ajtóknak két szárnyuk volt, két lengő ajtószárny: kettő volt az egyik ajtón, és két szárnya volt a másik ajtónak is. 25 A templom ajtószárnyait ugyanolyan kerúbok és pálmák díszítették, mint a falakat. A csarnok előtt kívül fakorlát volt. 26 Kőkeretes ablakok és pálmadíszek voltak mind az egyik, mind a másik oldalon, a csarnok oldalainál. A templom oldalfülkéinél is korlátok voltak.**

Ez 42

A LEÍRÁS FOLYT

1 Azután kivitt engem a külső udvarba északi irányban, és odavitt azoknak a kamráknak az épületéhez, amelyek az elkülönített hellyel szemben és a melléképülettel szemben északra voltak. 2 **Hossza száz könyök volt, szélessége pedig ötven könyök; a bejárat északra nézett. 3 A belső udvar húszkönyöknyi térségével és a külső udvar kövezett részével párhuzamosan teraszok voltak egymással szemben, három szinten.** 4 Belül a kamrák előtt tíz könyök széles, száz könyök hosszú járda volt; bejárataik északra néztek. 5 Az építmény felső kamrái rövidebbek voltak az alsó és a középső kamráknál, mert a teraszok helyet vettek el belőlük. 6 Mivel három szinten voltak, és nem voltak olyan oszlopaik, mint az udvari oszlopok, azért kellett az alsókhöz, majd a középsőkhöz képest, a földszinttől fölfelé egyre kisebbre készíteni. 7 Volt kívül egy fal, amely a kamrákkal párhuzamosan a külső udvar irányában húzódott a kamrák mentén, ennek a hossza ötven könyök volt. 8 A kamrák teljes hosszúsága a külső udvar felől ötven könyök volt, a templom felől pedig száz könyök. 9 Ezek alatt a kamrák alatt kelet felől volt egy bejárat azok számára, akik a külső udvar felől érkeztek. 10 Az udvar falának szélességében dél felől is voltak kamrák az elkülönített hellyel és a melléképülettel szemben, 11 és előttük futott egy út. Ugyanolyanok voltak, mint az északi kamrák, ugyanolyan hosszúak és szélesek voltak, azoknak megfelelők voltak a kijárataik és a bejárataik is: 12 olyanok voltak, mint a dél felőli kamrák bejáratai. Az út elejénél egy bejárat volt: ez az út a megfelelő fal előtt volt, amelyen kelet felől lehetett bemenni. 13 Azután ezt mondta nekem: **Az északi és a déli kamrák, amelyek az elkülönített hely előtt vannak, szent kamrák.** Ott ehetik meg a papok, akik az Úrhoz járulnak, az igen szent áldozatokat. Ott helyezik el az igen szent áldozatokat: az ételáldozatot, a vétekáldozatot és a jóvátételi áldozatot, mert szent az a hely. 14 Ha a papok bemennek oda, nem jöhetnek ki addig a szent területről a külső udvarra, míg ott bent le nem teszik ruháikat, amelyekben a szent szolgálatot végzik, mert szentek azok. **Más ruhába kell öltözködniük, úgy mehetnek a nép számára kijelölt helyre.** 15 Miután lemérte a belső építményeket, kivitt engem a kelet felé néző kapuhoz, és mérni kezdett körös-körül. 16 Megmérte a keleti oldalt mérőnáddal: ötszáz könyök volt mérőnáddal mérve. Majd megfordult, 17 és megmérte az északi oldalt: ötszáz könyök volt mérőnáddal mérve. Majd megfordult, 18 és a déli oldalt is megmérte: az is ötszáz könyök volt, mérőnáddal mérve. 19 Azután a nyugati oldal felé fordulva megmérte azt: ötszáz könyök volt mérőnáddal mérve. 20 Mind a négy égtáj felől megmérte. Kőfala volt körös-körül, amelynek a hosszúsága is ötszáz, a szélessége is ötszáz könyök volt. **Ez választotta el a szent területet a közönségestől.**

Ez 43

1 Azután odavezetett engem a kapuhoz, ahhoz a kapuhoz, amely keletre néz. 2 **És íme, Izráel Istenének a dicsősége közeledett kelet felől; zúgása olyan volt, mint nagy vizek zúgása, a föld pedig ragyogott dicsőségétől. 3 A látvány, amelyet láttam, olyan volt, mint az, amelyet akkor láttam, amikor a város pusztulása bekövetkezett. Ugyanolyan volt, mint az a látvány, amelyet a Kebár-folyó mellett láttam. Ekkor arcra borultam. 4 Az Úr dicsősége pedig bement a templomba a keletre néző kapun át.** 5 Ekkor fölemelt engem a lélek, bevitt a belső udvarba, és láttam, amint az Úr dicsősége betölti a templomot. 6 Hallottam, hogy a templomból szól hozzám valaki – pedig az a férfi mellettem állt –, 7 és ezt mondja nekem: **Emberfia! Ez az én trónusomnak és lábaimnak a helye, ahol Izráel fiai között fogok lakni örökre. Nem szennyezi be többé szent nevemet Izráel háza, sem ők, sem királyaik paráznasággal, a királyok holttestével és áldozóhalmokkal 8 meg azzal, hogy küszöbüket az én küszöböm mellé, ajtófélfáikat pedig az én ajtófélfáim mellé helyezték, úgyhogy csak egy fal volt köztem és köztük. Beszennyezték szent nevemet utálatos tetteikkel, azért elbántam velük haragomban. 9 Most azonban felhagynak a paráznasággal, és elviszik előlem a királyok holttestét, én pedig köztük fogok lakni örökre. 10 Te, emberfia, mondd el Izráel házának, hogy milyen ez a templom. Ők pedig szégyenkezzenek bűneik miatt, és azután mértékül vehetik ezt a mintát. 11 Ha majd szégyenkezni fognak mindazok miatt, amiket elkövettek, akkor ismertesd velük a templom tervét és elrendezését, kijáratait és bejáratait, egész tervét és előírásait, egész tervét és a rá vonatkozó törvényeket; rajzold le a szemük láttára, hogy jegyezzék meg tervének és előírásainak minden részletét, és valósítsák meg!** 12 **Ez a templom törvénye. A hegy tetején körülhatárolt egész terület igen szent. Íme, ez a templom törvénye.** 13 Ezek az oltár méretei könyökben megadva (ez a könyök a szokásosnál egy tenyérrel hosszabb volt): körülötte volt egy egy könyök mély és egy könyök széles árok, amelynek a szélén egyarasznyi szegély volt. Ilyen magas volt az oltár: 14 az árok fenekétől az alsó tömb két könyök magas volt, a szélessége pedig egy könyök; a kisebb tömbtől a nagyobb tömbig négy könyök, és a szélessége egy könyök. 15 Maga a tűztér négy könyök magas volt, és a tűztérből négy szarv emelkedett ki. 16 A tűztér hosszúsága tizenkét könyök volt, a szélessége is tizenkét könyök: a négy oldala tehát egy négyzetet alkotott. 17 A felső tömb hosszúsága tizennégy könyök volt, a szélessége is tizennégy könyök, egyformán mind a négy oldalán. Egy félkönyöknyi szegély vette körül, az árok pedig egy könyök volt körös-körül. Az oltár lépcsője kelet felől volt. 18 Azután ezt mondta nekem: **Emberfia! Így szól az én Uram, az Úr: Ezek az oltárra vonatkozó rendelkezések, arra az időre, amikor majd elkészül, hogy égőáldozatot mutassanak be rajta, és vért hintsenek rá.** 19 A Cádók leszármazottai közül való lévita papoknak, akik elém járulhatnak a szent szolgálat végzésére – így szól az én Uram, az Úr –, adj egy bikaborjút vétekáldozatul! 20 Végy a véréből, és kend meg az oltár négy szarvát, a felső tömb négy sarkát meg a szegélyt körös-körül! Így mutass be vétekáldozatot, és végezz engesztelést érte! 21 Azután vedd a vétekáldozatra szánt bikát, és égesd el azt a templomhoz tartozó kijelölt helyen, a szentélyen kívül! 22 Másnap pedig vigyél egy hibátlan kecskebakot vétekáldozatul! Ugyanúgy mutassák be vétekáldozatul az oltárért, ahogyan a bikát bemutatták. 23 Miután megvolt a vétekáldozat, mutass be áldozatul egy hibátlan bikaborjút és egy hibátlan kost a nyájból! 24 Vidd oda azokat az Úr színe elé, a papok pedig szórjanak rájuk sót, és mutassák be azokat égőáldozatul az Úrnak! 25 **Hét napon át mindennap készíts el egy kecskebakot vétekáldozatul, továbbá egy bikaborjút és egy kost a nyájból; hibátlanokat készítsenek!** 26 **Hét napon át végezzenek engesztelést az oltárért, így tisztítsák meg, és így avassák föl!** 27 Ezeknek a napoknak az elteltével, a nyolcadik naptól kezdve készítsék oda a papok az oltárra égőáldozataitokat és békeáldozataitokat, én pedig kegyelmes leszek hozzátok – így szól az én Uram, az Úr. **HOGY VISZONYUL EZ A LÁTOMÁS 3 MÓZ-HEZ? TEMPLOMRÓL ESV ÉS LSB IS TERVRAJZOKAT MELLÉKEL, AMELYEK NEM EGÉSZEN AZONOSAK!**

Ez 44

1 Azután visszavitt engem a szentély keletre néző külső kapujához, de az zárva volt. **2 Akkor ezt mondta nekem az Úr: Ez a kapu zárva marad. Nem nyithatják ki, és nem mehet be rajta senki, mert az Úr, Izráel Istene ment be rajta; ezért marad zárva.** 3 Csak a fejedelem tartózkodhat ott, és étkezhet az Úr színe előtt, mivel fejedelem ő. A kapu csarnoka felől menjen be, és arra is jöjjön ki. 4 Azután bevitt engem az északi kapun a templom elé, és láttam, hogy az Úr dicsősége betöltötte az Úr házát. Ekkor arcra borultam. 5 Az Úr ezt mondta nekem: Emberfia! Jól figyelj meg: nyisd ki jól a szemedet, és hallgasd meg mindazt figyelmesen, amit elmondok neked az Úr házára vonatkozó rendelkezésekről és törvényekről! Jól figyelj arra, hogy kik mehetnek be a templomba, és kiket kell eltávolítani a szentélyből! 6 Mondd meg Izráelnek, ennek az engedetlen népnek: Így szól az én Uram, az Úr: Elég volt már mindenféle utálatos dolgokból, Izráel háza! 7 Hiszen idegeneket, körülmetéletlen szívű és testű embereket engedtetek bejönni; jelenlétük szentélyemben meggyalázta házamat, amikor kenyeret, kövérjét és vért hoztatok nekem áldozatul. Ezzel megszegtétek szövetségemet, tetézve utálatos dolgaitokat. 8 Nem ti végeztétek a tennivalókat a szent dolgok körül, hanem rájuk bízátok, hogy azok végezzék a tennivalókat helyettetek az én szentélyemben. **9 Ezt mondta az én Uram, az Úr: Az idegenek, az Izráel fiai között élő körülmetéletlen szívű és testű idegenek nem mehetnek be a szentélyembe.** 10 Azok a lévíták pedig, akik eltávolodtak tőlem, amikor tévelygett Izráel – tévelygett, mert a bálványokat követte –, bűnhődjenek bűnükért, 11 és ilyen szolgálatot teljesítsenek a szentélyemben: örködjenek a templom kapuinál, és szolgáljanak a templomnál! Ők vágják le a nép égőáldozatát és véresáldozatát, és álljanak szolgálatukra! **12 Mivel bálványaik előtt szolgálták őket, és ezzel bűnbe vitték Izráel házát, azért felemelt kézzel tettem esküt arra – így szól az én Uram, az Úr –, hogy bűnhődni fognak bűnükért.** 13 Nem járulhatnak elém, hogy mint papok szolgáljanak nekem, és nem nyúlhatnak a nekem szentelt dolgokhoz, sem az igen szent áldozatokhoz. **Szégyenkezve kell viselniük utálatos tetteik következményét.** 14 Arra rendelem őket, hogy a templom körül végezzék a tennivalókat, mindenféle szolgálatot és mindazt, amit el kell ott végezni. 15 De a Cádók leszármazottai közül való lévita papok, akik szentélyemben végezték tennivalójukat, amikor Izráel fiai tévelyegtek, ők elém járulhatnak, hogy szolgáljanak engem. Ők állhatnak színem elé, hogy kövérjét és vért mutassanak be nekem áldozatul – így szól az én Uram, az Úr. 16 Ők mehetnek be a szentélyembe, és ők járulhatnak asztalomhoz, hogy engem szolgáljanak; ők végezhetik előttem a tennivalókat! 17 Ha bemennek a belső udvar kapuihoz, vászonruhába öltözzenek! Ne viseljenek gyapjúruhát, amikor szolgálatukat végzik a belső udvar kapuinál és a templomban. 18 Vászonsüveget viseljenek a fejükön, és vászonnadrágot a derekukon. Ne öltözzenek úgy föl, hogy megizzadjanak! 19 **Ha pedig kijönnek a külső udvarba a kint levő néphez, vessék le azt a ruhájukat, amelyben a szolgálatot végezték, és tegyék le azt a szent kamrákban! Öltözzenek másik ruhába, hogy a szent ruhájukkal meg ne érintsék a népet!** 20 Fejüket ne borotválják kopaszra, de hosszú haját se növelesszenek, hanem egyenletesen nyírassák a hajukat! 21 A papok nem ihatnak bort, amikor a belső udvarba mennek. 22 Özvegy vagy elbocsátott asszonyt nem vehetnek feleségül, csak Izráelből származó hajadont; papnak az özvegyét azonban elvehetik. **23 Oktassák a népemet, hogy különbséget tudjon tenni a szent és a közönséges között, és tanítsák meg őt a tisztátalan és tiszta megkülönböztetésére!** 24 Peres ügyekben ők álljanak elő ítélkezni: az én törvényeim alapján ítélkezzenek! Ünnepeimre vonatkozó minden törvényemet és rendelkezésemet tartsák meg, és szombatjaimat szenteljék meg! 25 Halotthoz nem mehet, nehogy tisztátalanná váljék. Csak apjáért, anyjáért, fiáért, leányaért, testvéréért vagy nővéréért – ha az még nem volt férjnél – vállalhatja a tisztátalanságot. 26 Megtisztulása után számoljanak hét napot! 27 És amikor újra bemegy a szent helyre, a belső udvarba, hogy szolgálatot végezzen a szentélyben, mutasson be

vétékáldozatot – így szól az én Uram, az Úr. 28 Lesz nekik örökségük: én leszek az örökségük! Ezért ne adjatok nekik birtokot Izráelben: én leszek az ő birtokuk! 29 Az ételáldozatból, a vétekáldozatból és a jóvátételi áldozatból fognak élni, és övék lesz mindaz, amit Izráelben esküvel szentelnek az Úrnak. **30 Minden első termésnek és minden felajánlásnak a legjava, bármiből ajánljátok fel, a papoké lesz.** A tésztátokból készült első lepényt is adjátok a papnak, hogy áldás nyugodjék házatokon! 31 Semmiféle döglött vagy széttépett állatot, legyen az madár vagy egyéb állat, nem ehetnek a papok.

Ez 45

1 Ha majd sorsvetéssel felosztjátok az országot, és **mindenki megkapja a maga örökségét, ajánljátok fel az országból szent felajánlasként az Úrnak egy huszonötezer könyök hosszú és húszezer könyök széles területet!** Az így körülhatárolt terület szent lesz. 2 Ebből a szent helyé lesz egy ötszázszor ötszáz könyöknyi négyzet, körülötte pedig ötven könyök szélességű legelő lesz. 3 Ebből a lemért területből mérj ki egy huszonötezer könyök hosszú és tízezer könyök széles területet: ezen lesz a szentély, amely igen szent. 4 Az ország szent területe ez: a papoké, a szentély szolgálóié lesz, akik a szent szolgálat végzésére járulnak az Úrhoz. Itt lesz hely a házaik számára, és itt lesz a szentély szent területe. 5 Egy huszonötezer könyök hosszú és tízezer könyök széles terület pedig a lévítáké, a templom szolgálóié lesz; ez lesz a birtokuk és a lakóhelyük. 6 Adjatok a városnak birtokul egy ötezer könyök széles és huszonötezer könyök hosszú területet a felajánlott szent terület mentén! Izráel egész házáé lesz ez. 7 A fejedelemé lesz a föld a felajánlott szent területnek és a város birtokának mindkét oldalán a felajánlott szent terület mellett meg a város birtoka mellett a nyugati szélétől nyugat felé, a keleti szélétől kelet felé. Hosszúsága olyan lesz, mint az egyes törzsek birtokrészeié, a nyugati határtól a keleti határig. **8 Ez a föld lesz a fejedelmek birtoka Izráelben, és többé ne nyomorgassák népemet! A többi földet pedig adják át Izráel háza törzseinek!** 9 Így szól az én Uram, az Úr: **Most már elég volt, Izráel fejedelmei! Hagyjatok fel az erőszakkal és a nép sanyargatásával, törvényesen és igazságosan járjatok el!** Ne forgassátok ki többé népemet az örökségéből! – így szól az én Uram, az Úr. 10 Hiteles mérleget, hiteles vékát és hiteles batot használjatok! 11 *A véka és a bat azonos űrtartalmú legyen! A bat a hómernak egy tizedrésze legyen, és a véka is a hómernak egy tizedrésze legyen; a hómert kell alapul venni.* 12 *A sekel húsz géra legyen! Az ötsekeles öt sekel legyen, a tízsekeles tíz sekel, egy mina pedig ötven sekel legyen nálatok!* 13 *Felajánlasként adjatok minden hómer búzából egyhatod vékát, és minden hómer árpából egyhatod vékát.* 14 *Az olajból rendelt rész, batban megadva az olajat, ez: minden kór olajból egytized bat. Tíz bat tesz ki egy hómert, ahogyan tíz bat tesz ki egy kórt is.* 15 Izráel nyájaiból minden kétszáz juh után adjatok egy juhot ételáldozatnak, égőáldozatnak és békeáldozatnak, hogy engesztelést végezzenek velük – így szól az én Uram, az Úr. 16 Az ország egész népe járuljon hozzá ehhez a felajánláshoz, amely Izráel fejedelmét illeti. 17 A fejedelem kötelessége pedig az lesz, hogy égőáldozatokat, ételáldozatot és italáldozatot vigyen az ünnepeken, újholdkor és szombatonként meg Izráel házának valamennyi ünnepén. Ő készíttessen vétekáldozatot, égőáldozatot és békeáldozatot, hogy engesztelést végezzenek Izráel házáért. 18 Ezt mondja az én Uram, az Úr: **Az első hónap első napján végy egy hibátlan bikaborjút, és mutass be vétekáldozatot a szentélyért!** 19 **A pap vegyen a vétekáldozat véréből, és kenje meg a templom ajtófélfáját meg az oltár felső tömbjének négy sarkát és a belső udvar kapujának ajtófélfáját.** 20 Így kell tenni a hónap hetedik napján a tévedésből vagy tudatlanságból vétkezők miatt, és így végezzetek engesztelést a templomért! **PÁSKA** 21 **Az első hónap tizennegyedik napján ünnepeljétek meg a páskát! Az ünnep hét napján kovásztalan kenyeret kell enni.** 22 **A fejedelem készíttessen azon a napon egy bikát vétekáldozatul önmagáért és az ország egész népéért.** 23 Az ünnepnek mind a hét napján készíttessen hét hibátlan bikát és hét hibátlan kost égőáldozatul az Úrnak, hét napon át

mindennap; vétekáldozatul pedig naponként egy kecskebakot. 24 Étéláldozatul készíttessen egy véka lisztet bikánként és egy vékát kosonként, olajból pedig egy hint minden véka liszthez. 25 A hetedik hónap tizenötödik napján, az ünnepen ugyanúgy készíttessen vétekáldozatot, égőáldozatot, ételáldozatot és olajat, mint ezen a hét napon.

EZ A KÉT FENTI FEJEZET NAGYON NEHEZEN EMÉSZHETŐ. LEHET-E EZEKRŐL PRÉDIKÁLNI?

Ez 46

1 Ezt mondja az én Uram, az Úr: A belső udvar keletre néző kapuja legyen bezárva a hat munkanapon, de szombaton és újhold napján legyen nyitva. 2 A fejedelem kívülről, a kapu csarnokán át menjen be, és álljon meg a kapuban az ajtófélfánál, amíg a papok elkészítik égőáldozatát és békeáldozatát, ő imádkozzék a kapu küszöbén, azután menjen ki, de a kaput ne zárják be estig. 3 Az ország népe is ennek a kapunak a bejáratánál imádkozzék szombaton és újholdkor az Úr színe előtt. 4 Az az égőáldozat, amelyet a **fejedelem szombaton mutat be az Úrnak, hat hibátlan bárány és egy hibátlan kos legyen.** 5 Az ételáldozat legyen a koshoz egy véka finomliszt, a bárányokhoz pedig adjon annyi ételáldozatot, amennyit akar, továbbá egy hín olajat minden véka finomliszthez. 6 Újhold napján adjon egy hibátlan bikaborjút, hat bárányt meg egy kost; ezek is hibátlanok legyenek. 7 A bikához egy véka finomlisztet, a koshoz is egy vékát készítsen ételáldozatul, a bárányokhoz pedig annyit, amennyit akar, továbbá egy hín olajat minden véka finomliszthez. 8 Ha bemegy a fejedelem, a kapu csarnokán át menjen be, és ugyanazon az úton távozzék. 9 De ha az ország népe megy be az Úr színe elé az ünnepeken, akkor aki az északi kapun át ment be imádkozni, az a déli kapun át távozzon; aki pedig a déli kapun át ment be, az az északi kapun át távozzon. Ne azon a kapun át térjen vissza, amelyen bement, hanem a szemben levőn át távozzon. 10 A fejedelem pedig ugyanakkor menjen be, amikor azok bemennek, és akkor távozzon, amikor azok távoznak. 11 **A különféle ünnepeken legyen az ételáldozat egy véka liszt egy bikához, egy véka egy koshoz, a bárányokhoz annyi, amennyit akar; az olajból pedig egy hín minden véka finomliszthez.** 12 Ha a fejedelem önkéntes áldozatot készített, akár égőáldozatot, akár békeáldozatot mutat be önkéntes áldozatul az Úrnak, akkor nyitassa ki a keletre néző kaput, és úgy készíttesse el égőáldozatát vagy békeáldozatát, ahogyan a nyugalom napján szokta elkészíttetni. Amikor távozik, zárják be a kaput utána. 13 Készíttessen naponként egy egyéves hibátlan bárányt égőáldozatul az Úrnak; minden reggel készíttesse el. 14 Ételáldozatul készíttessen hozzá minden reggel egyhatod véka finomlisztet és egyharmad hín olajat, amelyet a finomlisztbe kell keverni. Az Úrnak szóló ételáldozat ez, örök érvényű, állandó rendelkezés. 15 Így készítsék el a bárányt, az ételáldozatot és az olajat minden reggel; állandó égőáldozat ez. 16 Ezt mondja az én Uram, az Úr: Ha a fejedelem ajándékot akar adni az örökségéből valamelyik fiának, akkor az a fiáé lehet, hiszen az örökségen belül marad a birtokuk. 17 De ha az egyik szolgájának ad ajándékot az örökségéből, akkor az csak a felszabadulás meghirdetésének évéig lehet azé, azután visszaszáll a fejedelemre, mert az ő öröksége az, és a fiaié kell hogy legyen. **18 A nép örökségéből azonban nem vehet el a fejedelem, hogy ki ne szorítsa őket a birtokukból.** A maga birtokából adjon örökséget a fiainak, nehogy elszéledjen népem a maga birtokáról. 19 Azután bevitt engem oda, ahol a kapu mellett a papoknak rendelt szent kamrák voltak, amelyek északra néztek. Volt ott a nyugati szélén egy helyiség. 20 Ezt mondta nekem: Ezen a helyen főzzék a papok a jóvátételi áldozatot meg a vétekáldozatot, és ott süssék az ételáldozatot, mert nem szabad kivinniük a külső udvarba, hogy a nép meg ne érintse a szent dolgokat. 21 Azután kivitt a külső udvarba, és odavezetett az udvar négy sarkához: az udvar mindegyik sarkában egy-egy kisebb udvar volt. 22 Az udvar négy sarkában kisebb udvarok voltak: ezek negyven könyök hosszúak és harminc könyök szélesek voltak; mind a négynek ugyanaz volt a mérete. 23 Mind a négyet kerítés vette körül, a kerítések mellé pedig körös-körül tűzhelyek

voltak telepítve. 24 Azt mondta nekem: **Ezek a konyhák**, itt főzik a templom szolgálai a népnek jutó részt a véresáldozatból.

Ez 47

1 Azután visszavitt engem a **templom bejáratához**. Ott víz fakadt a templom küszöbe alól kelet felől, mert a templom keletre néz. A víz a templom déli oldala mellől, az oltártól délre folyt tovább. 2 Azután kivitt engem az északi kapun át, és körülvitt kívül a keletre néző külső kapuhoz. A víz ott folydogált a kapu déli oldalánál. 3 Azután kelet felé ment mérőzsinórral a kezében, lemért ezer könyököt, és átvezetett a vízen: a víz bokáig ért. 4 Ismét lemért ezret, és átvezetett a vízen: a víz térdig ért. Újra lemért ezret, és átvezetett: a víz derékig ért. **5 Amikor újabb ezret mért, már nem tudtam átkelni a patakon, mert annyira mély volt a víz, hogy úszni kellett volna benne: a patakon nem lehetett átgázolni.** 6 Akkor ezt kérdezte tőlem: Láttad-e, emberfia? Majd visszavezetett engem a patak partján. 7 Ahogy visszafelé mentem, láttam, hogy a patak partján innen is, túl is igen sok fa van. 8 Ezt mondta nekem: Ez a víz a keleti vidék felé tart, az Arábá-völgyben folyik tovább, és a tengerbe ömlik, a sóssá vált tengerbe, és meggyógyul tőle a víz. 9 Élni fog benne mindenféle élőlény, csak úgy nyüzsögnek majd, és ahová csak eljut a patak, igen sok hal lesz. **Eljut oda ez a víz, és meggyógyul.** Élni fog benne minden, ahová csak eljut a patak. 10 Halászok állnak majd ott, és Én-Geditől Én-Eglajimig hálók szárítóhelye lesz. Olyan sok hal lesz benne és annyiféle, mint a Nagy-tengerben. 11 De a posványai és a mocsarai nem gyógyulnak meg, hogy sót adhassanak. 12 **A patak partján innen is, túl is mindenféle gyümölcsfa nő majd. Levelük nem hervad el, gyümölcsük nem fogy el: havonként új terem, mert a szentélyből folyik oda a víz. Gyümölcsük eledelül szolgál, levelük pedig orvosságul.** 13 Így szól az én Uram, az Úr: Ez lesz a határ, ezen belül osszátok fel az országot Izráel tizenkét törzse között; de Józsefnek két rész jusson! 14 Ugyanakkora örökséget osszátok az egyiknek, mint a másiknak! **Főlemelt kézzel tettem esküt, hogy őseiteknek adom, most pedig rátok száll ez az ország örökségül.** 15 Ez lesz az ország **határa**: az északi határvonal a Nagy-tengertől Hetlónon át a Cedádba vezető útig, 16 Hamát, Bérótá és Szibrajim, amely a Damaszkusz és Hamát közti határon van, Hácér-Hattikón, amely Haurán határán van. 17 Ez lesz tehát a határ a tengertől Hacar-Énánig: Damaszkusz és Hamát területe ettől északra esik. Ez az északi oldal. 18 A keleti oldal Haurán és Damaszkusz közé esik. Azután a Jordán a határ Gileád és Izráel földje között, egészen a keleti tenger mellett levő Támárig. Ez a keleti oldal. 19 A dél felé eső oldal Támártól a Kádés melletti Meribá vizéig húzódik, azután a Nagy-tenger patakja mellett. Ez a dél felé eső oldal. 20 A nyugati oldal a Nagy-tenger a déli határtól a Hamátba vezető útig. Ez a nyugati oldal. 21 Ezt a földet fogjátok felosztani Izráel törzsei között. 22 És amikor elosztjátok magatok között az örökséget, a köztetek élő jövevényeknek is adjatok, akiknek fiai már nálatok születtek. Olyanoknak tekintsétek őket, mint Izráel fiait, veletek együtt ők is osztozzanak Izráel törzseinek örökségében! 23 Abban a törzsben adjatok nekik örökséget, amelyben jövevényként élnek! – így szól az én Uram, az Úr.

Ez 48

A 12 TÖRZS SZERINTI SZÉTOSTÁS

Lear csak a 3 lánya között

1 Így következnek a törzsek név szerint: az északi határszéltől kiindulva, amely a Hetlónba vezető út mentén halad Hamát felé Hacar-Énánig úgy, hogy Damaszkusz területe észak felé esik, Hamát mellett; a keleti oldaltól a nyugati oldalig Dáné lesz egy rész. 2 Dán területe mellett

a keleti oldaltól a nyugati oldalig Áséré lesz egy rész. 3 Ásér területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Naftálié lesz egy rész. 4 Naftáli területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Manasséé lesz egy rész. 5 Manassé területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Efraimé lesz egy rész. 6 Efraim területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Rúbené lesz egy rész. 7 Rúben területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Júdáé lesz egy rész. 8 Júda területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig lesz a felajánlott terület: szélessége huszonötezer könyök, hosszúsága pedig annyi, mint egy-egy birtokrészé a keleti oldaltól a nyugati oldalig. Ennek a közepén lesz a szentély. 9 Az a felajánlott terület, amelyet az Úrnak felajánlotok, huszonötezer könyök hosszú és tízezer könyök széles lesz. 10 A felajánlott szent terület így oszlik meg: a papoké északon huszonötezer könyök hosszú, nyugaton tízezer könyök széles, keleten tízezer könyök széles, délen huszonötezer könyök hosszú. Ennek a közepén lesz az Úr szentélye. 11 Ez a Cádók leszármazottai közül fölszentelt papoké lesz, akik előttem végeztek tennivalójukat, és nem tévelyegtek, mint a lévíták, amikor tévelygett Izráel. 12 Övék lesz ez, mint az országból felajánlott igen szent terület, a lévíták területe mellett. 13 A lévítáké lesz a papok területe mentén egy huszonötezer könyök hosszú és tízezer könyök széles rész. Az egésznek a hosszúsága tehát huszonötezer könyök, szélessége pedig húszezer könyök. 14 Nem szabad ebből semmit sem eladniuk, sem elcserélniük, és nem szállhat át másra, mert ez az ország legjava, az Úr szent tulajdona. 15 Az az ötezer könyöknyi terület, amely a huszonötezer könyök szélességből még fennmaradt, a város közönséges területe lesz, lakóhelyül és legelőül. **Ennek a közepén lesz a város.** 16 Ezek a méretei: az északi oldala négyezer-ötszáz, a déli oldala négyezer-ötszáz, a keleti oldala négyezer-ötszáz és a nyugati oldala is négyezer-ötszáz könyök. 17 A város legelője észak felé kétszázötven, dél felé kétszázötven, kelet felé kétszázötven és nyugat felé is kétszázötven könyök lesz. 18 Ami megmarad a felajánlott szent terület hosszúságából – keletre tízezer könyök, nyugatra tízezer könyök –, az ott lesz a felajánlott szent terület mellett, termése pedig legyen a városban dolgozó emberek kenyere. **19 Ami pedig a városban dolgozó embereket illeti, Izráel minden törzséből fognak ott dolgozni.** 20 A felajánlott terület összesen huszonötezerszer huszonötezer könyök. Ez a négyzet, amelyhez hozzátartozik a város birtoka is, legyen a felajánlott szent terület! 21 A fennmaradó rész a fejedelemé: a felajánlott szent területnek és a város birtokának mindkét oldalán, a huszonötezer könyöknyi területtől a keleti határig és nyugat felé a huszonötezer könyöknyi területtől a nyugati határig, a törzseknek kiosztott birtokrészek közé eső terület lesz a fejedelemé. Ennek a közepén lesz a felajánlott szent terület és a szent templom. 22 A lévíták birtoka és a város birtoka a fejedelem birtokai közé, a fejedelem birtoka pedig Júda területe és Benjámin területe közé esik. 23 A többi törzs területe így következik: a keleti oldaltól a nyugati oldalig Benjáminé lesz egy rész. 24 Benjámin területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Simeoné lesz egy rész. 25 Simeon területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Issakaré lesz egy rész. 26 Issakár területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Zebuloné lesz egy rész. 27 Zebulon területe mellett a keleti oldaltól a nyugati oldalig Gádé lesz egy rész. 28 Gád területe mellett a dél felé eső oldalon a határ Támártól a Kádés melletti Meribá vizéig húzódik, azután a Nagy-tenger patakja mellett. 29 Ezt a földet kell örökségként sorsvetéssel felosztani, és így részesednek belőle Izráel törzsei – így szól az én Uram, az Úr. 30 Ezek lesznek a város kijáratai, a négyezer-ötszáz könyök hosszú északi oldalon kezdve. 31 A város kapui Izráel törzseiről kapják a nevüket. Három kapu van északon: Rúbené egy kapu, Júdáé egy kapu és Lévié egy kapu. 32 Négyezer-ötszáz könyök hosszú a keleti oldal és három kapu van rajta: Józsefé egy kapu, Benjáminé egy kapu és Dáné egy kapu. 33 Négyezer-ötszáz könyök hosszú a déli oldal és három kapu van rajta: Simeoné egy kapu, Issakaré egy kapu és Zebuloné egy kapu. 34 Négyezer-ötszáz könyök hosszú a nyugati oldal és három kapu van rajta: Gádé egy kapu, Áséré egy kapu és Naftálié egy kapu. 35 A város kerülete tizennyolcezer könyök. **A**

VÁROS NEVE PEDIG EZ LESZ: OTT VAN AZ ÚR!

Dán 1

1 Jójákím júdai király uralkodásának harmadik évében felvonult Nebukadneccar, Babilónia királya Jeruzsálem ellen, és ostrom alá vette. 2 Az Úr a kezébe adta Jójákímot, Júda királyát és az Isten háza fölszerelésének egy részét; ő pedig elvitte a fölszerelést Sineár földjére, a maga isteneinek a templomába, és isteneinek a kincstárában helyezte el. 3 A király parancsba adta udvarmesterének, Aspenaznak, hogy válasszon ki Izráel fiai közül királyi vérből való vagy nemesi származású 4 ifjakat, akiknek semmiféle fogyatékoságuk nincs, hanem szépek, fogékonyak minden bölcsességre, műveltek, járatosak a tudományban, és így alkalmasak arra, hogy majd a királyi palotában szolgálatba álljanak. Meg kellett őket tanítani a káldeusok írására és nyelvére is. 5 A király elrendelte, hogy napi ellátmányukat a király ételéből adják, és abból a borból, amelyet ő szokott inni. Így kellett őket nevelni három esztendeig, hogy azután a király szolgálatába álljanak. 6 Voltak közöttük júdaiak is: Dániel, Hananjá, Mísáél és Azarjá. 7 Az udvarmester ilyen neveket adott nekik: Dánielt Baltazárnak, Hananját Sadrának, Mísáélt Mésaknak, Azarját pedig Abéd-Negónak nevezte el. **8 Dániel azonban elhatározta, hogy nem szennyezi be magát a király ételével és azzal a borral, amelyet ő szokott inni. Megkérte hát az udvarmestert, hogy ne kelljen magát beszennyeznie.** 9 Isten az udvarmestert jóindulatra és szeretetre indította Dániel iránt, 10 de azért ezt mondta az udvarmester Dánielnek: Félek az én uramtól, a királytól, mert ő rendelkezett így az ételetekről és az italokról. Mi lesz, ha azt látja, hogy ti soványabbak vagytok, mint a veletek egykorú ifjak? Még bajba kerülök miattatok a királynál! 11 Akkor Dániel ezt mondta annak a felügyelőnek, akit az udvarmester rendelt Dániel, Hananjá, Mísáél és Azarjá mellé: **12 Tégy próbát szolgálóiddal tíz napig! Engedjék meg, hogy zöldségfélét együnk, és vizet igyunk.** 13 Azután mutassanak meg neked minket és azokat az ifjakat, akik a király ételéből esznek, és amit majd látsz, aszerint bánj szolgálóiddal! 14 Az hallgatott rájuk ebben a dologban, és próbát tett velük tíz napig. 15 Tíz nap múlva szebbnek látszottak, és kövérebbek voltak azoknál az ifjagnál, akik a király ételéből ettek. 16 Ezért a felügyelő fölmentette őket az alól, hogy az előírt ételt egyék, és bort igyanak, és ahelyett zöldségfélét adott nekik. 17 Isten megadta ennek a négy ifjúnak, hogy előrehaladjanak a tudományban, mindenféle írásban és bölcsességben. Dániel pedig értett a látomások és az álmok magyarázatához is. 18 Amikor eljött az az idő, amelyről megparancsolta a király, hogy vezessék őket eléje, az udvarmester bevezette őket Nebukadneccar elé. 19 A király elbeszélgetett velük, de egy sem akadt közöttük, aki olyan lett volna, mint Dániel, Hananjá, Mísáél és Azarjá. **Ők tehát a király szolgálatába álltak.** 20 Akármit kérdezett tőlük a király, bölcsesség és értelem dolgában tízszer okosabbnak találta őket egész országa minden mágusánál és varázslójánál. 21 Ott is maradt Dániel Círus király uralkodásának első évéig.

Dán 2

1 Nebukadneccar uralkodásának tizenkettedik évében álmodott látott Nebukadneccar, nyugtalan lett a lelke, és **nem tudott tovább aludni.** 2 Ekkor elrendelte a király, hogy hívják össze a mágusokat, az igézőket, a varázslókat és a csillagjósokat, hogy mondják meg, mit álmodott a király. Azok eljöttek, és a király elé álltak. 3 A király így szólt hozzájuk: Álmodtam, és nyugtalan a lelkem, amíg meg nem tudom, hogy mit jelent az álom. 4 A csillagjósok így szóltak arámul a királyhoz: Király, örökké élj! Mondd el az álmodot szolgálóidnak, és mi megadjuk a magyarázatát. 5 A király így válaszolt a csillagjósoknak: Ez az elhatározásom: **Ha nem adjátok tudtomra az álmodot és a magyarázatát, akkor darabokra vágnak benneteket, házaitokat pedig szemétdombbá teszik.** 6 De ha az álmodot és a magyarázatát is meg tudjátok mondani, akkor ajándékokat, birtokokat és nagy méltóságot kaptok tőlem. Mondjátok hát el az álmodot és a magyarázatát! 7 Azok másodszor is így válaszoltak: Mondja el a király az álmodot az ő

szolgáinak, mi pedig majd megadjuk a magyarázatot! 8 A király erre így felelt: Most már bizonyosan tudom, hogy ti csak időt akartok nyerni, mert látjátok, hogy mi az elhatározásom. 9 Ha az álmot nem adjátok tudtomra, csak egyféleképpen ítéltetek meg titeket: megegyeztetek, hogy hazug és haszontalan dolgokat beszéltek előttem, amíg a körülmények meg nem változnak. Ezért mondjátok el az álmot, és abból tudni fogom, hogy helyes magyarázatot adtok-e nekem. 10 A csillagjósok így válaszoltak a királynak: Nincs olyan halandó a földön, aki a király kívánságának meg tudna felelni; de nincs is olyan nagy és hatalmas király sem, aki ilyen dolgot kérdezett volna mágusaitól, varázslóitól vagy csillagjósaitól. 11 Mert az, amit a király kérdez, igen nehéz. Nincs is más, aki azt el tudná mondani a királynak, csak az istenek, akik nem laknak együtt a testben élőkkel. 12 **A király erre nagyon megharagudott, és elrendelte, hogy végezzék ki az összes babiloni bölcset. 13 Amikor kiadták a parancsot, hogy öljék meg a bölcseseket, Dánielt és társait is keresni kezdték, hogy őket is megöljék. 14 Ekkor Dániel** okos és értelmes szavakkal fordult Arjókhoz, a király testőrparancsnokához, aki már elindult, hogy megölesse a babiloni bölcseseket. 15 Így szólt Arjókhoz, a király megbízottjához: Miért adott ki ilyen kegyetlen parancsot a király? Akkor Arjók tudtára adta a dolgot Dánielnek. 16 Dániel erre bement a királyhoz, és azt kérte tőle, hogy adjon neki időt, ő majd megadja a magyarázatot a királynak. 17 Ezután Dániel hazament, és tudtára adta a dolgot társainak, Hananjának, Misáélnak és Azarjának, 18 majd irgalomért könyörögtek a menny Istenéhez, hogy e titok miatt ne vesszenek el Dániel és társai a babiloni bölcsesekkel együtt. 19 Ekkor egy éjszakai látomásban feltárult a titok Dániel előtt, Dániel pedig áldotta érte a menny Istenét. 20 Ezt mondta Dániel: **Legyen áldott Isten neve örökkön-örökké; övé a bölcsesség és a hatalom!**

21 Ő szabja meg a különböző időket és alkalmakat. Királyokat taszít el, és királyokat támaszt. Ő ad bölcsességet a bölcseseknek és tudományt a nagy tudósoknak. 22 Ő tárja fel a mélyen elrejtett titkokat; tudja, mi van a sötétségben, és nála lakik a világosság. 23 Magasztallak és dicsőítelek téged, atyáim Istene, mert bölcsességet és erőt adtál nekem, és most tudtul adtad, amit kértünk tőled, tudtul adtad nekünk a király dolgát.

24Dániel ezután elment Arjókhoz, akinek a király azt parancsolta, hogy pusztítsa el a babiloni bölcseseket. Odament, és ezt mondta neki: Ne pusztítsd el a babiloni bölcseseket! Vezess engem a király elé, és én megmagyarázom a királynak az álmát!

25Akkor Arjók sietve bevitte Dánielt a király elé, és jelentette: Találtam egy férfit a Júdából hozott foglyok közül, aki meg tudja magyarázni a királynak az álmát. 26A király erre így szólt Dánielhez, akinek Baltazár lett a neve: Képes vagy arra, hogy megmondd, milyen álmot láttam, és mi annak a magyarázata? 27Dániel így válaszolt a királynak: A titkot, amelyre a király választ keres, bölcsesek, varázslók, mágusok és csillagászok nem tudják megfejtetni a királynak. 28De van Isten a mennyben, aki feltárja a titkokat. Ő azt tudatta Nebukadneccar királlyal, hogy mi fog történni az utolsó napokban. A te álmod és az a látomás, amelyet fekvőhelyeden láttál, ez volt:

29Te, ó, király, azon töprengtél fekvőhelyeden, hogy mi fog történni ezután. A titkok Kijelentője pedig tudatta veled, hogy mi fog történni. 30Előttem pedig ez a titok nem azért tárult föl, mintha bennem nagyobb bölcsesség volna, mint bármely élő emberben, hanem azért, hogy a magyarázat a királynak tudomására jusson, és megtudd, amin magadban töprengsz.

31Neked, ó, király, látomásod volt: egy nagy szobrot láttál. A szobor hatalmas és roppant fényes volt. Előtted állt, és rettenetes volt ránézni is. 32Ennek a szobornak a feje színaranyból volt, a melle és a karjai ezüsből, a hasa és az oldala rézből, 33a lábszárai vasból, lábai pedig részben

vasból, részben cserépből voltak. 34Miközben nézted, lezuhant egy kő anélkül, hogy valaki hozzányúlt volna, ledöntötte a szobrot vas- és cseréplábairól, és darabokra zúzta az egészet. 35Összetört a vas, a cserép, a réz, az ezüst és az arany, és olyan lett az egész, mint nyári szérún a pelyva, amelyet elvisz a szél, és nyomát sem lehet találni. Az a kő pedig, amely ledöntötte a szobrot, nagy hegygé változott, és elfoglalta az egész földet.

36Ez az álom, és a magyarázatát is elmondjuk a királynak. 37Ó, király, királyok királya, akinek a menny Istene királyságot, hatalmat, erőt és méltóságot adott, 38kezedbe adta az embereket, a mezei vadakat és az égi madarakat, bárhol laknak is, és mindezeknek uralkodójává tett: te vagy az aranyfej! 39De utánad egy másik királyság támad, alacsonyabb rendű a tiednél. Azután pedig egy harmadik királyság, rézből való, amely uralkodni fog az egész földön. 40A negyedik királyság erős lesz, mint a vas. Mert ahogyan a vas összetör és szétzúz mindent, úgy fogja pörölyként összetörni és szétzúzni amazokat. 41Azt is láttad, hogy a lábak és az ujjak részben cserépből, részben vasból vannak. Az a királyság ugyanis megosztott lesz, de marad benne valami a vas keménységéből, ahogyan láttad, hogy a vas keveredett az agyagcseréppel. 42Lábujjai részben vasból, részben cserépből voltak; eszerint a királyság részben erős, részben törékeny lesz. 43Vasat láttál agyagcseréppel keveredve. Azok ugyanis házasság révén keverednek, de nem egyesülnek egymással, ahogyan a vas sem egyesül a cseréppel. 44Ezeknek a királyoknak az idejében támaszt majd a menny Istene egy királyságot, amely nem semmisül meg soha, és a királyi uralom más népre nem száll át. Összetöri mindezeket a királyságokat, és véget vet nekik, maga pedig fennmarad mindörökké. 45Ezért láttad, hogy a hegyről egy kő zuhant le anélkül, hogy valaki hozzányúlt volna, és összetörte a vasat, a rezet, a cserepet, az ezüstöt és az aranyat. A nagy Isten tudtára adta a királynak, hogy mi történik majd ezután. Igazat mond ez az álom, és bizonyos a magyarázata.

46Akkor Nebukadneccar király arcra borult, úgy hódolt Dániel előtt, és megparancsolta, hogy mutassanak be áldozatot, és tömjénezzenek neki. 47Dánielnek pedig azt mondta a király: Valóban a ti Istenetek az istenek Istene, a királyok Ura és a titkok Feltárója, ezért tudtad feltárni ezt a titkot. 48Akkor a király nagy méltóságra emelte Dánielt, sok és nagy ajándékot adott neki, majd Babilon város kormányzójává és a babiloni bölcsek elöljárójává tette. 49Dániel viszont azt kérte a királytól, hogy Babilon városának ügyeivel Sadrakot, Mésakot és Abéd-Negót bízta meg; maga Dániel pedig a királyi udvarban maradt.

Dán 3

1 Nebukadneccar király csináltatott egy hatvan könyök magas és hat könyök széles aranyszobrot. Fölállította azt a Dúrá-völgyben, Babilon városában. 2 Azután összehívatta Nebukadneccar király a kormányzókat, az elöljárókat, a helytartókat, a tanácsosokat, a kincstárnokokat, a bírákat, a rendőrpapancnokokat és a tartományok összes tisztviselőjét, hogy **jöjjenek el a szobor felavatására, amelyet Nebukadneccar király felállított.** 3 **Akkor összegyűltek a kormányzók, az elöljárók, a helytartók, a tanácsosok, a kincstárnokok, a bírák, a rendőrpapancnokok és a tartományok összes tisztviselője a szobor felavatására, amelyet Nebukadneccar király felállított, és odaálltak a szobor elé, amelyet Nebukadneccar felállított.** 4 A hírnök pedig hangos szóval kihirdette: **Megparancsoljuk nektek, különböző nyelvű népek és nemzetek, 5 hogy amint meghalljátok a kürt, a síp, a citera, a hárfa, a lant, a duda és egyéb hangszerek hangját, boruljatok le, és hódoljatok az aranyszobor előtt, amelyet Nebukadneccar király felállított!** 6 Ha pedig valaki nem borul le, és nem hódol előtte, azt azon nyomban bedobják az izzó tüzes kemencébe! 7 Amikor tehát a különböző nyelvű népek és nemzetek meghallották a kürt, a síp, a citera, a hárfa, a lant és egyéb hangszerek hangját, leborultak, és hódoltak az aranyszobor előtt, amelyet Nebukadneccar király felállított. 8 Ekkor azonban káldeus férfiak álltak elő, és bevádolták a zsidókat. 9 Így beszéltek Nebukadneccar királyhoz: Király, örökké élj! 10 Te, ó, király, megparancsoltad, hogy

minden ember, aki meghallja a kürt, a síp, a citera, a hárfa, a lant, a duda és egyéb hangszerek hangját, boruljon le, és hódoljon az aranszobor előtt; 11 ha pedig valaki nem borul le, és nem hódol előtte, azt dobják be az izzó tüzes kemencébe. 12 **Vannak itt zsidó férfiak, Sadrak, Mésak és Abéd-Negó, akiket Babilon városának az élére állítottál; ezek a férfiak semmibe sem vesznek téged, ó, király, nem tisztelik isteneidet, és nem hódolnak az aranszobor előtt, amelyet felállítottál.** 13 Ekkor Nebukadneccar nagyon megharagudott, és megparancsolta, hogy vezessék elő Sadrakot, Mésakot és Abéd-Negót. Oda is vezették ezeket a férfiakat a király elé. 14 Nebukadneccar ezt kérdezte tőlük: Sadrak, Mésak és Abéd-Negó! Igaz-e, hogy ti nem tisztelitek isteneimet, és nem hódoltok az aranszobor előtt, amelyet felállítottam? 15 Készek vagytok-e most, ha meghalljátok a kürt, a síp, a citera, a hárfa, a lant, a duda és egyéb hangszerek hangját, leborulni és hódolni a szobor előtt, amelyet csináltattam? **Mert ha nem hódoltok, azon nyomban bedobnak benneteket az izzó tüzes kemencébe.** És van-e olyan Isten, aki az én kezemből ki tud szabadítani benneteket? 16 Sadrak, Mésak és Abéd-Negó így válaszolt a királynak: Ó, Nebukadneccar! Nem szükséges, hogy erre bármit is feleljünk. 17 **Van nekünk Istenünk, akit mi tisztelünk: ő ki tud minket szabadítani az izzó tüzes kemencéből, és ki tud szabadítani a te kezedből is, ó, király!** 18 De ha nem tenné is, tudd meg, ó, király, hogy mi a te isteneidet nem tiszteljük, és nem hódolunk az aranszobor előtt, amelyet felállítottál! **19 Ekkor Nebukadneccart úgy elöntötte a harag Sadrak, Mésak és Abéd-Negó miatt, hogy még az arca is eltorzult.** Meghagyta, hogy hétszerte jobban fűtsék be a kemencét, mint ahogyan be szokták fűteni. 20 Azután megparancsolta hadserege legerősebb vitézeinek, hogy kötözzék meg Sadrakot, Mésakot és Abéd-Negót, és dobják be őket az izzó tüzes kemencébe. 21 Megkötözték tehát ezeket a férfiakat, és úgy, ahogy fel voltak öltözve, nadrágostul, alsóruhástul és süvegestül, bedobták őket az izzó tüzes kemencébe. 22 Mivel a király szigorú parancsára a kemencét a szokottnál is jobban befűtötték, a lángoló tűz megölte azokat az embereket, akik Sadrakot, Mésakot és Abéd-Negót odahurcolták. 23 A három férfi, Sadrak, Mésak és Abéd-Negó pedig megkötözve az izzó tüzes kemencébe esett. 24 Nebukadneccar király azonban megdöbönt, sietve fölkel, és ezt kérdezte udvari embereitől: Nem három férfit dobtunk megkötözve a tűzbe? Azok így válaszoltak a királynak: Valóban úgy van, ó, király! 25 Ő azonban így szólt: **Én mégis négy férfit látok szabadon járni a tűzben, és nincs rajtuk semmi sérülés. A negyedik pedig olyanak látszik, mint valami isten.** ²⁶Ekkor Nebukadneccar király odament az izzó tüzes kemence ajtajához, és így szólt: Sadrak, Mésak és Abéd-Negó, szolgálai a felséges Istennek! Gyertek ki, jöjjetek ide! Sadrak, Mésak és Abéd-Negó pedig kijött a tűzből. ²⁷Az összegyűlt kormányzók, előljárók, helytartók és a király udvari emberei pedig látták, hogy ezeknek a férfiaknak semmit sem ártott a tűz, a hajuk szála sem perzselődött meg, a ruhájuk sem égett meg, sőt még a füst szaga sem járta át őket. ²⁸Nebukadneccar ekkor így szólt: Áldott legyen Sadrak, Mésak és Abéd-Negó Istene, mert elküldte az angyalát, és kiszabadította szolgálait, akik benne bíztak. Még a király parancsát is megszegették, és kockára tették az életüket, de a maguk Istenén kívül nem tiszteltek egy istent sem, és nem hódoltak előttük. ²⁹Megparancsolom azért, hogy aki nem tiszteli Sadrak, Mésak és Abéd-Negó Istenét, azt vágják darabokra, bármilyen nyelvű népből vagy nemzetből való is legyen, házát pedig tegyék szemétdombbá! Mert nincs más isten, aki így meg tud szabadítani. ³⁰Azután a király megerősítette tisztségében Sadrakot, Mésakot és Abéd-Negót Babilonvárosában.

Nebukadneccar álma a kivágott fáról³¹Nebukadneccar király üzenete az egész birodalmában lakó különféle nyelvű népekhez és nemzetekhez: Békességetek növekedjék! ³²Jónak látom kihirdetni azokat a jeleket és a csodákat, amelyeket a felséges Isten tett velem. ³³Mily nagyok az ő jelei, mily hatalmasak csodái! Az ő királysága örök királyság, és uralma megmarad nemzedékről nemzedékre!

A KATOLIKUS FORDÍTÁSOKBAN A LXX ÉS A VULG ALAPJÁN VAN BENNE; MIVEL AZONBAN, A HÉBER KÉZIRATOKBAN NINCS! A PROTESTÁNS KIADÁSOKBÓL HIÁNYZIK!

**AZARJA IMÁDSÁGA IS HIÁNYZIK! MILYEN KÁR!
Deut.kan. kiadás??**

24Ők azonban jártak-keltek a láng közepén, dicsérték Istent és áldották az Urat.

25Azarja pedig ott állt, és a tűz közepén imádságra nyitotta ajkát és így szólt:

26»Áldott vagy, Urunk, atyáink Istene,
és neved dicséretre méltó és dicsőséges mindörökké!

27Mert igazságos vagy mindenben, amit velünk tettél,
és minden cselekedeted igaz, útjaid egyenesek,
és minden ítéleted igaz.

28Igaz ítéletet hoztál ugyanis mindenben,
amit ránk és atyáink szent városára, Jeruzsálemre hoztál;
igaz ítélettel hoztad ránk mindazt a mi bűneink miatt.

29Mert bünt követtünk el, gonoszat cselekedtünk;
eltávoztunk tőled és vétkeztünk mindenben;

30parancsaidra nem hallgattunk, nem tartottuk azokat,
és nem cselekedtünk úgy, amint meghagyta nekünk,
hogy jó dolgunk legyen.

31Igazságos ítélettel cselekedted tehát mindazt, amit ránk hoztál,
és mindazt, amit velünk tettél:

32átadtál minket igazságtalan,
gonosz és hitszegő ellenségeink kezébe,
és az egész föld legigazságtalanabb és leggonoszabb királyának.

33Most a szánkat sem nyithatjuk ki;
szégyellnek és gyaláznak minket szolgálid és tisztelőid.

34Kérünk, ne szolgálts ki minket végleg a te nevedért,
ne semmisítsd meg szövetségedet,

35ne vond meg tőlünk irgalmadat kedveltedért, Ábrahámért,
és szolgálédért, Izsákért, és szentedért, Izraelért,

36akiknek azt mondtad és ígérted,
hogy megsokasítod ivadékukat mint az ég csillagait,

és mint a tengerpart fövényét;

37mert kisebbek lettünk, Urunk, minden népnél,
és meg vagyunk ma alázva bűneinkért az egész földön.

38Nincs ez időben fejedelem, vezér vagy próféta,
sem égő-, sem étel-, sem hála-, sem illatáldozat,
sem hely a zsengeáldozatok számára előtted,

39hogyan nyerhessük irgalmadat;
de fogadd kegyesen megtört szívünket és alázatos lelkünket!

40Mint kosokból, bikákból
és ezernyi kövér bárányból álló égőáldozat,
olyan kedves legyen előtted ma a mi áldozatunk,
hiszen akik benned bíznak, meg nem szégyenülnek.

41Most teljes szívvel követünk és félünk téged,
és keressük kedvedet.

42Ne engedd, hogy szégyent valljunk,
hanem tégy velünk kegyességed és nagy irgalmasságod szerint.

43Szabadíts meg minket csodáiddal,
és dicsőítsd meg, Urunk, nevedet!

44Szégyenüljenek meg mindazok,
akik gonoszságot tanúsítanak szolgálid iránt;
szégyenüljenek meg mindenhatóságod által,
és semmisüljön meg erejük;

45hadd tudják meg, hogy te, az Úr, vagy egyedül Isten,
és dicsőséges a föld kerekiségén!«

46A király szolgálói pedig, akik bedobták őket, nem szüntek meg a kemencét fűteni kőolajjal,
kóccal, szurokkal és venyigével, 47úgyhogy a láng negyvenkilenc könyöknyire kicsapott a
kemencéből; 48de amikor kitört, elérte mindazokat, akiket a káldeaiak közül a kemence
közelében talált. 49Azarjával és társaival azonban leszállt az Úr angyala a kemencébe, és
kiverte a tűz lángját a kemencéből. 50Olyanná tette a kemence belsejét, mintha harmatos szellő
fújdogált volna benne, s a tűz egyáltalán nem érintette őket, sem fájdalmat, sem bármiféle
bántódást nem okozott nekik.

51Ekkor ezek mind a hárman egy szájjal dicsérték és magasztalták és áldották Istent a
kemencében. Ezt mondták:

52»Áldott vagy, Urunk, atyáink Istene!

Dicséretre méltó,

dicsőséges és mindenekfölött magasztos mindörökké!

Áldott a te dicsőséges szent neved,

dicséretre méltó, és mindenekfölött magasztos mindörökké!

53Áldott vagy dicsőséged szent templomában,

*mindenekfölött dicséretre méltó
és mindenekfölött dicsőséges mindörökké!*

*54Áldott vagy királyi trónodon,
mindenekfölött dicséretes
és mindenekfölött magasztos mindörökké!*

*55Áldott vagy, aki a mélységeket szemléled
s a kerubok fölött trónolsz,
dicséretre méltó és mindenekfölött magasztos mindörökké!*

*56Áldott vagy az ég erősségében,
dicséretre méltó és dicsőséges mindörökké!*

*57Áldjátok az Urat az Úrnak művei mindnyájan,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!*

*58Áldjátok az Urat az Úr angyalai,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!*

*59Áldjátok az Urat egek,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!*

*60Áldjátok az Urat vizek mind az ég felett,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!*

*61Áldjátok az Urat az Úr erői mindnyájan,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!*

*62Áldjátok az Urat nap és hold,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!*

*63Áldjátok az Urat ég csillagai,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!*

*64Áldjátok az Urat minden záporosó és harmat,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!*

*65Áldjátok az Urat Isten szelei mindnyájan,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!*

*66Áldjátok az Urat, tűz és forróság,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!*

*67Áldjátok az Urat hideg és forróság,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!*

*68Áldjátok az Urat harmat és dér,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!*

69Áldjátok az Urat fagy és hideg,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

70Áldjátok az Urat jég és hó,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

71Áldjátok az Urat éj és nap,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

72Áldjátok az Urat világosság és sötétség,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

73Áldjátok az Urat villámok és fellegek,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

74Áldja az Urat a föld,
dicsérje és mindenekfölött magasztalja őt mindörökké!

75Áldjátok az Urat, hegyek és halmok,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

76Áldjátok az Urat föld terményei mindnyájan,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

77Áldjátok az Urat források,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

78Áldjátok az Urat tengerek és folyamok,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

79Áldjátok az Urat nagy halak, és minden, ami a vizekben mozog,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

80Áldjátok az Urat az ég madarai mindnyájan,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

81Áldjátok az Urat vadak és barmok mindnyájan,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

82Áldjátok az Urat emberek fiai,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

83Áldja Izrael az Urat,
dicsérje és mindenekfölött magasztalja őt mindörökké!

84Áldjátok az Urat az Úr papjai,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

85Áldjátok az Urat az Úr szolgálói,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!

*86Áldjátok az Urat igazak szellemei és lelkei,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!*

*87Áldjátok az Urat szentek és alázatos szívűek,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké!*

*88Áldjátok az Urat Ananja, Azarja, Misaél,
dicsérjétek és mindenekfölött magasztaljátok őt mindörökké,
mert kiragadott minket az alvilágból,
kimentett a halál kezéből,
megszabadított az égő láng belsejéből,
és kiragadott a tűz közepéből.*

*89Adjatok hálát az Úrnak, mert jó,
mert irgalma örökkévaló.*

*90Áldjátok az Urat, az istenek Istenét, jámborok mindnyájan,
dicsérjétek és adjatok hálát neki,
mert irgalma örökkön-örökké tart.«*

Dán 4

1 Én, Nebukadneccar, békében éltem házamban, boldog voltam palotámban. 2 De egyszer olyan álmot láttam, amely megrettentett; megrémítettek azok az álmokképek, amelyeket fekhelyemen láttam. 3 Megparancsoltam azért, hogy vezessék elém a babiloni bölcseket mind, és azok magyarázzák meg nekem az álmot. 4 Amikor eljöttek a mágusok, a varázslók, a csillagjósok és a jövendőmondók, elmondtam nekik az álmodat, de ők nem tudták nekem megmagyarázni. 5 Végül megjelent előttem Dániel, akinek a neve az én istenem neve után Baltazár, akiben szent, isteni lélek van, és elmondtam neki az álmodat: **6 Baltazár, te nagy mágus! Tudom, hogy szent, isteni lélek van benned, és nincs olyan titok, amit ne tudnál megfejteni. Magyarázd meg azt a látomást, amelyet álmodban láttam!** 7 A látomás, amelyet fekvőhelyemen láttam, ez volt: **Láttam egy fát a föld közepén; nagyon magas volt. 8 A fa csak nőtt és erősödött; olyan magas lett, hogy az égig ért, és még a föld széléről is látni lehetett. 9 Szép lombja volt és sok gyümölcse, táplálékot nyújtott mindenkinek. Alatta mezei vadak tanyáztak, ágain égi madarak fészkeltek, róla táplálkozott minden élőlény. 10 Majd láttam fekhelyemen a látomásban, amint egy szent angyal leszáll a mennyből. 11 Hangos szóval így kiáltott: Vágjátok ki ezt a fát, és vagdaljátok le ágait, tépjétek le leveleit, és szórjátok szét gyümölcseit! Meneküljenek alóla a vadak, és ágairól a madarak! 12 De a tövét gyökerestül hagyjátok a földben, vas- és rézbilincsben a mező füve között! Hadd áztassa az ég harmatja, és egye a föld fűvét, mint az állatok! 13 Boruljon el emberi elméje, állati értelem maradjon csak benne, hét időszak teljék el így fölötte!** 14 Az angyalok hozták ezt a rendelkezést, a szentek végzése ez a parancsolat. **Hadd tudják meg az élők, hogy az emberek királyságán a Felséges uralkodik: annak adja, akinek akarja, és a legalacsonyabb sorból is trónra emelhet valakit.**

5Mindez meg is történt Nebukadneccar királlyal. **26**Tizenkét hónap múlva, amikor királyi palotája tetején sétált Babilonban, **27**így szólt a király: Ez az a nagy Babilon, amelyet én építettem királyi székhellyé hatalmam teljében, fenségem dicsőítésére! **28**Alighogy kimondta a király ezeket a szavakat, egy hang hallatszott az égből: **Neked szól ez az üzenet, Nebukadneccar király! Elvesztetted királyságodat!** **LEAR KIRÁLY DÁN 4-**

HEZ SHAHEEN NEM IDÉZI A LEART, CSAK A CYMBELINE-T 29Számúznak az emberek közül, a mezei vadak közt tanyázol, füvet eszel, mint az ökrök, és hét időszak múlik el fölötted, amíg el nem ismered, hogy az emberek királyságán a Felséges uralkodik, és annak adja, akinek akarja.

30Azon nyomban beteljesedtek ezek az igék Nebukadneccaron. Számúzték az emberek közül, füvet evett, mint az ökrök, és az ég harmatja áztatta testét, míg olyan hosszúra nem nőtt a szőre, mint a sasnak a tolla, és olyan karmai nem lettek, mint a madaraknak.

31Amikor eltelt ez az idő, én, Nebukadneccar, föltekintettem az égre, és értelmem visszatért. Áldottam a Felségest, dicsőítettem és magasztaltam az örökké élőt, mert az ő uralma örök uralom, és királysága megmarad nemzedékről nemzedékre. 32A föld minden lakóját semminek tekinti, tetszése szerint bánik az ég seregével és a föld lakóival. Senki sem foghatja le a kezét, és senki sem mondhatja neki: Mit csinálsz? 33Abban az időben értelmem visszatért, és királyi uralmamhoz méltóan visszatért tündöklő dicsőségem is. Az udvari emberek és a főurak fölkerestek engem, visszahelyeztek királyságomba, és még nagyobb hatalomra jutottam. 34Most azért én, Nebukadneccar, dicsérem, magasztalom és dicsőítem a mennyei Királyt, mert minden tette helyes, eljárása igazságos, és meg tudja alázni azokat, akik kevélyen élnek.

Dán 5

1 Bélsaccar király nagy lakomát rendezett ezer főrangú emberének, és az ezer emberrel együtt itta a bort. 2 A bor hatására megparancsolta Bélsaccar, hogy hozzák elő azokat az arany- és ezüstedényeket, amelyeket apja, Nebukadneccar hozott el a jeruzsálemi templomból. Azokból akart inni a király főrangú embereivel, feleségeivel és ágyasaival együtt. 3 Elő is hozták az aranyedényeket, amelyeket a jeruzsálemi templomból, az Isten házából hoztak el, és a király azokból ivott főrangú embereivel, feleségeivel és ágyasaival együtt. 4 Itták a bort, és közben dicsőítették az aranyból, ezüsből, rézből, vasból, fából és kőből csinált isteneket. 5 Egyszerre csak egy emberi kéz ujjai tűntek fel, és írni kezdtek a királyi palota festett falára, a lámpatartóval szemben; a király pedig nézte a kezét, ahogyan írt. 6 Közben a király arca elsápadt, gyöttrő gondolatai támadtak, meggörnyedt a háta, és még a térdei is reszkettek. 7 A király hangosan kiáltozni kezdett, hogy vezessék eléje a varázslókat, a csillagjósokat és a jövendőmondókat. Azután így szólt a király a babiloni bölcsekhez: Bárki is legyen az, aki elolvassa ezt az írást, és meg tudja nekem magyarázni, az bíborba öltözhet, aranyláncot kap a nyakára, és rang szerint harmadik lesz az országomban.

8 Akkor eljött a király valamennyi bölcse, de nem tudták az írást elolvasni és megmagyarázni a királynak. 9 Ekkor Bélsaccar király még jobban megrémült, arca elsápadt, és a főrangú emberek is tanácstalanok voltak. 10 Amikor azonban az anyakirálynő meghallotta, min tanakodnak a király és főemberei, bement a mulatozókhöz, és ott így szólt a királyné: Király, örökké élj! Ne gyötörjenek téged gondolataid, és az arcod se legyen sápadt! 11 Van országodban egy férfi, akiben szent, isteni lélek van. Apád idejében őt úgy ismerték, mint akinek világos értelme van, és olyan a bölcsessége, akár az isteneké. Apád, Nebukadneccar király a mágusok, a varázslók, a csillagjósok és a jövendőmondók előljárójává tette; igen, a te apád, ó, király! 12 Mert Dánielben, akit a király Baltazárnak nevezett el, rendkívüli lélek, tudás és értelem lakik, és képes arra, hogy megmagyarázza az álmokat, feltárja a titkokat és megfejtse a rejtett értelmű dolgokat. Most azért hívatni kell Dánielt, majd ő megadja a magyarázatot! 13 Dánielt ekkor a király elé vezették. A király így szólt Dánielhez: **Te vagy az a Dániel, a zsidó foglyok egyike, akit apám, a király hozott ide Júdából? 14 Azt hallottam felőled, hogy isteni lélek, világos értelem és rendkívüli bölcsesség van benned. 15 Most vezették elém a bölcseket és a varázslókat, hogy olvassák el ezt az írást, és magyarázzák meg nekem, de ők nem tudták azt megmagyarázni. 16 Rólad azonban azt hallottam, hogy**

meg tudod magyarázni, ami magyarázatra szorul, és meg tudod fejteni a rejtélyeket. Ha tehát most el tudod olvasni ezt az írást, és meg tudod nekem magyarázni, akkor bíborba öltözhetsz, aranyláncot kapsz a nyakadra, és rang szerint harmadik leszel országomban.

17 Dániel így válaszolt a királynak: Ajándékaidat tartsd meg, és adományaidat add másnak! De azért az írást elolvasom, és megmagyarázom neked, királyom. 18 Ó, király! A felséges Isten királyi uralmat, nagyságot, méltóságot és dicsőséget adott apádnak, Nebukadneccarnak. 19 Olyan nagy hatalmat adott neki, hogy remegtek és rettegetek tőle a különböző nyelvű népek és nemzetek. Megölte, akit akart, és életben hagyta, akit akart; fölemelte, akit akart, és megalázta, akit akart. 20 **De amikor szíve fölfuvalkodott, és gögösen megkeményedett, letaszították királyi trónjáról, és méltóságát elvették tőle. 21 Számúzték az emberek közül, és csak annyi értelme maradt, mint az állatoknak. A vadszamarak között tanyázott, fűvet evett, mint az ökrök, és az ég harmatja áztatta testét, míg el nem ismerte, hogy az emberek királyságán a Felséges Isten uralkodik, és ő azt ülteti trónra, akit akar.** 22 De te, Bélsaccar, aki a fia vagy, nem aláztad meg magadat, bár mindezt tudtad. 23 A menny Ura fölé helyezted magad, mert az ő házának edényeit hozták eléd, és te bort ittál azokból főrangú embereiddel, feleségeiddel és ágyasaiddal együtt, miközben dicsőítetted az ezüsből, aranyból, rézből, vasból, fából és kőből csinált isteneket, amelyek nem látnak, nem hallanak, és semmit sem tudnak. **De azt az Istent, akinek a kezében van az életed és a sorsod, nem dicsőítetted. 24 Ezért küldte ő ezt a kezet, és íratta föl ezt az írást. 25 Az írás, amely oda van írva, így hangzik: mené mené tekél ú-parszín. 26 A szavak magyarázata pedig ez: A mené azt jelenti, hogy számba vette Isten királyságodat, és véget vet annak. 27 A tekél azt jelenti, hogy megmért téged mérlegen, és könnyűnek talált. 28 A perész azt jelenti, hogy felosztotta királyságodat, és a médeknek meg a perzsáknak adta.** 29 Akkor Bélsaccar parancsára Dánielt bíborba öltöztették, nyakára aranyláncot tettek, és kihirdették, hogy rang szerint ő a harmadik az országban. 30 Még azon az éjszakán megölték Bélsaccart, a káldeusok királyát.

Dán 6

1 A méd **Dárius** pedig elfoglalta az országot hatvankét esztendő korában. 2 Dárius úgy látta jónak, hogy országa vezetésére százhusz kormányzót nevezzen ki, felosztva köztük az egész országot. 3 Ezek fölé pedig három főkormányzót rendelt, akik közül az egyik Dániel volt. Ők számoltatták el a kormányzókat, hogy a királyt semmi kár ne érje. 4 Ez a Dániel kiemelkedett a főkormányzók és a kormányzók közül, mivel rendkívüli lélek volt benne; ezért a király őt akarta az egész ország élére állítani. 5 A főkormányzók és a kormányzók igyekeztek ürügyet találni az ország ügyeinek intézésében arra, hogy bevádolhassák Dánielt. De nem sikerült semmiféle ürügyet vagy hibát találniuk, mert megbízható volt; sem hanyagságot, sem hibát nem lehetett találni nála. 6 Akkor azt mondták ezek az emberek: **Nem találunk semmiféle ürügyet, hogy bevádolhassuk ezt a Dánielt, hacsak Istenének a törvényével kapcsolatban nem találunk ellene valamit.** 7 Akkor ezek a főkormányzók és kormányzók a királyhoz siettek, és ezt mondták neki: **Dárius király, örökké élj! 8 Azt tanácsolják az ország főkormányzói, az előljárók, a kormányzók, az udvari emberek és a helytartók, hogy hozzon a király végzést, és adjon ki szigorú rendeletet: aki harminc napon belül bármiért könyörög akár istenhez, akár emberhez rajtad kívül, ó, király, azt dobják az oroslánok vermébe! 9 Most azért add ki, ó, király, ezt a rendeletet, és írd alá ezt az iratot, hogy a médek és a perzsák megmásíthatatlan törvénye szerint visszavonhatatlan legyen! 10 Így is történt: Dárius király aláírta a rendeletet tartalmazó iratot. 11 Amikor Dániel megtudta, hogy ez az irat alá lett írva, hazament. Emeleti szobájának ablakai azonban nyitva voltak Jeruzsálem felé, és ő napjában háromszor térden állva imádkozott, és magasztalta Istenét, ahogyan azelőtt is szokta. 12 Azok az emberek pedig odasiettek, és ott találták Dánielt, amint**

Istenéhez könyörgött és esedezett. 13 Akkor a király elé járultak, és ezt mondták a királyi rendeletre hivatkozva: Ó, király! Nem írtad-e alá azt a rendeletet, hogy aki harminc napon belül bármiért könyörög akár istenhez, akár emberhez rajtad kívül, azt dobják az oroszlánok vermébe? A király így válaszolt: De igen, így van, a médek és a perzsák visszavonhatatlan törvénye szerint. 14 Erre ők azt mondták a királynak: Dániel, a zsidó foglyok egyike semmibe vesz téged, ó, király, meg azt a rendeletet is, amelyet aláírtál, és naponta háromszor imádkozik a maga Istenéhez. 15 Amikor a király ezt meghallotta, nagyon elszomorodott, és azon töprengett, hogyan segíthetne Dánielen. Napnyugtáig azon fáradozott, hogy megmentse őt. 16 De azok az emberek újra a királyhoz siettek, és ezt mondták neki: Tudnod kell, ó, király, hogy a médek és a perzsák törvénye szerint nem szabad megmásítani semmiféle rendeletet vagy végzést, amelyet a király kiadott. **JÉZUS-PILÁTUS ÉS A ZSIDÓK** 17 Ekkor a király parancsára előhozták Dánielt, és az oroszlánok vermébe dobták. De a király ezt mondta Dánielnek: A te Istened, akit állhatatosan tisztelsz, szabadítson meg téged! 18 Odavittek egy követ, és a verem szájára tették; a király pedig lepecsételte azt a maga és a főrangú embereinek a gyűrűjével, hogy Dániel sorsán ne lehessen változtatni. 19 Azután a király bement a palotájába, és böjtölve töltötte az éjszakát; nőt sem engedett be magához, és került őt az álom. 20 Pirkadatkor aztán fölkelt gyorsan a király, és az oroszlánok verméhez sietett. 21 Amikor odaért a veremhez, szomorú hangon kiáltott Dánielnek. Így szólt Dánielhez a király: Dániel, aki az élő Isten szolgája vagy! A te Istened, akit olyan állhatatosan tisztelsz, meg tudott-e menteni az oroszlánoktól? 22 Dániel így felelt a királynak: Király, örökké élj! 23 Az én Istenem elküldte angyalát, és az bezárta az oroszlánok száját, úgyhogy nem bántottak engem. Mert ő ártatlannak talált engem, és téged sem bántottalak meg, ó, király, semmivel. 24 Erre a király nagyon megörült, és megparancsolta, hogy húzzák ki Dánielt a veremből. Ki is húzták Dánielt a veremből, és egyetlen sérülést sem találtak rajta, mert hitt Istenében. 25 Ezután a király odavitette azokat az embereket, akik bevádolták Dánielt, és bedobták őket fiaikkal és feleségeikkel együtt az oroszlánok vermébe. Még a verem fenekére sem értek, máris megragadták őket az oroszlánok, és összezúzták minden csontjukat. 26 Akkor Dárius király ezt írta a birodalmában lakó különböző nyelvű népeknek és nemzeteknek: Békekéségetek növekedjék! 27 **Elrendelem, hogy birodalmam minden tartományában rettegve féljék Dániel Istenét! Ő az élő Isten, aki megmarad mindörökké. Az ő királysága megdönthetetlen, uralkodása végtelen. 28 Ő megment, megszabadít, jeleket és csodákat tesz égen és földön. Ő mentette meg Dánielt is az oroszlánok karmából. 29 Ennek a Dánielnek aztán jó dolga volt Dárius, majd a perzsa Círus uralkodása alatt.**

Dán 7

Dániel, aki eddig álmot fejtett, most álmodik

1 Bélsaccar babilóniai király uralkodásának első évében **álmot látott Dániel, és látomásai támadtak** fekhelyén. Az álmot leírta; itt kezdődik a beszámolója, a saját szavaival: 2 Ezeket mondta el Dániel: Éjszakai látomásomban azt láttam, hogy az ég négy szele felkorbácsolta a nagy tengert.

3 Négy hatalmas vadállat emelkedett ki a tengerből, mindegyik különbözött a többitől.

4 **Az első olyan volt, mint az oroszlán**, de sasszárnyai voltak. Láttam, hogy kitepték a szárnyait, és fölemelték a földről, két lábra állították, mint egy embert, és emberi értelmet adtak neki.

5 A következő, a **második vadállat medvéhez hasonlított**. Félig már fölkelt, és három borda volt a szájában, a fogai között. Ezt mondták neki: Kelj föl, egyél nagyon sok húst!

6 Azután láttam a következőt, amely **olyan volt, mint egy párduc**, de négy madárszárny volt a hátán. Négy feje is volt a vadállatnak, és hatalmat adtak neki.

7 Ezután egy negyedik vadállatot láttam az éjszakai látomásban: ijesztő, félelmetes és rendkívül erős volt. Hatalmas **vasfogai voltak; evett, rágott, és a maradékot összetaposta lábaival. Ez egészen más volt, mint az előző vadállatok, és tíz szarva volt.** 8 Figyeltem a szarvakat: egyszer csak egy újabb, kicsi szarv bújott elő közöttük, az előző szarvak közül pedig három letört előtte. Olyan szemei voltak ennek a szarvnak, mint az embereknek, és kérkedő szája volt.

9 Azután ezt láttam: **Trónokat állítottak föl, és helyet foglalt egy öregkorú.** Ruhája fehér volt, mint a hó, fején a haj, mint a tiszta gyapjú. Trónja olyan volt, mint a lángoló tűz, s annak kerekei, mint az égő tűz. 10 Tűzfolyam fakadt és áradt ki előle. Ezerszer ezren szolgáltak neki, tízezerszer tízezen álltak előtte. Összeült a törvényszék, és könyveket nyitottak fel. 11 Akkor láttam, hogy a kérkedő szavak miatt, amelyeket az a szarv mondott, megölték a vadállatot. Láttam, hogy a teste elpusztult, és a tűzbe vetették, hogy elégjen. 12 A többi vadállattól is elvették a hatalmat, de ideig-óráig életben hagyták őket.

13 Láttam az éjszakai látomásban: **Jött valaki az ég felhőin, aki emberfiához hasonló volt; az öregkorú felé tartott, és odavezették hozzá. 14 Hatalom, dicsőség és királyi uralom adatott neki, hogy mindenféle nyelvű nép és nemzet őt tisztelje. Hatalma az örök hatalom, amely nem múlik el, és királyi uralma nem semmisül meg.**

ANOINTMENT OF THE SON Milt bk 5, Psalm 2 és Ps 110 Luth S Bib érdekes táblázat erről p. 1411

15 Én, Dániel, megdöbbenem emiatt, és látomásaim megrettentettek. 16 Odamentem az ott állók egyikéhez, és felvilágosítást kértem tőle mindezekről. Az pedig felelt nekem, és megmagyarázta ezt a dolgot:

17 Ez a négy hatalmas vadállat négy királyságot jelent, amelyek létrejönnek a földön. 18 De a Felséges szentjei nyerik majd el a királyságot, és örökre ők birtokolják azt, örökkön-örökké. 19 Ezután többet akartam megtudni a negyedik vadállatról, amely más volt, mint a többiek: roppant ijesztő volt, vasfogai és rézkarmai voltak; evett, rágott, és a maradékot összetaposta lábaival. 20 Tíz szarv volt a fején, majd egy újabb is előbújt közöttük, az előző szarvak közül pedig három letört előtte. Ennek a szarvnak szemei voltak és kérkedő szája, és nagyobbra nőtt a többinél. 21 Láttam, hogy ez a szarv hadat indított a szentek ellen, és legyőzte őket, 22 míg el nem jött az öregkorú, és igazságot nem szolgáltatott a Felséges szentjeinek. És akkor bekövetkezett az az idő, amikor a szentek birtokba vették a királyságot. 23 A válasz így szólt a negyedik vadállatról: Lesz egy negyedik királyság a földön, amely egészen más lesz, mint a többi királyság volt. Az egész földet bekebelezi, eltapossa és összezúzza. 24 A tíz szarv ezt jelenti: Ebben az országban tíz király uralkodik, majd még egy másik is következik utánuk; ez más lesz, mint az előzők, és három királyt fog leverni. 25 Sokat beszél majd a Felséges ellen, és gyötörni fogja a Felséges szentjeit. Arra törekszik, hogy megváltoztassa az ünnepeket és a törvényt. Hatalmába kerülnek a szentek egy időszakra meg két időszakra és egy fél időszakra. 26 De majd összeül a törvényszék, és elveszik hatalmát; megsemmisül, és végleg elpusztul. 27 A Felséges szentjeinek a népéé lesz az ég alatt minden ország királyi uralma, hatalma és nagysága. Ez a királyi uralom örök uralom lesz, neki szolgál majd és neki engedelmeskedik minden hatalom. 28 Így végződött a beszéd. Engem, Dánielt, gondolataim nagyon megrémítettek, még az arcom is belesápadt. **De a mondottakat eszemben tartottam. MÁRIA**

MAGNIFICAT

VZS <https://soundcloud.com/kurtszo/sets/daniel-koenyve-reszletes>

Dán 8

1 Belsaccar király uralkodásának harmadik évében nekem, Dánielnek látomásom támadt, az után, amelyet először láttam. 2 Azt láttam a látomásban, hogy Súsán várában vagyok, Élám tartományában. A látomásban az Úlaj csatornánál láttam magamat. 3 Föltekintve láttam, hogy egy kétszarvú kos áll a csatorna mellett. Mind a két szarv nagy volt, de az egyik nagyobb volt a másiknál, és a nagyobbik később nőtt ki. 4 Láttam, hogy a kos szarvaival nyugat, észak és dél felé öklelt. Egy állat sem állhatott meg vele szemben, és nem lehetett megmenekülni tőle. Azt tette, amit akart, és felfuvalkodott. 5 Majd azt vettem észre, hogy egy kecskebak jön napnyugat felől az egész föld fölött, nem is érintve a földet. Ennek a baknak a két szeme közt egy hatalmas szarv volt. 6 Amikor odaért a kétszarvú koshoz, amelyet a csatorna mellett láttam állni, rárontott teljes erővel. 7 Láttam, hogy mikor a koshoz ért, nekivadulva felöklelte a kost, és letörte a két szarvát. A kosnak pedig nem volt annyi ereje, hogy megálljon vele szemben. A földre terítette, megtaposta, és nem volt, aki a kost megmenthette volna a hatalmától. 8 A kecskebak azután nagyon nagyra nőtt; de amint elérte hatalmának csúcát, letört a nagy szarv, és helyette négy hatalmas szarv nőtt a négy égtáj felé. 9 Azok közül az egyikken egy kis szarv tűnt elő, és igen nagyra nőtt délen, keleten és az ékes földön. 10 Felnőtt egészen az ég seregéig, és a földre dobott néhányat ebből a seregből, a csillagokból, és összetaposta őket. 11 Még a sereg vezérével is szembeszállt, elvette tőle a mindennapi áldozatot, és feldúlta szentélyét. 12 Sereget rendelt bűnös módon a mindennapi áldozat ellen, és földre terítette az igazságot. Minden tette sikerült. 13 Azután hallottam, hogy egy szent beszélni kezdett, egy másik szent pedig válaszolt annak, aki ezt kérdezte: Meddig tart az, amit a mindennapi áldozatról és a szörnyű bűnről láttál? Meddig lesz kiszolgáltatva a szentély, és meddig tiporja azt a sereg? 14 Ezt válaszolta neki: Kétezer-háromszáz este és reggel; azután a szentély visszanyeri igazi rendeltetését. 15 Amikor én, Dániel, ezt a látomást láttam, és kerestem az értelmét, egyszer csak elém állt valaki, aki egy férfihoz hasonlított. 16 És emberi hangot hallottam az Úlaj felől, amely így kiáltott: Gá브리el, magyarázd meg neki ezt a látványt! 17 Ő odajött, ahol álltam, én pedig megrémültem jöttére, és arcra borultam. Akkor ezt mondta nekem: Értsd meg, emberfia, hogy a végső időről szól ez a látomás. 18 Amikor hozzám szólt, ájultan estem a földre, de ő megérintett, és talpra állított. 19 Majd ezt mondta: Én a tudodra adom, hogy mi fog majd történni, amikor véget ér a harag; mert meg van szabva a vége! 20 Az a kétszarvú kos, amelyet láttál, a médek és a perzsák királya. 21 A szőrös bak a görögök királya; a két szeme között levő nagy szarv az első király. 22 Hogy az letört, és a helyére négy nőtt, az azt jelenti, hogy népéből négy királyság lesz, de nem olyan erős, mint amaz volt. 23 Az ő uralkodásuk végén, a bűnök tetőfokán előáll majd egy bösz tekintetű király, kétértelmű beszédek mestere. 24 Hatalmas lesz az ereje, bár nem a maga EREJÉBŐL. Szörnyű módon fog pusztítani, minden tette sikerül. Pusztítja az erőseket és a szentek népét. 25 Okossága révén sikerül, amihez álnokul hozzáfog, ezért fölfuvalkodik szívében, és háborítatlanul pusztít el sokakat. De amikor a vezérek vezére ellen támad, összetörik anélkül, hogy hozzányúlnának. 26 Az estékről és reggelekről szóló látomás színigaz. Mégis tartsd titokban ezt a látomást, mert a távoli jövődőről szól! 27 Akkor én, Dániel, összeroskadtam, és napokig beteg voltam. De azután fölkeltem, és végeztem teendőimet a király mellett. Ez az érthetetlen látomás azonban lenyűgözve tartott.

Dán 9

DÁNIEL GYÖNYÖRŰ BŰNVALLÓ IMÁDSÁGA, Ő AKI FEDDHESETLEN VOLT, TUDOTT ÚGY IMÁGKOZNI, HOGY Ő IS RÉSZESE A NÉPE BŰNÖSSÉGÉNEK

A médek közül származó Ahasvérus fiának, Dáriusnak az első évében, miután ő a káldeusok országának a királya lett, 2 az ő uralkodásának első évében én, Dániel, megértettem az

írásokból, hogy mit jelent azoknak az éveknek a száma, amelyekről az Úr igéje szólt Jeremiás prófétának, hogy hetven évnek kell eltelnie a romba dőlt Jeruzsálem fölött. 3 Az Úristenhez fordultam, hozzá folyamodtam imádsággal és könyörgéssel, böjtölve zsákruhában és hamuban. 4 Imádkoztam Istenemhez, az Úrhoz, és vallást téve ezt mondtam:

Dán 9 KG	Dán 9 RÚF
<p>K érlek, oh Uram, nagy és rettenetes Isten, a ki megtartja a szövetséget és a kegyességet azoknak, a kik őt szeretik és teljesítik az ő parancsolatait. 5 Vétkeztünk és gonoszságot műveltünk, hitetlenül cselekedtünk és pártot ütöttünk ellened, és eltávoztunk a te parancsolataidtól és ítéleteidről. 6 És nem hallgatánk a te szolgálóidra, a prófétákra, a kik a te nevedben szóltak a mi királyainknak, fejedelmeinknek, atyáinknak és az ország egész népének. 7 Tied Uram az igazság, mienk pedig orcánk pirulása, a mint ez ma van Júda férfain, Jeruzsálem lakosain és az egész Izráelen, a közel és távol valókon, mindama földeken, a melyekre kivetted őket az ő gonoszságuk miatt, a melylyel vétkeztek ellened. 8 Miénk, oh Uram, orcánk pirulása, a mi királyainké, fejedelmeinké és atyáinké, a kik vétkeztünk ellened. 9 A mi Urunké Istenünké az irgalmasság és a bocsánat, mert pártot ütöttünk ellene; 10 És nem hallgattunk az Úrnak, a mi Istenünknek szavára, hogy járjunk az ő törvényeiben, a melyeket előnkbe adott, az ő szolgálói, a próféták által. 11 És az egész Izráél áthágta a te törvényedet, és elhajlottak, hogy ne hallgassanak a te szóra. Ezért reánk szakad az átok és eskü, a mely meg van írva Mózesnek, az Isten szolgálójának törvényében; mert vétkeztünk ellene! 12 És teljesíté az ő szavait, a melyeket szóla ellenünk és a mi bíránk ellen, a kik minket ítélték, hogy nagy veszedelmet hoz reánk; mert nem történt olyan az egész ég alatt, a milyen történt Jeruzsálemben. 13 A mint írva van a Mózes törvényében, az a veszedelem mind reánk jöve! És az Úrnak, a mi Istenünknek színe előtt nem esedeztünk, hogy megtértünk volna a mi álnokságainkból, és figyeltünk volna a te igazságodra. 14 Azért készen tartotta az Úr a veszedelmet, és azt reánk hozá: mert</p>	<p>Ó, Uram, nagy és félelmetes Isten, aki hűségesen megtartod a szövetséget azokkal, akik szeretnek téged, és megtartják parancsolataidat! 5 Vétkeztünk és bűnbe estünk, megszegettük törvényedet és ellened lázadtunk, eltértünk parancsolataidtól és törvényeidtől. 6 Nem hallgattunk szolgálóidra, a prófétákra, akik a te nevedben szóltak királyainkhoz, vezéreinkhez, elődeinkhez és az ország egész népéhez. 7 Neked, Uram, igazad van, nekünk pedig szégyenkeznünk kell még ma is; MENNYIVEL SZEBB A KÁROLI nekünk, Júda férfainak, Jeruzsálem lakóinak és az egész Izráelnek közelben és távolban, mindazokban az országokban, amelyekbe szétszórtad őket hűtlenségük miatt, amelyet ellened elkövettek. 8 Szégyenkeznünk kell, Uram, nekünk, királyainknak, vezéreinknek és elődeinknek, mert vétkeztünk ellened. 9 A mi Urunk, Istenünk irgalmas és megbocsát. De mi ellene lázadtunk, 10 és nem hallgattunk Istenünknek, az Úrnak a szavára. Nem az ő törvényei szerint éltünk, amelyeket szolgálói, a próféták által adott nekünk. 11 Egész Izráel megszegette törvényedet, és eltért tőle, nem hallgatott a szavadra. Azért szakadtak ránk az eskü alatt kimondott átkok, amelyek meg vannak írva Mózesnek, az Isten szolgálójának törvényében, mert vétkeztünk ellene. 12 Beteljesítette a szavát, amellyel fenyegetett minket és bíránkat, akik fölöttünk bíraskodtak: azt, hogy nagy veszedelmet zúdít ránk. Mert nem történt még sehol olyan az ég alatt, mint ami Jeruzsálemmel történt. 13 Utolért bennünket mindaz a veszedelem, ami meg van írva Mózes törvényében. Mégsem esedeztünk Istenünkhöz, az Úrhoz, nem tértünk meg bűneinkből, és nem törődünk igazsággal. 14 Ezért az</p>

<p>igaz az Úr, a mi Istenünk minden cselekedetében, melyeket cselekszik; mert nem hallgattunk az ő szavára. 15 Most azért, oh mi Urunk, Istenünk! a ki kihoztad a te népedet Égyiptom földéből hatalmas kézzel, és nevet szereztél magadnak, mint ma is van: vétkeztünk, gonoszul cselekedtünk! 16 Uram, a te igazságod teljessége szerint forduljon el, kérlek, a te haragod és búsulásod a te városodtól, Jeruzsálemtől, a te szentséges hegyedtől, mert a mi bűneinkért és a mi atyáink hamisságaiért gyalázatára van Jeruzsálem és a te néped mindeneknek mi körülünk. 17 És most hallgasd meg, oh Istenünk, a te szolgáltnak könyörgését és esedezéseit, és világosítsd meg az Úrért a te orcádat a te szent helyeden, a mely elpusztított. 18 Hajtsd, én Istenem, a te füledet hozzánk és hallgass meg; nyisd meg szemeidet és tekintsd meg a mi pusztulásunkat és a várost, a mely a te nevedről neveztetik; mert nem a mi igazságunkban, hanem a te nagy irgalmasságodban bízva terjesztjük elődbe a mi esedezéseinket. 19 Uram, hallgass meg! Uram, légy kegyelmes! Uram, légy figyelmes, és cselekedd meg, ne késedelmezzél tennen magadért, oh én Istenem; mert a te nevedről neveztetik a te városod és a te néped.</p>	<p>Úrnak gondja volt arra, hogy elhozza ránk a veszedelmet. Bizony igazságos volt az Úr, a mi Istenünk, bármit is cselekedett, hiszen nem hallgattunk az ő szavára. 15 Most azért, Urunk, Istenünk, aki kihoztad népedet Egyiptomból erős kézzel, és olyan nevet szereztél magadnak, amely ma is híres: vétkeztünk, bűnbe estünk! 16 Urunk, bár mindenben igazad van, forduljon el lángoló haragod városodtól, Jeruzsálemtől és a szent hegyedtől! Mert a mi vétkeink és elődeink bűne miatt gyalázzák Jeruzsálemet és népedet mindazok, akik körülöttünk élnek. 17 Hallgasd meg mégis, Istenünk, szolgáló imádságát és könyörgését, és ragyogjon rá orcád elpusztult szentélyedre, önmagadért, ó, Urunk! 18 Istenem, fordítsd felém füledet, és hallgass meg! Nyisd ki szemedet, és lásd meg: milyen pusztulás ért bennünket és azt a várost, amelyet terólad neveztek el! Mert nem a magunk igaz tetteiben, hanem a te nagy irgalmadban bízva visszük eléd könyörgéseinket. 19 Uram, hallgass meg! Uram, bocsáss meg! Uram, figyelj ránk, és cselekedj, ne késlekedj! – önmagadért, Istenem, hiszen rólad nevezték el városodat és népedet!</p>
---	---

20 Még beszéltem, imádkoztam, vallást téve vétkemről és népemnek, Izráelnek a vétkéiről, és könyörögtem Istenemhez, az Úrhoz, Istenem szent hegyéért; 21 még mondtam az imádságot, amikor Gábiel, az a férfi, akit azelőtt láttam a látomásban, sebesen hozzám repült, és megérintett engem az esti áldozat idején. 22 Magyarázni kezdett, és így beszélt hozzám: Dániel, azért jöttem ide, hogy segítsek megérteni a látottakat. 23 Amikor könyörögni kezdted, egy kijelentés hangzott el, és én azért jöttem, hogy elmondjam azt neked, mivel kedvel téged az Isten. Értsd meg a kijelentést, és értsd meg a látványt!

24 Hetven hét van kiszabva népedre és szent városodra. Akkor véget ér a hitszegés, és megszűnik a vétkek, engesztelést nyer a bűn, és eljön hozzánk az örökké tartó igazság. Beteljesül a próféta látomás, és felkenik a szentek szentjét. 25 Tudd meg azért, és értsd meg: Attól fogva, hogy elhangzott a kijelentés Jeruzsálem újjáépüléséről, hét hét telik majd el a fejedelem felkenéséig. Azután még hatvankét hét, és bár viszontagságos idők jönnek, a terek és a falak újjáépülnek. 26 A hatvankét hét eltelté után megölik a felkentet, senkije sem lesz. Egy eljövendő fejedelem népe pedig elpusztítja a várost és a szentélyt. Elvégzett dolog, hogy pusztán álljanak a háború végéig. De a fejedelemnek is vége lesz, ha jön az áradat. 27 Erős szövetséget köt sokakkal egy hétre, de a hét közepén véget vet a

véres- és az ételáldozatnak. A templom párkányára odakerül az iszonyatos bálvány, míg csak rá nem szakad a pusztítóra a végleges megsemmisülés.

Dán 10

1 Círus perzsa király uralkodása harmadik évében kijelentést kapott Dániel, akit Baltazárnak is neveztek. Igaz ez a kijelentés, amely súlyos háborúkról szól. Ő figyelt a kijelentésre, és megértette a látomást. 2 Azokban a napokban én, Dániel, gyászoltam három egész héten át. 3 Ízletes ételt nem ettem, húst és bort nem vettem a számba, olajjal sem kentem meg magamat, míg el nem telt a három hét. 4 Az első hónap huszonnegyedikén a nagy folyamnak, a Tigrisnek a partján voltam. 5 **Föltekintettem, és láttam egy gyolcsruhába öltözött férfit, akinek színarany öv volt a derekán. 6 Teste olyan volt, mint a drágakő, arca fénylett, mint a villám, szemei, mint az égő fáklyák. Karjai és lábai csillogtak, mint a fénylő réz, és beszéde oly hangos volt, mint a tömeg zúgása. 7 Egyedül én, Dániel, láttam ezt a látomást. A férfiak, akik velem voltak, nem látták a látomást, mert nagy rémület fogta el őket; elmenekültek és elrejtőztek. 8 Én magamra maradva láttam ezt a nagy látomást, de engem is elhagyott az erőm, belesápadtam, és nem tudtam az erőmet összeszedni. 9 Hallottam hangos beszédét, és amikor hangos beszédét meghallottam, ájultan roskadtam arcommal a földre.**

10 Ekkor megérintett egy kéz, és fölsegített térdeimre és tenyereimre. 11 Ezt mondta nekem: Dániel, akit az Isten kedvel! Figyelj arra, amit neked mondok, és állj fel, mert neked hoztam üzenetet! Amikor így szólt hozzám, reszketve felálltam. 12 Majd ezt mondta nekem: Ne félj, Dániel, mert az első naptól fogva, hogy rászántad magad a dolgok megértésére, megalázkodva Istened előtt, meghallotta szavadat Isten, és én a te szavaid miatt jöttem. 13 A perzsa birodalom vezére ugyan utamat állta huszonegy napig, de Mihály, az egyik legfőbb vezér segítségemre jött. **Ezért kellett ott maradnom a perzsa birodalomban, 14 de most megjöttem, és elmondom neked, hogy mi fog történni népeddel az utolsó napokban; mert ez a látomás is arról az időről szól. 15 Miközben így beszélt hozzám, lehajtottam a fejemet, és némán hallgattam. 16 Ekkor egy emberhez hasonló lény megérintette ajkamat. Én pedig kinyitottam a számat, és így kezdtem beszélni az előttem állóhoz: Uram, a látomás alatt annyira elfogott a fájdalom, hogy nem tudtam erőmet összeszedni. 17 De uram, hogyan is merne a te szolgád beszélni veled, ó, uram! Még most sincs semmi erőm, és a lélegzetem is elállt. 18 Akkor ismét megérintett az az emberhez hasonló lény, és hogy bátorságot öntsön belém, 19 ezt mondta: Ne félj te, akit az Isten kedvel! Békesség neked! Légy erős, légy erős! Amikor így beszélt hozzám, megerősödtem, és ezt mondtam: Beszélj, uram, mert megerősítettél engem! 20 Azután így szólt: Tudod-e, miért jöttem hozzád? Nekem most újra harcolnom kell Perzsia vezérével, és miután végeztem vele, a görögök vezére következik. 21 De előbb elmondom neked, hogy mi van megírva az igazság könyvében. Senki sincs, aki velem tartana azok ellen, csak Mihály, a ti vezéretetek.**

Dán 11

1 Mert én is mellette álltam a méd Dárius uralkodásának első évében: erősítettem és támogattam. 2 Most pedig elmondom neked a való igazságot: Íme, ezután még három király következik Perzsiában, majd a negyedik mindegyiknél nagyobb gazdagságra tesz szert. Amikor aztán gazdagsága révén megerősödik, mindent megmozgat majd a görög birodalom ellen. 3 De **ott majd egy hős király** lép fel, aki nagy hatalommal uralkodik, és azt tesz, amit csak akar. 4 **Am alig lépett fel, összeomlik a birodalma, KI EZ???** és négyfelé osztják, a négy égtáj szerint. Nem az ő utódaira száll, és nem lesz olyan hatalmas, mint amikor ő uralkodott, mert részekre

szakad a birodalma, és másoké lesz, nem az övék. 5 A déli király erős lesz, de vezérei közül egyik erősebb lesz nála, és hatalomra jut; még nagyobb hatalommal uralkodik, mint ő. 6 Évek múltával barátságot kötnek: a déli király lánya hozzámegy az északi királyhoz a jó viszony érdekében. De ezzel nem tudja megtartani hatalmát. Nem marad meg sem a király, sem a gyermeke. Az asszony pedig áldozatul esik kíséretével és fiával meg azzal együtt, aki támogatta őt abban az időben. 7 De helyébe áll egy másik hajtás az asszony gyökeréről, aki majd rátamad az északi király haderejére. Betör a várába, és kénye-kedve szerint bánik el velük. 8 Elhurcolja Egyiptomba isteneiket, bálványszobraikat és drága ezüst- és aranytárgyaikat. Így ő néhány évig békén marad az északi királytól. 9 Az ugyan betör egyszer a déli király országába, de vissza kell térnie a maga földjére. 10 Azután a fiai indítanak háborút. Nagy hadsereget gyűjtenek, amely betör, és végigzúdul az országon. Később ismét háborút indítanak, és eljutnak az erődítményig. 11 Ekkor a déli király nekikeseredve kivonul, és harcba bocsátkozik az északi királlyal. Az nagy sereget állít vele szembe, de a sereg ennek a kezébe kerül. 12 Amikor ezt a sereget elhurcolják, felfuvalkodik, és bár ezreket ejt el, hatalma nem lesz tartós. 13 Mert az északi király újabb sereget állít fel, nagyobbat az előzőnél, és néhány év múlva rátör egy jól felszerelt, nagy haderővel. **14 Abban az időben sokan támadnak a déli király ellen. A te néped erőszakos fiai is fölkelnek, hogy beteljesítsenek egy látomást, de elbuknak. 15 Mert az északi király eljön, sáncot emel, és elfoglalja a megerősített várost.** A déli csapatok nem tudnak helytállni, válogatott embereinek sem lesz majd ereje az ellenállásra. 16 Támadójuk azt tesz velük, amit akar, és senki sem tud helytállni vele szemben. Így eljut az ékes földre is, mely egészen a kezébe kerül. 17 Azután arra törekszik, hogy érvényesítse hatalmát a déli király országában. Egyezséget köt vele, és leányát feleségül adja hozzá, hogy romlását okozza. De leánya nem áll mellé, és nem lesz az ő pártján. **KLEOPÁTRA SZABÓ** 18 Ezután a szigetek ellen fordul, és sokat elfoglal, de egy hadvezér véget vet gyalázatosságának, és nem tudja gyalázatosságát folytatni. 19 Ekkor saját országának erődjei ellen fordul, de megbotlik, elesik, és nyoma sem marad. 20 Aki az ő helyére áll, az adószedőt küld a dicső országba, de rövid idő múlva elpusztítják orvul, nem háborúban. 21 Az ő helyére áll egy gyalázatos. Nem neki szánják a királyi hatalmat; váratlanul bukkan fel, és csellel szerzi meg a királyságot. 22 Seregek szélednek szét előtte, és megsemmisülnek; még a szövetség fejedelme is. 23 Mert mióta barátságot kötött vele, mindig álnok volt. Maroknyi néppel vonul ellene, és győz. 24 Háborítatlanul eljut a leggazdagabb tartományba is, és olyat tesz, amelyet sem elődei, sem ősei nem tettek. Prédát, zsákmányt és kincseket osztogat híveinek, és az erődök megtámadására is terveket sző egy ideig. 25 Azután összeszedi erejét és bátorságát, és a déli király ellen vonul nagy haderővel. A déli király is felkészül a harcra igen nagy és hatalmas haderővel, de nem tud győzni, mert árulást követnek el ellene. 26 Azok teszik tönkre, akik az ő kenyerét eszik. Serege szétszéled, és sokan esnek el halálra sebzetten. 27 Mindkét király rosszat forral. Egy asztalnál ülve hazugságokat beszélnek, de eredménytelenül, mert a vég ideje meg van szabva. 28 Azután az északi király sok kincsel hazaindul országába. A szent szövetség ellen fordul, és szándékát végrehajtva tér vissza országába. 29 Egy idő múlva újra a déli ország ellen támad, de másodszor nem olyan eredménnyel, mint először. 30 Mert a kittiek hajói felvonulnak ellene, úgyhogy megijed, visszavonul, és a szent szövetségen tölti ki dühét. És ismét azoknak kedvez, akik elhagyták a szent szövetséget. 31 Parancsára előállnak csapatai. Meggyalázzák a megerősített szentélyt, megszüntetik a mindennapi áldozatot, és felállítják az iszonyatos bálványt. 32 Akik vétkeztek a szövetség ellen, azokat ráveszi, hogy elhagyják hitüket. De azok, akik ragaszkodnak Istenükhöz, bátor tetteket visznek véghez. 33 Az értelmesek sokakat meggyőznek a népből, de fegyver, tűz, fogság és fosztogatás miatt elesnek egy időre. 34 Elbukásuk idején kapnak egy kevés segítséget, mire számításból sokan csatlakoznak hozzájuk. 35 **Az értelmesek közül is elesnek néhányan, hogy kipróbáltak, tiszták és fehérek legyenek a vég idejére, mert még nincs itt a megszabott idő.** 36 Ez a király azt tesz, amit csak akar. Fölmagasztalja és nagyobbak tartja magát minden istennél, és szörnyűségeket mond még az istenek Istene ellen

is. De csak addig boldogul, amíg véget nem ér a harag, mert ami el van határozva, annak meg kell történnie. 37 Nem törődik ősei istenével, nem törődik az asszonyok bálványával, egy istennel sem, mert mindegyiknél nagyobbak tartja magát. 38 Ezek helyett az erődök istenét tiszteli, olyan istent, akit ősei nem ismertek; tiszteli arannyal, ezüsttel, drágakővel és egyéb értékes dolgokkal. 39 A megerősített várakkal így bánik az idegen istenek nevében: amelyik elismeri, annak a tekintélyét megnöveli, uralomra juttatja sokak fölött, és földet oszt jutalmul. 40 A vég idején összecsap vele a déli király. Az északi király forgószelekként tör rá harci kocsikkal, lovasokkal és sok hajóval. Behatol az országokba, és előzönlí őket, mint az áradat. 41 Behatol az ékes földre is, ahol sokan elesnek. De Edóm, Móáb és az ammóni nép legjava megmenekül a hatalmából. 42 Kiterjeszti hatalmát az országokra, nem menekül meg Egyiptom sem. 43 Birtokba veszi Egyiptom arany- és ezüstkincseit és a többi értékeit; líbiaiak és etiópok lesznek kíséretében. 44 De a keletről és északról jövő hírek megrémítik, ezért kivonul nagy haraggal, elpusztít és kiirt sokakat. 45 Felállítja pompás sátrát a tenger és az ékes szent hegy között. De eléri a vég, és senki sem segíthet rajta **ERRŐL AZ ÉSZAKI ÉS A DÉL KIRÁLYÁNAK KONFLIKTUSÁRÓL SOHASEM HALOTTAM AZ A-AT,**

Dán 12

1 Abban az időben eljön Mihály, a nagy vezér, aki a te néped mellett áll. Nyomorúságos idő lesz az, amilyen nem volt, mióta népek vannak, addig az időig. De abban az időben megmenekül néped, mindaz, aki be lesz írva a könyvbe. **2 Azok közül, akik a föld porában alszanak, sokan felébrednek majd: némelyek örök életre, némelyek gyalázatra és örök utálatra. 3 Az értelmesek fényleni fognak, mint a fénylő égbolt, és akik sokakat igazságra vezettek, mint a csillagok, mindörökké. 4 Te pedig, Dániel, tartsd titokban ezeket az igéket, és pecsételd le ezt a könyvet a végső időkig. Sokan tévelyegnek majd, de az ismeret gyarapodik. 5 Azután én, Dániel, láttam, hogy még ketten állnak ott: egyikük a folyam innenső oldalán, a másik pedig a túlparton. 6 Az egyik megkérdezte a gyolcsruhába öltözött férfit, aki ott állt a folyam vize mellett: Mikor fognak bekövetkezni ezek a csodálatos dolgok? 7 Hallottam, hogy a gyolcsruhába öltözött férfi, aki ott állt a folyam vize fölött, jobbját és balját az égre emelve megesküdött az Örökké Élőre: Egy időszak meg két időszak és egy fél időszak múlva! Mert amikor véget ér a szent nép megrontójának hatalma, mindezek beteljesednek. 8 Hallottam ugyan, de nem értettem, ezért megkérdeztem: Uram, mi lesz végül mindebből? 9 Ő így válaszolt: Menj el, Dániel, mert ezek az igék titkosak, és le vannak pecsételve a végső időkig. 10 Sokan megtisztulnak, fehérek és kipróbáltak lesznek, a bűnösök pedig bűnösök maradnak. A bűnösök közül senki sem érti meg, de az értelmesek megértik.** 11 Attól fogva, hogy megszüntették a mindennapi áldozatot, és felállították az iszonyatos bálványt, ezerkétszázkilencven nap telik el. 12 Boldog, aki állhatatos marad, és megéri az ezerháromszázharmincöt nap végét. 13 Te pedig menj a vég felé! Elpihensz majd, de fölkelés kijelölt sorsodra a végső napon!

Hós 1

1 Ez az Úr igéje, amely Hóseáshoz, Beéri fiához szól Uzzijjának, Jótámnak, Áháznak és Ezekiásnak, Júda királyainak az idejében és Jeroboámnak, Jóás fiának, Izráel királyának az idejében. 2 Amikor az Úr szólni kezdett Hóseáshoz, ezt mondta Hóseásnak az Úr: **Menj, végy feleségül egy parázna nőt, és legyenek gyermekeid a paráznától, mert rútul paráználkodik ez az ország, hátat fordít az Úrnak.** 3 **Ő elment, és elvette Gómert, Diblajim leányát; az teherbe esett, és fiút szült neki.** 4 Akkor ezt mondta neki az Úr: Nevezd el **Jezérelnek**, mert már csak egy kis idő, és megbüntetem Jéhú házat a jezréeli vérontás miatt, és véget vetek Izráel háza királyságának. 5 Azon a napon összetöröm Izráel íját Jezréel síkságán. 6 Gómer újból teherbe esett, és **leányt szült.** Akkor ezt mondta Hóseásnak az Úr: Nevezd őt így: „**Nincs irgalom.**” Mert nem leszek többé irgalmas Izráel házához, és nem bocsátok meg nekik. 7 **Júda házához azonban irgalmas leszek, és megsegítem őket, mint Uruk, Istenük. De nem íjjal, karddal és harccal, nem lovakkal és lovasokkal segítem meg őket.** 8 Miután elválasztotta „Nincs irgalom” nevű leányát, újból teherbe esett, és fiút szült. 9 Az Úr pedig ezt mondta: Nevezd őt így: „**Nem népem.**” Mert nem vagytok az én népem, és én sem vagyok a tietek.

Hós 2

1 De lesznek még annyian Izráel fiai, mint a homok a tengerparton, amelyet nem lehet megmérni, sem megszámlálni. Akkor ahelyett, hogy ezt mondanák nekik: Nem vagytok népem! – ezt fogják mondani: Az élő Isten fiai vagytok! 2 Összegyűlnek majd Júda fiai és Izráel fiai, és egyetlen fejedelmet választanak maguknak. Eljönnek az országból, mert nagy lesz még Jezréel napja. 3 Mondjátok fivéreiteknek: „Népem!” és nővéreiteknek: „Van irgalom!” 4 Pereljetek anyáttal, pereljetek, mert ő nem a feleségem, és én sem vagyok a férje! Tüntesse el arcáról a paráznaság jelét, és melléről a házasságtörés jelét! 5 **Különből levetkőztetem, és olyan meztelenné teszem, amilyen születésekor volt. Olyanná teszem, amilyen a pusztá, olyanná változtatom, amilyen a szikkadt föld, és hagyom, hogy szomjan haljon.** 6 **Fiainak sem irgalmazok, mert paráznaságból születtek.** 7 Hiszen paráználkodott az anyjuk, gyalázatos volt szülőjük, mert ezt mondta: Elmegyek a szeretőim után. Ők adnak nekem kenyeret és vizet, gyapjút és lent, olajat és italt. 8 **Azért most elrekesztem az útját tövissel, kerítést húzok elé, nem talál rá ösvényeire.** 9 Futkos majd a szeretői után, de nem éri el őket, keresi őket, de nem találja. Ezért azt mondja: Visszamegyek első férjemhez, mert jobb dolgom volt akkor, mint most. 10 Nem ismerte fel, hogy én adtam neki gabonát, mustot és olajat. Ezüstöt is bőven adtam neki, meg aranyat, amit ők Baalra költöttek. **WOE PROPHECY 11** Azért elveszem tőle a gabonát aratás idején, a mustot is szüret táján. Letépek róla a gyapjút és a lent, amely szemérmét takarja. 12 **Most leleplezem csupasz testét szeretői szeme láttára, senki sem menti meg tőlem.** 13 Megszüntettem minden örömét, ünnepét, újholdját, szombatját és minden ünnepnapját. 14 Elpusztítom szőlőjét és fügefáját, amelyekről azt mondta: Az én keresetem ez, amelyet szeretőim adtak. Hagyom, hogy elvaduljanak, hadd pusztítsa a mezei vad. 15 Megbüntetem azokért a napokért, amelyeken a Baaloknak tömjénezett, **gyűrűvel és nyakláncsal ékesítette magát, úgy ment a szeretői után, engem pedig elfelejtett – így szól az Úr.** 16 Azért most én csábítom őt: elvezetem a pusztába, és szívhez szólóan beszélek vele. 17 Azután visszaadom szőlőjét, és az Ákór-völgyet a reménység kapujává teszem. Ott majd úgy válaszol nekem, mint ifjúsága idején, mint amikor kijött Egyiptomból. 18 **Azon a napon férjednek fogsz hívni – így szól az Úr –, és nem hívsz többé a Baalodnak.** 19 **Kiveszem szájából a Baalok nevét, nem emlegetik többé nevüket.** 20 **Azon a napon szövetséget kötök javukra a mezei vadakkal, az égi madarakkal és a földön csúszó-mászó állatokkal. Kiirtom az íjat, a kardot és a háborút az országból, és biztonságban élhetnek.**

21 Eljegyezlek magamnak örökre, eljegyezlek magamnak az igazság és a törvény, a szeretet és az irgalom ajándékával. 22 Eljegyezlek magamnak a hit ajándékával, és megismered az Urat. 23 Azon a napon meghallgatom – így szól az Úr –, meghallgatom az eget, az meghallgatja a földet, 24 a föld is meghallgatja a gabonát, a mustot és az olajat, azok pedig meghallgatják Jezréelt. **25 Mert bevetem vele a földet, és akit „Nincs irgalom”-nak hívnak, ahhoz irgalmas leszek, a „Nem népem”-nek ezt mondom: Népem vagy, ő pedig ezt mondja: Én Istenem!** **WEAL PROPHECY**

Hós 3

1Ezt mondta nekem az Úr: Szeresd csak tovább azt az asszonyt, aki más szeretője és házasságtörő, ahogyan az Úr szereti Izrael fiait, bár más istenekhez fordulnak, és szeretik a mazsolás süteményt. 2 Megvettem az asszonyt tizenöt ezüstért és másfél hómer árpáért, 3 és ezt mondtam neki: Sokáig kell majd várnod rám. Nem paráználkodhatsz, és nem leszel senkié, és én sem megyek be hozzád. 4 Hosszú ideig élnek majd Izrael fiai is király és vezér nélkül, áldozat és szent oszlop nélkül, éfód és házibálvány nélkül. 5 Azután megtérnek Izrael fiai, keresni fogják Istenüket, az Urat és királyukat, Dávidot: remegve fordulnak az Úrhoz, az ő jóságához az utolsó napokban.

Hós 4

1Halljátok meg az Úr igéjét, Izrael fiai! Pere van az Úrnak az ország lakóival, mert **nincs igazság, nincs hűség, és nem ismerik Istent az országban.** 2 Esküdöznek, hazudoznak, ölnek, lopnak **és paráználkodnak**, betörnek, és vérontás vérontást ér! 3 Ezért gyászolni fog az ország, és elalél minden lakója a mezei vadakkal és az égi madarakkal együtt; még a tenger halai is halomra pusztulnak. 4 De senki se pereljen, senki se vádaskodjék! **Veled van perem, te pap!** **5 El fogsz bukni nappal, elbukik a próféta is veled együtt éjjel, anyádat is elpusztítom!** **6 Elpusztul népem, mert nem ismeri Istent. Mivel te megvetted ezt az ismeretet, én is megvetlek: nem leszel papom!** Nem törődél Istened tanításával, én sem törődöm fiaiddal. 7 Minél többen lettek, annál többet vétkeztek ellenem, de dicsőségüket gyalázatra változtatom. 8 Népem vétékáldozatából élnek, azért azt kívánják, hogy vétkezzen. **9 Úgy jár a pap is, mint a nép: Megbüntetem útjaiért, megfizetek neki tetteiért.** 10 Esznek majd, de nem laknak jól, **paráználkodnak**, de nem szaporodnak, mert elhagyták az Urat, nem ügyelnek rá. **11 Paráznaság**, bor és must elveszi az ember eszt. **12 Népem a fától kér tanácsot, és a bot ad neki kijelentést. A parázna lelkiület miatt tévelyegnek, paráznává lettek, elhagyták Istenüket.** 13 Hegytetőkön áldoznak, dombokon tömjéneznak, cserfa, nyárfa és tölgyfa alatt, mert kellemes az árnyékuk. Ezért **paráznák** leányaitok, és házasságtörők menyeeitek. 14 Mégsem büntetem meg leányaitokat, **bár paráznák**, menyeeiteket sem, bár házasságtörők, mert a férfiak is **paráznákhoz** járnak, és együtt áldoznak a kéjnőkkel. Az ilyen értelmetlen népnek el kell pusztulnia. **15 Ha te parázna vagy is, Izrael, csak Júda ne vétkezzen!** Ne menjetek Gilgálba, ne járjatok Bét-Ávenbe! Ne esküdözzetek az élő Úrra! 16 Izrael olyan szilaj, mint egy szilaj tehén. Hogyan legeltethetné hát őket tágas helyen az Úr, mint a bárányokat? 17 Bálványokhoz szegődött Efraim: hadd tegye! **18 Dózsölésük féktelen, egyre paráználkodnak, jobban szeretik a gyalázatos bálványt, mint oltalmazójukat.** **19 Szárnyára kapja őket a szél, és szégyent vallanak oltáraik miatt.** **EBBEN A FEJEZETBEN MIN. TÍZSZER A PARÁZNA SZÓ**

Hós 5

1 Halljátok ezt, papok, figyelj ide, Izráel háza, hallgass ide, királyi udvar, mert nektek szól az ítélet! Hiszen csapdává lettetek Micpában, és kifeszített hálóvá a Tábór-hegyen! 2 Belemerültek a hűtlenek az erkölcstelenségbe, de én mindnyájukat megfenyíttem. 3 Ismerem én Efraimot, Izráel nem titkolhat előlem semmit: **Most is paráználkodszt, Efraim, tisztátalan lettél, Izráel!** 4 Tetteik nem engedik, hogy megtérjenek Istenükhöz, **mert parázna lelkület** van bennük, nem ismerik az Urat. 5 Izráel ellen saját gögje tanúskodik, és elbukik Izráel és Efraim a maga bűne miatt, Júda is elbukik velük együtt. 6 Juhokat és marhákat áldozva mennek keresni az Urat, de nem találják: elzárkózott előlük. 7 Hűtlenek lettek az Úrhoz, törvénytelen fiakat nemzettek, de majd fölemészti őket az újhold ünneplése birtokukkal együtt. 8 Fújjátok meg a kürtöt Gibeában és a trombitát Rámában, lármázzátok föl Bét-Ávent, riasszátok Benjámint! 9 Efraim pusztává lesz a fenyítés napján, Izráel törzseinek tudtára adom ezt az elhatározást. 10 Júda fejedelmei olyanok lettek, mint akik elmozdítják mások határát; rájuk zúdítom haragomat, mint a vizet. 11 Elnyomás éri Efraimot, ítélet töri össze, mert elvetemült lett, haszontalan bálványt követ. 12 **Ezért én olyan leszek Efraimban, mint a moly, és Júda házában, mint a rothadás.** 13 Látta Efraim a betegségét, Júda is a fekélyét, ezért Efraim Asszíriába járt, a nagy királyhoz küldözgetett. De az nem tud meggyógyítani benneteket, nem orvosolja **fekélyeteket**. 14 Rátámadok Efraimra, mint az oroszlán, és Júda házára, mint a fiatal hím oroszlán. Én magam tépem széjjel, azután elmegyek, és magammal hurcolom menthetetlenül. 15 Majd visszavonulok lakóhelyemre, amíg meg nem bűnhődnek, és hozzám nem folyamodnak. Nyomorúságukban keresnek majd engem.

Hós 6

1 Jöjjetek, térjünk meg az Úrhoz, **mert ő megsebez, de meg is gyógyít, megver, de be is kötöz bennünket.** 2 **Két nap múltán életre kelt, harmadnapra föltámaszt bennünket,** és élünk majd előtte. 3 Ismerjük hát meg, törekedjünk megismerni az Urat! **Eljövetele biztos, mint a hajnalhasadás, eljön hozzánk, mint az őszi eső, mint a tavaszi eső, mely megáztatja a földet.** 4 Mit csináljak veled, Efraim? Mit csináljak veled, Júda? Húségetek csak olyan, mint a reggeli felhő, vagy mint a korán tűnő harmat. 5 Ezért a próféták által ostromoztam őket, beszédeimmel gyilkoltam őket: ítéletem napvilágra jön. **6 Mert szeretetet kívánok, és nem áldozatot, Isten ismeretét, és nem égőáldozatokat.** 7 De ők megszegték a szövetséget Ádámban, hűtlenné lettek ott hozzám. 8 Gileád a gonosztevők városa, vérrel van bemocskolva. 9 A papok társasága olyan, mint a lesben álló rablóbanda: embereket gyilkolnak a sikemi úton, galádságokat követnek el. 10 Szörnyűségeket láttam Izráel házában! Ott paráználkodik Efraim, tisztátalanná lett Izráel. 11 Júda, számodra is eljön az aratás, amikor fordítok népem sorsán.

Hós 7

1 Amikor gyógyítani akartam Izráelt, lelepleződött Efraim bűne és Samária gonoszsága. Álnok módon élnek: tolvaj jár a házban, rablóbanda fosztogat az utcán. 2 Eszükbe sem jut, hogy emlékszem minden gonoszságukra. Pedig ott vannak körülöttük tetteik, amelyek színem elé kerültek. 3 Álnok módon keresik kegyét a királynak, hízelkedéssel a vezéreknek. **4 Mindnyájan házasságtörők.** Olyanok, mint amikor **a kemencét befűti a pékmester, de abbahagyja a tüzelést, míg a megdagasztott tészta meg nem kel.** 5 Beteggé teszük királyunkat ünnepnapján tüzes borral a vezérek; kezet nyújt a hangoskodóknak. 6 Közelébe férköztek álnokul, szívük olyan, akár a kemence: egész éjjel parázslott a haragjuk, de reggelre lánggra kap, és lobog, mint a tűz. 7 Mindnyájan izzanak, akár a kemence, megemészti biraikat. Királyaik mind elestek, egyikük sem kiáltott hozzám. 8 Efraim a népek közé keveredett. Olyan

lett Efraim, mint a meg nem fordított lángos. **DOMESZTIKUS KÉPEK: KEMENCE, LÁNGOS** 9 Idegenek emésztik erejét, de észre sem veszi. Megőszült már, fehérlik a haja, de ő nem veszi észre. 10 Izráel ellen saját gőgje tanúskodik, mert nem tértek meg Istenükhöz, az Úrhoz, és mindezek ellenére sem keresték. 11 Olyan lett Efraim, mint az együgyű, esztelen galamb! Egyiptomhoz kiáltanak, Asszíriába járnak. 12 Akármerre induljanak, kifeszítem hálomat eléjük. Elfogom őket, mint az égi madarakat, megfogom őket, amint hallom sereglésüket. 13 Jaj nekik, mert elhagytak engem! Pusztulás vár rájuk, mert elpártoltak tőlem! Én megváltanám őket, de ők hazugságot beszélnek rólam. 14 Ahelyett, hogy szívből hozzám kiáltanának, csak jajgatnak fekhelyükön; keseregnek, hogy nincs gabona, nincsen must, elfordulnak tőlem. **15 Én neveltem őket, és erősítettem karjukat, mégis rosszat gondolnak rólam. 16 Megtérnek, de nem a Felségeshez, olyanok, mint a meglazult íj. Fegyver által esnek el vezéreik,** szitkozódó nyelvük miatt: így lesznek csúffá Egyiptomban.

Hós 8

1 Kürtöt a szádhoz! Sasként tör az ellenség az Úr házára! Mert megszegették szövetségemet, ellene szegültek utasításaimnak. 2 Akkor majd így kiált hozzám Izráel: Istenem! Mi ismerünk téged! 3 Elvetette Izráel a jót, hát ellenség üldözi majd! 4 Királyt választottak, de nélkülem, és olyan vezért, akihez nincs közöm. Ezüstjükből és aranyukból bálványokat készítettek, de csak romlásukra. 5 Félredobom borjúdát, Samária! Haragra gyulladtam miatta, nem maradhat ez soká büntetés nélkül! 6 Izráelből való ez, mesterember csinálta, nem Isten ez. Bizony, ízzéporrá török Samária borjúja! 7 Ha szelet vetnek, vihart aratnak. A gabona nem hoz kalászt, nem lesz belőle liszt, vagy ha lesz is, idegenek emésztik föl. 8 Elpusztítják Izráelt! Olyan lett a népek között, mint egy ócska holmi, ami senkinek sem kell. 9 Hiszen ők Asszíriába jártak, mint a kóborló vadzamárr; Efraim pénzen vásárolt szeretőket. 10 **Ha pénzt fizetnek is a népeknek, én majd összegyűjtöm őket. Még egy kis idő, és vállukon érzik majd a fejedelmek királyának terhét. 11 Sok oltárt épített Efraim vétkesen: ezek az oltárok vitték őt a bűnbe.** 12 Előírhatok nekik ezernyi törvényt, azt gondolják, nem tartozik rájuk. 13 Szeretik a véresáldozatot, mert ha bemutatják, ők maguk ehetik a húst. De nem is fogadja tőlük kedvesen az Úr! Nem feledkezik meg bűnükről, megbünteti őket vétkeik miatt: vissza fognak térni Egyiptomba. 14 Izráel elfelejtette alkotóját, és palotákat épített, Júda pedig számos erősített várost. De tüzet bocsátok városaira, és megemészti palotáit.

Hós 9

1 Ne örülj, Izráel, ne ujjongj, mint a népek! Mert **hűtlen lettél Istenedhez, és szereted a paráznaság bérét,** minden szérún a gabonát. 2 De a szérú és a sajtó nem tartja el őket, hiányozni fog a must. 3 Nem lakhatnak az Úr országában: Efraim visszatér Egyiptomba, Asszíriában pedig tisztátalant eszik. 4 Nem áldozhatnak bort az Úrnak, és véresáldozataik nem lesznek kedvesek neki. Kenyerük olyan, mint a gyászolóké, tisztátalan lesz az, aki eszi. Kenyerük csak éhségüket csillapítja, de nem juthat az Úr házába. 5 Mit fogtok készíteni az ünnepnapra, az Úr ünnepnapjára? 6 Akik elmennek az elpusztult országból, azokat Egyiptom gyűjti össze, Memfisz temeti el. Ezüstön szerzett értékeiket benövi a csalán, sátraikat fölveri a gaz. 7 Eljön a büntetés ideje, eljön a megtorlás ideje. **Majd megtudja Izráel, bolond-e a próféta, eszelős-e a lélek embere. Mivel sok a bűnöd, nagy a gyűlölködés. 8 Ólalkodik a próféta körül Efraim, Istenem népe.** Csapdát állítottak minden útjára, gyűlölködnek Istene házában. 9 Mélységesen megromlottak, mint egykor Gibeában. De nem feledkezik meg bűnükről az Úr, megbünteti őket vétkeik miatt. 10 A pusztában olyannak találtam Izráelt, mint a szőlőfürtöt. Óseitekre úgy néztem, mint a fügefafa első termésére. De amikor Baal-Peórhoz

elértek, átpártoltak a gyalázatoshoz. Olyan förtelmessé lettek, mint akit szerettek. 11 Elszáll, mint a madár Efraim dicsősége. Nem lesz többé szülés, sem terhesség, sem fogamzás! 12 Ha fölnevelik is fiaikat, elveszem tőlük, nem lesz belőlük ember. Jaj lesz nekik, ha elfordulok tőlük. 13 Efraimra úgy néztem, mint a mezőn elültetett fára. De Efraimnak ki kell szolgáztatnia fiait a gyilkosoknak. 14 Adj nekik, Uram! – de mit adj? Adj nekik meddő méhet és elapadt emléket! 15 Minden gonoszságuk Gilgálban kezdődött, már ott meggyűlöltem őket. Gonosz tetteik miatt kiűzöm őket házamból. Nem szeretem őket többé, mert vezérek mind pártütők. 16 Csapás érte Efraimot, gyökere elszáradt, nem hoz több gyümölcsöt. Ha születnek is gyermekei, megölöm kedves magzatait. 17 Elveti őket az én Istenem, mert nem hallgattak rá. Bujdosók lesznek a népek között.

Hós 10

ERŐSEK A SZÁNTÓFÖLD, SZÁNTÁS KÉPEI.

1Dús lombú szőlőtő Izráel, gyümölcsöt is bőven terem. Minél több gyümölcse lett, annál több oltárt épített; minél szebb lett országa, annál szebb szent oszlopokat állított. **2** **Csalárd a szívük, de most meglakolnak. Isten lerombolja oltáraikat, elpusztítja szent oszlopaikat.** **SZÉP VAGY CSALÁRD? (1-2 VERS ELLENTÉTE).** 3 Akkor majd azt mondják: Nincs nekünk királyunk, mert nem féltük az Urat! De mit is tehetne értünk a király? 4 Hangzatosan fogadkoztak, hamisan esküdöztek, még szerződéseket is írtak, **az igazság pedig olyan lett, mint a burjánzó mérges gaz a szántóföld barázdáiban. (MICSODA HASONLAT!)** 5 A bét-áveni borjú miatt aggódnak Samária lakói, meggyászolja azt a nép, jajgatnak miatta a bálványpapok, mert odalett dicsősége. 6 Azt is elviszik Asszíriába, ajándékolja a nagy királynak. Megszégyenül Efraim, szégyent vall tervével Izráel! 7 Elpusztul Samária, királya **olyan lesz, mint forgács a víz színén!** 8 Elpusztulnak a bét-áveni áldozóhalmok, ahol Izráel vétkezik, gaz és bogáncs növi be oltárait. **Azt mondják majd a hegyeknek: Takarjatok el! – a halmoknak pedig: Omoljatok ránk!** 9 Gibeá óta vétkes vagy, Izráel! Ellenem lázadtak ott, de majd eléri őket Gibeában a háború a gonosz emberek miatt. 10 Megfenyítem őket tetszésem szerint, összesereglenek ellenük a népek, és megbűnhődnek kettős bűnükért. **11 Efraim betanított üsző, szeret gabonát nyomtatni.** Én megkíméltem szép nyakát, de majd igába fogom Efraimot, Júda szántani fog, Jákób meg boronál. 12 **Vessetek magatoknak igazságot, akkor hűséget arathattok! Törjete föl új szántóföldet, mert ideje, hogy keressétek az Urat, míg majd eljön, és hullatja rátok az igazság esőjét.** 13 **Bűnösen szántottatok, álnokságot arattatok, ettétek a hazugság gyümölcsét.** Bizony, a magad tetteiben és sok harcosodban bíztál. 14 De néped körében harci lárma támad, és elpusztul minden erődítményed, ahogyan Salman elpusztította Bét-Arbélt, mikor a csatában az anyákat gyermekeikkel együtt mészárolták le. 15 Így bántam el veletek Bételben szörnyű gonoszságotok miatt. Hajnalra menthetetlenül elpusztul Izráel királya!

Hós 11

1Még gyermek volt Izráel, mikor megszerettem, Egyiptomból hívtam ki fiamat. 2 Minél jobban hívtam őket, annál jobban távolodtak tőlem: a Baaloknak áldoztak, és a bálványoknak tömjéneztek. **3** **Pedig én tanítottam járni Efraimot, kézen fogtam őket, de ők nem ismerték fel, hogy én viselem gondjukat.** 4 **Emberi kötelekkel vontam őket, a szeretet kötelékével. Úgy bántam velük, mint amikor valaki arcához emeli gyermekét: jóságosan enni adtam nekik.** 5 Vissza fog térni Egyiptomba, vagy Asszíria lesz a királya, mert nem akarnak megtérni.

6 Fegyver pusztít városaiban, véget vet a fecsegésnek, és megemészti őket terveik miatt.
 7 Népem megrögzötten elfordul tőlem. Hívják őt a Felségeshez, de senki sem mozdul.
8 Hogyan adnálak oda, Efraim, hogyan szolgáltatlak ki, Izráel? Hogyan adnálak oda, mint Admát, hogyan bálnék veled úgy, mint Cebójimmal? **Megindult a szívem, egészen elfogott a szálamom.** **9 Nem izzó haragom szerint bánok vele, nem döntöm újból romlásba Efraimot, mert Isten vagyok én, nem ember.** Szent vagyok köztetek, hogyan is törnék a vesztetekre?
 10 Az Urat fogják követni, mert oroszlánként ordít majd, és ha ordít, remegve jönnek fiai nyugat felől. 11 Remegve jönnek Egyiptomból, mint a madár, és az asszírok földjéről, mint a galamb. Letelepítem majd őket házaikba – így szól az Úr.

Hós 12

1 Hazugsággal fordult hozzám Efraim, Izráel háza pedig alattomosan. De Júda még Isten útján jár, a szentek népe állhatatos. 2 Efraim szelet hajszol, a keleti szelet űzi egész nap, hazugságot és erőszakot szaporít: szövetséget kötnek Asszíriával, és olajat visznek Egyiptomba. **3 Pere van az Úrnak Izráellel: megbünteti Jákóbot, ahogy megérdemli, tettei szerint fizet meg neki.** **4 Már az anyaméhben rászedte testvérét, ereje teljében Istennel küzdött.** **5 Küzdött az angyallal, és győzött, hogy az sírva könyörgött neki. Bételben talált rá, ott beszélt vele.**
 6 Bizony, az Úr a Seregek Istene; az Úr: ez az ő neve. 7 Térj hát meg Istenedhez, ragaszkodj az irgalomhoz és az igazsághoz, és reménykedj szüntelenül Istenedben! 8 Kalmár lett, hamis mérleg van a kezében, szeret harácsolni. 9 **Efraim így beszél: Milyen gazdag lettem, nagy vagyonra tettem szert! Nem találhatnak bennem bűnt, semmit sem szereztem vétkeken.** 10 De én, az Úr vagyok a te Istened Egyiptom óta: újra sátorlakóvá teszek, amilyen egykor voltál! 11 Én szóltam a prófétákhoz, én adtam a sok látomást és a példázatokat a próféták által. 12 Mivel Gileád gonosz, semmivé kell lennie! Gilgálban bikákat áldoznak, de oltáraikból kőhalmok lesznek a szántóföld szélén. 13 Jákób Arám mezejére menekült, egy asszonyért szolgált Izráel, egy asszonyért őrizte a nyáját. 14 De próféta által hozta föl az Úr Izráelt Egyiptomból, és próféta által őrizte meg. 15 Efraim az elkeseredésig bosszantotta Urát, de ő megtorolja a vérontást, gyalázatos tetteiért megfizet neki.

Hós 13

erős vadállat-képek

1 Ha Efraim megszólalt, mindenki rettegett, naggyá lett Izráelben. De bűnbe esett Baallal, ezért meg kell halnia. 2 Most is tovább vétkesnek, istenszobrot csináltak maguknak, ezüstbálványokat a maguk esze szerint: mindez mesterember készítménye csupán. Azt mondják: Ezeknek áldozatok! Emberek borjúkat csókolgatnak! 3 Azért olyanok lesznek, mint a reggeli felhő és mint a korán tűnő harmat, mint a szérúról elsodort pelyva és mint a kémény füstje. 4 De én, **az Úr vagyok a te Istened Egyiptom óta. Nem ismerhetsz rajtam kívül Istent, nincs más szabadító, csak én.** 5 Én gondoskodtam rólad a pusztában, a kiszikkadt földön. 6 De amikor eleget legeltek, jóllaktak és fölfuvalkodtak, ezért elfeledtek engem. **7 Úgy bánok hát velük, mint az oroszlán, párdúként lesek rájuk az úton.** **8 Rájuk támadok, mint a kölykét vesztett anyamedve, és föltépem a mellkasukat. Felfalom őket, mint a nőstény oroszlán, vadállatok szagatják szét őket.** 9 Az vitt romlásba téged, Izráel, hogy ellenem, segítőd ellen lázadtál. 10 Hol van a királyod? Szabadítsa meg városaidat! Hol vannak a bíráid? Hiszen te mondtad: Adj nekem királyt és vezéreket! 11 Adok én neked királyt, de csak haragomban, el is fogom venni felindulásomban. 12 Össze vannak gyűjtve Efraim bűnei, el vannak téve a vétkei. **13 Szülési fájdalmak jönnek, de a gyermek nem tudja a dolgát; nem bújik ki időben az anyaméhéből.** 14 Kiváltom őket a holtak hazájából, megváltom őket a haláltól. Hol van a tövised, halál? Hol a fullánkod, holtak hazája? Nincs bennem megbánás!

15 Bár kitűnik szépségével testvérei közül, eljön majd a keleti szél, az Úr szele, mely a puszta felől támad, kiszárítja kútját, elapasztja forrását, megfosztja kincseitől, minden értékétől.

Hós 14

1 Megbűnhődik Samária, mert engedetlen volt Istenével szemben. Fegyver által esnek el, csecsemőit sziklához vágják, és terhes asszonyait fölhasogatják. 2 Térj meg, Izráel, Istenedhez, az Úrhoz, mert bűnöd miatt buktál el! 3 Ezeket a szavakat vigyétek magatokkal, amikor megtértek az Úrhoz, ezt mondjátok neki: Bocsáss meg minden bűnt, és fogadd szívesen, ha ajkunk gyümölcsét áldozzuk neked! 4 AsszírIA nem segít meg minket, lóra sem ülünk többé. Nem nevezzük többé Istenünknek kezünk csinálmányát. Csak nálad talál irgalmat az árva. 5 Kigyógyítom őket a hűtlenségből, szívből szeretni fogom őket, mert elfordult róluk haragom. 6 Harmat leszek Izráelnek: virágzik majd, mint a liliom, gyökeret ver, mint a Libánon fája. 7 Ágai szétterülnek, ékes lesz, mint az olajfa, és illatos, mint a Libánon. 8 Akkor majd ismét Isten oltalmában élnek, gabonát termesztenek; virulnak, mint a szőlő, híresek lesznek, mint a libánoni bor. 9 Efraimnak nem lesz köze többé a bálványokhoz. Én majd meghallgatom, és törődöm vele. Olyan leszek, mint a zöldellő ciprus, tőlem kapod majd a gyümölcsöket! 10 Aki bölcs, belátja ezeket, aki értelmes, az megérti. **Mert egyenesek az Úr útjai: az igazak járnak rajtuk, a vétkesek elbuknak rajtuk.**

Jóel 1

1 Ez az Úr igéje, amely Jóelhez, Petúél fiához szólt. 2 Halljátok meg ezt, ti, vének, figyeljen az ország minden lakója! Történt-e ilyesmi a ti időtökben vagy őseitek idejében? **3 Beszéljétek el fiaitoknak, fiaitok meg az ő fiaiknak, azok pedig a következő nemzedéknek! 4 Amit a hernyó meghagyott, megette a sáska, amit a sáska meghagyott, megette a szöcske, amit a szöcske meghagyott, megette a cserebogár.** 5 Ébredjétek föl, ti, részegek, és sírjatok! Jajgassatok mindnyájan, ti, iszákosok, mert szátok elől elvették az édes bort! 6 Egy nép támadt országomra, hatalmas és száma sincsen. Fogai oroszlánfogak, úgy harap, mint a nőstény oroszlán. 7 Elpusztította szőlőmet, letördelte fügefáimat. Lehántotta, és szétszórta: ágai fehérленek. 8 Keseregj, mint a szűz, ki vőlegényét gyászolja! 9 Megszűnt az étel- és italáldozat az Úr házában, gyásznak a papok, az Úrnak szolgálói. 10 Elpusztult a mező, gyászol a termőföld, mert elpusztult a gabona, elapadt a must, odalett az olaj. 11 Szomorkodnak a parasztok, jajgatnak a szőlőművesek, mert nincs búza, se árpa, odalett a mezőn az aratnivaló! **12 A szőlőtő elszáradt, a fügefa elhervadt, a gránátalma, a pálma, az almafa és a mező minden fája kiszáradt; a mosoly is lehervadt az emberek arcáról.** **13 Öltsetek gyászruhát, és sírjatok, ti, papok!** Jajgassatok, kik az oltárnál szolgáltok! Gyászruhában töltsétek az éjszakát, Istenem szolgálói, mert megszűnt Istenetek házában az étel- és italáldozat. 14 Tartsatok szent böjtöt, hívjátok istentiszteletre a népet! Gyűjtsétek össze a véneket, az ország minden lakóját Isteneteknek, az Úrnak a házába, és kiáltatok az Úrhoz! 15 Jaj, micsoda nap! Közel van már az Úr napja, pusztulás jön a Mindenhatótól! 16 Szemünk láttára veszett ki az élelem, az öröm és a vidámság Istenünk házából! 17 Elszáradt a vetőmag a földben, üresen állnak a magtárak, beomlottak a vermek, mert nincsen gabona. 18 Hogy nyögnek az állatok! Kóborolnak a marhacsordák, mert nincs legelőjük, a juhnyájak is sínylődnek. 19 Hozzád kiáltok, Uram, mert tűz égette ki a pusztá legelőit, és láng perzselte fel a mező minden fáját. 20 A vadállatok is hozzád sóhajtoznak, mert kiszáradtak a folyóvizek, és tűz égette ki a pusztá legelőit.

Jóel 2

1 Fújjátok meg a kürtöt a Sionon, fújjátok riadót szent hegyemen! Reszkessen az ország minden lakója, mert jön az Úr napja, bizony, közel van már! 2 Sötétség és ború napja az, felhő és homály napja, mint a hegyeket elborító szürkület. Jön egy nagy és hatalmas nép, hozzá hasonló nem volt még soha, és ezután sem lesz többé, míg csak emberek élnek. **3 Előtte tűz emészt, utána láng perzsel. Előtte Éden kertje az ország, utána sivár pusztaság. Nem menekül meg előle semmi.** **4 Olyan az alakjuk, mint a lovaké, úgy száguldanak, mint a lovasok.** 5 Amikor a hegycsúcsokon ugrálnak, olyan zajt csapnak, mint a harci kocsik, vagy mint amikor lángoló tűz ropog, ha a tarlót égeti. Olyanok, mint egy hatalmas sereg, amely felsorakozott a harcra. 6 Rettegnek tőle a népek, minden arc elsápad. 7 Száguldanak, mint a vitézek, fölhágnak a kőfalakra, mint a harcosok. Mindegyik a maga útján halad, nem tér le ösvényéről. 8 Nem taszigálják egymást, mindegyik a maga útján jár. Áttörnek a fegyvereken, nem lehet föltartóztatni őket. 9 Megrohanják a várost, felfutnak a várfalon; behatolnak a házakba, az ablakokon keresztül mennek be, akár a tolvajok. 10 Reszket előtte a föld, megrendül az ég. **A nap és a hold elsötétül, a csillagok elvesztik fényüket.** **11 Az Úr mennydörög serege előtt. Roppant nagy a tábora, hatalmas az, ki végrehajtja parancsát. Az Úr napja nagy és igen félelmetes; ki fogja kibírni azt!?** 12 De még most is így szól az Úr: Térjétek meg hozzám teljes szívvel, böjtölve, sírva és gyászolva! **13 Szíveteket szaggassátok meg, ne a ruhátokat, úgy térjétek meg Istenetekhez,**

az Úrhoz! Mert kegyelmes és irgalmas ő, türelme hosszú, szeretete nagy, és visszavonhatja még a veszedelmet! 14 Ki tudja, hátha most is megbánja, és áldást hagy maga után? Hozzatok étel- és italáldozatot Isteneteknek, az Úrnak! 15 Fújjátok meg a kürtöt a Sionon! Tartsatok szent böjtöt, hívjátok istentiszteletre a népet! 16 Gyűjtsétek össze a népet, tartsatok szent gyűlést, gyűjtsétek össze a véneket, gyűjtsétek össze a gyermekeket, még a csecsemőket is! Jöjjön ki lakásából a vőlegény, a menyasszony is a szobájából! 17 A templomcsarnok és az oltár között **sírjanak a papok**, az Úrnak szolgálói! Így szóljanak: Szánd meg, Uram, a népedet, ne engedd, hogy gyalázzák örökségedet! Ne csúfolhassák őket a nemzetek! Miért mondanák a népek között: Hol van az ő Istenük? 18 Szánalomra indult országa iránt az Úr, és megkönyörült népén. 19 Így szól népéhez az Úr: Most már adok nektek gabonát, mustot és olajat, hogy jóllakjatok vele. Nem engedem többé, hogy gyalázzanak titeket a nemzetek. 20 Messze űzöm tőletek az északi ellenséget. Sivár és pusztá földre kergetem szét őket: elejét a keleti tengerbe, végét pedig a nyugatiba. Fölszáll a búze, fölszáll tetemének szaga, bármilyen nagy pusztítást hajtott is végre. 21 Ne félj, termőföld! Vigadj és örülj, mert nagy dolgokat vitt véghez az Úr! 22 Ne féljetek, mezei vadak, mert kizöldülnek a pusztá legelői, mert a fák gyümölcsöt hoznak, a fügefa és a szőlő gazdagon terem. 23 Sion fiai, vigadjatok és örüljétek az Úrnak, a ti Isteneteknek! Mert megadta nektek a szükséges esőt, záport hullat rátok ősszel és tavasszal, mint régen. 24 Megtelnek majd a szérúk gabonával, bőven ömlik a sajtókból a must és az olaj. **25 Kárpótollak azokért az évekért, amelyekben pusztított a sáska, a szöcske, a cserebogár és a hernyó: az a nagy sereg, amelyet rátok küldtem.** 26 Ehettek majd jóllakásig, és dicséritek az Úrnak, Isteneteknek a nevét, mert csodát tett veletek. Nem kell szégyenkeznie népemnek soha többé. 27 Akkor megtudjátok, hogy én Izráellel vagyok, és hogy én, az Úr vagyok a ti Istenetek, senki más! Nem kell szégyenkeznie népemnek soha többé.

Jóel 3

1Azután kitöltöm majd lelkemet minden emberre. **PÉTER BESZÉDE PÜNKÖSDKOR** Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok látomásokat látnak. 2 Még a szolgálókra és szolgálólányokra is kitöltöm lelkemet abban az időben. **3 Csodás jeleket mutatok az égen és a földön: vért, tüzet és füstoszlopokat.** 4 A nap elsötétül, a hold vérvörössé válik, mielőtt eljön az Úr nagy és félelmetes napja. **5 De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét, mert a Sion hegyén és Jeruzsálemben lesz a menedék, ahogyan megmondta az Úr, és azok menekülnek meg, akiket elhív az Úr.**

PÉTER PÜNKÖSDI PRÉDIKÁCIÓJÁNAK

(APCSEI 2, 14-36)

KÉT ÓSZÖVETSÉGI IDÉZETE:

ApCsel 2, 17-21	<u>JÓEL 3, 1-5</u>
ApCsel 2,21-28	<u>ZSOLT 16, 8-11</u>

-

Ekkor előállt Péter a tizeneggyel, felemelte a hangját, és így szólt hozzájuk: Zsidó férfiak és Jeruzsálem minden lakója! Figyeljétek szavaimra, és tudjátok meg, mit jelent mindez!

15 Mert nem részegek ezek, ahogyan ti gondoljátok, hiszen a nap harmadik órája van,

16 hanem ez az, amiről Jóel így prófétált:

17 „Az utolsó napokban, így szól az Isten, kitöltök Lelkemből minden halandóra. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, és ifjaitok látomásokat látnak, véneitek pedig álmokat álmodnak; 4Móz 11,29 ; Ézs 44,3 ; Ez 39,29 ; Tit 3,6 ; Jóel 3,1-5

Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις, λέγει ὁ Θεός, ἐκγεῶν ἅπασαν σάρκα, καὶ προφητεύουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὄρασεις ὄψονται, ¹

19 És csodákat teszek az égen fenn, és jeleket a földön lenn: vért, tüzet és füstoszlopot.

20 A nap elsötétül, és a hold vérvörös lesz, mielőtt eljön az Úr nagy és fenséges napja.

21 De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét.” Róm 10,9-13

22 Izráelita férfiak, halljátok meg ezeket az igéket! A názáreti Jézust, azt a férfiút, akit az Isten igazolt előttetek erővel, csodákkal és jelekkel, amelyeket általa tett az Isten közöttetek, ahogyan magatok is tudjátok,

23 azt, aki az Isten elhatározott döntése és terve szerint adatott oda, ti a bűnösök keze által keresztre szögeztétek és megöltétek.

24 De őt Isten feltámasztotta, feloldva a halál fájdalmait, mivel lehetetlen volt, hogy a halál fogva tartsa őt. Zsolt 18,6

25 Mert ezt mondja róla Dávid:

„Az Úrra tekintek szüntelen, mert jobbam felől van, hogy meg ne tántorodjam. Zsolt 16,8-11

26 Ezért örül a szívem, és ujjong a nyelvem, és még testem is reménységben fog nyugodni,

27 mert nem hagyod lelkemet a holtak hazájában, nem engeded, hogy Szented elmúlást lásson. **28** Megismerteted velem az élet útjait, betöltesz engem örömezzéssel a te orcád előtt.”

ApCsel 2, 17 Jóel 3,4 SZÓ SZERINT UGYANAZ LXX ÉS ÚT? ἐπιφανῆ-, KÉRDÉS miért „fenséges”-t fordít, amíg ugyanazt LXX Jóel 3,4 pedig „félelmetes” . Luther „herrliche” (ApC), „schreckliche” (Joel) , KJV Notable (Apcs) „terrible”

	ApCsel 2, 17-21		Jóel 3, 1-3 (MT)
17	<p>17 „Az utolsó napokban, így szól az Isten, kitöltök Lelkemből minden halandóra. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, és ifjaitok látomásokat látnak, véneitek pedig álmokat álmodnak;</p> <p><u>Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις,</u></p>	1	<p>1 Azután kitöltöm majd lelkemet minden emberre. Fiaitok és leányaitok prófétálni fognak, véneitek álmokat álmodnak, ifjaitok látomásokat látnak.</p> <p><u>Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα</u></p>

	<p><u>λέγει ὁ θεός,</u> <u>ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ</u> <u>πνεύματός μου ἐπὶ</u> <u>πᾶσαν σάρκα, καὶ</u> <u>προφητεύσουσιν οἱ</u> <u>υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ</u> <u>θυγατέρες ὑμῶν,</u> <u>καὶ οἱ νεανίσκοι</u> <u>ὑμῶν ὀράσεις</u> <u>ᾔψονται.</u></p>	<p><u>καὶ</u> <u>ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ</u> <u>πνεύματός μου ἐπὶ</u> <u>πᾶσαν σάρκα, καὶ</u> <u>προφητεύσουσιν οἱ</u> <u>υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ</u> <u>θυγατέρες ὑμῶν, καὶ</u> <u>οἱ πρεσβύτεροι</u> <u>ὑμῶν ἐνύπνια</u> <u>ἐνυπνιασθήσονται,</u> <u>καὶ οἱ νεανίσκοι</u> <u>ὑμῶν ὀράσεις</u> <u>ᾔψονται·</u></p> <p>SZÓ SZERINT UGYANAZ, A LXX-BAN A CSAK PIROS A TÖBBLET</p>
18	<p>18 még szolgálaimra és szolgálóleányaimra is kitöltök azokban a napokban Lelkemből, és ők is prófétálnak.</p> <p><u>καὶ γε ἐπὶ τοὺς</u> <u>δούλους μου</u> <u>καὶ ἐπὶ τὰς δούλας</u> <u>μου ἐν ταῖς ἡμέραις</u> <u>ἐκείναις ἐκχεῶ</u> <u>ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου,</u> <u>καὶ</u> <u>προφητεύσουσιν.</u> EZ A HOZZÁADÁS Ixx-HOZ</p>	<p>2 ²Még a szolgálókra és szolgálólányokra is kitöltöm lelkemet abban az időben.</p> <p><u>καὶ ἐπὶ τοὺς</u> <u>δούλους καὶ ἐπὶ τὰς</u> <u>δούλας ἐν ταῖς ἡμέραις</u> <u>ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ</u> <u>τοῦ πνεύματός μου.</u></p>
19	<p>¹⁹És csodákat teszek az égen fenn, és jeleket a földön lenn: vért, tüzet és füstoszlopot</p> <p><u>Καὶ δώσω</u> <u>τέρατα ἐν</u> <u>τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ</u> <u>σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς</u> <u>κάτω, αἷμα καὶ πῦρ</u> <u>καὶ ἀτμίδα καπνοῦ·</u></p>	<p>3 ³Csodás jeleket mutatok az égen és a földön: vért, tüzet és füstoszlopot.</p> <p><u>καὶ δώσω</u> <u>τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ</u> <u>καὶ ἐπὶ τῆς γῆς,</u> <u>αἷμα καὶ</u> <u>πῦρ καὶ ἀτμίδα</u></p>

			καπνοῦ· Majdnem szó szerint ugyanaz
20	<p>²⁰A nap elsötétül, és a hold vérvörös lesz, mielőtt eljön az Úr nagy és fenséges napja</p> <p><u>ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἔλθεῖν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.</u></p> <p>KNB nagy és nyilvánvaló SZIT nagy és nyilvánvaló STL nagy és dicsőséges BD nagy és nyilvánvaló. RÚF nagy és fenséges KG nagy és fényes</p>	4	<p>⁴A nap elsötétül, a hold vérvörössé válik, mielőtt eljön az ÚR nagy és félelmetes napja.</p> <p><u>ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα πρὶν ἔλθεῖν ἡμέραν κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.</u></p> <p>KNB nagy és RETTENETES SZIT nagy és RETTENETES RÚF nagy és FÉLELMETES KG nagy és RETTENETES</p> <p>SZÓ SZERINT UGYANAZ, DE ÉRTEHETETLEN, HOGY A LXX és ÚT azonos ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. magyarban miért „félelmetes” (Jóel) ill. „fenséges” ??(Apcs 2,20)</p>
21	<p>De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az Úr nevét.”</p> <p><u>Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἔὰν ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομα Κυρίου σωθήσεται.</u></p>	5	<p>⁵De megmenekül mindenki, aki segítségül hívja az ÚR nevét,</p> <p><u>καὶ ἔσται πᾶς, ὃς ἂν ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομα κυρίου, σωθήσεται.</u></p>

--	--	--	--

καὶ ἐπιφανῆ. = az Úr rettenes napja (LXX)

vagy az Úr felséges napja (ÚT) miatt ugyanaz a lxx,ban és ÚT-ben

Joel LXX 3,1-5 szó szerint ApCsel 2,17-20 csak Joel 3,4 és ApCsel 2,20 fordítása másLXX Jóel 3, 1-5	LXX Jóel 3,4	ApCsel 2,20
	τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.	τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ.
Vulg	2,32 magnus et horribilis	2,20 magnus et manifestus
Luth	schreckliche	herrliche
Geneva	great and terrible day	great and notable day
KJV	terrible"	Notable
ESV	great and awesome	great and magnificent day.
KNB	nagy és rettenetes	nagy és nyilvánvaló
SZIT	nagy és rettenetes	nagy és nyilvánvaló
BD	-	nagy és nyilvánvaló
STL	-	nagy és dicsőséges
RUF	nagy és félelmetes	nagy és dicsőséges
KG	nagy és rettenetes	nagy és fényes
Kecsk	a nagy és félelmetes.	nagy és fényesség.
EFO	2,32 rettenetes	dicsőséges
zsid	Örökkévaló napja, nagy és félelmetes.	

NEW JERUSALEM BIBLE	Joel 3, 1-5	ApCsel 17-21
ITT MINDKÉT ALKALOMMAL:	I shall pour out my spirit on all humanity. Your sons and daughters shall prophesy, your old people	" I shall pour out my Spirit on all humanity. Your sons and daughters shall prophesy, your

GREAT AND TERRIBLE DAY	shall dream dreams, and your young people see visions	young people shall see visions, your old people dream dreams.
	. 2.Even on the slaves, men and women, shall I pour out my spirit in those days.	18.Even on the slaves, men and women, shall I pour out my Spirit.
	3.I shall show portents in the sky and on earth, blood and fire and columns of smoke.	19.I will show portents in the sky above and signs on the earth below.
	4.The sun will be turned into darkness, and the moon into blood, before the Day comes, that great and terrible Day.	20.The sun will be turned into darkness and the moon into blood before the day of the Lord comes, that great and terrible Day.
	' 5.All who call on the name of Yahweh will be saved	21.And all who call on the name of the Lord will be saved."

Jóel 4

1 Mert íme, azokban a napokban és abban az időben, amikor jóra fordítom Júda és Jeruzsálem sorsát, 2 összegyűjtök minden népet. Jósáfát völgyébe vezetem őket, és ott tartok ítéletet fölöttük, amiért szétszórták a népek közé tulajdon népemet, Izráelt, és felosztották országomat. 3 Népemre sorsot vetettek: a fiúkat parázna nőért adták oda, a leányokat pedig borért adták el, hogy ihassanak. 4 Hát nektek mi bajotok van velem, Tírusz, Szidón és Filisztea tartományai? **Bántottalak én valamivel benneteket, amiért meg kellene fizetnetek?** Ha viszont ti akartok bántani engem, nagyon hamar visszaadom nektek azt, amivel bántotok! 5 Hiszen elvettétek tőlem az ezüstöt és az aranyat, kincseim legjavát templomaitokba vittétek. 6 Júda és Jeruzsálem fiait eladtátok a görögöknek, hogy messze kerüljenek hazájuktól. 7 De én visszahívom őket onnan, ahová eladtátok őket, és visszaadom nektek azt, amivel őket bántottátok! 8 Fiaitokat és leányaitokat a júdaiaknak adom, azok pedig eladják őket a sábaiaknak, a távoli népnek. Megmondta az Úr! 9 Hirdessétek ki ezt a népek között: Készüljete fel a háborúra! Buzdítsátok a vitézeket! Jöjjenek, vonuljanak föl a harcosok mind! 10 **Kovácsoljatok kapáitokból kardokat, metszőkéseitekből dárdákat!** Mondja még a gyáva is: Vitéz vagyok! 11 Jöjjetek sietve, ti, népek, gyülekezzetek ide mindenfelől! Vezesd, Uram, vitézeidet! 12 Induljanak, vonuljanak a népek Jósáfát völgyébe, mert ott tartok ítéletet minden szomszédos nép fölött. 13 **Eresszétek rá a sarlót, mert megérett az aratnivaló! Gyertek, tapossatok, mert tele van a taposókád, csordultig vannak a sajtók, mert nagy a gonoszságuk.** 14 Hatalmas tömeg van az ítélet völgyében, mert közel van az Úr napja az ítélet völgyében! 15 **A nap és a hold elsötétül, a csillagok elvesztik fényüket.** 16 **Felharsan az Úr hangja a Sionról,** mennydörög Jeruzsálemből, megrendül az ég és a föld. De népét megoltalmazza az Úr, és erőssége lesz Izráel fiainak. 17 Akkor majd megtudjátok, hogy én, az Úr vagyok a ti Istenetek, aki szent hegyemen, a Sionon lakom. Szent lesz Jeruzsálem, nem hatolnak be oda többé idegenek. 18 Azon a napon majd must csorog a hegyekről, tej folyik a halmokról. Júda minden patakjában bőven folyik a

Jóel próféta könyve

víz, forrás fakad az Úr házából, és megöntözi a Sittím-völgyet. **19 Egyiptom pusztaság lesz, Edóm meg sivár puszta a Júda fiain elkövetett erőszak miatt, mivel ártatlan vért ontottak földjükön. 20 Júdában azonban örökké lakni fognak, Jeruzsálemben is nemzedékről nemzedékre.** 21 Megfizetek majd a vérontásért, nem engedem azt, hogy büntetlen maradjon! Az Úr a Sionon lakik!

Ám 1

1 Ámósz beszédei, aki **a tekóai pásztorok közé tartozott**. Ezt látta Izráelről Uzzijjának, Júda királyának és Jeroboámnak, Jóás fiának, Izráel királyának az idejében, két évvel a földrengés előtt. 2 Ezt mondta: Felharsan az Úr hangja a Sionról, mennydörög Jeruzsálemből; gýaszba borulnak a pásztorok legelői, és elszárad a Karmel teteje. 3 Így szól az Úr: **Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg** Damaszkusznak, mert vas cséplőszánokkal csépeltek Gileádot. 4 Ezért tüzet bocsátok Hazáél házára, és az megemészti Ben-Hadad palotáit. 5 Letöröm Damaszkusz zárait, kiirtom az Áven-völgyből az uralkodót és Bét-Édenből a fejedelmet. Fogságba megy az arám nép Kírbe – mondja az Úr. 6 Így szól az Úr: **Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg** Gázának, mert a foglyokat mind elhurcolták, és kiszolgáltaták Edómnak. 7 Ezért tüzet bocsátok Gáza várfalára, és az megemészti palotáit. 8 Kiirtom Asdódból az uralkodót és Askelónból a fejedelmet. Azután Ekrón ellen fordulok, elpusztul a filiszteusok maradéka is – mondja az én Uram, az Úr. 9 Így szól az Úr: **Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg** Tírusznak, mert a foglyokat mind kiszolgáltaták Edómnak, nem törődtek a testvéri szövetséggel. 10 Ezért tüzet bocsátok Tírusz várfalára, és az megemészti palotáit. 11 Így szól az Úr: **Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg** Edómnak, mert fegyverrel üldözte testvérét, nem ismert irgalmat, szüntelen tombolt haragja, nem engedte dühét csillapodni. 12 Ezért tüzet bocsátok Témánra, és az megemészti Bocrá palotáit. 13 Így szól az Úr: **Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg** az ammóni népnek, mert felhasználták Gileád terhes asszonyait, hogy kiterjesszék határaikat. 14 Ezért tüzet gyújtok Rabbá várfalán, és az megemészti palotáit harci zajban a csata napján, szélvészben a vihar napján. 15 Királyuk fogságba kerül vezéreivel együtt – mondja az Úr.

Ám 2

1 Így szól az Úr: **Három, sőt négy vétke** miatt nem bocsátok meg Móábnak, mert mésszé égette Edóm királyának csontjait. 2 Ezért tüzet bocsátok Móábra, és az megemészti Kerijjót palotáit. Csatazajban hal meg Móáb népe, harci láрма és kürtzengés közben. 3 Kiirtom belőle a bírót, és vele együtt minden vezérét megölöm – mondja az Úr. 4 Így szól az Úr: **Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg** Júdának, mert megvetették az Úr törvényét, és nem tartották meg rendelkezéseit. Tévelygésbe vitték őket bálványaik, amelyeket elődeik követtek. 5 Ezért tüzet bocsátok Júdára, és az megemészti Jeruzsálem palotáit. 6 Így szól az Úr: **Három, sőt négy vétke miatt nem bocsátok meg Izráelnek**, mert eladják pénzért az igazat, és egy pár saruért a szegényt. 7 Azt kívánják, hogy a nincstelenek a föld porát szórják a fejükre, és elutasítják a szűkölködő ügyét. Apa és fia egy leányhoz járnak, így gyalázzák meg szent nevemet. 8 Zálogba vett ruhán terpeszkednek minden oltár mellett, és a megbírságoltak borát isszák Istenük házában. 9 Pedig én kipusztítottam előlük az emóriakat, akik magasak voltak, mint a cédrusok, és erősek, mint a tölgyek, de elpusztítottam gyümölcsüket fent és gyökerüket lent. 10 Fölhoztalak benneteket Egyiptom földjéről, és vezettelek a pusztában negyven esztendeig, hogy birtokba vegyétek az emóriak földjét. 11 **Fiaitok közül prófétákat támasztottam, ifjaitok közül názírokat.** Nem így van-e, Izráel fiai? – így szól az Úr. 12 De ti a názírokat borral itattátok, a prófétákra meg ráparancsoltatok: Ne prófétáljatok! 13 Ezért én megingatom alattatok a földet, ahogyan meginog a szekér, ha kévékkel van tele. 14 Nem lesz menekvés a gyorsnak, az erős semmire sem megy az erejével, és a vitéz sem menti meg életét. 15 Az íjász sem tud helytállni, a gyors lábú sem tud elmenekülni, és a lovas sem menti meg életét. 16 A legbátrabb vitéz is páncélját eldobva menekül majd azon a napon – így szól az Úr.

Ám 3

Állat-képek és hasonlatok

1 Halljátok meg azt az ígét, amelyet az Úr mond rólatok, Izráel fiai, az egész nemzetségről, amelyet fölhoztam Egyiptomból: 2 Csak veletek léptem közösségre a föld minden nemzetsége közül, ezért kérem számon rajtatok minden bűnötöket. 3 Útra kelnek-e ketten együtt, ha nem egyeztek meg? 4 Ordít-e az oroszlán az erdőben, ha nincsen zsákmánya? Bömböl-e rejtekhelyén a fiatal oroszlán, ha semmit sem fogott? 5 Csapdába esik-e a madár a földön, ha nem vetnek tört neki? Fölpattan-e a csapda a földről, ha semmit sem fogott? 6 Ha megfújják a kürtöt a városban, nem kezd-e remegni a nép? Ha valami baj éri a várost, nem az Úr hozza-e azt? 7 Az én Uram, az Úr semmit sem tesz addig, míg titkát ki nem jelenti szolgálainak, a prófétáknak. 8 Ha oroszlán ordít, ki ne félne? Ha az én Uram, az Úr szól, ki ne prófétálna? 9 Hirdessétek Asdód palotáinak tetejéről és az Egyiptomban levő palotákról, és mondjátok: Gyűljetek össze Samária hegyein, lássátok meg, milyen zűrzavar van ott, és milyen elnyomás van benne! 10 Nem tudnak helyesen cselekedni – így szól az Úr –, erőszakkal és zsarolással gyűjtenek kincset palotáikba. 11 Ezért így szól az én Uram, az Úr: Ellenség veszi körül az országot, megfosztanak hatalmadtól, kirabolják palotáidat. 12 Így szól az Úr: Ahogyan a pásztor az oroszlán szájából két lábszárat vagy egy fülhegyet ment meg, csak úgy menekülnek meg Izráel fiai, akik most Samáriában az ágy szélén és damaszkuszi pamtagon ülnek. 13 Halljátok, és tanúskodjatok Jákób háza ellen! – így szól az én Uram, az Úr, a Seregek Istene. – 14 Amikor megbüntettem Izráelt bűnei miatt, megbüntettem Bételt is oltárai miatt. Letörnek az oltár szarvai, és a földre hullnak. 15 Összedöntöm a téli házat a nyári házzal együtt, elpusztulnak az elefántcsont házak, vége lesz a sokféle háznak – így szól az Úr.

Ám 4

PRÓZARITMUS: MÉGSEM TÉRTETEK MEG HOZZÁM

1 Halljátok meg ezt az ígét, ti, **básáni tehenek** Samária hegyén, akik **sanyargatjátok a nincsteleneket, és bántalmaztatok a szegényeket, akik ezt mondjátok uraitoknak:** Hozzatok még, hadd igyunk! 2 Megesküdtött szentségére az én Uram, az Úr, hogy eljön rátok az az idő, amikor szigonnyal visznek el benneteket, maradékokat pedig halászhorogokkal. 3 A leomlott falon át mentek ki egymás után, és a Hermón felé hajtanak benneteket – így szól az Úr. 4 Jöjjetek csak Bételbe, és vétkezzetek, Gilgálban vétkezzetek még többet! Hozzatok reggelenként áldozataitokat, harmadnapra tizedeiteket! 5 Égessetek kovással készült hálaáldozatot, kiáltásotok, híreszteljétek, hogy önkéntes áldozatot hoztok, mert így szeretitek, Izráel fiai! – így szól az én Uram, az Úr. 6 Én meg azt tettem veletek, hogy nem volt harapnivaló városaitokban, kenyérhiány volt minden helységetekben, mégsem tértetek meg hozzám! – így szól az Úr. 7 Én az esőt is megvontam tőletek három hónappal az aratás előtt: az egyik városra adtam esőt, a másik városra nem adtam esőt. Az egyik föld kapott esőt, a másik föld nem kapott esőt, és kiszáradt. 8 Két-három városból támoltyogtak egy városba, hogy vizet ihassanak, de nem jutott nekik elég, mégsem tértetek meg hozzám – így szól az Úr. 9 Megvertelek benneteket aszályal és gabonarozsdával, kertjeiteknek és szőlőiteknek, fügefáitoknak és olajfáitoknak nagy részét leette a sáska, **mégsem tértetek meg hozzám – így szól az Úr.** 10 Dögvészt küldtem rátok, olyat, mint Egyiptomra. Ifjaitokat fegyverrel öltem meg, lovaitok zsákmányul estek. **Táborotok bűze orrotokba szállt, mégsem tértetek meg hozzám** – így szól az Úr. 11 Olyan pusztulást hoztam rátok, mint amikor Sodomát és Gomorát elpusztította Isten. Olyanok lettetek, **mint a tűzből kiragadott üszkös fadarab, mégsem tértetek meg hozzám** – így szól az Úr. 12 Ezért bánok így veled, Izráel! És mivel így bánok veled, készülj Istened elé, Izráel! 13 Mert aki hegyeket formál, és szelet teremt, aki tudtára adja

szándékát az embernek, aki hajnalt és alkonyatot alkot, és a föld magaslatain lépked, annak neve: az Úr, a Seregek Istene.

Ám 5

ERŐTELJES, SZENVEDÉLYES IGÉK

1 Halljátok meg ezt az igét! Siratóéneket mondok rólatok, Izráel háza! 2 Elesett, nem kel fel többé Izráel szüze! Ott hever a földjén, nincs, ki fölemelje. 3 Ezt mondja az én Uram, az Úr: Ha egy városból ezren vonulnak ki, csak százan maradnak meg; ha százan vonulnak ki, csak tízen maradnak meg Izráel házából. 4 Ezt mondja az Úr Izráel házának: **Engem keressetek, akkor életben maradtok! 5 Ne keressétek fel Bételt**, ne járjatok Gilgálba, Beérsebába se menjetek! Mert Gilgál fogságba jut, Bétel pedig megsemmisül. 6 **Az Urat keressétek, és életben maradtok!** Különbön rátör József házára, mint a tűz, amely megemészti olthatatlanul Bétel miatt. 7 Mert méreggá teszik a törvényt, és az igazságot földre tiporjátok.

8 Aki a Fiastyúkot alkotta meg a Kaszácsillagot, aki a homályt reggelre változtatja, és sötét éjszakává a nappalt, aki szól a tenger vizének, és kiönti azt a szárazföldre, annak neve: az Úr. 9 Pusztulással sújtja az erőseket, és pusztulást hoz az erődökre.

10 Gyűlölik azt, aki megfeddi őket a kapuban, és utálják, aki megmondja az igazat. 11 Ti kihasználjátok a nincstelent, és gabonaadót szedtek tőle. Ezért bár faragott kőből építettetek házakat, nem fogtok bennük lakni, bár gyönyörű szőlőket ültettetek, nem isszátok azok borát. 12 Tudom, hogy milyen sok a bűnötök, és vétkeitek mily nagyok: sanyargatjátok az igazat, elfogadjátok a megvesztegetést, elnyomjátok a szegényeket a kapuban. **13 Ezért hallgat most az okos, mert gonosz idő ez!** 14 A jóra törekedjétek, ne a rosszra, akkor életben maradtok, és veletek lesz az Úr, a Seregek Istene – ahogy mondogatjátok. 15 Gyűlöljétek a rosszat, szeressétek a jót, szerezzetek érvényt a törvénynek a kapuban! Talán megkegyelmez József maradékának az Úr, a Seregek Istene. 16 Ezért így szól az Úr, a Seregek Istene, az én Uram: Minden téren sírni fognak, minden utcán jajgatnak. A mezei munkást gyászolni hívják, és a halottsiratókat jajveszékelné. 17 Minden szőlőben sírni fognak, ha átvonulok közöttetek – mondja az Úr. 18 Jaj azoknak, akik az Úr napját kívánják! Minek nektek az Úr napja? Sötét lesz az, nem világos! 19 Olyan lesz, mint mikor valaki oroszlán előtt fut, és medve támad rá, bejut a házba, kezével a falnak támaszkodik, és megmarja egy kígyó. 20 Bizony, sötét lesz az Úr napja, nem világos, vaksötét lesz, fénysugár nélkül! 21 **Gyűlölöm, megvetem ünnepeiteket, ünnepségeiteket ki nem állhatom! 22 Ha égőáldozatot mutattok be nekem, vagy ha ételáldozatot, nem gyönyörködöm bennük. Rá se tekintek a békeáldozatra, melyet hizlalt állatokból adtok! 23 Távozzatok előlem hangos éneklésetekkel, hallani sem akarom lantotok zengését! 24 Áradjon a törvény, mint a víz és az igazság, mint a bővizű patak! 25 Véresáldozatot és ételáldozatot úgy hoztatok-e nekem a pusztában negyven éven át, Izráel háza,** 26 hogy közben királyotokat, Szikkútot hordoztatok, és Kijjunt, csillagistenetek képmását, amelyeket ti készítettetek?! 27 Ezért fogságba küldelek titeket Damaszkuszon túlra – mondja az Úr, akinek Seregek Istene a neve.

Ám 6

1 Jaj a gondtalanoknak a Sionon, az elbizakodottaknak Samária hegyén, a legkiválóbb nép előkelőinek, akikhez folyamodik Izráel háza! 2 Járjátok be Kalnét, és nézzetek szét! Onnan menjetek a nagy Hamátba, azután menjetek el a filiszteus Gátba: Különbek vagytok-e ezeknél az országoknál, nagyobb-e a területük a tiétekénél? 3 **Ti azt gondoljátok, hogy messze van a veszedelem napja, ezért közel hoztatok az erőszak uralmát!**

4 Elefántesont ágyakon heverésznek, pamlagokon terpeszkednek, megeszik a nyájból a bárányokat, és a hizlalóból a borjúkat! 5 Hárfakísérettel dalolászna, és azt hiszik, hogy zenéjük olyan, mint Dávidé. 6 Kelyhekből isszák a bort, és finom olajjal kenik magukat, de József romlásával nem törődnek. 7 Ezért majd ők mennek a foglyok élén fogságba, és vége lesz a terpeszkedők mulatozásának.

8 Önmagára esküdött az én Uram, az Úr. Így szól az Úr, a Seregek Istene: **Utálok Jákób kevelységét, gyűlölöm palotáit: prédára vetem a várost mindenestül.** 9 Ha tíz ember marad meg egy házban, azok is meghalnak. 10 Ha fölemeli valakinek a holttestét a nagybátyja vagy a rokona, hogy kivigye a házból, akkor odaszól annak, aki a ház belsejében van: Van-e még valaki veled? Az így felel: Nincs! – és hozzát teszi: Csitt, ki ne ejtsd az Úr nevét! **11 Mert íme, az Úr parancsára darabokra zúzzák a nagy házakat, a kis házakat pedig törmelékké.** 12 Futhatnak-e kösziklán a lovak, fel lehet-e azt szántani ökrökkel? Ti pedig méregg tettétek a törvényt és az igazság gyümölcsét ürömmé. 13 Örültök Lódebárnak, és azt mondjátok: A magunk erejével foglaltuk el Karnajimot! 14 Én majd egy népet indítok ellened, Izráel háza – így szól az Úr, a Seregek Istene –, amely sanyargat benneteket a Hamátba vezető úttól le az Arábá-völgyig.

Ám7

1Ezt mutatta nekem látomásban az én Uram, az Úr: **Íme, egy sáskarajt teremtett a sarjűfakadás kezdetén, amikor már nőtt a sarjú a királyi kaszálás után.** 2 És amikor a föld összes növényét meg akarták enni, ezt mondtam: Ó, Uram, Uram! Bocsáss meg! Mi lesz így Jákóbbal, hiszen oly kicsiny? 3 **Megbánta ezt az Úr: Nem történik meg!** – mondta az Úr. 4 Ezt mutatta nekem látomásban az én Uram, az Úr: Tüzet hívott elő ítéletre az én Uram, az Úr, és az megemésztette a nagy mélységet. Mikor már a földet kezdte perzselni, 5 ezt mondtam: Ó, Uram, Uram, hagyd abba! Mi lesz így Jákóbbal, hiszen oly kicsiny? 6 **Megbánta ezt az Úr: Ez sem történik meg! – mondta az én Uram, az Úr.** 7 Ezt mutatta nekem látomásban az Úr: **Íme, az Úr ott állt egy meredek falon, függőóonnal a kezében.** 8 Ezt kérdezte tőlem az Úr: Mit látsz, Ámósz? Így feleltem: függőóont. Akkor ezt mondta az Úr: Függőóonnal vizsgálom meg népemet, Izráelt, többé nem bocsátok meg neki. 9 Elpusztulnak Izsák áldozóhalmai, romba dőlnek Izráel szentélyei, mert fegyverrel támadok Jeroboám házára. 10 Ezt az üzenetet küldte Amacjá, Bétel papja Jeroboámnak, Izráel királyának: Összeesküvést szít ellened Ámósz Izráel népe körében. Nem tűrheti el az ország az ő beszédeit! 11 Mert így beszél Ámósz: Fegyvertől hal meg Jeroboám, Izráelnek pedig fogságba kell mennie földjéről. 12 Ámósznak viszont ezt mondta Amacjá: Te látnok! Menj el innen, menekülj Júdába, ott keresd a kenyeredet, és ott prófétálj! 13 Bételben nem prófétálhatsz többé, mert királyi szentély ez itt, és az ország temploma! 14 Ámósz így válaszolt Amacjának: **Nem vagyok próféta, sem prófétatanítvány. Pásztor vagyok én, és fügét termeszték. 15 De elhívott engem az Úr a nyáj mellől, és ezt mondta nekem az Úr: Eredj, és prófétálj népemnek, Izráelnek! 16 Most azért halld meg az Úr igéjét! Te ezt mondtad: Nem prófétálhatsz Izráel ellen, nem prédikálhatsz Izsák házáról!** 17 Ezért így szól az Úr: Feleséged parázna nő lesz a városban, fiaid és leányaid fegyver által esnek el, földedet fölosztják mérőzsinórral, te magad tisztátalan földön halsz meg, Izráel pedig fogságba megy földjéről!

Ám 8

1Ezt mutatta nekem látomásban az én Uram, az Úr: **Íme, egy kosár érett gyümölcs!** 2 Ezt kérdezte tőlem: Mit látsz, Ámósz? Így feleltem: Egy kosár érett gyümölcsöt. Akkor ezt mondta nekem az Úr: Elérte a vég népemet, Izráelt, többé nem bocsátok meg neki. 3 Azon a napon

jajgatássá válnak a templomi énekek – így szól az én Uram, az Úr. Tömérdek hullá lesz mindenütt, csendben rakják le őket. 4 Halljátok meg ezt ti, akik a szegények vesztét kívánjátok, és ki akarjátok pusztítani az ország nincstelenjeit! 5 Mert így beszéltek: Mikor múlik el az újhold, hogy gabonát árulhassunk, és a szombat, hogy gabonával kereskedjünk, kisebb vékával, nagyobb súlyokkal és hamis mérleggel csalva, 6 hogy megvehessük a nincsteleneket pénzen, a szegényeket egy pár saruért, és eladhassuk a hulladék gabonát? 7 Megesküdött az Úr Jákób büszkeségére: Sosem felejttem el, hogy miket műveltek! 8 Ne rendüljön meg emiatt a föld, és ne gyászoljon minden lakója? Úgy megemelkedik, akár a Nílus, árad és apad, mint Egyiptom folyója. 9 Azon a napon – így szól az én Uram, az Úr – naplementét idézek elő délben, és sötétségbe borítom a földet fényes nappal. 10 **Ünnepiteket gyászra változtatom, és dalaitokat siratóénekekre. Minden derékra gyászruhát vetetek, minden fejet kopasszá teszek; olyan gyászba borítom őket, amelyet az egyszülöttért tartanak. Ilyen keserves nap lesz a végük.**

11 Jön majd olyan idő – így szól az én Uram, az Úr –, amikor éhínséget bocsátok a földre. Nem kenyérré fognak éhezni, és nem vízre fognak szomjazni, hanem az Úr igéjének hallgatására.

12 Támolyognak majd tengertől tengerig és északról keletig. Bolyonganak, és keresik az Úr igéjét, de nem találják. 13 Azon a napon elepednek a szomjúságtól a szép szüzek és az ifjak, 14 akik Samária bálványára esküsznek, és így beszélnek: Dán Istenére mondom! – vagy: A beérsebai útra mondom! Elesnek, és nem kelnek fel többé!

Ám 9

1 Láttam az Urat az oltárnál állni. Ezt mondta: Űss az oszlopfőre, hogy belerendüljenek a küszöbök, hadd hulljanak a kövek mindnyájuk fejére! Akik megmaradnak, azokat fegyverrel ölöm meg. Nem tud elfutni közülük senki, nem fog megmenekülni közülük senki! 2 Ha a holtak hazájába hatolnak be, onnan is kiragadja őket a kezem. Ha az égbe mennek föl, onnan is lehozom őket. 3 Ha a Karmel tetején bújnak el, ott is felkutatom és megragadom őket. Ha a tenger mélyére rejtőznek előlem, parancsomra ott is megmarja őket a kígyó. 4 Még ha fogságba mennek is ellenségeik előtt, parancsomra ott is megöli őket a fegyver. Szemmel tartom őket, de vesztükre és nem javukra. 5 Ha az Úr, a Seregek Ura megérinti a földet, megrendül az, és gyászol minden lakója. Úgy megemelkedik, akár a Nílus, majd leapad, mint Egyiptom folyója. 6 A mennyben építette meg palotáját, és a földön vetett alapot boltozatának. Szól a tenger vizének, és kiönti azt a szárazföldre: az Úr az ő neve! 7 Nem olyanok vagytok-e a szememben, Izráel fiai, mint az etiópok? – így szól az Úr. Én hoztam föl Izráelt Egyiptomból, a filiszteusokat meg Kaftórból és az arámokat Kírból! 8 Az én Uram, az Úr szemmel tartja a vétkes országot. Eltörlöm azt a föld színéről! Bár mégsem pusztítom ki egészen Jákób házát – így szól az Úr. 9 Mert íme, parancsot adok a népeknek, és megrostálom Izráel házát, mintha rostában ráznák, melyből egy szem sem esik a földre. 10 Fegyvertől hálnak meg népem vétkesei, akik azt gondolják: **Nem ér el minket és nem talál ránk a veszedelem. 11 Azon a napon fölállítom Dávid összedőlt hajlékát, kijavítom réseit, helyreállítom romjait, fölépítem, és olyan lesz, mint hajdan.** 12 Birtokba veszik Edóm maradékát és mindazokat a népeket, amelyeket majd rólam neveznek el – így szól az Úr, aki ezt véghezviszi. 13 Eljön majd az idő – így szól az Úr –, amikor nyomon követi a szántó az aratót, a szőlőtaposó a magvetőt; must csorog majd a hegyekről, folyik mindenütt a halmokról. 14 Jóra fordítom majd népemnek, Izráelnek a sorsát. Az elpusztult városokat fölépítik, és azokban fognak lakni. Szőlőket ültetnek, és isszák azok

Ámós próféta könyve

borát, kerteket művelnek, és eszik azok gyümölcsét. 15 Elültetem őket földjükbe, és többé nem tépik ki őket a földjükből, amelyet nekik adtam – ezt mondja az Úr, a te Istened. **VÉGÉRE:**
WEAL-PROPHECY

Abd 1

1 Abdiás látomása. Ezt mondja Edómról az én Uram, az Úr: Üzenetet kaptunk az Úrtól, követet küldött a népekhez: Keljetek föl, indítsunk háborút ellene! **2 Kicsinnyé teszlek a népek között, nagyon megvetett leszel! 3 Rászedett téged szíved kevélysége, mert sziklahasadékokban laksz, magasan van lakóhelyed, és ezt mondd magadban: Ki tudna letaszítani a földre? 4 Ha olyan magasra szállsz is, mint a sas, és ha a csillagok közé rakod is fészkedet, onnan is letaszítalak – így szól az Úr!** 5 Ha tolvajok törnek be hozzád, vagy éjszaka a rablók, mennyire tönkretesznek! Hiszen annyit visznek el, amennyit akarnak! Ha szüretelők lepnek el, böngésznivalót sem hagynak. 6 Mennyire átkutatják Ézsau hegyein! Megkeresik elrejtett kincseit. 7 A határig üznek szövetségeseid, rászednek, levernek legjobb barátaid. **Akikkel együtt ettél, titokban csapdát állítanak neked.** 8 Azon a napon – így szól az Úr – kipszítom a bölcseket Edómból; nem lesz több értelem Ézsau hegyein. 9 Rettegnek majd hőseid is, Témán, mert mindenkit kiirtanak öldöklésed miatt Ézsau hegyein! **10 Erőszakos voltál testvéreddel, Jákóbbal szemben, ezért szégyen borít el, és végleg kiirtanak.** 11 Te is jelen voltál, mikor az ellenség elhurcolta kincseit, idegenek törtek be kapuján, Jeruzsálemre pedig sorsot vetettek. Te is úgy viselkedtél, mint azok! 12 Ne nézz kárörömmel testvéredre balsorsa napján! Ne neved Júda fiain pusztulásuk napján! Ne beszélj róluk nagy hangon nyomorúságuk napján! 13 Ne törj be népem kapuján veszedelme napján! Ne nézd te is kárörömmel baját veszedelme napján! Ne nyúljatok kincseihez veszedelme napján! 14 Ne állj oda az útfélre azért, hogy irtsd a menekülőket, és ne ejtsd foglyul a megmaradtakat a nyomorúság napján! 15 Mert közel van már az Úr napja, fenyegeti a népeket. **Amit te csináltál, azt teszik veled is, visszaszáll fejedre, amit elkövettél!** 16 Ahogyan ti szent hegyemen ittatok, úgy iszik majd szüntelenül minden nép. Részegre isszák magukat, **olyanok lesznek, mintha nem is lettek volna.** **17 De a Sion hegyén menedék lesz, szent hely** lesz az, és Jákób háza visszanyeri birtokát. 18 Jákób háza tűz lesz, József háza láng, Ézsau háza meg pozdorja: meggyújtják és felégetik; nem marad meg senki Ézsau házából. Megmondta az Úr! 19 Birtokba veszik a Délvidéket és Ézsau hegyeit, a Seféla-alföldet és a filiszteusok földjét. Birtokba veszik Efraim és Samária mezejét, Benjámint és Gileádot. 20 Izráel fiainak a fogságból jövő serege birtokba veszi a kánaániak földjét Sareptáig, a fogságból jövő jeruzsálemiek, akik Szeferadban vannak, birtokba veszik a Délvidék városait. 21 Győzelmesen vonulnak föl a Sion hegyére, és ítéletet tartanak Ézsau hegyei fölött. Azután az Úr fog uralkodni.

Jón 1

1 Így szólt az Úr igéje Jónáshoz, Amittaj fiához: 2 Indulj, menj Ninivébe, a nagy városba, és prédikálj ellene, mert feljutott hozzám gonoszságának híre! 3 El is indult Jónás, de azért, hogy Tarsísba meneküljön az Úr elől. Elment Jáfóba, talált ott egy hajót, amely Tarsísba készült. Kifizette az útiköltséget, és hajóra szállt, hogy a rajta levőkkel Tarsísba menjen az Úr elől. 4 Az Úr azonban nagy szelet bocsátott a tengerre. Nagy vihar támadt a tengeren, és már azt hitték, hogy hajótörést szenvednek. 5 Félelem fogta el a hajósokat, mindegyik a maga istenéhez kiáltott, és a hajóban levő holmikat a tengerbe dobták, hogy így könnyítsenek rajta. Ezalatt Jónás, aki lement, és lefeküdt a hajó egyik zugában, mélyen aludt. 6 De odament hozzá a hajóskapitány, és így szólt hozzá: Hogy tudsz ilyen nyugodtan aludni!? Kelj föl, és kiálts az Istenedhez! Talán gondol ránk az Isten, és nem veszünk el! 7 Az emberek meg ezt mondták egymásnak: Gyertek, vessünk sorsot, és tudjuk meg, ki miatt ért bennünket ez a veszedelem! Sorsot vetettek, és a sors Jónásra esett. 8 Akkor így beszéltek hozzá: Mondd el nekünk, miért van rajtunk ez a veszedelem? Mi a foglalkozásod, és honnan jössz? Hol a hazád, és melyik népből való vagy? 9 Ő így felelt nekik: Héber vagyok. Az Urat, a menny Isténét félem, aki a tengert és a szárazföldet alkotta. 10 Az embereket nagy félelem fogta el, amikor megtudták, hogy az Úr elől menekül – mert Jónás elmondta nekik –, és ezt mondták neki: Hogy tehetted ilyet?! 11 Majd ezt kérdezték tőle: Mit tegyünk veled, hogy lecsendesedjék körülöttünk a tenger? Mert a tenger egyre viharosabb lett. 12 Ő pedig így válaszolt nekik: Fogjatok meg, és dobjatok a tengerbe, akkor lecsendesedik körülöttetek a tenger! Mert tudom, hogy énmiattam zúdult rátok ez a nagy vihar. 13 Az emberek azonban megpróbálták kievezni a szárazföldre, de nem tudtak, mert a tenger egyre viharosabb lett körülöttük. 14 Ekkor így kiáltottak az Úrhoz: Jaj, Uram, ne vesszünk el emiatt az ember miatt, ne terheljen bennünket ártatlan vér! Mert te, Uram, azt teszed, amit akarsz! 15 Azzal fogták Jónást, és beledobták a tengerbe; a tenger pedig lecsendesedett. 16 Ezért az emberekben nagy félelem támadt az Úr iránt; áldozatot mutattak be, és fogadalmakat tettek az Úrnak.

Jón 2

1 Az Úr azonban odarendelt **egy nagy halat, és az lenyelte Jónást. Három nap és három éjjel volt Jónás a hal gyomrában.** 2 Jónás ekkor a hal gyomrában Istenéhez, az Úrhoz imádkozott, 3 és ezt mondta: Nyomorúságomban az Úrhoz kiáltottam, és ő meghallgatott engem. A halál torkából kiáltottam segítségért, és te meghallgattad hangomat.

4 Mélységbe dobtál, a tenger közepébe, és áradat vett körül. Minden habod és hullámod átcsapott fölöttem. 5 Én már azt gondoltam, hogy eltaszítottál magadtól, és nem láthatom többé szent templomodat. 6 Már-már életemet fenyegette a víz, mélység és örvény vett körül, hínár fonódott a fejemre. 7 Lesüllyedtem a hegyek alapjáig, örökre bezárult mögöttem a föld. De te kiemelted életemet a sírból, ó, Uram, Istenem! 8 Amikor elcsüggedt a lelkem, az Úrra gondoltam, és imádságom eljutott hozzád, szent templomodba. 9 Akik hitvány bálványokhoz ragaszkodnak, azok elhagyják jótevőjüket. 10 De én hálaéneket zengve áldozok neked, és amit megfogadtam, teljesítem. Az Úrtól jön a szabadulás!

11 Az Úr pedig parancsot adott a halnak, és az kiköpte Jónást a szárazföldre.

Jón 3

Az Úr igéje másodszor is szólt Jónáshoz: 2 Indulj, menj Ninivébe, a nagy városba, és hirdesd ott azt az üzenetet, amelyet én mondok neked! 3 Jónás elindult, és elment Ninivébe az Úr szava szerint. Ninive pedig nagy városa volt Istennek: három nap kellett a bejárásához. 4 Elindult tehát Jónás befelé a városba egy napi járásra, és ezt hirdette: Még negyven nap, és elpusztul Ninive! 5 Ninive lakosai azonban hittek Istennek, böjtöt hirdettek, és zsákruhát öltött a város apraja-nagyja. 6 Amikor ez a hír eljutott Ninive királyához, fölkelt a trónjáról, levetette magáról díszruháját, zsákruhát öltött magára, és hamuba ült. 7 Azután kihirdették Ninivében a király és a főemberek parancsára: Az emberek és állatok, a marhák és juhok semmit meg ne kóstoljanak, ne legeljenek, vizet se igyanak! 8 Öltösz zsákruhát ember és állat, kiáltanak teljes erővel Istenhez, térjen meg mindenki a maga gonosz útjáról, és hagyjon fel erőszakos tetteivel! 9 Ki tudja, talán felénk fordul és megszán az Isten, megfőkezi izzó haragját, és nem veszünk el! **10 Amikor Isten látta, amit tettek, és hogy mindenki megtért a maga gonosz útjáról, megbánta Isten, hogy pusztulásba akarta dönteni őket, és nem tette meg.**

Jón 4

Ez azonban nagyon rosszul esett Jónásnak, és megharagudott. 2 Így imádkozott az Úrhoz:

JÓNÁS

Ó, Uram! Gondoltam én ezt már akkor, amikor még otthon voltam! Azért akartam először Tarsísba menekülni, mert tudtam, hogy te kegyelmes és irgalmas Isten vagy, türelmed hosszú, szereteted nagy, és visszavonhatod még a veszedelmet. 3 Most azért, Uram, vedd el az életemet, mert jobb nekem meghalnom, mint élnem!

ÚR

Igazad van-e, hogy haragszol?!

5 Azután kiment Jónás a városból, letelepedett a várostól keletre, készített ott magának egy kunyhót, és odaült az árnyékába, hogy lássa, mi történik majd a várossal. 6 Az Úristen pedig úgy rendelte, hogy nőjön ott egy bokor; az felfutott Jónás fölé, és árnyékot tartott a feje fölött, hogy megvédje a rosszulléttől. Jónás nagyon örült a bokornak. 7 Isten azonban úgy rendelte, hogy másnap, amint hajnalodni kezdett, megrágja egy féreg a bokrot, és az elszáradjon. 8 Amikor kisütött a nap, Isten úgy rendelte, hogy tikkasztó keleti szél támadjon. Jónás napszúrást kapott, ájuldozott, a halált kívánta magának, és azt mondta:

JÓNÁS

Jobb nekem meghalnom, mint élnem!

ÚR

Igazad van-e, amikor haragszol e miatt a bokor miatt?

JÓNÁS

Igazam van! Haragszom mindhalálig!

ÚR

Te szánod ezt a bokrot, amelyért nem fáradtál, és amelyet nem te neveltél, amely egyik éjjel felnőtt, másik éjjelre pedig elpusztult. 11 Én pedig ne szánjam meg Ninivét, a nagy várost, amelyben több mint tizenkétszer tízezer ember van, akik nem tudnak különbséget tenni a jobb és a bal kezük között? És ott az a sok állat is!

Mik 1

1 Ez az Úr ígéje, amely a móreseti Mikeáshoz szólt Jótámnak, Áháznak és Ezékiásnak, Júda királyainak idejében. Ezt látta Samáriáról és Jeruzsálemről. 2 Halljátok meg mind, ti, népek, figyeljen a föld, és aki rajta él! Mert az én Uram, az Úr tanúskodik ellenetek, igen, az Úr az ő szent templomából. 3 **Az Úr eljön szent helyéről, leszáll, és a föld magaslatain lépked.** 4 **Megolvadnak alatta a hegyek, és a völgyek meghasadoznak, mint a viasz a tűztől, vagy mint a lejtő a lezúduló víztől.** 5 Jákób bűne miatt történik mindez, és Izráel házának vétkei miatt. Honnan ered Jákób bűne? Nem Samáriából? Honnan ered Júda vétké? Nem Jeruzsálemből? 6 Samáriát romhalmazzá teszem, mezővé és szőlőskertté, lezúdítom köveit a völgybe, láthatóvá teszem az alapjait. 7 **Bálványszobrai mind összetörnek, és minden szerzeménye a tűz martaléka lesz. Összes bálvánvát megsemmisítem: paráznák béréből gyűjtötte azokat, paráznák bérévé lesznek hát ismét.** 8 Emiatt gyászolok és jajgatok, mezítláb és ruhátlanul járok. Üvöltök gyászomban, mint a sakálok, és jajgatok, mint a struccok. 9 Mert halálos a csapás, amely Júdát érte, egészen népem kapujáig, Jeruzsálemig eljutott. 10 Ne mondjátok el Gátban, ne is sírjátok! A Bét-Afrában lakók porban hemperegjenek! 11 Vonulj el, Sáfir lakossága, szegyenkezve, mezítelenül! Nem mer kijönni a lakosság Caanánból, Bét-Écel gyásza miatt nem lehet ott megmaradni. 12 Hogy várja a jó hírt Márót lakossága! Milyen veszedelem jött az Úrtól Jeruzsálem kapujára! 13 Fogd be a lovakat harci kocsid elé, Lákis lakossága! Itt kezdődött el a vétké Sion leányának, bizony, benned találhatók Izráel bűnei! 14 Ezért adj válólevelet Móreset-Gátnek! Akzib házai rá fogják majd szedni Izráel királyait. 15 Elhozom, aki meghódít téged, Márésá lakossága! Adullámig terjed csak Izráel dicsősége. 16 Vágd le a hajad gyászodban, drága gyermekeid miatt! Olyan kopaszra nyírd magad, amilyen a keselyű nyaka, mert fogságba mennek a tied!

Mik 2

1 **Jaj azoknak, akik álnokságot és gatzetteket terveznek fekhelyükön, és kora reggel végrehajtják, mert van hozzá hatalmuk!** **WOE PROPHECY** 2 *Megkívánják a mezőket, és elorozzák, a házakat is elveszik, kihasználják az embert és házát, őt magát és birtokát.* 3 *Azért ezt mondja az Úr: Most én tervezek rosszat e nemzetség ellen, nem húzhatjátok ki belőle nyakatokat, és nem járhattok majd kevélyen, mert gonosz idő lesz az!* 4 *Azon a napon példázatot költenek és siratóéneket mondanak rólatok, amely így szól: Végünk van, el kell vesznünk! Népem öröksége gazdát cserél! Jaj, elveszik tőlünk, és bitorlók közt osztják szét mezeinket!* 5 *Ezért nem lesz senki, aki földet mérjen sorsolással az Úr gyülekezetében.* 6 *Ne prédikáljatok – prédikálják ők –, ne prédikáljatok ilyeneket! Nem érhet minket ilyen szegyen! 7 Szabad-e ilyet mondani Jákób házáról? Talán elfogyott az Úr türelme? Ilyeneket tenne velünk? Az ő igéi javára válnak annak, aki becsületesen él!* 8 *Ti ellenségként támadtok népemre, letéptétek a ruhát, a köntöst a gyanútlan járókelőkről, akik kerülnek a háborúskodást.* 9 *Népem asszonyait kiűzitek kényelmes otthonukból, gyermekeiktől elveszítitek ékes országomat örökre.* 10 *Keljetek föl, menjetek innen, mert nincs itt hely a számotokra! Elpusztultok a tisztátalanság miatt, a megsemmisítő pusztulás miatt!* 11 *Ha egy szélhámós és csaló így hazudozna: Borról és italról prédikálok – az lenne csak prófétája ennek a népnek!* 12 **Összeszedem az egész Jákóbot, összegyűjtöm Izráel maradékát. Összeterelem őket, mint juhokat a karámba, mint nyáját az akolba, tömegestül lesznek ott emberek.** 13 **Előttük megy, aki utat tör, áttörnek, átmennek a kapun, és kivonulnak. Előttük megy át királyuk, élükön maga az Úr.**

Mik 3

1 Ezt mondtam: Halljátok meg, Jákób előljárói, Izráel házának vezetői! Nem tinektek kell-e ismerni a törvényt? 2 Ti gyűlölitek a jót, és szeretitek a rosszat! Lenyúzzátok az emberekről a bőrt, és csontjaikról a húst. 3 Ti megettétek népem húsát, lenyúztátok róluk a bőrt, csontjaikat összetörtétek és feldaraboltátok, mint a húst, amely fazékba vagy bográcsba kerül. 4 Majd kiáltanak még az Úrhoz, de ő nem válaszol nekik; elrejtí majd akkor az arcát előlük, mert gonosz tetteket követtek el. 5 Ezt mondja az Úr **azokról a prófétákról, akik félrevezetik népemet**, akik békességet hirdetnek, ha van harapnivalójuk, de hadat indítanak az ellen, aki nem ad nekik enni: 6 Olyan éjszaka száll rátok, amelyben nem lesz látomás, és olyan sötétség, amelyben nem lesz jóvendülés. Leáldozik a próféták napja, nappal is sötétség borul majd rájuk. 7 Szégyent vallanak a látnokok, pironkodnak a jósok, eltakarják arcukat mindnyájan, mert nem kapnak választ Istentől. 8 Engem azonban betölt az Úr lelke erővel, igazsággal és hatalommal, hogy megmondjam Jákóbnak, mi a bűne, és Izráelnek, hogy mi a vétke. 9 Halljátok meg ezt, Jákób házának előljárói, Izráel házának vezetői, akik utáljátok a törvényt, és minden igaz ügyet kiforgattok! 10 Vérontással építitek a Siont, álnoksággal Jeruzsálemet! 11 Előljárói megvesztegetve bíraskodnak, papjai megkérik az árát a tanításnak, prófétái pénzért jósolnak, és még az Úrra hivatkozva mondják: Közöttünk van az Úr, nem érhet minket baj! 12 Ezért miattatok felszántják a Siont, mint a mezőt, Jeruzsálem romhalmaz lesz, a templomhegy pedig erdős magaslat.

Mik 4

WEAL-PROPHECY

1 **Az utolsó napokban az Úr házának hegye szilárdan fog állni a többi hegy fölött, és kimagaslik majd a halmok közül. Özönlenek hozzá a népek.** 2 Eljön a sok nép, és ezt mondják: Jöjjetek, menjünk föl az Úr hegyére, Jákób Istenének házához! Tanítson minket útjaira, hogy az ő ösvényein járjunk. Mert a Sionról jön a tanítás, és az Úr ígéje Jeruzsálemből. 3 Igazságot szolgáltat majd valamennyi nép között, ítéletet hoz a távoli, erős nemzetek ügyében. **Kardjaikból ezért kapákat kovácsolnak, lándzsáikból pedig metszőkéseket; nép a népre kardot nem emel, hadakozást többé nem tanul.** 4 Mindenki a saját szőlőjében vagy fügefája alatt ülhet, és senki sem háborgatja őket. Maga a Seregek Ura mondta ezt! 5 Ha minden nép a maga istenének nevében jár is, mi az Úrnak, a mi Istenünknek nevében járunk mindörökké. **6 Azon a napon – így szól az Úr – összeszedem a sántákat, összegyűjtöm a szétszórtakat, akikre veszedelmet hoztam.** 7 A sántákból gyűjtök maradékot, a gyengékből egy erős nemzetet, és az Úr uralkodik fölöttük a Sion hegyén mostantól fogva örökké. 8 És te, őrtornya a nyájnak, Sionnak várhegye! Visszatér hozzád, és helyreáll a régi hatalom, Jeruzsálem királysága. 9 Miért kiáltozol annyira? Talán nincs királyod? Vagy elveszett a tanácsadód, hogy rád tört a vonaglás, mint a szülő nőre? 10 Gyötrődj és kínlódj, Sion leánya, mint a szülő asszony! Mert el kell hagynod a várost, a mezőn fogsz tanyázni, Babilóniába kell menned. Onnan menekülsz majd meg, ott vált meg téged az Úr ellenségeid kezéből. 11 Most sok nép gyűlt össze ellened. Ezt mondják: Elbukott! Megvetéssel nézhetünk a Sionra! **12 De ők nem ismerik az** Úr gondolatait, és nem értik tervét. Hiszen ő gyűjtötte össze őket, mint kénéket a szérűre. 13 Indulj és csépelj, Sion! Mert olyanná teszem szarvaiddat, mint a vas, patáidat pedig olyanná, mint az érc. Összezúrod a sok népet, szerzeményüket az Úrnak áldozod, vagyonukat az egész föld Urának. 14 Vagdosd magad össze gyászodban, mert ostromot indítottak ellenünk! Bottal verik arcul Izráel bíróját.

Mik 5

WEAL ÉS WOE PROPHECY

1 Te pedig, efráti Betlehem, bár a legkisebb vagy Júda nemzetségei között, mégis belőled származik az, aki uralkodni fog Izráelen. Származása visszanyúlik a hajdani időkbe, a távoli múltba. 2 Csak annyi időre szolgálta ki őket, amíg egy asszony szül, de honfitársainak maradéka haza fog térni Izráel fiaival együtt. 3 A nyáj elé áll, és legelteti az Úr hatalmával, az Úristen fenséges nevével. Akkor nyugodtan élnek, mert hatalma kiterjed a föld határáig. 4 Ez lesz a békeség! Ha Asszíria országunkra támad, és behatol palotáinkba, hét pásztort állítunk ki ellene, és nyolc főrangú embert. 5 Ezek fegyverrel verik le Asszíriát, kivont karddal Nimród országát. Megment, ha Asszíria országunkra támad, és behatol a földünkre. 6 Olyan lesz Jákób maradéka a többi nép között, mint az Úrtól jövő harmat, mint a fűre hulló zápor, mert nem emberben reménykedik, nem emberekben bízik. 7 Olyan lesz Jákób maradéka a nemzetek között, a többi nép között, mint az oroszlán az erdő vadjai között, mint a fiatal hím oroszlán a juhnyájak között: amerre jár, tipor és tép menthetetlenül. 8 Kezed ellenfeleidre nehezedik, minden ellenségedet kiirtod. 9 Azon a napon – így szól az Úr – kiirtom a lovidaidat, és elpusztítom harci kocsijaidat. 10 Kiirtom országod városait, és lerombolom minden erődöt. 11 Kiirtom varázsszereidet a kezedből, nem lesznek többé jelmagyarázóid. 12 Kiirtom bálványszobraidat és szent oszlopaidat az országból; nem borulsz le többé kezed csinálománya előtt. 13 Kiszaggatom szent fáidat, és elpusztítom városaidat. 14 Az engedetlen népeken pedig lángoló haraggal állok majd bosszút!

Mik 6

1 Hallgassátok meg, amit az Úr mond! Tárd a hegyek elé peredet, hadd hallják meg hangodat a halmok! 2 Halljátok meg, hegyek, az **Úr perbeszédét,** ti is, ősrégi alapjai a földnek! Mert pere van népével az Úrnak, törvénykezni akar Izráellel. 3 Én népem, mit vétettem ellened, mivel bántottalak? Felelj nekem! 4 Hiszen fölhoztalak Egyiptom földjéről, kiváltottalak a szolgaság házából. Elküldtem Mózeszt, Áront és Mirjámot, hogy vezessenek. 5 Én népem, emlékezz csak! Mit tervezett Bálák, Móáb királya, mit válaszolt neki Bálám, Beór fia, és mi történt Sittímtől Gilgálig? Akkor megismered az Úr igaz tetteit! **6 Mivel járuljak az Úr elé? Hajlongjak-e a magasságos Isten előtt? Talán égőáldozattal járuljak elébe,** esztendő borjakkal? 7 Talán kedvét leli az Úr a kosok ezreiben, vagy az olajpatakok tízezeiben? **Talán elsőszülöttemet áldozzam bűnömért, drága gyermekemet vétkes életemért?**

8 Ember, megmondta neked, hogy mi a jó, és hogy mit kíván tőled az Úr! Csak azt, hogy élj törvény szerint, törekedj szeretetre, és légy alázatos Isteneddel szemben.

KG

Megjelentette néked, oh ember, mi legyen a jó, és mit kíván az Úr te tőled! Csak azt, hogy igazságot cselekedjél, szeressed az irgalmasságot, és hogy alázatosan jársz a te Isteneddel

KG, KNV Mik 6,8	RÚF	KI	SZIT	IMIT
<i>igazságot cselekedjél</i>	<i>élj törvény szerint,</i>	<i>csak a jogot tenni, és</i>	<i>váltsd tettekre az igazságot, váltsd tettekre az igazságot,</i>	<i>jogot cselekedjél</i>

			<i>szeresd hűségesen, és járd alázatosan a te Isteneddel.</i>	
<i>szeressed az irgalmasságot</i>	<i>törekedj szeretetre</i>	<i>kegyelmet szeretni,</i>	<i>szeresd hűségesen,</i>	<i>és szeretetet kedvelj</i>
<i>alázatosan járd a te Isteneddel</i>	<i>légy alázatos Isteneddel szemben</i>	<i>alázatosan járni Isteneddel!</i>	<i>és járd alázatosan a te Isteneddel</i>	<i>és alázatosan járd Isteneddel!</i>

SUMMA:

**KG ÉS KNV EGYFORMA ÉS VILÁGOS
KI ÉS MIT MESTERKÉLT
RÚF ÉS SZIT EGYÉNIESEKEDŐ**

Az Úr hangosan kiált a városnak – és üdvös dolog félni az ő nevét –: Engedelmeskedjete a vesszőnek, és annak, aki azt rendelte! 10 Még mindig van bűnös ház bűnös kincsekkel tele, és van átkozott, hamis véka! 11 Eltűrhetem-e a hamis mérleget és a zacskóban levő hamis súlyokat? 12 Hiszen gazdagságuk csupa rablott holmi, a város lakói hazugságot beszélnek, csalárd nyelv van szájukban. 13 Pedig én már elkezdtelek verni téged, és pusztítani vétkeid miatt. 14 Eszel majd, de nem laksz jól, hanem éhen maradsz. Ha félreraksz is, nem mentheted meg, mert amit meg akarsz menteni, fegyver martalékává teszem. 15 Vetni fogsz, de nem aratsz, olajbogyót sajtolsz, de nem kened magad olajjal, mustot is préselsz, de nem iszol bort. 16 Omrí szokásaihoz ragaszkodtok, Aháb házának cselekedeteihez, és az ő tanácsaik szerint éltek. Ezért pusztasággá teszem az országot, lakóira pedig iszonyodva néznek, a népek gyalázkodását kell elviselniük.

Mik 7

1 Jaj nekem, mert úgy jártam, mint mikor valaki gyümölcsöt akar szedni, szőlőt akar szüretelni, de nincs ehető fürt, sem korai füge, amire vágyódtam. 2 Kivesztek az országból a hívek, nincs becsületes ember. Alattomban mindnyájan vért ontanak, hálóval vadásznak egymásra. 3 Jól használják kezüket a rosszra: a vezető ember követelőzik, a bíró fizetésre vár, a főrangú ember kimondja, mit kíván, és csak csűrök-csavarják az ügyeket. **4 Aki a legjobb köztük, olyan, mint a túskebokor, a legbecsületebb is olyan, mint a tövisbokor.** De eljön még számodra az ítélet napja, amelyet őrállóid láttak. Akkor lesz majd zűrzavar! 5 Ne higgyetek a barátoknak, ne bízzatok a jó ismerősben, még asszonyod előtt is, akit magadhoz ölelsz, vigyázz, hogy mit mondasz! 6 Mert a fiú gyalázatosan bánik apjával, a lány anyja ellen támad, a meny az anyósa ellen, az embernek saját háza népe is az ellensége. **7 De én az Urat várom, szabadító Istenemben reménykedem: meg is fog hallgatni Istenem!** 8 Ne örülj bajomnak, ellenségem, mert ha elestem is, fölkelek, ha sötétségben lakom is, az Úr az én világosságom. **9 Viselnem kell az Úr haragját, mert vétkeztem ellene. De majd ő intézi peremet, és igazságot szolgáltat nekem. Kivisz a világosságra, és gyönyörködöm igazságában.** 10 Látja

majd ezt ellenségem, és szégyen borítja el, bár most ezt kérdezi tőlem: Hol van az Úr, a te Istened? Saját szememmel látom majd, hogy összetapossák, akár az utca sarát! 11 Eljön a nap, amikor felépítik falaidat, azon a napon szélesre tágul a határ. 12 Azon a napon jönnek majd hozzád Asszíriából és Egyiptom városaiból, Egyiptomból és az Eufrátesz mellől, a tengereken át, a hegyeken át, 13 bár pusztá volt az ország lakói miatt, tetteik gyümölcseképpen. 14 Pásztorold botoddal népedet, tulajdon nyájadat, amely elhagyatva élt az erdőben, termékeny földön! Hadd legeljenek Básánban és Gileádban, mint a régi időkben! 15 Csodás dolgokat mutatok neked, mint amikor kijöttél Egyiptomból. 16 Látják majd ezt a népek, és szégyenkeznek, elvesztik minden erejüket, kezüket szájukra teszik, füleik megsüketülnek, 17 port nyalnak, mint a kígyó, mint a föld férgei, reszketve jönnek elő rejtekhelyükről, rettegve folyamodnak Istenünkhöz, az Úrhoz, és félnek majd tőled is. 18 Van-e olyan Isten, mint te, aki megbocsátja a bűnt, és elengedi népe maradékának büntetését? Nem tartja meg haragját örökké, mert abban telik kedve, hogy kegyelmet ad. 19 Újra irgalmas lesz hozzánk, eltapossa bűneinket, minden vétkünket a tenger mélyére dobja! 20 Hűségesen bánsz Jákóbbal, kegyelmesen Ábrahámval, ahogyan megesküdtél őseinknek a régi időkben. HALLJÁTOK SDA-K?

Náhum 1

ISTEN NAGYSÁGÁRÓL: BOSSZÚJÁRÓL, TÜRELMÉRŐL, JÓSÁGÁRÓL ERŐS KÉPEKKEL ÉS HASONLATOKKAL

1 Fenygető jövendölés Ninivéről. Az elkösi Náhum látomásának könyve.

2 Indulatos és bosszúálló Isten az Úr, bosszúálló az Úr és haragvó. Bosszút áll ellenfelein az Úr, és haragtartó ellenségeivel szemben. **3 Türelmes az Úr, de nagy a hatalma; senkit** sem hagy az Úr büntetés nélkül. **Förgeteg és forgószél kíséri az útján, felhő a lépteinek pora.** 4 Megdorgálja a tengert és kiszáritja, a folyamokat mind kiapasztja. Elhervad a Básán és a Karmel, a Libánon virágai is elhervadnak. **5 Megrendülnek előtte a hegyek, és a halmok megrepegnek. Tekintetétől megindul a föld, a földkerekség és minden lakója. 6 Ha megharagszik, ki állhat meg előtte, izzó haragjának ki állhat ellene?** Lángoló haragja árad, mint a tűz, még a sziklák is szétporladnak tőle.

7 Jó az Úr! Oltalom a nyomorúság idején, gondja van arra, aki hozzá menekül. 8 De elsöprő áradattal vet véget ellenfeleinek, ellenségeit sötétség üldözi. 9 Mit terveztek ti az Úr ellen? Ha ő véget vet valaminek, nem lesz szükség még egy csapásra! 10 Összefonódhatnak, mint a túskebokor ágai, lehetnek üdék és nedvesek, akkor is megégnek, mint a teljesen kiszáradt tarló. 11 Belőled indultak útnak, akik gonoszat terveztek az Úr ellen, pusztító szándékkal. 12 Így szól az Úr: **Ha erejük teljében és oly sokan vannak is, levágják őket, és elmúlnak. Megaláztatlak ugyan, de többé nem alázlak meg. 13 Most összetöröm a rád nehezedő igát, és köteleidet leszaggatom. 14 Rólad, Ninive, ezt parancsolta az Úr: Neved nem marad fenn többé, isteneid házából kiirtom a faragott és öntött bálványokat, megásom sírodat, mert átkozott vagy!**

Náhum 2

ISTEN NINIVE ELLEN: DINAMIKUS, HARC METAFORÁK

1 Jön már a hegyeken az **örömhírhöző**, aki békességet hirdet! Ünnepeid, Júda, ünnepeidet, teljesítsd fogadalmadat, mert nem gázol át rajtad többé a pusztító, teljesen megsemmisült! 2 Ostromló vonul ellened, Ninive! Órizd az erődöt, figyeld az utat, öltözz fegyverbe, szedd össze minden erődöt! 3 Visszaadja az Úr Jákób méltóságát, Izráel méltóságát, bár rablók rabolták ki őket, levagdalták ágaikat. 4 A vitézek pajzsa vörös, a katonák ruhája bíborszínű. Harci kocsijaik acélosan csillognak, amikor harcra készülnek, és fenyegetve rázzák a lándzsát. 5 Harci kocsik robognak az utcákon, fel-alá száguldoznak a tereken, ragyognak, mint a fáklyák, cikáznak, mint a villámok. 6 Felriadnak a parancsnokok, hanyatt-homlok rohannak, sietnek a várfalakra, de már áll az ostrom. 7 A folyam felőli kapuk föltárultak, a palota rémületbe esik. 8 A királynőt fogolyként hurcolják el, szolgálólányai keseregnek, mint a nyögő galambok, és mellüket verik. **9 Olyan lett Ninive, mint egy víztároló, amelynek elfolyt a vize. Álljatok meg, álljatok meg! – kiáltják,** de senki sem fordul vissza. 10 Raboljatok ezüstöt, raboljatok aranyat! Határtalan sok a kincs, tömegével van mindenféle drága holmi! 11 Dúlás, pusztulás, felfordulás! Megdermed a szív, reszketnek a térdek, meggörnyed minden derék, minden arc elsápad. 12 Hová lett az oroszlánok tanyája, az oroszlánkölykök barlangja, ahová hazajárt nőtényéhez a him oroszlán, ahol a kölykeivel lakott, és senki sem merte fölriasztani?! 13 Az oroszlán bőven szerzett zsákmányt kölykeinek, és öldökölt nőtényeinek, megtöltötte barlangjait zsákmánnyal, tanyáit pedig prédával. **14 De én most rád támadok – így szól a Seregek Ura –, és porrá égetem harci kocsijaidat!** Oroszlánkölykeidet fegyver emészti meg, véget vetek zsákmányszerzésednek a földön, és nem hallatszík többé követeid szava.

Náhum 3

1Jaj, a vérontó városnak! Az egész csupa hazugság, rablással van tele, nincs vége a zsákmányszerzésnek. 2 Csattog az ostor, dübörög a kerék, lovak dobognak, harci kocsik robognak, 3 lovak ágaskodnak, kardok ragyognak, dárdák villognak, tömérdek a halálra sebzett, rengeteg a hulla, számtalan a holttest, lépni se lehet a hulláktól. **4 Mert rengeteget paráználkodott ez a parázna nő, a szépséges és bűbájos asszony, aki népeket ejtett rabul paráznaságával, és nemzetségeket bűbájával.** 5 Én most rád támadok – így szól a Seregek Ura –, ruhádat az arcodra borítom, **megmutatom meztelenségedet** a népeknek, gyalázatodat az országoknak! 6 Szemetet szórok rád, megszegyenítelek, és pellengérré állítalak. 7 Aki csak lát, menekül előled, és ezt mondja: Elpusztult Ninive! Ki sajnálja? Hol találnék olyanokat, akik részvételt vannak iránta? 8 Jobb vagy-e Nó-Ámónnál, mely a Nílus ágai között fekszik? Víz veszi körül, ereje a tenger, tenger a várfala. 9 Etiópia és Egyiptom végtelenül erőssé tette, Pút és Líbia őt segítette. 10 Mégis számkivetésbe, fogságba kellett mennie. Csecsemőit is falhoz verték az utcasarkokon. Előkelőire sorsot vetettek, főrangú embereit mind bilincsbe verték. 11 Te is lerészegedsz majd, elveszted eszedet, te is keresed majd a menedéket az ellenség elől! 12 Minden erődöd olyan, mint a fügefakorai gyümölcse: aki enni akar, csak megrázza, és a füge a szájába hull. 13 Harcosaid olyanok, mint az asszonyok. Országod kapui az ellenség előtt tárva-nyitva állnak, tűz pusztítja el a kapuzárakat. 14 Gyűjts vizet az ostrom idejére, erősítsd meg falaidat! Dagaszd a sarat, taposd az agyagot, készítsd a téglát! 15 Mindjárt megemészt téged a tűz, kiirt a fegyver, megesz, mint a sáska, ha annyian vagytok is, mint a sáskák, annyian is, mint a szöcskék! 16 Hiába vannak többen kalmáraid, mint égen a csillag: „Megvedlik a sáska, és elrepül!” 17 Tisztviselőd annyi van, mint a sáska, írnokod, mint a sáskaraj, hideg időben a falakon tanyáznak, de ha kisüt a nap, odébb állnak: senki sem tudja, hova lettek. 18 Alszanak már pásztoraid, Assíria királya! Nyugosznak előkelőid. Elszéledt néped a hegyeken, nincs, aki összegyűjtse. 19 Nincs enyhülés bajodra, sebed gyógyíthatatlan. Akik híredet hallják, mind tapsolnak, mert van-e, akin nem gázolt át örökös gonoszságod?!

Hab 1

1 Fenyegető jövendölés. Habakuk próféta látomása. 2 **Meddig kell még kiáltanom, Uram, miért nem hallgatsz meg? Kiáltok hozzád az erőszak miatt, de nem segítesz!** 3 Miért kell látnom a romlottságot és nézmem a nyomorúságot? Erőszak és önkény van szemem előtt. Folyik a per, és viszály támad. 4 Azért nem érvényesül a törvény, nem hoznak soha igaz ítéletet, mert a bűnös kijátssza az igazat: ezért hoznak igazságtalan ítéletet. 5 **Nézzétek a népeket és lássátok, ámulva csodálkozzatok, mert olyan dolgot viszek véghez napjaitokban, amit nem is hinnétek, ha elbeszelnék!** 6 Mert most útnak indítom a káldeusokat, ezt a kegyetlen és szilaj népet. Bejárja a széles földet, birtokba veszi mások hajlékait. 7 Rettenetes, félelmetes ez a nép, önmaga szabja meg törvényét és méltóságát. 8 Lovai gyorsabbak a párducoknál, és vadabbak a pusztai farkasoknál, vágatnak lovasai. Noha messziről jönnek lovasai, repülnek, mint a zsákmányra lecsapó sasok. 9 Erőszakos szándékkal érkeznek mindnyájan, arcuk csak előre néz, annyi foglyot ejtenek, mint a főveny. 10 Csúfot űz a királyokból, kineveti a hatalmasokat. Nevet az erődítményeken, sáncot emel a földből, és elfoglalja őket. 11 Azután mást gondol, és továbbmegy. Vétkes ő, mert a saját erejét isteníti. 12 Uram, ősidőktől fogva te vagy az én szent Istenem! Nem fogunk meghalni! Uram, te az ítélet eszközévé tetted őt! Kösziklám, te arra szántad, hogy büntessen! 13 Szemed tiszta, nem nézheti a rosszat, nem tudod elnézni az elnyomást. **Miért nézed hát el a hűtlenséget, miért hallgatsz, amikor a bűnös tönkreteszi a nála igazabbat?** 14 **Olyanná tetted az embert, mint a tenger halait, mint a férget, amelynek nincsen gazdája.** 15 Mindenkit kifog horoggal, hálójába terel, és kerítőhálójába gyűjt; azután örül és vigad. 16 Ezért áldoz hálójának, és tömjénez kerítőhálójának, mert velük szerez gazdag jövedelmet és bőséges ételmet. 17 Hát örökké kivetheti hálóját, és gyilkolhatja a népeket kíméletlenül?!

Hab 2

1 Ör helyemre állok, odaállok a bástyára, figyelek, várva, hogy mit szól hozzám és mit felel panaszomra. 2 Válaszolt is nekem az Úr, és ezt mondta: Írd le ezt a kijelentést, vésd táblákra, hogy könnyen el lehessen olvasni! 3 Eldöntött dolog már, amiről kijelentést kaptál, hamarosan célhoz ér, és nem okoz csalódást. Ha késik is, várd türelemmel, mert biztosan bekövetkezik, nem marad el. 4 Az elbizakodott ember nem őszinte lelkű, **de az igaz ember a hite által él.** 5 Bizony, csalóka a bor! Nagyhangúvá lesz a férfi, nem nyughatik. Szélesre tátja torkát, mint a sír, telhetetlen, mint a halál, magához ragad minden nemzetet, magához gyűjt minden népet. 6 De **majd mindezek példázatot költenek, és ilyen jelképes hasonlatokat mondanak róla ÉRDEKES KÉP a többi ford-ban egyértelműbb:** Jaj annak, aki rakásra gyűjti, ami nem az övé – de meddig? –, és másoktól elvett javakkal gazdagodik! 7 De rád támadnak hirtelen, akik marcangolnak, fölébrednek, akiktől reszketsz, és zsákmányul esel nekik. 8 Mivel te sok népet kizsákmányoltál, te is zsákmányul esel a többi népnek; azért, mert emberek vérént ontottad, és erőszakosan bántál országokkal, városokkal és a bennük lakókkal. 9 **Jaj annak, aki a házába tisztességtelen hasznot gyűjt, aki fészket magasba rakja, hogy megmenekülhessen a fenyegető veszedelemtől!** 10 **Házad gyalázatára vált, amit kiterveltél. Önmagad ellen vétkeztél, amikor sok népet tönkretettél, 11 mert a kő is igazságért kiált a falból, és a tetőgerenda válaszol neki.** 12 Jaj annak, aki vérontással épít várost, és aki álnoksággal emel várat! 13 Hiszen a Seregek Ura így határozott: Amiért a népek fáradoznak, azt tűz pusztítja el, amiért a nemzetek fáradoznak, az semmivé válik. 14 De a föld tele lesz az Úr dicsőségének ismeretével, ahogyan a tengert víz borítja. 15 Jaj annak, aki leitatja embertársát, mérget kever italába, és lerészegíti, hogy lássa gyalázatát! 16 Szégyen fog eltölteni

dicsőség helyett. Neked is innod kell, és támolyogni fogsz, amikor az Úr jobbjá átnyújtja neked a poharat, és szégyen borítja dicsőségedet. 17 A Libánon elleni erőszak visszahullik rád; a vadállatok kipusztítása miatt majd te is rettegni fogsz. Hiszen te emberek vérént ontottad, és erőszakosan bántál országokkal, városokkal és a bennük lakókkal. 18 Mit használ a bálványoszobor? – hiszen csak szobrász formálta! Mit ér az istenszobor? – hamis útmutatást ad! Bár bízott benne, aki megformálta, csak néma bálványt készített. 19 Jaj annak, aki a fának mondja: Ébredj! – és a néma kőnek: Kelj föl! Adhat ez útmutatást? Arannyal, ezüsttel van ugyan borítva, de semmilyen lélek nincs benne! 20 Az Úr azonban ott van szent templomában: csendesedjék el előtte az egész föld!

Hab 3

1 Habakuk próféta imádsága. A panaszénekek dallamára.

2 Uram, hallottam, amit hirdettél, félelem fog el attól, amit teszel, Uram. A közeli években valósítsd meg, a közeli években tedd ismertté! De haragodban is gondold az irgalomra! 3 Témán felől jön az Isten, Párán hegyéről a Szent. (Szela.) Fensége beborítja az eget, dicsősége betölti a földet. 4 Ragyogása olyan, mint a napfény, sugarak támadnak kezéből: abban rejlik az ereje. 5 Előtte dögvész jár, lába nyomán láz támad. 6 Megáll, és megrendíti a földet, szétnéz, és megriasztja a népeket. Szétporladnak az ősi hegyek, lesüllyednek az ősrégi halmok; ősrégi ösvényeken jár. 7 Látom, amint omladoznak Kúsán sátrai, reszketnek Midján földjének sátorlapjai. 8 A folyamok ellen lobbantál haragra, Uram? A folyamokra haragszol, vagy a tengerre vagy dühös? Azért jössz vágató lovakkal, győzelmet hozó harci kocsikkal? 9 Íjad harcra kész, tegzed nyilakkal tele. (Szela.) Folyóknak hasítasz medret a földbe. 10 Ha meglátnak téged a hegyek, remegni kezdenek, mindent elborít az áradat, morajlik a mélység vize, magasra emelkednek partjai. 11 A nap és a hold lakóhelyén marad, amikor nyilaid villogva cikáznak, és dárdád ragyogva villámlik. 12 Felindulásodban taposod a földet, haragodban csépeled a népeket. 13 Kivonulsz néped szabadítására, fölkened szabadítására. Széztúzod a bűnös házának tetejét, föltárod alapját, egészen a szikláig. (Szela.) 14 Nyilaiddal átlőtted harcosainak vezérét, pedig már rám törtek, hogy megfutamítsanak; ujjongtak, hogy fölfalhatják rejtekhelyén a szegényt. 15 Átgázoltál lovaiddal a tengeren, a nagy vizek habjain. 16 Hallottam, és reszketett a szívem, hangjától megremegtek ajkaim; fájdalom járja át csontjaimat, reszkető léptekkel járok. Bárcsak nyugtom lenne a nyomorúság napján, amely eljön a bennünket fosztogató népre! 17 Mert a fügefák nem fognak virágozni, a szőlőtőkéken nem lesz gyümölcs. Hiányozni fog az olajfák termése, a kertek sem teremnek ennivalót. Kivész a juh az akolból, és nem lesz marha az istállóban. 18 De én vigadozni fogok az Úr előtt, víg örömeire indít szabadító Istenem. 19 Az Úr, az én Uram ad nekem erőt; olyanná teszi lábamat, mint a szarvasokét, és magaslatokon enged járnai engem. A karmesternek: húros hangszerre.

Zof 1

A KÖNYVBŐL KETTŐ ÉS FÉL KEMÉNY WOE-PROPHECY, AZ UTOLSÓ FÉL WAEL PROPHECY.

1 Az Úr igéje szól Zofóniáshoz, Kúsi fiához, aki Gedaljá fia, aki Amarjá fia, aki Hizkijjá fia volt, Jósiásnak, Ámón fiának, Júda királyának az idejében. 2 Elsöprök, mindent elsöprök a föld színéről! – így szól az Úr. 3 Elsöprök embert és állatot, elsöpröm az ég madarait és a tenger halait, mindent, ami bűnre csábít, a bűnösökkel együtt, kiirtom az embert a föld színéről! – így szól az Úr. 4 Kinyújtom kezemet Júda és Jeruzsálem minden lakója ellen. Kiirtom erről a helyről Baalt, hogy nyoma se maradjon, tisztelőinek és papjainak még a neve is feledésbe megy. 5 Kiirtom azokat, akik leborulnak a háztetőkön az ég serege előtt, azokat is, akik leborulnak az Úr előtt, és esküsznek rá, de esküsznek Molokra is; 6 és azokat is, akik elfordultak az Úrtól, nem keresik az Urat, és nem törődnek vele. 7 Csend legyen az én Uram, az Úr előtt! Mert közel van az Úr napja, amikor áldozati lakomát rendez az Úr, és megszenteli azokat, akiket meghívott. 8 Az Úr áldozatának napján ez történik: megbüntetem a főurakat, a király fiait és mindazokat, akik idegen ruhába öltözködnek. 9 Azon a napon megbüntetem mindazokat, akik átugrálnak a küszöbön, akik megtöltik uralkodójuk palotáját erőszakkal és csalással. 10 Azon a napon – így szól az Úr – kiáltás hangzik a Hal-kapu felől, jajgatás az Újvárosból, nagy robaj a halmokról. 11 Jajgassatok, akik a völgyben laktok, mert mindenestül elpusztul a kalmárok népe, kiirtják azokat, akik ezüstöt méricskélnek. 12 Akkor majd lámpással kutatom át Jeruzsálemet, és megbüntetem azokat, akik csak heverésznek, mint seprején a bor, és ezt gondolják magukban: Nem tesz az Úr sem jót, sem rosszat! 13 Gazdagságuk prédára jut, házaik pedig elpusztulnak. Ha építenek is házakat, nem laknak bennük, ha telepítenek is szőlőket, nem isszák azok borát. 14 Közel van az Úr nagy napja, közel van, nagyon hamar eljön. Keserves hang hallatszik az Úr napján, kiáltozik akkor még a hős is! 15 Harag napja lesz az a nap, nyomorúság és inség napja, pusztítás és pusztulás napja, sötétség és ború napja, felhő és homály napja, 16 kürtszó és riadó napja a megerősített városok és a büszke bástyák ellen! 17 Rémületbe ejtem az embereket, botorkálnak, mint a vakok, mert vétkeztek az Úr ellen. Kiömlik a vérük, mintha por lenne, és a belük, mint a szemét. 18 Sem ezüstjük, sem aranyuk nem mentheti meg őket az Úr haragjának napján, amikor felindulásának tüzeben elpusztítja az egész földet. Bizony, egyszer csak véget vet a föld összes lakójának!

Zof 2

1 Térj magadhoz, szállj magadba, te, szemérmetlen nép, 2 mielőtt bekövetkezik az ítélet, mielőtt rátok tör az Úr izzó haragja, mielőtt rátok tör **az Úr haragjának napja! (Dies Irae)** Mert oly gyorsan jön az a nap, ahogyan a pelyva száll! 3 Keressétek az Urat mind, akik alázatosan éltek a földön, és teljesítetek a törvényeit! Törekedjete az igazságra, törekedjete az alázatra, talán oltalmat találtok az Úr haragjának napján! 4 Bizony, elhagyatott lesz Gáza, Askelón pedig pusztaság! Az asdódiakat fényes nappal hajtják el, az ekróniaknak írmagjuk sem marad. 5 Jaj a tengerpart lakóinak, a Krétából származó népnek! Így szól rólatok az Úr igéje: Kánaán, filiszteusok földje, elpusztítalak, lakatlan leszel! 6 Pásztorok legeltető helye és juhok karámja lesz a tengerpart. 7 Ez a vidék Júda házának maradékaé lesz, ők legeltetnek majd rajta, és Askelón házaiban heverésznek esténként, mert gondot visel róluk Istenük, az Úr, és jóra fordítja sorsukat. 8 Hallottam Móáb gyalázkodását és Ammón fiainak káromló szavait, amelyekkel gyalázták népemet, és területének rovására terjeszkedtek. 9 Ezért életemre mondom – így szól a Seregek Ura, Izráel Istene –, hogy úgy jár Móáb, mint Sodoma, Ammón fiai pedig, mint Gomora. Csalános terület lesz, sós gödör és pusztaság örökre. Kifosztja őket népem maradéka, és birtokukat elfoglalja megmaradt népem. 10 Így járnak gögjük miatt, mert gyalázkodtak, és terjeszkedtek a Seregek Ura népének rovására. 11 Félelmetes dolgokat tesz

majd velük az Úr, semmivé teszi a föld minden istenét. Akkor majd előtte borulnak le mindenütt az emberek, még a szigeteken lakó népek is. 12 Titeket is, etiópok, az Úr kardja sebez halálra! 13 Kinyújtja kezét észak felé, és elpusztítja Asszíriát. Ninivét pusztasággá teszi, kiszikkadt pusztává. 14 Csordákban lepi majd el mindenféle állat. Pelikán és bagoly is tanyázik az oszlopokon, hangosan rikoltoz az ablakokban. Omladék borítja a küszöböket, leválik a cédrusburkolat. 15 Ez lesz a vigadozó városból, amely biztonságban élt, és ezt gondolta magában: Nincs több olyan, mint én! Milyen pusztává lesz: vadak tanyájává! Aki csak arra jár, fölszisszen, és kezével legyint.

Zof 3

1Jaj a lázadó, beszennyezett és erőszakos városnak! 2 Nem hallgatott a szóra, nem fogadta meg az intést, nem bízott az Úrban, nem járult Istene elé. 3 Olyanok benne a vezérek, mint az ordító oroszlánok, a bírák, mint a pusztai farkasok: egy csontot sem hagynak meg reggelre. 4 Prófétái hitványak, csalók. Papjai szentségtörők, önkényesen magyarázzák a törvényt. 5 De igazságos közöttük az Úr, ő nem követ el álnokságot, ítéletét minden reggel napfényre hozza, nem halasztja el. De az álnok ember nem tud szégyenkezni! 6 Népeket irtottam ki, elpusztultak bástyáik, utcáikat feldúltam, senki sem jár rajtuk. Romba dőltek városaik, elnéptelenedtek, lakatlanok. 7 Azt gondoltam, hogy félni fog engem, és megfogadja az intést, akkor nem pusztul el lakóhelye, úgy, ahogyan meg akartam büntetni. De ők egyre gonoszabb tetteket követtek el. 8 Azért várjatok rám – így szól az Úr –, arra a napra, amikor mint vádló előlépek! Mert úgy döntöttem, hogy összegyűjtöm a népeket, egybegyűjtöm az országokat, és kiöntöm rájuk bosszús haragomat, haragom egész hevét. Bizony, felindulásomnak tüze pusztítja majd az egész földet! 9 Akkor majd megtisztítom a népek ajkát, mindnyájan az Úr nevét hívják segítségül, és őt tisztelik egy akarattal. 10 Etiópia folyamain túlról nekem hoznak áldozatot imádom: szétszóródott népem. 11 Azon a napon nem kell szégyenkezned tetteid miatt, melyekkel vétkeztél ellenem. Akkor eltávolítom körödből a gögösen vigadozókat, nem fogsz többé kevélykedni szent hegyemen. 12 De meghagyom közöttetek maradékul a szegény és nincstelen népet, amely az Úr nevében keres oltalmat. 13 Izráel maradéka nem cselekszik hamisan, nem beszél hazugságot, és nem lesz csalárd nyelv a szájában. Olyan lesz, mint egy nyáj, amelyet nem háborgat senki, legelésznek és heverésznek. 14 Ujjongj, Sion leánya! Kiálts örömben, Izráel! Örvendezz, vigadj teljes szívből, Jeruzsálem leánya! 15 Eltörli az Úr az ítéletedet, eltávolítja ellenségedet. Veled van az Úr, Izráel Királya: nem kell többé veszedelemtől tartanod. 16 Azon a napon így biztatják majd Jeruzsálemet: **Ne félj, Sion, ne csüggedj el! 17 Veled van Istened, az Úr, ő erős, és megsegít. Repesve örül neked, megújít szeretetével, ujjongva örül neked. 18 Összegyűjtöm azokat, akik szomorkodnak, mert nem ünnepelhetnek, bár közületek valók, és gyalázatot kell elszenvedniük. 19 Elbánok majd elnyomóiddal abban az időben. A sántákat megsegítem, és a szétszóródottakat összegyűjtöm, dicsővé és hírnevessé teszem őket az egész földön, ahol gyalázták őket.** 20 Abban az időben, amikor összegyűjtelek, haza is hozlak benneteket. Bizony, hírnevessé és dicsővé teszlek benneteket a föld minden népe között. Meglátjátok majd, hogy jóra fordítom sorsotokat! – mondja az Úr.

Hag 1

1 Dárius király uralkodásának második esztendejében, a hatodik hónap első napján így szólt az Úr igéje Haggeus próféta által Zerubbábelhez, Sealtíél fiához, Júda helytartójához és Jósua főpaphoz, Jócádák fiához: 2 Így szól a Seregek Ura: Ez a nép azt mondja, hogy nem jött még el az Úr háza újjáépítésének ideje. 3 Az Úr igéje azonban így szólt Haggeus próféta által: 4 Hát annak itt van az ideje, hogy ti magatok faburkolattal díszített házakban lakjatok, amikor a templom még romokban hever? 5 Azért így szól a Seregek Ura: Gondoljátok meg, mi történik veletek! 6 Sokat vetettetek, de keveset hordtatok be; esztek, de nem fogtok jóllakni; isztok, de nem fogtok megrészegedni; felöltöztök, de nem fogtok megmelegedni. Aki pénzért dolgozik, mintha lyukas erszénybe rakná a pénzét. 7 Így szól a Seregek Ura: Gondoljátok meg, mi történik veletek! 8 Menjetek a hegyekbe, hordjatok fát, és építsétek fel a templomot, hogy gyönyörködjem benne, és dicsőítsenek engem! – mondja az Úr. 9 Sokra számítottatok, de csak kevés lett, és amit hazahordtatok, azt is elfújtam. Ugyan miért? – így szól a Seregek Ura. Azért, mert az én házam romokban hever, ti meg csak a magatok háza körül szorgoskodtok. 10 Ezért nem adott nektek harmatot az ég, és nem hozta meg termését a föld. 11 Parancsomra szárazság sújtotta a földet és a hegyeket, a búzát, a bort, az olajat és mindent, amit a föld terem, sőt az embert és az állatot is meg mindent, amiért csak dolgoznak. 12 Zerubbábel, Sealtíél fia és Jósua főpap, Jócádák fia meg az **egész megmaradt nép hallgatott Istenének, az Úrnak a szavára, Haggeus próféta beszédére, amit általa üzent Istenük, az Úr; és az Úrtól való félelem fogta el a népet.** 13 Haggeus, az Úr követe pedig ezt mondta a népnek az Úr megbízásából: Én veletek vagyok! – így szól az Úr. 14 És felindította az Úr Zerubbábelnek, Sealtíél fiának, Júda helytartójának, Jósua főpappnak, Jócádák fiának és az egész megmaradt népnek a lelkét, úgyhogy eljöttek, és nekifogtak a munkának Istenüknek, a Seregek Urának a házában, 15 a hatodik hónap huszonnegyedik napján, Dárius király uralkodásának második esztendejében.

Hag 2

1 A hetedik hónap huszonegyedik napján így szólt az Úr igéje Haggeus próféta által: 2 Beszélj Zerubbábelrel, Sealtíél fiával, Júda helytartójával és Jósua főpappal, Jócádák fiával meg a megmaradt néppel, és kérdezd meg tőlük: **3 Van-e köztetek olyan, aki még látta ezt a templomot régi dicsőségében?** És milyennek látjátok most? Ugye, szerintetek ez semmit sem ér ahhoz képest? 4 Azért most légy bátor, Zerubbábel! – így szól az Úr. **Légy bátor te is,** Jósua főpap, Jócádák fia, és legyen bátor az ország egész népe – így szól az Úr –, és dolgozzatok, mert én veletek vagyok! – így szól a Seregek Ura. 5 Mert ígéretet tettem nektek, amikor kijöttetek Egyiptomból, és lelkem köztetek marad! Ne féljete! 6 Így szól a Seregek Ura: Még egy kevés idő, és megrendítem az eget és a földet, a tengert és a szárazföldet. 7 Megrendítek minden népet, és elhozzák kincseiket a népek, ezt a házat pedig megtöltöm dicsőséggel – mondja a Seregek Ura. 8 Enyém az ezüst, enyém az arany – így szól a Seregek Ura. **9 Nagyobb lesz ennek a későbbi templomnak a dicsősége, mint amilyen a korábbié volt – mondja a Seregek Ura –, és ezen a helyen békességet adok!** – így szól a Seregek Ura. 10 Dárius uralkodásának második esztendejében, a kilencedik hónap huszonnegyedikén így szólt az Úr igéje Haggeus prófétához. 11 Ezt mondja a Seregek Ura: Kérj útmutatást a papoktól erre nézve: 12 Ha valaki szentelt húst visz ruhája szárnyában, és a ruha szárnyával hozzáér a kenyérhez, főzelékhez, borhoz vagy olajhoz, vagy bármi más eledelhez, szentté válik-e az? A papok ezt válaszolták: Nem! 13 Akkor Haggeus ezt kérdezte: Ha egy holttest érintése miatt tisztátalan ember ér hozzá mindezekhez, tisztátalanná válnak-e? A papok ezt válaszolták: Tisztátalanná! 14 Haggeus erre így felelt: Ilyen ez a nép, ilyen ez a nemzet élőlöttem – így szól az Úr –, és ilyen minden munkájuk, sőt amit áldozatul hoznak ide, az is tisztátalan! 15 Most azért gondoljátok meg, hogy mi történt a múltban mindmáig, mióta elkezdtetek követ köre rakni az

Úr templomában! 16 Az történt, hogy ha valaki odament gabonájához, amelytől húsz vékát várt, csak tíz lett, és ha valaki odament a borsajtóhoz, remélve, hogy ötven korsóra valót fog méríteni, csak húsz lett. 17 Megvertelek benneteket aszályal, gabonarozsdával, és jégeső verte el mindazt, amiért munkálkodtatok, de ez sem térített titeket hozzám – így szól az Úr. 18 Gondoljátok meg hát, hogy mi történt a múltban mindmáig, a kilencedik hónap huszonnegyedik napjáig, addig a napig, amelyen lerakták az Úr templomának alapját; gondoljátok csak meg! 19 Van-e még gabona a magtárban? És még a szőlő, a fügefafa, a gránátalma és az olajfa sem hozott termést! De ettől a naptól fogva majd áldást adok! 20 Így szól az Úr igéje Haggeushoz másodszor is a hónap huszonnegyedik napján: 21 Mondd meg Zerubbábelnek, Júda helytartójának: Megrendítem az eget és a földet, 22 ledöntöm a királyi trónokat, és megtöröm a népek királyainak erejét. Felforgatom a harci kocsikat a harcosokkal együtt, elhullanak a lovak a lovasokkal együtt; az emberek egymás kardja által esnek el. 23 Így szól a Seregek Ura: Azon a napon a kezembe veszek téged, Zerubbábel, Sealtiél fia, én szolgám – így szól az Úr –, és olyanná teszek, mint egy pecsétgyűrű, mert téged választottalak ki! – így szól a Seregek Ura.

Zak 1

1 Dárius uralkodásának második esztendejében, a nyolcadik hónapban így szólt az Úr igéje Zakariás prófétához, Berekjá fiához, aki Iddó fia volt: 2 Nagyon megharagudott elődeitekre az Úr. 3 Mondd meg azért népednek: Ezt mondja a Seregek Ura: **Térjetek meg hozzám, így szól a Seregek Ura, és én is hozzátok térek! – mondja a Seregek Ura.** 4 Ne legyetek olyanok, mint elődeitek, akiknek a régebbi próféták ezt hirdették: „Ezt mondja a Seregek Ura: Térjetek meg gonosz útjaitokról és gonosz tetteitekből!”, de nem hallgattak és nem figyeltek rám – így szól az Úr. 5 Hol vannak elődeitek? És a próféták talán örökké élnek? 6 De az én igéim és rendelkezéseim, amelyeket megparancsoltam szolgálaim, a próféták által, utolérték elődeiteket! Azután megtértek, és ezt mondták: Úgy bánt velünk a Seregek Ura, ahogyan útjaink és tetteink miatt jónak látta. 7 Dárius uralkodásának második esztendejében, a tizenegyedik hónapnak, azaz sebát hónapnak a huszonegyedik napján szólt az Úr igéje Zakariás prófétához, Berekjá fiához, aki Iddó fia volt: 8 Ezt láttam az éjszaka: **Valaki, egy vörös ló hátán ülve, a mirtuszfák között állt a völgyben, mögötte vörös, fakó és fehér lovak voltak.** 9 Ezt kérdeztem: Mik ezek, Uram? Egy angyal pedig, aki velem beszélt, ezt mondta nekem: Majd én megmagyarázom neked, hogy mik ezek. 10 Ekkor megszólalt az, aki a mirtuszfák között állt, és ezt mondta: Ezeket az Úr azért küldte, hogy járják be a földet. 11 Megszólították az Úr angyalát, aki a mirtuszfák között állt, és ezt mondták: Bejártuk a földet, és az egész föld nyugodt és békés. 12 **Az Úr angyala** erre azt mondta: Seregek Ura! Mikor könyörölsz meg végre Jeruzsálemen és Júda városain? Hiszen már hetven éve tart a haragod! 13 Az Úr jóságos szavakkal, vigasztaló szavakkal válaszolt a **velem beszélő angyalnak.** 14 A velem beszélő angyal pedig ezt mondta nekem: Hirdesd, hogy így szól a Seregek Ura: **Szálnalomra indultam Jeruzsálem iránt és a Sion iránt, nagy-nagy szálnalomra! 15 És nagyon-nagyon haragszom az elbizakodott népekre, mert amikor én csak kicsit haragudtam, ők a teljes romlásra fáradoztak.** 16 Azért ezt mondja az Úr: Irgalommal fordulok Jeruzsálemhez, templomom fel fog épülni benne – így szól a Seregek Ura –, és feszítenek még ki mérőszinórt Jeruzsálemben. 17 Hirdesd még azt is, hogy így szól a Seregek Ura: Bővelkedni fognak még városaim minden jóban, megvigasztalja még az Úr a Siont, és továbbra is Jeruzsálem lesz a választottja.

Zak 2

1 Azután föltekintettem, és **négy szarvat láttam.** 2 Azt kérdeztem a velem beszélő angyaltól: Mik ezek? Ő pedig így felelt nekem: **Ezek a szarvak szórták szét Júdát, Izráelt és Jeruzsálemet.** 3 Azután az Úr **négy kovácsot** mutatott nekem. 4 Ezt kérdeztem: Mit akarnak ezek csinálni? Így felelt: Ezek a szarvak úgy szétszórták Júdát, hogy még a fejét sem merte fölemelni senki. **De eljöttek ezek, hogy megrémítsék a népeket, és letörjék a szarvukat, mert szarvukkal támadtak Júda országára, és szétszórták.** 5 Azután föltekintettem, és **egy férfit láttam, mérőszinórral a kezében.** 6 Megkérdeztem: Hová mégy? Ő így válaszolt nekem: Megmértem Jeruzsálemet, hogy lássam, milyen széles és milyen hosszú. 7 Ekkor előlépett a velem beszélő angyal, majd egy másik angyal lépett oda hozzá, 8 akinek ezt mondta: Fuss oda ehhez az ifjúhoz, és mondd meg neki, hogy falak nélküli város lesz Jeruzsálem, olyan sok ember és állat lesz benne! 9 Én magam oltalmazom mindenfelől – így szól az Úr –, mint egy tüzes fal, és ott leszek benne dicsőségesen. 10 Jaj! Jaj! Fussatok ki az északi országból – így szól az Úr –, hiszen szétszórtalak benneteket a négy égtáj felé! – így szól az Úr. 11 Jaj! Menekülj, Sion, aki Babilóniában laksz! 12 Mert a Seregek Ura, aki a maga dicsőségére küldött el engem, ezt mondja azokról a népekről, amelyeknek ti zsákmányul estetek: Bizony, aki titeket bánt, a szemem fényét bántja! 13 Majd én fölemelem a kezemet ellenük, és saját szolgálk zsákmányává lesznek! Akkor megtudjátok, hogy a Seregek Ura küldött engem. **14 Ujjongj, örülj, Sion leánya, mert jövök már, és veled fogok lakni – így szól az Úr.** 15 A többi nép is csatlakozik az Úrhoz azon a napon, és az ő népévé lesznek, ő pedig köztetek fog lakni. Akkor

megtudjátok, hogy a Seregek Ura küldött engem hozzátok. 16 Az Úr birtokba veszi Júdát, mint tulajdonát a szent földön, és továbbra is Jeruzsálem lesz a választottja. 17 Csendesedjék el mindenki az Úr előtt, mert elindult szent lakhelyéről!

Zak 3

MEGIGAZULÁS – BOLDOG CSERE – A SZENNYES RUHA HELYETT A TISZTA

1 Azután megmutatta nekem **Jósua főpapot, aki az Úr angyala előtt állt, meg a Sátánt, aki jobb keze felől állt, és vádolta őt.** 2 Az Úr angyala pedig ezt mondta a Sátánnak: **Dorgáljon meg téged az Úr, Sátán! Dorgáljon meg téged az Úr, aki Jeruzsálemet kiválasztotta! Hát nem tűzből kiragadott üszkös fadarab ez?** 3 Jósua ugyanis piszkos ruhába öltözve állt az angyal előtt. 4 Azután ezt mondta az angyal az előtte állóknak: **Vegyétek le róla a piszkos ruhát! Neki pedig ezt mondta: Nézd! Elvettem a bűnödöt, és díszes ruhába öltöztetlek téged.** 5 Majd így szólt: **Tegyetek a fejére tiszta süveget! Akkor tiszta süveget tettek a fejére, és tiszta ruhába öltöztették, miközben az Úr angyala ott állt.** 6 És így figyelmeztette az Úr angyala Jósuát: **7 Ezt mondja a Seregek Ura: Ha az én utamon jársz, és teljesíted, amit elrendeltem, akkor ítélezhetsz házamban, és felügyelhetsz udvaraimra, sőt megengedem neked, hogy az itt állók között járj-kelj.** 8 Hallgass ide, Jósua főpap, társaiddal együtt, akik előtted ülnek! Azt a csodát jelzik ezek a férfiak, hogy én elhozom szolgálmat, a **Sarjadékot!** 9 Mert itt van egy kő, amelyet Jósua elé tettem: hét szem van egyetlen kövön, én magam véstem bele a mintákat – így szól a Seregek Ura. Egyetlen nap alatt fogom eltörölni ennek az országnak a bűneit is! 10 Azon a napon – így szól a Seregek Ura – meghívja majd egyik ember a másikat a szőlőjébe és a fügefája alá.

Zak 4

1 **A velem beszélő angyal újra fölébresztett engem,** ahogyan álmából szokták fölébresztteni az embert, 2 és ezt kérdezte tőlem: Mit látsz? Így feleltem: **Egy színarany lámpatartót látok, tetején egy tál; hét méces van rajta, és a tetején levő méceseknek hét-hét csücske van.** 3 Két olajfa áll mellette, az egyik a táltól jobbra, a másik balra. 4 Megkérdeztem a velem beszélő angyaltól: **Mit jelentenek ezek, uram?** 5 A velem beszélő angyal így válaszolt nekem: Nem tudod, mit jelentenek? Azt feleltem: Nem, uram! 6 Erre ő így szólt hozzám: **Ezt az ígét küldi az Úr Zerubbábelnek: „Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én lelkemmel! – mondja a Seregek Ura.”** 7 Ki vagy te, nagy hegy? Síksággá válsz Zerubbábel előtt! Ő teszi föl a zárókövet, miközben ezt kiáltják: „Áldás, áldás szálljon rá!” 8 Azután így szólt hozzám az Úr igéje: 9 Zerubbábel keze rakta le ennek a templomnak az alapját, és az ő keze fogja bevégezni. Akkor megtudjátok, hogy a Seregek Ura küldött engem hozzátok. 10 Mert akik gúnyolódtak a kicsiny kezdet napján, azok is örülni fognak, ha meglátják Zerubbábel kezében a zárókövet. **Az a hét méces pedig az Úr szemeit jelenti, amelyek áttekintik az egész földet.** 11 Ekkor megszólaltam, és megkérdeztem tőle: Mit jelent ez a két olajfa a lámpatartó jobb és bal oldalán? 12 Másodszor is megszólaltam, és megkérdeztem: Mit jelent az olajfáknak az a két ága, amelyekből két aranycsövön át folyik le az aranyszínű olaj? 13 Megkérdezte tőlem: Nem tudod, mik ezek? Azt feleltem: Nem, uram! 14 Ekkor így felelt: **Ezek ketten a fölkenetek, akik az egész föld Urának a szolgálatára állnak. ITT VALÓBAN BEAZONOSÍTÓ, REFERENCIÁLIS NYELV VAN.**

Zak 5

1Ismét föltekintettem, és egy repülő irattekereset láttam. 2 Megkérdezte tőlem: Mit láatsz? Én így feleltem: Egy **repülő irattekereset látok**, amely húsz könyök hosszú és tíz könyök széles. 3 Akkor ezt mondta nekem: **Ez az az átok, amely mindenhová eljut az ország területén. Bizony, megbűnhődik minden tolvaj**, ahogyan abban írva van, és megbűnhődik minden esküdöző, ahogyan abban írva van. 4 Kibocsátottam az átkot – így szól a Seregek Ura –, és behatol az a tolvaj házába meg annak a házába, aki az én nevemre hamisan esküszik. Ott marad annak a házában, és elpusztítja azt gerendástul, kövestül. 5 Azután előlépett a velem beszélő angyal, és ezt mondta: Tekints fel, és nézd, mi közeledik itt! 6 Én azt kérdeztem: Mi ez? Ő így felelt: **Egy véka közeledik itt.** És így folytatta: **Ebben van az egész ország bűne.** 7 **Egyszer csak fölemelkedett az ólomfedő, és íme, egy asszony ült a vékában.** 8 Az angyal ezt mondta: Ez a gonoszság! **Majd visszalökte az asszonyt a vékába, az ólomfödelet pedig rácsapta a vékára.** 9 Majd föltekintettem, és láttam, hogy két asszony közeledik, nagy szelet kavarva szárnyaikkal – olyan szárnyaik voltak, mint a gólyáknak –, és fölemelték a vékát az ég és a föld közé. 10 Ekkor megkérdeztem a velem beszélő angyaltól: Hova viszik ezek a vékát? 11 Ő így válaszolt: **Sineár földjére, ott építenek házat neki, és ha elkészült, odateszik egy emelvényre.**

DÖBBENETES EZ AZ ÁLOMFÉJTÉS

Zak 6

1Ismét föltekintettem, és láttam, hogy négy harci kocsi jön ki két hegy közül. Ezek a hegyek érchegek voltak. 2 Az első **kocsiba vörös lovak voltak** fogva, a második kocsiba **fekete lovak**, 3 a harmadik **kocsiba fehér lovak**, a **negyedik kocsiba pedig erős, tarka lovak.** 4 Megszólaltam, és ezt kérdeztem a velem beszélő angyaltól: Mik ezek, uram? 5 Az angyal így felelt nekem: **Ezek a négy égtáj szelei, amelyek eddig az egész föld Ura előtt álltak, most pedig újtukra kelnek.** 6 A fekete lovak észak földjére mennek, utánuk mennek a fehérek, a tarkák pedig dél földjére mennek. 7 Az erősek is előálltak, és indulni akartak, hogy bejárják a földet. Ezt mondta: Menjetek, járjátok be a földet! Be is járták a földet. 8 Majd odakiáltott hozzám, és így szólt: Lásd, amelyek észak földjére mentek, megnyugtatták lelkemet észak földjén. 9 Így szólt hozzám az Úr igéje: 10 Vedd át a fogságban maradtak adományát Heldajtól, Tóbijjától és Jedajától, akik Babilóniából jöttek. Menj el még ma Jósijjának, Cefanjá fiának a házához, **11 vedd át az ezüstöt és az aranyat, csináltass koronát, és tedd Jósua főpapnak, Jócádák fiának a fejére! 12 Ezt mondd neki: Így szól a Seregek Ura: Van egy férfi, akinek Sarjadék a neve. Minden sarjadásnak indul a kezei alatt, ő felépíti majd az Úr templomát. 13 Ő fogja felépíteni az Úr templomát, és nagy méltóságra emelkedik, trónra lép, és uralkodik.** Egy pap is lesz mellette a trónon, és békés egyetértés lesz kettőjük között. 14 A korona pedig legyen ott az Úr templomában, hogy emlékeztessen Heldajra, Tóbijjára, Jedajára és Cefanjá fiának a jóságára. 15 Eljönnek azok is, akik távol laknak, és építik az Úr templomát. Akkor megtudjátok, hogy a Seregek Ura küldött engem hozzátok. Így lesz, ha engedelmesen hallgattok Isteneteknek, az Úrnak a szavára.

Zak 7

1Így szólt az Úr igéje Zakariáshoz Dárius király uralkodásának negyedik évében, a kilencedik, azaz kiszlév hónap negyedik napján, 2 amikor a bételieliek elküldték Szárecert, Regem-Meleket és embereiket, hogy esedezzenek az Úrhoz, 3 és kérdezzék meg a Seregek Urának házában levő papoktól és prófétáktól: Tartsunk-e siratást az ötödik hónapban, megtartóztatva magunkat,

ahogyan évek óta tesszük? 4 Így szólt hozzám a Seregek Urának igéje: 5 Mondd ezt az ország egész népének és a papoknak: Amikor böjtöltetek és gyászoltatok az elmúlt hetven év alatt, az ötödik és a hetedik hónapban, talán az én kedvemért tartottatok böjtöt? 6 Amikor meg ettetek és ittatok, akkor nem a magatok kedvéért ettetek és ittatok? 7 Hiszen az volt az Úr igéje, amelyet a régebbi próféták által hirdetett, amikor Jeruzsálem és a körülötte levő városok még lakottak és sértetlenek voltak, és amikor még a Délvidék és a Sefélá-alföld is lakott volt, 8 amit Zakariásnak is mond az Úr igéje. 9 Ezt mondja a Seregek Ura: **Igazságos ítéletet hoztatok, szeretettel és irgalmasan bánjatok egymással! 10 Az özvegyet és az árvát, a jövevényt és a nincstelenet ne sanyargassátok, és ne tervezetek egymás ellen magatokban** semmi rosszat! 11 De ők nem akartak figyelni, sőt lázadozva hátat fordítottak, és bedugták fülüket, hogy ne halljanak. 12 **Szívüket gyémántkeménnyé tették, hogy ne hallják a törvényt,** sem azokat az igéket, amelyeket a Seregek Ura küldött lelke által a régebbi prófétákkal. Emiatt háborodott fel olyan nagyon a Seregek Ura. 13 Nem hallgattak rá, amikor ő kiáltott, ezért így szól a Seregek Ura: Én sem hallgatom meg őket, ha hozzám kiáltanak. 14 Szétszórtam őket valamennyi nép közé, akiket nem ismertek, az ország pedig pusztán maradt utánuk, senki sem járt arra. Így tették pusztává a gyönyörű országot.

Zak 8

1A Seregek Urának szava szól. 2 Ezt mondja a Seregek Ura: Szánalomra indultam Sion iránt, nagy-nagy szánalomra. Nagy haragra indultam, annyira féltém őt! 3 Ezt mondja az Úr: Visszatérek a Sionra, és Jeruzsálemben fogok lakni. **Akkor Jeruzsálemet igaz városnak nevezik, a Seregek Urának a hegyét pedig szent hegynek.** 4 Ezt mondja a Seregek Ura: Fognak még öregemberek és öregasszonyok üldögelni Jeruzsálem terein, és mindegyiknek bot lesz a kezében, mert magas kort érnek meg. 5 A város terei megtelnek fiúkkal és leányokkal, akik vígan játszadoznak a tereken. 6 Ezt mondja a Seregek Ura: Bár lehetetlennek tartja a megmaradt nép, hogy ez így legyen abban az időben, az én számomra ez mégsem lehetetlen – így szól a Seregek Ura. **7 Ezt mondja a Seregek Ura: Íme, én kiszabadítom népemet napkelet földjéről és napnyugat földjéről. 8 Hazahozom őket, és Jeruzsálemben laknak; az én népem lesznek, én pedig Istenük leszek, valósággal és igazán.** 9 Ezt mondja a Seregek Ura: Legyetek erősek, ti, akik hallottátok ezeket az igéket a próféták szájából akkor, amikor lerakták a Seregek Ura házának az alapját, hogy felépítsék a templomot. 10 Mert azelőtt nem ért semmit, amit az ember keresett, sem az, amit az állatával keresett. Nem volt biztonságban az ellenség miatt sem a városból kimenő, sem a hazatérő, mert az embereket egymás ellen fordítottam. 11 De most már nem leszek olyan a megmaradt néphez, amilyen azelőtt voltam – így szól a Seregek Ura. 12 **Mert békességben vetnek, a szőlő megadja gyümölcsét, a föld megadja termését, az ég megadja harmatát, és mindezeket a megmaradt nép tulajdonába adom.** 13 És bár szitokszóként emlegettek titeket a népek, Júda háza és Izráel háza, én megsegítelek benneteket, úgyhogy áldássá lesztek. Ne féljete, legyetek erősek! 14 Mert ezt mondja a Seregek Ura: Bár úgy határoztam, hogy veszedelmet hozok rátok, mert elődeitek haragra ingereltek engem – így szól a Seregek Ura –, és azt nem is vontam vissza, 15 most viszont úgy határoztam, hogy jót teszek Jeruzsálemmel és Júda házával. Ne féljete! 16 Ezeket tegyétek: Mondjatok igazat egymásnak! Hozzatok **igaz és békét szerző ítéletet kapuitokban! mi a kapu szerepe? Ámosnál is!** 17 Ne tervezetek magatokban egymás ellen semmi rosszat, és ne szeressétek a hamis esküt! Mindezt gyűlölöm én – így szól az Úr. 18 Így szólt hozzám a Seregek Urának igéje: 19 Ezt mondja a Seregek Ura: A negyedik, az ötödik, a hetedik és a tizedik hónapban **tartott böjt vidám örvendezéssé és boldog ünneppé változik majd Júda házában. Csak szeressétek az igazságot és a békességet!** 20 Ezt mondja a Seregek Ura: Eljönnek még a népek és a többi város lakói, 21 és az egyik város lakói elmennek a másikba, és ezt mondják: Gyertek, menjünk el, könyörögjünk az Úrhoz, folyamodjunk a Seregek Urához!

Én is megyek! 22 Nagy népek és erős nemzetek jönnek Jeruzsálembe, hogy a Seregek Urához folyamodjanak, és az Úrhoz könyörögjenek. 23 Ezt mondja a Seregek Ura: Azokban a napokban tízen is megragadnak a mindenféle nyelvű népek közül egy júdait ruhája szegélyénél fogva, és ezt mondják: Hadd tartsunk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten!

Zak 9

1 Fenyegető jövendölés. Az Úr igéje szól Hadrák földje ellen, és Damaszkuszra nehezedik. Mert az Úr szemmel tartja az embereket, Izráel minden törzsét, 2 a szomszédos Hamátot is meg Tíruszt és Szidont, bármilyen bölcsek is. 3 Várat épített magának Tírusz, és annyi ezüstöt halmozott fel, mint a por, annyi színaranyat, mint az utcán a sár. 4 De most az Úr szegénnyé teszi, tengerbe dönti várfalát, a várost pedig tűz pusztítja el. 5 Ha meglátja ezt Askelón, megijed, Gáza is reszketni fog nagyon, Ekrón reménysége hamisnak bizonyul. Nem lesz király Gázában, Askelón lakatlan marad. 6 Asdódban keverék népség lakik majd, a filiszteusok gögjét pedig megtöröm. 7 Kiveszem szájukból a húst, amelyet vérel együtt esznek, és fogaik közül a förtelmes eledelt. De Istenünké lesz a maradékuk: olyanok lesznek majd, mint Júda egyik törzse, az ekróniak pedig olyanok, mint a jebúsziak. 8 Házam mellett táborozok, hogy megvédjem azoktól, akik arra járnak. Nem támadhat rájuk többé fosztogató, mert ezentúl figyelek majd rájuk. **9 Örvendj nagyon, Sion leánya, ujjongj, Jeruzsálem leánya! Királyod érkezik hozzád, aki igaz és diadalmas, alázatos, és számaron ül, számarcsikó hátán. 10 Mert kiirtom a harci kocsit Efraimból és a lovat Jeruzsálemből – mondja az Úr. Kivész majd a harci íj, mert békét hirdet a népeknek; uralma tengertől tengerig ér, az Eufrátesztől a föld határáig.** 11 A veled kötött szövetség véérért szabadon bocsátom foglyaidat a kiszáradt kútból. 12 Térjete vissza a fellegvárba, reménykedő foglyok! Még ma kijelentem: Kétszeresen kárpóttok titeket! 13 Mert kifeszítem Júdát, mint egy íjat, Efraimot nyílnak használok. Felbuzdítom fiaidat, Sion, a görögök ellen, és olyanná teszek, mint a hős kardja. 14 Akkor megjelenik fölöttük az Úr, kirepül nyila, mint a villám. Az én Uram, az Úr megfújja a kürtöt, és Témán felől támadó forgószélben vonul. 15 A Seregek Ura oltalmazza népét, győzelmet aratnak, és taposnak a parittyaköveken. Úgy zúgnak, mintha bort ittak volna, megtelnek, mint az áldozati kehely, mint az oltár sarkai. 16 Megsegíti őket Istenük, az Úr azon a napon. Pásztorolja népét, mint egy nyáját. Mint a korona drágakövei, úgy ragyognak földjén. 17 Milyen nagy az ő jósága, milyen nagy az ő szépsége! Böven ad gabonát az ifjaknak, mustot a leányoknak. **A MESSIÁSI PRÓFÉCIÁK SOKSZOR KONTEXTUS NÉLKÜLIEK**

Zak 10

1 Kérjete esőt az Úrtól a tavaszi eső idején! Az Úr alkot viharfelhőket, ő ad záporosót és mezei növényeket mindenkinek. 2 De a házibálványok hazug kijelentést adnak, a jósök rászednek látomásaikkal, haszontalan álmokat beszélnek el, és amivel vigasztalnak, mit sem ér. Ezért széledt el népem, mint egy nyáj, nyomorúságra jutott, mert nem volt pásztora. 3 Fellángolt haragom a pásztorok ellen, megbüntetem a nyáj élén járókat. Gondja lesz a Seregek Urának nyájára, Júda házára, fölékesíti őket, mint a harci paripát.

Pásztorok ellen, de wael prophecy a népnek

Közülük való a sarokkő, közülük a sátorcövek, közülük való a harci íj, közülük kerül ki minden előljáró is. 5 Olyanok lesznek, mint a hősök, az utca sarába tapossák az ellenséget a harcban. Harcolnak, mert velük van az Úr, még a lovasokat is megszegyenítik. 6 Hatalmassá teszem Júda házát, és József házát megsegítem. Hazahozom őket, irgalmas leszek hozzájuk, és olyanok lesznek, mintha nem is vettem volna el őket. Mert én, az Úr vagyok az Istenük, és meghallgatom őket. 7 Olyan lesz Efraim, mint a hős, szíve vidám lesz, mint aki bort ivott. Látják ezt fiai, és vigadnak,

örvendezve gondolnak az Úrra. 8 Idehívom, összegyűjtöm őket, mert megváltottam őket, és annyian lesznek, mint régen. 9 Bár szétszórtam őket a népek közé, ők a távolban is gondolnak rám, életben maradnak, és visszatérnek fiaikkal együtt. 10 Hazahozom őket Egyiptomból, az Asszíriában levőket is összegyűjtöm, elviszem őket Gileád és Libánon földjére is, de még az sem lesz nekik elég. 11 Aggódva kelnek át a tengeren, de az Úr megveri a tenger hullámain, egészen kiszárad a Nílus mély vize. Letűnik AsszírIA gőgös uralma, vége lesz Egyiptom hatalmának. 12 Hatalmassá lesznek az Úr által, és az ő nevében bízva élnek – így szól az Úr.

Zak 11

1 Tárd ki kapuidat, Libánon, hadd eméssze cédrusaidat a tűz! 2 Jajgassatok, ciprusok, mert ledőltek a cédrusok, elpusztultak a hatalmas fák! Jajgassatok, Básán tölgyei, mert földre dőlt a rengeteg erdő! 3 Pásztorok jajsza hangzik, mert elpusztult pompás legelőjük. Oroszlánok üvöltése hangzik, mert elpusztult a Jordán bozótosa! 4 Így szól az én Istenem, az Úr: Legeltesd csak a levágni való juhokat! 5 Akik megveszik, levágják majd őket, és nem tartják azt bűnnek, akik meg eladják, ezt fogják mondani: „Áldott az Úr, mert meggazdagodtam!” Pásztoraik se szánják hát őket! 6 Mert én sem szánom többé az ország lakóit! – így szól az Úr. Kiszolgáltatom az embereket egymásnak és királyuknak, darabokra szaggatják az országot, és én nem mentem meg őket. 7 Legeltettem tehát a levágni való juhokat a juhkereskedők számára. **Fogtam két botot, az egyiket elneveztem Jóakaratnak, a másikat pedig Egyetértésnek; így legeltettem a nyáját.** 8 De három pásztort is elzavartam egy hónap alatt, mert elfogyott a türelmem irántuk, és ők is meguntak engem. 9 Ezért azt mondtam: Nem legeltetlek titeket! Haljon meg, aki halálra való, pusztuljon, aki pusztulásra való, a megmaradtak pedig marják egymás húsát! **10 Fogtam a Jóakarát nevű botomat, és eltörtem, és ezzel felbontottam a szövetséget, amelyet valamennyi néppel kötöttem. 11 Fel is bomlott az még azon a napon, és a juhkereskedők, akik figyeltek engem, megértették, hogy az Úr akarata ez. DUMB SHOW** 12 Akkor ezt mondtam nekik: Ha jónak látjátok, adjátok meg béretem! De ha nem, akkor tartsátok meg! Ekkor kifizették a béretem: harminc ezüstöt. 13 Az Úr pedig ezt mondta nekem: Dobd a kincsek közé ezt a becses díjat, amire engem becsültek! **Fogtam tehát a harminc ezüstöt, és odadoztam az Úr házának a kincsei közé. MESSIÁSI – JÚDÁS** 14 **Azután eltörtem a másik botomat is, az Egyetértés nevűt, és ezzel felbontottam a testvéri viszonyt Júda és Izráel** között. 15 Azután ezt mondta nekem az Úr: Most szerezz magadnak megint bolond pásztorhoz illő holmikat! 16 Mert olyan pásztort fogok támasztani az országban, aki az elveszettekkel nem törődik, az elkóboroltakat nem keresi meg, a sérülteket nem gyógyítja, a fáradtagnak nem viseli gondját, de a kövéreknek a húsát megeszi, és körmeiket letördeli. **17 Jaj a mihaszna pásztornak, aki elhagyja a nyáját!** Fegyver járja át a karját meg a jobb szemét! Száradjon le a karja, vakuljon meg a jobb szeme!

Zak 12

1 Fenyegető jövendölés. **Az Úr igéje szól Izráelről. Így szól az Úr, aki az eget kifeszítette, a földnek alapot vetett, aki lelket adott az emberbe:** 2 Íme, én részegítő pohárrá teszem Jeruzsálemet a körülötte levő népek számára. Júdára is rákerül a sor, amikor ostromolják Jeruzsálemet. 3 Azon a napon súlyos kővé teszem majd Jeruzsálemet minden nép számára: aki csak megemeli, mind beleszakad, még ha össze is fogna ellene a föld valamennyi népe. 4 Azon a napon – így szól az Úr – azzal verem meg őket, hogy a lovak mind megvadulnak, és a lovasok megzavarodnak. Júda házát éberem őrzöm, de a népek lovait vaksággal verem meg. 5 Akkor Júda törzsfői majd ezt mondják magukban: Istenünkben, a Seregek Urában van az erejük Jeruzsálem lakóinak! 6 Azon a napon olyanokká teszem Júda törzsfőit, amilyen a tüzes

serpenyő a fahasábok között, és amilyen a kékék között a fáklya: jobbra-balra felperzselik a körülöttük levő népeket, Jeruzsálem pedig sértetlenül megmarad a maga helyén. 7 Először Júda sátrait szabadítja meg az Úr, hogy ne dicsekedjék Dávid háza, és ne dicsekedjenek Jeruzsálem lakói Júdával szemben. 8 Azon a napon az Úr fogja oltalmazni Jeruzsálem lakóit. Olyan lesz közöttük azon a napon még a botladozó is, mint Dávid, Dávid háza pedig olyan lesz előttük, mint az Isten, mint az Úr angyala. 9 Azon a napon meg fogok semmisíteni minden népet, amely Jeruzsálemre támad. 10 Dávid házára és Jeruzsálem lakóira pedig kiárasztom a könnyörület és a könnyörgés lelkét. **Rátékitenek majd arra, akit átszúrtak,** és úgy gyászolják, ahogyan az egyetlen gyermeket szokták, és úgy keseregnek miatta, ahogyan az elsőszülött miatt szoktak. 11 Azon a napon olyan nagy gyászt tartanak Jeruzsálemben, amelyet Hadad-Rimmónért szoktak tartani a megiddói völgyben. 12 Gyászolni fog az ország, külön-külön minden nemzetség: külön Dávid házának a nemzetsége, asszonyaik is külön; külön Nátán házának a nemzetsége, asszonyaik is külön; 13 külön Lévi házának a nemzetsége, asszonyaik is külön; külön Simí nemzetsége, asszonyaik is külön. 14 A többi nemzetség is mind, külön minden nemzetség, asszonyaik is külön.

Mal 1

1Fenyegető jövendölés. Az Úr igéje, amelyet Malakiás által jelentett ki Izráelnek.

ÚR / MALAKIÁS **(aki megismétli az Úr szavait) KÉRDÉS / FELELET**

2 Szeretlek benneteket – mondja az Úr. De ti azt kérdezitek: Miből láthatjuk, hogy szeretsz minket? Abból, hogy Ézsau testvére volt Jákóbnak – így szól az Úr –, **mégis Jákóbot szerettem, 3 Ézsaut pedig gyűlöltem; hegyeit pusztasággá tettem, birtokát a pusztai sakálóknak adtam.** 4 Edóm ugyan ezt mondja: Összezúztak bennünket, de mi újjáépítjük a romokat! – a Seregek Ura azonban azt mondja erre: Ők csak építsenek, én majd lerombolom! Gonosz országnak nevezik őket, olyan népnek, amelyre mindig haragudni fog az Úr. 5 Saját szemetekkel fogjátok látni, és magatok fogjátok megvallani: Nagy az Úr Izráel határán túl is! 6 A fiú tiszteli atyját, a szolga az urát. Ha én atya vagyok, miért nem tisztelnek? Ha én Úr vagyok, miért nem félnek engem? – mondja a Seregek Ura nektek, ti papok, akik megvetitek nevemet. **Ti ezt kérdezitek: Mivel vetettük meg nevedet? 7 – Azzal, hogy oltáromra tisztátalan kenyeret hoztok. – Mivel tettük tisztátalanná? – kérdezitek. – Azzal, hogy az Úr asztalát semmibe veszitek.** 8 Mert vak állatot hoztok áldozatul, és nem tartjátok rossznak. Sántát vagy bénát hoztok, és nem tartjátok rossznak. De vidd csak azt a helytartódnak: kegyes lesz-e hozzád, és szívesen fogad-e? – mondja a Seregek Ura. 9 Esedeztetek csak Istenhez, hogy kegyelmezzen nektek! Ha ilyen ajándék van a kezetekben, szívesen fogadja-e tőletek? – mondja a Seregek Ura. 10 Bárcsak volna valaki köztetek, aki bezárná a templom ajtaját, és ne égne hiába oltáromon a tűz! Nem telik kedvem bennetek – mondja a Seregek Ura –, nem kívánok tőletek áldozatot! 11 Hiszen napkelettől napnyugatig nagy az én nevem a népek között, és mindenütt jó illatú áldozatot mutatnak be nevemnek, és az tiszta áldozat! Mert nagy az én nevem a népek között – mondja a Seregek Ura. 12 Ti pedig meggyalázzátok, amikor azt gondoljátok, hogy az Úr asztalát hitvány terménnyel és eledellel tisztátalanná tehetitek. **13 Azt mondjátok: Micsoda fáradság! – és még lihegték is közben – mondja a Seregek Ura. Pedig lopott állatot hoztok, vagy sántát és bénát. Ha ilyen áldozatot akartok hozni, nem kívánom tőletek! – mondja az Úr. 14 Átkozott a csaló! Van ép hím állat a nyájában, mégis hitványat áldoz az Úrnak, ha fogadalmat tesz.** Pedig én nagy király vagyok – mondja a Seregek Ura –, és félik nevemet a népek!

Mal 2

ÚR / MALAKIÁS

1Most azért nektek szól ez a **figyelmeztetés, ti papok!** 2 Ha nem hallgattok rá, és nem szívlelitek meg, ha nem dicsőítitek nevemet – mondja a Seregek Ura –, akkor átkot bocsátok rátok, átokká változtatom a nektek adott áldásokat. Bizony, átokká változtatom, ha nem szívlelitek meg ezt. 3 Én megátkozom áldó karotokat, szemetet szórok arcotokba, ünnepeitek szemetjét, és kihordanak benneteket a szemétre. 4 Akkor megtudjátok, hogy azért küldtem nektek ezt a figyelmeztetést, hogy érvényben maradjon a Lévivel kötött szövetségem – mondja a Seregek Ura. 5 Szövetségem volt vele, élet és békesség szövetsége. Azért adtam neki, hogy féljen engem. Félt is, és remegve tisztelte nevemet. 6 Igaz tanítás volt a szájában, és nem volt álnokság az ajkán. Békekességben és becsületesen élt előttem, és sokakat megtérített a bűnből. 7 Mert a pap ajkai őrzik az Isten ismeretét, és tanítást várnak szájából, hiszen a Seregek Urának követe ő! 8 De ti letértetek erről az útról, és tanításotok miatt sokan elbuktak. Megrontottátok Lévi szövetségét – mondja a Seregek Ura. 9 Ezért én is megvetetté és megalázzottá teszek benneteket az egész nép előtt, mert nem ügyeltetek útjaimra, és személyválogatók vagytok, amikor útmutatást adtok. 10 Hiszen egy atyánk van mindnyájunknak, egy Isten teremtett bennünket! Miért vagyunk hát hűtlenek egymáshoz, meggyalázza az atyáinkkal kötött

szövetséget? 11 Hűtlenné vált Júda, utálatos dolgokat követtek el Izráelben és Jeruzsálemben. Meggyalázta Júda az Úr szent helyét, mert idegen isten leányait szerette meg, és velük házasodott össze. 12 Irton ki az Úr mindenkit Jákób sátraiból, aki ilyet követ el, a csábítót, és aki hallgat rá, még ha áldozatot visz is a Seregek Urának! 13 Továbbá ezt teszitek: könnyel öntöztitek az Úr oltárát, sírtok és sóhajtoztok, mert nem tekint már az áldozatra, és nem fogadja kegyelmesen tőletek. 14 Ezt kérdezitek: Miért nem? – **Azért, mert az Úr a tanúja annak, hogy hűtlen lettél ahhoz, akit ifjúkorodban feleségül vettél, pedig ő a társad, a feleséged, akivel szövetség köt össze. 15 Egy ember se tesz ilyet, akiben maradt még lélek. De mire is törekszik az ember? Arra, hogy utódot kapjon Istentől. Vigyázzatok azért magatokra, és ne legyetek hűtlenek ahhoz, akit ifjúkorotokban feleségül vettetek! 16 Gyűlölöm azt, aki elválik feleségétől** – mondja az Úr, Izráel Istene –, mert erőszak tapad a ruhájához – mondja a Seregek Ura. Vigyázzatok magatokra, ne legyetek hűtlenek! **17 Fárasztjátok beszédekkel az Urat.** Ezt kérdezitek: Mivel fárasztjuk? – Azzal, hogy ezt mondjátok: Minden gonosztevőt jónak tart az Úr, kedvét leli bennük! Vagy amikor ezt kérdezitek: Hol van az igazságos Isten?

Mal 3

ÚR

1Én majd elküldöm követemet, aki egyengeti előttem az utat. **HAMAR ELJÖN TEMPLOMÁBA AZ ÚR**, aki után vágyódtok, a szövetség követe, akit kívántok. **JÖN MÁR!** – mondja a Seregek Ura.

2 De ki tudja majd elviselni **ELJÖVETELÉNEK NAPJÁT**, és ki állhatna meg, amikor megjelenik? Mert olyan lesz az, mint az ötvösök tüze és mint a ruhatisztítók lúgja. **3 Ahogyan nekiül az ötvös, hogy megtisztítsa az ezüstöt, úgy tisztítja meg az Úr Lévi fiait. Fényessé teszi őket, mint az aranyat és az ezüstöt.** Akkor majd igaz áldozatokat visznek az Úrnak. 4 És olyan kedves lesz az Úrnak Júda és Jeruzsálem áldozata, mint az ősrégi napokban, a hajdani években. **5 ELJÖVÖK MAJD**, és ítéletet tartok fölöttetek. Hamarosan vádat emelek a varázslók, a házasságtörők és a hamisan esküt tevők ellen, azok ellen, akik sanyargatják a napszámost, az özvegyet és az árvát, akik elnyomják a jövevényt, mert nem félnek engem! – mondja a Seregek Ura. 6 Én, az Úr, nem változtam meg, de ti is Jákób fiai maradtatok! 7 Atyáitok idejétől fogva eltértetek rendelkezéseimtől, nem tartottátok meg azokat. **KÉRDÉS- FELELET DIALÓGUS**

ÚR

Térjetek meg hozzám, és én is hozzátok térek! – mondja a Seregek Ura.

NÉP

De ti ezt kérdezitek: **Miből térjünk meg? 8**

ÚR– Becsaphatja-e Istent az ember? Ti mégis be akartok csapni engem!

NÉP

Ezt kérdezitek: Mivel akarunk becsapni?

ÚR

– A tizeddel és a felajánlásokkal! 9 Átok sújt benneteket, az egész népet, mert be akartok csapni engem! 10 Hozzátok be a raktárba az egész tizedet, hadd legyen eleség a házamban, és így tegyetek próbára engem! – mondja a Seregek Ura. Meglátjátok, hogy megnyitom az ég csatornáit, és bőséges áldást árasztok rátok. 11 Elriasztom tőletek a sáskákat, nem pusztítják el földetek termését, nem teszik tönkre szőlőtöket a határban – mondja a Seregek Ura. **12 Boldognak mond benneteket minden nép, mert gyönyörű lesz országotok – mondja a Seregek Ura.**

13 Vakmerően beszéltek ellenem – mondja az Úr.

NÉP

Ezt kérdezitek: Mit beszéltünk ellened?

ÚR

14 Azt mondtátok: Hiábavaló az Istennek szolgálni, mi haszna, hogy teljesítettük, amit elrendelt, és hogy gyászban jártunk a Seregek Ura előtt? 15 Inkább a kevélyeket tartjuk boldogoknak, hiszen a gonosztevők gyarapodnak, kísértik az Istent, mégis megmenekülnek.

16 Amikor erről beszélgettek egymás között azok, akik félik az Urat, az Úr figyelt, és meghallotta. És beírták egy könyvbe az Úr előtt emlékezetül azokat, akik őt félik és megbecsülik nevét.

ÚR

17 Az én tulajdonommá lesznek – mondja a Seregek Ura – azon a napon, amelyet elhozok. Könyörületes leszek hozzájuk, amilyen könyörületes az ember a fiához, aki tiszteli őt. 18 Akkor ismét látni fogjátok, hogy különbség van az igaz és a bűnös között, az Isten tisztelői és az őt nem tisztelők között.

A régebbi kiadásokban (KG, URF, de ESV is), itt külön 4. fejezet kezdődik

19 ELJÖN AZ A NAP, amely olyan lesz, mint az izzó kemence. Olyan lesz minden kevély és minden gonosztevő, mint a pelyva, és elégeti őket az az eljövendő nap – mondja a Seregek Ura –, nem marad sem gyökerük, sem águk. 20 **De fölragyog majd az igazság napja számotokra, akik nevémet féltétek, és sugarai gyógyulást hoznak.** Úgy ugrándoztok majd, mint a hizlalóból kiszabadult borjak. 21 Úgy szétapossátok a gonoszokat, hogy porrá lesznek talpatok alatt azon a napon, amelyet elhozok! – mondja a Seregek Ura. 22 Gondoljatok szolgálomnak, Mózesnek a tanítására, azokra a rendelkezésekre és a törvényekre, amelyeket általa parancsoltam egész Izráelnek a Hórebbe! 23 Én pedig elküldöm hozzátok Illés prófétát, mielőtt **ELJÖN AZ ÚR NAGY ÉS FÉLELMETES NAPJA.** 24 **Az atyák szívét a gyermekekhez téríti, a gyermekek szívét az atyákhoz, hogy pusztulással ne sújtsam a földet, amikor eljövök.**

NEM VÉLETLEN, HOGY A KERESZTÉNY KANONIZÁLÓK EZT A KÖNYVET TETTÉK AZ ÓSZÖVETSÉG VÉGÉRE, MINDEN FELGYORSUL, AKKCELERÁLÓDIK BENNE. NYIT NAGY VÁRAKOZÁSSAL A JÖVŐRE, AMA NAPRA, AZ ELJÖVENDŐRE, MINDEN BIZONNYAL KRISZTUS ELSŐ ÉS MÁSODIK ELJÖVETELÉRE!

Hasogató – az „Én Bibliám”

2017. október 31-től kezdtem el a minden reggeli szellemi-lelki gyakorlatomat, amelyet „Hasogató”-nak neveztem el 2Tim 2,15 alapján: *„Igyekezzél, hogy Isten előtt becsületesen megállj, mint oly munkás, a ki szegényt nem vall, a ki helyesen hasogatja az igazságnak beszédét”*. A napi igéket – sokszor az Újszövetség görög szövegével együtt – eleinte egy kis füzetbe másoltam át, s alkalmilag megjegyzéseket is fűztem hozzájuk.

Később mindezt már a számítógépemen végeztem; ugyanakkor a kis füzet (immáron talán a századik) megmaradt, ami a hasogatás megkezdése előtt vezetett ima-naplóm lett.

Immár négy éve, hogy a Károli Gáspár Református Egyetemen működő kutatócsoportunk kidolgozta a mintegy húsz magyar és több idegen nyelvű fordítás párhuzamos olvasását, valamint az egyes felekezetek napi olvasmányainak tanulmányozását lehetővé tevő „Egyesített Bibliaolvasó” (EBO) honlapot (<https://ebo.kre.hu/>). Számomra ez óriási technikai segítséget jelent. Kezdetben csak az evangélikus Losung (Útmutató) és a református Bibolka (Bibliaolvasó Kalauz) napi igéit tanulmányoztam, később ehhez még hozzáveszem a katolikus (bencés) Igenaptár napi igéit is. A görög szöveget nagyobb betűvel és piros színnel emelem ki; a számomra fontosabb részeket, a szómagyarázatokat, táblázatokat és a személyes kérdéseimet, (olykor provokatív) megjegyzéseimet piros és sárga színnel jelzem. Kérésre a napi Hasogatót másokkal is megosztom.

2022-ben az EBO honlapjáról követhető „Egy év alatt” olvasó segítségével az egyes bibliai könyveket a Genezistől az Apokalipszisig folyamatosan végigolvastam és jegyzeteltem. Így egy 66 dokumentumból (bibliai könyvből) álló gyűjteményt raktam össze. Ezekből született a saját jegyzeteimet is tartalmazó „Én Bibliám”. Digitálisan ez folyamatosan frissül, s egy-két év múlva – deo volente – újra kinyomtatom. A nyomtatott változat forgatása a digitalizált olvasást / hasogatást is segíti.

2024 adventjétől a Csermely Péter akadémikus, evangélikus lelkész és munkacsoportja egy online bibliaolvasó közösséget hívott létre, s ez a kb. 150 főből álló közösség naponta folyamatosan olvassa végig a Bibliát 2024. december 1. és 2025. november 30. között. Azóta az „Elovvassuk a Bibliát egy év alatt” (<https://www.bibliaolvasovezerfonal.lutheran.hu/>) link alatt naponta megjelenő négy bibliai fejezetet „hasogatom”, bár a többi olvasókalauz napi linkjeit is megadom.

A reggeli (utáni) lelki-szellemi gyakorlatom intenzív idő, amely sohasem tűnik hosszúnak vagy fárasztónak, noha sokszor szigorú szellemi fegyelmezettséget igényel. Ilyenkor távol tartom magamtól a napi híreket, a beérkező e-maileket, s igyekszem teljes figyelmemmel koncentrálni e lelki és szellemi kreatív tevékenységemre. Az indíttatás Fentről jön, de magát a gyakorlatot nekem kell elvégezni. Amint egy zenésznek is legalább napi egy-két órát kell gyakorolnia, hogy magát „szinten tartsa”, számomra is sajátos művészet ez, amelyben a lelki indíttatás a nélkülözhetetlen technikával, sőt még élvezhető játékkal is párosul. Mindez nemcsak benső örömet, hanem erőforrást is jelent a napi munkáim, feladataim elvégzéséhez.

Már több éve folytattam e tevékenységet, amikor észrevettem, hogy kedvenc amerikai teológusom, a 18. századi polihisztor Jonathan Edwards (1703–1758) egy olyan Bibliát tanulmányozott, amelynek a bal oldalán ott volt a szöveg, a jobb oldalán pedig egy fehér lap; az utóbbi az adott szöveghez írt megjegyzéseit tartalmazta. Ez az úgynevezett „Blank Bible”. Hasonló bibliaolvasási „módszer” a magyar evangélikus egyházban is volt, bizonyára más keresztyén közösségekben is. Családtagjaitól tudom, hogy id. Győri János (1914–1997) evangélikus lelkész is ilyen Bibliát „alkotott”, forgatott és tanulmányozott rendszeresen. Jonathan Edwards vagy Győri János Bibliája természetesen messze gazdagabb, mint az enyém, de én is a szent szöveghez fűzött saját jegyzeteimmel igyekszem befogadni a Könyvek Könyvének Örömeit.

Több éve csak a számítógépen gazdagítom és görgetem a napi Hasogatót, amelynek nevét 2Tim 2,15 alapján választottam. Úgy vélem, elérkezett az idő, hogy a jövőben könyv formájában is kézbe vehessem, s így is forgathassam az „Én Bibliámat”.

A most csak néhány példányban kinyomtatott: egy teljes, valamint a három szétbontott kötetet elsősorban a saját használatomra állítottam össze. Megtekintésre másnak is átadom – e mindegyik kötet elején olvasható bevezető főleg nekik szól.

Köszönöm az önzetlen és kiváló technikai segítséget Blázy Mártának és M. Pintér Tibornak, valamint a veszprémi OOK-Pressnek.

Isten igéjét azért olvasom és olvastatom, mert hitem szerint az írott Ige a testté lett Igére, Jézus Krisztusra mutat.

Budakeszi, 2025. március – a Böjt kezdete

Fabiny Tibor